www.burmeseclassic.com

မောင်ထွန်းသူ

အကျဉ်းစံ

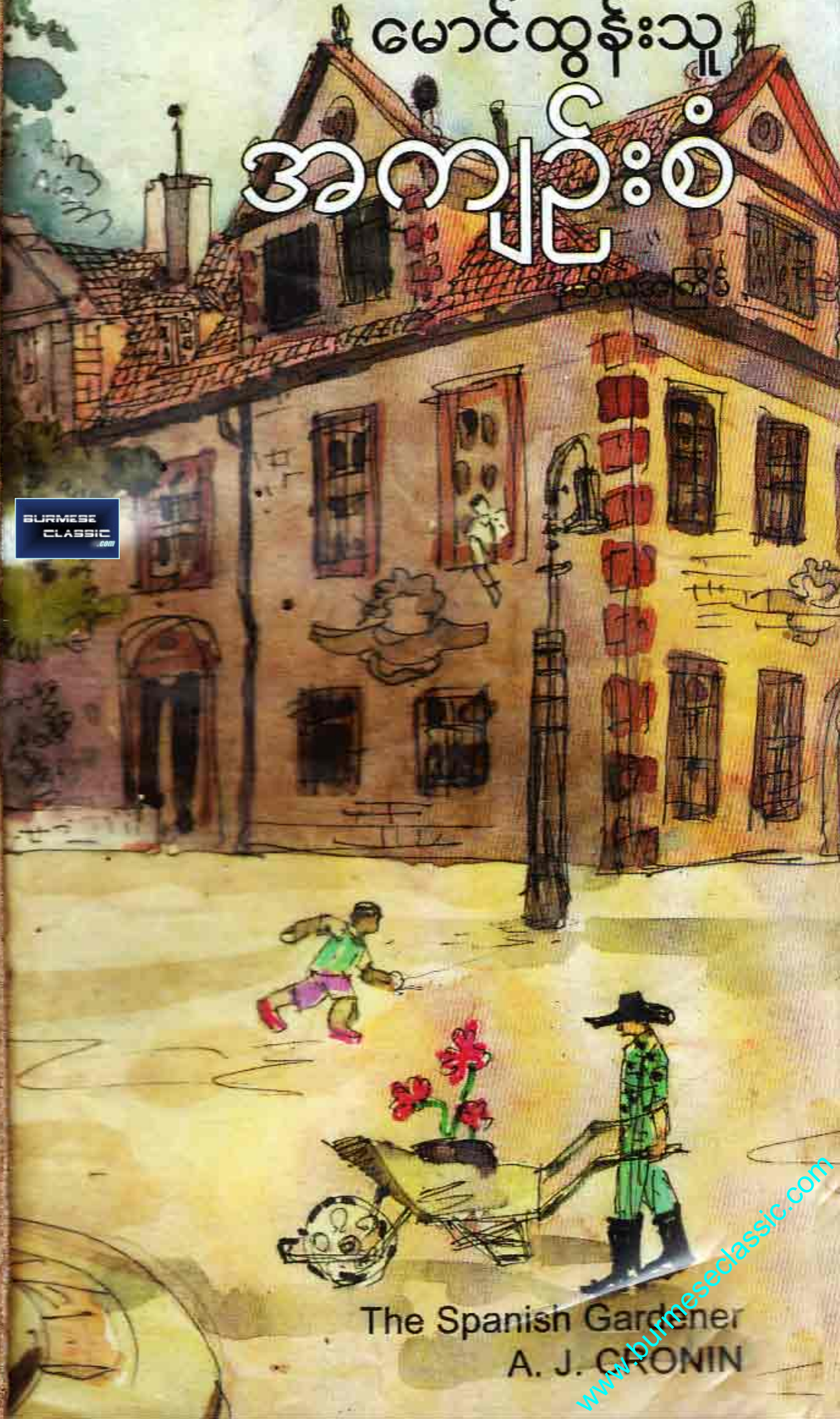

The Spanish Gardener

A. J. CRONIN

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

...ည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
...င်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
...ချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်၊
ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်၊

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ၊
နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ၊
နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ၊
ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ၊

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် ၄ ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် ၄ ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး၊

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် ၄ ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး၊
အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး၊

မိုးကျော်အေး စာအုပ် – ၂

အကျဉ်းစံ မောင်ထွန်းသူ

THE SPANISH GARDENER

BY

A.J.CRONIN

မိုးကျော်အေး စာအုပ်တိုက်
အမှတ် ၁၁၄၃၊ ကင်းဝန်လမ်း၊ ၄၂ ရပ်ကွက်၊
ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်	– ၁၄၃၁/၂၀၀၃(၁၀)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်	– ၁၂၁၂/၂၀၀၃(၁၀)
မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်နှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ	– ဝိဇာဒ် ပုံနှိပ်တိုက် ဦးဇော်မင်း အမှတ် (၁၉၈)၊ ၃၃ လမ်း (အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ	– ဦးတင်ရှိန် (စန်းရောင်ရှိန်စာပေ) ၄/၁၇၇၊ မေခလမ်း၊ ဝေဘာဂီမြို့သစ်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	– မှတ်သုန်
အကြိမ်	– ဒုတိယ အကြိမ် မိုးကျော်အေးစာအုပ်တိုက် ၂၀၀၃–ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊
အုပ်ရေ	– ၁၀၀၀
အတွင်းဖလင်	– ပုံရိပ်ရှင်
စာအုပ်ချုပ်	– ကိုမြင့်
တန်ဖိုး	– ၁၂၀၀ ကျပ်

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

BURMESE CLASSIC .com

အေ၊ ဂျေ၊ ကရိုနင်၏ အကျဉ်းစံသည် အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း အများရေးနေကျအချစ်ဝတ္ထုမျိုး မဟုတ်ပါ။ ဖခင်နှင့် သားကြားတွင် ထားရှိသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အထွေကြီးသူတစ်ဦး၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဟု ဆိုနိုင်စရာရှိပါသည်။ ဤအချက်သည် ဤဝတ္ထု၏ထူးခြားမှုတစ်ခုဟု ပြောရပါလိမ့်မည်။

ဤဝတ္ထုသည် ကရိုနင် အသက်အရွယ်ကြီးခါမှရေးသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဟု အဆိုရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လားမသိ၊ ဤဝတ္ထုသည် သူရေးခဲ့သမျှသော အခြားဝတ္ထုများနှင့်မတူပါ။ အခြားဝတ္ထုကြီးများလို ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ် ကြီးမားကျယ်ပြန့်ခြင်းမရှိ။ တခမ်းတနားဖွဲ့ဆိုသည့် အဖွဲ့အနွဲ့များလည်းမပါ။ ရိုးရိုးစင်းစင်းနှင့် တိုပြတ်ပြတ်ရှိလွန်းလှပါသည်။ ဤတစ်ချက်သည်လည်း ဤဝတ္ထု၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုဟုပင် ဆိုနိုင်စရာရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း လူတို့၏သဘောမနောကို ကောင်းစွာသိနေသော စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ လူတို့၏ စိတ်ဓာတ်များနှင့် အကျင့်စရိုက်များကို ဖော်ပြရာ၌မူ အလွန်ပီပြင်၍ အသက်ဝင်လှသည်ကို သတိထားမိကြပါလိမ့်မည်။ ဤအချက်သည် ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်၏ အင်္ဂါရပ်ကို ဖော်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

ဤဝတ္ထုကို စာရေးဆရာကြီးကရိုနင်က THE SPANISH GARDENER စပိန်ဥယျာဉ်မှူးဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းကြသည့်အခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင်လည်း ဤအမည်ကိုပင် သုံးခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း COLLIER MAGAZINEကောလီးယားမဂ္ဂဇင်းမှ လစဉ်အခန်းဆက်ဝတ္ထုအဖြစ် ထည့်သွင်းသည့်အခါတွင်မူ The PRISONER ဟူသောအမည်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ယခုဤဝတ္ထုကို မြန်မာပြန်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့က အကျဉ်းစံဟုပေးပါသည်။

အကျဉ်းစံနှင့်ပတ်သက်၍ မပြောမဖြစ်သည့် အချက်တစ်ချက်မှာ ဇာတ်ကောင်တချို့၏ အမည်များဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ်တွင်ပါရှိသော ဇာတ်ကောင်တချို့၏ အမည်များသည် အမေရိကန်နိုင်ငံထုတ် စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အမည်များနှင့်မတူဘဲ ကွဲလွဲလျက်ရှိပါသည်။ ဘာ့ကြောင့်ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်ကို ကျွန်တော်တို့ အတိအကျမသိပါ။ ယင်းကဲ့သို့ အမည်များကွဲလွဲနေသော်လည်း စာရေးဆရာ၏ မူရင်းဇာတ်လမ်းမှာမူ လုံးဝအပြောင်းအလဲမရှိပါ။ ဤအချက်ကိုမူ အတိအကျပြောနိုင်ပါသည်။

အကျဉ်းစံသည် လင်နှင့် မယား၊ သားနှင့် အဖ၊ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား၊ လူကြီးနှင့် လူငယ်၊ လူဆိုးနှင့် လူကောင်း၊ တရားသူကြီးနှင့် တရားခံ၊ ပုလိပ်နှင့် အကျဉ်းသား၊ ခင်တွယ်ခြင်းနှင့် မုန်းတီးခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ပူဆွေးခြင်း၊ မာနနှင့် အာဃာတ၊ လွတ်လပ်ခြင်းနှင့် အနှောင်အဖွဲ့၊ အမှားနှင့် အမှန်၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းစသည့် လူ့လောက လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိ လူတစ်စု၏ အားပြိုင်မှုအမျိုးမျိုးကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် စာဖတ်သူများအနေဖြင့် ရာထူးကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ပညာတတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မတတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ (လူသည်လူလျှင်သာ)ဖြစ်သည်ဟူသောအချက်ကို ဤအားပြိုင်မှုများကြား၌ ရှာဖွေတွေ့ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

မောင်ထွန်းသူ

၉၈၄ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်။

ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်းအတွက် မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

ဤဝတ္ထု 'အကျဉ်းစံ'သည် ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်သော 'အေ-ဂျေ-ကရိုနင်'၏ လက်ရာကောင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် ဤဝတ္ထုအကျဉ်းစံသည် အေ-ဂျေ-ကရိုနင် အမည်ရှိ 'ဆရာဝန် စာရေးဆရာ ...ဦး'၏ လက်ရာကောင်း အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ဝတ္ထုဟု ဆိုရသော်လည်း အများရေးနေကျ အချစ်ဝတ္ထုမျိုး မဟုတ်... တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုပါက ကောင်လေးနှင့် ကောင်မလေးတို့ တွေ့ကြ၊ ကြိုက်ကြ၊ ...ကြ၊ ကြိုက်ကြ၊ ကွဲကြ၊ ကွာကြ၊ လွမ်းကြ၊ ဆွေးကြသည့် အချစ်ဇာတ်လမ်းမျိုး ...တ်ပါ။ ဖအေနှင့် သားတို့၏ ကြား၌ ရှိနေသည့် အချစ်ကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ...ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် 'အတ္တအားကြီးသူတစ်ဦး'၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖွဲ့ဆို...သော ဝတ္ထုဟု ဆိုနိုင်စရာရှိပါသည်။ နောက်တစ်နည်းပြောရလျှင် အစ်ကို...ညီငယ်တို့ကြား၌ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာတတ်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုးကို ...သော ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအချက်သည် ဤဝတ္ထု၏ ထူးခြားမှု... ဆိုပါက မှားနိုင်အံ့မထင်ပါ။

ဤဝတ္ထုသည် စာရေးဆရာ ကရိုနင်အသက်အရွယ် ကြီးကာမှ ရေးသော ... အဆိုရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လား မသိ။ ဤဝတ္ထုသည် သူရေးခဲ့သမျှသော ...ဝတ္ထုများနှင့် မတူပါ။ အခြားဝတ္ထုများလို ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ်ကြီးမား... မရှိပါ။ တခမ်းတနား ဖွဲ့ဆိုသည့် အရေးအဖွဲ့များကိုလည်း မတွေ့ရ... ...က်သည်လည်း ဤဝတ္ထု၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုဟု ဆိုနိုင်စရာရှိပါသည်။

...၏ သဘော မနောကို ကောင်းစွာသိရှိနေသော စာရေးဆရာကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ အေ-ဂျေ-ကရိုနင်၏ ဤဝတ္ထုတွင် လူတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် အကျင့်စရိုက်များကို ဖော်ပြရာ၌ အလွန်ပီပြင်လှသည်ကို သတိထားမိနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်မိမိ အထက်တန်း စားဟု သတ်မှတ်ထားသူများနှင့် (သူတို့က) အောက်တန်းစားဟု သတ်မှတ် ထားသော ဆင်းရဲသားတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားများကို နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြထားသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဟုလည်း ပြောနိုင်စရာရှိပါသည်။

■

ဤဝတ္ထုကို စာရေးဆရာ ကရိုနင်သည် COLLIER MAGAZINE ကော်လီ ယား မဂ္ဂဇင်း၌ လစဉ် အခန်းဆက်ဝတ္ထုအဖြစ် ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က သူပေး သော အမည်မှာ THE PRISONER 'အကျဉ်းစံ' ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် လုံးချင်း အဖြစ် ထွက်လာသည့်အခါ THE SPANISH GARDENER (စပိန်ဥယျာဉ်မှူး) ဟူသော အမည်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းသည့်အခါတွင် လည်း ထိုအမည်ကိုပင် သုံးခဲ့လေသည်။

ဤဝတ္ထုနှင့်ပတ်သက်၍ မပြောမဖြစ်သည့် အချက်မှာ ဇာတ်ကောင် တချို့၏ အမည်များ ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်၌ ပါရှိသော ဇာတ်ကောင်တချို့၏အမည်များသည် အမေရိကန်နိုင်ငံထုတ်စာအုပ်၌ ပါရှိသော အမည်များနှင့်မတူဘဲ ကွဲလွဲလျက်ရှိသည်။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည်ကို အတိအကျ မသိရသော်လည်း စာရေးဆရာ၏ မူလဇာတ်လမ်း မှာမူ နှစ်အုပ်စလုံးတွင် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်ပါသည်။

အကျဉ်းစံသည် လင်နှင့်မယား၊ သားနှင့်အဖ၊ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ် သမား၊ လူကြီးနှင့် လူငယ်၊ လူကောင်းနှင့် လူဆိုး၊ တရားခံနှင့် တရားသူကြီး၊ အကျဉ်းသားနှင့် ရဲ၊ ခင်တွယ်ခြင်းနှင့် မုန်းတီးခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းနှင့် ရက်စက်ခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ပူဆွေးခြင်း၊ မာနနှင့် အာဃာတ၊ လွတ်လပ်ခြင်းနှင့် အနှောင်အဖွဲ့၊ အမှားနှင့်အမှန်၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်း စသည့် လူ့လောက လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းရှိ လူတစ်စု၏ အားပြိုင်မှု အမျိုးမျိုးကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် စာဖတ်သူများအနေဖြင့် အာဏာရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ရာထူးကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ပညာတတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မတတ် သည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ 'လူသည် လူသာလျှင် ဖြစ်သည်'ဟူသော အချက်ကိုမူ ဤအားပြိုင်မှုများကြား၌ ရှာဖွေ တွေ့ရှိ ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

■

ဤဝတ္ထု 'အကျဉ်းစံ'ကို ရေးဖွဲ့ခဲ့သူမှာ ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ ကြီး အေ-ဂျေ-ကရိုနင် ဖြစ်သည်။ အေ-ဂျေ-ကရိုနင်သည် မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်နှင့် စိမ်းသူမဟုတ်ပါ။ သူ၏ 'ရဲတိုက် - THE CITADEL၊ သစ္စာရှင်- THE KEYS OF THE KINGDOM၊ နှစ်လောက - ADVENTURES IN TWO WORLDS၊ အစိမ်းရောင်နှစ်များ - THE GREEN YEARS၊ တစ်ကျွန်းစံ၏ ...လမ်း - BEYOND THIS PLACE' စသည့် မြန်မာပြန်ဝတ္ထုများကို စာဖတ်သူ ...တော်မူခဲ့ကြပြီ...။ ဖတ်ခဲ့ဖူးသမျှတို့ကိုလည်း စာဖတ်သူများက နှစ်သက်ခဲ့ကြလိမ့် မည်ဟု ထင်ပါသည်။

စာရေးဆရာ အေ-ဂျေ ကရိုနင် A.J CRONIR သည် မူလက ဆရာဝန် ...ဖြစ်သည်။ သူ့အား ၁၈၉၆-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁၉) ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ...ကော့တလန်ပြည်နယ် ဒန်ဘာရိုင်းယားခရိုင် ကက်ဒရော့စ်မြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ...ကို ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ဆရာဝန်ဘွဲ့ရခဲ့ပြီးနောက် ဗြိတိသျှရေတပ်မတော်တွင် ...ထောက်ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်အဖြစ် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ၁၉၂၁-ခုနှစ် မှ ...-ခုနှစ်အထိ ဆောက်သ်ဝေးဒေသ၏ သတ္တုတွင်းနယ်မြေ၌ ဆရာဝန်အဖြစ် ...ဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၂၆-ခုနှစ်တွင် ဒေါက်တာ ကရိုနင်သည် သတ္တုတွင်းဒေသမှ လန်ဒန် ...တော်သို့ တက်လာပြီး ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းဖွင့်သည်။ ငွေကြေးချို့တဲ့ရှာသော ...နင်သည် သူ့ဆေးခန်း တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် များစွာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှား ...ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် မမာမကျန်းဖြစ်လာခဲ့ရသော ဒေါက်တာ ...နင်သည် ၁၉၃၀-ခုနှစ်တွင် သူ့ဆေးခန်းကို ပိတ်၍ အနားယူခဲ့ရလေသည်။

ပင်ကိုယ်ကတည်းက စာရေးရန် ဝါသနာရှိခဲ့သော ဒေါက်တာ ကရိုနင် ...သည် အနားယူနေစဉ်အတွင်း သူ၏ကြီးမားသော ရည်မှန်းချက်ကို ရင်ထဲ၌ ...ကာ စာရေးခြင်းအလုပ်ကို စတင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ၏ ပထမဆုံး ... "HATTER'S CASTLE" * သည် ၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် ထွက်လာခဲ့သည်။ ...င်းပင် လူကြိုက်အလွန်များသော ဝတ္ထုကြီးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြား ...သည်။

ထိုစဉ်က အသက် ၃၆ နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော ဒေါက်တာ ကရိုနင် သည် ...အလုပ်ကို စွန့်ပစ်ကာ 'ကလောင်'ကိုင်ခဲ့သည်။ ဤသည်မှစ၍ သူ၏ ... ဆက်တိုက်ထွက်လာခဲ့သည်။ ယင်းတို့အနက် THE CITADEL (ရဲတိုက်)နှင့်

---

* 'အာဃာတ်အိမ်' အမည်ဖြင့် ဤစာအုပ်ကို မြန်မာပြန်သူ၊ မြန်မာပြန်နေဆဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

THE KEYS OF THE KINGDOM (သစ္စာရှင်)ဝတ္ထုများသည် 'အကောင်းဆုံ နှစ်အုပ်'ဟု သတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရ၏။ THE STARS LOOK DOWN (ကြယ်စင်များက ကြည့်နေသည်)ဝတ္ထုကြီးကိုမူ သူ၏မတ်စတာပိစ် MASTERPIECE ဟု သုံးသပ်ခဲ့ကြ လေသည်။

စာရေးဆရာ အေ-ဂျေ ကရိုနင်၏ ဝတ္ထုများကို ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ကူး ကြသည့်အခါတွင်လည်း ပရိသတ်နှစ်သက်လက်ခံသော ရုပ်ရှင်ကားများပ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကရိုနင်သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌သာမက ဥရောပနိုင် များနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအထိပါ။ ထင်ရှားကျော်ကြားသော စာရေ ဆရာတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူ၏ ဆရာဝန်ဘဝနှင့်စာရေးဆရာဘဝများကို တစ်ခေတ်တစောင်း ပြန်ပြောင်းပြောပြထားသည်။ ADVENTURES IN TWO WORLDS (နှစ်လောက စာအုပ်သည် ကမ္ဘာစာဖတ်ပရိသတ်ရော မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်ပါ နှစ်သက်ခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

သူလိုချင်သော ဘဝတစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ် ရာ စံပြုအပ်သည့် စာရေးဆရာ အေ-ဂျေ ကရိုနင်သည် ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၆) ရက် (အသက် ၈၅ နှစ်ခန့်)နေ့တွင် သူနေထိုင်ရာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ နေအိမ် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

■

'အကျဉ်းစံ'သည် အေ-ဂျေကရိုနင်၏ ထူးခြားသော လက်ရာကောင်း တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ 'အကျဉ်းစံ'တွင် 'ဂုဏ်မြင့်သူနှင့် ဂုဏ်နိမ့်သူ၊ ပညာတတ် သူနှင့် ပညာမဲ့သူ၊ ချမ်းသာသူနှင့်ဆင်းရဲသူ'တို့၏ 'အကျင့်စရိုက်အားပြိုင်မှုများ' ကို ရိပ်စားနားလည်နိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ထွန်းသူ

အောက်တိုဘာ ၇-၂၀၀၃

(၁)

ယမန်နေ့ညက ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့မှလာခဲ့ရသောခရီးမှာ ပင်ပန်းလွန်းလှ သည်။ မီးရထားလမ်းဆုံရာဖြစ်သော စပိန်နိုင်ငံနယ်စပ်ရှိ ပို့တ်ဘောင်းမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ခရီးမကြန့်ကြာသင့်ဘဲ ကြန့်ကြာခဲ့ရသဖြင့် သူတို့မှာ နာရီမိနစ်လေးဆယ်မျှ နောက်ကျခဲ့ရ၏။ ထိုကဲ့သို့ အဆင်မပြေဖြစ်ရသည့်အထဲ တွင် ပစ္စည်းအသယ်အချလုပ်သူ တစ်ဦးသောအလုပ်သမား၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ နှေး လေးလံမှုကြောင့် ဘာစီလိုးနားမြို့မှနေ၍ သူတို့ဆက်စီးရမည့် မနက်ရထားကို ဘဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ယခု သူတို့ကော်စတာဘရားဗားမှထွက်သော မီးရထားပေါ်ရောက်နေသည့် ငါးနာရီထိုးခါနီးအချိန်တွင်မူ သူတို့မှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိကြလေပြီ။ တ်အစားများမှာလည်း ညစ်ပတ်ပေရေလျက် ရှိနေကြပြီဖြစ်၏။ အလုပ်သမား လောက်ဂုဏ်မရှိခြင်းနှင့် ခေတ်မီစက်ကိရိယာပစ္စည်း ချို့တဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါတိုင်း ကောင်စစ်ဝန်သည် စိတ်အနှောင့်အယှက် တတ်သည်။

ယခုလည်း သူ့စိတ်သည် မကြည်မလင်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ညစ်ပတ် လျက်ရှိသော ရထားတွဲထောင့်တွင် တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီး ထိုင်နေရာမှ တည့်တည့် သစ်သားခုံပေါ်၌ထိုင်ပြီး သူ့အားမဝံ့မရဲအမူအရာဖြင့် တလေး လမ်းကြည့်နေသော သူ့သားငယ်အား မျက်မှောင်တစ်ချက်ကုတ်၍ကြည့် သည်။ ရထားတွဲအတွင်းရှိနေသောလေမှာ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်မှု ကင်းမဲ့လျှသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြက်သွန်ဖြူနံ့များနှင့် ချဉ်စုတ်စုတ် အောက်သိုးသိုးအနံ့များသည် လေထဲတွင် ပျံ့လွင့်နေလျက်ရှိသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သားငယ်၏မျက်နှာကို စိုးရိမ်မကင်းသောမျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေရာမှ စောစောကမေးခဲ့ပြီးဖြစ်သော မေးခွန်းကိုပင် တတိယအကြိမ် ထပ်မေးပြန်သည်။

"မင်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးနော် နီကိုလတ်စ်"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး...ဖေဖေ"

ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနှင့် ခုန်ပေါက်ပြေးသွားနေသော မီးရထားသည် ခပ်ကြမ်းကြမ်းချိုးကွေ့သွားသည်။ နှစ်ဦးစလုံး တစ်ဖက်သို့ယိမ်းထိုးသွားကြသည်။ မီးရထားသည် ဗုံးရှည်သောဥသြသံကိုတစ်ချက်ပေးလိုက်ကာ လှုသုုလေးပါးကင်းမဲ့ပြီးတိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လျက်ရှိသော ဆန်ကျော်ဂျီဘူတာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့လေ၏။

ကောင်စစ်ဝန်သည် နီကိုလတ်စ်၏လက်ကိုဆွဲကာ ရထားတွဲပေါ်မှ ဘူတာပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ဆင်းလိုက်သည်။ ဘူတာပတ်ပတ်လည်ရှိ ဆီအုန်းပင်များဆီမှ ယပ်တောင်နှင့်တူသောအရွက်များသည် လေတိုးတိုင်း လှုပ်ယမ်းအော်မြည်လျက်ရှိကြသည်။ ပထမတော့ သူတို့အားလာကြိုသူမရှိဟူသော အတွေးဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်သည် ကုပ်ကျသွားသော်လည်း ချက်ချင်းပင် သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ကြည်ကြည်လင်လင်ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ဘူတာအဝင်တွင် မီးခိုးရောင်မော်တော်ကားတစ်စီး...။ စက်ခေါင်းအဖုံးထိပ်၌စိုက်ထူထားသော အမေရိကန်အလံငယ်သည် လေတွင် တဖျပ်ဖျပ်...။ ကားဘေးတွင် ချည်ထည်ဝတ်စုံကို သေသပ်ကျနစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်တစ်ဦးရပ်လျက်...။ ဝတ်စုံသည် ချွေးရဖန်များ၍ တွန့်သည့်နေရာတွန့်၍ ကြေသည့်နေရာကကြေလျက်ရှိ၏။ လည်ပင်းတွင် ဘိုးတိုင်တပ်ထားသည်။ ခေါင်းတွင် အဝါရောင်ကောက်ရိုးဦးထုပ် ဆောင်းထားသည်။ ရထားပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် ခရီးသည်နှစ်ဦးကို မြင်လိုက်သောအခါ တွန့်ဆုတ်သောအမူအရာဖြင့် လျှောက်လာသည်။ သူ့နောက်မှကပ်လိုက်လာသူမှာ ယာဉ်မောင်း။

"မစ္စတာဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ တွေ့ရတာ အလွန်ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ၊ မနက်ရထားနဲ့ ပါလာလိမ့်မယ်ထင်လို့ ကျွန်တော်တို့ လာကြိုခဲ့ပါသေးတယ်၊ ကျွန်တော့်နာမည်က အေလ်ဗင်ဘာတန်ပါခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပါ"

သူသည် ယာဉ်မောင်းဘက်သို့လှည့်လိုက်သည်။ ယာဉ်မောင်းသည် အသားညိုမောင်းမောင်း၊ ကိုယ်လုံးတုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် စပိန်လူမျိုးတစ်ဦး။ အယ်လ်ပါကား ဂျက်ကက်အင်္ကျီနှင့် ချည်ဘောင်းဘီရှည် ဝတ်ထားသည်။ စီးထားသည့် ရှူးဖိနပ်ဦးချွန်သည် အညိုနုရောင်။

"ကဲ...ဂရေစီယာ...ရထားပေါ်ကပစ္စည်းတွေ ချကြစို့"

မသာမယာဖြစ်နေသော ဘရန်ဒီး၏စိတ်သည် မော်တော်ကားကိုကြည့်ပြီး …သည်ငယ်ပြေသွားသယောင်ရှိ၏။ မော်တော်ကားမှာ အဆင့်အတန်းမြင့်သော …ရင်စ်အဲရိုးအမျိုးအစား ကားဖြစ်သည်။ ပွတ်တိုက်သုတ်သင်ထားသည်မှာ ဝင်း…တ်တောက်ပြောင်နေသည်။ တာယာများကလည်း အသစ်...။ ထိုင်ခုံကူရှင်များ…င် ကူရှင်အဖုံးများကလည်း အသစ်။ ရထားပေါ်မှ ပစ္စည်းများသယ်ချနေခိုက်တွင် …သည် ဘေးမှရပ်၍ကြည့်နေသည်။ အရပ်က ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း...။ …ိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က တောင့်တောင့်...။ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရှေ့သို့ယောင်ယောင် …လေးကိုင်းညွတ်နေသည်။ ခပ်သွယ်သွယ်မျက်နှာ၏ အသွေးအရောင်သည် ဝါ…န့်ဝန့်...။ နာခေါင်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ထင်ရှားသော အရေးအကြောင်း…။ မျက်နှာထားက ပျော့ပျောင်းသည်ဟုလည်း မဆိုသာ၊ တင်းမာလွန်းသည်ဟု…သည်း မပြောနိုင်။ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ပြီး အေးဆေးခန့်ညားသော အသွင်အပြင် …သည်။ သူ့လက်အောက်ဝန်ထမ်းများရှေ့ရောက်လျှင် ဤမျက်နှာမျိုးကို သူအမြဲ…လေ့ရှိသည်။ မြင်ရုံမျှဖြင့် ရိုသေခန့်ညားရသည့်မျက်နှာထား...။

"အိမ်ကိုလဲ နှစ်သက်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မျှော်လင့်မိပါတယ်ခင်ဗျာ"ဟု …လ်ဗင်က ပြောသည်။ "မစ္စတာတင်းနေးက သူ့အစေခံတွေအားလုံးကို ခေါ်…ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လူကောင်းသူကောင်းတစ်စုံတွဲကို …အောင်ရှာပြီး ငှားထားပါတယ်။ ဂရေစီယာက ယာဉ်မောင်းတာဝန်နဲ့ ဘဏ္ဍာစိုး…ဝန်ကို ယူပါလိမ့်မယ်" အေလ်ဗင်၏အသံသည် တိုးသွားသည်။ "သူ့လုပ်ရည်…ိုင်ရည်နဲ့ အကျင့်စာရိတ္တအတွက် ထောက်ခံစာတွေလဲရှိပါတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့… မက်ဂ်လီးနားဟာ အကောင်းဆုံးထမင်းချက်တစ်ယောက်ပါခင်ဗျ"

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်သည်။

"တို့ သွားဖို့အသင့်ဖြစ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ၊ အသင့်ဖြစ်ပါပြီ"ဟု အေလ်ဗင်က ကသောကမျော …သည်။

သူတို့အားလုံး ကားထဲသို့ဝင်ကြသည်။ မော်တော်ကားစထွက်သည့်အချိန် …ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်လုံးများသည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မြို့အနေအထားကို …သည်။ လက်တစ်ဖက်က သူ့သားငယ်ကို ပွေ့ပိုက်ထားသည်။ သူ့သား… သေးသွယ်လှပသော လက်ချောင်းကလေးများသည် အဆီပြန်လျက်ရှိ၏။ …ရောက်လာသောနေရာဒေသတွင် သူစက်ဆုပ်မုန်းတီးသော ရာသီဥတုမျိုး… ရှိငြိမ့်မည်မဟုတ်ဟု သူတွေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်လယ်ပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်သန်းလာနေသောလေသည် သန့်စင်လတ်ဆတ်သည်။ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်နိုင်လွန်းလှသော ကမ်းနားလမ်းမကြီးသည် တချို့နေရာများတွင် မညီမညာရှိသော်လည်း သန့်ရှင်းသည်။ လမ်းမ၏ ဆားတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဖြူဖွေးလှပသောသဲပြင်သည် ဆောင်စတ်ထားသည့်နှယ် တည်ရှိနေသည်။ ထိုသဲပြင်များနှင့် လမ်းမီးတိုင်များကြားတွင် လူအများ အညောင်းအညာပြေ လမ်းလျှောက်ရင်း လေညင်းခံနိုင်သည့် လူသွားလမ်းများရှိသည်။ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆုတ်ခွာစပြုနေပြီဖြစ်သော ဖေဖော်ဝါရီလ နေရောင်ခြည်သည် ဖြာဆင်းလျက်ရှိ၏။ အပန်းဖြေရာပန်းခြံအတွင်းဝယ် ပန်းမျိုးစုံသည် အစွမ်းကုန်ဖူးပွင့်နေကြလေသည်။ ပန်းခြံ၏အလယ်တွင် ရေပန်းတစ်ခု။ ထိုရေပန်း၏တစ်ဖက်တွင် တေးဂီတဖြေဖျော်ရာစင်တစ်ခု။ စင်၏တစ်ဖက်ရှိ ခုံတန်းရှည်များပေါ်ဝယ် လာဂေစီးတား သတင်းစာဖတ်နေကြသော အဘိုးအိုများ။ ယင်းတို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် အလွန်ခေတ်မမီတော့သည့် ဘတ်စ်ကားတစ်စီး။ ထိုကားပေါ်မှ ခရီးသည်များ ဆင်းလာလျက်ရှိကြ၏။

ကောင်စစ်ဝန်၏ အမြင့်အာရုံတွင် သာယာလှပသော လူ့ဘဝဖြစ်စဉ်တစ်ခုသည် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိလေသည်။ လမ်းတစ်ဖက်တွင်မူ ပန်းနုရောင်သုတ်ထားသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်း။ ကျောင်း၏ ခေါင်မိုး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မျှော်စင်နှစ်ခုရှိသည်။ ထိုစင်နှစ်ခု၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် ခေါင်းလောင်းစင်။ ထိုစင်၏ အပေါ်ဘက်တွင် အရောင်မှေးမှိန်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်သော လက်ဝါးကပ်တိုင်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်နှစ်ဆိုင်ရှိသည်။ အီးလ်ချန်တာကိုးဟု အမည်ပေးထားသော စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုလည်းရှိသည်။ ထိုလမ်းကိုလွန်သော် သင်္ဘောဆိပ်ဘေးရှိ အရောင်းအဝယ်စည်ကားသော ရပ်ကွက်။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည် ဤရပ်ကွက်အတွင်း၌ တည်ရှိလေသည်။

သူ၏အလုပ်အများဆုံးတည်မှီရမည်ဖြစ်သော သင်္ဘောကျင်းကို ကြည့်ရသည်မှာ အားတက်စရာမရှိ။ အပေါ်ယံအသွင်အပြင်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် စိတ်ပျက်စရာကောင်းနေသည်။ ဘယ်နေရာကိုကြည့်ကြည့် တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လွန်းလှ၏။ တက်ကြွသော အသက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုသည် ကင်းမဲ့လှချေသည်။ စိတ်ဝင်စားရောကောင်းလောက်သည့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုလုပ်ငန်းမျိုး ရှိလိမ့်မည်ဟု သူမထင်။ ဤဒေသမှ သားရေထည်ပစ္စည်းများ၊ ခတ်မြေသြဇာများ၊ သံလွင်ဆီများနှင့် နာမည်ကြီး တာရာရိုးနားပုန်းရည်မှတစ်ပါး အခြားထူးခြားသည့် ကုန်ပစ္စည်းများလည်း တင်ပို့ရောင်းချစရာရှိလိမ့်မည်မထင်။

ဆိပ်ခံတံတားတွင် တံငါလှေကြီးနှစ်စီးနှင့် မီးသင်္ဘောတစ်စီးသာလျှင် ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ မီးသင်္ဘောမှာ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောမဟုတ်။ ပြည်တွင်းကမ်း

...ကူးသွား သင်္ဘောတစ်စီးမျှသာဖြစ်၍ သံချေးအထပ်ထပ်တက်နေသဖြင့် အရောင် ...ဆင်းပင် မပေါ်နိုင်တော့ပေ။ မီးသင်္ဘောပေါ်မှ စည်ပိုင်းများကို အလွန်ခေတ်မမီ ...တော့သည့် စက်သီးတစ်ခုဖြင့် အောက်သို့ချပေးလျက်ရှိသည်။ အောက်သို့ရောက် ...သည့် စည်ပိုင်းများကို မြည်းသုံးကောင်က တစ်ဆင့်သယ်ယူပို့ပေးလျက်ရှိ၏။ ...လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင်္ဘောသားတချို့သည် ပျင်းရိလေးတွဲ့စွာဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက် ...လေသည်။

ယခင်က ပေါ်နေကျဖြစ်သော နာကြည်းစိတ်သည် သူ့ရင်ကို ပြင်းထန်စွာ ...တက်လာပြန်သည်။ အခုလို အသက်လေးဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်ကျခါမှ ဘာကြောင့် ...ထိုးချောင်ထိုးကြလေသနည်း။ သူသည် နှစ်ပေါင်းဆယ့်ငါးနှစ်တိတိမျှ ဥရောပ ...တွင်းရှိ နိုင်ငံအတော်များများ၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ တာဝန်ထမ်း ...ဆောင်ရာ၌ သူများလို ပေါ့ပေါ့တန်တန်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်မဟုတ်။ စိတ်ရော ကိုယ် ...ကြိုးစားအားထုတ်၍ လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကျတော့လည်း ...ထက် သာခဲ့သည်။ သူ့ဥပမိရုပ်နှင့် သူ့အစွမ်းအစအရသာ စကားပြောကြ ...ဆိုလျှင်သူသည် အမြင့်ဆုံးသောရာထူးတစ်ခုရမှုရှိသည်။ လုပ်သက်တစ်ခုတည်း ...သူသည် ပါရီသို့မဟုတ်၊ ရောမသို့မဟုတ် လန်ဒန်လိုနေရာမျိုး၌ အမြင့် ...သောရာထူးတစ်ခုဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမှုရှိသည်။

ထိုကဲ့သို့သော အခွင့်အရေးမျိုး ရှိနေပါလျက်နှင့် သူ့အား ဘာအလုပ်မှ ...သည့်ရရမရှိနိုင်သည့် ဤဒေသသို့ ပို့ခဲ့ကြ၏။ လွန်ခဲ့သော ဆယ့်ရှစ်လအတွင်း ...လျှင် သူသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ အာဇီးလီး၌နေ၍ နော်မန်ဒီကမ်းခြေတစ်လျှောက် ...များကြားတွင် လျှောက်သွားရင်း ဤတစ်ကြိမ် သူပြောင်းရွှေ့ရမည့်နေရာ ... သူနှင့်အထိုက်တန်ဆုံးသော နေရာဒေသကောင်းတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ...ခဲ့မိ၏။ ထို့နောက် ထွက်လာသည့်အမိန့်က ဆန်ကျော်ဂျီ။ အဆိုးဆုံးသော ...ခု၊ ဤနေရာ၌ တာဝန်ကျခဲ့သော တင်းနေးသည် လုပ်သက်အားဖြင့် ...လျှင် သူ့ထက် လုပ်သက်သုံးနှစ်ငယ်သည်။ သို့သော်လည်း တင်းနေးအား ...း ကောင်စစ်ဝန်ရာထူး တိုးမြှင့်ပေးပြီး မက်ဒရစ်မြို့ရှိ လေတွန်ဘောလီး ...ဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့ကြသည်။ သူ့ကျတော့...။

“ဟိုမှာကြည့်ပါဦး ဖေဖေ၊ သိပ်လှတာပဲ”

...ကားသည် မြို့ပြင်သို့ရောက်လာသည်။ မတ်စောက်ကွေ့ကောက် ...ထပ်သော တောင်ကုန်းလမ်းအတိုင်း တက်လာသည်။ ငွေရောင်တော... ...သုကာလစ်ပင်များသည် လမ်း၏တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် အစီအရီတန်းလျက် ...။ တောင်ကုန်းထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ နီကိုလတ်စ်သည် လှုပ်ရှားရှား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စိတ်ဝင်စားလာသည်။ သူသည် အောက်ဘက်မှ ရှုခင်းအလှကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး သူ့အဖေအား လှမ်းပြောသည်။

မြေထဲပင်လယ်ဒေသ၏ အပြောကျယ်လှသော ရေပြင်သည် တောင်ကုန်း ခြေရင်းမှနေ၍ သူတို့အား မော့်ကြည့်နေသကဲ့သို့ရှိသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ မီးဖြ တိုက်ဆီသို့ တလိပ်လိပ်ပြေးသွားရိုက်ခတ်နေသော ပင်လယ်လှိုင်းများသည် ဖွေး ဖွေးလှုပ်လျက်ရှိ၏။ မြောက်ဘက်တစ်လွှားတွင် တစ်တောင်ပေါ် တစ်တောင်ဆင့် နေသည့် တောင်တန်းများသည် ပြာသောကောင်းကင်ဆီသို့ ထိုးတက်လျက်ရှိကြ လေသည်။ လေနှင့်အတူပါလာနေသည့် ဆားနံ့သည် ပြင်းထန်စူးရှလှပေသည်။ သူတို့ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထိကရုံးချုံကြီးတစ်ခုနှင့် ကွယ်လုလုဖြစ်နေသော နီရဲရဲ အုတ်ကြွပ်များမိုးထားသည့် အိမ်ကြီးတစ်လုံးသည် မားမားမတ်မတ်ကြီး ရပ်လျက်ရှိ သည်။ အိမ်ကြီး၏အမည် "ကာဆာဘာရီဇာ"ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်သည် အိမ်အဝင် ဝတွင် ချိတ်လျက်။

"မင်း သဘောကျရဲ့လား"အေလ်ဗင်ဘာတန်က နီကိုလတ်စ်အား လှည့် ကြည့်ပြီးမေးသည်။ မေးသံတွင် သူလိုချင်သောအဖြေရတန်ကောင်းရဲ့ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကလေးပါသည်။ နိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကလေးလည်း မသိမသာရောစွက် နေပုံရ၏။ နီကိုလတ်စ်က အဖြေမပေး။ သို့သော်လည်း အခုသူမြင်နေရသောအိမ် သည် သူ့အိမ်အသစ်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်နေသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် အသက်ကိုး နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ထိုကိုးနှစ်တာကာလအတွင်း အပြောင်းအလဲများစွာ နှင့် ကြုံခဲ့ရဖူးပြီ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့တွင် အုံသြတတ်သည့် အလေ့အကျင့်ပင် မရှိသလောက်ဖြစ်နေခဲ့ရပြီ။ ဤကြားထဲမှပင် ထည်ဝါခန့်ညားသော အသွင်ဖြင့် တစ်လုံးတည်း တသီးတခြားခွဲ၍ ထီးတည်းကြီးတည်ရှိနေသော အိမ်ဟောင်းကြီး အပေါ်တွင် စိတ်မဝင်စားဘဲမနေနိုင်။ ကောင်စစ်ဝန်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် သူ့သာ ယ် နီကိုလတ်စ်ကဲ့သို့ ခံစားရဟန်တူ၏။ ကျောက်စရစ်ခင်းလမ်းအတိုင်း ဝင် လာပြီး အိမ်ရှေ့ရောက်၍ ကားပေါ်မှဆင်းလာချိန်တွင် သူ့မျက်နှာသည် အိမ်ကြီး အပေါ်၌ စိတ်ဝင်စားသည့်လက္ခဏာကို ဖော်ပြလျက်ရှိလေသည်။

အိမ်ကြီးကို ဒေသခံသဲကျောက်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ကာလကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ အဝါရောင်ကျောက်များသည် မူလအရောင်ပျောက်ကာ ပယင်းနှရောင်ဖျော့ဖျော့ ဖြစ်နေသည်။ အိမ်ပုံစံက မူးရစ်ပုံစံ...။ အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင် သည် ကျယ်ဝန်းသည်။ ဆင်ဝင်အမိုးမှာ လိပ်ခုံးအမိုး။ အိမ်ခေါင်မိုးသည် ပြန့်ပြူး သည်။ အိမ်အပေါ်ထပ်မှ ပြတင်းပေါက်တံခါးများသည် ကျယ်ဝန်းလှသော လသာဆောင်ဘက်သို့ ထိုးထွက်နေကြသည်။ အိမ်၏ဘယ်ဘက်တွင် ကျောက်စရစ်

[illegible]လှသွားလမ်းကလေးရှိသည်။ ရေညှိများ ထူထပ်စွာတက်လျက်ရှိသဖြင့် တစ် [illegible] စိမ်းလျက်ရှိ၏။ ထိုလမ်းသည် မြင်းဇောင်းများနှင့် အိမ်နောက်ဘက် [illegible]အအုံများဆီသို့ သွားရာလမ်းဖြစ်၏။ လမ်း၏တစ်ဖက်တွင် ပန်းခြံ။

"အိမ်ကတော့ အိမ်အို အိမ်ဟောင်းကြီးပဲခင်ဗျ"ဟု အေလ်ဗင်က သူ့ [illegible]တော့ရှိ ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာကို တစ်ချက်အကဲခတ်၍ ပြောသည်။ [illegible] နေရာတွေဆိုရင် ပြန်ပြင်လို့တောင် မရတော့ဘူး၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားလဲ [illegible] *[illegible]ယ့် မနှာတာတင်နေးကတော့ ဒီအိမ်ကြီးကို* [illegible]သင်လို့ ယူဆခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရုံးအနီး [illegible]တစ်ဝိုက်မှာ အိမ်ငှားရဖို့က မလွယ်ဘူး၊ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းနဲ့ တခမ်းတနား [illegible]အိမ်မျိုးက ဒီဘက်မှာပဲရနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့်မို့"

"ဒါပေါ့လေ..."ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ပြန်ပြောသည်။

သူသည် ဆင်ဝင်ရောက်မှဖြတ်၍ အိမ်တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ [illegible]ရောင်အဝတ်အစားများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားသော ကိုယ်လုံး [illegible]ပေါက်ခပ်တောင့်တောင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် တံခါးဝမှရပ်၍ သူ [illegible] အပြုံးဖြင့်ဆီးကြိုလျက်ရှိသည်။ အေလ်ဗင်ဘာတန်က ထမင်းချက်မကော် [illegible]ဖြစ်ပါသည်ဟု မိတ်ဆက်ပေးသည်။

အိမ်အတွင်းဘက်မှ ရောင်စုံကျောက်သလင်းများဖြင့် မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထား [illegible] ခန်းမကြီးသည် ကောင်စစ်ဝန်အား ဆီးကြိုလျက်ရှိသည်။ ခန်းမကြီးသည် [illegible]အေးမြလှပေသည်။ ခန်းမကြီး၏ တစ်ဖက်တွင် ထမင်းစားခန်း...။ ထမင်း [illegible]နှင့်တွဲလျက်အခန်းမှာ ဧည့်ခံခန်းမကြီးဖြစ်၏။ နှစ်ခန်းစလုံး တံခါးနှစ်ထပ် [illegible]သည်။ အခန်းများအတွင်းရှိ အပြင်အဆင် အခင်းအကျင်းနှင့် အထား [illegible]သည် ထည်ဝါခန့်ညားပြီး လှပနေပေသည်။ နောက်ဘက်တွင် ကွေ့ကွေ့ [illegible]တောက်တက်သွားနေသော သစ်သားလှေကား...။

[illegible]ပန်းလာသဖြင့် နွမ်းနယ်နေပြီဖြစ်သော ကောင်စစ်ဝန်သည် စိတ်မပါ [illegible] လှေကားမှ ဖြည်းလေးစွာတက်သွားပြီး အပေါ်ထပ်မှအခန်းများကို [illegible]ကြည့်ရှုသည်။ သူနှင့် သူ့သားအတွက် အခန်းနှစ်ခန်းအပြင် အခန်းပိုတွေ [illegible]ရှိသည်၊ ညဥ့်အိပ်ညဥ့်နေလာသော ဧည့်သည်များအတွက် ပူစရာမရှိ။ [illegible]ထည်ဝါဝါနှင့် တခမ်းတနားနေထိုင်သော အလေ့အထတွင် ရွဲမြိလာ [illegible]အားလျော်စွာ အိမ်ကြီးကြီး အခန်းများများရှိနေခြင်းကို သဘောကျ [illegible] ကုလားထိုင်၊ ဗီရိုစသော အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို [illegible]ဖြန့်ဖြန့်၍ ခင်းကျင်းထားခြင်းကိုလည်း သူကြိုက်သည်။ အိမ်ထောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပရိဘောဂပစ္စည်းများကိုသုံးရ၍လည်း ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကိုသုံးရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်၏။

အိမ်ထဲတွင် ခင်းကျင်းထားသည့် ပစ္စည်းများမှာ ရှေးဆန်ဆန်ပစ္စည်းများချည်း ဖြစ်သဖြင့် သူ့သဘောမကျစရာမရှိ။ သူမြင်တွေ့နေရသမျှသည် ကျေနပ်စရာချည်းဖြစ်သည်။ အိမ်ပတ်ပတ်လည်ရှိ လှသွားစင်္ကြံဆောင်များဆီမှ ထွက်လာနေသည့် ဟောင်းမြင်းသောအနံ့အသက်များကို ရှူရှိုက်နေရခြင်းသည်ပင်လျှင် အရသာတစ်မျိုးရှိနေသည်။ သူ့ပစ္စည်းအားလုံး ရောက်လာသည့်အခါတွင် ပါလာမည့် သူ့စာအုပ်များနှင့် ကြွေထည်ပစ္စည်းများကို စနစ်တကျနှင့် တခမ်းတနားထားနိုင်မည့် အခန်းလွတ်များရှိနေခြင်းမှာလည်း သူ့အတွက် စိတ်ချမ်းသာစရာပင်ဖြစ်၏။ ရှေးဟောင်းကြွေထည်ပစ္စည်း စုဆောင်းခြင်းသည် သူ့ဝါသနာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုဝါသနာအရ လွန်ခဲ့သောနှစ်များစွာအတွင်းက ရောက်လေရာအရပ်တွင် ရသလောက် ရှာဖွေစုဆောင်းထားခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်ဆောင်ဘက် ပြန်ထွက်လာသည့်အခါတွင်မှ ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်နှာထားသည် ကြည်လင်သာယာလျက်ရှိသည်။ သူ့မျက်နှာဇရိပ် မျက်နှာကဲကို မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်နေသော အေလ်ဗင်သည် စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ဝင်းလက်တောက်ပြောင်လာသည်။ သူ့အမူအရာမှာ သစ္စာရှိသောခွေးတစ်ကောင်နှင့်တူလှ၏။ အိမ်ကို ကြိုက်မှကြိုက်ပါ့မလားဟူသော သံသယစိတ်ဖြင့် ငြိမ်ကုပ်နေရာမှ ချက်ချင်းပင် ရွှင်လန်းတက်ကြွလာသည်။ သူ့အထက်အရာရှိကြီးဖြစ်သော ကောင်စစ်ဝန်၏နှုတ်မှ သူ့အားချီးမွမ်းစကားပြောလာလိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ထားသည်။

"အားလုံး အဆင်ပြေအောင်တော့ လုပ်ထားပါတယ်ခင်ဗျာ၊ မစ္စတာတင်းနေး ပြောင်းသွားပြီးတဲ့နောက် အချိန်ကလဲ သိပ်မရခဲ့ဘူး ရသလောက်အချိန်ကလေးနဲ့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကျွန်တော်လုပ်ထားရတာပါ"

"ဟုတ်တာပေါ့"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က လေအေးကလေးနှင့် ပြန်ပြောသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အသံမှာ ဝေခွဲရခက်သည်။ ချီးမွမ်းသံလား၊ မကျေပြော ပြောလိုက်ခြင်းလား ခွဲခြားသိဖို့မလွယ်။ ပြောဟန်ဆိုဟန် လေယူလေသိမ်းနှင့် မျက်နှာထားကအစ တည်ငြိမ်လွန်းလှသည်။

တကယ်တော့ ကောင်စစ်ဝန်သည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်၌ အတွေ့အကြုံများသူဖြစ်သည်။ ရေးကြီးခွင်ကျယ်မဖြစ်လောက်သည့် အလုပ်တစ်ခုအတွက် သူ့လက်အောက်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအား ချီးမွမ်းစကားပြောလိုက်ခြင်းအားဖြင့် အရောတဝင်မဖြစ်သင့်ဟု ယူဆသူဖြစ်သည်။ မိမိ၏စီမံခန့်ခွဲမှုကို အလွယ်တကူနှင့်

...ပြာသွားစေမည့် အပြောအဆိုမျိုးကို အားပေး၍မဖြစ်။ ရင်းနှီးမှုကို အမြန်ဆုံး ...ပြာသွားစေနိုင်သည့် အပြုအမူများကိုလည်း ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် မြေ...ဩဇာက်၍မသင့်။

...ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်စိထဲတွင် အေလ်ဗင်ဘာတန်သည် အလွန်အတွေ့ ...သည့်သူတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်။ စိတ်နေစိတ်ထား ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ဦးမည့်သူ ...ဟု ယူဆသည့် အေလ်ဗင်၏ဝတ်စုံသည် ကြည့်၍မကောင်းအောင် ကျပ် ...နေသည်၊ အထူးသဖြင့် လူငယ်၏အင်္ကျီသည် ချိုင်းကြားမှ ကွဲထွက်သွားလေ ...ပင် ထင်ရလောက်၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဤအမျိုးအစားသည် ပေါင်းသင်း ...ဆက်တတ်သည်။ အကယ်၍ ဆက်ဆံမည်ဆိုပါကလည်း အနီးကပ်ဆက်ဆံ ...ခြင်း၊ ခွာ၍ဆက်ဆံမှ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု သူဆုံးဖြတ်သည်။

သူ့ခေါင်းမှ ကောက်ရိုးဦးထုပ်ကို လက်တစ်ဖက်နှင့်ကိုင်၍ ကျန်တစ်ဖက် ... အဓိပ္ပာယ်မရှိ လှည့်ကစားနေသော အေလ်ဗင်ကမူ ကောင်စစ်ဝန်ထံမှ မျက်နှာ ...ကို ကြိုလင့်လျက်ရှိသည်။ သူ့အား ခဏတဖြုတ်နေဖို့ တားလိမ့်ဦးမည်ဟု ...သည်၊ အနည်းဆုံး စပိန်ရှယ်ရီအရက်ဖြူတစ်ခွက်တော့ တိုက်လိမ့်ဦးမည်ဟု ...ထားသည်။ သို့သော်လည်း ကောင်စစ်ဝန် ဘရုန်းဒီးက သူ့အား လိမ္မာ ...စွာဖြင့် အိမ်ရှေ့တံခါးဝသို့ရောက်အောင် တွန်းပို့သွားသည်။

"မနက်ဖြန်ကျတော့ ရုံးမှာထပ်တွေ့ကြသေးတာပေါ့ မစ္စတာဘာတန်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ"

"ရုံးကို အမြဲတမ်းကိုးနာရီတိတိ ရောက်တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်-ဟုတ်-ဟုတ်ကဲ့၊ ရောက်-ရောက်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

အင်္ကျီကော်လန်အထက်ရှိ အေလ်ဗင်၏မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်။ သူ ...ဆင်းသွားရန်ဟန်ပြင်ပြီးခါမှ လှေကားထိပ်တွင်ရပ်၍ ကောင်စစ်ဝန်ဘက်သို့ ...လိုက်၏။ အေလ်ဗင်၏ အမူအရာကိုကြည့်ပြီး အားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွား ...သော နီကိုလတ်စ်က သူ့အပေါ်အား တောင်းပန်ခယသည့်မျက်နှာထားဖြင့် ...ကြည့်သည်။ အေလ်ဗင်က အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် သူပြောလိုသောစကားကို ...သည်၊

"ကျွန်တော့်...မျှော်လင့်ချက်လေးတစ်ခုကိုတော့ ပြောခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ် ... အက်စ်ထရာဒါလမ်းက ကျွန်တော်တို့အခန်းကိုတော့ တစ်ကြိမ်လောက်လာ ...ပြီး ကျွန်တော့်ဇနီး မစ္စက်ဘာတန်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ချီးမြှင့်ပေးဖို့ တောင်းပန် ...တယ်၊ နေရာကလေးကတော့ ခပ်သေးသေးပါ၊ ဒါပေမယ့် တတ်နိုင်သမျှကြိုးစား ... အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံနဲ့တူအောင် ကျွန်တော်တို့ ပြုစုပျိုးထောင်ထားကြပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်စစ်ဝန်က အယဉ်ကျေး အသိမ်မွေ့ဆုံးသောစကားလုံးများဖြင့် အဖြေပေးသည်။ အေလ်ဗင်ဘာတန်သည် သူ့ကိုယ်သူထိန်းချုပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ကောင်စစ်ဝန်၏စကားကို နားထောင်ရင်း နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့လိုက်မိ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ စကားကို အပိုပြောခြင်းမဟုတ်။ သူ့စိတ်ထဲရှိနေသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့နိုင်ငံကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၊ ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်သိရှိသေခြင်းစသော သဘောထားများနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အပေါ်တွင် မည်သူကမှ သံသယဖြစ်ရာမလိုဟု အခိုင်အမာယုံကြည်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် နိုင်ငံတကာသို့ လှည့်လည်သွားလာနေထိုင်လျက် ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ မည်သည့်နိုင်ငံသားပါဟူသော အသိအမြင်ကို ရှေ့တန်းမတင်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ ပြီးတော့လည်း ဥရောပယဉ်ကျေးမှုသည် သူ့အား သိသိသာသာကြီး အသွင်ပြောင်းသွားအောင် အရောင်တင်ပေးထားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီမဟုတ်ပါလား။ အေလ်ဗင်ဘာတန်ကတော့ ဒါတွေကို နားလည်မည်မဟုတ်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ဟန်ဆောင်မှုလုံးဝကင်းမဲ့သော အေလ်ဗင်ဘာတန်၏ မလိုတမာပြုံးကို မြင်လိုက်သောအခါ သူကိုယ်တိုင်ပင် မပြုံးဘဲမနေနိုင်…။

❧ ❧ ❧

ခုနစ်နာရီထိုးပြီ။ သူ့သခင် ကောင်စစ်ဝန်၏ ဆန္ဒအတိုင်း ဂရေစီယာက ညစာစားဖို့ အသင့်ဖြစ်ပါပြီဟု လာ၍အကြောင်းကြားသည်။ ကျယ်ဝန်းလှသော ထမင်းစားခန်းကြီးထဲရှိ ကြီးမားလှသော စားပွဲရှည်ကြီးတစ်လုံး၏ ဟိုဘက်ထိပ် သည်ဘက်ထိပ်တွင် သားအဖနှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်ကြသည်။ စားပွဲအလယ်တည့်တည့်တွင် လှလှပပချထားသည့် မီးတိုင်စင်ပေါ်ရှိ ဖယောင်းတိုင်များမှ အလင်းရောင်သည် တစ်ခန်းလုံးကို လွှမ်းခြုံထားသည်။ သားအဖနှစ်ယောက်သည် သူတို့အိမ်သစ်တွင် ပထမဆုံးအစာကို စားသောက်ကြလေ၏။

ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့အတွေးနှင့်သူ တစ်ချိန်လုံးငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ သူ့အတွေးထဲတွင် ခရီးပန်းလာသော သူ့သားငယ်နီကိုလတ်စ်အတွက် ပူပန်ကြောင့်ကြခြင်းလည်းပါသည်။ သို့သော်လည်း အချက်အပြုတ်ကောင်းခြင်းနှင့် ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးပုံစနစ်တကျရှိခြင်းကိုမူ စိတ်ထဲကကျိတ်၍ အသိအမှတ်မပြုဘဲမနေနိုင်။ ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းလှသော အခန်းအနေအထားကလည်း သူ့စိတ်ကိုကြည်လင် လန်းဆန်းစေသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် သူ့ဘဏ္ဍာစိုး၏ လှုပ်ရှားမှုများကို လိုက်၍ကြည့်လျက်ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည်အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဤခြေလှုပ်မနေနိုင်တော့ပေ။

"မင်းနာမည်က ဂရေစီယာနော်…"

"မှန်ပါတယ်…ဆီညော်"

"ဆန်ရျော်ဂျီမှာ အမြဲနေသလား"

ဂရေစီယာက ကိုယ်ကိုတောင့်တောင့်မတ်မတ် ပြင်ရပ်လိုက်သည်။ တဖျပ် …လှက်ရှိသော ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်သည် အတွင်းသဘောကို လွယ်လွယ် … ဖော်ပြတတ်သော သူ့မျက်လုံးများဆီသို့ ထိုးဟပ်လျက်ရှိသည်။

"မဟုတ်ပါဘူး…ဆီညော်၊ ကျွန်တော် မြို့ကြီးတွေမှာ နေလာခဲ့တာပါ၊ …တွေက အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံးဆိုတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးလူကောင်းတွေ …ည်း အလုပ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဒီအလုပ်မဝင်ခင် မက်ဒရစ်မြို့တော် … ဒီဩစတာဆီမှာ လုပ်နေခဲ့တာပါ"

"မင်းပြောတဲ့လူက အမတ်ကြီးမာကွီဆာ ဒီဩစတာလား"

"မာကွီဆာ ဒီဩစတာရဲ့ ဆွေမျိုးတစ်ယောက်ပါ ဆီညော်"

ကောင်စစ်ဝန် ဟာရင်တန်ဘရန်ဒီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဂုဏ်ကြီးမြင့် …ကိုသာ အရေးလုပ်ချင်ပုံရသော ဂရေစီယာ၏ဥာဉ်ကို သူ့စိတ်ထဲက မနှစ် …သလိုဖြစ်မိသည်။ သို့သော်လည်း လူတို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးအခြေ …ကို ကောင်းစွာနားလည်ထားသော လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးအနေဖြင့် သူ့ …အောက်တွင် အလုပ်လုပ်နေပြီဖြစ်သော ဂရေစီယာ၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကို …တစ်ခုဟု မသတ်မှတ်ချင်။ ဤချွတ်ယွင်းချက်လောက်ကိုတော့ သည်းခံခွင့် …သင့်သည်ဟု ထင်သည်။

"ထမင်းချက်ကို ပြောလိုက်ပါ၊ မနက်ဖြန်မနက်မှာ ငါသူနဲ့တွေ့ချင်တယ် … ငါ့သားအတွက် အစားအစာ နူးနူးညံ့ညံ့ချက်ပေးဖို့ မှာရလိမ့်မယ်" ဂရေစီယာ …ခေါင်းကို တစ်ချက်ညွှတ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေး …ကသွားသည်။ ဘရန်ဒီးက ကျေနပ်အားရသောမျက်နှာထားဖြင့် နီကိုလတ်စ် … လှမ်းပြောသည်။ 'လူတော်တစ်ယောက် ဖြစ်ပုံပဲကွ"

သူ့စိတ်နှင့်တွေ့ပြီဆိုပါက သူ့အဖေသည် "သိပ်တော်သည်"ဟူသော …လုံးကို သုံးလေ့ရှိသည်။ သူစိတ်တိုင်းကျခဲ့သော မြင်းတစ်ကောင်၊ အစေခံ …ကောက်နှင့် သူ၏အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေဖြစ်သည့် ပါရီမြို့မှ ပါမောက္ခဟေးလီးဗီး …ပေါ်၌ ဤစကားလုံးကို သုံးခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်ကတော့ နီကိုလတ်စ်သည် …နှင့် တစ်သဘောတည်းဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ သို့သော်လည်း အခုတစ်ကြိမ်တော့ …

[Senor - ဆီညော်(စပိန်စကား)မစ္စတာ]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့အဖေနှင့် အမြင်ချင်းမတူဘဲဖြစ်နေသည်။ စောစောက သူသည် ဘဏ္ဍာစိုး ဂရေစီယာ၏မျက်နှာကို ဘေးတိုက်ကြည့်ခဲ့ရ၏။ မြင်မြင်ချင်း စိတ်ထဲကသဘောမကျချင်သလို ဖြစ်ခဲ့မိ၏။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်ကိုတော့ ဂဃနဏမသိ။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ကော်ဖီခွက်ကို လက်စသတ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်ကိုမြှောက်၍ ရွှေနာရီကိုကြည့်သည်။ ခရီးပန်းလာသဖြင့် စောစောစီးစီး အိပ်ယာဝင်မည်ဟူသော စိတ်ကူးရှိသည်။ သို့သော်လည်း နေရာသစ် အိမ်သစ်ဟူသော ထူးခြားမှုကလေးက နီကိုလတ်စ်၏စိတ်ကို လှုပ်ရှားအောင်ဆွဲဆောင်လျက်ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ အိမ်ပေါ်မတက်မီ ပန်းခြံထဲ ခဏတစ်ဖြုတ်ဆင်းကြည့်ပါရစေဟု ပူဆာသည်။ သူ့အဖေကလည်း လိုလိုချင်ချင်ပင် သဘောတူခဲ့လေသည်။

နီကိုလတ်စ်သည် ကုတ်အင်္ကျီကို သူ၏သေးသွယ်သော ပခုံးနှစ်ဖက်လုံအောင်ခြုံ၍ သူ့အဖေနှင့်အတူထွက်လာ၏။ အပြင်ရောက်သောအခါ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သောလေကို အားရပါးရရှူလိုက်၏။ ခရီးပန်းလာသည့်အရှိန်ကြောင့် သူ့ခေါင်းမှာ နောက်ကျိမူးဝေလျက်ရှိနေသေးသော်လည်း သူနှင့် ပန်းခြံအပေါ်တွင် လွှမ်းခြုံထားသည့် ညနေခင်း၏ အေးချမ်းသာယာမှုအရသာကိုတော့ အပြည့်အဝခံစားရသည်။ ပန်းဥယျာဉ်သည် သူထင်ထားသည်ထက် အဆမတန်ကြီးလျက်ရှိ၏။ အဆင်အတန်းမြင့်မြင့်နှင့် စနစ်တကျပြုစုစိုက်ပျိုးထားသော ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုဖြစ်နေသည်။

နီကိုလတ်စ်သည် သူ့ဖခင်၏ဘေးမှရပ်ကာ ပန်းဥယျာဉ်၏အလှတွင် နစ်မျောလျက်ရှိသည်။ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့လျက်ရှိသော မြေသင်းနံ့နှင့် ပန်းနံ့များတွင် ယစ်မူးလျက်ရှိသည်။ ယခင်အိမ်များတွင်နေခဲ့ရစဉ်က မရခဲ့ဖူးသည့် ထူးဆန်းသော စိတ်ခံစားမှုတစ်မျိုးသည် သူ့ရင်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ဤအိမ်တွင် သူပျော်လိမ့်မည်ဟုထင်သည်။ ပန်းဥယျာဉ်၏အောက်ဘက်ဆီမှ လှိုင်းပုတ်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားနေရသည်။ ပျော်ရွှင်မှုသည် သူ့စိတ်ကို ချက်ချင်းပင်ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စေသည်။

"မသာယာဘူးလား...ဖေဖေ"ဟု နီကိုလတ်စ်က ရေရွတ်သည်။

ကောင်စစ်ဝန်က ပြုံးသည်။ သူ့အပြုံးသည် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲရှိလှ၏။ သူ့အဖေမျက်နှာပေါ်တွင် အလွန်တွေ့ရခဲသော အပြုံးမျိုးဖြစ်သဖြင့် နီကိုလတ်စ်စိတ်ကြည်နူးရသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း သတိထားမိသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ပွားချင်တိုင်းပွားကာ ချုံကြီးတစ်ခုသဖွယ်ဖြစ်နေသော အိုလီယမ်းဒါးပန်းချုံနှင့် ထိကရုံးစည်းရိုးပေါ်တွင် ငေးစိုက်နေသည်။ တင်းနေးစွန့်ပစ်ထားခဲ့သော ဤပန်းဥယျာဉ်ကို သူ့လက်ထက်တွင် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံမှုဖြစ်မည်ဟူသော အတွေးဝင်လျက်ရှိသည်။ မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ပန်းများ ရွေး၍စိုက်မည်။ အပြင်အဆင် အထားအသိုကို ယခုထက်ပို၍စနစ်ကျအောင် လုပအောင် ပြုပြင်မည်။

"ဒီထက်သာယာလှပလာအောင် လုပ်လို့ရတယ်"ဟု သူကပြောသည်။ ဥယျာဉ်မှူးတစ်ယောက်တော့ ရှိရမယ်၊ ဖေဖေမနက်ဖြန်ကျရင် ဒီကိစ္စကို ဖြစ်သွားအောင် လုပ်လိုက်မယ်"

အိမ်ဘက်ပြန်လျှောက်လာကြသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သားအား ကြည့်သည်။ ဤပန်းဥယျာဉ် ပင်လယ်ပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာ သန့်စင်လတ်ဆတ်သည့် ဤလေတို့သည် သူ့သား၏ကျန်းမာရေးကို စေလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မျှော်လင့်ချက်ထားမိသည်။

သူသည် သူနှင့် နီကိုလတ်စ်အတွက် ပထမထပ်အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာဘက်ရှိ ဖြစ်နေသော အိပ်ခန်းနှစ်ခန်းကို ယူလိုက်သည်။ ထိုအိပ်ခန်းနှစ်ခန်းကို တံခါးပေါက်တစ်ပေါက်ဖြင့် ဆက်ထားသည်။ အကယ်၍ ညအချိန် သူ့သားငယ် အိပ်ရာမှနိုးခဲ့သည်ရှိသော် သူအလွယ်တကူထသွားပြီးကြည့် သည်။ တကယ်ဆိုတော့လည်း အိပ်မပျော်သောရောဂါ အပြင်းအထန်စွဲကပ်နေ သူကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင် အလွန်အအိပ်အနေဆတ်သည်။ ပြီးတော့လည်း သူ့သားငယ်ကို မျက်စိအောက်မှအပျောက်ခံနိုင်သူမဟုတ်။ သူ့သားငယ်အား စောင့်ရှောက်မှုနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် သူကိုယ်တိုင်စောင့်ရှောက်ရမှ...တခြား စောင့်ရှောက်သည်ကိုလည်း မကြိုက်။ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းလည်းမရှိ။

အထူးသဖြင့် ညအချိန်မတော်တွင် သူ့သားငယ်သည် ဘီလူးစီးသလိုလို တစ္ဆေခြောက်သလိုဖြစ်ကာ အိပ်ရာမှနိုးလာတတ်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် သည် ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်ကာ နှလုံးခုန်မြန်နေတတ်၏။ တစ်ကိုယ် ဆီးဆီးဆတ်ဆတ်ဖြစ်သည်အထိ တုန်ယင်လှုပ်ရှားနေတတ်၏။ နဖူးတွင် ပြန်နေတတ်၏။ ဤအဖြစ်မှာ မကြာခဏဖြစ်တတ်သော သူ့သားငယ်၏ ချို့တဲ့မှု လက္ခဏာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာရပ်အတွက် ကောင် အမြဲတစေ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းဖြစ်နေခဲ့ရလေသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် ခရီးဆောင်သေတ္တာများ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ နီကိုလတ်စ် အဝတ်အစားများကိုချွတ်၍ ရေချိုးခန်းဝင်သည်။ ခြေလက်များဆေးသည်။ သည်။ ပါမောက္ခ ပေးလီးဗီးက သူ့အတွက်ပေးထားသော အားဆေးရည် သောက်သည်။ ပြီးတော့ သွားတိုက်သည်။ ထို့နောက် ညဝတ်အင်္ကျီနှင့် များကိုလဲကာ သူပြုလုပ်နေကျထုံးစံအတိုင်း ဘုရားရှိခိုးရန်အတွက် တွင် ဒူးနှစ်ဖက်ထောက်၍ ထိုင်လိုက်လေသည်။

တိုက်အတွင်းရှိ နိုင်ငံအသီးသီးသို့ လှည့်လည်သွားလာနေထိုင်ခဲ့ရ အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ဟာရင်တန်ဘရန်ဒီးသည် ယခုအချိန်ထိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာသာရေးကို ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးဖြစ်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း သူသည် ဘာသာကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ့ရှိပါသည်။ သူ့အနေဖြင့် နယူးအင်္ဂလန်ပြည်နယ်အတွင်း၌ အခြေစိုက်ခဲ့ကြသော သူ့ဘိုးဘွားဘီဘင်များ၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများအပေါ် ပြက်ရယ်ပြုကောင်းပြုမိမည်ဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏ ပြင်းထန်သော ပြူရီတန်ဘာသာအယူဝါဒစိတ်ကတော့ သူ့အသွေးအသား ထဲတွင် ခိုင်မာဆဲပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် သူ့သား၏ ပခုံးတစ်ဖက်ပေါ် လက်တင်ပြီး ဦးခေါင်းကိုညွတ်ကာ သူ့သားငယ်၏ ဘုရားရှိခိုးသံကို နားထောင်လျက်ရှိသည်။ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ သူကိုယ်တိုင် ဘုရားကိုအာရုံပြု၍ ဤအရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်ကြတော့မည့် သူတို့ သားအဖနှစ်ယောက် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဝေးအောင် စောင့်ရှောက်ပေးပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်းသည်။ ထို့နောက် သူသည်ခဏမျှငြိမ်သက်နေပြီး အသံကို ခပ်အုပ်အုပ်လုပ်၍ လေသံဖြင့် သူ့သားအားပြောသည်။

"ဒုစရိုက်သမားတွေကို ဘုရားသခင်ကခွင့်လွှတ်ဖို့ ဖေဖေတို့ ဆုတောင်းရဦးမယ်၊ အထူးသဖြင့် မင်းအမေအတွက် ဖေဖေတို့ ဆုတောင်းပေးရလိမ့်မယ်"

ခဏမျှအကြာတွင် နီကိုလတ်စ်သည် မြင်းသားရေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကော်ဒိုးဗားအိပ်ရာကြီးပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ သူ့သားငယ်၏ အိပ်ရာခုတင်ဘေးမှ မခွာနိုင်သေး။ ပွင့်ထိုးအဖိုးတန် ဘရိုကိတ်ခြင်ထောင်များ အောက် ရောက်နေပြီဖြစ်သောသားငယ်ကို စိတ်မချသည့်နှယ် စောင့်ကြည့်နေဆဲ…။

"သားသား၊ မင်း ကနေ့ပင်ပန်းလာတယ်၊ ညတိုင်းဖတ်နေကျစာအုပ်ကို ကနေ့ည ဆက်မဖတ်တော့ဘူးနော်"

နီကိုလတ်စ် ပင်ပန်းနေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အိပ်ရာပေါ်ရောက်ကတည်းက မျက်ခွံများလေးကာ အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သူ အိပ်ရာမဝင်မီ ညစဉ်စာဖတ်ပြနေကျအလုပ်မှာ သူ့အဖေဝတ်မပျက်လုပ်လာခဲ့သော အလုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုအလုပ်အပေါ်တွင် သူ့အဖေသည် သာယာမှုရှိသည်။ သူ့ကြောင့် သူ့အဖေ၏ စိတ်သာယာချမ်းမြေ့မှု မပျက်စေချင်။ သူသည် တစ်ချက်မျှကြိုးစား၍ ပြုံးလိုက်ပြီး သူ့အဖေအားကြည့်သည်။ သူ မအိပ်ချင်သေး၍ စာဖတ်ပြပါဟုဆိုသည်။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ခဏမျှချိန်ဆနေသေးသည်။ သို့သော်လည်း သူ့ချစ်သော သားအတွက် ပြုနေကျဝတ်ကို သူမပြုဘဲမနေနိုင်။ ကပျာကယာ သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် ပြန်ထွက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် စာအုပ်ထူကြီးတစ် အုပ် ပါလာသည်။ စာအုပ်မှာ အေကာမန်း၏ ငှက်များအကြောင်း စာအုပ်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် နီကိုလတ်စ်၏ခုတင်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး မျက်မှန်ကိုတပ်သည်။

"မင်းမှတ်မိသေးတယ်မဟုတ်လား နီကိုလတ်စ်၊ အာဗီးလီးမှာနေတုန်းက [illegible]ဖတ်ပြခဲ့တဲ့အခန်းဟာ တောင်အာဖရိကတိုက် ငှက်တွေအကြောင်းပေါ့၊ [illegible]ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ဘာသာရပ်တစ်ခုပဲ၊ ကနေ့ည သိပ်ပြီးများများတော့ [illegible]ဘူး၊ အဆက်ပြတ်မသွားရုံလေး ဖတ်ပြမယ်၊ ဖေဖေတို့ အခုရောက်နေတဲ့ [illegible]…" သူသည် လက်ထဲမှစာအုပ်ကိုလှန်၍ ဖတ်ရင်းတန်းလန်းနှင့် ရပ်ထား[illegible] စာမျက်နှာနှင့်အပိုဒ်ကို ရှာသည်။ ထို့နောက် ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်လိုက် [illegible]အုပ်ကိုစဖတ်သည်။

"ငှက်ကုလားအုတ်သည် စထရူးသီအိုမျိုးနွယ်ဝင် အုပ်စုဖြစ်သည်။ ခြေ[illegible]ချောင်းမျှသာရှိ၍ ရင်ဘတ်တွင် ဝမ်းဗိုက်မရှိခြင်းသည် ငှက်ကုလားအုတ်၏ [illegible]တစ်ခုဖြစ်၏။ ငှက်ထဲတွင် အကြီးဆုံးသော သတ္တဝါဖြစ်သည်။ ငှက်ကုလား[illegible]အထီးသည် အမြင့်ခုနစ်ပေနီးပါးခန့်ရှိ၍ ကိုယ်အလေးချိန်သည် ပေါင်သုံးရာမျှ [illegible]သည်။ သဲထူထပ်သောလွင်ပြင်များနှင့် ပြန့်ပြူးသောနယ်မြေဒေသများတွင် [illegible]သည်။ ခြေထောက်ကိုအားပြုသော အစုဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက် [illegible]သောလျှင် အလွန်ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်တတ်သည်။ ဤငှက်များ[illegible] သူတို့အတောင်များကို လုံးဝအသုံးမပြုနိုင်ကြပေ။ အထူးသဖြင့် အထီးများ[illegible] သူ၏သားသမီးများအတွက် ပူပင်သောကကြီးတတ်၍…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကောင်စစ်ဝန်သည် အိပ်ရာမှ အစောကြီးထသည်။ သူ့အလေ့အကျင့်အတိုင်း ရုံးကိုလည်း အချိန်အတိအကျသွားသည်။ နီကိုလတ်စ် အဖို့တော့ ညကနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်မပျော်ခဲ့၊ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကြုံတွေ့ ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်များ၊ မီးရထားတီးသံများနှင့် လှိုင်းပုတ်သံများသည် ဘဏ္ဍာစိုး၏ မည်းနက်သောရုပ်လွှာများနှင့် ရောယှက်ကာ သူ့အားခြောက်လှန့်နေခဲ့သည်။ ဘဏ္ဍာစိုး၏ ဟန်အမူအရာမှာ မထီမဲ့မြင်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ဘာ့ကြောင့် ဘဏ္ဍာစိုး၏ ရုပ်လွှာသည် သူ့အား လာ၍အနှောင့်အယှက်ပြုရပါသနည်း။ ဒါကိုတော့ သူမသိ နားလည်းမလည်။ မနက် အိပ်ရာမှနိုးတော့ သူ့အပူချိန်သည် သာမန်အခြေအနေမှာ ပင်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အဖေက သူ့ပါးနှစ်ဖက်တွင် သွေးရောင်လျှမ်းနေ သည့်အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ စိတ်မချနိုင်အောင်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့သားအား အိပ်ရာ ထဲမှာပင် ဆက်နေဖို့မှာသည်။ အိပ်ရာထဲမှထွက်၍ နေ့လယ်စာစားသင့် မစားသင့်ကို သူကိုယ်တိုင် မွန်းလွဲပိုင်းကျမှ တစ်ခေါက်ပြန်လာပြီးကြည့်မည်ဟု ဆိုသည်။

ပန်းခြံထဲဆင်း၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်စိတ် ပြင်းပြနေသော နီကိုလတ်စ် အဖို့တော့ သူ့အဖေစကားကြားသည့်အခါ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ဖအေ့စကားကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာတတ်သော ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သူ့အဖေမှာထားခဲ့သည့်အတိုင်းပင် နေသည်။ သူ၏ကျန်းမာရေးချို့တဲ့မှုကိုလည်း သိနေသည်ဖြစ်ရာ ပါမောက္ခ ဟော လီးဗီးသင်ကြားပြသထားသည့်အတိုင်း အချိန်ကျသောအခါ ပြဒါးတိုင်နှင့် သူ့အပူ ချိန်ကိုသူတိုင်းသည်။ သွေးတိုးနှုန်းကို တိုင်းထွာစစ်ဆေးကြည့်သည်။ သူ့အတွက် အစိုးရိမ် အကြောင့်ကြ ကြီးလွန်းလှသော သူ့အဖေ၏စိတ်သဘောထားကိုမတွေး ဘဲမနေနိုင်။ သူ့အတွက် အသေးအဖွဲမှစ၍ လိုက်၍ပူပန်နေတတ်ပုံမှာ သူ့စိတ်ထဲ တွင် အထူးအဆန်းတစ်ခုလို ဖြစ်နေလေသည်။

[illegible]အတွက် နံနက်စာကို မက်ဂ်ဒါလီးနားက အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်း [illegible] အောင်သည်။ လှေကားမှ တက်လာရသဖြင့် မက်ဂ်ဒါလီးနားခမျာ [illegible] မှန်မှန်မရှူနိုင်လောက်အောင် မောဟိုက်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း [illegible]အား ခင်မင်ဖော်ရွေသောအပြုံးဖြင့် နှုတ်ဆက်သည်။ သူ၏ဖောင်းအိ [illegible]သော အညိုရောင်ပါးနှစ်ဖက်သည် သူ၏နက်မှောင်သောမျက်လုံး [illegible]အောင်ပြုလုပ်ထားသည်။ သူ့ခေါင်းတွင်စည်းထားသည့်ပဝါပြာနှင့် [illegible] ဘွဲ့ကျနေသော သတ္တုနားကွင်းများကြောင့် မက်ဂ်ဒါလီးနား၏မျက် [illegible] မဘတစ်ယောက်နှင့် တူနေသည်။

သူ့အသေး၏ကျေးရွာကြောင့် နီကိုလတ်စ်သည် စပိန်စကားကို အဆင့်မြင့် [illegible]ကိုလက်လက်ပြောနိုင်သည်မှုသာမက ပြင်သစ်နှင့် အီတလီစကားများ [illegible]ပြောတတ်သည်။ သို့သော်လည်း အခုမက်ဂ်ဒါလီးနား၏နှုတ်မှ ကရားရေလွှတ် [illegible]ထွက်လာနေသော စပိန်ဘာသာစကားကိုမူ သူနားမလည်။ ဒေသသုံး [illegible] ဘစ်မျိုးဖြစ်ဟန်တူသည်ဟု နီကိုလတ်စ်က တွေးသည်။

[illegible]သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့နှစ်ယောက် စကားသာပြောနေကြ၏။ တစ်ယောက် [illegible]ယောက် ကောင်းစွာနားမလည်ကြ။ မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် လက်နှစ်ဖက်ကို [illegible] ထောက်ကာ နီကိုလတ်စ်အား စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့အကြည့်သည် [illegible]ဆန်းသည်။ အထူးအဆန်းတစ်ခုကို မြင်တွေ့နေရသည့်နှယ် ကြည့်နေခြင်း [illegible] စူးစူးရဲရဲအကြည့်ခံနေရသောအခါ နီကိုလတ်စ်မှာ မနေတတ် [illegible] ဖြစ်လာသည်။ ရှည်လျားသောမျက်တောင်ကော့ကြီးများကို ပုတ်ခတ် [illegible]ကာ အသက်ကိုမှန်မှန်မရှူဘဲ အောင့်ထားမိသည်။ သူ့ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ [illegible] ဘစ်ချက်ထွက်လာသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနားက နီကိုလတ်စ်၏အဖြစ်ကို [illegible] ဘစ်ချက်မျှရယ်လိုက်ပြီး ခေါင်းကိုယမ်းကာ အခန်းထဲမှပြန်ထွက်သွား [illegible]

[illegible]ကဲ့စာမှာ သူစားနေကျအစာများပင်ဖြစ်သည်။ အရသာလည်းရှိသည်။ [illegible]ကျက်ပြုတ်ထားသော ကြက်ဥတစ်လုံး၊ ခပ်ပွပွမုန့်ကြွပ်များနှင့် ပျားသလက် [illegible] ဆိတ်နို့အကျက် တစ်ဖန်ခွက်။ သူ့အဖေ၏အမိန့်အတိုင်း စီမံ [illegible]ထားသည့် နံနက်စာမှန်းသိသာသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အစာကို ခပ် [illegible]စားသည်။ အထူးသဖြင့် မုန့်အစအနများ အိပ်ရာပေါ်မကျအောင်သတိ [illegible]သည်၊ ထို့နောက် အိပ်ရာပေါ်မှခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး မုန့်တင်ခုံပေါ်မှ[illegible] [illegible]ကို သစ္စာရှိစွာဖြင့် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော [illegible]ကို လှမ်းယူသည်။ နီကိုလက်စ်အနေဖြင့် သက်ရှိခွေးတစ်ကောင်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိုင်ဆိုင်ဖို့မလွယ်မှန်း သိနေသည်။ သူ့အဖေ ကောင်စစ်ဝန်သည် ခွေးချစ်တတ်သူမဟုတ်။ တစ်နေရာတည်းတွင် အတည်တကျမနေရဘဲ မကြာခဏရွှေ့ပြောင်းနေရသော သူတို့သားအဖအဖို့ ခွေးမွေး၍မဖြစ်ဟု သူ့အဖေကပြောပြထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ခွေးလိုချင်သော နီကိုလတ်စ်သည် ဤခွေးရုပ်ဖြင့်အစားထိုး၍ ကျေနပ်ခဲ့ရ၏။ သူ့အဖေ အိမ်မှာမရှိသည့်အချိန်များတွင် သူသည် ဤခွေးရုပ်ကို အဖော်လုပ်၍ စကားတပြောပြောနှင့် ငြီးငွေ့စရာကောင်းသောအချိန်များကို ကုန်လွန်စေခဲ့ရ၏။

သို့သော်လည်း ယနေ့မနက်တော့ ဤခွေးရုပ်အပေါ်တွင် သိပ်ပြီးစိတ်မဝင်စား။ သူနှင့်လက်တစ်ကမ်းအကွာတွင် သူလေ့လာကျက်မှတ်ဖို့အတွက် သူ့အဖေထားခဲ့သည့် စာအုပ်များအပေါ်တွင်လည်း အာရုံစူးစိုက်၍မရ။ သူ့စိတ်သည် ယမန်နေ့ညကမှ စတင်နေထိုင်ခဲ့ရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်တွင်သာ ဝင်စားလျက်ရှိသည်။ ဤပတ်ဝန်းကျင်သည် သူစူးစမ်းရှာဖွေလေ့လာခြင်း မပြုရသေးသည့် ပတ်ဝန်းကျင်။ ပူနွေးသောနေရောင်ခြည်သည် ငါးရှဉ့်သွေးရောင်နံရံကပ်စက္ကူများမှ ဖောက်ထွင်းကာ အိပ်ခန်းထဲသို့ထိုးဆင်းလျက်ရှိသည်။ စက္ကူများမှတစ်ဆင့် ကြမ်းပြင်ထက်သို့ကျရောက်ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်။ နေရောင်ခြည်အစင်းများသည် သူ့မျက်စိထဲတွင် ထူးဆန်းလှပသော ပန်းချီကားချပ်များနှင့်တူနေသည်။ သူသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် ကျောမှီ၍လှဲကာနေရောင်ခြည်အစင်းအကွက်များကို ငေးမောနေသည်။ ပြီးတော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော အိမ်ကြီးအတွင်းမှထွက်လာမည့် အသံဗလံများကို နားစွင့်သည်။

ပထမတော့ ဘာသံမှမကြားရ။ ပကတိ တိတ်ဆိတ်ခြင်း။ ခဏနေတော့ အောက်ထပ်မှ အသံများထွက်လာသည်။ အငြင်းအခုံဖြစ်နေသည့်အသံမျိုး။ တိုးတိုးသာသာမဟုတ်။ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်။ သို့သော်လည်း စကားလုံးများက ပီသသဲကွဲခြင်းမရှိ။ တစ်ဆက်တည်းပင် ဒိုင်းခနဲမြည်ဟည်းသွားသော တံခါးပိတ်သံတစ်ချက်ပေါ်လာသည်။ မီးဖိုချောင်တံခါးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု နီကိုလတ်စ် ခန့်မှန်းသည်။ ထို့နောက် တီးတိုးစကားပြောသံများနှင့် အောက်ထပ်ထမင်းစားခန်းအတွင်းမှ ခြေသံများ။ ခြေသံများမှာ ခပ်ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်သွားနေသံ။ ခပ်ပြင်းပြင်းဆေးလိပ်နံ့သည် အပေါ်ထပ်သို့တက်လာသည်။ ဤအရာအားလုံးစုပေါင်းဖြစ်ပေါ်နေချိန်တွင် သူ့အိပ်ခန်းတံခါးကို အပြင်မှအသာဖွင့်သံ ကြားလိုက်ရသောအခါ နီကိုလတ်စ်မှာ မထိတ်လန့်ဘဲမနေနိုင်။ ဖျတ်ခနဲလန့်သွားသည်။ အံ့အားလည်းသင့်သွားသည်။ သူသည် တံခါးဆီသို့ ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်၏။ တံခါးဝမှရပ်၍ သူ့အားခပ်တည်တည်စိုက်ကြည့်နေသော ဂရေစီယာ။

သူငယ်၏ပါးနှစ်ဖက်သည် နီမြန်းသွားသည်။ ဂရေစီယာကို ယမန်နေ့ညနေခင်းက သူစ၍တွေ့ခဲ့သည်။ စတွေ့သည့်အချိန်မှစ၍ ခင်မင်သောစိတ်မဖြစ်မိ။ ပြောမပြတတ်သည့် စိတ်ဆန္ဒတစ်ခုအရ ဤလူကြီးအပေါ်တွင် မယုံသင်္ကာဖြစ်ခဲ့ရုံမက ရန်သူတစ်ယောက်ဟု မြင်ခဲ့သည်။ အခုလည်း သူ့ကိုစူးစူးဝါးဝါးကြည့်လျက်ရှိသည်။ သူကလည်း အားကျမခံတုံ့ပြန်၍ စူးစူးရဲရဲပင်ပြန်ကြည့်သည်။

"လင်ပန်းကို ယူသွားရတော့မလား"

ဂရေစီယာက အလွန်သဘောမနောကောင်းသည့် လေသံမျိုးဖြင့်မေးသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အသံမှာ စစ်မှန်သောလေသံမဟုတ်။ တမင်လုပ်ယူထားရသည့် လေသံ။ ဆေးချေးများ အထပ်ထပ်တက်နေသဖြင့် အဝါရောင်သမ်းနေသော လက်ညှိုးနှင့် လက်သူကြွယ်ကြားမှ စီးကရက်မီးခိုးသည် တငွေ့ငွေ့။

"ယူသွားပါ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"ဟု နီကိုလတ်စ်က ပြန်ဖြေသည်။ သူ့အသံမှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်မဟုတ်။ ပြီးတော့ ခပ်တိုးတိုး။

ဂရေစီယာသည် သူရပ်နေသောနေရာမှမရွေ့။ သူ့အား ခပ်တည်တည်ကြည့်နေရာမှ သွားဖြဲပြသည်။ သူ့အား မြူးပြခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။

"ငါ့ကို မကြောက်ပါနဲ့"ဟု ဂရေစီယာက ချိုသာစွာပြောသည်။ "ငါဟာ ကလေးတွေနဲ့ ရောရောနှောနှော နေတတ်ပါတယ်ကွ၊ တစ်နေရာရာမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တုန်းကဆိုရင် ကလေးခုနစ်ယောက်တိတိရှိတယ်၊ အငယ်ဆုံးမိန်းကလေးဟာ ငါ့ပေါင်ပေါ်က ဆင်းတယ်လို့ကိုမရှိဘူး၊ သူမသေခင်က ဆိုပါတော့ကွာ"

နီကိုလတ်စ်က ပင့်သက်တစ်ချက် ရှူလိုက်သည်။ ဂရေစီယာသည် လက်ထဲမှ အညိုရောင်စီးကရက်ကို အားရပါးရဖွာလိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးများကတော့ သူငယ်၏မျက်နှာပေါ်မှ မခွာ။

"အဲဒီကလေးမလေးအကြောင်းကို တစ်နေ့နေ့ကျမှ မင်းကိုပြောပြရဦးမယ်၊ သူ့အကြောင်းက သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းမှာပါ၊ ငါအဖြစ်မျိုးစုံကို မြင်ဖူးတယ်ကွ၊ ဝမ်းနည်းစရာအဖြစ်တွေ၊ ကြောက်စရာအဖြစ်တွေ၊ မယုံနိုင်စရာအဖြစ်တွေ၊ အိုကွာ၊ အများကြီးပဲသိလား၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ကျပ်မပြည့်တဲ့ အရူးအမိုက်တွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့နေရာကြီးပါကွာ၊ ငါ့အဖို့တော့ ဘယ်အဖြစ်မှ မထူးဆန်းတော့ဘူး၊ ဘာကယ်ပြောတာ၊ လုံးဝမထူးဆန်းတော့ဘူး"

"ခင်ဗျားပြောနေတာ ကျွန်တော်နားမလည်ပါဘူး၊ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ" နီကိုလတ်စ်က မေးသည်။

ဂရေစီယာက ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းနားလည်လာမှာပါ၊ မပူပါနဲ့၊ ငါဟာ စစ်သားလဲလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဗိုလ်တစ်ယောက်ပေါ့ကွာ၊ လူတွေကို ကြိမ်တွေနဲ့ရိုက်၊ မတန်တဆနှိပ်စက်တယ်၊ ပြီးတော့ သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်တယ်၊ ဒါတွေအားလုံး ငါမြင်ခဲ့ဖူးတယ်ကွ၊ နောက်ကျမှ ဒီအကြောင်းတွေကို ပြောပြရဦးမယ်၊ ဒါနဲ့ ငါ့ကိုပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းအမေ ပါမလာပါလား၊ ဘယ်မှာနေခဲ့သလဲ"

နီကိုလတ်စ် မျက်နှာပျက်သွားသည်။ သူမျှော်လင့်မထားသော မေးခွန်းဖြစ်နေသဖြင့် ရုတ်တရက်ချက်ချင်း အဖြေမပေးနိုင်။ ဤမျှလောက် စပ်စပ်စုစုနိုင်လှသော မေးခွန်းမျိုးမေးသည်ကို သူသဘောမကျ။ ဂရေစီယာ၏မေးခွန်းသည် သူ့စိတ်တွင် လူမသိသူမသိ စွဲကပ်နေသောအနာဟောင်းကို အနာသစ်ပြန်ဖြစ်လာအောင် ထိုးဆွလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။

ပထမတော့ "အမေသေပြီ"ဟု ဖြေလိုက်ရန် စိတ်ကူးသေးသည်။ သူ့အဖေက သူ့ကို မကြာခဏပြောခဲ့ဖူးသောစကားရှိသည်။ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်အဖို့ သူ့အမေသည် မရှိတော့။ သေဆုံးသွားပြီဟု သတ်မှတ်ထားရမည်ဟူသောစကား။ သို့သော်လည်း မနေ့ညက သူဘုရားရှိခိုးအပြီးတွင် သူ့အမေအတွက် ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ခဲ့ရ၏။ ပြီးတော့လည်း သူ့စိတ်ထဲက ရှုံရှာစက်ဆုပ်နေသော ဤလုကို သူလိမ်မပြောချင်။ အရေးမလုပ်လောက်သည့်လူကို လိမ်ပြောခြင်းသည် ဂုဏ်သိက္ခာကျသည်ဟုထင်သည်။ အကယ်၍ အလိမ်ပေါ်သွားပါကလည်း ဤလူ၏ အထင်အမြင်သေးခြင်းကို ခံရချေတော့မည်။

"အမေက အမေရိကမှာနေတယ်"ဟု နီကိုလတ်စ်က ဖြေသည်။

"ဟော...ဟုတ်လား"ဟု ဂရေစီယာက တအံ့တသြရေရွတ်သည်။ "အမေရိကန်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံက သိပ်အံ့သြဖို့ကောင်းတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဘာပြုလို့ သူကမင်းတို့နဲ့ လိုက်မနေတာလဲ"

နီကိုလတ်စ်၏နှုတ်ခမ်းများသည် တုန်ယင်လှုပ်ရှားလာသည်။

"အမေက ကျွန်တော်တို့နဲ့ မနေတော့ဘူး"

ဂရေစီယာက သူ့ပါးစပ်ကို ဟလိုက်ပြီး ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်သည်။

"အမေက ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူး၊ သူက တခြားနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကို လူတွေကမေးနေကြတာပဲ" သူသည် စကားကိုမဆက်ဘဲ ရပ်ထားလိုက်ပြီး နားစွင့်သည်။ ဆင်ဝင်ဘက်မှလျှောက်လာနေသော ခြေသံ။ ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ဂရေစီယာ၏ အမူအရာကတော့ မပြောင်း။ သို့သော်လည်း သတိတော့ထားပုံရသည်။ သူက နီကိုလတ်စ်အား ခေါင်းတစ်ချက်

ဆက်ပြသည်။ "မင်းအဖေ ပြန်လာပြီကွ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် အပျင်းပြေစကားပြောကြတာကို သူမသိစေနဲ့၊ ငါတို့နှစ်ယောက်ပဲ သိတာကောင်းတယ်...ဟုတ်လား၊ အခု ငါပြောတာကို မေ့မသွားနဲ့နော်"

ဂရေစီယာက အိပ်ရာဆီသို့လျှောက်လာပြီး နံနက်စာထည့်ထားသည့် ဗန်းကို လက်တစ်ဖက်တည်းနှင့် ကျွမ်းကျင်စွာ မယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် နီကိုလတ်စ်ဘက်သို့လှည့်၍ ပြောင်သလို နောက်သလိုနှင့် ဦးခေါင်းကိုတစ်ချက်ညွှတ်လိုက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။

နီကိုလတ်စ်ကတော့ အိပ်ရာပေါ်တွင် မလှုပ်မယှက်။ သူ့မျက်နှာသည် မဖေခွဲနိုင်သောစိတ်ဖြင့် ရှုပ်လျက်ရှိ၏။ စိတ်ညစ် စိတ်ရှုပ်သလိုလည်း ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူ့အဖေသာ ဝင်မလာလျှင် ထွက်ကျလုဆဲဆဲဖြစ်နေသော မျက်ရည်စများကို ထိန်းနိုင်မည်မဟုတ်။

ကောင်စစ်ဝန်သည် စိတ်လက်ပေါ့ပါး ကြည်လင်လာ၏။ အလုပ်ခွင်တွင် စိတ်တိုင်းကျခဲ့သည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိ။ သူသည် နီကိုလတ်စ်၏ အခြေအနေကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး အိပ်ရာမှထနိုင်း၏။ နီကိုလတ်စ် အဝတ်လဲနေနိုက်တွင် သူသည် အိပ်ရာ၏အစွန်းတစ်ဖက်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။ သူ့ရုံးမှာ သူမျှော်လင့်ထား သည်ထက် ပို၍ကောင်းနေ၏။ အဆောက်အအုံအနေဖြင့် သေးငယ်သော်လည်း ခေတ်မီသည်။ ပူအိုက်သောနွေရာသီတွင် ပင်လယ်လေ လေအေးလေသန့်ကို ကောင်းစွာရနိုင်သော မာရီနားလမ်းပေါ်၌ တည်ရှိသည်။ ရုံးဝန်ထမ်းမှာ အေလ်ဗင်ဘာတန်အပြင် စပိန်လူမျိုး စာရေးနှစ်ယောက်ရှိသည်။ ရုံးသုံးပစ္စည်းကိရိယာအသုံးအဆောင်များမှာ လက်နှိပ်စက်တစ်လုံးမှလွဲ၍ အားလုံး အခြေအနေကောင်းသည်။ လက်နှိပ်စက်မှာလည်း သုံးမရလောက်အောင် ချွတ်ယွင်း၍မဟုတ်။ ပြင်လိုက်လျှင် ကောင်းသွားနိုင်သည်။ မိတ္တူကူးစက်ကတော့ သုံးဝသုံးမရလောက်အောင် ပျက်နေပြီ။ ချက်ချင်း အသစ်တစ်လုံးဝယ်ရန် အစားထိုးရန် သူအမိန့်ပေးခဲ့ပြီးပြီ။

"ကဲ...အခု" ကောင်စစ်ဝန်က ရွှင်လန်းမြူးကြွသောလေသံဖြင့် စကားစသည်။ "ဖေဖေ ဥယျာဉ်မှူးတစ်ယောက် ရလာခဲ့ပြီ၊ သားသားစိတ်ဝင်စားမှာပါ၊ သူအခု အပြင်မှာရှိနေတယ်၊ ဖေဖေနဲ့လိုက်လာပြီး သူ့ကိုတွေ့လိုက်ဦး"

သားအဖနှစ်ယောက် အောက်ထပ်သို့ဆင်းခဲ့ကြသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အဖေအားမှ ငြိမ်သက်စွာလိုက်ပါလာသည်။

❋

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်အပြင် နောက်ဖေးဘက်အဝင်ဝတွင် အလွန်ရိုသေကျိုးနွံသော အမူအရာဖြင့် ရပ်နေသည့် လူတစ်ယောက်။ အရပ်အမောင်းခပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အချိုးအဆက်ပြေပြစ်သည်။ အသက်က ဆယ့်ကိုးနှစ်ခန့်။ မျက်လုံးအကြည့်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့လှ၏။ အထူးခြားဆုံးမှာ နက်မှောင်လှပသော မျက်ခုံးများဖြစ်သည်။ မည်းနက်သောဆံပင်များသည် သေသေသပ်သပ်မရှိ၊ ကပိုကရိုကျလျက်ရှိသည်။ သူ့အထက်နှုတ်ခမ်းသည် မရင့်ကျက်သေးသည့် စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် တစ်ဖက်သားအပေါ် ကြင်နာသနားတတ်သည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ အလွန်ရိုးသားဖြူစင်သည့် မျက်နှာပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ အားလုံးခြုံကြည့်လိုက်လျှင် လူချော လူလှတစ်ဦးဖြစ်လာမည့် အရိပ်အသွင်များ ထင်ဟပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့တွင်ရှိသမျှထဲမှ အကောင်းဆုံးဟု ယူဆသည့် အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီများကို တမင်တကာရွေးချယ်၍ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် ဝတ်စားလာဟန်တူ၏။ သို့သော်လည်း အဝတ်အစားများက အညံ့စား။ သက္ကလတ်တုအစင်း အထူစားဖြစ်၏။ အပေါ်မှ ထပ်ဝတ်ထားသည့် ဂျက်ကက်အင်္ကျီမှာ ခပ်တိုတို။ ကက်တလန်အင်္ကျီပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ပေါက်နေသောဖိနပ်များကို ဖုံးကွယ်ထားသည့် ဘောင်းဘီအောက်နားများသည် လှိုင်းထသည့်နှယ် တွန့်လိပ်လျက်ရှိသည်။ သူ့လက်ထဲတွင်မူ ဦးထုပ်အဝိုင်းတစ်လုံး ကိုင်ထားသည်။

"ကဲ…ဟေ့…သူငယ်၊ မင်းနာမည် ဘယ်သူကွ"

ကောင်စစ်ဝန်က လှမ်းမေးသည်။

"ဂျိုစီပါဆီညော်၊ ဂျိုစီဆန်တီယိုလို့ ခေါ်ပါတယ်"

"အေး…ဟုတ်ပြီ၊ မင်းဟာ တစ်ဖက်ကမ်းခပ်ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဥယျာဉ်မှူး တစ်ယောက်ဆိုကွ"

ဂျိုစီက ဖြူဖွေးလှပသော သွားများပေါ်လာသည်အထိ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပြုံးသည်။ သူ့အပြုံးမှာ ဟန်ဆောင်မှုလုံးဝမပါသော အပြုံးဖြစ်၍ နှစ်လိုဖွယ်ရာကောင်း၏။ သူ့အပြုံးကိုကြည့်ပြီး ပြန်၍ပြုံးပြချင်သောစိတ်သည် နီကိုလတ်စ်၏စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

"ကျွန်တော်ဟာ မြေတူးတတ် ဆွတတ်ပါတယ်။ ပေါင်းမြက်သုတ်သင်တတ်ပါတယ်၊ မြေကြီးကို ပြုပြင်တတ်ပါတယ်၊ စိုက်တတ် ပျိုးတတ်ပါတယ် ဆီညော်၊ ကျွန်တော်ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ပါ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်တယ်လို့တော့ မပြောနိုင်ပါဘူး"

"မင်းအရင်က ဥယျာဉ်မှူးလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်ဆို"ဘရန်းဒီးက စိတ်မရှည်သောလေသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။

"အို…ဟုတ်ပါတယ် ဆီညော်"ဟု ဂျိုစီက ကပျာကယာပြန်ဖြေသည်။ "ကျွန်တော် မွန်တာရီးဘက်က စပျစ်ခြံတွေမှာ သုံးနှစ်တိတိ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ တောင်ကုန်းဒေသဘက်မှာ အလုပ်လက်မဲ့တွေ သိပ်များလာပါတယ်"

"မင်းမှာ ထောက်ခံစာတွေ ရှိသလား"

ဂျိုစီ မျက်နှာပျက်သွားသည်။ စိတ်ပျက်သွားပုံလည်း ရ၏။ အပြုံးတော့ ပျောက်။ သို့သော်လည်း သူ့အပြုံးသည် လျော့ရဲရဲ။ အားမရှိတော့သည့် အပြုံး။ ဂျိုစီ၏မျက်လုံးများသည် ကောင်စစ်ဝန်ကိုကြည့်နေရာမှ နီကိုလတ်စ်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။

"ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ထောက်ခံစာတွေဘာတွေ ယူတတ် သိမ်းတတ်တဲ့ အလေ့အထမရှိကြပါဘူး ဆီညော်၊ မွန်တာရားက စပျစ်ခြံပိုင်ရှင် ဒိုင်အာဂိုးဘော်ဂါနီးကို မေးကြည့်လိုက်ရင် ကျွန်တော့်အကြောင်း ကောင်းကောင်းပြောပြမှာပါ"

ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ နီကိုလတ်စ်က သူ့အဖေမျက်နှာကို စိုးရိမ်မကင်းသော မျက်နှာထားဖြင့် မော့်ကြည့်သည်။ သူ့အဖေကတော့ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ကာ တွေဝေစဉ်းစားဆဲ…။ တနင့်ပေနှင့် ထောက်ခံစာမရှိသည့် လူတစ်ယောက်ကိုခန့်ထားရန် သင့်မသင့် ချိန်ဆနေသည်။ နီကိုလတ်စ်ကတော့ သဘောကောင်း ဖော်ရွေပုံရသော လူငယ်ကိုပင် ဥယျာဉ်မှူးအလုပ်ခန့်ထားဖို့ ပြောချင်စိတ်ဖြစ်နေသည်။

နေ့လယ်စာအသင့်ဖြစ်ပြီဟူသော သတိပေးမောင်းသံ ကြားရသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ဂျိုစီ၏ကိစ္စကို ခပ်သုတ်သုတ်စဉ်းစားကာ ချက်ချင်းပင်ဆုံးဖြတ်သည်။ အလုပ်သမားရှာဖွေရေးရုံးကတော့ ဂျိုစီ၏ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ကြောင်း ထောက်ခံထား၏။ သို့ဆိုလျှင်…ကောင်စစ်ဝန်သည် ဂျိုစီအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး တိုတိုပြတ်ပြတ်လှမ်းပြောသည်။

"မင်းအလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်၊ လုပ်ခက [illegible]တစ်ပတ်ကို စပိန်ငွေသုံးဆယ်မီဆီတာပေးမယ်၊ မင်း ဘယ်လိုသဘော [illegible]လဲ"

"ဆီညော်ရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ပါစေမယ်"ဟု ဂျိုစီက လေးနက်တည်ငြိမ်သောမျက်နှာထားဖြင့် အဖြေပေးသည်။

"အေး…ကောင်းပြီ"ဟု ဘရန်းဒီးက ရေရွတ်လိုက်သည်။ "မနက်ဖြန်မနက် ရှစ်နာရီတိတိ ဒီကိုအရောက်လာခဲ့၊ ဘယ်လိုလုပ်ရ ကိုင်ရမယ်ဆိုတာ ငါပြောမယ်၊ ကဲ…သား၊ လာ ဖေဖေတို့သွားကြစို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သား၏လက်ကိုဆွဲ၍ ထွက်သွားသည်။ သူ့အမေနှင့်အတူ အိမ်ဘက်သို့လိုက်ပါသွားနေရသည့် နီကိုလတ်စ်၏မျက်စိထဲတွင်မူ နူးညံ့သိမ်မွေ့ပုံရသော ဂျူစီ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို မြင်ယောင်ဆဲ...။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားသည့်အခါများတွင်သာ ဝတ်ရသည့် တနင်္ဂနွေဝတ်စုံ ခပ်နွမ်းနွမ်းကိုဝတ်၍ လှပသေးသွယ်သောလက်များဖြင့် ဦးထုပ်ကိုကိုင်၍ တည်ငြိမ်စွာရပ်ကျန်ခဲ့သော စပိန်လူငယ်၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် စွဲထင်လျက်ရှိဆဲ။ ဝရန်တာလှေကားစုံပေါ်အရောက်တွင် နောက်သို့လှည့်မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်။ ပခုံးပေါ်မှကျော်၍ သမင်လည်ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး ပြုံးပြလိုက်မိ၏။ ဂျူစီ၏ ဖြူဖွေးသောသွားများပေါ်လာသည်။ ခင်မင်ရောကောင်းလှသော ဂျူစီ၏အပြုံးနှင့်အတူ လက်တစ်ဖက်မြှောက်၍ ဂုဏ်ယမ်းပြလိုက်သည်ကိုပါ သူမြင်ရသည်။ စပိန်လူငယ်၏ ထိုဟန်နှင့် ထိုအမူအရာသည် နီကိုလတ်စ်၏ နှလုံးသားကို ရိုက်ခတ်သည်။ သူ့အမေနှင့် နေ့လယ်စာစားနေစဉ်တွင်လည်း ဂျူစီ၏ ထိုဟန်အမူအရာကို မေ့ပျောက်၍မရ။ တနုံ့နုံ့သတိရနေသည်။ နေ့လယ်စာစားပြီး နောက်ပိုင်းအချိန်များတွင်လည်း သတိရနေဆဲပင်...။

(၃)

ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင် နီကိုလတ်စ်အတွက် နေရာတစ်နေရာ သီးခြားလုပ်ပေးထားသည်။ သူ့အမေ၏စိတ်ကူးအတိုင်း အိုလင်ယန်ဒါပန်းနွယ်များဖြင့် ပန်းခုံးတစ်ခုပြုလုပ်ပြီး ထိုပန်းခုံးအောက်၌ ခြေညောင်းလက်ဆန့်နေနိုင်သည့် ဆိုဖာရှည်တစ်လုံးချပေးထားသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် နေ့လယ်စာစားပြီးချိန်မှစ၍ ညနေခင်းလက်ဖက်ရည်မသောက်မီအချိန်အထိ ထိုဆိုဖာပေါ်တွင် နားနားနေနေ နေရသည်။ သူ့အမေနိုင်းထားသည့်အတိုင်း ပင်လယ်လေကိုရှူ၍ သူ့အမေရွေးချယ်ပေးထားခဲ့သည့်စာအုပ်ကိုဖတ်၍ အချိန်ဖြုန်းရလေသည်။

ယနေ့မွန်းလွဲပိုင်းတွင်မူ နီကိုလတ်စ် ပျင်းရိငြီးငွေ့လျက်ရှိသည်။ စာဖတ်ချင်စိတ်လည်း ကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် စာအုပ်ပေါ်၌မရှိ။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကက်တားပါးသစ်ပင်အောက်၌ တလှုပ်လှုပ်နှင့် အလုပ်လုပ်နေသော ဥယျာဉ်မှူးထံ ရောက်နေသည်။ ဥယျာဉ်မှူးအလုပ်ဝင်သည်မှာ နှစ်ရက်ရှိပြီ၊ နီကိုလတ်စ်အနေဖြင့် ဥယျာဉ်မှူးနှင့် စကားပြောချင်စိတ်ပြင်းပြလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း အခါအခွင့်ကမသင့်။ သင့်သည့်အခါကျပြန်တော့လည်း သူကစတင်၍ နှုတ်ဆက်စကားပြောရမည်ကို ရှက်နေသည်။

ဂျူစီလုပ်ကိုင်နေပုံမှာ သွက်လက်မြန်ဆန်လှပေသည်။ သူသည် ပေါင်းမြက်များကိုသုတ်သင်ရင်း မြေကိုပါတစ်ဆက်တည်း တူးဆွနေခြင်းဖြစ်၏။ မကြာခင်မှာပင် သူထိုင်နေသည့် ဆိုဖာအနီးသို့ရောက်လာပေတော့မည်။ လူချင်းဘာစကားမှ မပြောဖူးသော်လည်း သူနှင့် စပိန်လူငယ်သည် မကြာခင်အလွန်ရင်းနှီးခင်မင်သည့် သူနှစ်ဦးအဖြစ် ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု သူ့စိတ်ကသိနေသည်။ ဘာကြောင့် ဒီကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည်ကိုတော့ သူမပြောတတ်။ သူ့အထင်သည် မှားများနေမလား...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျိုစီသည် သူတွေးထင်နေသလို လူရိုးလူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ ဘဏ္ဍာစိုး ဂရေစီယာလိုလူစားမျိုး ဖြစ်နေခဲ့ပါမူ...။ ဤအတွေးသည် နီကိုလတ်စ်၏စိတ်ကို ခြောက်လှန့်နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲကကျိတ်၍ ခင်မင်နေမိသည့်ဂျိုစီအား ဂရေစီယာလို လူမျိုးတော့ မဖြစ်စေချင်။ ဂရေစီယာလို လူလိမ်လူညစ်သာ ဖြစ်နေခဲ့ပါမူ သူ့စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပေတော့မည်။ ထိုအခါ နီကိုလတ်စ်၏စိတ်သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာသည်။ ထိုအတွေးမျိုးကိုတွေးရမှာ ကြောက်လာသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဥယျာဉ်မှူးလူငယ်သည် နီကိုလတ်စ်ရှိရာ ပန်းခုံအနီးသို့ ရောက်လာသည်။ သူသည် ခါးကိုဆန့်၍ ရပ်လိုက်ပြီး တူရွင်းပြားလက်ကိုင်ပေါ်တွင် တံတောင်နှစ်ဖက်ထောက်လိုက်ကာ နီကိုလတ်စ်အားကြည့်၍ ပြုံးသည်။ သူက စကားစပြောမှဖြစ်မည်ဟု နီကိုလတ်စ်တွေးသည်။ သို့သော်လည်း ဘာကစ၍ ပြောရမှန်းမသိ။ ရုတ်တရက် အသံမထွက်နိုင်။ စကားလုံးများက လည်ချောင်းတွင် ကပ်နေသည်။

"ခင်ဗျား...သိပ်အလုပ်လုပ်တာပဲ"ဟု ထစ်တီးထစ်ငေါ့နှင့် ပြောသည်။

"မလုပ်ပါဘူးကွာ"ဂျိုစီက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြုံးပြပြီး နေလောင်ထားသော သူ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်သည်။ သူ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းတွင် အင်္ကျီမရှိ။ ခါးတွင်ချည်သောင်းဘီဟောင်း ဝတ်ထားသည်။ အပေါ်မှနေ၍ ခါးပတ်ဖြင့် တင်းကျပ်စွာပတ်ထားသည်။ သူ့အသားအရေမှာ နူးညံ့ပြီး ရွှေဝါရောင်ပေါက်နေသည်။ ကျစ်လျစ်မာကျောပုံလည်းရ၏။ တူရွင်းပြားနှင့် မနားတမ်းပေါက်လာခဲ့ရသောအရှိန်ကြောင့် အသက်ရှူမမှန်။ သူသည် ခဏမျှ အမောဖြေပြီးမှ စကားဆက်ပြောသည်။ "မင်းကော ဘာမှမလုပ်ဘူးလား"

"ကျွန်တော် ဒါတွေလုပ်တယ်လေ..." နီကိုလတ်စ်က သူ့ဆိုဖာအောက်တွင် ချထားသည့်စားပွဲပေါ်မှ စာအုပ်များကို ညွှန်ပြသည်။

"အေး...ဟုတ်သားပဲ" တည်ငြိမ်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် ဂျိုစီက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်သည်။ နီကိုလတ်စ်၏ ထူးခြားသော ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးကို အသိအမှတ်ပြုသည့်သဘော...။ "မင်း သိပ်တော်တယ်လို့ ငါကတော့ ထင်တာပဲ"

"အို...သိပ်မတော်ပါဘူးဗျာ"ဟု နီကိုလတ်စ်က ပြောသည်။ ရှက်စိတ်ဖြင့် သူ့မျက်နှာသည် စောစောကထက် နီရဲလာသည်။ "ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က အချိန်များများအနားယူဖို့ လိုတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့်မို့ စာဖတ်နေရတာပါ"

"အခုကော...မင်းနေကောင်းရဲ့လား။ ဖျားများဖျားနေသလား"ဟု ဂျိုစီက မေးသည်။

"ကျွန်တော့်မှာ အဖျားနည်းနည်းကတော့ အမြဲရှိနေတာပဲ"ဟု နီကိုလတ်စ်က စိတ်ရှုပ်စိတ်ညစ်သံဖြင့် ဖြေသည်။

"ကျွန်တော်က ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းဘူးဗျ"

ဂျိုစီက ပြုံးသည်။

"မင်း...အခု ငါအလုပ်လုပ်သလိုလုပ်နေရင် ကျန်းမာလာမယ်လို့ ထင်တယ်"သူက လက်တစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းပြသည်။ "ကဲ...လာကွာ၊ ငါအခု မြေတူးပြီးပြီ၊ ပန်းပင်တွေစိုက်တော့မယ်၊ မင်း ငါ့ကိုကူညီနိုင်မှာပါ"

နီကိုလတ်စ်မှာ ဝမ်းသာလုံးဆို့ကာ စကားပင်မပြောနိုင်။ ပထမတော့ ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက်မထဘဲ ကြောင်နေသေးသည်။ သို့သော်လည်း တဒင်္ဂမျှသာဖြစ်၏။ ဂျိုစီက သူ့လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်သောအခါ ချက်ချင်းထရပ်သည်။ စောစောကဝင်နေသည့် ရှက်စိတ်များ ဘယ်ဆီရောက်သွားမှန်းမသိ။ သူတို့သည် ပန်းအိုးနှင့် ပျိုးပင်များထားရာတဲဆီသို့ သွားကြသည်။ တဲထဲတွင် ကောင်စစ်ဝန်၏ အမိန့်အရ မနက်မှ ဂျိုစီကိုယ်တိုင် ဈေးမှဝယ်ယူလာခဲ့သော ပျိုးပင်များရှိသည်။ ဂျိုစီသည် ပိတူးနီးယားပန်းပျိုးပင်သေတ္တာတစ်လုံးကို ကောက်ထမ်းလိုက်ပြီး မြက်ခင်းပြင်၏ တစ်ဖက်အစွန်းသို့ ဆက်သွားသည်။ ထိုနေရာတွင် စနစ်တကျတိုင်းထွာပြီး အကွက်သစ်တစ်ကွက် လုပ်ထားသည်။ မြေကိုလည်း အသစ်ပြန်လည်ပြုပြင်ထားသည်။ ဥယျာဉ်မှူး ဂျိုစီသည် ထိုမြေကွက်ပေါ်တွင် ပျိုးပင်များကို တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင် ယူ၍စိုက်သည်။

ပထမတော့ နီကိုလတ်စ်သည် ဂျိုစီလုပ်သမျှကို ထိုင်ကြည့်ကာ သာယာကျေနပ်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီက သူ့အား မကြာခဏလှည့်လှည့်ကြည့်နေသဖြင့် သူပါဝင်လုပ်ချင်စိတ်ဖြစ်လာသည်။ သူသည် ဂျိုစီဘေးတွင် ဒူးထောက်ထိုင်ကာ ပျိုးပင်တစ်ပင်ကိုယူ၍ မဝံ့မရဲဖြင့် စိုက်ကြည့်သည်။ ထို့နောက်တော့ တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင်ယူ၍ စိုက်ကြည့်သည်။ ရပ်နေဖို့ နားနေဖို့ပင် သတိမရ။ စိုပြည်စိမ်းလန်းပြီး အေးမြလျက်ရှိသော ပျိုးပင်ကိုကိုင်ရသည်မှာ ချစ်ရာကောင်းလှပါဘိခြင်း။ မြေကိုယက်၍ မြေကြီးခဲများကို မွမွကြေအောင်ဆုပ်ချေပေးရသည်မှာလည်း အရသာတစ်မျိုးရှိနေသည်။ ပြီးတော့ ယက်ထားသည့်တွင်းထဲသို့ အမြစ်ပိုင်းကို ချလိုက်ပြီး အေးပတ်ပတ်လည်မှ မြေကြီးများဖို့ပေးလိုက်သည့်အခါ ပျိုးပင်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွားနှင့် ရင်ဆိုင်သွားတော့မည့်နယ် ခေါင်းတထောင်ထောင် လည်တမော့မော့ဖြစ်လာလေသည်။

နီကိုလတ်စ်သည် မြို့ပေါ်၌သာ အမြဲတစေနေခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သူနေထိုင်ခဲ့ရသည့်အိမ်များမှာလည်း အိမ်ပေါ်မှဆင်းလျှင် လမ်းမပေါ်ရောက်သွားသည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်များချည်းဖြစ်သည်။ ခြံနှင့်ဝင်းနှင့် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိကြသည်မဟုတ်။ အခု သူ့ဂျူစီ၏ဘေးခြံ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေသည့်အခိုက်တွင် နေရောင်ခြည်သည် သူ့လည်ကုပ်ပေါ်သို့ နွေးထွေးစွာကျရောက်လျက်ရှိသည်။ သူ့နာခေါင်းဝသို့ တိုးဝင်လာနေသော မြေနံ့သည် သူ့အားယစ်မူးသာယာအောင် ဖန်တီးပေးလျက်ရှိသည်။ သူ့အဖို့တော့ အရင့်အရင်က မတွေ့ဖူး မကြုံဖူးခဲ့သည့် အထူးအဆန်းများ ဖြစ်နေပေသည်။ သူ့ရှပ်အင်္ကျီအောက်တွင် ချွေးသီး ချွေးပေါက်များ စိမ့်ထွက်လျက်ရှိ၏။ ဤချွေးများသည် သူ့သဘာဝအတိုင်း ထွက်လာနေသည့်ချွေးများဖြစ်သည်။ ဤချွေးများအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မဖြစ်မိ။

လေးနာရီထိုးခါနီးသောအခါ ပန်းစိုက်ပျိုးခြင်းအလုပ် ပြီးဆုံးသွားသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် ဂျူစီ၏ဘေးမှရပ်ကာ သူတို့နှစ်ယောက်စိုက်ထားခဲ့သည့် ပန်းပင်များကို အလွန်အားရကျေနပ်သော မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ဤမြေပေါ်၌ အရောင်မျိုးစုံဖြင့် ဝေဝေဆာဆာပွင့်လာကြတော့မည့် ပန်းပွင့်များကို စိတ်ကူးဖြင့် မြင်ယောင်ထင်ယောင်ဖြစ်နေသည်။ သူ့အတွေး သူ့အာရုံသည် ပန်းခင်းပေါ်၌သာ စူးစိုက်လျက်ရှိသဖြင့် အိမ်ထဲသို့ဝင်လာသည့် မော်တော်ကားသံကိုပင်မကြား၊ သို့သော်လည်း နောက်တစ်မိနစ်ခန့်အကြာတွင် သူ့နောက်နားမှ သူ့အဖေ၏အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်သွားသည်အထိ လန့်ဖျပ်သွားလေသည်။

"နီကိုလတ်စ်...မင်း ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ" သူ့အဖေ၏အသံတွင် အံ့သြခြင်းနှင့် သဘောမကျခြင်းတို့ ရောစွက်လျက်ရှိ၏။

နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အဖေအသံကြောင့် လန့်ပြီးခုန်လိုက်မိသေးသည်။ ပြီးတော့မှ ရွှင်လန်းဝမ်းသာသောမျက်နှာထားဖြင့် လှည့်ကြည့်သည်။

"ကျွန်တော် ကနေ့သိပ်ပျော်တာပဲဖေဖေ၊ သူလုပ်နေတာကြည့်ရင်းနဲ့ ကျွန်တော်ပါ ပီတူးနီးယားပန်းပင်တွေ ကူစိုက်ပေးတယ်၊ အခု အားလုံးစိုက်ပြီး သွားပါပြီ၊ ရေလောင်းဖို့ပဲလိုတော့တယ်၊ ရေမလောင်းရင်တော့ သူတို့အားလုံး ရှင်မှာမဟုတ်ဘူး"မြူးကြွသောလေသံဖြင့် သူ့အဖေအားပြောပြသည်။ "သိပ်နောက်မကျသေးပါဘူး ဖေဖေ၊ သားသား ဒီမှာခဏနေပါရစေဦး"

ဘရန်းဒီးသည် ဝေခွဲ၍မရနိုင်သောမျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေသည်။ စိတ်ထဲက သိပ်ပြီးတော့ ကျေနပ်ပုံတော့မရ။ သူ့သားမျက်နှာပေါ်ရောက်နေသည့် သူ့အကြည့်သည် စပိန်ဥယျာဉ်မှူးလူငယ်ဆီ ကူးပြောင်းသွားသည်။ လူငယ်ကတော့ သူတို့သားအဖကိုမကြည့်၊ အခြေအနေကို ရိပ်မိဟန်တူသည်။ ပန်းပင်များ အတန်းလိုက်စိုက်ရန်အတွက် ဆွဲထားသည့်ကြိုးကို ပြန်ခွေနေသည်။ သူ့အပြုအမူမှာ သူ့အလုပ်မှတစ်ပါး တခြားဘာကိုမှစိတ်မဝင်စားသည့်နှယ် ဖြစ်သည်။ တင်းမာလျက်ရှိ

သော ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြေစပြုလာသည်။ သူသည် မျက်ခုံးများကို တစ်ချက်ပင့်လိုက်ပြီး သူ့သားအားလှမ်းပြောသည်။

"အေး...သားနေချင်သေးရင် နေခဲ့၊ သိပ်တော့ မကြာစေနဲ့နော်၊ အအေးမမိအောင်လဲ သတိထား၊ ဖေဖေတို့သေတ္တာတွေ ရောက်လာပြီ၊ ဖေဖေ ပစ္စည်းတွေ ထုတ်လိုက်ဦးမယ်"

"ကျေးဇူးပဲ ဖေဖေ"ဟု နီကိုလတ်စ်က ဝမ်းသာအားရရေရွတ်သည်။ "အအေးမမိပါဘူး ဖေဖေ၊ စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော် ကြာကြာမနေဘူး၊ အခုပဲလိုက်လာခဲ့ပါ့မယ်"

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် အိမ်ထဲသို့ပြန်ဝင်သွားသည်။ ခန်းမထဲမှ ထင်းရှူးသေတ္တာကြီးသုံးလုံးသည် သူ့အားစောင့်ကြိုလျက်ရှိသည်။ သေတ္တာအဖုံးများမှာ ပွင့်နေပြီ။ ပစ္စည်းများမကွဲမရှ မထိခိုက်စေရန် ထည့်လာသည့် ကောက်ရိုးများမှာလည်း အပြင်သို့ရောက်နေကြပြီ။ ဂရေစီယာက အလိုက်သိစွာ လုပ်ကိုင်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဒါမျိုးကျတော့ ဘရန်းဒီးက သဘောကျသည်။ ဂရေစီယာသည် သူမျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပို၍အသုံးဝင်သော၊ ပို၍အကူအညီရသောလူတစ်ယောက်ဟု သူထင်သည်။ အနီးတွင် ဂရေစီယာမရှိ။ သူသည် လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကြိုးကို ဆွဲလိုက်ပြီး သေတ္တာထဲမှပစ္စည်းများ အပျက်အစီး အပျောက်အပျက်ရှိမရှိ စေ့စေ့ စပ်စပ်ငုံ့ကြည့်သည်။ သူသည် အတွင်းမှတိပ်ကြိုးအနီဖြင့်ချည်ထားသော သေတ္တာကလေးတစ်လုံးကို တယုတယဆွဲထုတ်သည်။

"ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပါသလား ဆီညော်"

ဘရန်းဒီးက ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်။

"အေး...ခေါ်တယ် ဂရေစီယာ၊ မင်းကတော့ အတော်ကိုအလိုက်သိတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ၊ ကဲအခုဟောဒီဟာလေးကိုယူ၊ ကောင်းကောင်းကိုင်ကွာ။ အဲဒါ ငါ့စာအုပ် လက်နှိပ်စက်မူကွ"

ဂရေစီယာ မျက်လုံးကျယ်သွားသည်။

"ဆီညော် စာရေးဆရာတစ်ယောက်လား ခင်ဗျာ"

ကောင်စစ်ဝန်အဖို့ ဤမေးခွန်းမှာလည်း သဘောကျစရာပင်ဖြစ်နေသည်၊ မြှောက်လုံးပင့်လုံးကလေး ပါနေသည့်တိုင်အောင် သူ့စိတ်ကြိုက်ဖြစ်နေသည်။ ဘရန်းဒီးက ခေါင်းကိုညိတ်၍ပြသည်။

"ဒီအလုပ်လုပ်လာတာလဲ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာခဲ့ပြီ ဆိုပါတော့ကွာ၊ အလွန်ထင်ရှား ထူးခြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိပေါ့"

"ဆီညော်ရဲ့အကြောင်းဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘရန်းဒီးက ဂရေစီယာ၏အပြောကို သဘောကျသဖြင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်သည်။

"တော်ပြီ ဂရေစီယာ၊ တော်လောက်ပြီ၊ မင်းစပ်စုတာ နည်းနည်းလေးများ သွားပြီ၊ စက္ကူထူထူတစ်ရွက်ရှာပြီး အဲဒီဟာကို ကျကျနနထုပ်စမ်း၊ ငါရုံးကိုယူ သွားမလို့၊ ပြီးတော့ ဒီကိုပြန်လာခဲ့၊ သေတ္တာထဲကပစ္စည်းတွေ ထုတ်ကြရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆီညော်"

ဂရေစီယာ သူ့အပါးမှထွက်သွားသောအခါ ဘရန်းဒီးသည် ခဏမျှငိုင်၍ ရပ်နေမိသည်။ ထို့နောက် သူနှင့်ကပ်နေသော သေတ္တာဆီသွား၍ အထဲမှပစ္စည်းများကို စေ့စေ့စပ်စပ်လျှောက်ကြည့်သည်။ ဘယ်ပစ္စည်းကို အရင်ဆုံးထုတ်ရပါမည်နည်း။ သို့သော်လည်း သူ့အတွေးစသည် ပြတ်သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် သေတ္တာ အပေါ်ဆုံး၌ရှိနေသည့် စက္ကူအထူစားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ကတ်ဘုတ်တစ်ခု၏ ဖမ်းစားခြင်းကို ခံရသည်။ စိတ်ထဲက သဘောမတွေ့သည့်နှယ် စုတ်တစ်ချက်သပ် လိုက်မိ၏။ ပစ္စည်းများကို တာဝန်ယူ၍ သိမ်းဆည်းထည့်သွင်းပေးခဲ့သည်မှာ ဟာဝရီးကုမ္ပဏီမှဖြစ်သည်။ သူတို့ကတော့ ဘာမှသိကြသည်မဟုတ်။ ပစ္စည်းအားလုံးကို သူ့နေရာနှင့်သူ အဆင်ပြေအောင်ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်မည်။ ဤကတ်ဘုတ် သူ့မျက်စိအောက်မှ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပေပြီ။ ဤကတ်ဘုတ်သည် သူ့ဇနီးသည်၏ဓာတ်ပုံထည့်ထားသည့် ကတ်ဘုတ်ပေတည်း။

သူ့လက်များသည် ဓာတ်ပုံရှိရာသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်းတိုးသွားလျက်ရှိသည်။ ဆီးကြို၍ပေါက်လိုက်ရန် မာန်နေသည့် မြွေတစ်ကောင်ကို ကိုင်ဖမ်းမိရန် အားထုတ်နေ သည့်နှင့် တူလှပေသည်။ ဓာတ်ပုံလက်ထဲရောက်လာသည့်အခါ တည်တည်ငြိမ် ငြိမ်နှင့် ကြည့်နိုင်ဖို့အတွက် သူ့စိတ်သူတင်းရပြန်သည်။ ဆွဲဆောင်မှုရှိသလောက် နှစ်စရာကောင်းသောမျက်နှာ။ နက်မှောင်သောမျက်လုံးများသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့လှ သည်။ စိတ်အာရုံ၏အလိုကို လိုက်တတ်သည့် နှုတ်ခမ်းများပေါ်တွင် အပြုံးရိပ်သည် သမ်းလျက်ရှိလေသည်။

တကယ်တော့ ဤအပြုံးသည် သူ့အားအမြဲတစေဒုက္ခပေးခဲ့သော အပြုံးဖြစ် ချေသည်။ သူသည် ဓာတ်ပုံကို လက်ကမချဘဲ ပြတင်းပေါက်အနီးရှိ ကုလားထိုင် တွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်။ အတိတ်ကအရိပ်သည် သူ့အတွေးအာရုံ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ ရှောင်လွှဲ၍မရနိုင်သော ကံကြမ္မာ၏ စေစားချက် အရ သူနှင့် မာရီယွန်တို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ဆုံမိခဲ့ကြသည့်ညနေခင်း။

❋

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်ကဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က သူသည် အလုပ်မှ ခွင့် ရက်ရှည်ယူပြီးနားနေခိုက်ဖြစ်၏။ တစ်ရက်တွင် ဝါရှင်တန်မှနေ၍ ဘော်ဒိုအင်းကော လိပ်သို့ လာခဲ့ရသည်။ ကိစ္စက ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ အသင်းတစ်သင်းတွင် ဘာသာရပ်တစ်ခု ဟောပြောပို့ချပေးဖို့။ သူ့အလုပ်တာဝန် ပြီးစီးသွားသောအခါ အသင်းသူ အသင်းသားများက တစ်ညနေခင်းတွင် သူ့အား ဂုဏ်ပြုသည့်ညစာစားပွဲ လေးတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုညစာစားပွဲတွင် သူနှင့်မာရီယွန်တို့ စတင်ဆုံမိခဲ့ကြသည်။ တံခါးအနီး၌ ရပ်နေသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး။ အသားအရောင်က ဖြူရော်ဖျော့တော့သည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်က ပိန်ပိန်ပါးပါး။ တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်ဝတ်ထားသဖြင့် ထူးခြား နေသည်။ ကွယ်လွန်သွားသောမိခင်အတွက် ဝမ်းနည်းသောအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ဝတ်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဘရန်းဒီးသည် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်များနှင့် အများကြီး တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ ခင်မင်ခဲ့ဖူးသည်။ တရင်းတနှီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ဝင်စားခြင်းမဖြစ်ခဲ့။ ဤမိန်းမပျိုနှင့်ကျတော့ မြင်လျှင်မြင်ချင်း စိတ်ဝင်စားမိသည်။ အရင့်အရင်က မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသည့် စိတ် ခံစားမှုလည်း ရှိလာခဲ့ရသည်။ ဤစိတ်ခံစားမှုမျိုးကို သူဘယ်တုန်းကမှ မပေါ်ခဲ့စဖူး။ မိန်းမပျိုနှင့် မိတ်ဆက်ပေးမည့်သူမရှိ၍ သူ့ဘာသာသူ မိတ်ဆက်ခဲ့ရသည်။ ရှမည်ရှာ၍ စကားစမြည်ပြောရင်းကပင် မိန်းမပျို၏အကြောင်းကို လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် စုံစမ်းခဲ့သည်။ မိန်းမပျိုမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည်။ သူ့ဖခင်သည် ဇရာထောင်းသဖြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့ရသော တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှ ပါမောက္ခဟောင်းတစ်ဦး။ ဖခင်မှာ ဆေးကု၍မရနိုင်တော့သည့် နာတာရှည်ရောဂါဖြင့် မြို့ထဲရှိ အပေါစားတည်းခိုခန်း များတွင် တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း လှည့်လည်ပြောင်းရွှေ့နေရသည့်ဘဝ။

ဤအခြေအနေကို သိခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင် ဘရန်းဒီးသည် ထိုမြို့ ဆင် ခြေဖုံးရပ်ကွက်တစ်ခုတွင်ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် အခန်းငှားပြီး သူ၏အားလပ်ချိန် များကို ထိုနေရာတစ်ဝိုက်၌ပင် ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ အချိန်ရသမျှ မာရီယွန်နှင့် ဆုံမိအောင်ကြိုးစားကာ လူပျိုလှည့်သောအလုပ်ကို လုပ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အလုပ်မှာ အောင်မြင်မှုသိပ်မရခဲ့။ မလျှော့သောဇွဲဖြင့် ပိုးပန်းခြင်းပြုခဲ့ပါသော် လည်း တစ်ဖက်မှတုံ့ပြန်ခြင်းကို မရခဲ့။ သူ့တွင် လက်ထပ်လိုသောဆန္ဒမရှိပါဟု မာရီယွန်ကဆိုသည်။ သူနှင့် လက်ထပ်ဖို့ ဘရန်းဒီးက နှစ်ကြိမ်တိတိ ပြောခဲ့သည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံး မာရီယွန်ကငြင်းခဲ့သည်။ စိတ်ပျက် လက်ပျက်ခြင်းဖြင့် သူနောက် ဆုတ်ခဲ့ရသော်လည်း မာရီယွန်အပေါ် စွဲလမ်းသောစိတ်၊ မာရီယွန်၏အလှတွင် ဘဝင်မက်သောစိတ်များကြောင့် လုံးဝလက်မြှောက် အရှုံးပေးခြင်းတော့ မပြုနိုင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့စကားကို ငြင်းပယ်ထားသည့်ကြားမှပင် မာရီယွန်ထံ အသွားအလာမပျက် ရှိခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုနှစ် ဆောင်းရာသီ၏ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် မာရီယွန်၏ဖခင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ မာရီယွန်သည် တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဘဝဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ဤအခွင့်အရေးသည် ဘရန်းဒီးအဖို့ ရတောင့်ရခဲအခွင့်အရေး ဖြစ်သဖြင့် လက်လွှတ်မခံနိုင်။ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေက သူ့ဘက်က အလေးသာနိုင်မည့် အခြေအနေ။ သူ့ဖခင်အား သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသည့် ညနေစောင်းတွင် မာရီယွန်သည် သူငှားထားသည့်အခန်း၏ ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် စိတ်ပျက်ညှိုးငယ်စွာဖြင့်ထိုင်ကာ ငေးငိုင်လျက်ရှိသည်။ မိုးစက်မိုးပေါက်များသည် ပြတင်းပေါက်ဆောင်ပေါ်သို့ စီးဆင်းလျက်ရှိ၏။ အပြင်ဘက်တွင် ဆီးနှင်းများသည် အဆုပ်လိုက် အခဲလိုက်ကျလျက်ရှိ၏။ လမ်းများပေါ်ဝယ် အရည်ပျော်စပြုနေသော နှင်းရည်များသည် မြေကြီးနှင့်ထိတွေ့ရောစပ်ကာ ရွှံ့ရည်ရွှံ့ပျော့များ ဖြစ်လျက်ရှိလေ၏။

မာရီယွန်သည် တစ်ယောက်တည်း ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေရာမှ စိတ်ပျက်စရာကောင်းလောက်အောင် အထီးကျန်နိုင်လှသည့် သူ့ဘဝအကြောင်းကို တွေးတောစဉ်းစားနေဟန်ရှိသည်။ ထို့နောက် ဘရန်းဒီးအား အလွန်ထူးဆန်းသောမျက်နှာထားဖြင့် မော့်ကြည့်သည်။ ထို့နောက်တော့ ဘရန်းဒီး၏ဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်ဖို့ သဘောတူခဲ့လေသည်။

သူတို့လက်ထပ်ပြီးသည့်နောက် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် သူ မာရီယွန်ကို သိပ်ချစ်သည်။ ချစ်လွန်း၍လည်း မာရီယွန်အတွက် သူ့စိတ်ထဲက အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရသမျှကို လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ သူ မာရီယွန်အပေါ် မည်မျှလောက်အထိချစ်သည်ကို ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး တခြား ဘယ်သူမှသိနိုင်မည်မထင်။

ထိုအချိန်က သူသည် ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှာပင် အလုပ်တာဝန်ကျနေဆဲ။ သူ့ဘဝ၏ ရှေ့အလားအလာကလည်း များစွာကောင်းနေသည့်အချိန်။ သူတို့ငှားနေသည့် ဟိုတယ်ခန်းကလည်း နေလို့ထိုင်လို့ အဆင်ပြေသည်။ မာရီယွန်အပေါ် ချစ်လွန်းလွန်းသည့်စိတ်ဖြင့် ဘာမဆိုမတောင့်မတ မကြောင့်မကြဖြစ်နေအောင် အစွမ်းကုန်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ မာရီယွန်အနားမှ တစ်ဖဝါးမခွာ ပြုစုသည်။ ယုယသည်။ သူဖတ်သင့် ဖတ်ထိုက်သည့် စာအုပ်တွေ ရွေးချယ်ပေးသည်။ ပန်းကအစ သူ့ဘာသာသူမဝယ်ရ။ ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ပင်ဝယ်ပေးသည်။

ပွဲလမ်းသဘင် ရုပ်ရှင်တေးဂီတပွဲတွေကျတော့လည်း မာရီယွန်နှင့် သင့်တော်ရာများကို သူကိုယ်တိုင်ပင်စီစဉ်၍ ပို့ပေးသည်။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ

ပယ်ကျတော့လည်း မာရီယွန် ပေါင်းသင့် ပေါင်းထိုက်သူများကို ရွေးချယ်၍ ပေါင်းသင်းနိုင်ရန် သူကိုယ်တိုင်ပင် စီစဉ်ပေးသည်။ နောက်ဆုံး အချိန်အခါရာသီနှင့်လိုက်၍ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုပြုနိုင်ရန် အဝတ်အစားဖက်ရှင်မှစ၍ အရောင်အသွေးအထိ သူကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပေးခဲ့သည်။ မာရီယွန်သွားလေရာ သူတွဲလျက်ပါသည်။ ပါတီပွဲ၊ ညီ့ခံပွဲ၊ ဘာပွဲ ညာပွဲ။ ပွဲဟူသမျှတွင်လည်း သူသည် မာရီယွန်နံဘေးမှာ ရှိ၏။ ညီပရိသတ်များသော ညစာစားပွဲများ၊ သို့မဟုတ် ဂုဏ်ပြုပွဲ နှုတ်ဆက်ပွဲ စသည့်ညီ့ခံပွဲများတွင် မတော်တဆ လူချင်းကွဲသွားပါကလည်း တဒင်္ဂမျှသာ ဖြစ်သည်။ သူ့အနားမှပျောက်သွားသည့် မာရီယွန်ကို ချက်ချင်း မတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာတတ်သည်။ တခြားလူတွေက ဘယ်လိုပဲထင်ထင်၊ ဘယ်လိုပဲမြင်မြင် သူဂရုမစိုက်။ သူ့အနေဖြင့် မာရီယွန်ကို သူ့မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံနိုင်။ ဤမျှလောက်ထိပင် သူ မာရီယွန်ကို ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ပါ၏။

သို့သော်လည်း မာရီယွန်သည် နောက်ပိုင်းကာလများတွင် အလွန်နှုတ်ဆိတ်လာသည်။ သူ ဘာတွေပြောနေနေ သူ့ဘက်က ခွန်းတုံ့ပြန်ခြင်းမရှိ။ တုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေလာတတ်သည်။ ထိုဆိတ်ငြိမ်မှုသည် တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားလာသောအခါ ဘရန်းဒီးမှာ အစဉ်းစားရခက်လာသည်။ နိုင်ငံရေး၊ သို့မဟုတ် စာပေအနုပညာ၊ သို့မဟုတ် တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှု စသော အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ၏ထင်မြင်ယူဆချက်များကို ဝေဖန်သုံးသပ်ပြနေသည့် အခါများတွင်လည်း မာရီယွန်သည် တစ်ခွန်းတလေမျှပင် ပြန်၍ပြောဖော်မရဘဲ ငြိမ်၍နားထောင် နေတတ်၏။ သို့သော်လည်း သူ့အားကြည့်နေသည့် မာရီယွန်၏အကြည့်ကတော့ ထူးဆန်းနေသည်။ ထိုအကြည့်တွင် အပြုံးရိပ်ခပ်ရေးရေးထင်ဟပ်နေသည်ဟု သူထင်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မထင်မရှား ဖြစ်ပေါ်နေသော ထိုအပြုံးသည် ဘရန်းဒီး၏ စိတ်ကို များစွာကသိကအောက်ဖြစ်စေခဲ့၏။

ဘရန်းဒီးအနေဖြင့် တစ်နေ့သောညနေခင်းကို ပြန်၍မြင်ယောင်နေမိသည်။ သူတို့၏သားငယ် မွေးဖွားပြီး လအနည်းငယ်အကြာတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုညကအဖြစ်ကို သူမေ့၍မရ။ ထိုညက မာရီယွန်၏မျက်နှာသည် အရောင်အဆင်းကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်နေသော်လည်း သူ့မျက်နှာကိုမကြည့်။ အကြည့်ကို တစ်ဖက်သို့ လွှဲဖယ်ထားသည်။ ပြီးတော့ သူ့အတွက် သီးခြားအခန်းတစ်ခန်း လုပ်ပေးပါဟု မာရီယွန်က တောင်းခံလာသည်။ မာရီယွန်၏ အမူအရာနှင့် ပြောဟန်ဆိုဟန် လေသံများသည် သူမခံစားလိုသော ဝေဒနာတစ်ရပ်ကို အချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ ကြိတ်မှိတ်၍ ခံစားနေရသူတစ်ဦးနှင့် တူလှသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာ...ဘာဖြစ်လို့လဲ"ဟု သူက မကျေနပ်သောလေသံဖြင့် ပြန်မေး၏။ "မင်းဟာ ကိုယ့်မိန်းမ မဟုတ်တော့လို့လား"

မာရီယွန်က သူ့အမေးကို ပြန်ဖြေသည်။ အသံက တိုးလွန်း၍ မနည်းအား စိုက်ပြီး နားထောင်ရသည်။

"တစ်ခါတလေကျတော့လဲ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် အေးအေးဆေးဆေးနေချင်တယ်"

ဒါမျိုးကျတော့ ဘရန်းဒီးက လက်မခံနိုင်။ ခေါင်းမာ၏။ အခြေအနေနှင့်အချိန် အခါကိုကြည့်၍ လိုက်လိုက်လျောလျောပြုချင်တတ်သော အကျင့်မရှိ။ တ ကယ်တော့ မာရီယွန်သည် သူ၏တရားဝင်ဇနီးဖြစ်သည်။ သူ့စိတ်တိုင်းကျပြုနိုင် သည့်အခွင့်အရေး သူ့မှာအပြည့်အဝရှိသည်ဟု သူယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် မာရီယွန်၏ဆန္ဒကိုမလိုက်လျော။

သို့သော်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ မာရီယွန်သည် သူ့အပေါ်၌ စိတ်မဝင်စား ဘဲဖြစ်လာသည်။ သူ့အပေါ်၌ အလိုမကျသောသဘောများကို သိသိသာသာပြလာ ၏။ မာရီယွန်၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ ယုံနိုင်ဖွယ်ပင်မရှိ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မာရီယွန်သည် သူ့အပေါ် စက်ဆုပ်သည့်သဘော မုန်းတီးရွံရှာသည့်သဘောများကိုပင် ပြလာသည်။ သူကလည်း မာရီယွန်ကိုအနိုင်ရဖို့ ကြိုးစားသည်။ မာရီယွန်၏ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အပြည့်အဝပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ အားထုတ်သည်။ သူ၏ကြိုးစားအားထုတ်မှုသည် သူနှင့် မာရီယွန်ကြားတွင် တံတိုင်းကြီးတစ်ခုကာသလို ဖြစ်လာ၏။ ထိုတံတိုင်းကြီးကို ဖြိုဖျက်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားပါသေး၏။ မရ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် ယောကျ်ားတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ယောကျ်ားပီပီပင် နေထိုင်ဆက်ဆံ၏။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်အနေဖြင့် သူလိုလား သောဆန္ဒကို သူရအောင်ယူသည်။ သို့သော်လည်း သူ့ဆန္ဒအပြည့်အဝရသည်ဟု မဆိုနိုင်။ မာရီယွန်သည် သူဆက်ဆံမှုကို ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုသော်လည်း သူနှင့်အတူ စိတ်တူကိုယ်တူပါဝင်ခြင်းမရှိ။ လူသေအလောင်းတစ်လောင်းသဖွယ် ငြိမ်နေသည်က များ၏။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦး၏ လင်မယားဆက်ဆံရေးအခြေအနေသည် ချွတ်ယွင်းပျက် ပြားလာခဲ့ရလေ၏။

သူ့စိတ်ထဲက မဖြစ်နိုင်သည်ဟု သိနေသည့်ကြားကပင် မာရီယွန်၌ တိတ်တိတ်ပုန်းချစ်သူရှိနေသလားဟူသော သံသယဝင်လာ၏။ ထိုအခါ သဝန် ကြောင်စိတ်သည် သူ့အလိုအလျောက်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် မာရီယွန်၏လှုပ် ရှားမှုဟူသမျှကို မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်ခိုင်းခဲ့၏။ သို့သော်လည်း မသင်္ကာ စရာအထောက်အထား မတွေ့ခဲ့။ သူ့ထက်ပို၍ ချစ်ရမည့်သူ မရှိပါဘဲလျက်နှင့် သူ့အပေါ် မုန်းတီးရွံရှာခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။

ထို့နောက်သူသည် ဝါရှင်တန်မှ ဥရောပတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။ သူတို့မိသားစုသည် စတော့ဂုဏ်၊ လိုင်ဂျီ၊ အန်ကိုလာစသော ဒေသများသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။ တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြရသော်လည်း သူတို့လင်မယား၏ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေကတော့ မပြောင်း။ သာမန်စိတ်ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်သည် လင်ယောကျ်ားအပေါ် သံယောဇဉ်တော့ရှိသင့်သည်ဟူသော စကားကို နာကြည်းသောစိတ်ဖြင့် ဘရန်းဒီးက မကြာခဏပြောခဲ့၏။ မာရီယွန် ကတော့ အချိုးမပြောင်း။ ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်ဒေသကိုပြန်ရောက်လျှင် သူ့စိတ်များ ပြောင်းလေမလား။ ဤအတွေးဝင်လာသောအခါ စိတ်ပြေလက်ပျောက်လည်းဖြစ်စေ၊ စိတ်နေစိတ်ထားလည်း ပြောင်းစေဟူသော သဘောဖြင့် ခွင့်ယူကာ အမေရိက သို့ ခေတ္တခဏပြန်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူတို့သားငယ် နီကိုလတ်စ်မှာ သုံးနှစ်သား၊ အဆင်ပြေလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် လုပ်လိုက်ခါမှပင် အခြေအနေက ပို၍ဆိုးလာခဲ့သည်။ အမေရိကပြန်ရောက်ခါမှပင် ပြင်းထန်သော နောက်ဆုံးထိုး နှက်ချက်နှင့် သူရင်ဆိုင်ခဲ့ရလေသည်။

တစ်နေ့တွင် သူတို့ငှား၍နေထိုင်လျက်ရှိသော နယူးယောက်မြို့၏ တိုက်ခန်း ထဲတွင် လင်မယားချင်း ခွဲခွာနေထိုင်ရေးဟူသော ပြဿနာပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ ထိုနေ့က မာရီယွန်သည် မရွှင်သောနှလုံး မပြုံးသောမျက်နှာနှင့် ဦးခေါင်းကိုငိုက် စိုက်ချထားသည်။ ဘရန်းဒီးနှင့် အတူတူနေရသဖြင့် သူ့မှာစိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေကြောင်း၊ သူ့စိတ်သူ ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်ဖို့အတွက် လအတန်ကြာမျှ လူ ချင်းခွဲပြီး သူတစ်ယောက်တည်းနေလိုကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့၏။

လုံးဝမမျှော်လင့်သော စကားများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွား၏။ မာရီယွန်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မွှန်မွှန်ညက် သက်ကြေသွားအောင် ချေပစ်လိုသောစိတ်လည်း ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရ၏။ မာရီယွန် အသနားခံနေသည်ကို သူလုံးဝလက်မခံတော့ဘဲ သူ၏နောက်ဆုံးစကားကို ပြောလိုက်သည်။

"တကယ်လို့ မင်းအခု ငါနဲ့ခွဲခွာသွားမယ်ဆိုရင် မင့်ကိုငါ ဘယ်တော့မှ ပြန်ပြီးလက်မခံတော့ဘူး၊ ဒါဟာ ငါ့ရဲ့နောက်ဆုံးစကားပဲ"

မာရီယွန်ကတော့ မတုန်မလှုပ်၊ စကားတစ်ခွန်းမှလည်း ပြန်ပြောဖော်မရ။ သူ့ကိုသာ ငေးမောကြည့်နေသည်။ မာရီယွန်၏ မျက်လုံးများထဲတွင် အသိရခက်သော အရိပ်အငွေ့များ ရှိနေသည်။ ထိုအရိပ်အငွေ့များထဲတွင် သူ့စိတ်ကို အစဉ်သဖြင့် နှိပ်စက်ကလူပြုနေခဲ့သောအပြုံးသည် ထင်ဟပ်လျက်ရှိနေသည်။ ထိုအပြုံး၏အနက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစီပွာယ်သည် အဖော်ရခက်လှပါဘီခြင်း...။ သူကတော့ နှုတ်ခမ်းကို သွေးထွက်လုခမန်း ကိုက်ထားသည်။

"ငါမင့်ကို ငွေကြေးလဲမထောက်ပံ့ဘူး၊ ငါ့နာမည်နဲ့ ရာထူးဂုဏ်ကိုလဲ သုံးခွင့်မပေးဘူး၊ ကလေးကိုလဲ မွေးခွင့်မပေးဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင်...ကျွန်မ အခုသွားလို့ရပြီပေါ့နော်..." မာရီယွန်က ဝမ်းနည်းကြေကွဲသံဖြင့် တစ်ခွန်းမျှ ရေရွတ်ကာ အခန်းထဲမှ ချာခနဲလှည့်၍ ထွက်သွားခဲ့သည်။

နောက်ကျိရှုပ်ထွေးလွန်းသောစိတ်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်တွင်အပ်ကာ မလှုပ်မရှက်ထိုင်နေမိသည်။ သူ့မျက်စိများသည် သေးသွယ်ကြော့ရှင်းသော မာရီယွန်၏ရုပ်ပုံလွှာကို မြင်ယောင်ဆဲ...။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မာရီယွန်သည် ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ သူ့ဘဝထဲမှ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့၏။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုအချိန်မှစ၍ မာရီယွန်အကြောင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းမပြု။ မာရီယွန်သည် နယူးယောက်မြို့ပေါ်ရှိ အမျိုးသမီးဆော်ဒါဆောင်တစ်ခုခု၌ အခန်းငှားနေသည်။ နယ်မြေလူထုရိပ်သာတစ်ခုတွင် အလုပ်ဝင်လုပ်နေသည် ဟူသော သတင်းကိုတော့ တစ်ဆင့်စကား ကြားသိခဲ့ရသည်။ မာရီယွန်လုပ်နေသည် ဆိုသော အလုပ်မှာ လခများများစားစားရနိုင်မည့် အလုပ်မျိုးမဟုတ် ထောက်ပံ့ကြေးသဘောလောက်သာ ရသည့်အလုပ်ဖြစ်မှန်း သူတွေးကြည့်ရုံမျှဖြင့် သိနေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူနှင့် မာရီယွန်တို့သည် ဘဝချင်းခြားနားသွားခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။ မာရီယွန်၏အပေါ်တွင်ထားခဲ့သော သူ့အချစ်၊ သူ့မေတ္တာနှင့် သူ့စေတနာတို့သည် ယခုအခါတွင် သူ့သားငယ် နီကိုလတ်စ်ထံ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝတွင် ချစ်စရာ မြတ်နိုးစရာဆို၍ သူ့သားငယ် နီကိုလတ်စ် တစ်ဦးတည်းသာ ရှိတော့သည်။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ၏ အသည်းနှလုံး၊ သူ၏ အသက်၊ သူ့မှာ နီကိုလတ်စ်မှတစ်ပါး အခြားတွယ်တာစရာ ကိုးကွယ်စရာ မရှိတော့ပြီ။

ဘရန်းဒီးသည် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့် အတွေးနယ်ချဲ့ချင်တိုင်း ချဲ့နေမိသဖြင့် ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက်မထနိုင်။ သူ့မျက်နှာသည် သိသိသာသာပင် အိုစာကျလျက်ရှိသည်။ နာကြည်းခံပြင်းသောစိတ်ကြောင့် သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် မဲ့လျက်ရှိသည်။ အိမ်အပြင်ဘက်မှ လိုက်လှဲသောရယ်သံသည် သူ့နားထဲသို့ဝင်လာသည်။ ဖျတ်ခနဲအသိဝင်လာသည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကို ဆတ်ခနဲမော့ကာ ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့မျှော်ကြည့်သည်။ ဥယျာဉ်မှူးဂျိုးစီနှင့် သူ့သား နီကိုလတ်စ်တို့သည် ရေပန်းကရားကို တစ်ယောက်တစ်ဖက်ဆွဲကာ စိုက်ပြီးစ ပန်းပင်များကို ရေလောင်း

နေကြသည်။ ဘာကိုသဘောကျနေကြသည် မသိ။ နှစ်ယောက်သား အားပါးတရ ရယ်မောနေကြလေသည်။

ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာသည် တင်းမာသွားသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် နာကျင်သောဝေဒနာသစ်တစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရသလိုလည်း ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဖျန်းခနဲထရပ်လိုက်ကာ အိမ်နောက်ဘက်တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူ့အသံကို တတ်နိုင်သမျှကြိုးစားထိန်းချုပ်ကာ အပြင်သို့လှမ်း၍ အသံပြုသည်။

"နီကိုလတ်စ်..အထဲဝင်တော့သား၊ အခုချက်ချင်း အိမ်ထဲဝင်ခဲ့တော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

ရက်သတ္တပတ် သုံးပတ်မျှအကြာ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ဆယ်နာရီအချိန်တွင် ဖြစ်သည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ထမင်းစားခန်းကြီး၏ အဖီဆောင်ကလေးထဲတွင် သူ့သားငယ်နှင့်အတူ စိတ်အေးနားအေး နံနက်စာစားလျက်ရှိသည်။ နေရောင်ခြည်သည် အဖီဆောင်အတွင်းသို့ ဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက် ကျရောက်လျက်ရှိ၏။

အပြင်လောကတွင်မူ စပရင်းခေါ် နွေဦးပေါက်ရာသီ၏ အရိပ်အယောင် အငွေ့အသက်များသည် အသက်ဝင်စပြုနေပေပြီ။ နေရောင်သည် တစ်နေ့လုံးသာသာယာယာရှိမည့်အသွင်ကို ဆောင်လျက်ရှိ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်သာယာမှုကိုကြည့်ကာ ရွှင်လန်းမြူးထူးလျက်ရှိသော နီကိုလတ်စ်သည် နံနက်စာကို အိမ်အပြင်ဝရန်တာသို့ ထွက်၍စားချင်နေသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အဖေက သဘောမတူ။ အခုလို ရာသီပြောင်းစတွင် နံနက်ခင်းလေသည် စိတ်ချရသည်မဟုတ် မတော်တဆ အအေးမိသွားခဲ့ပါမူ သူ့သား နေထိုင်မကောင်းဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သည်။

ထို့ကြောင့် နီကိုလတ်စ်က ပူဆာသောအခါ ခေါင်းခါသည်။ သူသည် ဂရေစီယာကို ချက်ချင်းခေါ်ပြီး ထမင်းစားခန်းနှင့် အဖီဆောင်ပြတင်းပေါက်အနီး၌ စားပွဲငယ်တစ်လုံး ချခိုင်းသည်။ ဤနေရာမှာဆိုလျှင် လေလုံသည်။ သူ့သားအနေဖြင့်လည်း နေရောင်အောက်တွင် ကြက်သွေးရောင်တောက်ကာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ လှပနေသော ထိကရုံးချုံများကို ကောင်းစွာမြင်နိုင်သည်။ ပြီးတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တိုးတိုးသာသာကြားနေရသည့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ ခေါင်းလောင်းသံများကိုလည်း နားထောင်ခိုင်းသည်။

ကောင်စစ်ဝန်သည် လာရန်နဂါးဆေးလိပ်အသေးစားကိုခဲကာ "ပါရီပွဲတင်သံဂျာနယ်"ကို စိတ်ဝင်တစားဖတ်လျက်ရှိသည်။ ဤဂျာနယ်သည် အလွန်ဖတ်၍ ကောင်းသော ဂျာနယ်တစ်ခုဟု သူယူဆသည်။ သူနှစ်သက်မှန်းသိနေသော သူ့

စိတ်ဆွေပါမောက္ခ ယောလီးဗီးကလည်း အပတ်တိုင်း ဂျာနယ်တစ်စောင် ပို့ပေးလေ့ရှိသည်။ ယခု သူဖတ်နေသည့်ဂျာနယ် ရောက်နေသည်မှာ နှစ်ရက်ပင်ရှိခဲ့ပြီး အခုမှ ဖတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ နီကိုလတ်စ်ကတော့ သူ့အဖေ၏မျက်နှာကို မကြာခဏမော့ကြည့်နေသည်။ သူ့အဖေ၏မျက်နှာထားမှာ ကြည်ကြည်သာသာတော့ ရှိသည်။ "ဖေဖေ"ဟု နီကိုလတ်စ်က အသံပြုသည်။ "ဖေဖေ...သားသား ကနေ့ညနေကစားမယ့် ပီလိုတာကစားပွဲကို သွားကြည့်ချင်တယ်"

ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့လက်ထဲမှစာစောင်ကို အောက်သို့ဖြည်းဖြည်းချင်း ချလိုက်သည်။

"ပီလိုတာကစားပွဲ၊ ဟုတ်လား"

သူသည် နီကိုလတ်စ်ပြောလိုက်သည့် ကစားပွဲအကြောင်းကို နားမလည်သဖြင့် အမှတ်တမဲ့ရေရွတ်သည်။

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ"၊ မဝံ့မရဲနှင့် ပူဆာရခြင်းဖြစ်၍ နီကိုလတ်စ်၏ပါးနှစ်ဖက်သည် နီရဲလျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သတ္တိကိုပြန်မွေးကာ စကားကိုဆက်ပြောသည်။ "ပီလိုတာကစားပွဲဆိုတာ ဒီနိုင်ငံမှာကစားကြတဲ့ ဘောလုံးပွဲပါဖေဖေ၊ ဘောလုံးကို လက်နဲ့ကစားရတယ်။ သိပ်ပြီးကြည့်လို့ကောင်းတယ် ဆိုမေရဲ့၊ ကော်စတာဘာရားဗားနယ်ထဲက မြို့တွေလဲ ဒီပွဲမှာပါတယ်တဲ့၊ ကနေ့ပွဲကတော့ ဟုစကားဆိုတဲ့ ချန်ပီယံအသင်းနဲ့ ဆန်ဂျော်ဂျီအသင်း ကစားကြမှာတဲ့၊ သား သိပ်ကြည့်ချင်တာပဲ"

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒ်းသည် သူ့သား၏ ထက်သန်တက်ကြွလျက်ရှိနေသော မျက်နှာကို တအံ့တဩဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။ တည်နေသောသူ့မျက်နှာထားသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်လည်ပြောင်းလာသည်။

"အင်း...ဂရေစီယာကမင်းကို အကုန်စုံအောင် လျှောက်ပြောထားပြီထင်တယ်၊ ငါရုံးသွားနေတုန်း အိမ်မှာ ပေါက်ကရတွေဖြစ်ကုန်ပြီထင်ပါရဲ့၊ ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းရဲ့ ပီလိုတာဘောလုံးပွဲက ဘယ်မှာလဲ၊ ဘယ်အချိန်ကစားကြမှာတဲ့လဲ"

"ရီကရီယိုကစားကွင်းမှာ လုပ်မှာဖေဖေ"ဟု နီကိုလတ်စ်က ဖြေသည်။ ဤကစားပွဲအကြောင်းကို ဂရေစီယာထံမှ သူကြားသိထားသည်ဟု သူ့အဖေက ထင်လျက်ရှိ၏။ ဒါကိုတော့ သူရှင်းမပြဝံ့။ "ကနေ့ညနေ လေးနာရီမှာ ကစားကြသိမ့်မယ်၊ သားသားတို့ သွားကြမယ်နော်"

ကောင်စစ်ဝန်က သူ့သားအား ပြုံး၍ကြည့်၏။ အပြုံးရိပ်ထင်နေသော သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် သက်ဝရန့်မကင်းသည့် အရိပ်လက္ခဏာများကတော့ ထင်ဟပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေဆဲဖြစ်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့သားက သူနှင့်အတူတူတွဲ၍ ကစားပွဲသွားချင်သည်ဟူသော အပြောကိုတော့ သူ များစွာသဘောကျလျက်ရှိသည်။

"ဒီလိုဆိုရင် ကောင်းပြီ"သူသည် တစ်ချက်မျှ တွေ၍စဉ်းစားလိုက်၏။ "အခုမင်းအားဆေးကိုသောက်၊ မေမေပေးထားတဲ့ စပိန်စာကိုကျက်၊ နေ့လယ်စာ စားပြီးရင် တစ်နာရီတိတိနား၊ ဒါဆိုရင် မေမေလိုက်ပြမယ်"

"ဒါမှတို့မေမေကွ၊ မေမေ့ကို သားသားကျေးဇူးတင်တယ်၊ သိပ်ပြီးကျေးဇူးတင်တာပဲ" နီကိုလတ်စ်သည် ထိုင်နေရာမှ ဝမ်းသာအားရနှင့် ခုန်၍ထလာလေ၏။

❋

မွန်းလွဲပိုင်း သုံးနာရီခွဲတိတိတွင် သားအမိနှစ်ယောက် အိမ်မှထွက်ခဲ့ကြသည်။ နီကိုလတ်စ်မှာ အကြီးအကျယ်ဝမ်းသာလုံးဆို့လျက်ရှိ၏။ ကောင်စစ်ဝန်မစ္စတာဘရန်းဒီးကိုယ်တိုင်မှာလည်း စိတ်လက်ကြည်လင်ပေ့ါပါးလျက် ရှိ၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် အားကစားဝါသနာပါသူ မဟုတ်ပေ။ အားကစားဘက်တွင် ဗဟုသုတအလွန်နည်းသူဖြစ်၏။ သူ အန်ကိုနာတွင်နေခဲ့စဉ်က အားကစားပွဲတစ်ခုနှင့် ကြုံခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုစဉ်က အန်ကိုနာသို့ အလည်ရောက်လာသော အမေရိကန်ရေတပ်မတော်မှ အသင်းနှစ်သင်း ဘော့စ်ဘောကစားကြသည်။ သူက ကစားပွဲအခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ပေးသည့်အနေဖြင့် ပထမဆုံးဘောလုံးတစ်ချက် ပစ်ပေးရဖူး၏။ နောက် နှစ်အနည်းငယ်မျှအကြာ နော့ကီးမြို့၌ နေထိုင်စဉ်အတွင်း လှေလှော်ရွက်တိုက်အသင်းတစ်သင်း၏ လှေပြိုင်ပွဲအခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်၍ ဆုရသူများကို ဆုပေးခဲ့ရ၏။ အားကစားပွဲများနှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏အတွေ့အကြုံမှာ ဤမျှသာရှိ၏။ အခုကျတော့ သူ့သား နီကိုလတ်စ်၏ဆန္ဒအရ သူတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးခဲ့သည့် ကစားပွဲတစ်မျိုးကို ကြည့်ရပေဦးတော့မည်။

သူတို့မော်တော်ကားကို ကားများထားရန် သီးသန့်လုပ်ထားသည့်ကွင်းထဲ၌ ထိုးထားခဲ့ပြီး သစ်သီးဈေးကြီး၏နောက်ဘက်ရှိ လမ်းသိမ်လမ်းမြှောင်များအတိုင်း တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် လျှောက်လာခဲ့ကြ၏။ ထိုလမ်းများမှ ထွက်လျှင်ထွက်ချင်း ရီကရီယိုကစားကွင်းကို တွေ့ကြရ၏။ ကစားကွင်းမှာ မြို့၏အဆင်းရဲဆုံးနှင့် အနိမ့်ကျဆုံးသော လူတန်းစားများနေထိုင်ရာအပိုင်းတွင် တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်သဖြင့်။ မစ္စတာဘရန်းဒီး၏စိတ်တွင် စနောင့်စနင်းဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ကစားကွင်းကို သစ်သားပျဉ်ချပ်များဖြင့် လေးဘက်လေးတန်ပိတ်၍ ဝင်းခတ်ထားသည်။

စင်းထရုံများပေါ်တွင် ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများနှင့် မကြာမီ ဘာစီလိုးနားမြို့၌ကျင်းပပြုလုပ်တော့မည့် ဧပြီပွဲတော် ကြော်ငြာစာရွက်များနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ကြည့်ရှုမဖြစ်ပါ့မလားဟူသော သံသယစိတ်ဝင်နေသည့် ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သားငယ်ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ ကန့်လန့် ကန့်လန့်နှင့် ပါလာရလေ၏။ သူတို့သားအဖထိုင်မိသောနေရာမှာ ရှေ့ဆုံးခုံတန်းဖြစ်သည်။ ခုံတန်းလျားမှာ နောက်မှီမရှိ။ သံမံတလင်းခင်းထားသော ကစားကွင်းသည် သူတို့ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိ၏။ ရှပ်အင်္ကျီလက်မောင်းများကို ပင့်တင်ထားသော လူတစ်ယောက်သည် ဆေးနီပုံးတစ်ပုံးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲကာ ကစားကွင်းပေါ်တွင် လိုင်းများအသစ်ထပ်မံခရေးဆွဲလျက်ရှိသည်။

သူတို့ရောက်သည့်အချိန်မှာ စောနေ၏။ အပေါ်ဘက်ခုံတန်းလျားများပေါ်တွင် လူငယ်တချို့သာ ရောက်ကြသေးသည်။ လူငယ်များသည် ဆေးလိပ်သောက်ကြ၊ ငံလှော်ဝါးကြ၊ ပြောင်ကြ နောက်ကြ၊ ရယ်ကြမောကြ၊ ငြင်းကြခုံကြနှင့် မျက်စိနောက်အောင်၊ နားမခံသာအောင် ပြုမူလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့အားလုံး၏ အပြုအမူများမှာ ရန့်ရင်းကြမ်းတမ်း၍ ရိုင်းစိုင်းလှပေသည်။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်သည် တဖွဲဖွဲရောက်စပြုလာ၏။ အများအားဖြင့် လူငယ်လူရွယ်များသာဖြစ်သည်။ ရောက်လာသမျှလူငယ်များသည် စောစောစီးစီးရောက်ကာ ဆူညံဆူညံလုပ်နေကြသော အုပ်စုငိုက်နောက်တန်းများ၌ နေရာယူကြသည်ကများ၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းနေသော အုပ်စုနှင့် နီးနီးကပ်ကပ်မဟုတ်သဖြင့် ငတ်သက်သာရာရနေသည်။ ထိုအုပ်စုနှင့်သာ တွဲထိုင်နေရလျှင် သူစိတ်လက်ချမ်းချမ့်နိုင်တော့မည် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း မကြာခင်မှာပင် ရှိသမျှခုံတန်းများပေါ်၌ ခင်တစ်နေရာစာပင်မကျန်တော့အောင် ပြည့်ကျပ်လာသည်။ နေရာတိုင်းတွင် စကားပြောသံများနှင့် ကျွတ်ကျွတ်ညံလာသည်။

ကောင်စစ်ဝန်၏ဘေးတွင် ကိုယ်လုံးတုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် စပိန်လူရွယ်တစ်ယောက်ကပ်၍ထိုင်လျက်ရှိသည်။ လူရွယ်သည် မက္ကစီကင်လူမျိုးများ ဆောင်းလေ့ရှိသည့် အနားကျယ်ကျယ်ဦးထုပ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံး ဆောင်းထား၏။ အနက်ရောင်ဝတ်စုံကတော့ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း သူ၏လက်တစ်ဖက်တွင် ကိုက်လက်စကြက်သွန်နီတစ်လုံးကိုင်ထားပြီး ကျန်တစ်ဖက်တွင် စားလက်စပေါင်မုန့်တစ်ပိုင်း ကိုင်ထားသည်။ သူသည် ပေါင်မုန့်ကိုက်လိုက် ကြက်သွန်နီကိုက်လိုက်နှင့် လက်ထဲမှအစာကို အဆက်မပြတ်ကိုက်ဝါးလျက်ရှိ၏။ လက်ခေါက်မှုတ်သံများ၊ သမံတလင်းကို ခြေထောက်နှင့်ဆောင့်သံများ၊ အော်ဟစ်သံများအကစားကွင်းတစ်ကွင်းလုံးတွင် သောသောညံလျက်ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အခုပဲ ပွဲစတော့မယ် ဖေဖေ၊ ကစားပွဲအကြောင်းကို သားသားရှင်းပြမယ်" နီကိုလတ်စ်က ရှေ့သို့ကုန်းကာ ကစားကွင်းဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ "ဟိုအကာကြီးနှစ်ခုကို ဖေဖေမြင်တယ်မဟုတ်လား၊ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ချထားတယ်လေ၊ အဲဒီနှစ်ခုက တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ပေနှစ်ရာကွာတယ်၊ အဲဒီဟာတွေပေါ်မှာ တားထားတဲ့ဆေးနီလိုင်းတွေကတော့ ဘောလုံးပစ်ရမယ့်နေရာကို သတ်မှတ်ပေးထားတာ၊ ကစားကွင်းပေါ်မှာ ဆွဲထားတဲ့မျဉ်းကြောင်းအနီတွေကလဲ ဘောလုံးပစ်ရမယ့်နေရာကိုပြတာပဲ၊ အဲဒီမျဉ်းတွေရဲ့ အပြင်ကို ဘောလုံးရောက်သွားရင် အပြစ်ပဲ၊ အပြင်ရောက်အောင်ပစ်တဲ့ဘက်က တစ်မှတ်လျှော့ခံရတယ်၊ အမှတ်ကို တစ်ဖက်အသင်းကရတယ်"

ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ အထူးအဆန်းတစ်ခုကို မြင်နေရသည့်နှယ် ကစားကွင်းဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။

"ကစားတဲ့အခါမှာ တစ်ဖက်နှစ်ယောက်စီထားပြီး ကစားရတယ်၊ တစ်ယောက်က ရှေ့တန်းသမား၊ စပိန်လို ဒီလန်တားရိုးလို့ခေါ်တယ်၊ နောက်တန်းသမားကတော့ ဇက်ကွိုးရိုးလို့ခေါ်တယ်၊ ကနေ့ကစားမှာ အသင်းနှစ်သင်း၊ ဟူစကာအသင်းက အပြာရောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားတာပဲ၊ ဆန်ဂျော်ဂျီက အဖြူရောင်ဝတ်တယ်၊ ပီလိုတာ ဆိုတာက ဘောလုံးလို့ခေါ်တာ၊ ပီလိုတာဘောလုံးပေါ့၊ ရာဘာခပ်ပျော့ပျော့နဲ့ လုပ်ထားတာ၊ ဘောလုံးအပေါ်ခွံက သိုးရေနဲ့ချုပ်ထားတာ၊ ကစားပွဲက သိပ်ကိုမြန်ရတယ်၊ တအားမြန်မြန်ကစားရတဲ့ပွဲမျိုး ဖေဖေရဲ့"

ထိုအခိုက်တွင် ပရိသတ်များ၏ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်သံများ တစ်ခဲနက်ထွက်လာသည်။ ကစားကွင်း၏တစ်ဖက် ပွဲကြည့်စင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းထဲမှ ကစားသမားလေးဦး ထွက်လာသည်။ သူတို့သည် စွပ်ကျယ်လက်ပြတ်နှင့် ချည်ထည်ဘောင်းဘီရှည်များ ဝတ်ထားသည်။ ညာဘက်လက်တွင် လက်အိတ်ကိုယ် စီစွပ်ထားသည်။ ကစားသမားများသည် နံရံအကာကို ဘောလုံးနှင့်ပစ်ပေါက်ကာ သွေးပူအောင်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်လျက်ရှိကြ၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သား နီကိုလတ်စ် ခေါင်းတထောင်ထောင် လည်တဆန့်ဆန့်ဖြစ်လာသည်ကို သတိထားမိလေသည်။

"တွေ့လားဖေဖေ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီကစားပွဲကိုလာတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ဖေဖေတွေ့ပြီမဟုတ်လား၊ ဖေဖေ သိပ်အံ့သြသွားမှာပဲ၊ ဘယ်လောက် ဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းလဲ"

ပထမတော့ ဘရန်းဒီးသည် သူ့သားပြောနေသည့်စကားများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သူနားမလည်။ ကျေနပ်အားရသော မျက်နှာပေးဖြင့် လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည့်

သူ့သား၏အကြည့်သည် ဆန်ဂျော်ဂျီအသင်းမှ ကစားသမားတစ်ဦးအပေါ်တွင် စူးစိုက်လျက်ရှိသည်။ ထိုအခါကျမှပင် သူကိုယ်တိုင် ထိုလူငယ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်မိသည်။ လူငယ်မှာ ကြံ့ခိုင်ကျစ်လျစ်သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နှင့် အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကစားကွင်းထဲတွင် အငြိမ်မနေ၊ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ လူငယ်မှာ တခြားလူမဟုတ်။ ဂျိုစီ။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ မျက်နှာထားကလည်း ဖျတ်ခနဲပြောင်းသွားသည်။ အတန်ကြာမျှ မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ တွေဝေငေးငိုင်နေမိသည်။ အခုလိုဆိုတော့ အခြေအနေကရှင်းသည်။ သူ့သား ဤကစားပွဲသို့လာရောက်လို စိတ် ပြင်းထန်နေခြင်းမှာ ကစားပွဲတွင် စိတ်ဝင်စားလွန်း၍မဟုတ်။ ဥယျာဉ်မှူးလူငယ်ကြောင့်သာ ဖြစ်ရမည်။ ဤအချက်ကတော့ မှားနိုင်စရာမရှိဟုပင် သူတွက်သည်။

"ကြည့်လေ...ဖေဖေ...ကြည့်"ဟု နီကိုလတ်စ်က ထအော်ပြန်သည်။ သူသည် ဖခင်၏အရိပ်အကဲကို မမြင်။ သတိလည်းမထားနိုင်။ "သူတို့ စကစားကြတော့မယ်၊ ဟော...ဂျိုစီ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်သွားပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို လက်ပြပြီး နှုတ်ဆက်တယ်"

ကစားကွင်းထဲတွင် ဟူစကာအသင်းရှေ့တန်းလူက ဘောလုံးကိုစပစ်သည်။ ဘောလုံးသည် နံရံကိုအရှိန်ပြင်းစွာထိသည်။ ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် ဘောလုံးပြေးသွားရာနောက်သို့ လိုက်ကြည့်သည်။ ဘောလုံးသည် အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ရှေ့တိုးနောက်ငင် ပြေးသွားလျက်ရှိ၏။ ဘရန်းဒီး၏ရင်မှာ တင်းကျပ်နေသည်။ သူ့နှလုံးသားမှာ နာကျင်သလိုဖြစ်လျက်ရှိ၏။ နေရထိုင်ရသည်မှာ စောစောကလို သက်သောင့်သက်သာမရှိ။ အသက်ရှူ၍မဝသလို၊ မချောင်သလို ခံစားနေရသည်။ ပွဲကြည့်စင်တိုင်းတွင် မတိုးသာမလှုပ်သာအောင် လူတွေကျပ်တောင့်နေသည်။ ဘရန်းဒီးသည် အိမ်ပြန်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ကျပ်တောင့်နေသည့် လူအုပ်ကြားမှ တိုးထွက်၍သာ ရမည်ဆိုလျှင် ချက်ချင်း သူ့သားကိုဆွဲ၍ ထွက်သွားချင်သည်။

သူသည် နီကိုလတ်စ်၏မျက်နှာကို တစေ့တစောင်းလှမ်းကြည့်သည်။ နီကိုလတ်စ်ကတော့ သူ့ရှေ့မှောက်မှ ကစားပွဲ၌သာ အာရုံဝင်စားလျက်ရှိသည်။ မျက်လုံးအစုံသည် ဝင်းလက်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းများကိုဟလိုက် စေ့လိုက်၊ လက်သီးကိုဆုပ်လိုက် ဖြန့်လိုက်၊ ဖင်တကြွကြွနှင့် တစ်ကိုယ်လုံးယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ အခြားသောပွဲကြည့်ပရိသတ်များနှင့်အတူ ကစားပွဲ၏လှုပ်ရှားမှုတွင် နစ်မျောလိုက်ပါနေသည်။ မျက်နှာကလည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် စိတ်တိုင်းမကျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်နှယ် ရှုံ့မဲ့သွားသည်။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ ဝင်းလက် တောက်ပြောင်လာသည်။

"လုပ်လေ...ပစ်လေ၊ ဘာငေးနေတာလဲ၊ ဆန်ရျော်ဂျီကွ၊ ပစ်...ပစ်...ပစ်ပါတော့လား၊ ဂျီစီအေမိစို"

ဟာရင်ဟန်ဘရန်းဒီးသည် သူ့သားငယ်၏အဖြစ်ကို ငေးကြည့်နေရာမှ သူ့မျက်လုံးများကို ကစားကွင်းဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ ကစားနေသူအားလုံး သွေးပူလာကြပြီ။ အရှိန်ရလာကြပြီ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကစားရှိန်သည် မြင့်မြင့်လာသည်။ ဘောလုံးသည် လျင်မြန်စွာပြေးလွှားလျက်ရှိ၏။ အဆက်မပြတ် မရပ်မနား ပြေးသွားလျက်ရှိသော ဘောလုံးသည် ကျည်ဆန်တစ်တောင့်နှင့် တူလှပေသည်။ ဘရန်းဒီး၏စိတ်တွင် နှစ်သင်းစလုံး လက်ညီသည်ဟုထင်သည်။ အမှတ်စာရင်းသင်ပုန်းဆီသို့ တစ်ချက်မျှလှမ်းကြည့်မိသည်။ ရမှတ်နေရာတွင် ဆယ့်ကိုးဟူသောဂဏန်းကို မြင်ရသည်။

ဟူစကာအသင်းသားများမှာ နှစ်ဦးစလုံး လူငယ်များချည်းဖြစ်သဖြင့် ဖျတ်လတ်သွက်လက်သည်။ ဆန်ရျော်ဂျီအသင်း၏ နောက်တန်းလူမှာ လူလတ်ပိုင်းဖြစ်၏။ အရပ်ပုပု အသားညိုညို၊ ဆံပင်တိုတိုနှင့် ခြေခွင်ခွင်။ ကစားရာ၌ အတွေ့အကြုံများပုံရသည်။ ဘောလုံးပစ်ပုံ ဖမ်းပုံ လိမ္မာပါးနပ်သည်။ သို့သော်လည်း လှုပ်ရှားမှုနှင့် အပြေးအလွှားကျတော့ မဆိုစလောက်ကလေး နှေးကွေးလေးလံသည်။ ဤချွတ်ယွင်းချက်သည် ဆန်ရျော်ဂျီအသင်း၏ အားနည်းချက်တစ်ခုဖြစ်နေသည်။ အဖော်ဖြစ်သူ၏ အားနည်းချက်ကြောင့် ဂျီစီသည် ပို၍အားတိုက်ခွန်တိုက် ကစားနေရသည်။ ပို၍ပြေးရလွှားရ လှုပ်ရှားနေရသည်။ ဤအဖြစ်ကို ဘရန်းဒီး သတိထားနေမိသည်။ ဤပွဲတွင် ဆန်ရျော်ဂျီအသင်းဘက်မှ ရှုံးစေချင်သောဆန္ဒသည် ဘရန်းဒီးရင်ထဲတွင် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

ချက်ချင်းပင် ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး၏ မျက်နှာထားသည် အေးဆေးတည်ငြိမ်လာသည်။ တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ရသည့်အခါများတွင် ပြုမူတတ်သော အမူအကျင့်များ ပေါ်လာသည်။ ဘောလုံးပစ်ချက်မှန်သမျှကို မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်သည်။ ရမှတ်များကို တစ်မှတ်ချင်းစီ စိတ်ထဲကလိုက်မှတ်သည်။ အသင်းနှစ်သင်း၏ လက်ရှိရမှတ်များမှာ ၃၅ နှင့် ၃၂၊ ဟူစကာအသင်းက ရှေ့ကပြေးနေသည်။ ဟူစကာအသင်းမှ ကစားသမားများသည် ဆန်ရျော်ဂျီအသင်းမှ နောက်တန်းသမား၏အားနည်းချက်ကို သိကြသည်။ ဘောလုံးကို နောက်တန်းသမားထံ ဖိပို့သည်။ တစ်ဖက်အသင်းက အဆက်မပြတ်ဖိလေလေ နောက်တန်းသမား အမောဆို့လေဖြစ်လာသည်။ ဤအဖြစ်ကိုကြည့်ကာ ဘရန်းဒီးသည် စိတ်ထဲမှကျိတ်

၍ ပြုံးမိသည်။ မြို့ခံပွဲကြည့် ပရိသတ်ကတော့ ဩသံပေး၍ အော်ဟစ်စပြုပြီ၊ ကျိန်ဆဲစပြုပြီ၊ ဆဲရေးတိုင်းထွာစပြုပြီ။

"ချပါလားကွ ဂျေမီ၊ ပြေးလေကွာ၊ ခွေးမသား၊ နှေးတယ်ကွ၊ နှေးတယ်ကွ၊ လုပ်လိုက်ကွ ဂျီစီ၊ ဟုတ်ပြီး ဂျီစီကွ၊ ဂျီစီ၊ ရေ...အေမိဂို၊ ငါတို့သိက္ခာမကျအောင်တော့ လုပ်ပါဟာဂျီစီရ"

အော်သံဟစ်သံများအောက်တွင် ဂျီစီသည် ကစားကွင်းအနှံ့ လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ မျက်နှာက အပြုံးမပျက်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့်နစ်နေသည်။ ဂျီစီ၏ အပြင်းအထန်ကြိုးစားမှုကြောင့် ဆန်ရျော်ဂျီအသင်း၏ ရမှတ်သည် တဖြည်းဖြည်းခုန်တက်လာနေသည်။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက်အသင်းကတော့ ရှေ့မှပြေးဆဲ။ လက်ရှိရမှတ်များမှာ ၄၈ နှင့် ၄၆။

ပရိသတ်၏ အားပေးသံမှာ စောစောကထက်ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။ အော်သံဟစ်သံ၊ ဩသံများမှာ စဲသွားသည်မရှိ။ နီကိုလတ်စ်သည်ပင်လျှင် သူ့အနီးမှလူများနှင့်ရောကာ အော်ဟစ်အားပေးလျက်ရှိလေပြီ။

"ဆန်ရျော်ဂျီကွ ဆန်ရျော်ဂျီ၊ အားမလျှော့နဲ့ ဂျီစီ၊ ဆက်လုပ်...ဆက်လုပ်၊ ခင်ဗျားတို့ကိုပဲ နိုင်စေချင်တယ်"

ထိုအခိုက်တွင် ဟူစကာအသင်းရှေ့တန်းလူထံမှ ဘောလုံးသည် ဂျေမီရှိရာသို့ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ဝင်လာသည်။ ဂျေမီက ဆီးဖမ်းပြီးပြန်ပစ်ရန် ကြိုးစားပါသေး၏။ မရ။ သူ့လက်သည် ဘောလုံးကိုမမီ။ သူသည် စိတ်ပျက်စွာဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုမြှောက်လိုက်သည်။ ဆန်ရျော်ဂျီဘက်မှအားပေးနေသော ပရိသတ်ထံမှ ညည်းသံသည် ဝေါခနဲထွက်လာသည်။ နောက်ထပ်တစ်မှတ်သာရလျှင် ဟူစကာအသင်း အောင်ပွဲခံပေတော့မည်။

အသင်းနှစ်သင်းစလုံးမှ ရှေ့တန်းသမားများရော၊ နောက်တန်းသမားများပါ အပြင်းအထန် အားထုတ်လျက်ရှိကြသည်။ ရုတ်တရက် ဟူစကာအသင်းခေါင်းဆောင်သည် တစ်ဖက်မှပြေးလာနေသော ဘောလုံးကို ခုန်၍ရိုက်ရန်ဟန်အပြင်တွင် သူ့ကိုယ်သူမဟန်နိုင်ဖြစ်ကာ ချော်လဲသည်။ ဘောလုံးနှင့်လူ တခြားစီဖြစ်သွားသည်။ သူသည် လဲနေရာမှ ခုန်ထလိုက်ပြီး သူ့လူများဘက်သို့ လက်ဖော့ယမ်းပြသည်။ သို့သော်လည်း ဂျီစီထံမှလာသော ဘောလုံးကို သူလွတ်သွားသဖြင့် ရမှတ်အခြေအနေမှာ ပြောင်းသွားသည်။ အခုဆိုလျှင် ရမှတ်သည် ၄၉ နှင့် ၄၈။

ပွဲအခြေအနေမှာ နိုင်လျှင်နှာတစ်ဖျားနှင့်ကပ်နိုင်မည့် အခြေအနေ။ ပရိသတ် ငြိမ်ကျသွားသည်။ ထူးခြားသော တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုမျိုးဖြစ်၏။ အားလုံးငေးတထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေသည့်အချိန်နှင့် အခြေအနေ။ ဟူစကာအသင်းမှ လူများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ဆက်ကစားနေသည်။ သူတို့သည် တစ်ဖက်အသင်း၏ မှားကွက်ကိုစောင့်၍ အမှတ်ရယူရန်ကြိုးစားသည်။ အမှတ်ချင်းမကွာတော့သဖြင့် တစ်ဖက်အသင်းမှ ဂျိုစီကလည်း အလစ်မပေး၊ အများမခံ။ သူ့အဖော်မှာ မောနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် အနိုင်ရရှိရေးသည် သူ့တာဝန်လုံးလုံးဖြစ်နေပြီဟု သိထားဟန်တူသည်။ သတိကြီးစွာထား၍ ကစားလျက်ရှိသည်။ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ဂျိုစီထံမှ ပြန်ထွက်သွားသောဘောလုံးသည် သူ့ပြိုင်ဘက်နှစ်ဦး၏ ကြားသို့ကျသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ဘောလုံးကိုမမီ၊ ထိုအခါ ရမှတ်သည် ၄၉ နှင့် ၄၉ ဖြစ်ကာ ညီလာလေ၏။

ပရိသတ်မှာ အသက်ပင်မရှူနိုင်။ အများစုသည် အားမလို အားမရဖြစ်ကာ ထိုင်ရာမှထရပ်ပြီး ကွင်းဆီသို့ငေးလျက်ရှိကြသည်။ သူတို့မျက်လုံးများသည် သွက်လက်လျင်မြန်စွာ ပြေးသွားနေသော ဘောလုံးမှမခွာ၊ ဟူစကာအသင်းမှ ရိုက်ချက်များသည် ယခင်ကထက် စိပ်လာသည်။ ပြင်းထန်လာသည်။ တော်ရုံတန်ရုံနှင့် ပြန်လည်ပုတ်ထုတ်နိုင်ဖို့မလွယ်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီက လာသမျှကို မလွတ်တမ်းတုံ့ပြန်နိုင်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ဖက်မှရိုက်ထုတ်လိုက်သော ဘောလုံးသည် လျင်မြန်သောအရှိန်ဖြင့် ပြေးဝင်လာသည်။ ဘောလုံးရောက်လာသည့်နေရာသည် ဂျိုစီလက်လှမ်းမမီနိုင်သောနေရာ။ အများက မမီတော့ဟူသော အယူအဆဖြင့် ဟယ်ခနဲဖြစ်သွားကြသည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီက အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် လေထဲသို့ခုန်လိုက်ပြီး ဘောလုံးကို မိမိရရအားကုန်ထုတ်၍ရိုက်သည်။ ဘောလုံးသည် သူပြေးလာခဲ့သောနေရာသို့ ပြန်သွားသည်။ တစ်ဖက်လူများအနေဖြင့် မမျှော်လင့်သောတုံ့ပြန်မှုဖြစ်သဖြင့် အငိုက်မိသလိုဖြစ်သွားသည်။ ဤအမှတ်သည် နိုင်မှတ်ပေတည်း။

အော်သံဟစ်သံများသည် အဝီစိပွက်သည့်နှယ် ထင်ရသည်။ ဦးထုပ်များသည် အပေါ်သို့ မြောက်တက်လာကြသည်။ ဝမ်းသာလွန်း၍ ငိုသူများငိုကာ ရယ်သူများက ရယ်ကြသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်ကြ ပွေ့ကြ နမ်းကြ ရှုပ်ကြ။

နီကိုလတ်စ်သည်ပင်လျှင် မတ်တတ်ရပ်လျက် လက်နှစ်ဖက်မြှောက်၍ အသံကုန်ဟစ်လျက်ရှိ၏။

"ဟူး...ရေး...၊ ဟူး...ရေး...၊ နိုင်ပြီ...၊ သူနိုင်ပြီ သူနိုင်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်၊ ကျွန်တော် စောစောကတည်းက သိတယ်"

ကစားသမားအားလုံးသည် တုန်ယင်မောဟိုက်လျက် ရှိကြသည်။ သူတို့သည် ကစားကွင်းထဲမှ အလွန်နွေးထွေးလေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် အပြင်သို့ထွက်

လာကြသည်။ ပရိသတ်ကလည်း သူတို့အား ဝိုင်းအုံလျက်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ဂျိုစီ၏ပတ်ပတ်လည်တွင် အလွန်ကြီးမားသော လူအုပ်...။ လက်ဆွဲသူကဆွဲ၊ ခန်းဆုပ်သူကဆုပ်၊ ပါးကိုဝင်နမ်းသူကနမ်း...။ တချို့ကတော့ ဝမ်းသာလွန်းသောအရှိန်ဖြင့် ကျောကိုထုကြ ပုတ်ကြသည်။ ဂျိုစီအော်ဟစ်တောင်းပန်နေသည့်ကြားမှပင် သူ့အားဝိုင်းမကာ ချီမြှောက်ထားကြသည်။

"ဖေဖေ"နီကိုလတ်စ်သည် ခုံတန်းပေါ်မှ အောက်သို့ခုန်ချလိုက်သည်။ "သိပ်ကြည့်လို့ကောင်းတာပဲနော် ဖေဖေ၊ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို အခုလိုလိုက်ပို့တာ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ"

ကောင်စစ်ဝန်က သူ့သားကိုကြည့်၍ ပြုံးသည်။ ကစားပွဲအဆုံးသတ်သွားပုံနှင့် ပရိသတ်ဝိုင်းဝိုင်းလည် ဖြစ်နေပုံများသည် သူ့သိက္ခာကို ကျအောင် လုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် မခံချိမခံသာဖြစ်သောစိတ်သည် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ပရိသတ်သည် တဖြည်းဖြည်းကျဲသွားပြီဖြစ်သည်။ သူသည် သူ့သား၏လက်ကိုဆွဲကာ မော်တော်ကားရပ်ထားသည့်နေရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

"အခုပွဲဟာ သားသားတို့အောင်ပွဲပဲနော် ဖေဖေ"နီကိုလတ်စ်က အားရပါးရ ပြောသည်။ "ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဂျိုစီဟာ ကျွန်တော်တို့အလုပ်သမားတစ်ယောက် မဟုတ်လား၊ ဒီပွဲမှာ သူနိုင်တာဆိုတော့ သားသားတို့အတွက် ကောင်းတာပေါ့"

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးက အဖြေမပေး။ မော်တော်ကားစတတ်တားကိုသာ နှိုးလိုက်သည်။ ကားမောင်းလာခိုက်တွင်လည်း နီကိုလတ်စ်ကိုမကြည့်။ ရှေ့တည့်တည့်ကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်လာသည်။ နီကိုလတ်စ်၏ရင်ထဲတွင် မသိမသာသံသယဝင်လာသည်။ သူ့အဖေ၏မျက်နှာကို တစ်ချက်ခိုးကြည့်သည်။ သူ့အဖေစိတ်ဆိုးအောင် သူဘာများလုပ်မိပါလိမ့်...။

"ဘာဖြစ်လို့လဲဖေဖေ"ဟု နီကိုလတ်စ်ကမေးသည်။

ရုတ်တရက် အဖြေမရ။ ငြိမ်နေသည်။

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး နီကိုလတ်စ်၊ ဖေဖေခေါင်းနည်းနည်းကိုက်နေလို့၊ ဖေဖေက အခုလို အောက်တန်းကျတဲ့ လူအုပ်ကြားထဲ ထိုင်ဖူးတာမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုကတွန်း သိုက် ဒီကတိုက်လိုက်နဲ့၊ တံတောင်နဲ့တွတ်တဲ့လူကတွတ်၊ ခြေထောက်နဲ့ကန်တဲ့ သူကကန် အဲဒါ တခြားကြောင့်မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအသုံးမကျတဲ့ ကစားပွဲကို ဘာကြည့်မိလို့ဖြစ်ရတာ"

"ဒါပေမယ့်...ဖေဖေရယ်..."နီကိုလတ်စ်က သူ့အဖေစိတ်ကျေနပ်သွားအောင် တစ်စုံတစ်ခုပြောဖို့ ကြိုးစားသည်။ သို့သော်လည်း သူ့စကားကို ဆက်ပံ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးစက်တင်းမာနေသော သူ့အမေ၏မျက်နှာထားကြောင့် လမ်းခုလတ်တွင် စကားစပြတ်ကာ ရပ်သွားလေသည်။

❈

သူတို့အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ညစာအသင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ သို့သော်လည်း ညစာစားနေသည့်တစ်ချိန်လုံး သူ့အမေက စကားတစ်ခွန်းမှမပြော။ ကောင်စစ်ဝန် ယခုကဲ့သို့ နှုတ်ဆိတ်နေပြီဆိုလျှင် တစ်စုံတစ်ခုအပေါ်၌ မကျေနပ်၍သာဖြစ်သည် ဟု နီကိုလတ်စ်နားလည်သည်။

"ကျွန်တော် အပေါ်တက်ရတော့မလား မေမေ" ပန်ခွက်ထဲမှနွားနို့ကို ကုန်အောင်သောက်ပြီးသောအခါ နီကိုလတ်စ်က မဝံ့မရဲသောလေသံဖြင့်မေးသည်။

"မင်းသဘောပဲ"

နီကိုလတ်စ်သည် ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် လှေကားမှတစ်ထစ်ချင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း တက်လာခဲ့၏။ တစ်နေ့လုံး ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခဲ့ရသမျှသည် တစ်ထိုင်တည်းနှင့် လွင့်စဉ်ပျောက်ပြယ်သွားခဲ့ရလေပြီ။ သူသည် ဂျိစ်နှင့် ပီလိုတာကစားပွဲကို သတိမရတော့။ သူ့စိတ်အာရုံတွင် သူ့အမေ၏ တင်းမာသောမျက်နှာသာလျှင်ရှိတော့၏။ ညတိုင်း သားအဖနှစ်ယောက် ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း စားသောက်လေ့ရှိသော ထုံးစံတစ်ခုမှာ ပျက်ပြားသွားခဲ့ရလေပြီ။ သူသည် အစွန့်ပစ်ခံရသူတစ်ဦးလို ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ စိတ်မပါတပါနှင့် အဝတ်အစားများကိုချွတ်သည်။ မျက်နှာသစ်သည်။ သွားတိုက်သည်။ ပြီးတော့ ညဝတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီကိုလဲသည်။ သူအဝတ်အစားလဲပြီး နောက်သို့ လှည့်လိုက်သောအခါ တံခါးဝ၌ရပ်နေသည့် သူ့အမေကိုမြင်ရလေ၏။

"မေမေ" နီကိုလတ်စ်သည် စိတ်သက်သာရာရသွားသောအသံဖြင့် ဆီး၍ ခေါ်သည်။ "ကျွန်တော်က မေမေမလာတော့ဘူးလို့ ထင်တာ"

ကောင်စစ်ဝန်က တည်ငြိမ်သောမျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

"မေမေဟာ ကိုယ်ပြုရမယ့်တာဝန်ဝတ္တရားကို အပျက်ခံတတ်တဲ့ လူစား မဟုတ်ဘူး နီကိုလတ်စ်"

"ကျွန်တော် မေမေမကြိုက်တာလုပ်မိရင် ခွင့်လွှတ်ပါမေမေ၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ တကယ်ပြောတာပါ" နီကိုလတ်စ်၏ မျက်လုံးများတွင် မျက်ရည်များစို့လာသည်။ "ဒါပေမယ့် မေမေမကြိုက်တာ ဘာလုပ်ခဲ့မိမှန်း ကျွန် ...ကျွန်တော်မသိဘူး"

"ကဲ...ဘုရားရှိခိုးမယ်၊ ဒူးထောက်ထိုင်တော့" ကောင်စစ်ဝန်သည် ရပ်နေကျ အတိုင်း သူ့သား၏ဘေးမှ ဝင်ရပ်လိုက်ပြီး သူ့လက်တစ်ဖက်ကို သူ့သား၏ပခုံး

ပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။ "မင်း တစ်နေ့တခြားကြီးလာပြီ နီကိုလတ်စ်၊ ငါ့ဘဝမှာ ဘယ်လောက်အထိ အခက်အခဲတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်၊ ဘယ်လောက်အထိ ခံစားခဲ့ ရတယ်ဆိုတာ မင်းသိရမယ်၊ နားလည်ရမယ်၊ မင်းအဖေ ငါတို့ကိုပစ်သွားတဲ့အချိန် တစပြီး ငါ့မှာ ဘယ်လောက်အထိ တာဝန်ကြီးခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်းသိသားပဲ၊ နောက်ဆုံး ငါ့မှာ အိပ်မပျော်တဲ့ရောဂါဒဏ်ကို တောက်လျှောက်ခံနေရတဲ့ဘဝ ရောက်ခဲ့ရတယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေခံရတာများလွန်းလို့ ငါ့မှာ အလုပ်ကိုဖိလုပ်ပြီး သက်သာရာရခဲ့ရတယ်၊ ဒီလောက် ဒုက္ခတွေခံခဲ့ရပေမယ့်..." ကောင်စစ်ဝန်သည် မျက်ခုံးတစ်ဖက်ကို ပင့်လိုက်သည်။ "ဒီဒုက္ခတွေကြောင့်ပဲ ငါဟာ မင်းအပေါ်မှာ ပုံပြီးချစ်ခဲ့ရတယ်၊ ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို မင်းအပေါ်မှာပဲ အပ်ထားခဲ့တယ်"

သူငယ်သည် ခေါင်းကိုငုံ့ထားသည်။ မျက်ရည်စများသည် သူ့မျက်တောင် နှစ်ဖက်တွင် တွဲလွဲခိုနေကြသည်။

"ဟုတ်တယ်နီကိုလတ်စ်၊ ငါဟာ မင်းရဲ့အမေသာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းရဲ့မိတ် ဆွေလဲဖြစ်တယ်၊ မင်းရဲ့ဆရာလဲဖြစ်တယ်၊ မင်းရဲ့သူနာပြုဆရာမဆိုရင်လဲ မမှား ဘူး၊ ဒီအလုပ် ဒီတာဝန်တွေကို ငါယူရပေမယ့် ပင်ပန်းတယ်လို့ ငါမတွက်ခဲ့ဘူး၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာရခဲ့တဲ့ဒဏ်ရာကို ဆေးကုနေသလိုပဲ သဘောထားခဲ့တယ်၊ ဒါဟာ မင်းကို မေမေချစ်လွန်းလို့ပဲ၊ မေမေ့ရဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်တဲ့အချစ်ဟာ အပြန်အလှန်သဘောအားဖြင့် မင်းဆီကတုံ့ပြန်မှုကိုရချင်တာ သဘာဝကျတယ်လို့ မေမေထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မေမေက မင်းအပေါ်မှာချစ်သလောက် မင်းက မေမေ့အပေါ်မှာ မချစ်တဲ့အရိပ်အယောင်ကို ကနေ့တွေ့လိုက်ရတော့ မေမေစိတ်ဆင်း ရဲခဲ့ရတယ်"

"မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ မဟုတ်ပါဘူး" နီကိုလတ်စ်က ကပျာကယာ ပြန်ပြော သည်။ "မေမေထင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မေမေ ဘာကြောင့်ဒီလိုထင်ရတာလဲ"

ထူးဆန်းသော အရိပ်အငွေ့သည် ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာတွင် ထင်ဟပ် လာသည်။

"တချို့ဟာတွေကိုတော့ မေမေလက်ဆုပ်လက်ကိုင်မပြနိုင်ဘူး ငါ့သား၊ မင်းပါးစပ်က အမှတ်တမဲ့နဲ့ ပြောလိုက်တဲ့စကားတစ်ခွန်း၊ အကြည့် ပြီးတော့ ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ..."

"မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ လုံးဝမဟုတ်ဘူး" နီကိုလတ်စ်၏အသံမှာ ကျယ်လောင်သွား သည်။ "ကျွန်တော် မေမေ့ကိုချစ်တယ်၊ ကျွန်တော်ချစ်မှန်းလဲ မေမေသိပါတယ်၊ ဖေဖေက မေမေ့အပေါ်မှာ ရက်ရက်စက်စက်လုပ်သွားခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်မလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ဖေဖေနဲ့ ဘယ်တော့မှမခွဲပါဘူး၊ အမြဲတမ်း အတူတူနေသွားမှာပဲ" နီကိုလတ်စ်သည် ပြောနေရင်းမှ ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုသည်။ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးနေခြင်းဖြစ်၍ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ ငိုနေရင်းမှပင် သူ့အဖေ၏လည်ပင်းကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သိမ်းဖက်လိုက်၏။

"ငါ့သားလေး" ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သားကို တယုတယပြန်ဖက်ကာ ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့် ရေရွတ်သည်။ သူ့အား တင်းကျပ်စွာဖက်ထားသော သူ့သား၏နှလုံးခုန်နှုန်းမှာ မြန်ဆန်လွန်းလှချေသည်။ သူသည် သက်ပြင်းကို လေးတွဲစွာချလိုက်ပြီး မျက်စိများကို စုံမှိတ်ထားလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် သူ့အားဖက်ထားသည့် သားဖြစ်သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို အသာအယာဆွဲဖယ်သည်။ ပြီးတော့ အလွန်နူးညံ့ချိုသာသောအပြုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

"ကဲ...အခု ဘုရားရှိခိုးတော့ ငါ့သား၊ ဖေဖေ ရှေ့ကဆိုပေးမယ်"

(၅)

သူ၏သံသယနှင့် သူ၏ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်ရသဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်၏ရင်သည် များစွာမှပင် ပေါ့ပါးသွားသည်။ သူ့သဘောထားကို သဘောပေါက်နားလည်သွားသဖြင့် သူ့သားနီကိုလတ်စ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ယခင်ကထက် အဆများစွာတိုး၍ သူ့အပေါ် သံယောဇဉ်ရှိလာသည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ နှင့်ဦးကြားတွင်ရှိနေသည့် အခုအခံများကင်းစင်ပြီး အညီအညွတ်ပြန်ဖြစ်လာရသဖြင့် ဘရန်းဒီးမှာ စိတ်လက်ကြည်လင်ချမ်းမြေ့ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်သည် ဂျိုစီအပေါ်၌ အတင်အကျရှိလာခဲ့သည်။ ထိုနေ့က သူတို့သားအဖကြားတွင် အထင်မှား အမြင်မှားဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့သူမှာ ဂျိုစီဟု သူထွဲသည်။ ဂျိုစီကြောင့် သူသည် သူ့သားအပေါ်၌ တဒင်္ဂအားဖြင့် ချစ်ခင်တွယ်တာမှုပင် လျော့နည်းသွားခဲ့ရ၏။

နံနက်ခင်း သူရုံးသွားပြီဆိုလျှင် ဥယျာဉ်မှူးဂျိုစီသည် သူ့အားပြုံးရွှင်သောမျက်နှာဖြင့် ဆီးကြိုကာ တရိုတသေ တလေးတစား အလေးပြု၍ နှုတ်ဆက်နေကျဖြစ်သည်။ သူကလည်း ဂျိုစီ၏နှုတ်ဆက်မှုကို ကိုယ်နှုတ်အမူအရာဖြင့်တုံ့ပြန်၍ အသိအမှတ်ပြုနေကျဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အခုကျတော့ သူ့စိတ်ပြောင်းသွားခဲ့လေပြီ။ ဂျိုစီနှင့်တွေ့လျှင် တမင်သက်သက် မမြင်ဟန်ဆောင်သည်။ မျက်နှာကို လွှဲထားသည်။ မျက်လုံးများကို ရှေ့တည့်တည့်သို့ စူးစိုက်ထားသည်။ ဂျိုစီ၏မျက်နှာကို မကြည့်ချင်သည့်သဘော ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင်ပြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေသည့်ကြားမှပင် သူသည် ဂျိုစီ၏နှုတ်ခမ်းပုံ၊ မြက်ရိတ်တံစဉ်ကြီးကို ကျွမ်းကျင်စွာကိုင်တွယ်၍ တလှုပ်လှုပ်လုပ်ကိုင်နေသော အပင်ပန်းခံနိုင်မှုနှင့် ရိုးသားဖော်ရွေပြီး နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော အပြုံးများကို သတိထားမိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဂျူစီအပေါ်၌ မနှစ်သက်သည့်စိတ်ကတော့ ပျောက်မသွား။ လျော့နည်းသွားသည်ဟုလည်း မရှိ။ တစ်နေ့တခြား တိုး၍သာလာသည်။ သူရုံးရောက်ချိန်အထိ ဂျူစီ၏အကြောင်းသည် ခေါင်းထဲကမထွက်။

ဤစိတ်လှုပ်ရှားမှုကို မကောင်းမှန်းသိသဖြင့် သူ့ရင်ထဲမှ ဖယ်ထုတ်ပစ်ရန် ကြိုးစားသည်။ သူ့လက်အောက်မှ သာမန်အစေခံတစ်ယောက်အတွက် သူ့စိတ်တွင် ဤမျှလောက်အထိ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သင့်ပါ၏လော။ အစေခံမှာ မလောက်လေးမလောက်စားဟုဆိုရမည့် အလွန်ဆင်းရဲနိမ့်ကျသော မြို့ခံလူငယ်တစ်ယောက်သာဖြစ်၏။ သို့ပါလျက်နှင့် ဤမျှလောက်အထိ ခေါင်းအရှုပ်ခံ၍ စဉ်းစားနေသင့်ပါ၏လော။ ဂျူစီသည် မသိနားမလည်ရှာသော နီကိုလတ်စ်အား ပီလိုတာဘောလုံးကစားရာ၌ သူအလွန်တော်ကြောင်း ကျွမ်းကျင်ကြောင်း ဝါကြွားကာ ဘောလုံးပွဲကိုကြည့်ချင်လာအောင် သွေးဆောင်ခဲ့သည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိ။ အတွေ့အကြုံနည်းရှာသော နီကိုလတ်စ်ကလည်း သူ့စကားကိုနားယောင်ကာ ဘောလုံးပွဲကြည့်ချင်စိတ် ပေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်မည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ခင်မင်မှုသည် ထိုအခြေအနေထက်တော့ ပိုလိမ့်မည်မထင်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သံသယကတော့ မပျောက်သေး။ ထူးဆန်းလှသော သဝန်ကြောင်စိတ်သည် ကောင်စစ်ဝန်၏ရင်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထိုစိတ်နှင့်အတူ ဂျူစီ၏အပေါ်၌ မုန်းတီးရွံရှာသောစိတ်သည် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တိုးတက်ကြီးထွားလာလျက်ရှိလေသည်။

ဤအဖြစ်ကို ဂျူစီကတော့ လုံးဝမသိပေ။ သို့သော်လည်း နံနက်တိုင်း သူ့အလုပ်ရှင်နှင့်ဆုံမိသည်။ ဆုံမိသည့်အခါတိုင်း သူ့သခင်၏မျက်နှာထားမှာ သူ့အပေါ် အလိုမကျသည့်ပုံမျိုး ဖြစ်နေသည်ကို ရက်ကြာလာသောအခါ ရိပ်မိလာသည်။ ထိုအခါ စိုးရိမ်စိတ်ဝင်လာသည်။ သူ့သခင်မကျေနပ်အောင် သူဘာများလုပ်မိပါလိမ့်ဟု တွေးစပြုသည်။ ဆန်ကျော်ဂျီမြို့တွင် အလုပ်တစ်ခုရဖို့ဆိုသည်မှာ လွယ်သည်မဟုတ်။ သူသည် သူ့အမေမာရီယာနှင့် နှမများအပြင် အဘိုး မက်ဒရိတို့အား လုပ်ကျွေးသမှုပြုနေသူဖြစ်သည်။ သူ့မှာသာအလုပ်မရှိလျှင် သူ့အား မှီခိုအားထား၍ စားသောက်နေကြရရှာသည့် ဤလူစု ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် ကြုံကြရပေတော့မည်။ ဂျူစီသည် အလုပ်ပြုတ်မည်ကိုကြောက်စိတ်ဖြင့် ယခင်ကထက် အလုပ်ကို တစ်ဆတိုး၍ ကြိုးစားလုပ်သည်။ အလုပ်ခွင်သို့လည်း ယခင်ကလာနေကျအချိန်ထက် နာရီဝက်စော၍ ရောက်အောင်လာသည်။ အပြန်ကျတော့လည်း စောစောစီးစီးမပြန်။ နေဝင်ခါနီးမှ ပြန်သည်။

တစ်မနက်ခင်းတွင် ဂျူစီသည် ကျောက်ဆောင်နံရံတစ်ဖက်ရှိ မရှင်းလင်းရသေးသော မြေကွက်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်နေရင်းနှင့် ရေညှိများထူထပ်စွာတက်လျက်

ရှိသော နေရာတစ်နေရာတွင် မိုင်ယာတဲလ်ပန်းချုံတစ်ချုံကို တွေ့သည်။ ဤပန်းမျိုးမှာ အလေ့ကျပေါက်သည့်အပင်မျိုးဖြစ်သော်လည်း တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီလုံး အမြဲတစေစိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ အပွင့်ကျတော့လည်း အလွန်လှအလွန်မွှေးသဖြင့် လူတိုင်းက နှစ်သက်ကြသည်။ အခု သူတွေ့နေသော မိုင်ယာတဲလ်ပင်မှာ အပွင့်များပွင့်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ပန်းများ၏အလှတွင် အတန်ကြာမျှ သာယာလိုက်ကာ ပန်းများကို တယုတယခူးယူသည်။ ပြီးတော့ စိုက်ပျိုးပစ္စည်းများထားရာတဲဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး ပန်းများကို လျှော်ပင်တစ်ပင်နှင့် လှနေအောင်စည်းလိုက်သည်။ တဲနံရံတွင်ချိတ်ထားသော မှန်ကွဲတစ်ချပ်တွင် သူ့မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ဖွာရရာကြဲနေသောခေါင်းမှ ဆံပင်များကို လက်နှင့်သပ်၍ ပြုပြင်သည်။ ထို့နောက် အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်သို့ သွားရပ်သည်။ သူကြာကြာမစောင့်လိုက်ရပေ။ သူ့သခင် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာဘက်အထွက်နှင့် ကြုံကြိုက်သည်။

"ဆီညော်…"ဟု ဂျူစီက အသံပြုသည်။ သို့သော်လည်း ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ။ စောစောကပြောဖို့ စိတ်ကူးစီစဉ်ထားသမျှ စကားလုံးများသည် ဘယ်ဆီရောက်မှန်းမသိ။ သူသည် တစ်ချက်မျှပြုံးလိုက်ပြီး လက်ထဲမှပန်းစည်းကို လှမ်းပေးသည်။

ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ကျောပေး၍ရပ်နေရာမှ စိတ်မပါ့တပါဖြင့် နောက်သို့လှည့်ကြည့်သည်။ ပီလိုတာဘောလုံးပွဲပြီးကတည်းက ဂျူစီ၏မျက်နှာကို သူမကြည့်ခဲ့။ ယခုအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ် ပြန်၍ကြည့်ခြင်း။ ဂျူစီ၏အပေါ်၌ မကျေမနပ်ဖြစ်နေသောစိတ်ကို သူမျိုသိပ်ထားခဲ့ရသည်မှာ ကြာပြီ။ အခုကျတော့ ပေါက်ကွဲလုနီးနီးဖြစ်လာသည်။ သို့သော်လည်း အတွေ့အကြုံများသူပီပီ သူ့ကိုယ်သူထိန်းနိုင်သည်။

"ဘာလဲကွ…ဟေ"ဟု သူကလှမ်းမေးသည်။

"ဆီညော်အတွက် ပန်းစည်းတစ်စည်း လာပို့တာပါခင်ဗျာ၊ နွေဦးပေါက်မှာ ပထမဆုံးပွင့်တဲ့ပန်းပါ"

"ဒီပန်းတွေကို မင်းခူးပစ်လိုက်တယ်ဆိုပါတော့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်…ဟုတ်ပါတယ် ဆီညော်"

"မင်းမှာ ဒါမျိုးလုပ်ခွင့်မရှိဘူးကွ၊ ဒီပန်းတွေဟာ ငါပိုင်ဆိုင်တဲ့ပန်းတွေ၊ ပန်းတွေကို အခုလိုခူးပစ်တာ ငါလုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ ဉယျာဉ်ထဲက သူ့အပင်မှာ သူ့ဘာသာသူပွင့်နေတာပဲ ငါကြိုက်တယ်"

"ဒါပေမယ့်…ကျွန်…ကျွန်တော်က ဟို…ဟို ဆီညော်"ဂျူစီ ဘယ်လိုပြောရမှန်းမသိ။ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တော်ပြီ၊ ဘာမှထပ်မပြောနဲ့၊ မင်းဟာ အလွန်မိုက်မဲတဲ့အကောင်ပဲ၊ ခေါင်းလဲတော်တော်မာပုံရတယ်၊ မင်းကိုယ်မင်းလဲ တော်တော်အထင်ကြီးပုံပေါ်တယ်၊ နောင် ဒါမျိုးမဖြစ်စေနဲ့၊ ငါပြောတာ နားလည်လား"

ကောင်စစ်ဝန်၏ အေးစက်မာကျောလွန်းလှသော အကြည့်အောက်တွင် ဂျိုစီသည် မျက်လွှာကိုချကာ မလှုပ်မယှက်ရပ်နေသည်။ ကောင်စစ်ဝန်၏ စကားများသည် သူ့စိတ်ကို ထိခိုက်စေရုံမျှမက နာကြည်းစေသည်။ အရှက်လည်း ရစေသည်။ သူသည် လက်တွင်း၌ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သော ပန်းစည်းကို ငုံ့ကြည့်နေမိ၏။ ပန်းပွင့်များကတော့ အစွမ်းကုန်လှပနေကြပေသည်။ သူကတော့ တစ်ဖက်သားသဘောကျနှစ်ခြိုက်လိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် လုပ်လာခဲ့မိခြင်းဖြစ်သည်။ အခုတော့...။

သူသည် ကောင်စစ်ဝန်၏ရှေ့မှောက်မှ ဖြည်းလေးစွာထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့အလုပ်ရှိရာမြေကွက်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မော်တော်ကားဘေး၌ရပ်နေသော ဂရေစီယာကို လှမ်းမြင်သည်။ ဂရေစီယာသည် သူ့အား မြူးစိစိလုပ်၍ကြည့်နေသည်။ သူ့အပြုံးမှာ သရော်လှောင်ပြောင်သည့် အပြုံး...။ သူ့အဖြစ်ကို အစအဆုံးမြင်ပုံရ၏။ ဂျိုစီ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး ထူပူသွားသည်။ သူသည် နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ကာ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာခဲ့လေ၏။

❋

မော်တော်ကားသည် မြို့ဘက်သို့ဦးတည်၍ မောင်းလာသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် အမိုးဖွင့်ထားသော ကားထဲတွင် ကိုယ်ကိုမတ်၍ ခန့်ထည်စွာထိုင်လျက်ပါလာသည်။ လေနုအေးသည် သူ့အားတိုးဝှေ့ကျီစယ်လျက်ရှိ၏။ သူ့စိတ်သည် ပီတိဖြစ်သောအရှိန်ဖြင့် ကျေနပ်အားရလျက်ရှိသည်။ သူ့ရင်ထဲ၌ ကျိတ်၍မျိုသိပ်ထားခဲ့ရသော မုန်းတီးစက်ဆုပ်မှုကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့ရသဖြင့် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းလျက်ရှိသည်။ ရုံးထဲဝင်လာသောအခါ အပြင်ခန်းတွင် စာရွက်စာတမ်းတထပ်ကြီးဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေသော အေလ်ဗင်ဘာတန်ကို တွေ့သည်။ စိတ်လက်ကြည်သာနေချိန်များတွင်လုပ်တတ်သည့် အကျင့်ဝသီအတိုင်း ကောင်စစ်ဝန်သည် ဘာတန်အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲနှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။

"မင်္ဂလာနံနက်ပါ ဘာတန်၊ စကားမစပ် ပြောရဦးမယ်၊ ကာဆာဘရီဇာအိမ်ကြီးကို မင်းတို့လင်မယားလာလည်ဖို့တော့ အချိန်ကျလာပြီ" သူ့လက်ထောက်ကတော့ အံ့သြကျေနပ်သော မျက်နှာထားဖြင့် သူ့မျက်နှာကိုကြည့်နေသည်။

"လာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ မင်းတို့အလည်လာခဲ့ကြ၊ လာရင်လဲ နေ့ခင်းပိုင်းမှာ လာခဲ့ကြ မင်းတို့ကို လက်ဖက်ရည်နဲ့ဧည့်ခံမယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ" ဟု ဘာတန်က ဝမ်းသာအားရပြန်ပြောသည်။ "သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်...ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်သိသလောက်ပြောရရင် ကျွန်တော့်မိန်း မစ္စဘာတန်ကလဲ..."

"ခဏနေဦး" ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ကြားဖြတ်၍တားသည်။ "လာရင် ငါးနာရီတိတိအရောက်လာ၊ အချိန်နောက်မကျစေနဲ့"

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ ယနေ့မှရောက်လာသော "ပါရီပွဲတင်သံဂျာနယ်" သည် သူ့စားပွဲပေါ်မှ အသင့်ဆီးကြိုနေသည်။ ပေါ့ပါးသွက်လက်နေသော သူ့စိတ်သည် ဂျာနယ်ကိုဖတ်ဖို့ စိတ်မဝင်စား။ အရေးကြီးသောစာ ဝင်,မဝင်ကြည့်သည်။ မဝင်။ သူသည် ဆုံလည်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်ထိုင်ကာ စားပွဲ၏အောက်ဆုံးအံဆွဲထဲ၌ ထည့်ထားသည့် အထုပ်တစ်ထုပ်ကိုယူလိုက်သည်။ တစ်နေ့ကမှ အိမ်ကယူလာသည့်အထုပ်။ အထုပ်မှာ တခြားမဟုတ်။ သူ၏ "မေဘရန်းချိုးအပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်" အမည်ရှိ လက်ရေးစာမူ...။

ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိလူသားများအဖို့တော့ နီကိုလတ်စ်မေဘရန်းချိုးသည် လူမသိသူမသိ သာမညလူတစ်ယောက် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးအဖို့တော့ အားလုံး၏မေ့လျော့ခြင်းကိုခံထားရသော ဤပြင်သစ်အမျိုးသားသည် အလွန်စံနမူနာပြုအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်နေသည်။ မေဘရန်းချိုးသည် ဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်အတွင်းတွင် ဒက်စ်ကားတီးစ်၏ ဟောပြောချက်များကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး ဘာသာတရားနှင့် ယှက်နွယ်သည့် သူပိုင်ဒဿနိကအမြင်ပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်လာအောင် ကြိုးပမ်းတင်ပြခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်၏။ မေဘရန်းချိုး၏ ဒဿနိကအမြင်ကို လေ့လာဖတ်ရှုရင်းကပင် သူ၏စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် အပြုအမူအကျင့်အကြံများကို သူကောင်းစွာနားလည်သောဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကိုယ်သူ မေဘရန်းချိုး၏ ဒဿနိကအမြင်ကို ပထမဆုံး စနစ်တကျခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြနိုင်သူတစ်ယောက်အဖြစ် မြင်လာခဲ့သည်။

ထိုအမြင်အရ လွန်ခဲ့သောဆယ်နှစ်ကျော်ကျော်ခန့်မှစ၍ သူသည် သူကြည်ညိုကိုးကွယ်ခဲ့သော မေဘရန်းချိုး၏ ဘဝအကြောင်းကို ရသမျှမှတ်တမ်းမှတ်ရာစာအုပ်များထဲမှ ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးခဲ့သည်။ သူရေးထားပြီးသားစာမူ၏ပထမပိုင်းကို ထင်ရှားသောစာအုပ်တိုက်များသို့ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်ပေးပို့ခဲ့ဖူးပြီဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း မည်သည့်စာအုပ်တိုက်ကမျှ ထုတ်ဝေလိုသောဆန္ဒမရှိ။ စာမူ၏အကြောင်းအရာနှင့် အရေးအသားအပေါ်တွင်လည်း နည်းနည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးမှ စိတ်ဝင်စားဟန်မပြ။ ထိုအဖြစ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်သည် အကြီးအကျယ် ဒေါသူပုန်ထခဲ့သည်။ သူ၏စာမူအပေါ်တွင် မည်သူကမှ အထင်မကြီးသော်လည်း သူကတော့ အထင်ကြီးသည်။ သူ့စာမူသည် လူပြိန်းများ နားလည်နိုင်မည့် စာမူမဟုတ်။ လူဖျင်း လူညံ့များအဖို့တော့ သူ့စာမူသည် နှစ်သက်လက်ခံနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

နောက်ဆုံးတစ်နေ့ သူ့စာမူကို ထုတ်ဝေလိုသူတစ်ဦးမှ မရှိပါကလည်း သူကိုယ်တိုင် သူ့စရိတ်နှင့်သူ ထုတ်ဝေမည်ဟု အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ထားသည်။ အကယ်၍ သူ့စာအုပ်သည် ဥရောပတိုက်နိုင်ငံအသီးသီးမှ ပညာရှိကဝိသုခမိန်များ လက်တွင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့ပါမူ တစ်ရှိန်ထိုး ကျော်ကြားသွားလိမ့်မည်ဟု သူတထစ်ချယုံကြည်ထားသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူကတော့ နီကိုလတ်စ်မေဘရန်ချီးကို လေးစားကြည်ညိုသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤစာအုပ်ကို ရေးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဇနီးသည် အတန်တန်တားမြစ်ကန့်ကွက်နေသည့်ကြားမှပင် သူ့သားကို ဖရန့်စစ်နီကိုလတ်စ်ဟု အမည်မှည့်ခဲ့၏။

အမှန်တော့လည်း သူ့ဇနီးမာရီယွန်သည် သူများစွာစိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသော ဤစာအုပ်အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားသူမဟုတ်။ အားပေးရကောင်းမှန်းလည်းမသိ။ ဤအဖြစ်မှာလည်း သူ့အဖို့အလွန်ဝမ်းနည်း စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရသော အဖြစ်တစ်ခုဟုပင် ယူဆသည်။ သူကတော့ မိန်းမအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးသောစိတ်ဖြင့် သူ၏ထိတ်ထိတ်ကြီလက်ရာဟု ယုံကြည်ထားသည့် ဤစာမူအခန်းအချို့ကို ဖတ်ခိုင်းခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ထင်မြင်ချက်ပေးဖို့ တောင်းခဲ့သည်။

"ကျွန်မ မပေးတတ်ဘူး၊ ဒီအကြောင်းအရာတွေကို စိတ်လဲမဝင်စားဘူး၊ ဉာဏ်လဲမမီဘူး"ဟု သူ့မိန်းမက ငြင်းသည်။

"စိတ်မဝင်စားဘူး ဉာဏ်မမီဘူးဆိုတာ သဘာဝကျပါတယ်၊ ဒဿနိကအမြင်တစ်ခုကို မင်းနားလည်ဖို့လဲ ကိုယ်မမျှော်လင့်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့ရေးဟန်ရယ်၊ ဇာတ်ကြောင်းရယ်၊ ပြီးတော့ အသက်ဝင်မှုရှိ, မရှိရယ် ဒါတွေကို ဝေဖန်ပေးဖို့ပြောတာပါ"

"အို...ကျွန်မ လုံးဝစိတ်မဝင်စားလို့ပါ ဟာရင်တန်ရယ်၊ ဝေဖန်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းလဲ ကျွန်မမှာမရှိဘူးမဟုတ်လား"

"အိုကွာ...မင်းကလဲ၊ လုပ်ပါကွာ"သူကလည်း နောက်သလို ပြောင်သလိုနှင့် ဖွတ်ခိုင်းသည်။ "မင်းကြိုက်သလိုသာ ဝေဖန်စမ်းပါ၊ အမှန်အတိုင်းသာ ရဲရဲဝေဖန်စမ်းပါ၊ ကိုယ်လက်ခံပါတယ်"

မာရီယွန် ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ထို့နောက် သူ့ကိုကြည့်၍ ပြုံးသည်။ မာရီယွန်၏ အပြုံးတွင် သူတွေ့နေကျမြင်နေကျ အရိပ်အငွေ့ကလေးကတော့ ယှက်သန်းလျက်ပင်။

"ကျွန်မဝေဖန်မှုဖြစ်မယ်ဆိုရင်လဲ ဝေဖန်ရတော့မှာပေါ့၊ ရှင့်စာအုပ်ဟာ အလွန်စိတ်ပျက်စရာကောင်းလောက်အောင်ကို ပျင်းစရာကောင်းတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်လို့တော့ ကျွန်မထင်တာပဲ"

အခုတော့လည်း ဤအရာများသည် အတိတ်၏အရိပ်များ ဖြစ်သွားကြလေပြီ။ သူ့စာမှာ ပြီးလုပြီးခင် ဖြစ်နေပေပြီ။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ နောက်ဘွန့်နေစရာမလိုတော့ဟုပင် သူယူဆသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် စားပွဲပေါ်မှ ကလောင်တံကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ရုတ်တရက်ချက်ချင်းမရေးနိုင်။ မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် တွေတွေငေးငေးဖြစ်သွားသည်။ မနက်ကမြင်ခဲ့ရသည့် ဂျိုစီ၏ မျက်နှာ။ အသိဉာဏ်ပညာ ကင်းမဲ့လွန်းလှသော ဂျိုစီ၏မျက်နှာသည် ရက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းနှင့် စိတ်ထိခိုက်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြခဲ့၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် တစ်ချက်မျှပြုံးလိုက်ပြီး သူ့စာအုပ်ကို ဆက်ရေးလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆)

တနင်္ဂနွေနေ့သို့ ဆိုက်ရောက်လာသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်သည် ဘာတန်တို့လင်မယားအား အိမ်အပြင် ပန်းဥယျာဉ်ထဲ၌ ညစာစားပွဲ၌ ဧည့်ခံမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုနေ့မွန်းလွဲပိုင်းမှာ သာယာ၍ နွေးနွေးထွေးထွေးရှိသည်။ အနုလိုရာသီတွင် နေကလည်း စောစောဝင်တတ်သဖြင့် သူ့ဧည့်သည်များသည် အိမ်တွင်ကြာကြာအချိန်ဖြုန်းနေဖို့ အခွင့်အရေးရစရာ အကြောင်းမရှိ။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ဂရေစီယာအားခေါ်၍ ပန်းခုံးတစ်ခုအောက်တွင် စားပွဲတစ်လုံးချခိုင်းသည်။ ပေါင်မုန့်ဆင်းဒဝစ်များ၊ ဘက်တာရိုးလ်ကိတ်များ စပိန်ဘာသာဖြင့် ပန်ဒီဂျေဘုံဟုခေါ်သော ကိတ်မုန့်များနှင့် လက်ဖက်ရည်ပွဲတစ်ခု စီစဉ်ပေးရန် အမိန့်ပေးသည်။ စပိန်မုန့်ကို အထူးတလည် ထည့်၍မှာခြင်းမှာ ဘာတန်၏စနီးအနေဖြင့် ထိုမုန့်ကို သဘောကျလိမ့်မည်ဟု သူတွေးမိ၍ဖြစ်လေသည်။

ကောင်စစ်ဝန်အဖို့တော့ ထိုနေ့သည် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာရှိသည်။ သူ့သား နီကိုလတ်စ်နှင့်အတူ တစ်မနက်ခင်းလုံး သားအဖနှစ်ယောက်တည်း ဆယ့်ရှစ်ရာစုခေတ်က အင်ဒါလူစီယန်ပန်းချီကားစာအုပ်ကြည့်ရင်း အချိန်ကုန်ခဲ့ကြ၏။ ထိုစာအုပ်မှာ သူ့အနီးရှိစာအုပ်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်မှ သူကိုယ်တိုင် ပီဆိုငွေအနည်းငယ်မျှနှင့် ဝယ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် နက်ပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့်ထိုင်နေသော သူ့သားကိုလှမ်းကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့သား နီကိုလတ်စ်သည် ယခင်ကထက် အနည်းငယ်ပို၍ဝလာသယောင်ရှိသည်။ ယခင်က အမြဲတစေဖြူရော်ရော်ရှိနေခဲ့သော အသားအရေမှာလည်း အညိုရောင်သို့ပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏။ သူ့သား၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေသည် ဤအိမ်ရောက်ခါမှပင် သိသိသာသာ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်ဟု သူထင်သည်။

အေလ်ဗင်ဘာတန်တို့ လင်မယားသည် ချိန်းထားသည့်အချိန်တွင် အငှားကားတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာသည်။ ကောင်စစ်ဝန်က တလေးတစား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ပြီး ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင် ခဏတဖြုတ်လျှောက်ကြည့်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်သည်။ အေလ်ဗင်ဘာတန်နှင့် နီကိုလတ်စ်တို့ ရှေ့မှလျှောက်သွားနေစဉ်အတွင်း သူက မစ္စက်ဘာတန်နှင့်တွဲ၍ နောက်မှခပ်ဖြည်းဖြည်းလျှောက်လိုက်သည်။ မစ္စက်ဘာတန်မှာ အသက်ငယ်ငယ်ပင် ရှိသေးသည်။ မျက်မှန်နှင့်ဖြစ်၏။ စကားနည်းပုံရသည်။ ချောမွေ့နူးညံ့သော အသားအရေနှင့် မိန်းမချောလေးတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကလည်း ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ့အဝတ်အစားများသည် သူ့ဘာသာသူ အိမ်တွင်ညှပ်၍ အိမ်တွင်ချုပ်ထားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ခန့်မှန်းသည့်အတိုင်းပင် မစ္စက်ဘာတန်သည် မိဒ်ရိုဂန်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ မြို့သေးသေးလေးတစ်မြို့၌ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ မွေးချင်းပေါက်ဖော် အလွန်များသော မိသားစုမှလာခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ အေလ်ဗင်ဘာတန်နှင့် ပြည်နယ်တက္ကသိုလ်နယ်မြေတွင် တွေ့ဆုံချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မစ္စက်ဘာတန်သည် တစ်ဖက်သား၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို အကဲခတ်တတ်ပုံရ၏။ အလိုက်သိအားနာတတ်သော သဘောလည်းရှိပုံရ၏။ သဘောကောင်းဟန်လည်း ရှိ၏။ ဤအရည်အသွေးများကြောင့် ကောင်စစ်ဝန်သည် မစ္စက်ဘာတန်အား သဘောကျသွားသည်။ ဤအရည်အသွေးများကြောင့်ပင် မစ္စက်ဘာတန်အား အဆင့်အတန်းမရှိသူဟု မသတ်မှတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဤအချက်ကြောင့်ပင်လျှင် ကောင်စစ်ဝန်သည် လက်ဖက်ရည်စားပွဲ၌ ထိုင်မိကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မစ္စက်ဘာတန်ဘက်သို့လှည့်၍ လိုက်လိုက်လျောလျောပြောသည်။

"ကဲ...မင်းကပဲတာဝန်ယူပြီး တို့များကို ဧည့်ခံပေးပါတော့၊ မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ တို့အိမ်က လူပျိုအိမ်ဖြစ်နေတယ်၊ အမျိုးသမီးအိမ်ရှင်မရဲ့ အပြုအစု အယုအယနဲ့ ဝေးနေတာကြာပြီ"

မစ္စက်ဘာတန်သည် သူ့စကားကိုကြားသောအခါ ရှက်သွေးဝင်သည်၊ သို့သော်လည်း သူ့ဆန္ဒအတိုင်း လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များကို လိုက်ထည့်ပေးသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ မစ္စက်ဘာတန်၏ တုံ့ပြန်မှုကိုကြည့်ပြီး သဘောကျလျက်ရှိ၏။ စိတ်သာယာနေသည့်အားလျော်စွာ သူ၏လိမ္မာပါးနပ်မှုကိုပြပြန်သည်။ သူသည်စကားပြောကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ အတွေ့အကြုံများသူလည်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့မှာတစ်ဖက်လူများ စိတ်ဝင်စားအောင်ပြောပြနိုင်သည့် အကြောင်းအရာတွေ အများကြီးရှိနေသည်။ သူသည် ဥရောပတစ်ခွင်ရှိ သူရောက်ခဲ့သမျှ နိုင်ငံမြို့ရွာများ၏ အကြောင်းကိုတခမ်းတနား ချဲ့ထွင်၍အေလ်ဗင်ဘာတန်တို့ စိတ်ဝင်စားလာအောင် ပြောပြနေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်ကို ကြည့်လို့ကောင်းမှာပဲ"ကောင်စစ်ဝန်က သူဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံတွင် တာဝန်ကျခဲ့စဉ်က တက်ရောက်ခဲ့ရသော ဘရပ်ဆဲလ်မြို့တော် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအတွင်း၌ ကျင်းပခဲ့သည့် အဲလဘတ်ဘုရင်၏ နန်းတက်ပွဲအခမ်းအနားအကြောင်းကို အဆုံးသတ်လိုက်သည့်အခါ အေလ်ဗင်ဘာတန်က တအံ့တသြ ရေရွတ်သည်။

"အဲသလို ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ပွဲမျိုးကိုသာ တက်ခွင့်ရမယ်ဆိုရင် ဘာပဲပေးရပေးရ ပေးပြီးတက်ပစ်လိုက်မှာပဲ၊ မောင်ပြောတာ မဟုတ်ဘူးလား ကာလို"

"ဒါပေါ့"ဟု မစ္စက်ဘာတန်က မျက်လွှာကိုချကာ အလိုက်သင့်ပြန်ပြောသည်။

"မင်းတို့အနေနဲ့ တစ်နေ့ကျရင် ဒီအခွင့်အရေးမျိုးတွေ ရလာမှာပါ"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က အားပေးစကားဆိုလေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ကလဲ အဲသလိုအခွင့်အရေးမျိုးရဖို့ကျတော့ မျှော်လင့်မိပါတယ် ခင်ဗျာ၊ မဟုတ်ဘူးလားအချစ်ရယ်"

သည်တစ်ကြိမ်ကျတော့ မစ္စက်ဘာတန်က နှုတ်မှအဖြေမပေး။ သိမ်မွေ့နူးညံ့လှသောအကြည့်ဖြင့် သူ့ယောကျ်ားအား လှမ်းကြည့်သည်။ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် ချစ်ခင်ကြင်နာပုံရသော ဤအိမ်ထောင်ကိုမြင်ရသောအခါ မအောင်မမြင်ဖြစ်ခဲ့ရသော သူ့အိမ်ထောင်အကြောင်းကို မတွေးဘဲမနေနိုင်။ တွေးလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ သူ့ရင်ဝယ် နာကျင်မှုဝေဒနာသည် အသစ်တစ်ဖန်ပြန်ပေါ်လာရလေသည်။

တကယ်တော့လည်း ဘာတန်တို့စုံတွဲ လက်ထပ်ခဲ့သည်မှာ ဆယ့်ရှစ်လမျှသာရှိသေး၏။ သို့တစေလည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သံယောဇဉ်ကြီးကြပုံရှိသည်။ ပြီးတော့လည်း သူ့အဖို့အထူးအဆန်းတစ်ခုလိုဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူ့ပါးစပ်မှစကားတစ်ခွန်းပြောလိုက်တိုင်း သူ့မိန်းမကိုလှည့်၍ တိုင်ပင်သည့်နယ် ရည်ညွှန်းပြောဆိုတတ်၏။ သူ့မိန်းမကလည်း သူ့ယောကျ်ားကမေးလိုက်တိုင်း ဆန့်ကျင်သောစကားမဆို။ သူ့ယောကျ်ား၏သဘောနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် အလိုက်သင့်အဖြေပေးတတ်၏။ သူတို့အိမ်ထောင်တွင် သူသည် နေရာတိုင်း အရာရာတိုင်း၌ အပေါ်စီးရခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက်နှင့် သူအလွန်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သော သူ့မိန်းမထံမှ ယခုလိုတုံ့ပြန်မှုမျိုးကို မရခဲ့။

အမှန်တော့ ကောင်စစ်ဝန်ဘရန်းဒီးသည် နေရာတကာတွင် အဆိုးချည်းမြင်တတ်သူဖြစ်သည်။ အကောင်းမြင်ဝါဒသမားမဟုတ်။ သို့သော်လည်း သူ၏ ဤအားနည်းချက်ကို သူ သတိမထားမိ။ သူသည် မစ္စက်ဘာတန်ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။

"အရင်ကတော့ သတိမထားမိခဲ့ပါဘူး"ဟု သူကနူးညံ့သိမ်မွေ့သောလေသံဖြင့် ပြောသည်။ "အခုမှ ပိုပြီးသတိထားမိလာတယ်ဆိုပါတော့၊ ဆန်ရျော်ဂျီမြို့ဟာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အတွက် အလွန်ကို ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖို့ကောင်းတဲ့ နေရာတစ်နေရာဖြစ်မယ်ထင်တယ်"

မစ္စက်ဘာတန်ကတော့ သူ့စကားကြောင့် အံ့အားသင့်ဟန်ပြသည်။

"မဟုတ်ပါဘူးရှင့်...ပျင်းစရာ မကောင်းပါဘူး"

"သူ့အခန်းနဲ့သူ အလုပ်ရှုပ်နေတော့လဲ သူ့မှာ ပျင်းဖို့အချိန်မရသလောက်ပါပဲခင်ဗျာ"ဟု ဘာတန်ကရယ်စရာလိုလိုနှင့် အဆင်ပြေအောင်ဝင်ပြောသည်။ "သူကတော့ အချိန်ရှိသမျှ အခန်းကိုပဲ အိမ်နဲ့တူအောင်လုပ်နေတာခင်ဗျ"

"အိမ်နဲ့တူအောင်လုပ်တယ် ဟုတ်လား"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က အမှတ်မထင်ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် ဟိုတစ်နေ့ကပြောပြခဲ့သလိုပါပဲ၊ အခန်းကသေးပေမယ့် အလွန်ကို တခမ်းတနားဖြစ်အောင် လုပ်ထားတာပါ"

"ပျင်းစရာမကောင်းဘူးဆိုပေမယ့် မင်းတို့လို လူရွယ်စုံတွဲအဖို့ အပျင်းပြေပေါင်းစရာသင်းစရာလူတော့ များများစားစားရှိမယ်မထင်ဘူးနော်"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ပြောပြန်သည်။ "အင်မတန်မှသေးတဲ့ မြို့ကလေးထဲမှာ ချောင်ပိတ်မိနေသလိုဖြစ်မနေဘူးလား"

ကာရီးလ်ဘာတန်သည် သူ့မျက်နှာကို ဝံ့ဝံ့စားစားကြည့်သည်။ ရောက်ကတည်းက ယခုအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ် သူ့မျက်နှာကိုတည့်တည့်ရင်ဆိုင်၍ ကြည့်ခြင်းဖြစ်၏။ သူက တရင်းတနှီးလေသံဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း သူ့မေးခွန်း၏ရည်ရွယ်ချက်ကို မှန်းဆရိပ်မိလေသလားမသိ။ မစ္စက်ဘာတန်က ချက်ချင်းပြန်ဖြေသည်။

"ကျွန်မတို့မှာ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ်ရှင်၊ သူတို့တစ်တွေဟာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ဒါပေမယ့် လူကောင်းတွေပါ၊ ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမားနဲ့ ကုန်စုံဆိုင်ရှင်ရယ်၊ ပြီးတော့ ဘုန်းတော်ကြီးဖာသာလီမာဇာရယ်၊ ကျွန်မတို့အောက်ထပ်က စီးကရက်လိပ်အလုပ်သမားရယ်၊ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ မကြာမကြာမစ်ဂူးရဲလ်နဲ့အတူ ပင်လယ်ကွေ့ဘက်ကိုလဲ အလည်ထွက်ကြပါတယ်၊ တစ်ခါတလေကျတော့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်တည်းထရီးရပ်ရှင်ရုံသွားပြီး ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြပါတယ်။ စပိန်ခေတ်ဟောင်း ရုပ်ရှင်ကားတွေဟာ သိပ်ကိုရယ်စရာကောင်းပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီးတော့ ချန်တာကိုး စားသောက်ဆိုင်ဝင်ပြီး ညစာစားကြတယ်၊ အဲဒီဆိုင်က ရေခဲစိမ်ဘီယာဟာ သိပ်ကိုအရသာရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမတန်းစား ဘီယာပါရှင်၊ ကျွန်မတို့အခုဆိုရင် ရပ်ကွက်ထဲက ယောကျ်ားကလေးတွေနဲ့ မိန်းကလေးတွေအတွက် အသင်းလေး တစ်သင်းဖွဲ့ထားပြီးပါပြီ၊အသင်းမှာ ပင်ပေါင်နှင့်နိုင်းပင် ဘောလုံးပစ်ကစားပွဲတွေ ကစားနေနိုင်ကြပါပြီ၊ ကျွန်မက သူတို့အားလုံးကို နေ့စဉ်ရေခဲမုန့်ကျွေးပါတယ်၊ အခုဆိုရင် အေလ်ဗင်က သူတို့ကို ဘော့စ်ဘောကစားနည်းသင်ပေးနေပါပြီ"

စိတ်အားထက်သန်စွာပြောနေခြင်းဖြစ်၍ မစ္စက်ဘာတန်၏မျက်နှာသည် နီမြန်းလျက်ရှိ၏။ သူသည် စကားကိုဆက်ပြန်သည်၊ နီကိုလတ်စ်လာကစားမယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ သိပ်ဝမ်းသာမှာပါ၊ သူ့အနေနဲ့ ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဖြစ်နေမယ့်အစား တခြားကလေးတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးကစားနိုင်တာပေါ့"

စကားဆုံးသွားသောအခါ လက်ဖက်ရည်စားပွဲမှာ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာထားမှာ စောစောကလိုမဟုတ်။ ဣန္ဒြေကြီးနှင့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ကြီးဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူ့သား နီကိုလတ်စ်အား အောက်တန်းစားကလေးသူငယ်များထံလွှတ်၍ ကစားနိုင်းရမည်ဟူသောစကားမှာ အိမ်ရှင်အနေဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုဟူသော ဝတ္တရားက သူ့အားချုပ်ကိုင်ထားသဖြင့် သူ့စိတ်ကိုအောင့်အည်းချုပ်တည်းထားနေရသည်။ အေလ်ဗင်ဘာတန်ကတော့ အရိပ်အခြည်ကိုမသိ။ အားလုံးအဆင်ပြေပြေနှင့် ပြီးဆုံးသွားပြီ။ သူတို့ပြန်ကြဖို့ အချိန်တန်ပြီဟု ယူဆ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဘာတန်၏အာရုံသည် သူ့ကိုယ်သူ ကာရီးလ်နှင့် နီကိုလတ်စ်တို့အပေါ်၌သာ ရှိနေသဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်၏ စိတ်အပြောင်းအလဲကို သတိမထားမိ။ သူသည် လက်မှနာရီကို တစ်ချက်မျှမြှောက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ကြောင့် အချိန်တွေသိပ်ကုန်သွားပါပြီ ကျွန်တော်တို့ပြန်ဖို့ အချိန်တော်ပြီလို့ ထင်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

သူတို့အားလုံး ထိုင်ရာမှထကြရန် ဟန်ပြင်နေခိုက်တွင် နောက်ဘက်မှခြေသံများ ကြားရသည်။ နီကိုလတ်စ်မှာ စောစောကတည်းက ဥယျာဉ်ထဲတွင် မျက်စိရှာနေသူဖြစ်ရာ ခြေသံများကြားလိုက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ခေါင်းထောင်လာသည်။

"သူလာပြီ၊ အခုမှလာတယ်၊ ဟော...ဟိုမှာ ဘာတွေယူလာသလဲမသိဘူး" သူ့အဖေက မတားလိုက်နိုင်ခင်မှာပင် နီကိုလတ်စ်၏ ရှူးရှုကျယ်လောင်သောအသံသည် ထွက်ပေါ်လာသည်။ "ဂျိုစီ...ဂျို...စီ၊ ဒီကိုလာပါဦး)

ရုတ်တရက်ချက်ချင်း ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် မျက်စိမျက်နှာပျက်လျက်ရှိလေသည်။

"မင်း ဘာလုပ်တာလဲ နီကိုလတ်စ်၊ အခုလုပ်တာ ဘာသဘောလဲ၊ အခုချက်ချင်း မင်းပါးစပ်ကိုပိတ်ထားစမ်း"ဟု ဘရန်းဒီးက သူ့သားအားငေါက်ငမ်း၍

တားမြစ်သည်။ သို့တစေလည်း သူနောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ။

အမှန်တော့ ဂျိုစီရောက်နေသည်မှာ ကြာပြီ။ လက်ဖက်ရည်စားပွဲရှိရာသို့ ရုတ်တရက်မလာရဲသဖြင့် ပန်းဥယျာဉ်နောက်ဘက်ရှိ မြင်းဇောင်းအနီး၌ ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အခု နီကိုလတ်စ်က လှမ်းခေါ်လိုက်သည့်အခါ ဝမ်းသာအားရနှင့် ရောက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် မိုးမခရွက်များဖြင့်ထုပ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကိုင်လျက်။

ကောင်စစ်ဝန်ဘရန်းဒီးသည် သူ့သားခေါ်လိုက်လိုက်ချင်း သူတို့အနီးသို့ရောက်လာသော ဂျိုစီအား မယုံကြည်နိုင်သောမျက်နှာထားဖြင့် စူးစူးရဲရဲကြည့်လျက်ရှိသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ ရုံးပိတ်ရက် အခုလိုအချိန်မျိုးတွင် သူ့အိမ်သို့ ဂျိုစီဘာအကြောင်းကိစ္စနှင့် လာရသနည်း။ ဂျိုစီအား မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေရင်းနှင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်လာသည်။ ထိုအခိုက်တွင် နီကိုလတ်စ်သည် သူ့ကုလားထိုင်မှ ခုန်ထလိုက်ကာ ညှိသည်များရှေ့မှောက်မှာပင် အော်ပြောပြန်သည်။

"ဟူးရေး...ဂျိုစီ၊ ခင်ဗျားကို ချီးကျူးပါတယ်၊ ခင်ဗျား သိပ်တော်တာပဲ"

"မင်းပါးစပ်ပိတ်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်ဘူးလား နီကိုလတ်စ်"ဘရန်းဒီး ဒေါသကိုချုပ်တည်းထားရသည့်လေသံဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

ဂျိုစီကတော့ ပန်းခုံအောက်ရောက်လာသည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကို အသာအယာညွှတ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး ခေါင်းမှဦးထုပ်ကိုချွတ်၍ ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့်ကိုင်ထားသည်။ သူသည် နီကိုလတ်စ်အား အရင်ဆုံးပြုံး၍နှုတ်ဆက်သော်လည်း သူ့မျက်လုံးများသည် ကောင်စစ်ဝန်အပေါ်၌သာ အဓိကထားပုံရ၏။

"ဆီညော်"သူသည် မဝံ့မရဲလေသံဖြင့် စပြောသည်။ "ဆီညော်ကို အခုလိုလာနှောင့်ယှက်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ကျွန်တော် လက်ဆောင်တစ်ခု ယူလာပါတယ်၊ ကျွန်တော် မနေ့က ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်တဲ့ ပန်းတွေခူးခဲ့မိပါတယ်၊ အဲဒါကျွန်တော့်အမှားပါ၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ အဲဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဆီညော် ဒါပေမယ့် အခု ကျွန်တော်ယူလာတဲ့ လက်ဆောင်က ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းပါ ဆီညော်၊ ဒီလက် ဆောင်ကိုတော့ လက်ခံဖို့ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်"

သူသည် လက်ထဲမှအထုပ်တွင်ပတ်ထားသည့် မိုးမခရွက်များကို ဖြေလိုက်သည်။ အထဲမှ ဝဝကစ်ကစ်နှင့် အလွန်ဆူဖြိုးသော ရေချိုငါးနှစ်ကောင် ပေါ်လာသည်။

ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ မတုန်မလှုပ်။ နည်းနည်းကလေးမှ စိတ်ဝင်စားဟန်မပြတုံ့ပြန်ခြင်းမပြု။ သို့သော်လည်း နီကိုလတ်စ်က စိတ်ဝင်စားမှုအပြည့်ဖြင့် ရှေ့သို့တိုးကပ်လာပြီး ဂျိုစီ၏လက်ထဲမှ ငါးနှစ်ကောင်ကို ဝမ်းသာအားရကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါးကြီးတွေက အကြီးကြီးတွေပဲ၊ လှလိုက်တာဗျာ၊ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ငါးတွေကို ခင်ဗျား ဘယ်ကမိခဲ့တာလဲ၊ ဆိုင်ထဲကလား၊ ချောင်းထဲကလားဟင်...ဂျိုစီ"

အားလုံးက သူ့အားဝိုင်းကြည့်နေသည်ကို သတိထားမိသောဂျိုစီသည် ရှက်သွားသည်။ အနည်းငယ်နေရာပြင်၍ရပ်သည်။ သူ့ရှူးဖိနပ်များတွင် အဝါရောင်ဖုန်မှုန်များ ကပ်လျက်ရှိသည်။

"မြစ်ထဲက ရလာတာ"ဟု နီကိုလတ်စ်အား ပြုံးပြပြီးဖြေသည်။ ထို့နောက် ကျန်လူများကိုပါ ရှင်းပြသည့်သဘောဖြင့် သူငါးရလာပုံကို ပြောပြနေသည်။ "ဟိုးတောင်တန်းတွေနောက်က အေရင်းဂိုးမြစ်အထိ ကျွန်တော် ကနေ့သွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီမြစ်က ရေကလဲနက်တယ်၊ ကြည်လိုက်တာလဲအလွန်ပဲ၊ မြစ်ထဲမှာ ကျောက်သလင်းလှလှလေးတွေလဲရှိတယ်၊ သိပ်လှတဲ့မြစ်တစ်ခုပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါးများရတာတော့ သိပ်ခက်တယ်၊ ကျွန်တော် ကနေ့တစ်မနက်ခင်းလုံး ငါးထိုင်မျှားနေတာ တစ်ကောင်မှကိုမရဘူး၊ စိတ်ပျက်ပျက်နဲ့ ပြန်တော့မလို့လုပ်နေတုန်း ဒီငါးနှစ်ကောင်ကိုမိတာ၊ တစ်ကောင်ကို အနည်းဆုံး တစ်ကီလိုကျော်ကျော် လေးလိမ့်မယ်ထင်တာပဲ"သူသည် ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာကို မျှော်လင့်ချက်အပြည့်ဖြင့် မော်ကြည့်ပြန်သည်။ သူ့အပေါ်နှုတ်ခမ်းထက်တွင် စို့ထွက်နေသည့် ချွေးပေါက်များကို လက်ခုံဖြင့်သုတ်လိုက်၏။ "နှစ်ကောင်စလုံး သိပ်လတ်ဆတ်ပါတယ် ဆီညော်၊ ဆီညော်သဘောကျလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်"

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် လက်နှစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ်တင်ကာ တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီး ထိုင်လျက်ရှိသည်။ နည်းနည်းကလေးမှ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိသဖြင့် လူအများအပန်းဖြေရာ ပန်းခြံတစ်ခုတွင်းမှ ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်နှင့် တူနေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဖုံးဖိ၍မရနိုင်လောက်အောင် ခက်ထန်တင်းမာလျက်ရှိ၏။ ဒေါသအရှိန်ဖြင့် သူ၏သွေးခုန်နှုန်းမှာ အဆမတန်မြန်လျက်ရှိသည်။

"ငါ ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ"ဟု သူ့ကိုယ်သူ မနည်းထိန်းချုပ်နေရသောလေသံဖြင့်ပြောသည်။ "ငါ ရေချိုငါး ဘယ်တော့မှမစားဘူး၊ ကြိုက်လဲမကြိုက်ဘူး၊ ငါသားနဲ့လဲ လုံးဝမတည့်ဘူး၊ ကျွေးလို့မဖြစ်ဘူး၊ တက်စာဖြစ်နေတယ်"

"ဒီငါးတွေက ငါးအဖြူတွေပါ ဆီညော်၊ သိပ်မတက်ပါဘူး၊ လူနဲ့တည့်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ တကယ့် တောင်ပေါ်ငါးစစ်စစ်တွေ"ဂျိုစီသည် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ "အလွန်လတ်ဆတ်ပြီး စားလို့သိပ်အရသာရှိပါတယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တို့မစားဘူး"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ရေရွတ်ပြီး ဧည့်သည်များအား လှည့်ကြည့်သည်။ "မင်းတို့များ မကြိုက်ကြဘူးလား၊ ကြိုက်ရင် ယူသွားကြပါလား"

"အို...ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ မယူချင်ပါဘူး"ဟု အေလ်ဗင်ဘာတန်က ကပျာကယာဝင်ပြောသည်။ သူ့အသံမှာ သိပ်ပြီးစိတ်သက်သာပုံမရ။

"ဒီလိုဆိုလဲ မီးဖိုထဲသွားပို့ထားခဲ့"ကောင်စစ်ဝန်၏ အေးစက်မာကျောသော အကြည့်သည် ဂျိုစီ၏မျက်နှာပေါ် ပြန်ရောက်သွားသည်။ "အစေခံတွေအတွက်တော့ အသုံးဝင်မှာပါ"

"ဖေဖေ ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့"ဟု နီကိုလတ်စ်က လှမ်းပြောသည်။ "ဂျိုစီက ကျွန်တော်တို့အတွက်ယူလာတာ"

"မင်းက ဆရာဝန်ပေးထားတဲ့ ဓာတ်စာအတိုင်းစားနေရတာ၊ မင်း စားလို့မရဘူး"

နီကိုလတ်စ်၏မျက်လုံးများတွင် မျက်ရည်များစို့လာ၏။

"ဒါပေမယ့် ဖေဖေရယ်..."

"တော်လောက်ပြီ နီကိုလတ်စ်၊ မင်း ဘာမှထပ်မပြောနဲ့တော့" ကောင်စစ်ဝန်၏အသံမှာ တိုတိုပြတ်ပြတ်။ "ကဲ...မင်းပြန်ရင်ကောင်းမယ်"

ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ဂျိုစီသည် တစ်စုံတစ်ခု ထပ်ပြောချင်ဟန်ရှိသည်။ သူ့ရင်သည် လှိုင်းထနေသည့်နှယ်ရှိ၏။ သူသည် စကားပြောဖို့ အားထုတ်လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ပါးစပ်မှ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် စကားလုံးများထွက်လာသည်။ သို့သော်လည်း ဒေါသသံမပါ။ တည်ငြိမ်အေးဆေးသည်။ ရိုးသားပွင့်လင်း၍ သိက္ခာရှိလှသော စကားများဖြစ်သည်။

"ဆီညော်ကို စိတ်မချမ်းမမြေ့ဖြစ်အောင်လုပ်မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ကနေ့မနက် အိပ်ရာကအစောကြီးထခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အိပ်ရာကထတော့ မိုးမလင်းသေးပါဘူး၊ မှောင်နေတုန်းပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ ဒီငါးနှစ်ကောင်ရဖို့အတွက် အိပ်ရာက အစောကြီးထပြီး ဆယ့်နှစ်ကီလိုမီတာခရီးကို ခြေကျင်လျှောက်ခဲ့ရပါတယ်"သူ၏ နက်မှောင်သော မျက်လုံးများသည် အရောင်တဖျပ်ဖျပ်တောက်လျက်ရှိသည်။ "ဒီငါးနှစ်ကောင်ဟာ ဆီညော်အတွက် တန်ဖိုးမရှိတဲ့အရာ့ဝတ္ထုတွေဖြစ်နေလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ကြိုပြီးသိဖို့ကောင်းပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော့်ဘာသာကျွန်တော် အိမ်ပြန်ယူဖို့ခွင့်ပြုပါ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သိပ်ပြီးဆင်းရဲပါတယ် ဆီညော်၊ ကျွေးရမယ့်ပါးစပ်ပေါက်တွေက အများကြီးပါ၊ ဒီငါးနှစ်ကောင်ဟာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုအတွက် အလွန်အဖိုးတန်တဲ့ ဟင်းကောင်းတစ်နပ်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

သူသည် ငါးနှစ်ကောင်ကို ဖက်များဖြင့်ပြန်ထုပ်ကာ ကောင်စစ်ဝန်အား ခေါင်းတစ်ချက်ညွှတ်၍ အရိုအသေပေးပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။ နီကိုလတ်စ်သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ကိုယ်လုံး ပူထူလျက်ရှိသည်။ သူသည် လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကာ ဂျိုစီအား လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး ဂျိုစီ"ဟု နောက်မှနေ၍ အော်ပြောသည်။ အသံက ကျယ်လည်းကျယ်သည်။ မည်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ဟူသော အရိပ်လက္ခဏာလည်း ပါသည်။ "ခင်ဗျားတို့မိသားစု ညစာချက်စားလိုက်ကြပေါ့၊ အဘိုးပက်ဒရိုကိုလဲ ကျွေးလိုက်ပါ"

သူ့မျက်စိအောက်မှ ဂျိုစီပျောက်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နီကိုလတ်စ်သည် ထိုင်ရာမှထရပ်ကာ သူ့ကိုသွားခွင့်ပြုဖို့ တောင်းသည်။ သူ့အဖေလုပ်ပုံကို မကျေနပ်ကြောင်း သူ့အသံနှင့် ဟန်အမူအရာများက မသိမသာဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် သူသည် သူ့အခန်းဆီသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။

ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ အခြေအနေကို လီမွာပါးနပ်စွာဖြင့် ပြန်ထိန်းသည်။ စိတ်ရှုပ်လျက်ရှိသော်လည်း ဟန်လုပ်၍ပြုံးကာ သူ့ဧည့်သည်များဘက်လှည့်၍ ပန်းတွန့်ပြသည်။

"ဒီခေတ်ကလေးတွေဟာ အတော်ပြောရခက်တယ်၊ နီကိုလတ်စ်ဟာ မိုက်မဲတဲ့အစေခံတွေနဲ့မှ လာတွေ့နေတယ်၊ ဒီကြားထဲသူက ဟိုအကောင်ကို သနားတော့ ပိုခွကျတာပေါ့"

တစ်ဆက်တည်းပင် တစ်ချိန်သောအခါက သူစိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် သည်းခံခဲ့ရသည့် အစေခံဆိုးတစ်ယောက်အကြောင်းကို ရယ်စရာပုံပြင်သဖွယ် ပြောပြသည်။ သူကြုံခဲ့ရသည့်အစေခံမှာ အီတလီလူမျိုး နေပဲလ်မြို့သားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ထမင်းချက်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ အစေခံ၏ အကျင့်စရိုက်မှာ ခပ်ဆန်းဆန်း။ အစားအသောက်နှင့် မီးဖိုချောင်ပစ္စည်း သိုလှောင်ရာအခန်းထဲ၌ ကြက်တူ ရွေးမွေးထားသဖြင့် သူ့မှာ ကသိကအောက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဤအဖြစ်ကို သူက အပြောကောင်းကောင်းနှင့် ဘာတန်တို့လင်မယား စိတ်ဝင်စားလာအောင် ပြောပြသည်။ ဘာတန်တို့အား မော်တော်ကားဆီလိုက်ပို့ချိန်အထိ သူ့အမူအရာသည် အပြောင်းအလဲမရှိ။ အခြေလုံးဝမပျက်။ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်ပင်။

ဧည့်သည်များ၏ မော်တော်ကားထွက်သွားသည့်အခါ သူ့မျက်နှာထားသည် ပြောင်းသွားသည်။ မျက်မှောင်ကိုကုတ်ကာ အေရင်းရိုးမြစ် စီးဆင်းနေသည်ဆိုသော တောင်တန်းကြီးများဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ ပြာသောတောင်တန်းကြီးများသည် မှိုင်းထိုင်းလျက်ရှိကြ၏။ တိမ်ဖြူဖြူလွှလွှများက အုပ်ဆိုင်းရစ်ပတ်ထားသဖြင့် အချို့နေရာများကို ပြက်ပြက်ထင်ထင်မမြင်ရ။

(၇)

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဘာရန်းဒီးသည် စောစောစီးစီး အိပ်ရာမှထကာ နံနက်စာစားပွဲသို့ ရောက်လာသည်။ မနေ့ကတစ်နေ့ခင်းလုံး စိတ်ရှုပ်ခဲ့ရသဖြင့် ညတွင်ကောင်းစွာအိပ်ပျော်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ခဲ့မိ၏။ သို့သော်လည်း သူထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်ခဲ့၏။

ဂရေစီယာက သူ့ဆရာ ကောင်စစ်ဝန်အတွက် ကော်ဖီနှင့် သစ်သီးများယူလာသည်။ သစ်သီးများကို ငွေပန်းကန်တစ်ချပ်တွင် စားချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် လှပစွာထည့်ထားသည်။ သူယူလာသောနံနက်စာကို စားပွဲပေါ်၌ချထားပေးပြီးသောအခါ ဂရေစီယာသည် မနီးမဝေးမှရပ်ကာ ကောင်စစ်ဝန်၏ အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်နေသည်။ လိုအပ်သမျှကို လုပ်ကိုင်ပေးရန် အဆင်သင့်စောင့်နေသည့်သဘော။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ဂရေစီယာ၏အကြောင်းကို စဉ်းစားတွေးတောလျက်ရှိသည်။ ဂရေစီယာ၏ အပြုအမူ ပြောဟန်ဆိုဟန်များကတော့ သဘောမကျစရာမရှိ။ အလုပ်ကျတော့လည်း တာဝန်ကျေသည်။ အလိုက်သိတတ်သောသဘောလည်း ရှိသည်။ မိမိအနေဖြင့် သူ့အားယုံကြည်စိတ်ချ၍ ဖြစ်ပါမည်လော။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ နှုတ်လုံပုံလည်းရ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ကောင်စစ်ဝန်သည် ဂရေစီယာအား သူ့လူယုံတစ်ဦးအဖြစ် မသိမသာမွေးသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

"ဂရေစီယာ...ငါ မင်းကို တစ်ခုမေးချင်တယ်"

ဂရေစီယာက သူရပ်နေသောနေရာမှ ရှေ့သို့တိုးလာပြီးရပ်သည်။

"ဒီကိစ္စက ငါတို့ရဲ့ဥယျာဉ်မှူးအသစ် ဂျိုစီနဲ့ပတ်သက်နေတယ်" ဘာရန်းဒီးက သူ့သောက်လက်စကော်ဖီအပေါ်၌သာ စိတ်ဝင်စားလေဟန်ဆောင်ကာ စကားဆိုသည်။ "တစ်ခါတလေ ဒီကောင် ငါ့သားနဲ့စကားပြောပြောနေတာ မင်းမြင်ဖူးသလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေချက်ချင်းမရ။ တဒင်္ဂမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်၊ ဂရေစီယာ၏မျက်နှာသည် ပြုံးခြင်း ရယ်ခြင်းမရှိ။ မေးခွန်းအတွက် အံ့သြဟန်လည်းမပြ။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပင်ရှိသည်။

"တစ်ခါတစ်ရံ စကားပြောနေတာ တွေ့ဖူးပါတယ်ဆီညော်ဘရန်းဒီး၊ သူ အလုပ်ခွင်မှာရှိနေသမျှတစ်ချိန်လုံး ဆီညော်ရဲ့သားနဲ့ စကားပြောနေတာပဲဆိုတဲ့ အဖြေက ပိုပြီးမှန်ပါလိမ့်မယ်၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အမြဲတမ်းတတွဲတွဲနေကြတာ ပါ၊ စကားပြောကြတယ်၊ ရယ်ကြတယ်၊ ပြီးတော့ အလုပ်လဲ အတူတူလုပ်ကြ တယ်"

"အတူတူအလုပ်လုပ်ကြတယ် ဟုတ်လား"သူ၏သဘောထားအမှန်ကို မဖော် ပြမိအောင် သတိထားနေသည့်ကြားမှပင် ဘရန်းဒီးသည် စိုးရိမ်မကင်းသောအသံ ဖြင့် အမှတ်မထင်ရေရွတ်မိသည်။

"မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ" ဂရေစီယာက ခပ်ပေါ့ပေါ့လေသံဖြင့် ထပ်ပြောသည်။ စ၍ပြောပြီဆိုကတည်းက ဂရေစီယာသည် ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာကို ဂရုတစိုက် အကဲခတ်ခဲ့သည်။ အခုလည်း အကဲခတ်ဆဲ။ သူ့မျက်လုံးများသည် ကြောင်တစ် ကောင်၏မျက်လုံးများနှင့် တူသည်။ "ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်ထဲကဆိုရင် ဆီညော်ရဲ့သား က အကျီချွတ်ပြီး ကိုယ်တုံးလုံးနဲ့၊ ကျွန်တော် ပြတင်းပေါက်က လှမ်းမြင်နေရ တာပဲ၊ နေပူကြီးထဲမှာ ပေါင်းခုတ်ဓားတစ်လက်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်"

"မင်း ဒီအကြောင်းဘာဖြစ်လို့ စောစောကမပြောခဲ့တာလဲ"ကောင်စစ်ဝန်က နဖူးကြောများထောင်၍မေးသည်။

"ကျွန်တော် အတင်းပြောတာ ဝါသနာမပါဘူး ဆီညော်"ဟု ဂရေစီယာက ပခုံးနှစ်ဖက်ကိုတွန့်၍ ဖြေသည်။ "အတင်းအဖျင်းပြောတာကို ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင်ကလဲ မကြိုက်ဘူးခင်ဗျ၊ ဝန်မင်းရဲ့သားဟာ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ကလေး တစ်ယောက်ပါ၊ လူအေး လူပျော့ကလေးတစ်ယောက်လို့ ဆိုရင်လဲ မမှားပါဘူး၊ ပြီးတော့ လူချောကလေးတစ်ယောက်ပါ၊ ဟို...ဂျူစီဆိုတဲ့ကောင်ကတော့ ကျွန်တော် ဝန်မင်းကိုမေးပါရစေ၊ ဂျူစီဟာ ဘာကောင်လဲ"

ကောင်စစ်ဝန် ငြိမ်နေသည်။ သူသည် ဖွန်းတစ်ချောင်းကို လက်နှစ်ဖက် နှင့်ကိုင်၍ အမှတ်တမဲ့လှည့်နေမိသည်။ တွေးတော၍ပူမည်ဆိုပါက ပူစရာတွေ တသီကြီး ရှိလာသည်။ ဂရေစီယာကို ဆက်၍မေးချင်စိတ် ရှိနေသော်လည်း မ မေးဝံ့။

"ကျေးဇူးတင်တယ် ဂရေစီယာ"ဟု သူကပြောသည်။ "ငါ မင်းဆီကအကူ အညီ အများကြီးရခဲ့ပါတယ်၊ မင်းပြောပြတဲ့စကားတွေကိုလဲ ငါယုံကြည်ပါတယ်"

ဂရေစီယာက အလွန်အေးဆေးတည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားဖြင့် တရိုတသေ ဘလေးတစား ဦးညွှတ်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ကောင်စစ်ဝန်အား ကျောခိုင်း ၍ထွက်ခွာလာသည့်အခါတွင်မူ သူ့မျက်နှာသည် သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလျက် ရှိသည်။ ကျေနပ်အားရခြင်းကို ဖုံးဖိမထားနိုင်။ သူ၏စွေစောင်းစောင်းမျက်လုံး အစုံသည် ဝင်းလက်တောက်ပလျက်ရှိသည်။ ပြုံးချင် ရယ်ချင်စိတ်ကို မျိုသိပ်ထား ရသည့်ဟန်လည်း ပေါ်နေသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများတွင် ထင်ဟပ်နေသည့် လှောင် ပြောင်သရော်လိုသော အရိပ်လက္ခဏာကတော့ အထင်ရှားဆုံးနှင့် အပေါ်လွင်ဆုံး။

❋

တစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့သော ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် သူ့လက်ချောင်း များဖြင့် စားပွဲကိုတဒေါက်ဒေါက်ခေါက်ကာ တွေတွေငေးငေးဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် နံနက်စာစားပြီးတိုင်း ဆေးလိပ်အရသာခံ၍ သောက်တတ်သော အလေ့ အထရှိသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အခုတော့ဖြင့် ဆေးလိပ်ကိုသတိမရ။ လောလော ဆယ် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် သူ၏ဆန္ဒမှာ ဂျူစီအား ချက်ချင်းအလုပ်ဖြုတ်ပစ်ရန် ဖြစ်၏။

သို့တစေလည်း အသေအချာပြန်၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဂျူစီကို အလုပ်ကထုတ်ပစ်ရုံမျှဖြင့် သူရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲသည် ပြေလည် သွားလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု တွက်မိပြန်သည်။ အကယ်၍ အလုပ်ဖြုတ်လိုက်ပါမူ သူ နှင့်ဂျူစီ၏ကြားတွင် ပြဿနာကတော့ ရှိလာနိုင်၏။ ရေးကြီးခွင်ကျယ် မလုပ် လောက်သည့်ကိစ္စတစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ မိမိထက်အဆင့်အတန်းအားဖြင့် များစွာနိမ့်ကျသော ဂျူစီလိုလူတစ်ယောက်နှင့် ဖက်ပြိုင်သင့်ပါ၏လော။ မိမိ၏သား နီကိုလတ်စ်နှင့် ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေ၍ အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် လူကြား၍ပင် ကောင်းမည်မဟုတ်။ ဤမျှလောက် ကလေးအတွက် မိမိလက်အောက်မှ အလုပ်သမားတစ်ဦးကို အလုပ်မှထုတ်ပစ် သည်အထိ အရေးယူသည့်အတွက် သူ့သိက္ခာကျရမည်မှာကတော့ သေချာလျက် ရှိ၏။ ဘာမဟုတ်သည့် အောက်တန်းစားတစ်ယောက်အတွက် မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ကို အကျခံသင့်ပါ၏လော။

ဂျူစီကို အလုပ်မဖြုတ်တော့မည်ဆိုပါက သည့်ထက်ကောင်း၍ သည့်ထက် ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်တစ်ခုလည်း ရှိသင့်သည်ဟု သူတွေးမိ၏။ ပြီးတော့ လည်း နီကိုလတ်စ်သည် သူ့သားဖြစ်သည်။ သူမကြိုက်သောအလုပ်မျိုးမလုပ်ဖို့ သူ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားကို သူတားမြစ်နိုင်ရမည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုကို မတိုးတက်မကျယ်ပြန့်လာအောင် မိမိကိုယ်တိုင် ဣန္ဒြေရရ သိက္ခာရှိရှိနှင့် ပိတ်ပင်တားဆီးနိုင်ရမည်။ လောလောဆယ် အခြေအနေအရ ထိုလုပ်နည်းလုပ်ဟန်သည် သူ့အတွက် အမှန်ကန်ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူဆုံးဖြတ်၏။ ဆုံးဖြတ်ချက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူပထမဆုံးလုပ်သင့်သည့်အလုပ်ကို စဉ်းစားသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ၏ရန်သူဟု သတ်မှတ်ထားသော ဂျူစီအား စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်အောင်လုပ်ရမည်။ မိမိက အလုပ်ရှင်အနေဖြင့် အပေါ်စီးရထားသူဖြစ်ရာ ဂျူစီ၏စိတ်ကို ချိုးနှိမ်ပစ်ရမည်။

သူ မော်တော်ကားဆီသို့ လျှောက်သွားချိန်တွင် ပီတူးနီးယားပန်းခင်းကို ရေလောင်းနေသော ဂျူစီအား သတိထားမိသည်။ ဂျူစီကတော့ သူ့ကိုမြင်ဟန်မတူ။ ရုံးရောက်ပြန်တော့လည်း တစ်မနက်ခင်းလုံး အလုပ်လုပ်၍မရ။ ထိုနေ့မွန်းလွဲပိုင်းတွင် သူသည် ခါတိုင်းအိမ်ပြန်လာနေကျအချိန်ထက် တစ်နာရီတိတိ စော၍ပြန်လာသည်။ သူအပြန်တွင် သူ့သားနှင့်ဂျူစီတို့ တပူးတွဲတွဲလုပ်နေကြသည်ကို ဖမ်းမိလိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ထားသည်။ သို့သော်လည်း နီကိုလတ်စ်မှာ အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် စာကျက်လျက်ရှိ၍ ဥယျာဉ်မှူးဂျူစီမှာ အိမ်ဝင်းအုတ်ထရံအနီးရှိ မြက်ပင်ကြီးများကြားတွင်ရပ်ကာ မြက်ရိတ်တံစဉ်ကို သွေးနေသည်။ ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် ကားပေါ်မှဆင်းမိလျှင် ဆင်းမိချင်း ဂျူစီထံသို့ တိုက်ရိုက်လျှောက်သွားသည်။

"ငါ မင်းနဲ့စကားပြောစရာရှိတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆီညော်" ဂျူစီ၏အသံမှာ တရိုတသေပင်ဖြစ်သည်။ မနေ့ကလို မခံချင်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော အသံမျိုးမဟုတ်။ အမူအရာကလည်း ကျိုးကျိုးနွံနွံပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အရင်ကလို သူပြောသမျှလုပ်သမျှကို ခေါင်းငုံ့ခံမည့် အမူအရာမျိုးတော့မရှိ။ ရင်ဆိုင်စရာရှိလာလျှင် တိကျပြတ်သားစွာ ရင်ဆိုင်မည့်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ဂျူစီ၏အမူအရာသည် ကောင်စစ်ဝန်၏ဒေါသကို ဆွပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားသည်။

"မင်း နီကိုလတ်စ်နဲ့ စကားမပြောနဲ့"

ဂျူစီသည် လက်ထဲမှဓားသွေးကျောက်ကို အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။

"ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို လျှာပေးထားခဲ့ပါတယ်ဆီညော်၊ ကျွန်တော့်လျှာကို မသုံးရဘူးလို့ တားမြစ်လိုပါသလား"

"ဟုတ်တယ်...ငါတားမြစ်တယ်"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ဒေါသတကြီးနှင့်ပြောသည်။ "ငါ့သားနဲ့ပတ်သက်နေရင် ငါတားရမှာပဲ၊ မင်းမှာ ခိုင်းပိုင်ခွင့်မရှိဘဲနဲ့

ငါ့သားကို အလုပ်လုပ်ခိုင်းတယ်၊ သူ့ကို မင်းကမြေတူးခိုင်းတယ်၊ ပေါင်းသင်ခိုင်းတယ်၊ ချုံပင်တွေ ခုတ်ခိုင်းတယ်"

"သူ့ကို သန်သန်စွမ်းစွမ်းဖြစ်လာစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တာပါ"ဟု ဂျူစီကဖြေသည်။ "အချိန်ရှိသမျှ နာဖျားမကျန်းဖြစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို အိပ်ရာပေါ်မှာချည်း လှဲမနေသင့်ပါဘူး"

"မင်း တော်တော်လူဝါးဝတဲ့ အကောင်ပါလားကွ ဟေ..."

"သူဟာ အရင်ကထက် အများကြီးကျန်းမာလာပါတယ်"ဟု ဂျူစီက အလျှော့မပေးဘဲ ခွတ်တိုးပြောသည်။ "ဆီညော်ကိုယ်တိုင် မြင်နိုင်ပါတယ်၊ ရောက်စက ဖြူရော်ရော် ဝါကြန့်ကြန့်ဖြစ်နေတဲ့ သူ့အသားအရေဟာ အခုဆိုရင် အညိုရောင် ကို ပြောင်းလာတာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင်ကလဲ တံစဉ်ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးကလေးနဲ့ သဲမြေပေါ်မှာပေါက်တဲ့ ကျောက်ခက်ပင်လိုအပင်မျိုးတွေကို ရိတ်ရတာ သဘောကျတယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ ဒီလိုပေါ့ပါးတဲ့အလုပ်မျိုးကိုပဲခိုင်းတာပါ၊ ကျွန်တော့်နဲ့နေတဲ့အခိုက်မှာ လေကောင်းလေသန့်ရှူရင်းနဲ့ သူ့အကြောတွေကို အသုံးပြုနိုင်အောင် လုပ်ပေးတဲ့သဘောပါ"

ဂျူစီ၏စကားသည် ဘရန်းဒီး၏ဒေါသကို ပို၍ကြီးလာစေသည်။ ဒေါသအရှိန်ဖြင့် တစ်မျက်နှာလုံး ညိုမည်းလာသည်။ သို့သော်လည်း သူ့ဒေါသကို ပေါက်ကွဲမထွက်အောင် ထိန်းချုပ်ထားသည်။ သူသည် ဂျူစီအားအံကြိတ်၍ကြည့်သည်။

"မင်း ငါပြောတာကို လိုက်နာရင်လိုက်နာ မလိုက်နာရင် အလုပ်ကထွက်"

အချိန်အတော်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ဂျူစီက ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာကို မော့်ကြည့်သည်။ ချက်ချင်းပင် သူ့အကြည့်ကို အဝေးသို့ပြောင်းလိုက်၏။ သူ့မျက်နှာမှာ မှုန်မှိုင်းလျက်ရှိလေသည်။

"ကျွန်တော် လိုက်နာဖို့ ကတိပေးတယ်"

သူ၏ဩဇာအာဏာ တည်သွားသဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်သည် ကျေနပ်အားရသွားသည်။ သူ့ဘက်က အပေါ်စီးရခိုက်တွင် ဂျူစီအား ဦးကျိုးသွားအောင်လုပ်ရမည်။ ဂျူစီ၏အစွယ်များကို စောစောစီးစီးချိုးထားမှ ဖြစ်မည်။ နောင်ကြဉ်သွားအောင် သင်ခန်းစာပေးမှဖြစ်မည်ဟု သူတွေးသည်။ ဂျူစီကတော့ ဘာတစ်ခွန်းမှမပြောတော့ဘဲ သူ့အလုပ်ကိုပြန်လုပ်ရန် ဟန်ပြင်သည်။

"နေဦး၊ ပြောစရာကိစ္စတစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ဥယျာဉ်က ငါမျှော်လင့်ထားတဲ့ပုံစံ ဖြစ်မလာသေးဘူး၊ ဒီကိစ္စမှာလဲ ငါမကျေနပ်ဘူး၊ ငါ မင်းကို လက်တွေ့ဥပမာတစ်ခုပြမယ်၊ ဟောဒီမှာကြည့်"ကောင်စစ်ဝန်က ကက်တားပါးပင်၏တစ်ဖက်ရှိ မြေကွက်အလွတ်တစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ထိုမြေမှာ မြေကြမ်းမြေရိုင်းဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေဆဲ။ လုံးဝပြန်လည်ပြုပြင်ရှင်းလင်းခြင်း မပြုရသေး။ "မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒီမြေပေါ်မှာ ဘာမှမရှိဘူး၊ မြေလွတ်ကြီး၊ ဒီမြေကို ကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးတွေခင်းပြီး ကြည့်လို့လှပမယ့် ကျောက်ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုလုပ်မယ်လို့ ငါစိတ်ကူးထားတယ်"

"ကျောက်ပန်းဥယျာဉ်လုပ်မယ် ဟုတ်လား ဆီညော်" ဂျိုစီက တအံ့တဩ ရေရွတ်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ဟောဟိုဘက်အနိမ့်ထဲမှာရှိနေတဲ့ မြေကွက်ထဲက ကျောက်တုံးကို မင်းသယ်ပြီးလုပ်နိုင်တယ်"

ဂျိုစီက ကောင်စစ်ဝန်ညွှန်ပြနေသော မြေကွက်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

"ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေက အကြီးကြီးတွေပဲ၊ သယ်ဖို့မလွယ်ဘူး၊ သိပ်လေးပါတယ်ဆီညော်"

"မင်းက အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရမှာကြောက်နေသလား"ဘရန်းဒီးက မလိုတမာသံဖြင့် သရော်သည်။

"အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရမှာ မကြောက်တဲ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် လက်တွေ့ပြခဲ့ပြီးပါပြီ ဆီညော်"ဂျိုစီက သူ့အသံကိုထိန်း၍ပြောသည်။ သူ့လေသံမှာ မသိနားမလည်သောကလေးငယ်တစ်ယောက်အား နားဝင်အောင်ရှင်းလင်းပြောပြနေသည့်လေသံမျိုး။ "ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီမြေကွက်ပေါ်က ကျောက်တုံးကြီးတွေကို ဒီဘက်ရွှေ့ဖို့ဆိုတာက အလုပ်သမားအများကြီး လိုလာပါလိမ့်မယ်၊ သံကြိုးတွေနဲ့ ကရိန်းတစ်ခုလဲရှိမှဖြစ်မှာပါ"

"အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ စကားတွေပြောမနေပါနဲ့ကွာ၊ လူတော်တစ်ယောက်ဆိုရင် တစ်ယောက်တည်းလုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုးပါ"

"ဆီညော်ဟာ လူတော်တစ်ယောက်ပါ ခင်ဗျာ၊ ဆီညော်တစ်ယောက်တည်း ဒီကျောက်တုံးတွေကို သယ်နိုင် ရွှေ့နိုင်ပါ့မလား"ဟု ဂျိုစီက လေအေးကလေးဖြင့် ပြန်မေးသည်။

"မင်း ငါ့ကို စော်ကားမော်ကားမပြောနဲ့"

ဂျိုစီသည် နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ကာ အနိမ့်ပိုင်းထဲမှ မြေကွက်ဆီသို့ ငေးကြည့်နေသည်။ ကျောက်ဆောင်ကျောက်တုံးများမှာ သေးသေးငယ်ငယ်များမဟုတ်။ အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးများဖြစ်သည်။ အချွန်အတက်များနှင့် အလွန်ကြမ်းသောကျောက်တုံးကြီးများဖြစ်သည်။ အချို့ကျောက်တုံးကြီးများသည် မြေကြီးထဲတွင် နစ်ဝင်လျက်ရှိကြသည်။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ တခြားမဟုတ်။ အချို့နေရာများတွင် ယုကလစ်ပင် အမြစ်များသည် ကျောက်တုံးကြီးများအောက်ခြေဘက်သို့ တွယ်ပတ်

ခွေပ်ဝင်လျက်ရှိခြင်းဖြစ်၏။ ဤကျောက်တုံးကြီးများအား သယ်ဖို့ရွှေ့ဖို့ဆိုသည်မှာ အလွန်မလွယ်ကူသော အလုပ်တစ်ခုဖြစ်၏။ လုပ်၍ဖြစ်မြောက်နိုင်သည်ဆိုဦးတော့...။ အဆမတန် အပင်ပန်းခံရပေလိမ့်မည်။ ပီလိုတာဘောလုံးပွဲအတွက် မွေးထားသည့် ခွန်အားဟူသမျှ အကုန်ခံရပေလိမ့်မည်။

ဤအလုပ်မှာ မလုပ်ခင်ကတည်းက စဉ်းစားတွေးတောရုံမျှဖြင့် ဂျိုစီမှာ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲခြင်း ဖြစ်ရသည်။ မလုပ်နိုင်ဟုငြင်းဆန်ဖို့ဆိုသည်မှာလည်း သူ့အဖို့မလွယ်။ သူ့အိမ်အခြေအနေမှာ ကောင်းသည်မဟုတ်၊ သူ့အမေဆိုလျှင် တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း မိုးလင်းမှမိုးချုပ် အများသုံးရေချိုးကန်တွင်ထိုင်၍ အဝတ်လျှော်ရသည်။ ရသည့်လုပ်ခက မဖြစ်စလောက်။ သူ့အောက်ညီမငယ် ငါးယောက်မှာ လူလားမြောက်ကြသေးသည်မဟုတ်။ သူတို့သည် စာပေါက်စကလေးများသဖွယ် အမြဲတစေ ပါးစပ်များကိုဟလျက် အစားအစာကို ငံ့လင့်နေကြသူများဖြစ်၏။ သူ့အဘိုး ပက်ဒရိုကိုတော့ ထည့်၍စဉ်းစားရန်ပင်မလို။ သူ့အဘိုးမှာ အိုမင်းမစွမ်း အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်၍ ဝင်ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ရှာဖွေနိုင်တော့သည်မဟုတ်၊ အမှန်တော့ သူ့အမေအပါအဝင် တစ်အိမ်သားလုံးသည် သူ့လုပ်စာကို မှီခိုနေရသူများဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်ရာ အခု ကောင်စစ်ဝန်ခိုင်းသည့်အလုပ်ကို သူမလုပ်၍မဖြစ်။ နောက်ဆုံးဖြစ်လိုရာဖြစ်စေတော့ဟု သဘောထားကာ လုပ်ရမည်သာဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသည်မှာ ရထားသည့်အလုပ်မှ မပြုတ်ရန်သာဖြစ်၏။ ထို့အပြင်လည်း နီကိုလတ်စ်၏ မျက်နှာက ရှိသေးသည်။ ဘာကြောင့်ရယ်တော့မသိ...နီကိုလတ်စ်ကို သူတွေ့စကတည်းက ညီလေးတစ်ယောက်သဖွယ် ခင်မင်မိခဲ့သည်။ သူသည် တွေဝေငေးငိုင်နေရာမှ တည်ငြိမ်လေးနက်သောမျက်နှာထားဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်အား မော့်ကြည့်သည်။

"ကောင်းပြီလေ...၊ ကျွန်တော်လုပ်မယ်"

"အေး...၊ ငါကလဲ မင်းလုပ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားပြီးသားပါ"ဟု ဘရန်းဒီးက လှောင်ပြောင်သရော်သံဖြင့်ပြောသည်။ "ကောင်းကောင်းလုပ်ပေါ့ကွာ၊ မလုပ်နိုင်တော့လဲ မင်းဘာကြောင့် မလုပ်နိုင်ရသလဲဆိုတဲ့အကြောင်းကို ငါသိလာရမှာပေါ့"

သူသည် နောက်သို့လှည့်ကာ အိမ်ဘက်သို့ပြန်လျှောက်လာသည်။ သူ၏ လက်ကိုင်တုတ်နှင့် ဦးထုပ်ကို ဆီးကြို၍ယူရန် တံခါးဝမှရပ်စောင့်နေသော ဂဇေဒီယာကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်လှသော အမူအရာဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်သည်။ ယနေ့ည ဘုရားရှိခိုးအပြီးတွင် သူ့သား နီကိုလတ်စ်နှင့် ပြောစရာရှိသမျှစကားများကို ပြောရပေဦးမည်။

❋

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နေ့နံနက်မှစ၍ ဂျိုစီသည် ကျောက်ပန်းဥယျာဉ်ကို စလုပ်သည်။ သူ့တွင် လက်နက်ကိရိယာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရှိ။ ရှိသမျှမှာလည်း သိပ်ပြီးအရာရောက်နိုင်သည့် ပစ္စည်းများမဟုတ်။ ပေါက်ချွန်းတစ်လက်၊ သံတူရွင်းနှစ်ချောင်းနှင့် ဝင်ရိုးပျက်နေသော လက်တွန်းလှည်းတစ်စီးသာဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် ကျောက်တုံးကြီးများမှာ မြေကြီးထဲနစ်ဝင်နေကြသဖြင့် သံတူရွင်းများကို ကုပ်သဖွယ်အသုံးပြု၍ ကော်ထုတ်ရသည်။ ထို့နောက် လက်တွန်းလှည်းပေါ်တင်၍ ဆွဲယူရသည်။ တင်၍မရသည့်အခါများတွင် ကျောက်တုံးကြီးများကို ကြိုးနှင့်ချည်၍ လှည်းနှင့်ဆွဲယူရသည်။ ကျောက်တုံးများတည်ရာမြေနှင့် ဥယျာဉ်မြေမှာ ကိုက်ငါးဆယ်ကျော်ကျော်ခန့်ဝေးသဖြင့် များစွာအပင်ပန်းခံ၍ သယ်ရလေသည်။ ကျောက်တုံးကြီးများ၏ အောက်ခြေသို့ သံတူရွင်းများကို ကုပ်သဖွယ်ထိုးသွင်း၍ မထားပြီးခါမှ ပြန်၍ကျသွားသည့်အခါများတွင် ဂျိုစီမှာ အကြီးအကျယ် စိတ်မောလူမောဖြစ်ရသည်။

ဤအဖြစ်မှာ မကြာခဏကြုံရသော အဖြစ်တစ်ခုမို့ ကြာတော့လည်း အရေးထဲလာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တွန်းလှည်းပေါ်ရောက်နေပြီဖြစ်သော ကျောက်တုံးသည် အမြင့်ပိုင်းရောက်လုခါနီးမှထွက်ကျပြီး အောက်ဘက်သို့ပြန်၍ လိမ့်ဆင်းသွားတတ်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင်လည်း ဂျိုစီမှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် တစ်ခေါက်ပြန်၍သယ်ရတတ်လေသည်။

အလုပ်ကတော့ အဆမတန်ပင်ပန်းလွန်းလှချေသည်။ ရာသီဥတုကလည်း ပူနွေးသောရာသီဖြစ်၍ ပို၍ခက်ခဲပင်ပန်းရခြင်းဖြစ်၏။ မနက်ပိုင်းအရုဏ်တက်ချိန်လောက်တွင်သာ အအေးဓာတ်ရှိ၍ နေထွက်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အပူရှိန်သည် သိသိသာသာတက်လာတတ်သည်။ ဂျိုစီ၏လက်နှစ်ဖက်မှာ ကျောက်တုံးအစွန်းများနှင့် ထိခိုက်မိသဖြင့် ဒဏ်ရာအနာအဆာများနှင့် ဗရပွဖြစ်လာသည်။ ပေါက်ပြဲနေသော ထိုဒဏ်ရာများမှ သွေးများသည် စို့ထွက်နေကြ၏။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ရေချိုးထားသည့်နှယ် ချွေးများဖြင့် ရွှဲရွှဲစိုလျက်ရှိသည်။ နဖူးမှ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ သူ့မျက်စိများအတွင်းသို့ စီးမဝင်စေရန်အတွက် သူ့လက်ကိုင်ပဝါအနီကို နဖူးမှပတ်၍စည်းထားရလေသည်။ သူ့အတွက် စိတ်ချမ်းမြေ့စရာအကောင်းဆုံးအချိန်မှာ တစ်ချိန်သာလျှင်ရှိ၏။ ထိုအချိန်မှာ လိမ္မော်ရောင်နေလုံးကြီး အနောက်ဘက်ပင်လယ်ရေပြင်အောက်သို့ ငုပ်ဆင်းသွားသည့်အချိန်ပင်တည်း။

ဤမျှလောက်အထိ ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်နေရသော်လည်း ဂျိုစီသည် အလုပ်ကိုဆက်မလုပ်ဘဲ ရပ်လိုက်တော့မည်ဟု စိတ်ကူးခြင်းမပြု။ မတရားသဖြင့်ခိုင်းမှန်းလည်း သူသိသည်။ မတရားသဖြင့် လုပ်မှန်းသိ၍ပင် သူ့စိတ်သည် တိုး၍ခိုင်မာလာသည်ဟုထင်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ရက်တွေတစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်လာသည်။ သူကလည်း နေ့ခင်းမှန်မှန်ပင် သူလုပ်ရမည့်အလုပ်ကို လုပ်သည်။ ပန်းခုံအောက်တွင် ထိုင်၍စာကျက်နေရသော နီကိုလတ်စ်သည် သူ့မိတ်ဆွေဂျိုစီ၏အဖြစ်ကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရသည်။ အလွန်လေးလံသော ကျောက်တုံးကြီးများကို မနိုင့်တနိုင် သယ်ယူရသည့်အဖြစ်မှာ သူအမြဲတစေမြင်တွေ့နေရသော ရှုခင်းဖြစ်နေသည်။ ကျောက်တုံးတစ်တုံး ဂျိုစီ၏ခြေထောက်ပေါ် ကျသွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အခါကဆိုလျှင် သူ့မှာ များစွာစိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရ၏။ အဆိုးဆုံးကား တခြားမဟုတ်။ ဂျိုစီက သူ့ကိုမကြည့်ခြင်းပင်တည်း။ သူ့ရှေ့မှ ဖြတ်သွားဖြတ်လာလုပ်နေသော်လည်း သူ့ကိုလှည့်မကြည့်။ အမှတ်တမဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသော်လည်း ပြုံးဖော်ရယ်ဖော်ပင်မရ။ သူ့မျက်နှာသည် အမြဲတစေ ရှေ့တည့်တည့်ကိုသာ စူးစိုက်ထားသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ယခင်ကလို ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းမရှိ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် နာကြည်းဟန်ရှိလေသည်။

နီကိုလတ်စ်အနေဖြင့် ဂျိုစီအား စကားပြောချင်ပါ၏။ မပြောဝံ့။ ဤအဖြစ်ကြောင့် သူ့နှလုံးသားမှာ နာကျင်ရသည်။ သူ့အဖေက ဘာကြောင့် ဂျိုစီအား စကားမပြောရဟု ပိတ်ပင်ထားရပါသနည်း။ သူ့အဖေ၏ သဘောထားနှင့် သူ့အဖေ၏အမိန့်ကို သူနားမလည်။ သူ့အနေဖြင့် သူ့အဖေကိုချစ်ပါ၏။ ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ နည်းနည်းကလေးမှ သံသယဖြစ်စရာမရှိဟု သူထင်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ဂျိုစီအားသူချစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီကိုချစ်ပုံနှင့် သူ့အဖေကိုချစ်ပုံမှာ တူတော့မတူ။ တစ်မျိုးစီတစ်ဘာသာစီဖြစ်သည်။ သူ့အဖေသည် ဘာကြောင့်များ တို့နှစ်ယောက်၏ ခင်မင်မှုကို ပိတ်ပင်ချင်ရပါသနည်း။

ရုတ်တရက် သူ့ခေါင်းထဲသို့ စိတ်ကူးတစ်ခုဝင်လာ၏။ သူ့စိတ်ကူးမှာ သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် ထွက်ပေါက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤစိတ်ကူးအတိုင်းသာလုပ်လျှင် သူ့အဖေ၏အမိန့်ကို မလိုက်နာရာရောက်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဂျိုစီနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ပြတ်စရာအကြောင်းမရှိ။ သူသည် အတန်ကြာမျှ ငိုင်၍စဉ်းစားနေသေးသည်။ ထို့နောက် စားပွဲပေါ်မှ စာရေးစက္ကူတစ်ရွက်ကိုယူကာ ခဲတံဖြင့်စာတစ်စောင်ရေးသည်။

ချစ်သောဂျိုစီ...

ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့စကားမပြောပါဘူးလို့ ကတိပေးထားရတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဆီ စာမရေးပါဘူးလို့တော့ ကတိမပေးထားဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဒီစာကိုရေးတာ။ အခုလို စာရေးတာတော့ ကျွန်တော်မမှားဘူးလို့

www.burmeseclassic.com

ထင်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ စာရေးရမှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုသိပ်သတိရလို့ပါ။ ညအိပ်တဲ့အချိန်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို သတိရလွန်းလို့ အိပ်လို့တောင်ကောင်းကောင်းမပျော်ဘူး။

ဂျိုးစီရာ ခင်ဗျား သိပ်အပင်ပန်းခံတယ်။ သိပ်ပြီးတော့လဲ မလုပ်နဲ့ဗျာ။ နားနားနေနေလုပ်ပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကူညီပြီးလုပ်ကိုင်ပေးချင်ပါတယ်။ တကယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ပန်းပင်တွေစိုက်ကြတုန်းက ခင်ဗျားပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်ဟာ သိပ်ပြီးအကူအညီရတာပဲလို့။

တကယ်လို့ ခင်ဗျားကျောအောင့်ရင် မာရီယာကိုခေါ်ပြီး နှိပ်ခိုင်းပေါ့ဗျာ။ ဒီစကားက ခင်ဗျားကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့ဖူးတဲ့စကားပဲ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့အတူတူ အလုပ်မလုပ်နိုင်ပေမယ့် ခင်ဗျားသင်ထားတဲ့ ကာယလေ့ကျင့်ခန်းတွေကို မှန်မှန်လုပ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အရင်ကလို သန်သန်မာမာပဲ၊ နောက်တစ်နေ့ကျရင် ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားလို ပီလိုတာဘောလုံးသမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်လာမှာပါဗျာ။ စာပြန်ရေးပါ။ ခင်ဗျားသဘောထားကိုလဲ ထည့်ရေးဖို့မမေ့ပါနဲ့။

ဟိုနေ့က ခင်ဗျားရလာတဲ့ငါးတွေကို အဘိုးပက်ဒရိုနဲ့ ညီမလေးငါးယောက်က ကြိုက်ကြတယ်မဟုတ်လား။

ခင်ဗျားကလဲ ကျွန်တော့်ကိုသတိရနေလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်ဗျာ။

နီကိုလတ်စ်

စာရေးပြီးသောအခါ နီကိုလတ်စ်သည် စက္ကူကို သေးသေးကလေးဖြစ်သွားအောင် အထပ်ထပ်ခေါက်သည်။ အိမ်ပြတင်းပေါက်များမှ သူ့အားချောင်းမြောင်းကြည့်နေသူရှိမရှိ မသိမသာမျှော်ကြည့်ရင်း ဂျိုစီသူ့ရှေ့မှဖြတ်အသွားကို စောင့်နေသည်။ ဂျိုစီ သူ့ရှေ့တည့်တည့်ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လက်ထဲ၌ဆုပ်ထားသော စက္ကူခေါက်ကလေးကို တွန်းလှည်းပေါ်သို့ လှမ်းပစ်လိုက်၏။ စာရွက်ခေါက် ကလေးသည် တွန်းလှည်းပေါ်ရှိ ကျောက်တုံးနှစ်တုံးကြားသို့ ကျရောက်ပျောက် ကွယ်သွားလေ၏။

ဂျိုစီကတော့ အံ့အားသင့်သွားသည့် အရိပ်အယောင်မပြ။ တွန်းလှည်းကို အရှိန်မပျက် ဆက်၍တွန်းသွားသည်။ သူပစ်ထည့်လိုက်သည့်စာကို မမြင်၍များလား။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အတွေးနှင့်သူ ရင်ခုန်လျက်ရှိသည်။ ဂျိုစီဘက်သို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ဂျိုစီသည် တွန်းလှည်းအတွင်းမှ ကျောက်တုံးများကို သွန်ချလိုက်ပြီး စာရွက်ခေါက်ကို ဆတ်ခနဲကောက်ယူကာ လက်နှင့်ဆုပ်ထားသည်။ ထို့နောက် အောက်ဘက်မြေကွက်ဆီသို့ ပြန်ဆင်းသွားသည်။ သူသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင်

-ခွည်းများထားရာတဲအတွင်းသို့ဝင်၍ ရေသောက်ရင်း အမောဖြေတတ်သည်။ အခုတစ်ခေါက်တွင်လည်း တော်တော်နှင့် ပြန်၍ပေါ်မလာ၊ သူပြန်ပေါ်လာသည့်အခါတွင်မှ သူ့နားတစ်ဖက်၌ ခဲတံတစ်ချောင်းညှပ်ထားသည် ကို မြင်ရလေသည်။

ဂျိုစီသည် စောစောကလိုပင် ပုံမှန်ပြန်လျှောက်လာသည်။ သူ့ရှေ့မှအဖြတ်ဘွင် တစ်ချက်မျှပြုံးသည်။ ဂျိုစီ၏လက်တစ်ဖက်သည် လှုင်မြန်စွာလှုပ်ရှားသွား၏။ ဘစ်ဆက်တည်းပင် သူ့ရင်ခွင်ထက်သို့ ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်ထုပ်ထားသော စာရွက်ခေါက်တစ်ခုကျလာသည်။ နောက်တစ်ခဏတွင် ဂျိုစီသည် ပိုင်ယာတဲလ် ပန်းခံ-နောက်ဘက်သို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

နီကိုလတ်စ်သည် အခုမှစိတ်အေးသွားသည့်နှယ် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး စာကိုကောက်ယူသည်။ လက်ရေးက ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ် သိသိညာညာတော့မဟုတ်။ ခဲတံအမာစားနှင့်ရေးထားသည့် ဂျိုစီ၏လက်ရေး။

နီကိုလတ်စ်

မင်းက ငါ့ထက်ဦးနှောက်ကောင်းတယ်။ ဦးနှောက်ကောင်းလို့မင်း ဒီ-နည်းလမ်းကို သိတာပေါ့။ စာထပ်ရေးဦးကွာ။ စာရေးတာကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိနိုက်ပါဘူး။ အခု ငါလုပ်နေရတဲ့အလုပ်က မဖြစ်လောက်ပါဘူးကွာ။ မင်းလဲသိသားပဲ။ ငါက အင်ဒါလူစီယန်မြည်းတစ်ကောင်လို ပေပေတေတေကောင်စားပါ။ အင်ဒါလူစီယန်မြည်းတွေဟာ အလွန်ပေ အလွန်ခေါင်းမာပြီး အလွန်ဖွဲ့ကောင်းတယ်ကွ...သိလား။ စိတ်မပူပါနဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တနင်္ဂနွေကျလို့ အေရင်းရိုးမြစ်ကိုသွားပြီး ငါးမျှားတဲ့အခါ ငါ ကောင်းကောင်းအနားရပါတယ်ကွာ။ အေရင်းရိုးမြစ်ကို သွားတဲ့အခါ မင်းပါလိုက်လာနိုင်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။ ညီမလေးငါးယောက်လဲ နေကောင်းကြပါတယ်။ အဘိုးပက်ဒရိုကတော့ ဟိုနေ့ကငါးကို အငမ်းမရစားတာပေါ့ကွား။ မင်းငါ့ကို သတိရတယ်ဆိုတာ တကယ်မှဟုတ်ရဲ့လားကွာ။ မင်းက သတိရတယ်ဆိုတော့လဲ ငါ့မှာ အားတက်တာပေါ့ကွာ။

ဂျိုစီ

နီကိုလတ်စ်သည် စာကိုဖတ်ကာ ဝမ်းသာလုံးဆို့လျက်ရှိသည်။ ဂျိုစီသူ့ကို အခင်အမင်မပျက်သေး။ သူ့ကို သတိရနေဆဲ။ သူသည် တစ်ချက်မျှအသံ... -ယ်လိုက်ပြီး ခဲတံကိုလှမ်းယူပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်ဗျားလို ဆန်ကျော်ဂျီမြို့ပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးပိုလိုတာဘောလုံးသမား တစ်ယောက်ဟာ အင်ဒါလူစီယန်မြည်းတစ်ကောင်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတူမှာလဲဗျာ။ မတူပါဘူး။ ပြီးတော့လဲ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့အခင်မင်ဆုံးနဲ့ အကောင်းဆုံးသူငယ်ချင်း မဟုတ်လား။ အရင်တုန်းက ကျွန်တော့်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ဘူး။ အခု ခင်ဗျားနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရလို့ ကျွန်တော်အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ။ ဟဲ...ဟဲ...ခင်ဗျားရဲ့ လက်တွန်းလှည်းဝင်ရိုးကို ဘာပြုလို့ဆီမထိုးတာလဲဗျာ။ တကျည်ကျည်နဲ့ လွှတ်နားငြီးတယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စတော့မရှိပါဘူး။ အဲဒီအသံကို ကျွန်တော်နားထောင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအသံက ကျွန်တော့်အဖို့ တေးဂီတသံတစ်မျိုးနဲ့ တူတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီအသံကြားနေရရင် ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့အနီးအနားမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိနိုင်တယ်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်ဖြင့်ပျော်တယ်ဗျာ။

နီကိုလတ်စ်

ထုံးစံအတိုင်း နီကိုလတ်စ်၏စာသည် ဂျိုစီ၏လက်တွန်းလှည်းထဲသို့ ရောက်သည်။ ခဏမျှကြာတော့ ဂျိုစီ၏စာသည် နီကိုလတ်စ်၏ခြေရင်းရှိ ခြေသုတ်ခုံပေါ် ရောက်လာသည်။

ငါ့လှည်းဝင်ရိုးကို တကျည်ကျည်မြည်နေအောင် ငါတမင်လုပ်ထားတာကွ။ ဒါမှ ဥယျာဉ်မှူးပျောင်းတစ်ကောင် အလုပ်တကယ်လုပ်နေတယ်ဆိုတာ လူတိုင်းသိမှာ။ ဒါပေမယ့် မင်းအတီးအမှုတ်ဝါသနာပါတယ်ဆိုရင်တော့ တစ်နေ့လောက် ငါကလဲရီနက်မှုတ်ပြမယ်။ ငါတို့ ကက်တာလန်စပိန်တေးဂီတသံတွေကို မင်းကြားရင် မင်းငြိမ်ငြိမ်နေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ထပြီးခုန်ပေါက်နေမှာ သေချာတယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက် စာရေးပြီးစကားပြောရုံမကဘူး။ ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့ ဘောလုံးကစားနိုင်တဲ့နည်းပါ ရှိတယ်ကွ။ ငါလဲ လူအလူနတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးကွာ။

မြည်း ဂျိုစီ

ထို့နောက် နီကိုလတ်စ်ထံမှစာ...။

ခင်ဗျားက မြည်းဆိုရင် ကျွန်တော်က သန်းတစ်ကောင်ဖြစ်ရမှာပေါ့ ဂျိုစီရာ။ ဒါမှလဲ ဘယ်သူမှအမြင်မခံရဘဲ ခင်ဗျားနဲ့တွဲနိုင်မှာဗျ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားခုန်ချင်သလောက်ခုန် ကျွန်တော် လွင့်စဉ်ထွက်မသွားနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ သေချာတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို မခင်တော့ဘူးဆိုတဲ့တစ်နေ့ကျရင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို တအားကိုက်ထားနိုင်တယ်။

သန်း နီကို

နောက်တစ်ခေါက် နီကိုလတ်စ်ရှေ့မှ ဖြတ်သွားသည့်အခါ ဂျိုစီသည် မပြုံးတော့ပေ။ စာကိုတော့ ထုံးစံအတိုင်းပစ်သွားသည်။

နီကိုရေ...သတိ။ ဂရေစီယာဆိုတဲ့ကောင်ကြီး ဝင်းခြံနားမှာရပ်နေတယ်။ ငါတို့လုပ်နေတာတော့ မမြင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် စာတွေဆက်ရေးနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး...ရပ်ထားဦးမှ။ မနက်ဖြန်ပေါ့ကွာ။ ငါမင်းကို သတိရနေပါတယ်။

ဂျိုစီ

နီကိုလတ်စ်သည် ထိတ်လန့်သောစိတ်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်တင်းသွားသည်။ ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းပင် သူ့ကိုယ်သူဟန်မပျက်အောင်ထိန်းကာ ဂျိုစီ၏စာကို ရုပ်အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲသို့ ထိုးထည့်သည်။ သူဖတ်ခဲ့ဖူးသောစာအုပ်များထဲမှ စာဖျောက်ဖျက်နည်းတစ်နည်းကို သူသတိရသည်။ စာကို ဝါးချေပြီး မျိုချလိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း စာရွက်တွေက သေးသေးမဟုတ်။ ကြီးနေသဖြင့် ဝါးဖို့မလွယ်။ မျိုချ၍လည်းမဖြစ်။ ထို့ပြင်လည်း ဂျိုစီ၏စာများကို သူအမှတ်တရသိမ်းချင်သည်။ သူ့အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှ ဂျိုစီ၏စာသည် နိုးလိုးခုလုဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ အသက်ရှူလိုက်တိုင်း တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ကာ သူ့အသားကို ပွတ်တိုက်လျက်ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၈)

ဂျိုစီသည် သူလုပ်ရမည့်အလုပ်ကို ပုံမှန်ပင်လုပ်သည်။ ခိုခြင်း၊ ကပ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းမရှိ။ သို့သော်လည်း သူ၏အနေအထိုင်နှင့် အပြုအမူများကတော့ သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲလာသည်။ ယခင်ကလို ပြုံးဖော် ရယ်ဖော်ပင်မရ။ စကားလည်းမပြော။ နှုတ်ဆိတ်နေသည်က များသည်။ မျက်နှာထားကလည်း တည်ငြိမ်သည်ထက် တည်ငြိမ်လာ၏။ အလုပ်ပင်ပန်းသည့်ဒဏ်ကြောင့် လူကလည်း တစ်နေ့တခြားပိန်ချုံးလာသည်။

ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ သူရည်မှန်းထားသည့် ပုံစံအတိုင်းဖြစ်လာသဖြင့် ကျေနပ်အားရလျက်ရှိ၏။ တစ်ခုတော့ဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ တခြားတော့မဟုတ်။ သူ့စိတ်ထဲက ဂျိုစီပြီးပြတ်အောင်လုပ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ထားသောအလုပ် ပြီးပြတ်သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့တစေလည်း ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်းအလုပ်တွင် လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိသည်။ ဂျိုစီမပင်ပန်း ပင်ပန်းအောင် စိတ်ဓာတ်မကျ ကျအောင် ကြံဖန်ပြီးခိုင်းမည်ဆိုပါက ခိုင်းစရာအလုပ်တွေ တပုံကြီးရှိသည်။ ဂျိုစီ၏ခေါင်းမာသောဇွဲနှင့် အာခံချင်သောစိတ်ဓာတ်များ ချိုးနှိမ်၍ မရမချင်း သူ့ဘက်ကတော့ လျှော့ဖို့စိတ်မကူး။ ပညာရှိနည်းဖြင့် ဂျိုစီ၏မာနနှင့် ဇွဲကို ဖြုတ်ပစ်မည်ဟု သူစိတ်ကူးသည်။

ဘရန်းဒီးသည် ဂျိုစီ၏အပေါ်၌ အာဃာတစိတ် ပြင်းထန်နေသည်နှင့်အမျှ တစ်ဖက်မှလည်း သူ့ကျန်းမာရေးအခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များကဆိုလျှင် သူ့မှာ ကောင်းစွာကျန်းမာသည်ဟု မရှိခဲ့။ ကိုယ်ပိုင်းရော စိတ်ပိုင်းပါ နှစ်ပိုင်းစလုံးတွင် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ခဲ့သည်။ သူသည် ပူနွေးသောရာသီဥတုကိုသာ ကြိုက်သည်။ နေရောင်ခြည် များများရလေ

သူ့ကျန်းမာရေးသည်ကောင်းလေ။ လက်ရှိ နွေဦးပေါက်ရာသီမှာ သူနှင့်အသင့်တော်ဆုံး။ အံဝင်ခွင်ကျအဖြစ်ဆုံး ရာသီဖြစ်၏။ ရုံးပိုင်းအခြေအနေမှာလည်း ဆိုးသည်ဟု မဆိုသာပေ။ သူနှင့်ထိုက်တန်သော နေရာမျိုးမဟုတ်သည့်တိုင်အောင် လုပ်လို့ကိုင်လို့ကတော့ ချောမောပြေပြစ်လျက်ရှိသည်။ သူရေးနေသည့် မေဘရန်းချီး အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာလည်း အခုဆိုလျှင် ပြီးဆုံးတော့မည်။ လက်ရေးမူကို တစ်ကြိမ်ပြန်လည်ဖတ်ရှုစစ်ဆေးနေသည့် နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်နေပြီ။

ဘရန်းဒီးအနေဖြင့် သူ့သား နီကိုလတ်စ်အတွက်လည်း များစွာစိတ်ချမ်းသာနေရသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် ယခုအခါတွင် သူ၏ဩဇာအာဏာ၌ လုံးဝတည်လျက်ရှိသည်။ ပထမတော့ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့ကိုပင် ခပ်စွာစွာလုပ်နေခဲ့သည်။ သူ့အပေါ်၌ သူမကျေနပ်ကြောင်းပင် သိသိသာသာဖော်ပြခဲ့၏။ ထို့နောက် ရက်အနည်းငယ်ကြာလာသောအခါ မူလအနေအထားအတိုင်း ပုံမှန်ပြန်၍ ဆက်ဆံလာခဲ့သည်။ သူ့ကိုချစ်သော၊ သူ့စကားကိုမပယ်ရှားသော ကလေးတစ်ယောက် ပြန်လည်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယခင်ကလိုပင် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမောနှင့်နေလာခဲ့သည်။ အိုစီနှင့်ဖြစ်ခဲ့ရသော ပြဿနာအားလုံးကိုပင် ကလေးသူငယ်များ၏ သဘာဝအတိုင်း ခေမေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်သွားပုံရလေသည်။

ဤကဲ့သို့ အဘက်ဘက်မှ အဆင်ပြေနေပြန်တော့လည်း ဘဝ၏အရသာကို ခံစားနေရသည်မှာ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာကောင်းလှပေသည်။ လုပ်သမျှဖြစ်နေသဖြင့် အရာရာကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်သည် ရှင်သန်ကြီးထွားလာသည်။ ဆိုအခါ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပြန်လည်နုပျိုတက်ကြွလာတတ်သည်မှာ လူတို့၏သဘာဝဖြစ်၏။ ယခုလည်း ဘရန်းဒီး၏စိတ်ဓာတ်မှာ အသစ်တစ်ဖန်ပြန်လည်နိုးကြွလာသည့်နှယ် ခံစားနေရသည်။ သူ့ရှေ့ရေးကို မျှော်တွေးပြီး အားမာန်အပြည့်နှင့်ဖြစ်လာသည်။ ယခင်ကရှိခဲ့သော မကောင်းမြင်ဝါဒသည် သိသိသာသာလျော့နည်းသွား၏။ အကောင်းမြင်မျက်စိဖြင့် မြင်တတ် ကြည့်တတ်လာသည်။ ကံကြမ္မာသည် သူ့အပေါ်၌ ယခင်ကလို ဆိုးတော့မည်မထင်။ အခုဆိုလျှင် သူ့အား မျက်နှာသာပင်ပေးနေပြီလော။

စနေနေ့ မွန်းလွဲပိုင်း ငါးနာရီထိုးခါနီးအချိန်တွင် ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့ရုံးဘက်သို့ အညောင်းပြေသဘောဖြင့် လမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဝင်လုဆဲနေရောင်သည် ဝင်းလက်တောက်ပနေသည်။ အမှန်အားဖြင့် စနေနေ့ နေ့လယ်ရုံးပိတ်ရက်။ သူ ဆန်ရျော်ဂျီသို့မရောက်ခင်ကဆိုလျှင် ရုံးပိတ်ရက်တွင် ရုံး၌ခွင့်ရှိသူ ဆောင့်မှတစ်ပါး အခြားဘယ်သူမှမရှိ။ အခု သူရောက်တော့ ရုံးတွင်းစီမံခန့်ခွဲမှုတွင် သူ့ကျွမ်းကျင်ကြောင်းပြလိုသည့်စိတ်ဖြင့် ရုံးပိတ်ရက်တွင် အလှည့်ကျတာဝန်မှူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦး ရှိရမည်ဟူသော စနစ်ကိုထွင်ခဲ့သည်။ ယနေ့တာဝန်ကျသူမှာ ဘာတန်။ သို့သော်လည်း ဘာတန်မှာ သူ့မိန်းမနှင့်အတူ သူတို့ဖွဲ့စည်းထားသော အေလ်ကာဒီ လူငယ်များအသင်းဝင် ကလေးသူငယ်များနှင့် ဟူစကားမြို့သို့ ပျော်ပွဲစားခရီးထွက်ရန် ရှိနေသဖြင့် သူကိုယ်တိုင်ပင် ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ဘာတန်အစား အထက်တန်းစာရေး ဖာနန်ဒိုအား တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

အခု သူရုံးဘက်သို့ထွက်လာခဲ့ခြင်းမှာ အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်သည့်သဘောလည်းပါသည်။ သူ အမိန့်ထုတ်ထားသည့်အတိုင်း လက်အောက်ဝန်ထမ်းများ အတိအလင်းလိုက်နာခြင်း ရှိ မရှိ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလိုသော ရည်ရွယ်ချက်လည်းရှိသည်။ ထို့ပြင်လည်း စနေနေ့တိုင်း ဘာစီလိုးနားမြို့မှလာသည့် မွန်းလွဲပိုင်း မီးရထားဖြင့် စာများရောက်လာတတ်၏။ ထိုစာများထဲတွင် မိမိမှတစ်ပါးအခြားဝန်ထမ်းများ ဖောက်ခွင့်မရှိသည့် အရေးတကြီးစာများပါလာတတ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့သောစာများ ရှိလိုရှိငြား ကြည့်မည်ဟူသောစိတ်ကူးလည်း ပါသည်။ ရုံးပိတ်ရက်ကျခါမှ ရောက်လာလေ့ရှိသည့် ဤစာများအတွက် သူ့မှာ များစွာစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း ဤစာများ အချိန်မီချက်ချင်းပို့ပေးဖို့အတွက် စာတိုက်ဌာနနှင့် အပြင်းအထန်စကားပြောခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် စာတိုက်က သူလိုချင်သည့်ပုံစံအတိုင်း စနေနေ့ရထားဖြင့်ရောက်လာသည့်စာများကို နေ့ချင်းပို့ပေးရန် သဘောတူခဲ့လေသည်။

ယနေ့ညနေပိုင်းတွင် သူ့မှာ ဘာပြဿနာမှမရှိ။ စိတ်လက်ကြည်သာသည်။ ရုံးထဲဝင်လာသည့်အခါတွင်လည်း တာဝန်ကျဖာနန်ဒိုအား သူ့စားပွဲတွင် ထိုင်လျက်တွေ့ရသဖြင့် ပို၍ကျေနပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ဖာနန်ဒိုအား တရင်းတနှီးလေသံဖြင့် နှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။

"မင်းခံတပ်ကို တာဝန်ယူစောင့်ကြပ်နေတာပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား ဖာနန်ဒို၊ ဘာသတင်းထူးများရှိသေးလဲ"

ဖာနန်ဒိုသည် ကပျာကယာထိုင်ရာမှထရပ်သည်။ ငိုက်မျဉ်းထားသဖြင့် သူ့မျက်လုံးများမှာ ရီတီတီဝေတေတေ။

"မရှိပါဘူး...ဆီညော်၊ ကနေ့ရာသီဥတုက သိပ်သာယာပါတယ်ခင်ဗျ၊ အပြင်ထွက်လည်ဖို့ အင်မတန်ကောင်းတဲ့နေ့တစ်နေ့ပါ၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်ထွက်ရရင် သိပ်ကိုကောင်းမယ့်နေ့မျိုးပါ"

"အပြင်မထွက်ရပေမယ့် မင်းရဲ့တာဝန်တစ်ရပ်ကို ကျေပွန်အောင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရတဲ့အတွက် တစ်မျိုးဝမ်းသာဖို့ကောင်းပါတယ်ကွ"ဟု ဘရန်းဒီးက လေအေးဖြင့်ပြောသည်။ "စာတွေကော မရောက်သေးဘူးလား"

"ရောက်ပါပြီ...ဆီညော်၊ စာဘူးထဲမှာ ရှိပါတယ်၊ ပြီးတော့ စာပို့လုလင်က ပြောသွားပါတယ်၊ မက်ဒရစ်က ရုံးတံဆိပ်တွေနှိပ်ထားတဲ့ ချိပ်ပိတ်စာတစ်စောင်ပါတယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ကိုင်ခွင့်မရှိတဲ့စာမို့ လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ပါဘူး"

"အေး...ကောင်းတယ်၊ ဒါမှပေါ့" ဘရန်းဒီးက သဘောကျသည့်နှယ်ခေါင်းဆတ်ပြသည်။ "ကဲ...မင်းသွားချင်သွားတော့"

ဖာနန်ဒိုသည် စားပွဲပေါ်မှ သူ့ဦးထုပ်ကို ကသောကမျောကောက်ယူကာ ယာယီဒဏ်ပေးထားခြင်းမှ လွတ်မြောက်သွားသည့် ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်သဖွယ် ဝမ်းသာအားရနှင့် ထွက်သွားသည်။ ဘရန်းဒီးကတော့ စာဘူးရှိရာသို့သွားကာ သူ့လက်ထဲမှသော့ဖြင့် ဖွင့်၍အထဲမှစာအိတ်ကို ထုတ်ယူသည်။ စာအိတ်ပေါ်တွင် အနီရောင်ရုံးတံဆိပ် ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ စာကတော့ မက်ဒရစ်မြို့မှ ပို့သည့်စာ။

သူသည် စာအိတ်ကိုကြည့်ကာ ငိုင်နေမိသည်။ ဤစာတွင် ထူးခြားသည့်အကြောင်းအရာတစ်ခုတော့ ပါလိမ့်မည်ထင်၏။ အထူးသဖြင့် သူ့အတွက် အလွန်အရေးကြီးသော သတင်းတစ်ခုပါလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲကကြို၍သိနေသလိုလို ခံစားရသည်။ သူသည် စာကိုလျှင်မြန်စွာဖောက်၍ဖတ်သည်။ သူ့စိတ်က ခံစားရသည့်အတိုင်း မှန်နေသည်။ စာတွင်ဖော်ပြထားသည့်သတင်းမှာ သူ့အတွက် အလွန်အရေးကြီးသောသတင်း။

စာမှာ မက်ဒရစ်မြို့ရှိ ကောင်စစ်ဝန်ချုပ် လေတွန်ဘောလီထံမှ ဖြစ်သည်။ တိုတိုနှင့်လိုရင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ ဂျော့ချ်ဘင်းနေးမှာ ရုတ်တရက် ဦးနှောက်အမြှေးပါးရောင်ရောဂါ ဝင်လာသဖြင့် အပြင်းအထန်ဖျားကြောင်း၊ အသက်မစိုးရိမ်ရသည့်တိုင်အောင် ရောဂါ၏ပြင်းထန်မှုဒဏ်ကြောင့် အလုပ်မှ မဟာပင်စင်ယူ၍နားရလိမ့်မည်ဟု ယူဆရကြောင်း ထို့ကြောင့် ဘရန်းဒီးသည် လူကိုယ်တိုင် သံရုံးသို့အမြန်ဆုံးရောက်ရှိ သတင်းပို့စေလိုကြောင်း။

ဘရန်းဒီးသည် ခဏမျှမိန်းမောသလိုဖြစ်သွားသည်။ သူသည် စာကိုနောက်တစ်ခေါက်ထပ်၍ ဖတ်ပြန်သည်။ စာ၏ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ ရှင်းသည်။ တင်းနေး၏နေရာကို သူရမည်။ ရာထူးတစ်ဆင့်တက်ခြင်း။ အချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ သူ့အားတိုးတက်မပေးဘဲ လုပ်ထားခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးကျတော့ မပေး၍မရ။ ပေးကြရပြီ။

အမှန်တော့သူသည် ဝမ်းသာလုံးဆို့လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်သူထိန်းချုပ်ထားသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့လည်း သူတို့လူစုသည် သူ့တန်ဖိုးကို အသိအမှတ်မပြု၍မရ။ သူသည် ကုလားထိုင်တွင်ကျောမှီကာ ဦးခေါင်းကိုမော့ချော့ပြီး သာယာကြည်နူးမှုကို အပြည့်အဝခံစားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျေနပ်အားရပြီဆိုတော့မှ ထိုင်ရာမှထကာ နံရံကပ်တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဘူတာသို့ဆက်၍ ရထားအဝင်အထွက်အချိန်စာရင်းကို မေးသည်။ ယနေ့ည ညစာစားအပြီးတွင် ဂရေစီယာအား ဘာစီလိုးနားမြို့အထိ မော်တော်ကားနှင့်လိုက်အပို့ခိုင်းမည်ဆိုပါက ဇာရာဂိုဇာမြို့သို့ထွက်သည့် သန်းခေါင်ရထားကို မီနိုင်သည်။ ဇာရာဂိုဇာမြို့မှ ဗာလာဒိုလစ်မြို့အထိ လိုကယ်ရထားဆက်စီးပြီး ထိုမြို့ဘူတာမှ တစ်နာရီခန့်စောင့်လိုက်လျှင် တနင်္ဂနွေနေ့မွန်းမတည့်မီ မက်ဒရစ်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်သွားနိုင်သည့်"ဆင်ဘရယ်ကာစတီလီ အမြန်ရထား"ကို စီးနိုင်စရာရှိ၏။ ထိုခရီးစဉ်အတိုင်း သွားမည်ဆိုပါက အလွန်ပင်ပန်းမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ပင်ပန်းသလောက် အကျိုးရှိနိုင်မည့် အလားအလာရှိသည်။ ဘယ်နည်းနှင့်မဆို သူ၏လျင်မြန်သွက်လက်မှုနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားကို အတိအကျလိုက်နာမှုတို့အတွက် သူ့အထက်လူကြီးဖြစ်သူ ဘေလီက သူ့အပေါ် အထင်အမြင်ကြီးသွားနိုင်စရာရှိသည်။

ဘာရန်းဒီးသည် ရွှင်လန်းတက်ကြွသောစိတ်ဖြင့် သူ့ခရီးစဉ်ကိုအသေးစိတ်ပြန်ချိန်သည်။ အနည်းဆုံး သုံးရက်ခန့်တော့ အိမ်နှင့်ခွဲနေရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဤခရီးစဉ်တွင် သူ့သားကိုခေါ်သွားလို့ကတော့မဖြစ်။ နီကိုလတ်စ်အား ဂရေစီယာနှင့်မက်ဒါလီးနားတို့လင်မယားထံ အပ်ထားခဲ့မည်။ အခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် ဂရေစီယာတို့လိုစုံတွဲကို အိမ်ဖော်အိမ်စောင့်အဖြစ် ရထားခြင်းသည် သူ့အတွက် ကံကောင်းခြင်းတစ်ရပ်ပင်။ ပြီးတော့ နီကိုလတ်စ်အား စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုပေးဖို့အတွက် ဘာတန်တို့လင်မယားကိုပါ တာဝန်ပေးနိုင်သည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အိမ်ပြန်ရောက်မှပင် အေလ်ဗင်ဘာတန်ထံ ဖုန်းဆက်၍မှာမည်။

နီကိုလတ်စ်အကြောင်း တွေးမိသည့်အခါ သူ့မျက်လုံးများသည် မျက်ရည်စို့လာသည့်အထိပင် ကျေနပ်အားရခြင်းဖြစ်မိသည်။ ဤသတင်းကိုသူ့သားအား ပြောပြလိုက်ရလျှင် မည်မျှဝမ်းသာရှာလိမ့်မည်နည်း။ ဆန်ရော်ဂျီလို မြို့သိမ်မြို့ငယ်ကလေးမှနေ၍စပိန်နိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဖြစ်သော မက်ဒရစ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေရခြင်းသည် မည်မျှစိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းလိုက်ပါသနည်း။ မြို့တော်ဆိုတော့ မြို့ကကြီးကြီး၊ တခမ်းတနား ထည်ထည်ဝါဝါ နေနိုင်သည့်နေရာမျိုး။ သူတို့သားအဖအတွက်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်နှင့် အသိဉာဏ်ပညာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးနယ်ပယ်များသည် အတိုင်းအဆမရှိကျယ်ပြန့်လာပေတော့မည်။ ပြီးတော့ နီကိုလတ်စ်အားမရားဒီး၊ စပိန်ဘုရင်နန်းတော်၊ ဘူအင်ရက်တီရိုးနန်းဆောင်များ၊ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသည့် နေရာဌာနများသို့ လိုက်ပို့နိုင်မည်။

ဤအတွေးဝင်လာသောအခါ ဘာရန်းဒီးသည် သူ့သားနီကိုလတ်စ်နှင့် အမြန်ဆုံးတွေ့ချင်သည့်စိတ်ကို မချုပ်တီးနိုင်။ ချက်ချင်းပင် လက်ထဲမှစာကို မှတ်စုစာအုပ်

ကြားတွင်ညှပ်လိုက်ပြီး ရုံးခန်းတံခါးကို ကပျာကယာသော့ခတ်ကာ အပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။ လမ်းမပေါ်ရောက်သည့်အခါ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဣန္ဒြေရရပင် မလျှောက်နိုင်။ အိမ်ကိုအမြန်ဆုံးရောက်လိုသည့်ဇောဖြင့် ခြေလှမ်းကို မြန်နိုင်သမျှမြန်မြန်လျှောက်လာခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၉)

ထိုညဆယ်နာရီတွင် နီကိုလတ်စ်သည် အိမ်ဝင်းအတွင်းမှ မောင်းထွက်သွားသော မော်တော်ကားသံကို အိပ်ရာထဲမှနေ၍ ကြားနေရသည်။ ကားရှေ့မီးအလင်းရောင်များမှတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်လာသော ရောင်ပြန်များသည် သူ့အိပ်ခန်းခေါင်မိုးထက်သို့ ပြိုးခနဲပြက်ခနဲ ကျရောက်လာပြီးသည့်နောက် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ပျောက်သွားသည်။ သူ့နားထဲ မော်တော်ကားသံဝေးသွားသည်နှင့်အမျှ သူ၏နှလုံးခုန်သံကို သဲသဲကွဲကွဲကြားလာနေရ၏။

အမှန်တော့ နီကိုလတ်စ်သည် ဖခင်နှင့် ရက်ကြာကြာခွဲ၍နေဖူးသူမဟုတ်။ အခုလို သုံးရက်ခန့်ခွဲနေရမည်ဟု သိလိုက်ရသောအခါ များစွာစိတ်အားငယ်လျက်ရှိသည်။ သူ့ဖခင်အား မသွားစေချင်ကြောင်း ပြောလိုသော်လည်း မဖြစ်နိုင်မှန်းသိသဖြင့် မပြောရဲ။ ဖခင်နှင့်ခွဲခွာနေရမည့်အရေးကိုတွေး၍ စိတ်အားငယ်နေရသည့်အထဲတွင် ကြောက်စရာတစ်ခုက ရှိနေသေးသည်။ သူသည် ဂရေစီယာကို ယုံကြည်စိတ်ချသူမဟုတ်။ စိတ်ထဲကလည်း ခင်မင်နှစ်မြို့ခြင်းမရှိ။ သူ့အဖေအဝေးသွားနေခိုက်တွင် သူတစ်ယောက်တည်း ဂရေစီယာနှင့် မည်ကဲ့သို့နေထိုင်ရပါမည်နည်း။

နီကိုလတ်စ်မှာ အိပ်၍မရ။ မျက်စိကြောင်ကာ အိပ်ရာပေါ်တွင် တလူးလူးတလိမ့်လိမ့်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်းလှချေသည်။ သူသည် ပြူးကျယ်သောမျက်လုံးအစုံဖြင့် အမှောင်ထဲသို့ ငေးမောလျက်ရှိရာမှ ဂရေစီယာ၏ကားသံကို နားစွင့်လျက်ရှိသည်။ သူ နေရာပြင်လိုက်တိုင်း ကျောအောက်မှခုတင်သည် အသံပြုတတ်၏။ ပြတင်းပေါက်မှန်ချပ်များမှနေ၍ နွယ်တက်လျက်ရှိသော ထိကရုံးအကိုင်းအခက် ထိုးထိုးထောင်ထောင်များကို လှမ်းမြင်နေရ

သည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် အပြင်ဘက်မှ အမျိုးအမည်ခွဲခြား၍မရနိုင်သော အသံဗလံများသည် အခန်းထဲသို့ဝင်လာတတ်သည်။ အောက်ထပ်ခန်းမအတွင်းရှိ တိုင်ကပ်နာရီမှ ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးသံ ထွက်လာသည်။ သူအိပ်ပျော်သွားခိုက်တွင် ဂရေစီယာ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်ရှိသော် အိမ်ထဲ၌ သူရှိနေလိမ့်မည်။ လှေကားမှ ခြေသံမကြားအောင် ခြေကို ခပ်ဖွဖွနင်း၍ တက်လာခဲ့ပါမူ သူ့အတွေးက သူ့ကို ခြောက်လှန့်သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်လာသည်။ သူ့အဖေ၏ဘဏ္ဍာစိုးအပေါ်တွင် မယုံကြည်သောစိတ်သည် သူ့အားခြောက်လှန့်လျက်ရှိသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူအိပ်မောကျသွားဟန်တူ၏။ သူအိမ်ရာမှနိုးတော့ မိုးစင်စင်လင်းနေပြီ။ သူ့အိပ်ရာဘေးမှ စားပွဲပေါ်တွင် နံနက်စာလင်ပန်းရောက်နေပြီ။ မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် ပြတင်းပေါက်တရုတ်ကပ်များကို ဖွင့်နေပေပြီ။

"မင်းအတွက် မနက်စာလာကျွေးတာ"

အခုတော့ဖြင့် သူသည် မက်ဂ်ဒါလီးနား၏စကားကို ကောင်းစွာနားလည်နေပြီဖြစ်၏။ သူသည် အိပ်နေရာမှထထိုင်ပြီး ပြုံးပြလိုက်သည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနားကိုတော့ သူခင်မင်သည်။ အောက်ထပ် မီးဖိုချောင်ထဲ၌ ဂရေစီယာနှင့်ရန်ဖြစ်ပြီးတက်လာသည့်အခါများတွင် မက်ဂ်ဒါလီးနား၏မျက်နှာသည် သာယာမှုကင်းမဲ့နေတတ်သော်လည်း ကျန်အချိန်များတွင်သူသည် ခင်မင်နှစ်လိုစဖွယ်ကောင်းသော အမြဲ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပေသည်။

"ကျွန်တော့်အဖေ ရထားမီရဲ့လား"ဟု နီကိုလတ်စ်က လိမ္မော်ရည်ကို တစ်ကျိုက်နှစ်ကျိုက်သောက်နေရင်းက လှမ်းမေးသည်။

"မီတယ်၊ မီတယ်"မက်ဂ်ဒါလီးနားက ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ်ညိတ်သည်။ "မီမှာ သေချာပါတယ်၊ မပူပါနဲ့"

"မော်တော်ကားပြန်လာသံ ကျွန်တော်မကြားဘူး"

မက်ဂ်ဒါလီးနားက ရုတ်တရက်စကားပြန်မပေး။ ကြမ်းပေါ်၌ကျနေသည့်အရာတစ်ခုကို ကုန်း၍ကောက်နေသည်။ သူစကားစပြောသည့်အခါတွင်မူ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ စကားမမှားအောင် ချင့်ချိန်၍ပြောနေသည့်ဟန်မျိုး။

"မနေ့ညက ဂရေစီယာပြန်မလာဘူး၊ အချိန်က သိပ်နောက်ကျနေပြီ၊ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်နေလို့ ဘာစီလိုးနားမှာပဲ ညအိပ်နေတယ်ထင်တာပဲ၊ ဟိုမှာက သူ့အပေါင်းဟောင်းအသင်းဟောင်းတွေလဲ ရှိတယ်၊ လုပ်စရာကိစ္စလေးတွေလဲ ရှိနေတယ်ထင်ပါရဲ့"

နီကိုလတ်စ်က မယုံနိုင်သောမျက်နှာထားဖြင့် မက်ဂ်ဒါလီးနားအား စူးစိုက်၍ကြည့်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းချင်း စိတ်သက်သာရာရသလိုဖြစ်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါပြောတာ နားလည်တယ်နော်"မက်ဂ်ဒါလီးနားက နီကိုလတ်စ်၏ အရိပ်အခြည်ကို အကဲခတ်သည်။ "စိတ်မပူပါနဲ့၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တည်းနေရလဲ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့"ဟု နီကိုလတ်စ်က ပြန်ပြောသည်။

"ကဲ...နေ့လယ်စာ မင်းဘာစားချင်သလဲ"

"အို...ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ခင်ဗျား ကောင်းမယ်ထင်တာသာ ချက်ပေးပါ မက်ဂ်ဒါလီးနား၊ ခင်ဗျားက သိပ်ကိုသဘောကောင်းတာပဲ"

"ဒီလိုဆိုရင် မင်းစားလို့ကောင်းအောင် ကျကျနနချက်ပေးမယ်"မက်ဂ်ဒါလီးနားက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်သည်။ နားကွင်းနှစ်ဖက်သည် ယိမ်းကနေကြသည့်နှယ် လှုပ်ခါလျက်ရှိ၏။ သူသည် နီကိုလတ်စ်အား နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပြုံးပြပြီး အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။

တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သော နီကိုလတ်စ်သည်ဝမ်းသာအားရအသံထွက်၍ ရယ်လိုက်ကာ အိပ်ရာပေါ်လူးလိမ့်လိုက်သည်။ သူဂျိုစီနှင့်အေးအေးဆေးဆေး လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကားပြောခွင့်ရပေတော့မည်။ အနှောင့်အယှက်ပေးမည်သူ၊ သူတို့နှစ်ယောက်အကြောင်းကို ပြန်၍သတင်းပို့မည်သူ တစ်ဦးမှရှိမည်မဟုတ်။

"မနက်ဖြန်ခါလဲ ဒီအတိုင်းပဲနေမှာပဲကွ"ဟု သူ့ခွေးရုပ်အား လှမ်းအော်ပြောသည်။ "ကံကောင်းရင် တနင်္လာနေ့အထိပေါ့ကွာ"

သူသည် အိပ်ရာမှ လူးလဲထကာ နံနက်စာကို တက်သုတ်ရိုက်၍စားသည်။ စားသောက်ပြီး၍ အဝတ်အစားလဲနေစိုက်တွင်လည်း သူ့မျက်လုံးများသည် ဂနာမငြိမ်။ ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ ဂျိုစီအလုပ်လုပ်နေသော ဥယျာဉ်ထဲသို့လှမ်း၍လှမ်း၍ ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူ့အတွက် သီးသန့်လုပ်ပေးထားသော စာရေးစားပွဲငယ်ကလေးတွင်ထိုင်ကာ စာတစ်စောင်အမြန်ရေးသည်။

ဂျိုစီ...

အဖေ မက်ဒရစ်မြို့ကိုသွားတယ်။ သုံးရက်လောက်ကြာမယ်။ ဂရေစီယာလဲ အိမ်မှာမရှိဘူး။ ပျော်စရာမကောင်းဘူးလား၊ ကျွန်တော်အဖေ့စကားနားမထောင်နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့အတူ အလုပ်မလုပ်ရတာကြာပြီ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားဆီလာခဲ့မယ်။

ခင်ဗျားရဲ့အဆော် နီကို

ခဏမျှအကြာတွင် နီကိုလတ်စ်သည် ဂျိုစီ၏အနီး၌ရောက်နေသည်။ တစ်မနက်ခင်းလုံး နှစ်ယောက်သား တပူးတွဲတွဲ ယခုအခါတွင် ကျောက်အားလုံးလိုလိုပင်

ရွှေ့ထားပြီးဖြစ်၏။ ကျောက်တုံးများကို လှလှပပဖြစ်အောင်ချထားသည့်အလုပ်နှင့် မြေဖို့သည့်အလုပ်များမှာ သိပ်ပြီးမပင်ပန်းလှပေ။ နီကိုလတ်စ်သည် ဂျိုစီ၏လှည်းနှင့် မြေသယ်သည့်အခါတိုင်း ထိုင်နေခဲ့သည်မရှိ။ ဘေးမှကပ်၍ စကားတပြောပြောနှင့် လိုက်နေတတ်သည်။ မြေကြီးများကို ကြဲဖြန့်၍ခင်းနေသည့်အခါတွင်လည်း သူသည် ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ် စိတ်အေးနားအေးထိုင်ကာ စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေတတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဂျိုစီသည် သူ့အားစကားလှမ်းပြောတော့မလိုလို နှုတ်ခမ်းများကို တရွရွလှုပ်ပြီးခါမှ တစ်လုံးမှမပြောဘဲ ပါးနှစ်ဖက်ကိုဖောင်းကာ ဖူးခနဲ မှုတ်ပြတတ်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် နီကိုလတ်စ်သည် အားရပါးရ ရယ်မောလေ့ရှိ၏။

အချိန်သည် ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာသည်။ ဂျိုစီသည် တစ်စုံတစ်ရာကို အလေးအနက်ပြု၍ စဉ်းစားနေဟန်ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် လက်ထဲမှ ဂေါ်ပြားကို လွှတ်ချလိုက်ပြီး မြေကြီးပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်။ အိတ်ကပ်ထဲမှခဲတံကိုထုတ်၍ စာရေးသည်။ နီကိုလတ်စ်က သူ့နောက်မှငုံ၍ လိုက်ဖတ်သည်။

"မနက်ဖြန်မနက် ငါးမျှားသွားခဲ့ရင် လိုက်မလား၊ ငါ မက်ဂ်ဒါလီးနားနဲ့ နားလည်မှုယူပြီး စီစဉ်လိုက်မယ်"

နီကိုလတ်စ်မှာ အကြီးအကျယ်ဝမ်းသာနေခိုက်မှာပင် ဂျိုစီသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ထွက်သွားသည်။ ချက်ချင်းလိုလိုပင် မက်ဂ်ဒါလီးနားနှင့် ဂျိုစီတို့ စကားပြောနေသံကို ကြားရ၏။ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူရယ်လိုက်သံကိုလည်း ကြားရ၏။ ပြောနေကြပုံမှာ တရင်းတနှီး။ ဂျိုစီသည် လူတိုင်းနှင့်အဆင်ပြေအောင် ပြောတတ် ဆိုတတ်နေထိုင်တတ်ပေ၏။ လူတိုင်းက ဂျိုစီကိုသဘောကျမည့်လက္ခဏာရှိ၏။ ဂျိုစီကို သဘောမကျသူဟူ၍ သူ့အဖေနှင့် ဂရေစီယာတို့နှစ်ဦးတည်းသာ ရှိမည်ထင်သည်။

ဂျိုစီသည် မက်ဂ်ဒါလီးနားနှင့် အလွန်တည့်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အားလပ်သည့်အခါမျိုးတွင် ဂျိုစီသည် မက်ဂ်ဒါလီးနားအား မထောက်မအားကူညီလုပ်ကိုင်ပေးတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် စည်သွတ်ဘူးဟောင်းများကို စွန့်ပစ်ပေးရသည်ကို ဂျိုစီက ဒိုင်ခံလုပ်ပေးသည်။ အမှန်တော့ ထိုအလုပ်မှာ ဂရေစီယာသာလုပ်ရမည့် အလုပ်။ ဂရေစီယာက လုပ်မပေး၍ ဂျိုစီက ဝင်လုပ်ပေးနေခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အားကူညီသည့်အတွက် မက်ဂ်ဒါလီးနားကလည်း တခြားလူတွေမမြင်အောင် အစားအသောက်များပေးတတ်ကျွေးတတ်သည်။ သို့သော်လည်း အခုကိစ္စကျတော့ ပြောရှိ ပေးမည်လော။ နီကိုလတ်စ် သတိထား၍ နားထောင်သည်။ တံခါးပိတ်သံကြားလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရ၏။ ဂျိုစီပြန်လာနေပြီ၊ အဆင်ပြေ၏။ ဂျိုစီ၏ပါးစပ်မှပြောသံကို စောင့်နေရန်မလို။ သူ့မျက်နှာပေါ်မှ အရိပ်အယောင်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် သူသိပြီ။

ပျော်စရာကောင်းလိုက်ပါဘိခြင်း။ ယနေ့အဖို့လည်း ပျော်စရာ။ မနက်ဖြန်ကျတော့လည်း ပျော်ရဦးမည်။ နေရောင်သည် လှပသောပန်းဥယျာဉ်ပေါ်သို့ ဖြာဆင်းလျက်ရှိ၏။ ပျားများသည် ဝေဆာဆာဆာဖူးပွင့်နေကြသည့် ပန်းမျိုးစုံတို့ကြားတွင် မျှံလိုက်၊ ဝဲလိုက်၊ နားလိုက်။ ဟိုတစ်ဖက်တွင် ပြာသောတောင်တန်းကြီးများ။ ပျော်စရာတွေ၍ ပျော်မိပြီဆိုပြန်တော့လည်း ကလေးပီပီ၊ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် အတိုင်းအဆမသိနိုင်လောက်အောင်ပင် ပျော်လျက်ရှိလေသည်။

❈

နောက်တစ်နေ့နံနက် ရှစ်နာရီတွင် ကျောက်စရစ်ခဲ လက်တစ်ဆုပ်ခန့် နီကိုလတ်စ်၏အိပ်ခန်း တရုတ်ကပ်များကို လာရောက်ထိမှန်သည်။ ဂျိုစီ၏ အချက်ပေးသံပင်တည်း။ မှေးမှေး မှေးမှေးနှင့် အိပ်တစ်ဝက် နိုးတစ်ဝက်ဖြစ်နေသော နီကိုလတ်စ်သည် အိပ်ရာပေါ်မှ ခုန်ထသည်။ ညဦးပိုင်းကတည်းက ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်၌ အသင့်တင်ထားသော အဝတ်အစားများကိုလဲ၍ အောက်ထပ်သို့ဆင်း၏။ စားပွဲခင်းအဖြူတစ်ထည်အုပ်ထားသော လက်ဆွဲခြင်းတစ်လုံးသည် သူ့အား ဆီးကြိုလျက်ရှိ၏။ မနေ့ညကတည်းက မက်ဂ်ဒါလီးနားပြင်ဆင်ထည့်ပေးထားသော အစားအစာများပေတည်း။ သူသည် လက်ဆွဲခြင်းကို အသာကောက်ဆွဲကာ ခြေကိုခပ်ဖွဖွနင်း၍ အပြင်သို့ထွက်သည်။ တံခါးဝမှကပ်၍ရပ်နေသော ဂျိုစီ၏လက်များအတွင်းသို့ မှောက်လျက်လဲကျတော့မလိုဖြစ်သွားသည်။

ဂျိုစီသည် ငါးမျှားတံအရှည်နှစ်ချောင်းကို ထမ်းလျက်၊ လက်ဖြစ်ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးကိုလွယ်လျက်၊ ရေခံပတ္တူအကျီင်္ဟောင်းကြီးကို ဝတ်လျက်။ သူတို့သည် လမ်းမကြီးဘက်သို့ထွက်ရာ လမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်သွားကြသည်။ ဂျိုစီက မြန်မြန်လျှောက်မှဖြစ်မည်ဟူသော အမူအရာကိုပြသည်။ နှစ်ယောက်သား အပြေးအလွှားလျှောက်ကြသည်။ လမ်းထိပ်အရောက်တွင် တစ်ဖက်မှလာနေသော တော်ရစ်ဒီ ကျေးလက်သွားဘတ်စ်ကားသည် သူတို့မြင်ကွင်းထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။

ဂျိုစီက လက်ပြ၍တားသည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်ဝယ် ခရီးသည်များဖြင့် ကျပ်တောင့်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ကား၏နောက်ဘက်ခပ်ကျကျတွင် သူတို့နှစ်ယောက် ကျပ်ကျပ်သပ်သပ် ကပ်၍ရနိုင်သော နေရာတစ်နေရာရသည်။ တနင်္ဂနွေထွက် အထူးယာဉ်ပေါ်တွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည်လည်း အပျော်ရွှင်ဆုံး

စုံတွဲတစ်တွဲပင်ဖြစ်သည်။ ကားပေါ်ရှိ ခရီးသည်အများစုမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ အလုပ်ပိတ်ရက်မို့ ဆွေမျိုးများရှိရာ တောင်ပေါ်ရွာများသို့ အလည်အပတ်သွားကြသူများဖြစ်သည်။ အားလုံးလိုလိုပင် လင်မယားစုံတွဲတွေချည်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည့် အဝတ်အစားများမှာ အရောင်မျိုးစုံ။ အမျိုးသမီးမှန်သမျှ ခေါင်းတွင် ရောင်စုံလက်ကိုင်ပဝါစည်းထားကြသည်။ အစားအသောက်ခြင်းများ၊ တောင်းများနှင့် အိတ်များသည် သူတို့ဘေး၊ သူတို့ခြေရင်းတွင်နှင့် သူတို့ရင်ခွင်များပေါ်တွင် နေရာယူထားကြ၏။ အချင်းချင်း စကားပြောသံနှင့် ရယ်မောသံများသည် တစ်ကားလုံးညံလျက်ရှိလေသည်။

ယောကျ်ားမှန်သမျှ ဂျိုစီကဲ့သို့ပင် ငါးမျှားတံကိုယ်စီ၊ ငါးထည့်အိတ်ကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်သည်။ လှုပြက်ရပ်ပေါက်နေသော ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် လူတစ်ယောက်သည် ဝက်ပေါင်ခြောက်တစ်ခုကို အငမ်းမရကိုက်ဝါးလျက်ရှိသည်။ သူကတော့ တခြားလူတွေနှင့်မတူ။ ခပ်တုတ်တုတ် ပြောင်းရှည်သေနတ်ကြီးတစ်လက် လွယ်ထားသည်။ ဆိတ်သားရေဝိုင်အိတ်ကြီး လွယ်လာသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်မှာမူ သူတစ်ယောက်တည်း သောက်ပွဲကျင်းပလျက်ရှိလေပြီ။

ချက်ချင်းလိုလိုပင် ဂျိုစီကိုမှတ်မိသူတွေများသည်။ သူ့ကို ဝိုင်းအုံ၍ နှုတ်ဆက်သူတွေ စကားပြောသူတွေများလာသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်တော့မည့် ပီလိုတာဘောလုံးပွဲ အခြေအနေနှင့် အလားအလာကို မေးကြ မြန်းကြ ဆွေးနွေးဝေဖန်ကြသည်။ တချို့က ဂျိုစီ၏တွဲဖက်ဖြစ်သော ဂျေမီ၏နေရာတွင် လူစားထိုးသင့်ကြောင်း အကြံပြုကြသည်။ ဂျိုစီက သူတို့စကားကို လက်မခံ။ သူ့တွဲဖက် ဂျေမီဘက်မှ ခုခံပြောသည်။

ထို့နောက် အဘိုးအို၏လက်ထဲမှ ဝိုင်အရက်အိတ်သည် တစ်ယောက်မှ တစ်ယောက်သို့ လက်ဆင့်ကမ်းကြသည်။ အရက်အိတ် လက်ထဲရောက်လာသည့်အခါ အိတ်နှုတ်ခမ်းကို ပါးစပ်တွင်တေ့၍ မော့ကြသည်။ အိတ်ထဲမှ အနီရောင်ဝိုင်အရက်သည် လူတစ်ယောက်ချင်းစီ၏ လည်ချောင်းအတွင်းသို့ စီးဆင်းဝင်ရောက်သည်။ ထိုအခါ ရယ်သံများသည် ပို၍ကျယ်လာသည်။ ရယ်စရာပြက်လုံးများကို ပို၍ပြောလာကြသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောင်ကြ လှောင်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် သေနတ်ပြောင်းရှည်ကြီးလွယ်ထားသော နှာခေါင်းရှည်ရှည်နှင့်လူမှာ ကားပေါ်ရှိ လူအများ၏ အပြောင်အနောက်ကို အခံရဆုံး။ သို့သော်လည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စိတ်ဆိုးခြင်းမရှိ။ "လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသားများ"နှင့် ဘယ်တုန်းကမှ ရောခွင့်မရခဲ့ရှာသော နီကိုလတ်စ်မှာ အထင်နှင့်အမြင် များစွာကွာခြားနေသဖြင့် တအံ့တဩဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူတို့လူစု၏ နေပုံထိုင်ပုံနှင့် ပြောဆိုဆက်ဆံပုံများမှာ ပျော်စရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းသည်။ လွတ်လပ်သည်။ ဤလူအုပ်ကြားသို့ သူ့အဖေရောက်လာပါက မည်ကဲ့သို့ ပြောလိမ့်မည်နည်း။ ဟန်ကြီးပန်ကြီးမလုပ်ဘဲ တရင်းတနှီး ပြောဆိုနေကြသည်များကိုမြင်လျှင် အလန့်တကြားဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု သူထင်မိလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘတ်စ်ကားသည် သဲမြေထူထပ်သော စပျစ်ခြံများနှင့် သံလွင်ပင်များ အစုလိုက်အပြုံလိုက်ပေါက်ရာ တောအုပ်ကလေးများကို ကျော်ဖြတ်လာသည်။ တောင်ကုန်း တောင်စွယ်များကြားသို့ မသိမသာ ဝင်ရောက်စပြုလာသည်။ ထို့နောက် ဘတ်စ်ကားသည် မတ်စောက်သောတောင်ပေါ်လမ်းများကို ကွေ့ပတ်၍တက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခြုံသံတရှင်ရှင်ဖြင့် နေးကွေးလေးလံစွာ သွားလျက်ရှိနေကြသော လှည်းများကိုမြင်ရသည်။ ဒီဘက်ပိုင်းကျတော့ ဘတ်စ်ကားသည် ခရီးသည်များဆင်းရန်အတွက် လမ်းဘေးမှတ်တိုင်နှင့် လယ်တဲများရှေ့တွင် မကြာမကြာရပ်ပေးသည်။

နီကိုလတ်စ်အဖို့တော့ မြင်မြင်သမျှအရာရာတိုင်းသည် အထူးအဆန်းချည်းဖြစ်နေသည်။ ဘပြည်းဖြည်းနှင့် တောင်တန်းများ၏ အမြင့်ဆုံးအပိုင်းသို့ ရောက်လာသည်။ ဒီဘက်ကျလေ နီကိုလတ်စ်အဖို့ ကြည့်စရာတွေက များလာလေ။ သူသည် ဘတ်စ်ကားမှန်ပြတင်းမှနေ၍ အပြင်ရှုခင်းများကို တအံ့တသြငေးမော၍ လိုက်ပါလာသည်။ ကားထဲတွင် ခရီးသည်များများစားစားမရှိတော့။ သူတို့နှစ်ယောက်အပြင် ခရီးသည်ဒါဇင်ဝက်ခန့်သာ ကျန်တော့သည်။ နီကိုလတ်စ်၏ရင်ထဲတွင် စိုးရိမ်စိတ်တစ်ခု ဝင်လာသည်။ ခရီးသည်အားလုံးလိုလိုပင် ငါးမျှားတံများပါလာကြ၏။ သို့ဆိုလျှင် သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် ငါးမျှားစရာနေရာ ကောင်းကောင်းမှ ရပါဦးမည်လော။

သူ့မျက်လုံးများသည် ဂျိုစီထံသို့ရောက်သွားသည်။ သူ့အကြည့်ကိုနားလည်လိုက်သော ဂျိုစီက စိတ်ပူစရာမလိုဟူသော သဘောဖြင့် ခေါင်းယမ်းပြသည်။ နောက်တစ်ရွာအရောက်တွင် ဘတ်စ်ကားသည် လမ်းဘေးထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက်၌ ရပ်သည်။ ကျန်နေသောခရီးသည်အားလုံးသည် သူနှင့် ဂျိုစီအား ဖက်လဲတကင်းနှုတ်ဆက်ကာ ဆင်းသွားကြသည်။ ကားပေါ်တွင် ခရီးသည်ဆို၍ သူတို့သာကျန်ခဲ့လေ၏။

ဘတ်စ်ကားဆက်ထွက်သောအခါ ဂျိုစီက သူ့အားလှမ်းကြည့်သည်။ "ဟော့... နီကို၊ ငါမင်းကို စကားမပြောလို့ မဖြစ်တော့ဘူးကွ"ဟု ဆိုသည်။ "ငါတို့အခု မြစ်ရှိရာကိုသွားကြမှား မင်းဘယ်လိုနေရထိုင်ရ၊ လုပ်ရကိုင်ရမယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီးပြောမထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ငါမင်းကို မြစ်ထဲလိမ့်ကျမှာစိုးတယ်၊ အဲသလိုသာဖြစ်ရင် ငါ့အဖို့မလွယ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ငါကမင်းကို စကားစပြောရ

တော့မှာပဲ၊ မင်းကတော့ မင်းအဖေကိုပေးထားရတဲ့ ကတိအတိုင်း ငါ့ကို စကားပြန်မပြောချင်လဲ နေနိုင်ပါတယ်"

နီကိုလတ်စ်က ဂျိုစီအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်သည်။ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရယ်ချင်စိတ်ကို မတားနိုင်။

"ကျွန်တော်လဲ စကားပြောရမှာပေါ့ဗျ ဂျိုစီရ၊ ခင်ဗျားကပြောရင် ကျွန်တော်ကလဲ ပြန်ပြောရမှာပေါ့"

ဂျိုစီက ပြုံးသည်။ "ဒါပေါ့ကွ၊ ငါတို့ဟာ ယောကျ်ားတွေပဲ၊ ယောကျ်ားပီပီပဲ လုပ်ရမှာပေါ့၊ ရှက်တတ် ကြောက်တတ်တဲ့ ကလေးလေးတွေလို တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ် လုပ်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ အခုလို ဒီဘက်ပိုင်းရောက်တုန်းမှာ ပျော်ပျော်ပဲ နေကြရမှာပဲ မဟုတ်ဘူးလား၊ ကဲ...လာ ငါတို့ဆင်းရမယ့်မှတ်တိုင်ရောက်ပြီ"

ဂျိုစီက ပြောပြောဆိုဆို သူ့ငါးမျှားတံနှစ်ချောင်းကိုကောက်ထမ်းပြီး ကျောပိုးအိတ်ကိုပြန်လွယ်သည်။ နီကိုလတ်စ်ကို လဲကျမသွားအောင် လက်တစ်ဖက်နှင့် ထိန်းကာ ဘတ်စ်ကားရှေ့ပိုင်းသို့ ခေါ်လာသည်။ ကားရပ်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူအလျင်စုန်ဆင်းသည်။ ပြီးတော့ နီကိုလတ်စ်ကို ချပေးသည်။ ကားပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြူ၍ကြည့်နေသော ယာဉ်မောင်းအား လက်ပြ၍နှုတ်ဆက်ကြသည်။ "ကံကောင်းကြပါစေကွာ"ဟု ယာဉ်မောင်းက အော်ပြောသည်။ ဘတ်စ်ကားသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ထွက်သွားသည်။ ကားနောက်တွင် ဖုန်လုံးကြီးများသည် အလိပ်လိပ်ထ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

နေသည် ကျဲကျဲတောက်ပူပြင်းလျက်ရှိသော်လည်း လေကတော့ အေးမြလန်းဆတ်သည်။ သူတို့ရှေ့တည့်တည့်တွင် တောင်ထွတ် တောင်စွန်းများ။ စောစောကတော့ သူတို့မော့်ကြည့်ခဲ့ရသည်။ အခုတော့ သူတို့နှင့်တပြေးတည်းဖြစ်နေပြီ။

နေရောင်သည် မျက်စိများကို ကျိန်းစပ်သွားလောက်အောင်ပင် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် တောက်ပနေသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် လာလမ်းဘက်သို့ ပြန်မျှော်ကြည့်သည်။ တောင်နှာမောင်းတစ်ခု၏ ဘယ်ဘက်တွင် ရွာလေးတစ်ရွာ၊ ထိုရွာ၏တစ်ဖက်ရှိ အောက်ခြေအနိမ့်ပိုင်းတွင်မူ လယ်ကွက်များနှင့် စပျစ်ခြံများ၊ ထိုခြံများ၏ တစ်ဖက်တွင်မူ မှုန်မှိုင်းရီဝေနေသော ပင်လယ်ပြင်၊ အားလုံးသည် သူ့မျက်စိအောက်၌ ရောက်နေသည်။ သူသည် ကမ္ဘာလောကကြီး၏ ထိပ်အမြင့်ဆုံးပိုင်း၌ ရပ်နေရသည့်နှယ် ခံစားနေရ၏။ သူသည် သန့်စင်လတ်ဆတ်သောလေကို အားရပါးရ ရှူရှိုက်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်အဖို့တော့ ဒီနေ့ဟာ အထူးခြားဆုံးနဲ့ အံ့သြစရာအကောင်းဆုံး နေ့တစ်နေ့ပဲဂျိုစီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တာပေါ့ကွာ"ဟု ဂျိုစီက ပြန်ပြောသည်။ နေက သိပ်ပူတယ်ကွ၊ ငါးမှူးလို့မှ ရပါ့မလားမသိဘူး၊ အေးလေ ကြည့်သေးတာပေါ့"

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တောအုပ်တစ်ခုကြားမှဖြတ်၍ တောင်စောင်း ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ဆင်းခဲ့ကြသည်။ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်မှ ဆိတ်များသည် သူတို့အား အကြောက်အလန့်မရှိဘဲ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။ ရုတ်တရက် စိမ်းလန်းစိုပြည်သော တောင်ကြားလွင်ပြင်တစ်ခုသည် သူတို့ရှေ့မှောက်တွင် ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည်။ လွင်ပြင်ပေါ်ဝယ် ကွေ့ကာပတ်ကာ စီးဆင်းနေသောမြစ်။ မြစ်သည် ဤနေရာတွင် ရေအားဖြင့်လည်သော ဂျုံစက်ဟောင်းတစ်လုံးရှေ့မှ ဖြတ်ကာ ရေကာတာတစ်ခုကို ကျော်ပြီး တစ်ဖက်သို့ဆင်းသွားသဖြင့် ရေကန်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

"ဒီနေရာပဲ ကွ"ဟု ဂျိုစီကရေရွတ်သည်။

"ဒီနေရာဟာ အကောင်းဆုံးနေရာပဲ၊ တခြားလူတွေ ဘာကြောင့်မလာကြတာလဲ ဂျိုစီ"

"ထမင်းဆိုင်နဲ့ဝေးလို့ကွ"ဟု ပြောကာ ဂျိုစီက ရယ်သည်။ "သူတို့က ငါးလဲမှူးချင်တယ်၊ အရက်လဲသောက်ချင်တယ်၊ အလုပ်နှစ်ခုကို တစ်ပြိုင်တည်းလုပ်ချင်ကြတာကိုးကွ"

ဂျိုစီသည် စက်ရုံရှေ့သို့ရောက်လာသည့် လူသွားလမ်းအတိုင်းလိုက်သည်။ နီကိုလတ်စ်က ဘေးမှကပ်၍ ခြေဖျားထောက်လျှောက်သည်။ တောင်ကြားတစ်လျှောက်တွင် နွေးနွေးထွေးထွေးရှိလှပေသည်။ အပြာရောင် အိုင်းရစ်ပန်းများသည် မှုးပွင့်ဝေဆာလျက်ရှိကြသည်။ စက်ရုံအဟောင်းအပျက်ကြီးဖြစ်သည်။ ခေါင်မိုးပင် မရှိတော့။ ရေညှိများ ထူထပ်စွာတက်နေသော ဘီးကြီးများ မလည်မပတ်ရသည်မှာ နှစ်များစွာကြာခဲ့ပြီထင်၏။

စက်ရုံအဝင်တွင် မြစ်ဘက်ကိုမျက်နှာပြုလျက်ရှိသော ကျောက်လှေကားတစ်ခုရှိသည်။ ဂျိုစီသည် သူ့ပစ္စည်းကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို ထိုကျောက်လှေကား၌ချသည်။ သူသည် တစ်လုံးစီ၏ ထိပ်ဘက်အပေါက်မှနေ၍ ငါးမှူးတံကို ထိုးသွင်းသည်။ ဈေးအပေါဆုံး ငါးမှူးတံများဖြစ်သော်လည်း ဂျိုစီသည် တယုတယနှင့် တရိုတသေကိုင်သည်။

"ခင်ဗျား ငါးမှူးရတာကို သိပ်သဘောကျသလား ဂျိုစီ"ဟု နီကိုလတ်စ်က မေးသည်။

"ငါအကြိုက်ဆုံးအလုပ်တစ်ခုပဲကွ"ဂျိုစီက ဖြေသည်။ "မင်းကော ဝါသနာမပါဘူးလား"

"ကျွန်တော်လဲ ဝါသနာပါပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်ဗျာ၊ ငါးမှူးခွင့် တစ်ခါမှမရခဲ့ဘူးဗျ"

"အခု မင်းမှူးရတော့မှာပဲကွ"ဂျိုစီက ပြုံးသည်။ "မင်းမှူးရင်တော့ ငါးစာနဲ့ပဲမှူးမှဖြစ်မယ်ကွ၊ မင်းက ငယ်သေးတော့ ကြိုးကို အဝေးကြီးပစ်ပြီးမှူးလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ဟောဒီမှာ လာကြည့်၊ ငါပြမယ်၊ မြစ်ငါးတွေ အရူးအမူးဖြစ်အောင်ကြိုက်တဲ့အစာ"

ဂျိုစီသည် ကျောပိုးအိတ်အတွင်းမှ သံဘူးဝိုင်းလေးတစ်လုံးကိုထုတ်၍ အဖုံးကိုဖွင့်ကာ သူ့လက်ဖဝါးပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက်၏။ ပိုးတုံးလုံး အသေတစ်ကောင်။ သူသည် ပိုးတုံးလုံးကောင်ကို ငါးမှူးချိတ်တွင်တပ်လိုက်ပြီး နီကိုလတ်စ်၏လက်မောင်းကိုဆွဲကာ ကျောက်လုံးကြီးများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ရေကာတာတစ်နေရာတွင် ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို တွဲလောင်းချ၍ ထိုင်နိုင်းသည်။ ငါးမှူးတံကြိုးကို ရေထဲသို့ပစ်ချလိုက်ပြီး ငါးမှူးတံကို နီကိုလတ်စ်၏လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလေသည်။

"အစာကို ငါးဟပ်ရင် တအားဆောင့်ဆွဲလိုက် ဟုတ်လား"

"ခင်ဗျားက ကျွန်တော်နဲ့အဝေးကြီးသွားနေမှာလား"

"မသွားပါဘူးကွာ၊ စိတ်ချပါ" ဂျိုစီက ရေကာတာ၏အမြင့်ပိုင်းရှိ တစ်နေရာကို ညွှန်ပြသည်။ "အဲဒီနေရာမှာ ငါနေမယ်"

ပထမတော့ နီကိုလတ်စ်သည် ကောင်းကောင်းမထိုင်တတ်။ ငါးမှူးတံကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်ပြီး တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီး ထိုင်နေမိသည်။ တဝေါဝေါကျဆင်းလျက်ရှိသော ရေလုံးကြီးများကိုကြည့်ကာ ခေါင်းမူးချင်သလိုလိုပင် ဖြစ်လာသည်။ ရေကန်ထဲသို့ လိမ့်ကျသွားမည်ကိုစိုးရိမ်သော စိတ်ကလည်း ဖိစီးနေသဖြင့် လိုအပ်သည်ထက်ပိုပြီး သတိထားနေမိသည်။ ကြာလာတော့လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ့ကိုယ်သူယုံကြည်မှုဝင်လာကာ ကြောက်စိတ်ပျောက်သွားသည်။

ဂျိုစီဆက်ဆံပုံမှာ သူ့အား မကျန်းမမာဖြစ်နေသော ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်ကို ဆက်ဆံပုံမျိုးမဟုတ်။ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော လူငယ်တစ်ယောက်ကို ဆက်ဆံနေသည့် အနေအထားဖြစ်သည်။ ဤဆက်ဆံမှုကြောင့် သူ့မှာများစွာဝမ်းသာအားတက်ရသည်။ ပီတိဖြစ်ရ၏။ သူသည် အောက်သို့ကျမသွားစေရန် သတိထားပြီး ဂျိုစီဘက်လှည့်ကြည့်သည်။ ဂျိုစီသည် ရေစီးထဲတွင်ရပ်နေသည်။ သူ့လက်ထဲမှ ငါးမှူးတံကြိုးကို မြှောက်၍ပစ်လိုက်၊ ပြန်သိမ်းလိုက် ပြန်ပစ်လိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် ရေစီးထဲမှ ငါးတစ်ကောင်ခုန်ထွက်လာသည်ကို သူမြင်လိုက်မိသည်ထင်၏။ သို့သော်လည်း အထင်မှားသာဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိအကျမပြောနိုင်။ သူ့ဖင်အောက် ကျောက်တုံးကြီးများသည် နွေးနွေးထွေးထွေး ရှိလှပေသည်။

ရုတ်တရက် သူ့ငါးမျှားတံသည် အသက်ဝင်လာသည်။ ငါးမျှားတံ၏ ထိပ်ပိုင်းသည် ရေ့သို့ကွေးကျသွားလိုက် ပြန်တက်လာလိုက်နှင့် တယိမ်းယိမ်းတနွဲ့နွဲ့ ဖြစ်လာနေ၏။ ရင်ပြင်အောက်တစ်နေရာမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုနှင့် အလေးအပင် တစ်ခု။

"ငါးဟပ်ပြီကွ"ဟု စိတ်ထဲကကျိတ်၍ အော်လိုက်မိ၏။ ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်ကာ ဂျူစီအားလှည့်ကြည့်မိသည်။ ဂျူစီကတော့ သူ့ကိုမမြင်။ သူနှင့်ကိုက်တစ် ရာခန့်အကွာတွင် သူ့အားကျောပေး၍ ရပ်နေသည်။ အော်ခေါ်ရန်စိတ်ကူးပေါ်လာ သေးသည်။ သို့သော်လည်း တဝေါဝေါကျနေသောရေသံများကြောင့် ကြားမည် မထင်။ သူ့ဘာသာသူ လုပ်ရမည့်အလုပ်။ ဖြစ်အောင်လုပ်မည်ဟူသော မာနစိတ် ကလေး ဝင်လာသည်။

သူသည် ငါးမျှားတံကြိုးရစ်ဘီးကို ကသောကမျောရစ်သည်။ ငါးမျှားတံအနှောင့် သည် သူ့ရင်ဘတ်ကို မကြာခဏထိုးမိသော်လည်း သူ သတိမထားနိုင်။ ငါးမျှား ချိတ်တွင် ချိတ်မိနေပြီဖြစ်သောငါးသည် အကြိတ်အနယ် ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်လျက် ရှိသည်။ သူကလည်း ပြန်လွတ်သွားမည်ကိုစိုးရိမ်သောစိတ်ဖြင့် ရစ်ဘီးကို တရကြမ်း ရစ်သည်။ ငါးသည် ရေထဲမှခုန်ပျံ၍ပါလာပြီး သူ့ရင်ဘတ်ကိုလာရိုက်မိသည်။ ဝမ်းသာလွန်းသောအရှိန်ဖြင့် နီကိုလတ်စ်၏နှလုံးသားသည် တဆတ်ဆတ်ခုန်လျက် ရှိလေသည်။

"အကြီး...ကြီးပဲ၊ အကြီး...ကြီးပဲ၊ လုလိုက်တဲ့ငါးကြီး"သူသည် အမောတကော နှင့် အသက်ကိုပင် မှန်မှန်မရှူနိုင်။ "ပြန်များလွတ်သွားမလား၊ ပြန်လွတ်သွားမှ ဖြင့်..."

နီကိုလတ်စ်သည် သတိကြီးစွာထား၍ ကြိုးကိုရစ်သည်။ အခုတော့လည်း ငါးသည်မောဟိုက်လျက်ရှိလေပြီ။ သူဆွဲရာနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ပါ လာသည်။ ရေစပ်နားရောက်လုလုတွင်သူသည် ငါးမျှားတံကို အသာချပစ်ခဲ့ပြီး ရေစပ်အထိဆင်း၍ ကြိုးကိုဆွဲတင်သည်။

သူ ငါးတစ်ကောင်ရပြီ။ မည်သူ့အကူအညီမှမပါဘဲ သူကိုယ်တိုင်ဖမ်းမိသော ငါး။ ပထမတော့ ဂျူစီထံအပြေးအလွှားသွား၍ ပြလိုက်မည်ဟုကြံမိသေးသည်။ ပြီးတော့မှ စိတ်တစ်မျိုးပြောင်းသွားသည်။ အခုမပြသေး။ သူသည် ငါးကိုငါးမျှားချိတ် မှဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး ကျောက်ခဲတစ်လုံးဖြင့် ခေါင်းကိုတစ်ချက်ထုလိုက်သည်။ ထို့ နောက် မလှမ်းမကမ်းရှိ ဒရင်ကောက်ပင်များကြားသို့ ထိုးသွင်းထားလိုက်သည်။

ထမျှအကြာတွင် နီကိုလတ်စ်သည် စောစောကနေရာတွင် အကျအနထိုင်ကာ ကျောက်တစ်ကြိမ် ငါးထပ်အဟပ်ကို မျှော်လင့်စောင့်စားလျက်ရှိလေ၏။

ဂျူစီရောက်လာသောအခါ နေ့ခင်းတစ်နာရီထိုးနေလေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် နီကိုလတ်စ်မှာ ငါးနှစ်ကောင် ထပ်မိထားပြီ။ ပထမဆုံးရသည့်အကောင်လောက် တော့ မကြီး။ သို့သော်လည်း သုံးကောင်ဆိုတော့ အားတက်စရာဖြစ်သည်။

"ကံကောင်းရဲ့လားကွ"ဟု ဂျူစီကမေးသည်။

ရင်ထဲတွင် အောင့်အည်းမျိုသိပ်ထားရသမျှသည် အခုမှပင် ပွင့်ထွက်လာသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် ဂျူစီထံ အပြေးအလွှားသွားကာ လက်မောင်းကိုဖမ်းဆွဲပြီး သူ့ ငါးများထားရာနေရာသို့ ခေါ်လာသည်။

"ဒီမှာဗျ၊ ဒီမှာကြည့်ပါဦး၊ အကြီးကြီးတွေပဲ၊ သိပ်လှတဲ့အကောင်ကြီးတွေဗျ၊ ပထမဆုံးမိတဲ့ကောင်က အကြီးဆုံးပဲ သိလား၊ ကျွန်တော် သူ့ကိုစပြီးမိတော့ အသက်တောင်မရှူနိုင်ဘူး၊ တကယ်ပဲ၊ ပျော်လိုက်တာလဲ အလွန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် အောင်ဆွဲယူပြီး ဖြုတ်ယူနိုင်တယ်၊ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ ငါးမမျှားဖူးဘူး ဂျူစီ သိလား၊ သိပ်ပျော်စရာကောင်းတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဟာ...ကျွန်တော်မေ့သွားတယ်၊ ခင်ဗျားကော ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဘယ်နှစ်ကောင်ရလဲဟင်"

ဂျူစီ၏ ကျောပိုးအိတ်ထဲဝယ် ငါးလေးကောင်။ သို့သော်လည်း သူဖမ်းမိသည့် ငါးများအတွက် အရေးလုပ်၍စကားမပြော။ နီကိုလတ်စ် ငါးသုံးကောင်အထိရသည့် အတွက် ကျေနပ်အားရလျက်ရှိသည်။ သူ၏ဘောင်းဘီအောက်ပိုင်းမှာ စိုရွှဲလျက်ရှိ၏။ နေပူကျဲတဲအောက်တွင် ရပ်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ သူ့မျက်နှာမှာ ချွေးသီးချွေးပေါက် များဖြင့် စိုရွှဲလျက်ရှိလေသည်။

"ကဲ...ငါတို့ နေ့လယ်စာစားကြမယ်၊ ငါတော့ ဆာလှပြီ၊ မင်းကော ဆာရောပေါ့"

သူသည် လှေကားထစ်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး သတင်းစာစက္ကူတစ်ရွက် ဖြင့် ပတ်ထားသည့်ပေါင်မုန့်ကြမ်းတစ်လုံးနှင့် ဒိန်ခဲတုံးကိုထုတ်သည်။ ကျောပိုး အိတ်ထဲမှ ကြက်သွန်နီတစ်လုံးကိုပါ ထုတ်သည်။ ထို့နောက် ခါးကြားမှ ဓားဖြင့် ကြက်သွန်ကို အခွံနွှာသည်။ ထိုအခါကျမှပင် နီကိုလတ်စ်သည် သူနံနက်စာမစား ရသေးသည့်အဖြစ်ကို သတိရကာ အပြင်းအထန်ဝမ်းဟာလာလေသည်။ သူသည် ဂျူစီ၏ဘေးတွင် ပယ်ပယ်နယ်နယ်ထိုင်ချလိုက်ကာ မက်ဂ်ဒါလီးနားထည့်ပေးလိုက် သော ခြင်းကိုဖွင့်သည်။ အထဲတွင် ကြက်ဥပြုတ်များ၊ ကြက်ကြော်တစ်ကောင်၊ ပေါင်မုန့်ချပ်များနှင့် ထောပတ်၊ သစ်သီးလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်များ စုံနေအောင်ထည့် ပေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတစ်ယောက်တည်းကုန်အောင် စားနိုင်မည်မဟုတ်။ သူ့မိတ်ဆွေ ဂျူစီကိုပါ ခွဲဝေမျှတကျွေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမတော့ ဂျိုစီက သူပေးသည်ကိုမယူ။ သူကျွေးသည်ကိုမစား။ နူးညံ့သော အစားအစာများမှာ သူစားနေကျမဟုတ်၍ မစားချင်ဟုငြင်းသည်။ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်ကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံရသော နီကိုလတ်စ်၏အဖြစ်ကို မြင်သောအခါ ကျမှ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် တစ်ယောက်တစ်ဝက်စီ အညီအမျှခွဲစားမည်ဟု ဆိုသည်။ ပူနွေးသောနေရောင်ခြည်အောက်တွင် မြေကြီးပေါ်ထိုင်၍ မြစ်ရေစီးသံကို နားထောင်၍ စားရသည့်အစားအစာမှာ မြိန်လှပါဘိခြင်း။ နီကိုလတ်စ်သည် ဂျိုစီ ခွဲဝေပေးသည့် ပေါင်မုန့်ကြမ်းနှင့်ကြက်သွန်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ စားဖူးခဲ့သူမဟုတ်။ သူ့စိတ်က အရသာရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ခဲ့၏။ အခု လက်တွေ့စားကြည့်တော့ ထူးထူးခြားခြားအရသာရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဂျိုစီကလည်း သူခွဲပေးသည့် ကြက်သားကို ကြိုက်ပုံပေါ်၏။ သူသည် အစားစားနေရင်းက ဒရင်ကောက်ပင်များ ကြားတွင်ချထားသည့် သူ့ငါးများကို စိတ်မချသည့်နှယ် မကြာမကြာလှည့်ကြည့်၏။ နှစ်ယောက်သား ငါးများခြင်းအကြောင်းကို စိတ်ဝင်တစားပြောမိကြသည်။ ဂျိုစီက ရာသီအလိုက် ရေချိုငါးများ နေရာပြောင်းရွှေ့ကျက်စားတတ်ပုံနှင့် အရင့်အရင်က ငါးများရင်းကြုံခဲ့ရသည့် သူ့အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြနေသည်။

နီကိုလတ်စ်အဖို့တော့ ဂျိုစီပြောသမျှသည် အထူးအဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာတွေ ချည်းဖြစ်သည်။ ဘယ်လောက်ကြာကြာပြောပြော ငြီးငွေ့မသွား။ နားထောင်မည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း နီကိုလတ်စ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် ပေါ်နေသည့် ပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှုကို ဂျိုစီကသတိထားမိသဖြင့် စကားကိုဖြတ်ကာ ထိုင်ရာမှထရပ်သည်။

"မင်း ကနေ့အိပ်ရာက အစောကြီးထခဲ့ရတာကွ၊ မင်း တရေးတမောအိပ်ဦးမှ ဖြစ်မယ်"

ဂျိုစီသည် သူ့ဓားဖြင့် ကျောက်ခက်ပင်ကိုင်းများကိုခုတ်ကာ စက်ရုံ၏အရိပ် အောက်တွင်ဖြန့်ခင်းပြီး သူ့အင်္ကျီဖြင့် အပေါ်မှအုပ်လိုက်သည်။

"ကဲ...အိပ်ရာခင်းပြီးပြီ၊ မင်းခဏတဖြုတ်အိပ်လိုက်ဦး"

နီကိုလတ်စ်က ဂျိုစီ၏စကားကို နားထောင်သည်။ သူသည် ခြေပစ်လက်ပစ် လှဲချလိုက်၏။ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ခေါင်းအောက်သို့သွင်းလိုက်ပြီး မြစ်ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်သွားသောဂျိုစီကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဂျိုစီသည် ပန်းကန်များကို ဆေးကြောကာ မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ လက်ဆွဲခြင်းထဲသို့ ပြန်ထည့်နေသည်။ ဖက်ရွက်များခူးကာ ငါးများကိုထုပ်နေသည်။ နေပူရှိန်သည် တက်လာလျက်ရှိ၏။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် တောင်ကြားလွင်ပြင်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားသည်။ မြစ်ရေစီးဆင်းသံသဲ့သဲ့သည် တစ်ခါတစ်ရံ သူ့နားဆီသို့ ရောက်လာသည်။ ပျင်းရိငြီးငွေ့စွာ တွန်ကျူးလျက်ရှိသော ငှက်တစ်ကောင်၏အသံ...။ ငှက်သံမှာ

ချောက်ချောက်သွေ့သွေ့ နိုင်လွန်းလှချေသည်။ ထို့နောက် မျက်စိများမှိတ်သွားလေ သည်။

ဂျိုစီပြန်လာသောအခါ နီကိုလတ်စ်တစ်ယောက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော် လျက်ရှိလေပြီ။ ပထမတော့ ဂျိုစီသည် သူ့နေရာပြန်ပြီး ငါးထပ်မျှားရန်စိတ်ကူး သည်။ သို့သော်လည်း မောမောပန်းပန်းနှင့် ပိုးလိုးပက်လက်လန်၍ အိပ်နေရှာသော နီကိုလတ်စ်ကိုကြည့်လိုက်မိသောအခါ စိတ်ပြောင်းသွားသည်။ သူသည် နီကိုလတ်စ် ဘေးတွင် အသာဝင်၍လှဲလိုက်ကာ အပြစ်ကင်းစင်သော နီကိုလတ်စ်၏မျက်နှာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ။ ဤသူငယ်အပေါ်တွင် ခင်မင်သောစိတ် နှင့် သနားကြင်နာသောစိတ်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ နူးညံ့သောပါးပြင်နှစ် ဖက်ပေါ်သို့ ရှည်လျားသောမျက်တောင်ကော့များ၏အရိပ်သည် ကျလျက်ရှိ၏။ နီနှစ်ရောင်ပေါက်နေသောသွားများသည် ညီညာလှပလှပေ၏။

ဂျိုစီအနေဖြင့် နီကိုလတ်စ်နှင့်မတူသည့် သူ့အဖြစ်ကို ပြန်သတိရနေမိသည်။ ဂျိုစီမွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့ရသည့်ဘဝမှာ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှချေသည်။ သူ့အဖေသေ သောအခါ သူ့အသက်မှာ ဆယ့်နှစ်နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ နောက် လအနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ သူ့အား ကျောင်းမှနုတ်ကာ လယ်ထဲသို့လွှတ်၍ အလုပ်လုပ်ခိုင်း သည်။ သူသည် ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ အလုပ်အပေါ်မှ ခေါင်းပုံဖြတ် ခြင်းနှင့် မိသားစုတစ်စုကို ရှာဖွေကျွေးမွေးနေရသောသူတစ်ဦးအပေါ် အပြင်းအထန် ဖိစီးနှိပ်စက်နေတတ်သည့်သောက၏ အကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အရွယ် မရောက် လူလားမမြောက်မီကတည်းက နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ရသူဖြစ်၏။ သူသည် အကျိုးမရှိ အရာမထင်သော စိတ်ကူးယဉ်မှုများနှင့် ပေျာ့တန်သောစိတ်သာ ယာမှုများကို အရသာခံနိုင်ခဲ့သူတစ်ဦးမဟုတ်ပေ။ ဆင်းရဲခြင်းဒဏ်ကို ခါးစည်း၍ ခံခဲ့ရသဖြင့် ကြံ့ခိုင်သောစိတ်၊ မဆုတ်မနစ်သောဇွဲ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ အားကိုးလိုသော သတ္တိများကို စောစောစီးစီးရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူ၏ ဝါသနာ၊ သူ၏ စိတ်ပါဝင်စားမှုနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုတို့ကြောင့် ပီလို တာဘောလုံးအားကစားတွင် ထူးချွန်ထင်ရှားခဲ့၏။ ဤထူးချွန်မှုကြောင့် သူ့မှာ ခင်မင်ရင်းနှီးသူ အသိမိတ်ဆွေများ တိုးခဲ့ရ၏။ ပြီးတော့သူ့မှာ အမေ၊ ညီမလေးငါး ယောက်နှင့် အဘိုးပက်ဒရိုတို့ရှိသည်။ သူတို့အားလုံးသည် သူချစ်ရမည့်လူများဖြစ် သည်။ ထိုလူစုမှလွဲလျှင် သူ့မှာ သံယောဇဉ်တွယ်စရာလူသည် ရှိနိုင်စရာအကြောင်း မရှိ။

သို့သော်လည်း အခုသူ့မျက်စိရှေ့မှောက်၌ ဤသူငယ်သည် ဘယ်ကဘယ်လို လုပ်ပြီး ပေါ်ပေါက်လာလေသည်မသိ။ သံယောဇဉ်ဖြစ်စရာ၊ ချစ်ခင်တွယ်တာစရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသားတစ်ဦးအဖြစ်နှင့် ရောက်လာခဲ့၏။ ဤသူငယ်အား သနားသောစိတ်၊ အကာအကွယ်ပေးလိုသောစိတ်များသည် သူ့ရင်၌ ကိန်းအောင်းလာခဲ့ရ၏။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရပါသနည်း။ ဒါကိုတော့ သူ လုံးဝမသိ။ သူသိနေသည်မှာ တစ်ခုတည်းသာရှိ၏။ ဤသူငယ်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့်ရသည့်အတွက် သူ့မှာ အတိုင်းအဆမသိနိုင်လောက်အောင် ကြည်နူးဝမ်းမြောက်နေခြင်းပေတည်း။

ဂျိုစီသည် သူ၏အသိဉာဏ်နှင့် အတွေ့အကြုံများကိုပေါင်းစပ်၍ ဉာဏ်မီသရွေ့ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်မိသည်။ သူတစ်ဦးတည်းသာ ချစ်ခင်လိုသော ကောင်စစ်ဝန်၏မေတ္တာသည် နီကိုလတ်စ်အား သူ့ပတ်ဝန်းကျင်လောကနှင့် ကင်း ကွာသွားစေမည့် တံတိုင်းကြီးဖြစ်စပြုနေလေပြီ၊ မကြာခဏ ဖျားတတ်နာတတ်သော သူ၏ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့မှုသည် နီကိုလတ်စ်အား ကာယမသန်စွမ်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ဖန်တီးပေးလျက်ရှိ၏။ သူ့အဖေ၏မနာလို ဝန်တိုစိတ်သည် နီကိုလတ်စ်၏ ငယ်ရွယ်နုနယ်၍ သစ်လွင်လန်းဆန်းသောစိတ်ကို ဖျက်ဆီးနင်းချေစပြုလျက်ရှိလေပြီ။

ကောင်စစ်ဝန်၏ ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းမဲ့လွန်းလှသော အယူသီးမှု၊ ပြင်းထန်လွန်းလှသော အတွေးအခေါ် အယူအဆနှင့် စိတ်နေစိတ်ထား၊ မိုက်မဲလွန်းလှသော မာန်မာန၊ ဤအရာအားလုံးကို ပေါင်းစပ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဂျိုစီ၏ရင်သည် ပူလောင်လာသည်။ ဤအရာအားလုံး၏ ဒဏ်ကိုခံရမည့် သားကောင်သည် နီကိုလတ်စ်ပင်ဖြစ်ပေတော့မည်။ နီကိုလတ်စ်အား ဤဘဝမှလွတ်မြောက်စေချင်လှပါ၏။ အပြင်းအထန် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်၍ထားသော ပတ်ဝန်းကျင်မှ သူ့သဘာဝအတိုင်း ရိုးရိုးအေးအေးကလေးနေရသောဘဝသို့ သူပို့ပေးချင်လှပါ၏။

နီကိုလတ်စ် နိုးလာချိန်တွင် နေစွယ်အတော်ကျိုးနေပေပြီ။ သူသည် မျက်လုံးများကိုဖွင့်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြူးတူးပြဲတဲ့နှင့်ကြည့်သည်။ "ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားတာကိုး"ဟု ရေရွတ်ကာ မြစ်ဘက်သို့ တစ်ချက်မျှလှမ်းမျှော်ကြည့်ပြီး ထထိုင်သည်။ "ကျွန်တော်တို့ ငါးထပ်မျှားဦးမှာလား"

ဂျိုစီက မိုးကောင်းကင်ထက်ရှိ နေကို မေးငေါ့ပြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အအေးဓာတ် မသိမသာဝင်စပြုနေပြီ။

"ငါတို့ ပြန်ကြဖို့အချိန်တော်ပြီထင်တယ်ကွ"

"ဟာ...ဂျိုစီကလဲဗျာ"

ဂျိုစီက ပြုံး၍ခေါင်းခါသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို နီကိုလတ်စ်၏ပခုံးပေါ် လှမ်းတင်လိုက်၏။

"တို့သွားမှဖြစ်မယ်ကွ၊ ဘတ်စ်ကားမမီဘဲ နေလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ကွာ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် နောက်တစ်ခေါက်လာကြသေးတာပေါ့"

နောက်တစ်ခေါက် ဤနေရာသို့ထပ်၍လာကြဦးမည်။ နီကိုလတ်စ်သည် ဤစကားကိုကြားရသောအခါ ကျေနပ်သွားသည်။ သူသည် ခုန်ထလာပြီး ဝမ်းသာအားရတစ်ချက်အော်လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ငါးမျှားတံများသိမ်းကြသည်။ အမှိုက်သရိုက်များကို စွန့်ပစ်ကြသည်။ အတိုအထွာပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းပြီး ပြန်ထည့်ကြသည်။ အလာတုန်းကလိုမဟုတ်။ နီကိုလတ်စ်က သူ့ပစ္စည်းများကို သူ့ဘာသာသူသယ်မည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အတူတူတွဲ၍တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၀)

ကာဆာဘရိဇာအိမ်ကြီးဆီသို့ နီကိုလတ်စ် ပြန်လျှောက်လာနေသည့်အခါတွင် အချိန်အတော်ကြီး နောက်ကျနေပေပြီ။ ညကိုးနာရီပင် ထိုးလုနီးနေပြီဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တစ်နေ့လုံး လွတ်လပ်စွာပျော်ခဲ့ရသော နီကိုလတ်စ်မှာ အခုအချိန်အထိ သူ့ကိုယ်သူ အရှိန်မသတ်နိုင်သေး။ ပျော်တုန်းပျော်ဆဲပင် ဖြစ်၏။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသဖြင့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အမှောင်ထုကိုပင် ကြောက်ရလန့်ရမှန်းမသိ။

တကယ်တော့ သူ၏ အပြန်ခရီးမှာလည်း ပျော်စရာအလွန်ကောင်းခဲ့၏။ ဘတ်စ်ကားတစ်စီးလုံး ရယ်ကြ မောကြ သီချင်းသံပြိုင်ဆိုကြနှင့် သောသောအုတ်အုတ်ရှိခဲ့၏။ သီချင်းမှာ ကက်တလန်စပိန်သီချင်းဖြစ်၏။ မြူးကြွ သွက်လက်သောသီချင်းမျိုးဖြစ်၍ ကြားရသူတိုင်း ဝင်၍မဆိုဘဲမနေနိုင်။ သူကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် အများနှင့်ရော၍ သီဆိုမိခဲ့သေးသည်။ သူဖမ်းမိလာသောငါးများကိုကြည့်၍ ခရီးသည်အများစုက သူ့အားချီးကျူးကြသည်။ အထူးသဖြင့်သေနတ်ကြီးလွယ်ထားသော နှာခေါင်းရှည်ရှည်နှင့်လူကြီးက သူ့အားပို၍ချီးမွမ်းစကားပြောခဲ့သည်။ ထိုလူကြီးခမျာ သေနတ်ကြီးလွယ်လာရသော်လည်း ဘာသားကောင်မှ ပစ်မရခဲ့ဘဲ လက်ချည်းသက်သက် ပြန်လာခဲ့ရ၏။ အများကဝိုင်း၍ ချီးမွမ်းစကားပြောကြသည့်အခါ နီကိုလတ်စ် ရှက်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အောင်မြင်မှုအတွက် စိတ်ဓာတ်တော့ တက်ကြွလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဘတ်စ်ကားပေါ်မှအဆင်းတွင် ဂျိုစီက သူ့အား အိမ်ဝင်းဝထိလိုက်ပို့မည်ဟု ပြောနေသည်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အခုဆိုလျှင် သူတစ်ယောက်တည်း မှောင်ထဲ၌လျှောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့စိတ်ကူးမှာ အိမ်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ပထမဆုံးမီးဖိုထဲသွား၍ သူမိလာသည့် ငါးများကို မက်ဂ်ဒါလီးနားအားပြမည်။ မနက်ဖြန်မနက်စာအတွက် သူ့အားချက်ပေးပါဟု မှာမည်။

သူသည် အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို အသာတွန်းဖွင့်ကာ အထဲသို့ဝင်သည်။ ခန်းမကြီးမှာ မှောင်မည်းလျက်ရှိသည်။ အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုနှင့် တူလှချေသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် ထွန်းနေကျမှန်အိမ်ကို ထွန်းဖို့မေ့နေဟန်တူ၏။ သူသည် တံခါးမကြီးကို ပြန်မပိတ်။ အပြင်မှဝင်လာနေသည့် အလင်းရောင်မှိန်မှိန်ကိုအားပြုကာ စမ်းတဝါးဝါးလျှောက်၍ ဝင်လာခဲ့သည်။ ရုတ်တရက် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားသည်။ ခန်းမကြီး၏ ဘယ်ဘက်ရှိစတိုခန်းအတွင်းမှ အငြင်းအခုံဖြစ်နေကြသော အသံများ ထွက်လာနေသည်။ ယောကျ်ားသံမှာ ဒေါ်သတကြီး။ မိန်းမ၏အသံမှာ စူးစူးရှရှ။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသည့် အငွေ့အသက်ပါသည်။ ဂရေစီယာနှင့် မက်ဂ်ဒါလီးနားတို့လင်မယားပေတည်း။

ဂရေစီယာပြန်ရောက်နေလိမ့်မည်ဟု သူမထင်ခဲ့မိပေ။ အခုတော့ဖြင့် ပြန်ရောက်နေလေပြီ။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးတွင် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသော သွေးများသည် ရပ်သွားပြီဟု ထင်လိုက်မိ၏။ ရှင်လန်းအားတက်မှုဟူသမျှ ပျောက်ပြယ်သွားကြလေပြီ။ သူသည် အသံမထွက်စေရန် ခြေဖျားထောက်၍ အသာကလေးလျှောက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် ပင်လယ်ဘက်မှ ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာသော လေပြင်းတစ်ချက်သည် သူဖွင့်ထားခဲ့မိသော တံခါးတစ်ချပ်ကို အရှိန်ပြင်းစွာ ဝင်ဆောင့်သည်။ ဒုန်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ ပိတ်သွားလေ၏။

အရှိန်ကပြင်းသဖြင့် ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး လှုပ်သွားသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုပင် စတိုခန်းဘက်မှမီးရောင်သည် နီကိုလတ်စ်၏ မျက်လုံးများပေါ် ထိုးကျလာသည်။ အခန်းထဲမှမှန်အိမ်ကို မြှောက်ကိုင်၍ထွက်လာသော ဂရေစီယာ။

ကလေးတစ်ယောက်မျှသာဖြစ်သော နီကိုလတ်စ်အဖို့ ဒယီးဒယိုင်နှင့် သိုင်းကွက်နင်း၍ လျှောက်လာနေသော ဂရေစီယာသည် ယခင်အချိန်များကထက်ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။ သူသည် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားဖို့ပင် အချိန်မရလိုက်။ ဂရေစီယာ၏ လက်တစ်ဖက်သည် သူ့လက်မောင်းကို လာ၍ဆုပ်ကိုင်ပြီး စတိုခန်းတွင်းသို့ ဆွဲခေါ်သွားခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။ အထဲတွင် ကုလားထိုင်တစ်လုံးနှင့် ထိုင်နေသော မက်ဂ်ဒါလီးနား။ မက်ဂ်ဒါလီးနား၏မျက်နှာသည် ရွှင်ရွှင်ပျပျမရှိ။ မျက်လုံးများမှာ နီရဲရောင်ကိုင်းနေသည်။ ငိုထားဟန်တူ၏။ သူ့ရှေ့မှစားပွဲပေါ်တွင် အစားအသောက်ပန်းကန်များနှင့် အရက်ပုလင်းတင်ထားသည်။ ပုလင်းထဲရှိအရက်မှာ တန့်လုနီးပါးဖြစ်နေပြီ။

"ယောဒီမှာ သခင်ပေါက်စကလေး ပြန်လာပြီ" ဂရေစီယာက သရော်လှောင်ပြောင်သံဖြင့် ပြောသည်။ သူ့အသံတွင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသံ မသိမသာရောယှက်နေသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်။ "သခင်ကလေး ဘယ်ရောက်ခဲ့ပါသလဲခင်ဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီကိုလတ်စ် အသံမထွက်နိုင်။ လှောင်ချင်ပြောင်ချင်သည့် မျက်နှာပေးဖြင့် ကြည့်နေသော ဂရေစီယာကို ကြောက်လန့်သောစိတ်ဖြင့် နှုတ်အသလိုဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးကျမှ စကားတစ်ခွန်းထွက်လာသည်။

"ငါးမျှားသွားတာ"

"ဪ...ငါးမျှားသွားတာကိုး"ဟု ဂရေစီယာက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့၍ ရေရွတ်သည်။ "ဒီလိုဆို ငါးတွေဘယ်မှာလဲ၊ ပြစမ်းပါဦး"

နီကိုလတ်စ်က နှုတ်မှမဖြေ။ ကြောက်စိတ်ဖြင့် တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော လက်ထဲမှခြင်းကို ရှေ့သို့ထိုးပြသည်။ ဂရေစီယာက ခြင်းကို အသာအယာဆွဲယူပြီး စားပွဲပေါ်သို့ သွန်ချလိုက်သည်။ အထဲမှ ငါးနှစ်ကောင်ထွက်ကျလာသော်လည်း အသေးဆုံးတစ်ကောင်မှာ လက်ဆွဲခြင်းဖင်တွင် ကပ်နေခဲ့သည်။

"ဟား..."ဂရေစီယာက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ "ငါးယူလာပုံ ယူလာနည်းက မမှန်ဘူး၊ ရေလဲဆေးမလာဘူး၊ ကိုင်လဲမကိုင်ရသေးဘူး"

နီကိုလတ်စ်ကတော့ မတုန်မလှုပ်ရပ်ကာ ကြည့်နေ၏။ ဂရေစီယာသည် ပေါင်မုန့်လှီးဓားကိုလှမ်းယူပြီး ငါးတစ်ကောင်၏ခေါင်းကို တစ်ချက်တည်းနှင့် ပြတ်သွားအောင် လှီးချလိုက်သည်။ ဖြူဖွေးသောစားပွဲပေါ်တွင် သွေးများစီးဆင်းကျလာသည်။ စားပွဲခင်းတစ်ခုလုံး နီရဲသွားလေ၏။

"ငါ့ကို မီးဖိုချောင်ထဲက ထမင်းချက်အစေခံတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံတာ ငါမကြိုက်ဘူးကွ သိလား"ဟု ထအော်ပြီး နီကိုလတ်စ်အား စူးစူးဝါးဝါးကြည့်၏။ "မင်း ငါပြောတာ နားလည်ရဲ့လား"

"ဟုတ်...ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့"နီကိုလတ်စ်မှာ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ပြောသည်။

ဂရေစီယာက ပြုံးသည်။ သူ့အပြုံးမှာ အသက်ပါသောအပြုံးမျိုးမဟုတ်။

"သခင်ကလေး ဘာကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်နေတာပါလဲခင်ဗျာ၊ ဪ... သိပြီ၊ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်နေတာတွေ့လို့ မဟုတ်လား၊ ဟော့...ဒီမှာ ငါသွားချင်တဲ့အချိန်သွားပြီး ပြန်ချင်တဲ့အချိန် ပြန်မယ်ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလားဟင်"

"ကျွန်တော်...သိ..သိပါတယ်"ဟု နီကိုလတ်စ်က တိုးတိုးလေးသံဖြင့်ဖြေသည်။

"အခု...မင်း သဘောပေါက်ပြီမဟုတ်လား"ဂရေစီယာက ကိုယ်ကိုမတ်လိုက်သည်။"ငါ့ကို ဆန့်ကျင်တဲ့လူမှန်သမျှ ငါက ပိုးကောင်လေးတစ်ကောင် နင်းချေပြီး ပစ်သလို နင်းချေပစ်မယ်သိလား"

ဂရေစီယာကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းတယမ်းယမ်းလုပ်နေသော မက်ဂ်ဒါလီးနားထံ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ညည်းညူစပြုသည်။

"ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း...အမျိုးသမီး၊ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေစမ်း၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေး နေလိုက်စမ်း"

ဂရေစီယာသည် မက်ဂ်ဒါလီးနားအား လုံးဝဂရုမစိုက်။ သူသည် အခုအချိန်အထိ ဓားကို လက်ထဲမှမချသေး။ နီကိုလတ်စ်ခမျာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းနှင့် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အဆီပြန်နေသော ဂရေစီယာ၏မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲမမြင်ရ။

"ပိုးကောင်လေးတစ်ကောင် နင်းချေပစ်သလို နင်းချေပစ်မယ်၊ တစ်နေ့ကျမှ ငါလုပ်ခဲ့သမျှအကြောင်းတွေ မင်းကိုပြောပြဦးမယ်၊ ငါ အရင်တစ်ခါတုန်းက မင်းကိုတောင် ပြောခဲ့ဖူးသေးတယ်လေကွာ၊ မင်းမှတ်မိဦးမှာပါ၊ မမှတ်မိလဲ အကြောင်းတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါဟာ ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်တတ်တဲ့ကောင်ဆိုတာ မင်း တစ်နေ့ကျ သိလာရမှာပေါ့၊ အခုလောလောဆယ် ငါမင်းကို သတိပေးချင်တာက ငါ့ကို မဆန့်ကျင်နဲ့၊ ငါ့အကြောင်းကို မစုံစမ်းနဲ့၊ ငါ့ကို စပိုင်မလုပ်နဲ့၊ ငါဘာလုပ်နေနေ မနှောင့်ယှက်နဲ့၊ ဒါပဲ သိတယ်မဟုတ်လား ငါဟာ ဘယ်တော့မှအိပ်တဲ့ကောင်မဟုတ်ဘူး၊ ငါဟာ အမြဲတမ်း မင်းအခန်းကို စောင့်ကြည့်နေတာ...နားလည်လား"

"မလုပ်ဘူး...မလုပ်ဘူး၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဘာမှမလုပ်ဘူး"

နီကိုလတ်စ်က ကြောက်လန့်တကြား အော်ပြောသည်။

ဂရေစီယာက ပြုံးပြန်သည်။ မုန်းစရာ ရွံစရာကောင်းသည့်အပြုံး။ သူသည် နီကိုလတ်စ်အနီးသို့ တိုးကပ်လာသည်။ ရူးကြောင်ကြောင်နှင့် အရက်ခိုးထနေသော နီရဲရဲမျက်လုံးများ။ နီကိုလတ်စ်ကတော့ ထိုမျက်လုံးများကို စက်ဆုပ်သည်။ ကြောက်လည်းကြောက်သည်။ နောက်ဆုတ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ မရ။

"မင်းဟာ အလကားကောင်လေးပါ၊ ဘာမှမသိတဲ့ ကောင်စားလေးပဲ၊ ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါသင်ပေးနိုင်တာ အများကြီးရှိတယ်၊ အများကြီး...အများကြီး"

"နင့်ပါးစပ်ကြီးကို ပိတ်ထားစမ်း"ဟု မက်ဂ်ဒါလီးနားက ထအော်သည်။ "ငမူးကောင်၊ ဝက်ကောင်၊ အရူး၊ နင်ဟာ"

ဂရေစီယာက နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ ထိုင်ရာမှထရန် ဟန်ပြင်နေသော မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ပါးကို သူ့ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ဖြတ်ရိုက်လိုက်သည်။

ရိုက်ချက်က ပြင်းထန်သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း အကြောက်လွန်နေပြီဖြစ်သော နီကိုလတ်စ်သည် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ရိုက်လိုက်သည်ကို မြင်သောအခါ အောက်သို့လှည့်၍ တစ်ဟုန်ထိုးထွက်ပြေးသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ စူးစူးရှရှအော်သံကို သူကြားသော်လည်းပြန်မကြည့်ရဲ။ ရှေ့သို့ တအားစွတ်၍ ပြေးသည်။ လှေကားထစ်များကို ကျော်လွှား၍တက်သည်။ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် ချော်လဲသေးသော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ချက်ချင်းပြန်၍ ကျုံးထသည်။ နာရကျင်ရမှန်းလည်းမသိ။ ခိုက်မိ တိုက်မိသည်ကိုလည်း မကြောက်။ ဂရေစီယာ၏လက်ထဲမှ လွတ်မြောက်ဖို့တစ်ခုတည်းသာ တွေးသည်။

နောက်ဆုံးကျတော့ သူ့အခန်းထဲရောက်လာသည်။ တံခါးကို တရကြမ်းပြန်ပိတ်ပြီး အတွင်းမှသော့ခတ်လိုက်သည်။ သူ့အဖေအိပ်ခန်းနှင့်ဆက်နေသော တံခါးပေါက်ကိုလည်း ပြေးပိတ်သည်။ အတွင်းမှ ဂျလက်ချထားလိုက်သည်။ တရုတ်ကတ်များကတော့ စောစောကတည်းက ပိတ်ထားပြီးဖြစ်၏။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဆောက်တည်ရာမရနိုင်လောက်အောင် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် တုန်လျက်ရှိသည်။ သူသည် အခန်းအလယ် အမှောင်ထုထဲတွင် ကယောင်ကတမ်းနှင့် ရပ်နေမိသည်။ မှန်အိမ်ကိုထွန်းလိုသော်လည်း မထွန်းရဲ။ ဂရေစီယာ မတွေ့နိုင်သည့်နေရာတွင် ပုန်းနေချင်သည်။ သူသည် ခြေထောက်မှဖိနပ်များကို ကန်ကျောက်၍ချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး အိပ်ရာပေါ်သို့ အသာကလေးတက်ကာ စောင်ခြုံအောက်သို့ဝင်သည်။ စောင်ခြုံထဲရောက်သည်အထိ ဂရေစီယာသည် သူ့အား လိုက်လံ၍ ခြောက်လှန့်နေဆဲ။ မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့် မူးရူးနေသော ဂရေစီယာသည် သူ့ထံသို့လာနေသည်။

ဂရေစီယာသည် သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စိတ်ချမှုကလေး ကိန်းအောင်းစပြုနေသော ကလေးသူငယ်တစ်ဦး၏ ဘဝလုံခြုံမှုကလေးကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့လေပြီ။ ကြောက်ခြင်း၊ ရှက်ခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်းတို့သည် နနယ်သော နီကိုလတ်စ်၏စိတ်ကို ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ သူသည် အခုလို အားကိုးအားထားမဲ့ချိန်တွင် ဂျိုစီကိုသတိရသည်။ ဂျိုစီသာ အနားမှာရှိလျှင် သူ့အား အကာအကွယ်ပေးပေလိမ့်မည်။ သူသည် ဂျိုစီကိုသတိရမိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဝမ်းနည်းပက်လက်နှင့် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးလေသည်။

သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် ထိုညကိုတော့ဖြင့် မေ့နိုင်လိမ့်မည်မထင်။ ထိုညသည် အလွန်ရှည်လျားသော ညတစ်ညဖြစ်၏။ မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးသံများသည် အပေါ်ထပ်သူ့အခန်းဆီသို့ တောက်လျှောက်တက်လာနေသည်။ ပြီးတော့ အော်သံ၊ ရန်ဖြစ်သံ၊ ပုလင်းကွဲသံ၊ ကျယ်လောင်လွန်းလှသော အော်ဟစ်ရယ်မောသံ၊ ထိုးသံ၊ ကြိတ်သံ၊ ရိုက်နှက်သံများ။ ထို့နောက် အားလုံးငြိမ်တိတ်သွားသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ငြိမ်တိတ်ဆိတ်ခြင်း။ ဘာတွေများ ဆက်ဖြစ်ကြဦးမှာပါလိမ့်။ ဘာတွေများ ထပ်ဖြစ်ကြဦးမှာပါလိမ့်။ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စောင့်၍နားထောင်ရသည်မှာ ရင်မောလှပါဘိ၏။ သူ အိပ်မက်မက်နေခြင်းလား။ သူ့တံခါးကို သေချာစွာပိတ်မိခဲ့ပါ၏လော။ သို့သော်လည်း သူသည် စောင်ခြုံအောက်မှ မထွက်ဝံ့။ ကြောက်စိတ်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးချွေးပြန်လျက်ရှိ၏။ စောင်ခြုံအောက်

မှနေ၍ လှုပ်လည်းမလှုပ်ဝံ့။ အိပ်၍လည်းမရ။ တစ်ခေါင်းလုံး မူးဝေနောက်ကျိလျက် ရှိရလေသည်။

နောက်ဆုံး မျှော်လင့်ချက်ဟူသမျှ ကုန်ဆုံးပြီဟူသောအသိ ဝင်လာသည့်အခါ တရုတ်ကတ်များကြားမှ အလင်းရောင်ခပ်ဖျော့ဖျော့ တိုးဝင်လာသည်။ သူ ခဏတစ်ဖြုတ် ငိုက်မျဉ်းသွားသည်ထင်၏။ သူသည် ခေါင်းထောင်ပြီး နားစွင့်သည်။ ဘာသံမှမကြားရ။ လူသွားလူလာရှိပုံလည်း မပေါ်။ သူသည် အိပ်ရာပေါ်မှအရဲစွန့်၍ ထကာ တရုတ်ကတ်တစ်ခုကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့ချောင်းကြည့်သည်။ ဥယျာဉ်ထဲတွင် ဂျိုစီရောက်နေလေပြီ။ ဂျိုစီသည် သူ့လက်တွန်းလှည်းအစုတ်ကလေးနှင့် အလုပ်ခွင်ဝင်လျက်ရှိ၏။

အဝတ်အစားလဲနေရန်မလို။ သူသည် တံခါးကိုဖွင့်၍ အောက်ထပ်သို့ ကသောကမျောဆင်းပြေးသည်။ ခန်းမထဲကျတော့လည်း ရပ်နားခြင်းမရှိ။ ဂျိုစီထံမရောက်မချင်း ကဆုန်စိုင်း၍ပြေးသည်။

"ဂျိုစီ...ဂျိုစီ"

ဂျိုစီ၏နာမည်ကို အခုလို အငမ်းမရမခေါ်ခဲ့ဖူး။ သူသည် အမောတကောနှင့် ဂျိုစီအနီးတွင်ရပ်သည်။ ညကအဖြစ်ကို ပြန်ပြောင်းပြောပြသည်။

ဂျိုစီက သူ့လက်တွန်းလှည်းပေါ်မှထိုင်၍ နားထောင်သည်။ နီကိုလတ်စ်၏ မျက်နှာကိုလည်းမကြည့်။ စကားတစ်ခွန်းမှလည်း ပြန်မပြော။ နီကိုလတ်စ်၏စကား ဆုံးသွားသည့်အခါ တစ်စုံတစ်ခု အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားနေဟန်ရှိသည်။ အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေလေသည်။ ထို့နောက် မတ်တတ်ထရပ်ပြီး နီကိုလတ်စ်အား ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းကြည့်သည်။

"မင်း တစ်ခုခုတော့ စားဦးမှပေါ့ကွာ၊ မင်း ဒီမှာထိုင်စောင့်၊ ငါသွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

ဂျိုစီသည် နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ ခဏနေတော့ ပြန်ရောက်လာသည်။

"မက်ဂ်ဒါလီးနားက မင်းအတွက် မနက်စာလုပ်နေတယ်၊ ဂရေစီယာကို ကြောက်စရာမလိုပါဘူးကွာ၊ သူ အခုထက်ထိ အိပ်ပျော်နေတုန်းပါ၊ ငါလဲ အခု ရှိနေပြီပဲဟာ၊ သွားစားပါ"

နီကိုလတ်စ်သည် တခြားလူတစ်ယောက်ကသာ တိုက်တွန်းလျှင် အိမ်ဘက်သို့ပြန်သွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဂျိုစီစကားကျတော့ သူချက်ချင်းလိုက်နာသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနားက သူ့အတွက်နံနက်စာကို ထမင်းစားခန်းထဲမှာပင် ပြင်ဆင်၍ ကျွေးသည်။ သူစားနေကျ အစားများပင်ဖြစ်၏။ တစ်ခုတော့ ထူးခြား၏။ ပေါင်မုန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးကင်မှာ ကျွမ်းနေသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနား လုပ်ကိုင်နေပုံမှာ တက်ကြွဖျတ်လတ်ခြင်းမရှိ။ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံလျက်ရှိသည်။ သူ့အလုပ်အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားသည့်ဟန်မရှိ။ သူ့ခေါင်းမှဆံပင်သည် ပွတီးပွရောင်း။ မျက်နှာကလည်း ဖောင်းတောင်းတောင်းပွတာတာ။ ဘရန်ဒီအနံ့ကလည်း အခုအချိန်ထိမပျောက်သေး။ သူ စားသောက်နေသည့်တစ်ချိန်လုံးလိုလိုပင် မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် သူ့အားမကြည့်။ သူ့အားလုံးဝဂရုမစိုက်သည့်နှယ် ရှိနေသည်။ သူ၏ နောက်ဆုံးအစာဖြစ်သော နို့ဖန်ခွက်ကုန်ခါမှပင် သူနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင်လာရပ်သည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ မျက်လုံးမှာနွမ်းနယ်နေဟန်ရှိ၏။

"မနေ့ညက ဂရေစီယာလုပ်တာဟာ မင်းကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် နာအောင်ကောင်အောင်လုပ်ဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး၊ အရက်တွေ အလွန်အကျွံသောက်ပြီး မူးနေလို့ပါ၊ နောက်ထပ်လဲ ဒါမျိုးမဖြစ်တော့ပါဘူး"

နီကိုလတ်စ်က စကားပြန်မပေးဘဲ ငြိမ်ဆိတ်စွာပြန်ကြည့်နေသည်။

"မင်းက သဘောကောင်းပါတယ်"ဟု မက်ဂ်ဒါလီးနားက ဆက်ပြောသည်။ "အခုဖြစ်တဲ့ဟာကို မင်းအဖေ ဆီညော်ဘရန်းဒီးကို ပြန်မပြောပါနဲ့"

"မပြောလို့မဖြစ်တော့မှ ပြောမှာပါ"

"ကောင်းပါလေ့ကွယ်"ဟု မက်ဂ်ဒါလီးနားက ရေရွတ်သည်။ "ကဲ…ကဲ၊ မျက်နှာသစ်ချေဦး"

နီကိုလတ်စ်သည် အပေါ်ထပ်ပြန်တက်ပြီး သွားတိုက်သည်။ မျက်နှာသစ်သည်။ ပြီးတော့ အဝတ်အစားလဲသည်။ ထို့နောက်တော့ စိတ်လက်ကြည်လင်ပေါ့ပါးသွားသည်။သို့သော်လည်း မနေ့ညက ကြုံခဲ့ရသည့်အဖြစ်က အရှိန်မကုန်သေး။ အခန်းထဲတွင် ကြာကြာနေချင်စိတ်မရှိ။ ဂျူစီရှိရာဥယျာဉ်ထဲသို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။

တစ်မနက်ခင်းလုံး နီကိုလတ်စ်သည် ဂျူစီအနားမှမခွာ။ စကားလည်း များများမပြော။ အလုပ်ကူလုပ်ဖို့လည်း စိတ်မဝင်စား။ မီးဖိုချောင်ပစ္စည်းများထားရာ စတိုခန်းတံခါးဆီသို့ မကြာမကြာလှမ်းကြည့်နေသည်က များသည်။ ဂျူစီကိုယ်တိုင်လည်း နီကိုလတ်စ်လိုပင်ဖြစ်သည်။ စကားများများမပြော။ အလုပ်ကို လုပ်နေသော်လည်း သူ့စိတ်မှာ အလုပ်အပေါ်တွင်ရှိပုံမရ။ မျက်မှောင်ကုတ်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားချိန်ဆနေဟန်ရှိသည်။ တင်းကျပ်စွာစေ့ထားသောနှုတ်ခမ်းသည် နီကိုလတ်စ် ကြုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်အပေါ် ပေါ့ပေါ့ဆဆသဘောမထားကြောင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ သူကိုယ်တိုင်လည်း အိမ်ကြီးဘက်သို့ မကြာခဏလှမ်းမျှော်၍ကြည့်သည်။

တစ်နာရီထိုးချိန်အထိ ဂရေစီယာ၏ အရိပ်အယောင်ကို မမြင်ရ။ နေ့လယ်စာပြင်ဆင်ပြီးကြောင်း မက်ဂ်ဒါလီးနားက လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ပြ၍ လှမ်းခေါ်သည့်

အခါ နီကိုလတ်စ်က သွားချင်စိတ်မရှိ။ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ဂျူစီက မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲပြ၍ သွားခိုင်းမှပင် ထသွားသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူထမင်းစားခန်းထဲ၌ နေ့လယ်စာစားခိုက်တွင် သူ့မိတ်ဆွေဂျူစီသည် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုအနီး၌ ရောက်နေသည်ကို သူသတိပြုမိသည်။ သူပြန်သွားသောအခါလည်း ဂျူစီသည် အိမ်နှင့်အနီးဆုံးနေရာတစ်နေရာမှ မြက်ပင်များကို ဓားတစ်လက်ဖြင့် ခုတ်ဖြတ်လျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာထားမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို စောင့်ကြည့်ပြီး သတိထားနေဟန်ရှိလေသည်။

သုံးနာရီထိုးတွင် အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကိုဖွင့်၍ ဆင်ဝင်အောက်ကိုထွက်လာသော ဂရေစီယာကို မြင်ရသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရှပ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီသာဝတ်ထား၏။ ခြေထောက်တွင် ဖိနပ်စီးထားသည်။ သူ့ရန်သူကို မြင်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နီကိုလတ်စ်တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူလာသည်။ ဂရေ စီယာ၏ပုံပန်းမှာ အမူးပြေသေးဟန်မတူ။ အခုအချိန်အထိ အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေ သည့်ပုံစံ။ ထိုအချိန်တွင် ဂျူစီသည် ထိုင်၍အလုပ်လုပ်နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက် ၏။ ဂျူစီထရပ်သည့်အချိန်နှင့် ဂရေစီယာ နောက်သို့လှည့်ကြည့်သောအချိန်မှာ တစ်ပြိုင်တည်းဖြစ်သည်။ ဂရေစီယာက ဂျူစီနှင့် နီကိုလတ်စ်တို့အား စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေသည်။

ဂျူစီကလည်း ဂရေစီယာအား စူးစူးရဲရဲပြန်ကြည့်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အတန်ကြာမျှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်လုံးချင်းဆိုင်၍ စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ နီကိုလတ်စ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အေးစက်တောင့်တင်းလျက်ရှိ၏။ သူသည် ဂျူစီနှင့် ဂရေစီယာတို့၏ စစ်အေးတိုက်ပွဲကို ဘေးမှရပ်၍ မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေမိသည်။ ဂျူစီနှင့် ဂရေစီယာတို့သည် စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်နေကြသည်မှာ တစ်မိနစ်ခန့်တော့ ကြာမည်ဟု သုထင်သည်။ ထို့နောက် ဂရေစီယာ၏မျက်လွှာများသည် အောက်သို့စိုက်ကျသွားသည်။ သူ့ပါးစပ်မှ ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သည်။ ပြီးတော့ ထွီခနဲတံတွေးတစ်ချက်ထွေးလိုက်ကာ ကားရုံဘက်သို့ထွက်သွားလေသည်။ ခဏနေတော့ မော်တော်ကားစက်စမ်းသံကို ကြားကြရလေ၏။

နီကိုလတ်စ်က ဂျူစီမျက်နှာကို အားကိုးတကြီး မော့်ကြည့်သည်။ ဂျူစီ၏မျက်နှာထားမှာ တည်ငြိမ်လျက်ရှိသော်လည်း နဖူးကြောများကတော့ ရှုံ့နေကြလေသည်။

"မင်းအဖေ ကနေ့ပြန်လာမှာလား နီကို"

"မလာသေးဘူး ဂျူစီ၊ မနက်ဖြန်တောင် ပြန်ချင်မှပြန်လာဦးမှာ"

"ဒီလိုဆို မင်းဒီည ဒီမှာပဲအိပ်ချင်သလား၊ မင်းဘယ်လိုစိတ်ကူးလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ...ကျွန်တော် မအိပ်ချင်ဘူး ဂျိုစီ၊ မအိပ်ရဲဘူးဗျ၊ ခင်ဗျားကကော ကျွန်တော့်ကို ဒီမှာပဲအိပ်စေချင်သလား"

တစ်ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ဂျိုစီသည် မြေပြင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး တွေဝေစဉ်းစားနေရာမှ နီကိုလတ်စ်အား ဖျတ်ခနဲမော်ကြည့်သည်။

"ငါ့အဖို့ စဉ်းစားရသိပ်ခက်တယ် နီကို၊ ငါ့အနေကတော့ ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ် မရှာချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းကို တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့ဖို့ဆိုတာကလဲ ငါမလုပ်ရက်ဘူး၊ ဟိုအကောင်ကြီးနဲ့ ငါမထားခဲ့နိုင်ဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျေးဇူးပါပဲ ဂျိုစီရာ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သိပ်ပြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ်"ဟု နီကိုလတ်စ်က ဝမ်းသာအားရ ရေရွတ်သည်။

ဂျိုစီကတော့ သိပ်ပြီးတက်တက်ကြွကြွမရှိ။ သူ့အမူအရာမှာ ခပ်ငေးငေး ခပ်ငိုင်ငိုင်နှင့် အေးတိအေးစက်နိုင်လွန်းလှ၏။

"ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုပါဘူးကွာ၊ ရပါတယ်၊ ကနေ့တော့ အလုပ်ဆက်လုပ်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ မင်းလဲ ငါနဲ့အတူတူ အိမ်ကိုလိုက်မှာမဟုတ်လား"

(၁၁)

နီကိုလတ်စ်သည် ဂျိုစီဘယ်မှာနေသည်ကို မသိချေ။ စပ်စပ်စုစုလုပ်၍ မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းလည်း မပြုပေ။ သူ့အဖို့တော့ ဂျိုစီဘယ်မှာနေသည်ဟူသောအချက်က အရေးကြီးသည်မဟုတ်။ သူ့အနားတွင် ဂျိုစီရှိနေဖို့သာလျှင် အဓိကလိုအပ်ချက်ဖြစ်၏။ အခုဆိုလျှင် သူသည် ဂျိုစီနှင့်အတူ ဂရေစီယာနှင့်ဝေးရာ မြို့ဘက်သို့ ခြေကျင့်လျှောက်နေကြပြီဖြစ်ရာ အပူအပင် အကြောင့်အကြကင်းမဲ့သွားပြီဖြစ်၏။ ရုတ်တရက်ချက်ချင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော အပြောင်းအလဲကြောင့် နီကိုလတ်စ်သည် ယမန်နေ့ညက သူကြုံခဲ့ရသမျှကို မေ့သွားခဲ့လေပြီ။ သူ့အာရုံသည် အခု သူလျှောက်သွားနေသည့်လမ်းမတစ်လျှောက်ရှိ အရာဝတ္ထုများအပေါ်၌သာ စိတ်ဝင်စားနေပြီဖြစ်ရာ တစ်လမ်းလုံး သူသိချင်တာမှန်သမျှကို ဂျိုစီအားမေးမြန်းရင်း လိုက်ပါလျက်ရှိ၏။ အနက်ရောင်နှင့် အဝါရောင်ကွက်ကျားငှက်က ဘာငှက်လဲ၊ လမ်းတစ်ဖက်တွင်မွှင့်နေသော ပန်းက ဘာပန်းလဲစသည့်မေးခွန်းများဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီမှာ သူ့အတွေးနှင့်သူဖြစ်၍ သူ့စကားများကို ကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက်။

ကွင်းတစ်ခုကို ဖြတ်မိသောအခါ ဂျိုစီသည် လမ်းတစ်ဖက်ရှိ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ကျောင်း၏ လှေကားထစ်များအတိုင်း တက်သွားသည်။

"မင်း ဒီနေရာက ခဏစောင့်နေကွာ နီကို"

"ငါ သွားနေကျမဟုတ်တဲ့ နေရာတစ်ခုကိုသွားမလို့ပါကွာ"ဟု ပြောကာ ဂျိုစီကပြုံးသည်။ "ဒါပေမယ့် ဒီကနေ့ ဒီနေရာကိုငါသွားတာဟာ မှန်လိမ့်မယ်ထင်တယ်ကွ"

"ကျွန်တော်လဲ လိုက်ချင်တယ်ဗျာ"

ဂျိုစီ ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။ ပြီးမှ သူ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်လိမ်ကာ ရှေ့မှနေ၍ တက်သွားသည်။

မိုးကျော်အောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီကိုလတ်စ် မျက်စိထဲတွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသည် ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှသည်။ နေရာတိုင်းတွင် အမှောင်ရိပ်များ ယှက်သန်းနေသည်။ ပြီးတော့ ထူးခြားသောအနံ့...။ မွှေးကြိုင်လှသော ကတိုးနံ့...။ ခေါင်မိုးမျက်နှာကြက် အခုံးများပေါ်တွင် ရေးဟောင်းပန်းချီများ...။ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် အဆောင်ကလေးများ ထုတ်ထားသည်။ ထိုအဆောင်များထဲတွင် ဖယောင်းတိုင်မီးများသည် လင်းလက်နေကြသည်။ ဂျိုစီသည် အဆောင်ကလေးတစ်ခုရှေ့သို့သွားကာ တရိုတသေ ဒူးထောက်၍ထိုင်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကိုယှက်၍ ဦးခေါင်းကိုငုံ့ထားသည်။ သူ့ရှေ့တွင် မှန်ပုံးကြီးတစ်ပုံးရှိသည်။ ထိုမှန်ပုံးထဲတွင် အလွန်လှပသော ရုပ်တုတစ်ခုရှိ၏။ ထိုရုပ်တု၏တစ်ပိုင်းမှာ အမျိုးသမီးဖြစ်၍ တစ်ပိုင်းမှာ ကလေးဖြစ်သည်။ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဝတ်အစားများမှာ အပြာရောင်...။ တကယ့် အဝတ်စအစစ်များကို ချုပ်လုပ်၍ ဝတ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရုပ်တု၏ဦးခေါင်းတွင် ရွှေနှင့်စိန်များ စီခြယ်ထားသော သရဖူဆောင်းထားလေသည်။

ဂျိုစီသည် ရုပ်တုရှေ့တွင် ဒူးထောက်ထိုင်ကာ စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာမျှ ငြိမ်သက်နေသည်။ ထို့နောက် ရှေ့သို့တိုးသွားပြီး မှန်ပုံးထဲသို့ ငွေစတစ်ပြားထည့်သည်။ မှန်ပုံးရှေ့ရှိ မှန်ခွက်တစ်ခုထဲ၌ အသင့်စိုက်ထားသည့် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကိုလည်း မီးထွန်းသည်။

အပြင်သို့ရောက်သောအခါ နီကိုလတ်စ်က ဂျိုစီ၏အရိပ်အခြည်ကို အကဲခတ်သည်။ ဂျိုစီသည် ဤကိစ္စကို သူ့အားရှင်းလင်းပြောပြချင်သည့် ဆန္ဒရှိပုံမရဟု သူတွက်သည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီရုပ်တုရှေ့၌ ထိုင်၍ဆုတောင်းခဲ့ခြင်းသည် သူ့အတွက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူ့စိတ်ကနားလည်နေသည်။ သူသည် ဂျိုစီအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

"ဖယောင်းတိုင်ဖိုးကို ကျွန်တော်ပေးမယ်လေ ဂျိုစီ"

သူ့စကားကိုကြားသောအခါ ဂျိုစီက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်သည်။ သူ့ကျောကိုလည်း တရင်းတနှီးလှမ်းပုတ်သည်။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ရယ်ရပါသနည်း။ ဒါကိုတော့ သူနားမလည်။

အနဲဆိုလျှင် သူတို့သည် ကွင်းပြင်၏မြောက်ဘက်ရှိ လမ်းသေးလမ်းမြွာများပေါ် ရောက်နေကြပြီ။ သူ့အဖေနှင့်လာခဲ့ဖူးသည့် ပီလိုတာဘောလုံးကွင်းကိုပင် ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြပြီ။ အိမ်ကြိုအိမ်ကြားရှိ လမ်းငယ်တစ်ခုမှအထွက်တွင် ကော်ရိယင်တီလမ်းမပေါ်သို့ရောက်သည်။ ထိုလမ်းမှာ လမ်းရှည်ကြီးတစ်လမ်းဖြစ်၍ မြစ်ဘက်သို့မျက်နှာပြုထားသော်လည်း သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်မရှိ။ လမ်းမကြီး၏ တစ်ဖက်တွင်မှု ပုံစံအမျိုးမျိုးထွက်နေသော အိမ်တန်းများ...။ တစ်ဖက်တွင် အများသုံး အဝတ်လျှော်

ကန်တစ်ကန်...။ မြည်းအုပ်တစ်အုပ်သည် သတ္တုခွက်ရှည်ကြီးတစ်လုံးထဲမှရေများကို သောက်နေကြသည်။ မြည်းထိန်းကတော့ မြစ်ကမ်းပါးပေါ်မှ ရပ်စောင့်လျက်ရှိ၏။ သူ့ခြေထောက်များတွင် ဖိနပ်စီးမလာ။

ပလက်ဖောင်းမှာ နေရာတိုင်းလိုလိုတွင် ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိသည်။ ထိုပလက်ဖောင်းပေါ်ဝယ် ကလေးပေါင်းမြောက်မြားစွာသည် ကစားလျက်ရှိကြလေသည်။ သူတို့ကစားနည်းကို နီကိုလတ်စ်နားမလည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှလည်း မမြင်ခဲ့စဖူး။ သူ့စိတ်တွင် အထူးအဆန်းတစ်ခုဖြစ်နေသည်။ မေးချင်စိတ်ဖြင့် ဂျိုစီ၏မျက်နှာကို မော့်ကြည့်သည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီ၏မျက်လုံးများသည် သူ့တို့ ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အဝတ်ထုပ်ကြီးတစ်ထုပ် ခေါင်းပေါ်ရွက်ထားသော အရပ်ပုပုအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးထံ ရောက်နေသည်။ ဂျိုစီ၏ခြေလှမ်းများသည် မြန်လာသည်။

"ဟိုဟာ ငါ့အမေပဲ နီကို"ဟု ပြောကာ သူ့အမေကို လှမ်းခေါ်သည်။ "မာရီယာ...မာရီယာ ဆန်တီရီ"

ခဏနှင့်ပင် ဂျိုစီ့အမေကို မီလာကြသည်။ ဂျိုစီက သူ့အမေခေါင်းပေါ်မှ လျှော်ပြီးသားအဝတ်ထုပ်ကြီးကို လှမ်းယူကာ ပခုံးပေါ်ထမ်းသည်။ သူ့အမေနားနားကပ်၍ တိုးတိုး...တိုးတိုးနှင့်ပြောပြသည်။ နားဝင်အောင်ရှင်းပြနေရသည်မှာ လွယ်ပုံမပေါ်။ ဂျိုစီအမေ၏မျက်နှာသည် အသွင်အမျိုးမျိုးပြောင်းလျက်ရှိသည်။ ပထမတော့ အံ့အားသင့်ခြင်း။ နောက်တော့ မရေမရာနှင့် မဝေခွဲနိုင်ခြင်း။ နောက်ဆုံးတော့ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း...။ သို့သော်လည်း နောက်ထပ် ဘာမှ ဆက်မပြောနိုင်သေးခင်မှာပင် သူတို့သုံးယောက်သည် အလွန်ကျဉ်းသော လမ်းမြောင် ကလေးတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်လာမိကြပြီး ချောကလက်ရောင်နံရံကြီးနှစ်ခုကြားရှိ ကျောက်လှေကားအတိုင်း တက်နေကြရသည်။ ထိုလှေကားထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဂျိုစီက အားနေသော သူ့လက်တစ်ဖက်ဖြင့် တံခါးတစ်ချပ်ကို တွန်းဖွင့်လေသည်။

"ယော...နီကို၊ ဒီဟာ ငါတို့နန်းတော်ပဲကွ"ဟု မြူးကြွသောလေသံဖြင့်ပြောသည်။ "အိပ်ခန်းကတော့ နှစ်ခန်းပဲရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မြို့ရှုခင်းကိုတော့ ကောင်းကောင်းမြင်ရတယ်ကွ၊ သိလား"

သူတို့သည် အမိုးခပ်နိမ့်နိမ့် အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ အခန်းဖွဲ့ထားပုံမှာ ထူးခြားသည်။ မီးဖိုနှင့် ဧည့်ခန်းမှာ တစ်ဆက်တည်း။ တစ်ဖက်တွင် သံမီးဖိုတစ်လုံးချထား၍ အခြားတစ်ဖက် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် အရောင်အဆင်းကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်သော ဆက်တီတစ်စုံချခင်းထား၏။ ထိုနှစ်ခု၏အလယ်တည့်တည့်သစ်သားကြမ်းခင်းပေါ်တွင် ထမင်းစား စားပွဲရှည်တစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်များရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစိမ်းရောင်ဖျော့ဖျော့သုတ်ထားသည့် နံရံပေါ်တွင် ဓာတ်ပုံများ ငှက်နှင့် လိပ်ပြာရုပ်တုများ၊ ပီလိုတာဘောလုံးပုတ်ခြင်းတစ်စုံ၊ ပြက္ခဒိန်တစ်ခုနှင့် ဘုရားပုံတော်များ သူ့နေရာနှင့်သူ အဆင်ပြေအောင်ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ပြတင်းပေါက်အနီးရှိ ခွေးခြေထိုင်ခုံတစ်လုံးပေါ်ဝယ် အဘိုးအိုတစ်ဦးထိုင်နေသည်။ အဘိုးအိုသည် အရိုးအပ်ရှည်ကြီးများဖြင့် သိုးမွေးအင်္ကျီထိုးလျက်ရှိသည်။ မီးဖိုပေါ်မှ တပွက်ပွက်ဆူနေသော သံအိုးတစ်လုံးကို စိတ်ဝင်တစားရပ်ကြည့်နေသူမှာ မျက်လုံးနက်နက် ဗိုက်ရွှဲရွဲနှင့် အသက်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

"ဟိုဟာက အဘိုးပက်ဒရို၊ ဒါက မက်ကွီတာ" ဂျူစီက ပခုံးပေါ်မှအဝတ်ထုပ်ကိုချရင်း နီကိုလတ်စ်အား မိတ်ဆက်ပေးသည်။ "တခြားကလေးတွေ ဘယ်သွားကုန်ကြသလဲ"

"ကျောင်းကပြန်မလာကြသေးဘူး"ဟု မက်ကွီတာက ဖြေသည်။ သူ့မျက်လုံးများကတော့ မီးဖိုပေါ်မှ အိုးကိုသာကြည့်နေဆဲ။ ခဏနေတော့မှ လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်သည် နီကိုလတ်စ်အပေါ် စူးစိုက်လျက်ရှိ၏။ "အစ်ကိုပြန်လာတာ စောတယ်နော်"

"အေး...ဟုတ်တယ်"ဟု ဂျူစီက ပြန်ပြောသည်။

ဂျူစီအမေ မာရီယာသည် သူ့ကျောပေါ်မှခြုံထည်ကိုမချွတ်သေး။ နီကိုလတ်စ်နှင့်ပတ်သက်နေသောကိစ္စအတွက် စိတ်အေးဟန်မတူ။ ဂျူစီအားလှမ်း၍ စကားတစ်ခွန်းပြောသည်။

"ကဲ...လာပါဦး သားရယ်၊ တို့သားအမိ စကားပြောကြဦးစို့"

သားအမိနှစ်ယောက် အခန်းတစ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားကြသည်။

သူတို့ဝင်သွားခိုက်မှာပင် လှေကားဆီမှ အပြေးအလွှားတက်လာနေသော ခြေသံများကို နီကိုလတ်စ်ကြားရသည်။ ထို့နောက် အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး အိမ်တွင်းဖြစ် လက်ချုပ်ဂါဝန်ကလေးများဝတ်ထားသည့် မိန်းကလေး လေးယောက် အလုအယက် တိုးဝှေ့ဝင်လာကြသည်ကို မြင်ရလေ၏။ သူတို့လက်ထဲတွင် စာအုပ်ကလေးတွေကိုယ်စီကိုင်လျက်။

နီကိုလတ်စ်မှာ ထူပူလျက်ရှိ၏။ သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် အခုအချိန်အထိ ဤမျှလောက် များပြားသော မိန်းကလေးများကို မတွေ့ခဲ့စဖူး။ ဘာပြော၍ ဘာလုပ်ရမှန်းလည်းမသိ။ ရှက်စိတ်ဖြင့် နံရံပေါ်မှ လိပ်ပြာရုပ်တုများကိုသာ မဲ၍ကြည့်နေမိသည်။ ကံအားလျော်စွာပင် အဘိုးအိုက လှမ်း၍စကားပြောလိုက်သဖြင့် သူ့မှာ နေသာထိုင်သာဖြစ်သွားသည်။

"မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲဆိုသော်"

"နီကိုလတ်စ်"

"ဟောဒီလေးယောက်က ဂျူစီရဲ့နှမလေးတွေပဲ၊ သူက ဂျူအာနာတဲ့၊ အငယ်ဆုံး၊ အသက်ကငါးနှစ်၊ သူကတော့ လူစီဆာတဲ့၊ အသက် ခုနစ်နှစ်၊ ဟောဟိုနားက အီလီနာ၊ ကိုးနှစ်မပြည့်သေးဘူး ပြီးတော့ အဆိုးဆုံးတစ်ယောက်က ဘီယန်ကာ၊ သူက မက်ကွီတာထက် နှစ်နှစ်ပဲငယ်တယ်"

ကလေးအားလုံးသည် နီကိုလတ်စ်အား ဝိုင်းအုံပြီးကြည့်နေကြသည်။ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ။ သူ့အား အထူးအဆန်းတစ်ယောက်သဖွယ် စေ့စေ့စပ်စပ်လေ့လာလျက်ရှိကြသည်။ သူ့နက္ကတိုင်ကို ကိုင်ကြည့်သူကကိုင်ကြည့်သည်။ သူ့ဘောင်းဘီကြိုးသိုင်းကို ဆွဲသူကဆွဲကြည့်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ဖိနပ်ကြိုးများ။ သူတို့ပါးစပ်များကလည်း အငြိမ်မနေ။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် လျှောက်မေးကြလေသည်။

"ဘယ်တုန်းက ရောက်လာတာလဲ"

"ဒီကိုလာတာ ဘာလုပ်မလို့လဲ"

"နင်က ဘယ်သူလဲ"

နောက်ဆုံးမေးခွန်းကို ထုတ်လိုက်သူမှာ အဘိုးပက်ဒရိုက အဆိုးဆုံးဟုပြောခဲ့သော ဘီယန်ကာဖြစ်သည်။

"ငါက မစ္စတာဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးရဲ့သား၊ သူက စပိန်နိုင်ငံမှာ လာနေရတဲ့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကောင်စစ်ဝန်"

"အေး...အေး ဟုတ်တယ်"ဟု လူစီဆာက ကြောက်လန့်သောအမူအရာဖြင့် ရေရွတ်သည်။ "ဒီဆီညော်ကလေးက အမေရိကန်းလူမျိုးပဲ၊ တို့အစ်ကို ဂျူစီရဲ့ သခင်ကြီးသားပေါ့"

ကလေးအားလုံး နောက်သို့ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။ သူတို့အချင်းချင်း တီးတိုးတီးတိုးနှင့် တွတ်ထိုးနေကြသည်။ နီကိုလတ်စ်၏မျက်နှာသည် ရှက်စိတ်ဖြင့် နီရဲလျက်ရှိလေသည်။ သူတို့ပြောနေကြသည်မှာ သူ့အကြောင်းပင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဂျူစီတို့သားအမိ အခန်းထဲမှပြန်ထွက်လာကြသည်။ နှစ်ဦးစလုံး၏ မျက်နှာများမှာ သာသာယာယာရှိကြသည်။ မဆိုစလောက် သောကအရိပ်အငွေ့ကလေးကတော့ ဂျူစီ၏မိခင်မျက်နှာတွင် ရှိနေသေး၏။

"ကဲ...လာကြ၊ ညနေစာစားကြမယ်" ဂျူစီအမေ မာရီယာက အားလုံးကိုခေါ်သည်။ နီကိုလတ်စ်ကိုပါ ပြုံး၍ကြည့်သည်။ "မင်းလဲ ငါတို့အစာကို ကြိုက်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ် နီကိုလတ်စ်"

အားလုံး ထမင်းစားစားပွဲတွင် စုဝိုင်း၍ထိုင်ကြသည်။ မာရီယာက အိုးကြီးတစ်လုံးကို ရင်ခွင်ထက်တင်၍ ပွေ့ထားသည်။ သူ့လက်များမှာ အဝတ်လျှော်ရလွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားကြီး၍ ပဲကြီးရေစိမ်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးတွန့်လိမ်နေကြသည်။ လက်သည်းခွံများမှာလည်း သွေးရောင်ပင်မမြင်ရ။ နူးပွဖြူဆွတ်နေသည်။ သူသည် အိုးထဲမှ ရေလုံပြုတ်ဟင်းကို ပန်းကန်ပြားထဲသို့ တစ်ဇွန်းစီအညီအမျှ လိုက်ထည့်ပေးသည်။ စားပွဲထိပ်မှ ထိုင်နေသောဂျူစီသည် မြစ်ဘက်သို့ ငါးမျှားထွက်စဉ်က နီကိုလတ်စ် စားခဲ့ရဖူးသည့် ပေါင်မုန့်ကြမ်းမျိုးတစ်လုံးကို လှီးလျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် လူဝီဆာက ဘုရားသခင်အား ကျေးဇူးတင်စကားရေရွတ်သည်။ ပြီးမှပင် အစားအစာကို စားကြလေသည်။

သူတို့အစားအစာတွင် အချဉ်ရည်မပါ။ ဝိုင်အရက်မပါ။ ထောပတ်မပါ။ ထောပတ်အစား အပေါစားသံလွင်ဆီကို ပေါင်မုန့်ကြမ်းတွင် ခပ်ပါးပါးကလေး ပါသည်ဆိုရုံမျှ သုတ်၍စားကြသည်။ ရေလုံပြုတ်ဟင်းထဲ၌ အမဲသားစအနည်းငယ်တော့ ပါပါ၏။ သို့သော်လည်း ထိုအမဲသားစမှာ အပေါစားအသုံးစားအဆီနှင့် အရွတ်များသာဖြစ်၍ ပါသည်ဆိုနိုင်ရုံမျှသာ ပါခြင်းဖြစ်သည်။ မျက်စိကိုဖြဲ၍ မနည်းကြိုးစားရှာနိုင်မှ တစ်ဖက်စ နှစ်ဖက်စသာရနိုင်သော အမဲသားစဖြစ်လေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကြက်သွန်နီ နိုင်းချင်းထည့်၍ ပြုတ်ထားသော ရေလုံပြုတ်ဟင်းရည်မှာ အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံလှချေသည်။ နီကိုလတ်စ်အဖို့တော့ ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလကမှ မစားခဲ့ရဖူးသော အလွန်အရသာထူးသည့် ဟင်းကောင်းတစ်ခွက် ဖြစ်နေပေသည်။

မာရီယာသည် အားလုံး၏အရိပ်အခြည်ကိုကြည့်၍ သူအနည်းဆုံးစားသည်ကို နီကိုလတ်စ် သတိထားမိသည်။ အဘိုးပက်ဒရိုကလည်း မာရီယာလိုပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် ထပ်ထည့်သည်ကို မတွေ့ရ။ တစ်အိမ်လုံးတွင် ဝင်ငွေအကောင်းဆုံး ရှာနိုင်သည့် ဂျူစီတစ်ယောက်ကိုသာလျှင် နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ထည့်ပေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

နီကိုလတ်စ်သည် အိမ်သားများ အခြေအနေကိုကြည့်၍ သူကိုယ်တိုင်လည်း နောက်ထပ်မထည့်။ ထို့နောက် ပါကွီတာသည် ထိုင်ရာမှ ထသွားကာ မီးဖိုပေါ်မှ ကရားကြီးတစ်လုံးကို ယူလာပြီး မည်းနက်နေသော ကော်ဖီကို တစ်ခွက်စီ လိုက်ငှဲ့ပေးသည်။ ကော်ဖီအရောင်အဆင်းမှာ သောက်ချင်စရာမရှိ။ အနံ့ကလည်း မီးခိုးနံ့ထွက်လျက်ရှိ၏။ ဤအရည်မျိုးသည် ကလေးများသောက်ရန် မသင့်ဟု နီကိုလတ်စ် နားလည်ထားသည်။ သို့သော်လည်း သူပြော၍မဖြစ်။ ဣန္ဒြေမပျက်ပင် သူ့ရှေ့မှ ကော်ဖီပန်းကန်ကို ယူ၍သောက်သည်။ သူမကြိုက်ကြောင်း တခြားလူတွေ ရိပ်မိကုန်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် မျက်နှာကို မရှုံ့မိစေရန် အောင့်ထားလေသည်။

ကော်ဖီသောက်ရင်း စကားစမြည်ပြောကြ၏။ ကလေးများက သူတို့ကျောင်း၌ ကြုံခဲ့ရသည့် တစ်နေ့တာအတွေ့အကြုံများကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းပြောကြသည်။ ပြောရင်းမှလည်း သူတို့၏ဧည့်သည် နီကိုလတ်စ်အား မကြာခဏလှမ်း၍ လှမ်း၍ ကြည့်တတ်သည်။ မာရီယာက ပါကွီတာအား သူယနေ့ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ မှန်ဗီရိုထဲတွင်မြင်ခဲ့ရသည့် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံအကြောင်းကို ပြောပြနေ၏။ ဂျူစီကတော့ ကုလားထိုင်တွင်ကျောမှီကာ သူ့အဘိုးပက်ဒရိုနှင့် ပီလိုတာဘောလုံးပွဲအကြောင်းပြောနေကြသည်။ အထူးသဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် ဟူစကာအသင်းနှင့် ထပ်မံကစားရဦးမည့် သူတို့မြို့ ဆန်ကျော်ဂျီအသင်း နိုင်ခြေရှိ မရှိ ဆွေးနွေးပြောဆိုလျက်ရှိကြသည်။ ရှက်စိတ်ဖြင့် မှုန်ထုနေသော နီကိုလတ်စ်တစ်ယောက်သာလျှင် နှုတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ အခြေအနေကို ရိပ်စားမိသော ဂျူစီက နီကိုလတ်စ်အား စကားပြောလာအောင် ရေလာမြောင်းပေးလုပ်သည်။

"မင်းကော ဘယ်လိုထင်သလဲ နီကို"

နီကိုလတ်စ်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှူလိုက်၏။

"ပြီးခဲ့တဲ့ပွဲတုန်းက ကစားသလိုသာ ခင်ဗျားကစားမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ဘက်က နိုင်မှာသေချာပါတယ်"သူသည် စကားကို ဆက်မပြောဘဲရပ်ထားသည်။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အတွေးကိုတော့ သူထုတ်ဖော်မပြောဘဲ မနေနိုင်။ "ခင်ဗျား မြို့ကြီးတွေတက်ပြီး ကစားဖို့ကောင်းတယ်ဗျ၊ ဒါဆိုရင် ငွေတွေအများကြီးရမှာ"

ဂျူစီပြုံးလေသည်။

"ငါက မြို့ကြီးတွေပေါ် တက်ကစားနိုင်လောက်အောင် မကျွမ်းကျင်သေးဘူးကွ၊ ပြီးတော့လဲ ငါက မြို့ကြီးတွေမှာ မနေချင်ဘူး၊ အသက်ရှူကျပ်ပြီးသေမှာ၊ ငါက တောင်ပိုင်းမှာပျော်ချင်တဲ့ကောင်၊ လေကောင်းလေသန့်လဲရတယ်၊ ငါးမျှားလို့လဲရတယ်၊ ဘယ်လောက်ဟန်ကျသလဲ"

"အဘိုးတို့ ဆန်တီရီမျိုးတွေက ပီလိုတာဘောလုံးကို မျိုးနဲ့ရိုးနဲ့ချီပြီး ကစားခဲ့ကြတာကွယ့်၊ ဒါပေမယ့် ငွေရဖို့ ကစားကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ သက်သက် ဝါသနာပါတဲ့ အားကစားတစ်ခုအနေနဲ့ ကစားခဲ့ကြတာ"ဟု ပက်ဒရိုက လေအေးကလေးဖြင့်ဝင်ပြောသည်။ "ဂျူစီ့အဖေဟာ နာမည်ကြီး ပီလိုတာဘောလုံးသမားတစ်ယောက်ပေါ့၊ ဟောဟိုမှာ သူ့ဓာတ်ပုံ"အဘိုးအိုက နံရံပေါ်မှာ မုတ်ဆိတ်မွေးစနှင့် ခပ်တုတ်တုတ် ခိုင်ခိုင် လူတစ်ယောက် ၏ ဓာတ်ပုံကို ညွှန်ပြသည်။ "အဘိုးတောင်မှ ငယ်ငယ်တုန်းက ပွဲကြည့်ပရိသတ် သဘောကျအောင် အသုံးတော်ခံခဲ့တဲ့ ပီလိုတာ ဘောလုံးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သေးတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဘိုးဟာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုထဲမှာ အကောင်းဆုံးသောလုံးသမားပါ အဘိုးရာ"ဟု ဂျိုစီကဝင်ပြော၏။ "တစ်ခါလောက်တော့ အဘိုးတို့ဇာရေဘာအသင်းနဲ့ ကစားခဲ့ကြတဲ့ပွဲအကြောင်းကို နီကိုလတ်စ်ကို ပြောပြပါလား"

အဘိုးအိုက နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပြုံးသည်။

"ကနေ့ညနေခင်း လေ့ကျင့်ဖို့သွားဦးမယ်မဟုတ်လား"ဟု အဘိုးအိုက မေးသည်။ "ဂျေဗီကတော့ သူကစားကွင်းမှာရှိမယ်လို့ မှာထားတယ်"

ဂျိုစီက ခေါင်းခါသည်။

"ကျွန်တော် ကနေ့ည နီကိုနဲ့နေရဦးမယ်၊ ဟေး...ငှက်ကျားလေးတွေ၊ မင်းတို့ စကားပဲများနေကြတယ်၊ ကနေ့ည ဖဲမကစားကြတော့ဘူးလား၊ ငါတို့ဧည့်သည် အမေရိကာန်းလူမျိုးကြီးကို ငါတို့ ဘယ်လောက်တော်တယ်ဆိုတာ ပြကြရအောင်"

ဂျိုစီ၏စကားကို သဘောကျလွန်းသဖြင့် ကလေးအုပ်စုသည် ဆူညံဆူညံဖြစ်သွားသည်။ ဘီယန်ကာသည် စားပွဲတစ်လုံးဆီသို့ ပြေးသွားကာ အံဆွဲထဲမှ ဖဲထုပ်ဟောင်းတစ်ထုပ်ကို ဆွဲထုတ်သည်။ ထမင်းစားစားပွဲပေါ်မှ ပန်းကန်များကို တစ်ယောက်တစ်လက် ဝိုင်းသိမ်းကြသည်။ ကစားပွဲတွင် မာရီယာကတော့ မပါနိုင်။ သူ့မှာ အဝတ်ခြောက်များ ခေါက်စရာအလုပ်၊ အဝတ်ဟောင်းများ ဖာထေးစရာ အလုပ်များ ရှိနေသည်ဟုဆိုကာ စားပွဲမှထသည်။ ကျန်လူစုကတော့ ကစားဝိုင်းတွင် ပွက်စီပွက်စီနှင့် ကျန်ခဲ့ကြလေသည်။

ဖဲကစားနည်းမှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းကလေးဖြစ်၍ တစ်ပွဲနှစ်ပွဲကစားမိသည်ဆိုလျှင် နီကိုလတ်စ် နားလည်သွား၏။ ကစားဝိုင်းတွင် အသံစာစာနှင့်ရယ်တတ်သူမှာ ဂျူအာနာ။ ဖွင့်ထားသောပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်လောကမှအသံဗလံများသည် အဆက်မပြတ်ဝင်လာလျက်ရှိ၏။ မြို့ဘက်မှ တဝီဝီအသံများ မြစ်ဘက်မှ လမ်းလျှောက်ထွက်သူများ၏ ခြေသံများ။ ညနေထုတ် ဂေဇီးတား သတင်းစာအော်ဟစ်ရောင်းချနေသံများ။ တချွန်းချွန်း၊ တခြိမ်းခြိမ်းမြည်နေသော လက်တွန်းလှည်းတွန်းသံများ။ တစ်ပြိုင်တည်းထိုးလိုက်သော ခေါင်းလောင်းသံများ။

မှောင်စပျိုးလာသည့်အခါ လမ်းမတစ်လျှောက်ရှိ လမ်းမီးတိုင်များသည် လင်းလာကြသည်။ မြို့ဘက်မှ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုသည် မှိတ်လိုက်လင်းလိုက်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာတောင့်သာယာရှိလှပေသည်။ နေရာတိုင်းတွင် လူသားတို့၏ဘဝလှုပ်ရှားမှုသည် အသက်ဝင်နေသည်။ ဤလှုပ်ရှားမှုများကြားတွင် သူ့ဘဝအတွက် အာမခံချက်သည် ရှိလာသည်။ နေရထိုင်ရသည်မှာ လုံခြုံမှုရှိလာသည်။ အခန်းထဲရှိ လူအားလုံး၏ ပွင့်လင်းရင်းနှီးမှုသည် နီကိုလတ်စ်၏စိတ်ကို ထိထိ

ခိုက်ခိုက်ရှိလွန်းလှချေသည်။ ကြောက်စရာ လန့်စရာ၊ စိတ်ချောက်ချားစရာ ဖြစ်ရပ်များသည် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သာယာခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်း၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းစသော ခံစားမှုများသည် သူ့စိတ်ကို ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင်လာသည်။ ယခုလို စုတ်စုတ်ချာချာနိုင်လွန်းသော ဤအိမ်မျိုးအတွင်း၌ ဤအဖြစ်မျိုးသည် ရှိနိုင်ပါမည်လော။

ဤအိမ်ထဲ၌ စေ့စေ့စပ်စပ်သာကြည့်မည်ဆိုပါက ဆင်းရဲကျပ်တည်းခြင်းကို နေရာတိုင်း၌ မြင်နိုင် တွေ့နိုင်၏။ ဤမျှလောက် အောက်တန်းကျ၍ ဤမျှလောက် နိမ့်ကျသော သာမန်လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသားမိသားစုတစ်စု၏ကြားတွင် သူ့စိတ်မှာ သာယာပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ကြည်နူးချမ်းမြေ့ခြင်းဟူသော အရသာကို ရရှိခံစားနေရ၏။ တကယ်မှဟုတ်ပါလေစ။ နီကိုလတ်စ်အနေဖြင့် ဘာကြောင့် သူ့အခုလိုဖြစ်ရသည်ကို အပင်ပန်းခံ၍ မစဉ်းစား။ အခါအခွင့်သင့်၍ ရလာသည့် အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝသုံးကာ ပျော်ရွှင်မှုတည်းဟူသော ရေလျှဉ်ကြောတွင် မျောပါသွားသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ကြည်လင်တောက်ပနေကြသည်။ သူ့ရယ်သံသည် သွက်လက်မြူးကြွနေသည်။ သူသည် စိတ်ပါလက်ပါပင် ဖဲချပ်များကို ကောက်လိုက် ပြန်ပစ်ချလိုက်။

မည်မျှကြာကြာ ကစားနေမိကြသည်ကို သူသတိမထားမိ။ ပြတင်းပေါက်အနီးတွင်ထိုင်၍ အဝတ်များဖာထေးနေသည့် ဂျိုစီ၏အမေ မာရီယာ ထလာခါမှပင် ကိုးနာရီထိုးလုနီးနေမှန်း သိကြလေတော့သည်။

"ကစားပွဲမသိမ်းကြသေးဘူးလား"ဟု မာရီယာက အသံအေးအေးဖြင့် လှမ်းမေးသည်။ "အိပ်ကြဖို့ အချိန်တော်ပြီထင်တယ်"

မာရီယာက လှမ်း၍သတိပေးလိုက်ချိန်တွင် နီကိုလတ်စ်မှာ ကစားဝိုင်းတွင် မဲနေခိုက်ဖြစ်သည်။ အများနည်းတူ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရယ်မောနေချိန်ဖြစ်ရာ ရုတ်တရက် အငိုက်မိခံရသလိုဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် မာရီယာကို မော့ကြည့်နေမိလေသည်။ ဤမျှလောက် ကျဉ်းမြောင်းသောအိမ်ထဲတွင် သူတို့လူစု ဘယ်လိုပုံဖြင့် အိပ်ကြရပါမည်နည်း။ အထူးသဖြင့် ဧည့်သည်ဖြစ်နေသော သူ့အတွက် အိပ်စရာနေရာ ရှိနိုင်ပါမည်လော။ ဒီအချိန်ကျမှတော့ သူ့ကို ကာဆာဘာရီဇာအိမ်ကြီးသို့ ပြန်သွားပါတော့ဟု ပြောကြလိမ့်မည်မထင်။

သူ့မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို အကဲခတ်မိဟန်တူသော ဂျိုစီက အားရပါးရ ရယ်သည်။

"စိတ်မပူပါနဲ့ကွ နီကိုရ၊ မင်းဟာ အလွန်ပူတတ်တဲ့ ကောင်ကလေးတစ်ယောက်ပါလား၊ ငါတို့မှာ အိပ်စရာနေရာတွေ ရှိပါတယ်၊ ဟောဒီမှာကြည့်" ဂျိုစီက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကုလားထိုင်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် မှီချလိုက်ပြီး အတွင်းဘက်အခန်းတစ်ခန်းကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ "အမျိုးသမီးအားလုံး အဲဒီအခန်းထဲမှာ အိပ်ကြတယ်"

နီကိုလတ်စ်က ဂျိုစီညွှန်ပြနေသောအခန်းကို လှည့်ကြည့်သည်။ အခန်းထဲတွင် ခုတင်နှစ်လုံးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိလေသည်။

"ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်မှာအိပ်ရမှာလဲ"

ဂျိုစီက မာရီယာအား လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ မာရီယာသည် မီးဖိုဓ၏နောက် ဘက်တွင်ရပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ခန်းဆီးအစကို ဆွဲဖယ် နေသည်။ ခန်းဆီးနောက်မှ အိပ်ရာတစ်ခုပေါ်လာသည်။ နံရံတွင်ကပ်ချထားသည့် သေတ္တာများနှင့် ပြုလုပ်ထားသော အိပ်ရာ။ မာရီယာသည် ထိုအိပ်ရာပေါ်သို့ အဝတ်သန့်သန့်များ ထပ်ခင်းလျက်ရှိလေသည်။

"ပက်ဒရိုနဲ့ငါနဲ့ ညတိုင်း ဒီပေါ်မှာအိပ်တယ်"ဟု ဂျိုစီက ရှင်းပြသည်။ "ဒါပေမယ့် ကနေ့ညတော့ မင်းနဲ့ငါနဲ့အိပ်ရမယ်၊ အဘိုးက ဟိုခုံရှည်ပေါ်မှာ အသောင်းဆုံရမယ်၊ နော်...အဘိုး"

"ဒါပေါ့ကွ ရပါတယ်"ဟု ပက်ဒရိုက ကျေကျေနပ်နပ်ပြန်ဖြေသည်။ "ခုံရှည်ပေါ်မှာလဲ အိမ်ကျပါတယ်ကွ"

နီကိုလတ်စ် သက်ပြင်းချသည်။ သူ့တစ်သက်တာတွင် အခြားလူတစ်ဦးနှင့် တစ်အိပ်ရာတည်းတွဲ၍ အိပ်ခဲ့ဖူးသည်မဟုတ်။ အခုညတော့ဖြင့် အိပ်ရပေတော့မည်။ ထိုအတွေးဝင်လာသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး ယားသလိုဖြစ်လာသည်။ သူ့အဖြစ်ကို မည်သူမှသတိထားမိကြပုံတော့ မပေါ်။ ညီအစ်မငါးယောက်သည် အိပ်ရာဝင်ကြ တော့မည်ဖြစ်၍ သူ့လက်ကို တစ်ယောက်စီလာဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်နေကြသည်။ ထို့ နောက် သူတို့မိခင် မာရီယာနောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ အဘိုးပက်ဒရိုသည် ငါ့မိနစ်ခန့်အပြင်ထွက်၍ ခြေညောင်းလက်ဆန့်သဘောဖြင့် လမ်းလျှောက်နေသည်။ ဂျိုစီကတော့ သေတ္တာတစ်လုံးဘေး၌ပုံထားသည့် စာအုပ်ပုံပေါ်မှ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ကိုဆွဲယူပြီး တောင်လှန်မြောက်လှန် လုပ်နေသည်။

နီကိုလတ်စ်သည် ဆုတ်ဆိုင်းဆုတ်ဆိုင်းနှင့်ပင် အဝတ်အစားများကိုချွတ်၍ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ် လှမ်းတင်သည်။ ရှက်စိတ်ဖြင့် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်ဖြစ် လျက်ရှိ၏။ ဂျိုစီကတော့ သူ့ကိုမကြည့်။ သူ့အမေအား စကားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း လှမ်းပြောပြီး အိပ်ရာအောက်မှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ယူပေးသည်။ မာရီယာက နီကို လတ်စ်၏နောက်မှလာရပ်ပြီး ဂျက်ကက်အင်္ကျီကြီးတစ်ထည် ခြုံပေးသည်။ အင်္ကျီမှာ လူကြီးဝတ် ပုံဆန်းဆန်း၊ သို့သော်လည်း ကျကျနနလျှော်ဖွပ်ထားသဖြင့် သန့်သန့် ပြန့်ပြန့်ရှိသည်။ နီကိုလတ်စ်က အင်္ကျီကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်လှို့ပြီး အလိုက်သင့်ဝတ်

လိုက်သည်။ လည်ပင်းနှင့်ခါးမှ ကြယ်သီးများကို တပ်လိုက်သည်။ အခုလိုဆိုတော့ လည်း အဆင်ပြေသွားလေသည်။ ခြုံစရာစောင်မလို။ ဤအင်္ကျီတစ်ထည်တည်းနှင့် လုံလောက်သွားပြီ။ သူသည် အိပ်ရာပေါ်တက်ကာ နံရံကိုကျောနှင့်ကပ်၍ လှဲလိုက် လေ၏။

အပြင်ဘက်တွင် လမ်းလျှောက်နေသော အဘိုးပက်ဒရို အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာ သည်။ အခန်းထဲတွင် ခဏမျှလမ်းသလားနေသည်။ ပါးစပ်မှလည်း တွတ်တွတ် တွတ်တွတ်နှင့် စကားပြောလျက်ရှိ၏။ တစ်ယောက်တည်းပြောနေခြင်း။ ထို့နောက် ခုံရှည်ပေါ် လဲလျောင်းသံကို ကြားရသည်။

ဂျိုစီကတော့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်နှင့် ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်နေဆဲ၊ ထိုင်ရာမှ ထ ရပ်လိုက်သောအခါ အားရပါးရ တစ်ချက်မျှသမ်းလိုက်သည်။ ကုန်းလိုက် ကွလိုက် နှင့် လေ့ကျင့်ခန်းအနည်းငယ်လုပ်ပြီးမှ ဖိနပ်များကိုချွတ်သည်။ ထို့နောက် မီးကို ပိတ်သည်။ နောက်တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ဂျိုစီသည် အိပ်ရာထဲသို့ ရောက်လာလေ၏။

နီကိုလတ်စ် အိပ်မပျော်သေးမှန်းကို သူသိနေသည်။

"မင်း အိပ်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား နီကို၊ သိပ်များ ကျဉ်းကျပ်နေသလား"

"မကျပ်ပါဘူး ရပါတယ်"

တဖြည်းဖြည်းနှင့် နီကိုလတ်စ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်ရှိ အကြောအခြင်များသည် ပြေစပြုလာသည်။ သေတ္တာအိပ်ရာသည် ပျော့ပျောင်းနူးညံ့လာသည်။ စည်းစိမ်ရှိ လာသည်။ သူသည် စိတ်အေးနားအေးပင် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်သွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၂)

ထိုအချိန်တွင် ကောင်စစ်ဝန် ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် သူ့အိမ်၌ပေါ်ပေါက်နေသည့် အဖြစ်အပျက်များကို လုံးဝမသိဘဲ ဘာစီလိုးနားမြို့ ဗဟိုဘူတာကြီးသို့ ဆိုက်ရပ်သည့် အရှေ့ပိုင်းဒေသသွား မီးရထားပေါ်မှ သူ့လက်ဆွဲသေတ္တာကိုဆွဲ၍ ဆင်းလာသည်။ သူသည် တည့်တစာစာအော်ဟစ်နေကြသော မီးရထားအလုပ်သမားများကြားမှ တိုးဝှေ့ကာ အီစတာယွန်ဟိုတယ်ဘက်ထွက်ရာ မီးရထားခုံးတံတားအတိုင်း လျင်မြန်စွာလျှောက်လာသည်။ ပျင်းတိပျင်းတွဲဖြစ်နေသော ဟိုတယ်စာရေးသည် သူ့အတွက် ဒုတိယထပ်မှအခန်းတစ်ခန်းကို ပေးသည်။ အခန်းမှာ ဆင်ဝင်ဘက်မျက်နှာပြုထားသည့် အခန်းဖြစ်၍ အခန်းကောင်းမဟုတ်ပေ။ သူ့နဂိုမူလစိတ်အတိုင်းဆိုလျှင် ဤအခန်းမျိုးကိုချပေးပါက ဒေါပွမည်ဖြစ်၏။ ချပေးသူစာရေးနှင့်လည်း အကြီးအကျယ်စကားများကြမည် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ သူသည် စာရေးနှင့်ဖက်ပြိုင်၍ မပြောတော့ဘဲ ချပေးသည့်အခန်းကိုပင် ရှောရှောရှုရှုလက်ခံလိုက်သည်။ အမှန်တော့ သူ့မှာ တွေးစရာတွေရှိနေသည်။ တွေးစရာများ ရှိနေချိန်တွင် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ရှိမည့် အခန်းမျိုးကိုသာ ရချင်နေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း စာရေးချပေးသည့်အခန်းကို မငြင်းမဆန် လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မက်ဒရစ်မြို့မှ ထွက်လာခဲ့စဉ်က သူစီးလာသော ရထားတွဲမှာ ခရီးသည်များဖြင့် ကျပ်သိပ်လျက်ရှိသည်။ ဘာကိုမှ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားတွေးတောနိုင်အချိန်မရ။ သူတစ်ယောက်တည်း စကားပြောဖော်မရှိဘဲ ငူငူကြီးထိုင်၍ လိုက်ပါလာခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း သူ့ရင်ထဲ၌ တနုံ့နုံ့ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော မခံချင်စိတ်ကြောင့် တစ်လမ်းလုံး မျက်မှောင်ကုတ်ကာ အံတကြိတ်ကြိတ်ဖြစ်လာခဲ့ရလေ၏။

"ညစာစားတော့မလား ဆိုသော်"

သူ့အခန်းသို့လိုက်ပို့သော ဟိုတယ်အလုပ်သမားက မေးသည်။ ဘရန်းဒီးမှာ သူ့အတွေးနှင့်သူ ခေါင်းရှုပ်လျက်ရှိသဖြင့် အူကြောင်ကြောင်မျက်နှာပေးဖြင့် မေးသူအားငေးကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် မနက်စာ စားပြီးကတည်းက အခုအချိန်ထိ နောက်ထပ်ဘာမှ မစားရသေးသည့်သူ့အဖြစ်ကို သတိရလာသည်။

"သြော်...ဟုတ်ပြီ၊ တစ်ခုခုယူခဲ့ကွာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ကော်ဖီနဲ့ ဝက်ပေါင်ခြောက်"

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ"

ထိုလူ နောက်လှည့်ပြီးထွက်သွားခါမှ ဘရန်းဒီးသည် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရပြန်သည်။

"နေဦး...မင်း ကြေးနန်းရုံးကိုသွားပြီး ကြေးနန်းတစ်စောင် ရိုက်ပေးစမ်း"

သူသည် စာရွက်ပေါ်၌ အသင့်ရှိနေသည့် ကြေးနန်းပုံစံစာရွက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ဂရေစီယာ...

ကာဆာဘာရီစာဂေဟာ၊ ဆန်ကျော်ဂျီ။

မနက်ဖြန် အင်္ဂါနေ့နံနက် ၇:၄၅ နာရီ ဆန်ကျော်ဂျီဘူတာမှာ ကားနှင့်စောင့်။

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး

သူသည် ပုံစံအပိုင်းကိုဖြတ်ယူပြီး အလုပ်သမားလက်သို့ လှမ်းပေးသည်။ ပြီးတော့ မင်းစိတ်စိုးစိတ်လေသံအပြည့်ဖြင့် လှမ်းမှာသည်။

"ဒီကြေးနန်းကို ချက်ချင်းရိုက်ပေးဖို့ပြော၊ မနက်ဖြန်မနက်ခြောက်နာရီတိတိမှာ ငါ့ကိုပြန်အဆက်အသွယ်လုပ်ဖို့လဲ မှာခဲ့"

အလုပ်သမားက ဦးခေါင်းကို အသာကလေးညွတ်လိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ"

တံခါးပိတ်သွားသောအခါ ဘရန်းဒီးသည် အခန်းထဲ၌ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းသလားသည်။ လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထားသည်။ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရဖြစ်လွန်းသောစိတ်ကြောင့် သူ့မျက်ခုံးနှစ်ဖက်သည် တွန့်လျက်ရှိသည်။ သူတို့အနေဖြင့် သူ့ကို အခုလိုလိမ်လည်လှည့်ဖြားခဲ့ကြသည့် အကြိမ်ပေါင်းမှာ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် ရှိခဲ့ပြီ။ အခုလိုစာမျိုးကို အခုလိုလေသံမျိုးနှင့် ရေးပြီး ကြက်မကြီးက ကြက်ကလေးလှည့်စားသည့် အပေါက်မျိုးကို မကြာခဏထွင်ခဲ့ကြ၏။ သူကတော့ ထုံးစံအတိုင်း စာရေးပုံလေသံနှင့် အခြေအနေကို အကဲစပ်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေးခေါ်ဆုံးဖြတ်မိခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အခု သူရခဲ့သည့်စာအပေါ်တွင် ယုံကြည်စိတ်ချခဲ့မိခြင်းအတွက် သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်ဖို့တော့မလိုဟု ထင်မိသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့ကိုယ်သူ ဒေါသတော့ဖြစ်မိသည်။ မခံချင်စိတ်လည်း ဖြစ်မိသည်။ ရှက်လည်းရှက်၏။ သူ့အနေဖြင့် ဘာကြောင့် သူတို့အပေါ်၌ မျက်ကန်းတစ္ဆေမကြောက် ယုံကြည်မှုမျိုး ထားခဲ့ရပါသနည်း။ ဖြစ်ပြီးခဲ့သမျှကို ပြန်၍စဉ်းစားလိုက်တိုင်း သူထွက်မလာမီက ဘာတန်နှင့် သူ့သားနီကိုလတ်စ်အား ပြောခဲ့မိသည့်စကားများကို သတိရမိ၏။ ထိုစဉ်က မဆင်မခြင်ပြောခဲ့မိသော စကားများမှာ မှော်လင့်ချက်အပြည့်နှင့်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုမှော်လင့်ချက်အားလုံးသည် လေထဲတိုက်အိမ်ဆောက်သည့်နှယ် ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။ ဘာတန်ကို သတိရမိသည်ဆိုလျှင်ပင် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အနေရအထိုင်ရခက်သည်အထိ ချွေးပြန်လာလေသည်။

သူသည် အပြင်းအထန်လှုပ်ရှားနေသောစိတ်ကို ကြိုးစား၍ထိန်းနေရသည်။ အခန်းနံရံပေါ်မှ မှန်ထဲတွင် သူ့ကိုယ်သူပြန်ကြည့်မိသည်။ ခရီးပန်းခြင်းနှင့် စိတ်ညစ်စိတ်ရှုပ်ခြင်းတို့ကြောင့် သူ့မျက်နှာမှာ အိုစာကျလျက်ရှိသည်။ ဤကြားထဲတွင် မုတ်ဆိတ်မွေးများကို မရိတ်ရသေးသဖြင့် ပို၍အကြည့်ရဆိုးလျက်ရှိ၏။

သူသည် လက်ဆွဲအိတ်ကိုဖွင့်ပြီး ရေချိုးခန်းသုံးပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရေချိုးခန်းထဲသို့ဝင်သည်။ ရေချိုးရင်းနှင့် မုတ်ဆိတ်မွေး နှုတ်ခမ်းမွေးများကို ရိတ်လိုက်ပြီး ရေချိုးကန်အတွင်းရှိ ရေနွေးထဲ၌ အတန်ကြာမျှစိမ်ကာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး လန်းဆန်းကြည်လင်သွားအောင် အားထုတ်သည်။

အပြင်သို့ရောက်သောအခါ ရေချိုးခန်းဝတ်ရုံကြီးနှင့်ပင် အစာအသောက်များတင်ထားသော တံခါးအနီးမှ စာရေးစားပွဲတွင်ဝင်ထိုင်သည်။ ကော်ဖီနှစ်ခွက်ကို ဆက်တိုက်သောက်ချလိုက်ပြီးမှ ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်နှင့် ဝက်ပေါင်ခြောက်ကို စားသည်။ ဟာနေသောသူ့ဝမ်းဗိုက်သည် ချက်ချင်းပင် ပြည့်သွားလေ၏။ သူသည် ထိုင်ရာမှထကာ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကြိုးဆွဲလိုက်သည်။ စားပွဲပေါ်မှ ပန်းကန်များကို လာရောက်သိမ်းယူရန် ဟိုတယ်အလုပ်သမားအား အသိပေးခြင်းပေတည်း။

အလုပ်သမားသည် စားပွဲကိုရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြီး ချက်ချင်းပင် ပြန်ထွက်သွားသည်။ အခန်းထဲတွင် သူတစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့ပြန်သည်။ သူကတော့ သူ့အစ်တွေးနှင့်သူ ကျခဲ့ရသည့် သူ့သိက္ခာအတွက် သူ့စိတ်မှာပူလောင်ပြင်းပြဆဲ။ သူသည် စာရေးစားပွဲ၌ ပြန်ထိုင်သည်။ မင်နိုပ်စက္ကူပေါ်၌တင်ထားသည့် စာရေးစက္ကူတစ်ထပ်ကို ဆွဲယူသည်။ မင်တံကိုလှမ်းကိုင်သည်။ ပြီးတော့ စာတစ်စောင်ကောက်ရေးသည်။

အီစတာစီယွန်ဟိုတယ်
ဘာစီလိုးနီးယားမြို့
တနင်္လာနေ့၊ ည ၁၀း၃၀ နာရီ

ချစ်လှစွာသော ဟေးလီးဇီး...

ရင်ဖွင့်ချင်တဲ့စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းထန်လွန်းနေတဲ့အတွက် ဒီဟိုတယ်ကနေပြီး ဒီစာကိုရေးလိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးအနေနဲ့ရော၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးနေရတဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက်အနေနဲ့ပါ ကျွန်တော့်ရဲ့ပြဿနာကို ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီး အကြံဉာဏ်နဲ့ အကူအညီပေးစေချင်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝန်ထမ်းဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဘယ်လောက်အထိ မတရားသဖြင့် အလုပ်ခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားအသိဆုံးပါ။ အထူးတလည်ချဲ့ထွင်ရေးနေဖို့ မလိုပါဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ မတရားလုပ်လုပ် ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထောက်ထားတဲ့အနေနဲ့ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး အောင့်အည်းသည်းခံ လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါကိုလဲ ခင်ဗျားအသိပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ စိတ်ရှည်မှုနဲ့ သည်းခံနိုင်မှု အတွက် ခင်ဗျားကတောင်မှ ကျွန်တော့်ကို မကြာမကြာထုတ်ပြီး ချီးမွမ်းခဲ့တာ ခင်ဗျားသတိရဦးမှာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့လထဲက ကျွန်တော်ရေးခဲ့တဲ့စာတွေထဲမှာ တော်စတာဘာရားဗားမြို့ကို ကျွန်တော် မကြာခင်က ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာကြောင်း။ အဆင်ပြေပြေ နေထိုင်သွားနိုင်ဖို့အတွက် တတ်အားသရွေ့ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေရကြောင်း ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။ ပြီးခဲ့တဲ့အပတ် သောကြာနေ့ကတော့ မက်ဒရစ်သံရုံးမှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ ပထမကောင်စစ်ဝန် ဂျော့တင်းနေ့တစ်ယောက် လေငန်းဖြတ်သွား လို့ မက်ဒရစ်မြို့တော်ကို လိုက်လာစေလိုကြောင်း စာထဲမှာရေးထားပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ အစဉ်းစား အဆင်ခြင် ကင်းမဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားအသိပဲ။ ကိစ္စတစ်ခုကို ဘယ်တော့မှ အလျင်စလိုဆုံးဖြတ်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာလဲ ခင်ဗျားသိမှာပါ။ ဘောလီရဲ့စာမှာ ပါလာတဲ့ အရေးအသားဟန်နဲ့ လေကိုဖတ်ရရင် ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်ကို တင်းနေ့ရဲ့ နေရာမှာ အစားထိုးဖို့ ရွေးလိုက်ပြီလို့တွက်ကြမှာသေချာတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ အဲသလိုပဲတွက်ခဲ့မိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော် မက်ဒရစ်မြို့တော်ကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

စနေနေ့ မက်ဒရစ်ကိုရောက်သွားတော့ အံ့သြစရာအဖြစ်နဲ့ကြုံရတယ်။ မက်ဒရစ်မှာ ဘောလီနဲ့ချက်ချင်းမတွေ့ရဘူး။ ရုံးပိတ်ရက်နှစ်ရက် အပန်းဖြေဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် တောပိုင်းကို ခရီးထွက်သွားတယ်လို့ သိရတယ်။ တနင်္လာနေ့ ဘောလီ ပြန်ရောက်လာတော့ ကျွန်တော့်မှာ ပိုပြီးအံ့သြစရာကောင်းတဲ့သတင်းကိုကြား ရတယ်။ ကျွန်တော့် ကိုခေါ်တာဟာ ယာယီတာဝန်ပေးဖို့သာ ဖြစ်တယ်တဲ့။ အခုဝါဆောမြို့မှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ ဟားဘတ်မိုင်းယားကို ကျော့တင်းနေးရဲ့ နေရာမှာ အစားထိုးခန့်ထားဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီတဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ဟားဘတ်မိုင်းယား ဝါဆောကမရောက်ခင် တင်းနေးရဲ့ နေရာမှာ ခေတ္တခဏတာဝန် ယူပေးပါတဲ့။

ဒီထိုးနှက်ချက်ဟာ ဘယ်လောက်ပြင်းထန်ဆိုးရွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ရေးပြဖို့လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူပေးတဲ့တာဝန်ကို ကျွန်တော် မငြင်းပါဘူး။ စိတ်ထဲမှာ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လွန်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ရဲ့လုပ်သက်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ အမည်းစက်မရှိခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အကျင့်စာရိတ္တ အစရှိတဲ့အချက်တွေကို အေးအေးဆေးဆေး ရှင်းပြပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ရာထူးတိုးတက်ပေးရမယ့် အချိန်ကာလဟာ လွန်နေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အခုကိစ္စကို ပြန်ပြီးစဉ်းစားပေးစေချင်ပါတယ်လို့ ပြောင်ပြောင်ပဲတင်ပြလိုက်တယ်။

ဘောလီက ချက်ချင်းအဖြေမပေးဘူး ဟေးလီးဗီးသိလား။ ခဏကြာတော့မှ "ခင်ဗျားဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အတော်အထင်ကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါလား" လို့ပြောတယ်။

ဒီစကားဟာ ကျွန်တော့်ကိုစော်ကားတဲ့ စကားပဲ။ ဒီလောက်အထိ စော်ကားတာကတော့ လွန်အားကြီးတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်မှာ လုပ်စရာအလုပ်တာဝန်တွေ ဆန်ဂျော့ဂျီမှာ အများကြီး ရှိနေကြောင်း။ မမာမကျန်းဖြစ်နေတဲ့သားကို စောင့်ရှောက်ပြုစုရတဲ့ တာဝန်ကလဲရှိနေကြောင်း။ တကယ်လို့ တင်းနေးရဲ့ရာထူးမှာ ကျွန်တော့်ကိုခန့်ထားဖို့ မရည်ရွယ်ဘူးဆိုရင် ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို မယူနိုင်ဘူးလို့ ငြင်းပယ်ရမယ့် အခြေအနေရှိနေကြောင်း ခပ်တင်းတင်းပဲပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော့်စကားလည်းဆုံးရော တစ်ခါတည်း ငြိမ်ကျသွားတယ်။ သူ့ဘက်က ဒေါသတကြီးနဲ့ တုံ့ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ကတော့ မျှော်လင့်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် အံ့သြစရာကောင်းတာက ဘောလီဟာ စိတ်ဆိုးတဲ့အမူအရာမပြဘူး။ ဘာမှမဖြစ်သလို ပြုံးနေတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်။

"ခင်ဗျားဟာ လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်ပဲ ဘရန်းဒီး၊ ခင်ဗျားအကြောင်းကို ကျွန်တော်မကြာမကြာ ကြားခဲ့ဖူးတယ်၊ ဌာနတွင်းမှာတော့ ခင်ဗျားဟာ

လူတကာက စိတ်ဝင်တစားနဲ့ အတင်းအဖျင်းအချခံနေရတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ ဒါတွေကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်သိဖို့ နားလည်ဖို့ကောင်းပေမယ့် မသိဘူး။ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့လေ၊ အခုကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ခင်ဗျားရဲ့အပြုအမူ ပြောဆိုပုံတွေကို အပေါ်ထိရောက်အောင် တိုင်သင့်တာအမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မလုပ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားဆန်ဂျော့ဂျီ ကိုပြန်ချင်ရင် ပြန်သွားပါ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူဆန်ဆန်နေသွားဖို့တော့ ကြိုးစားစေချင်တယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငါဟုတ်လှပြီလို့ ထင်နေတဲ့စိတ်နဲ့ အဆမတန် ကြီးမားနေတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့အတ္တစိတ်လွန်ကဲမှုကို ပျောက်အောင်လုပ်ပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခေတ်မီလာအောင်၊ အများနဲ့ဝင်ဆံ့လာအောင် လုပ်ပါ၊ ဒါတွေလုပ်လို့ ရာထူးတော့ တိုးချင်မှတိုးမယ်၊ ဒါပေမယ့် အနည်းဆုံး ခင်ဗျားဘဝတော့ အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မယ်"

သူ့ပါးစပ်က အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ပြောတဲ့ စကားတွေပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်အဖို့တော့ သာသာနဲ့နာနာနက်တဲ့ စကားတွေဖြစ်နေတယ်။ ဒီလောက် ပြင်းထန်တဲ့ စကားတွေကို ကျွန်တော်ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ချေနိုင်မလဲ ဟေးလီးဗီး။ ကျွန်တော် ခေါင်းငုံ့ပြီး ငြိမ်နေခဲ့မိတယ်။ ပြီးတော့ ဘာမှပြန်မပြောဘဲ အခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် စဉ်းစားချိန်ဆမနေတော့ဘူး။ ဆယ့်တစ်နာရီရထားနဲ့ ချက်ချင်းပြန်လိုက်ခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်တော် ဒီဟိုတယ်မှာရောက်နေပြီ။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ အကြီးအကျယ် စိတ်ဆင်းရဲမှုနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ သောကနဲ့ အာဃာတတွေကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ပျော်ရွှင်သာယာမှုလဲ ဆိတ်သုဉ်းနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ပဲ အားကိုးစရာရှိပါတော့တယ်။ စိတ်ဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို ခင်ဗျားကလွဲပြီး အပ်စရာလူမရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားကိုပဲ ပုံအပ်ရပါလိမ့်မယ်...။

ဤနေရာသို့ရောက်သော် ဘရန်းဒီးသည် စာကိုဆက်မရေးဘဲ ရပ်ထားသည်။ သူ့နဖူးကြောများသည် ရှုံ့လျက်ရှိ၏။ ဤစာကို ဆက်ရေးလို့မှ ကောင်းပါမည်လော။ မကောင်းစရာတော့ မရှိ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရေးနိုင်လေ သူ့အတွက် အကျိုးရှိနိုင်လေ။

တစ်ချိန်ကဆိုလျှင် သူသည် ကက်ပူဆီလမ်းရှိ ပါမောက္ခဟေးလီးဗီး၏ ဆေးခန်းသို့ မကြာခဏသွားခဲ့ရ၏။ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသော ဆေးခန်းကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခတွင်းရှိ အိပ်စင်ပေါ်၌ ပက်လက်လှဲ၍ ထူထဲသောခန်းဆီးများကြားမှ ဝင်ရောက်လာနေသည့် ဆူဆူညံညံမော်တော်ကားသံများကို နားထောင်၍ ကျွမ်းကျင်လှသော စိတ်ရောဂါအထူးကုဆရာဝန်ကြီး၏ အိပ်မွေ့ချခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ မျက်စိများ မှိတ်ပြီး သူပေးသမျှအမိန့်ကိုနာခံ၍ သူမေးသမျှကို ဖြေဆိုခဲ့ရသည်။ လိမ်၍ညာ၍ နံးကွယ်၍မရ။ မိမိ၏လျှို့ဝှက်ချက်မှန်သမျှကို ထုတ်ဖော်ပြောရသည်။

ယင်းကဲ့သို့ပြောခဲ့သည့်အတွက်လည်း သူ့မှာ လက်တွေ့အကျိုးထူးများ ရရှိခဲ့ရ၏။ အခုလိုအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံလာရသည့်အခါ အလှမ်းဝေးနေသည့် ပါမောက္ခ ဟေးလီးဗီး၏ အားပေးနှစ်သိမ့်မှုကို ရချင်မိသည်။ သူသည် ရေးလက်စစာကို ဆက်ရေးလေ၏။

ကိုယ့်ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကျမှာ ကြောက်ပေမယ့် ဒီကိစ္စကိုတော့ ဖွင့်မပြောရရင် မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဖွင့်ပြောပါတော့မယ်။ ဘောလီက ကျွန်တော့်ကို ထိခိုက်နစ်နာစေနိုင်လောက်တဲ့ ဒီစကားမျိုးတွေကို ပြောနေတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော့်ခေါင်းဟာ မူးဝေနောက်ကျိလာပါတယ်။ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာ အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခုကို ထင်ယောင်မြင်ယောင်ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး ဟေးလီးဗီး။ ဒီစကားတွေကို ပြောနေသူဟာ ဘောလီမဟုတ်တဲ့ ကျွန်တော့်မိန်းမဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရှေ့တည့်တည့်မှာ မြူနှင်းတွေဆိုင်းနေသလို အုံ့မှိုင်းရီဝေနေပါတယ်။ အဲဒီကြားထဲမှာ ကျွန်တော့်မိန်းမကို တွေ့မြင်နေရသလိုပဲ။ မိုးကလဲ ရွာနေတယ်။ အဲဟိုညက နယူးယောက်မြို့ သုံးဆယ့်ကိုးလမ်းမှာရှိနေတဲ့ သူ့အခန်းထဲက တစ်ယောက်တည်းထွက်လာတဲ့ပုံစံအတိုင်းပဲ။ အဲဒီညက ကျွန်တော် သူ့နောက်ကတကောက်ကောက်လိုက်ချောင်းနေတယ်။ အပြင်ကို နေပြီး ရပ်စောင့်နေတယ်။ အနည်းဆုံး နှစ်နာရီလောက်တော့ ကြာမယ်ထင်တယ်။ သူဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို သူ့ချစ်သူတစ်ယောက်ကို သူ့အခန်းမှာ လက်ခံပြီးတွေ့နေပြီလို့ ကျွန်တော်တွက်ထားပါတယ်။ သူ့အခန်းထဲက ထွက်လာလို့ လမ်းပေါ်လဲရောက်ရော ပုန်းနေတဲ့မှောင်ရိပ်ထဲကထွက်ပြီး သူနဲ့ရင်ဆိုင်လိုက်တယ်။ လမ်းမီးအရောင်ဟာ သူ့ရဲ့ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ တအံ့တသြဖြစ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေပေါ် ဖြာကျနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလဲမြင်ရော သူကပြောတယ်။ သူပြောတာက ...။

သူပြောလိုက်တဲ့စကားတွေကို ခုတစ်ခါ ထပ်ရေးပြနေခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ်ကို ထပ်ပြီးမသွဉ်းဆဲပါရစေနဲ့တော့။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ခင်ဗျား မှတ်မိပါလိမ့်မယ်။ တစ်ချိန်က ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အသေးစိတ်ပြောခဲ့ပြီ

ပါပြီ။ ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာပေးဖို့ လာအပ်စဉ်ကတည်းက ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော့်နှလုံးသားထဲက ထုတ်ပေးခဲ့ပြီးသားပါ။

မိတ်ဆွေကြီးသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒီအဖြစ်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ်ကို အမြဲတမ်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့ပါတယ်။ ဘောလီရဲ့စကားတွေဟာ သိပ်ပြီးအရေးစိုက်စရာစကားတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ သိပ်ပြီး ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်ပြီး စဉ်းစားနေရမယ့်စကားတွေလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့စကားတွေအပေါ်မှာ ကျွန်တော့်စိတ်က ဘယ်လိုခံယူခဲ့သလဲ။ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ခဲ့သလဲ။

ဒီစကားလုံးတွေဟာ အခုအချိန်ထိ သွေးအထွက်မစဲသေးတဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ၊ အနာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းပဲ သိပါတယ်။ ဒီအနာတွေဟာ ပျောက်ကင်းအောင်ကုလို့မရတော့ဘူးလား။ ကျွန်တော့်ရဲ့အလိုဆန္ဒဟာ ကိုယ့်ကိုပဲ ချစ်စေချင်တယ်တဲ့။ ကိုယ့်တစ်ယောက်ကလွဲပြီး တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်စေချင်ဘူး။ ချစ်ပြန်တော့လည်း သနားကြင်နာမှုအပြည့်နဲ့ ချစ်စေချင်တယ်။ စွဲစွဲမြဲမြဲချစ်စေချင်တယ်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ချစ်စေချင်တယ်။ တခြား ဘယ်သူနဲ့မှမတူအောင် ချစ်စေချင်တယ်။ ဒီအလိုဆန္ဒဟာ အကန့်အသတ်လဲမရှိဘူးတဲ့။ ဘယ်သောအခါမှလဲ ဆန္ဒပြည့်ဝသွားတယ်လို့ မရှိဘူးတဲ့။ တကယ့်ကိုပဲ အဲသလောက်အထိ ပြင်းထန်နေပါသလား။

ကျွန်တော်ဟာ ဘာကိုပဲကြည့်ကြည့် အထင်မှား အမြင်မှား အမိုက်ဟယ်ကောက် လွဲမှားနေတတ်တဲ့ လူတစ်မျိုးဖြစ်နေပြီလား။ ကျွန်တော်ဟာ အစဉ်သဖြင့် တလွဲတချော် ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်တတ်တဲ့လူစားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီလား။ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ထိတွေ့တဲ့အခါမှာလဲ မတရားသဖြင့် ပြုမူဆက်ဆံတတ်တဲ့လူ၊ နိုင့်ထက်ကလူ ပြုမူဆက်ဆံတတ်တဲ့ လူစားမျိုးဖြစ်နေပြီလား၊ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဒီလူစားမျိုး ဘဝနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ရတော့မှာလား။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ့်နှလုံးသားကိုမှ ကိုယ်မပိုင်တော့ဘူးလား။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အနာဂတ်ဘဝခရီးမှာကော ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ။ ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ သွားရတော့မှာလား။

ကောင်စစ်ဝန်ဆိုတဲ့ရာထူးကို တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ ကျွန်တော်တန်ဖိုးထားနေတယ်ဆိုတာ မငြင်းပါဘူး ဟေးလီးဗီး။ ဒီရာထူးဂုဏ်ဒြိမက်မောတွယ်တာမှု ရှိတန်သရွေ့ရှိနေတယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်မငြင်းပါဘူး။ ဒီရာထူးအရ ဆောင်ရွက်ရမယ့်တာဝန်တွေနဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရည်အချင်းဟာလဲ ကျွန်တော့်မှာ အပြည့်အဝရှိနေတယ်လို့ ကျွန်တော် အခိုင်အမာယုံကြည်ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီရာထူးဟာ ကျွန်တော်နဲ့ထိုက်တန်တဲ့ရာထူးလို့ ယူဆပါတယ်။

မေဘာရန်းချီးရဲ့ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကို ရေးနေတာလဲ ပြီးနေပါပြီ။ နောက်သုံးလလောက်ဆိုရင် ကမ္ဘာကိုဖြန့်ချိနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ယုံကြည်ချက်အတိုင်းသာ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီစာအုပ်ဟာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပါ။ ဒီစာအုပ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိနေတဲ့ တိုက်ကြီးနှစ်တိုက်က အသိပညာရှင်တွေနဲ့ ဒဿနိကတွေးခေါ်ရှင်တွေရဲ့လောကကို လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားစေလိမ့်မယ်လို့လဲ ကျွန်တော်ထင်တယ်။

အကယ်၍များ ကျွန်တော်ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာခဲ့ရင် ကျွန်တော်အလုပ်ကမထွက်သင့်ဘူးလား။ အလုပ်ကထွက်ပြီး ကျွန်တော့်ဘဝတစ်ခုလုံးကို စာပေလောကထဲအတွင်းမှာ မမြှုပ်နှံသင့်ဘူးလား။ အစိုးရရဲ့ထောက်ပံ့မှုအပေါ်မှာ မမှီခိုဘဲ စားသောက်သွားနိုင်လောက်အောင်တော့ ငွေကြေးအထိုက်အလျောက် ကျွန်တော့်မှာရှိနေပါတယ်။ နောက်တစ်ခုကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အချစ်ဆုံးသားကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရမယ့်တာဝန်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြီးဆုံးသောတာဝန်တစ်ရပ်ပါ။

ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောပြခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ။ ကျွန်တော့်ရဲ့အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေမှုဟာ ကျွန်တော့်နှလုံးသားကို အပြင်းအထန်ထိခိုက်ကြေကွဲစေခဲ့ပါတယ်။ ဒီထိခိုက်ကြေကွဲမှုဟာ အင်မတန်မှ သနားစရာချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဒီသားလေးကြောင့် သက်သာရာရခဲ့ပါတယ်၊ ဒီသားလေးရှိနေတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဘဝဟာ ပျက်မသွားတာပါ။ ဒီသားလေးရဲ့ကျန်းမာရေးကလဲ သိပ်မကောင်းတော့ ကျွန်တော်သူ့ကို ပိုးမွှေးသလိုမွေးနေရတာပါ။ ဒီကြားထဲကပဲ အခုလို လူလားမမြောက်တမြောက် အသက်အရွယ်မှာ မကောင်းတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ အပြုအမူတွေ ရမသွားအောင် မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်ပြီး တားဆီးနေရပါတယ်။ ဖူးပွင့်လာစပန်းကလေးကို ပျက်စီးမသွားအောင် စောင့်ရှောက်ပြီး ပြုစုပျိုးထောင်ပေးနေရသလိုပါပဲ။

ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ပတ်သက်လို့ တိုင်ပင်စရာဆိုလို့ ခင်ဗျားတစ်ဦးတည်းရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို အကြံပေးပါဦး။ ကာဆာဘရီဇာကို အလည်တစ်ခေါက်လာမယ်လို့ ပေးထားတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ကတိအတိုင်း မြန်မြန်ကလေးလာ

လည်ဖို့ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ ခင်ဗျားစီစဉ်ထားတာက ဇွန်လထဲမှာလာလည်ဖို့မဟုတ်လား။ အဲဒီအစီအစဉ်ကိုဖျက်ပြီး အခုလောလောဆယ်ပဲ လာလည်စေချင်ပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ နောက်နှစ်ပတ်လောက် အတွင်းမှာ ရောက်အောင်လာစေချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ဆေးခန်းတာဝန်ကလဲ သေးတဲ့တာဝန် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဆေးခန်းကို ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆရာဝန်တစ်ယောက်နဲ့ အပ်ထားခဲ့လို့မရနိုင်ဘူးလား။ ရနိုင်အောင်စီစဉ်ပြီး ဆက်ဆက်လာစေချင်ပါတယ်။

အခုဆို ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးတော့မယ်။ ကျွန်တော် တစ်ရေးလောက်တော့ အိပ်ဦးမှ။ လွယ်လွယ်နဲ့အိပ်လို့တော့ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားပေးထားတဲ့ ဆေးပြားလေးတွေထဲက လေးပြားသောက်မှ အိပ်ပျော်မှာပါ။ ခင်ဗျားပေးထားတဲ့ ဆေးပြားလေးတွေကလဲ စောစောကလောက် မထိရောက်တော့ပြန်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အခက်အခဲနဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ခင်ဗျားနားလည်သဘောပေါက်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်။ မပျက်မကွက် လာစေချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ပြန်စာကို ကျွန်တော်မျှော်နေပါမယ်။ ခင်ဗျားရောက်မလာသေးခင် ကြားကာလအတောအတွင်းမှာတော့ ကျွန်တော့်သား နီကိုလတ်စ်ရဲ့အကူအညီနဲ့ပဲ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် သက်သာရာရအောင် နေရတော့မှာပဲ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးဆင်းရဲနေရသော

ခင်ဗျားရဲ့ချစ်မိတ်ဆွေ

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး

ကောင်စစ်ဝန်သည် စာရေးစားပွဲမှ ရုတ်တရက်မထ။ ငြိမ်သက်စွာ ဆက်၍ ထိုင်လျက်ရှိ၏။ သူ့ပုံပန်းမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားတွေးတောနေသည့်နှယ် ခပ်တွေတွေ ခပ်ငေးငေး။ မျက်နှာကလည်း အခုအချိန်အထိ ကြည်ကြည်လင်လင် ရွှင်ရွှင်ပျပျမရှိသေး။ သူခံစားနေရသော စိတ်ဒုက္ခဝေဒနာအတွက် သူ့ကိုယ်သူ သနားစိတ်သည် သူ့ရင်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း စာတစ်စောင်ရေးလိုက်ရသဖြင့် ရင်တော့အနည်းငယ်ပေါ့သွားသည်။ ဟိုတုန်းက ပါမောက္ခ ဟေလီဗီး၏ ဆေးခန်းသို့သွား၍ ဟေလီဗီးနှင့်တွေ့ပြီးသည့်အခါတိုင်း ခံစားရ[illegible]သည့် စိတ်လက်ကြည်လင်ပေါ့ပါးမှုမျိုးကို ရရှိခံစားနေရသည်။ သူသည် [illegible]က်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ လေးကန်စွာထသည်။ အခန်းအပြင်[illegible]ထွက်၍ စာတ်လှေကားအဝတွင် ချိတ်ထားသည့် စာတိုက်ပုံးထဲသို့ စာကိုထည့်[illegible]က်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နာရီခန့် ကြာသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်ဘရန်းဒီးသည် သောက်ထားသည့်ဆေးအရှိန်ဖြင့် အိပ်ရာပေါ်၌ အိပ်တစ်ဝက် နိုးတစ်ဝက် ဖြစ်လျက်ရှိလေ၏။

(၁၃)

တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်တော့ဖြင့် ပင်လယ်ကမ်းခြေသွား မီးရထားသည် အချိန်မှန်တတ်သည်။ နောက်တစ်နေ့မနက် ရှစ်နာရီထိုးဖို့ ငါးမိနစ်အလိုတွင် ကောင်စစ်ဝန်ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် ဆန်ကျော်ဂျီဘူတာသို့ရောက်သည်။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှရပ်၍ သူ့အား ဆီးကြိုလျက်ရှိသော ဂရေစီယာနှင့် ချက်ချင်းပင်တွေ့သည်။

"မင်းငါ့ကြေးနန်းကို ရသားပဲ"ဘရန်းဒီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် လက်ဆွဲသေတ္တာကို လှမ်းပေးကာ မော်တော်ကားဆီသို့ တန်းသွားသည်။

"ရပါတယ်ဆီညော်၊ ဒါပေမယ့် ဘာပြုလို့ ဘာစီလိုးနားအထိလာပြီး အကြိုမကိုင်းတာလဲခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် တစ်ညလုံးမောင်းလာရင် ရောက်နိုင်တဲ့ခရီးပါ၊ အဲသလိုသာဆိုရင် ဝန်မင်း ခရီးမပန်းဘူး"

စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်လျက်ရှိနေသော်လည်း ကောင်စစ်ဝန်သည် ဂရေစီယာ၏ အပြောကိုသဘောကျသည်။ "ဒီဂရေစီယာဆိုတဲ့အကောင်ဟာ အတော်ထူးခြားတဲ့ကောင် တစ်ယောက်ပဲ"ဟု စိတ်ထဲကကျိတ်၍ မှတ်ချက်ချမိသည်။ အမှန်တော့ ဘရန်းဒီးသည် အခိုင်းအစေများနှင့် ရောရောနှောနှော ပြောဆိုတတ်သူမဟုတ်၊ အရောတဝင် မနေမိအောင် အထူးသတိထား၍ ရှောင်တတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဂရေစီယာက သူ့ဒူးခေါင်းများပေါ်သို့ ခြေသုတ်စောင်ကြမ်းတစ်ထည် လှမ်းတင်ပေးလာသောအခါတွင်မူ စကားတုံ့ပြန်၍မပြောဘဲ မနေနိုင်တော့ပေ။

"မင်းက ငါ့အပေါ်မှာ သိပ်အလိုက်သိတယ်ကွ၊ ဒါကြောင့်မို့ ငါကလဲမင်းမပင်ပန်းအောင် ပြန်ပြီးအလိုက်သိရတာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မော်တော်ကားသည် ဘူတာထဲမှ ထွက်လာသည်။ လမ်းများမှာ ဆီးနှင်းရေများဖြင့် စိုစွတ်လျက်ရှိသည်။ လူသွားလူလာပင်မရှိ။ တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လျက်ရှိ၏။ ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် သူတို့ကားသည် ကာဆာဘာရီဇာ အိမ်ဝင်းအတွင်းသို့ ဆိုက်ရောက်သည်။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာ ပြန်ရောက်လာပြီဆိုတော့လည်း စိတ်က ပေါ့ပါးကြည်လင်လာရ၏။ ပြီးတော့ မိမိချစ်သောသားနှင့် တွေ့ရတော့မည်။ သူသည် ကားပေါ်မှ သွက်လက်စွာဆင်းလိုက်သည်။ သူ့သား နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အား ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ဖို့အတွက် ဆင်ဝင်အောက်မှရပ်စောင့်နေလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ သို့သော်လည်း အကယ်၍ သူမျှော်လင့်သည့်အတိုင်း ဆင်း၍ကြိုဆိုခဲ့ပါမူ သူချမှတ်ပေးထားသော စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူပြန်လာလျှင် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်း၍မကြိုရဟု သူကိုယ်တိုင်ချမှတ်ပေးထားသည့် စည်းကမ်းချက်ရှိနေသည် မဟုတ်လား။

သူသည် ခြေလှမ်းကို ခပ်ကျဲကျဲလှမ်းကာ ခန်းမထဲသို့ဝင်ခဲ့ပြီး သူ့နောက်မှ သူ့သေတ္တာကိုဆွဲ၍ လိုက်လာနေသော ဂရေစီယာနှင့်အတူ အိမ်အပေါ်ထပ်သို့တောက်လျှောက်တက်ခဲ့သည်။ ပထမ သူ့အခန်းဆီသွား၍ အပေါ်ဝတ်ကုတ်အင်္ကျီကိုချွတ်ကာ ရေချိုးခန်းဝင်သည်။ ထို့နောက် သူ့အခန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော သူ့သားအခန်းထဲသို့ ကူးလာခဲ့သည်။ အခန်းထဲရောက်သည်ဆိုလျှင်ပင် သူ့မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်သည် ဖျတ်ခနဲပျောက်သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် အံ့အားသင့်ခြင်း၊ စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းနှင့် နားမလည်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။

နီကိုလတ်စ် ဘယ်ရောက်နေသလဲ။ ကလေးပီပီ သူ့ကိုနောက်ပြောင်ကျီစယ်လိုသောသဘောဖြင့် တစ်နေရာရာတွင် ဝင်ပုန်းနေသလား။ မဖြစ်နိုင်။ အိပ်ရာကို ကြည့်ရသည်မှာ အရာမယွင်း၊ ခြေရာလက်ရာ လုံးဝမပျက်။ နီကိုလတ်စ်အိပ်ထားသည့် အစအနမတွေ့ရ။ အခန်းထဲတွင် နီကိုလတ်စ်မရှိ။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ချက်ချင်းမျက်နှာထားပြောင်းသွားပြီး နောက်သို့ချာခနဲလှည့်ကြည့်သည်။

"ဂရေစီယာ...ဂရေစီယာ၊ ငါ့သားဘယ်မှာလဲ"

ဂရေစီယာသည် လက်ထဲမှသေတ္တာကို ကပျာကယာချထားခဲ့ပြီး ကောင်စစ်ဝန်ရှေ့သို့ အပြေးအလွှားရောက်လာသည်။ မျက်စိမျက်နှာအပျက်ပျက်ဖြင့် သူ့သခင်ကို မော့်ကြည့်သည်။

"ဝန်မင်းသားဆီညော်၊ ကျွန်တော် ပြောရမှာတော့ စိတ်မကောင်းပါဘူးခင်ဗျာ၊ သူ...သူ အိမ်မှာမရှိဘူးခင်ဗျ"

"ဘာကွ၊ ဘယ်လို"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆီညော်"ဂရေစီယာက အသံကို ချိုနိုင်သမျှချိုသာစွာထား၍ ပြောသည်။ "မနေ့ကနေ့ခင်းမှာ ကျွန်တော်နဲ့ မက်ဂ်ဒါလီးနားတို့ မတားလိုက်နိုင်ခင်မှာပဲ အိမ်ကထွက်သွားပါတယ်"

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးသည် ဂရေစီယာအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် စိုးရိမ်ခြင်းမှတစ်ဆင့် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။

"သူ ဘယ်သွားတာလဲ၊ ဘယ်သူနဲ့လဲ"

"သူဘယ်သွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်လဲ အတိအကျတော့ မသိဘူးဆီညော်၊ မြို့ထဲကိုသွားတယ်လို့ပဲ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်" ဂရေစီယာ စကားကိုမဆက်ဘဲရပ်ထား၏။ သူ့မျက်တောင်များကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ပြုကာ စဉ်းစားချိန်ဆသလိုလုပ်နေသည်။ ပြီးမှဆက်ပြောသည်။ "သွားတာကတော့ ဂျူစီနဲ့ ခင်ဗျာ"

"ဂျူစီ..."

ကောင်စစ်ဝန်က သူအလွန်မုန်းတီးစက်ဆုပ်သော နာမည်ကို အံကြိတ်၍ရေရွတ်သည်။

"တခြားလုနဲ့လဲ သွားစရာမရှိပါဘူး ဆီညော်၊ သူတို့နှစ်ယောက် လက်ချင်းတွဲပြီး စကားတွေပြောလို့၊ ရယ်လို့မောလို့ ထွက်သွားကြတာပါပဲ"ဂရေစီယာက စကားကို ဖြတ်ထားပြန်သည်။ "အိုး...ဒါပေမယ့် ပူစရာမရှိပါဘူး ဆီညော်၊ သူတို့အခုမနက် ပြန်ရောက်လာမှာပါ၊ သေချာပါတယ်၊ သူတို့နှစ်ယောက် အတူတူနေတာက မနေ့ညကတစ်ညတည်းပါ"

ကောင်စစ်ဝန်၏ ခြေထောက်များသည် အားမရှိတော့သည့်နှယ် ခွေယိုင်လာသည်။ တစ်မျက်နှာလုံး ဖြူရော်ရော်ဖြစ်လာသည်။ သူသည် နီကိုလတ်စ်၏အိပ်ရာထက်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ဂျူစီနှင့် သူ့သား။ သူအတိအကျတားမြစ်ထားပါလျက်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက် အပေါင်းအသင်းမလုပ်တော့ဟု သူယုံကြည်ခဲ့မိ၏။ အခုတော့ "ရယ်လို့မောလို့၊ စကားတွေပြောလို့၊ လက်ချင်းတွဲပြီး မနေ့ညက အတူတူ"ဟူသောစကားများ။ ကြားရသမျှမှာ စိတ်သက်သာစရာမရှိ။ ဦးနှောက်တစ်ခုလုံး ပူထူလာသည်။ လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထားသည်။

မုန်းတီးခြင်းကို မမျိုသိပ်နိုင်။ အမျက်ဒေါသကို မချုပ်တည်းနိုင်။ မိမိမှာ စိတ်ဆင်းရဲစရာပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ ထိုပြဿနာကြောင့် ရင်ထဲ၌ဖြစ်ပေါ်နေသော ပူလောင်ပြင်းပြမှုဟူသမျှသည် နီကိုလတ်စ်နှင့်တွေ့လျှင် ငြိမ်းအေးစရာရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့မိ၏။ အခုတော့ သူမျှော်လင့်ထားသမျှသည် သဲထဲရေသွန် ဖြစ်ရတော့ပြီ။ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ယူကျုံးမရဖြစ်ခြင်းတို့သည် သူ့ရင်ကို ပြင်းစွာရိုက်ခတ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်ကြီးလွန်းသဖြင့် အမျက်ကြီးသောစိတ် ဝင်လာသည်။ အလွန်ကြီးမားသော
ဘ၏မေတ္တာကိုမထောက်။ သူအခုကြားလိုက်ရသည့် သတင်းမှာ ဟုတ်မှ
ဟုတ်ပါလေစ။ ဖြစ်နိုင်မည်ဟု သူမထင်။ သူ မယုံကြည်နိုင်။

"ဂရေစီယာ"ဟုခေါ်၏။ သူ့အသံမှာ တုန်ယင်လျက်ရှိ၏။ "မင်း အခုပြော
တာဟာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးကွ၊ ငါ့သားဟာ မစ္စတာဘာတန်တို့ဆီ အလည်သွားတာ
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ မင်းသိတာ မှားလို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ထင်တယ်ကွ"

ဂရေစီယာက သူ့ကို ငြိမ်ဆိတ်စွာပြန်ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးများကတော့
လှောင်ပြောင်ရယ်မောချင်သည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို ဖော်ပြနေသည်။ ပြီးတော့
ခုံးကို အသာအယာတွန့်သည်။

"ကျွန်တော့်နေရာဟာ ဝန်မင်းမကြိုက်တာကို ဆန့်ကျင့်ပြီးပြောရမယ့်နေရာ
မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်အဆင့်နဲ့ကိုယ့်နေရာကို ကောင်းကောင်း
သိတတ်တဲ့လူပါ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲနဲ့ လုပ်ကြံပြီးပြောချင်တဲ့ဆန္ဒလဲ မရှိပါဘူး၊
ဆကယ်၍ ဝန်မင်းအနေနဲ့ ကျွန်တော်မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံဖာတ်ခင်းပြီး ပြောတယ်
လို့ယူဆရင်..."

"မဟုတ်ဘူး ဂရေစီယာ၊ ဒီလိုလဲမဟုတ်ဘူး"ဘရန်းဒီးက ဂရေစီယာ၏မျက်
နှာကို စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့်ကြည့်သည်။ "မင်းအပေါ်မှာ ငါသံသယမဖြစ်ပါဘူး၊
ါပေမယ့် အခုထိ"သူသည် စကားကိုမဆက်တော့ဘဲ သူ့နားထင်နှစ်ဖက်ကို
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိထားသည်။

"ဆီညော်အဖို့ ယုံကြည်ဖို့ခက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်
င်ဗျာ"ကောင်စစ်ဝန်က သူ့အပေါ်၌ သံသယမရှိဟု သိလိုက်ရသောအခါ
ရေစီယာ၏ လေသံမှာ ပြောင်းသွားသည်။ သူ့လေသံမှာ အောင်နိုင်သူတစ်ဦး၏
လေသံ။ "ကျွန်တော်ဟာ ဝန်မင်းကိုရော ဝန်မင်းရဲ့သားကိုပါ လေးစားမှုအပြည့်
ဝရှိနေတယ်ဆိုတာ ယုံပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ ဝန်မင်းကို စိတ်ထိခိုက်အောင်
ပ်ဖို့ အင်မတန်မှ ဝန်လေးတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့
ကားအတွက် သက်သေခံအထောက်အထားပြဖို့ လိုအပ်မယ်ဆိုရင်တော့..."

ဘရန်းဒီးက ဆတ်ခနဲခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။ ဂရေစီယာက သူ့လက်ထဲမှ
ကြမွနေသော စာတစ်စောင်ကို လှမ်းပေးသည်။

"ကျွန်တော် ကောက်ရထားတဲ့စာပါ ဆီညော်၊ လုံးချေပြီး ပစ်ထားပါတယ်၊
ယျာဉ်ထဲက တွေ့တာပါ၊ တခြားစာတွေလဲ အများကြီးရှိပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့်
စာတစ်စောင်ဆိုရင် လုံလောက်ပါလိမ့်မယ်"

ကောင်စစ်ဝန်က စာကိုလှမ်းယူပြီး ဖြန့်ကြည့်သည်။ မျက်စိများက မှုန်ဝါးဝါး

ဖြစ်နေသဖြင့် ခဲတံနှင့်ရေးထားသည့်လက်ရေးကို သဲသဲကွဲကွဲမမြင်ရ။ "ချစ်သော"
ဟူသော စကားလုံးမှလွဲ၍ တခြားစာလုံးများကို ဖတ်၍မရ သူသည် မျက်မှန်ကို
ထုတ်၍တပ်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ချစ်သော ဂျူစီ၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ပဲ နေချင်တယ်ဗျာ၊ အချိန်
ရှိသမျှ ခင်ဗျားနဲ့သာနေရရင်..."

သူသည် စာကိုအစမှအဆုံး တစ်လုံးမကျန် ဖတ်ကြည့်သည်။ ဂျူစီအား
မည်မျှလောက်ခင်ကြောင်း ချစ်ကြောင်းကို ကလေးအမြင်၊ ကလေးအတွေးဖြင့်
သူ့သားရေးထားသည့်စာ။ ပထမတော့ ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာသည် နီရဲလျက်ရှိ
သည်။ နောက်တော့ ဖြူရော်ရော် ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ သူ့ရင်မှာ ဟာသလိုဖြစ်သွား
ရသည်။ သူ့ခေါင်းသည် မူးနောက်နောက် ရီဝေဝေဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် ဟာ
နေသောရင်ထဲတွင် ဒေါသအရှိန်ပြန်တက်လာသည်။

ဂရေစီယာ၏နှုတ်မှ ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သံ ထွက်လာသဖြင့် ဘရန်းဒီးက
မော့်ကြည့်သည်။

"သူတို့ ပြန်လာကြပြီဆီညော်" ဂရေစီယာက ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက်သို့
လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ "ကြည့်ပါခင်ဗျာ၊ ဟိုမှာ မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ ဥယျာဉ်ထဲမှာပါ"

တစ်ခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ထိုင်ရာမှမထ။ လှုပ်
ရှားခြင်းလည်းမရှိ။

"ကျေးဇူးတင်တယ်၊ ဂရေစီယာ၊ အခုလောလောဆယ်တော့ အသာနေဦး၊
ငါ့သားကိုတော့ အခုချက်ချင်း တွေ့ချင်တယ်"

ဂရေစီယာ အခန်းထဲမှထွက်သွားပြီးသည့်နောက်တွင်လည်း ဘရန်းဒီးသည်
ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက်မထနိုင်။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာမျှ ငေးငိုင်လျက်ရှိသည်။
ထို့နောက် နေးကွေးလေးကန်စွာ ထ၍ရပ်သည်။ သူ့လှုပ်ရှားပုံမှာ အသက်မဝင်။
သူသည် အသက်တစ်ချက် ပြင်းစွာရှူလိုက်၏။ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင်
ဥယျာဉ်ကိုမြင်နိုင်သည်။ သို့သော်လည်း သူကြည့်ချင်စိတ်မရှိ။ သူသည် အခန်းထဲမှ
ထွက်ကာ အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာခဲ့သည်။ သူခန်းမထဲအရောက်တွင် အိမ်ရှေ့တံခါးမ
ကြီး ဖြန်းခနဲပွင့်သွားသည်။ ဖျတ်ခနဲဝင်လာသည့် နေရောင်နှင့်အတူ ပြေးဝင်လာ
သော သူ့သား နီကိုလတ်စ်။

နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အဖေကို ချက်ချင်းမြင်သည်။ ဝမ်းသာသွားသည့်
အရိပ်လက္ခဏာကိုလည်း ဖော်ပြသည်။ မလုံမလဲသောစိတ်ဖြင့် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်
လည်း ဖြစ်နေသည်။ သူ့အဖေကို ပြုံး၍ကြည့်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အပြုံးမှာ
ကြောက်စိတ်ဖြင့်ယှဉ်လျက်ရှိသည်ကို ကောင်စစ်ဝန်က သတိထားမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ နီကိုလတ်စ်"ဟု ဘရန်းဒီးက ခြောက်သွေ့သော အသံဖြင့် နှုတ်ဆက်စကားရေရွတ်သည်။

"ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ ဖေဖေ"ဟု နီကိုလတ်စ်က ပြန်၍ရေရွတ်သည်။

"မင်း မနက်စာ စားခဲ့ပြီးပြီလား"

"စားခဲ့ပြီ ဖေဖေ"

"အင်း...မင်းက ငါ့ထက်ကံကောင်းတာပေါ့လေ၊ ဒီလိုဆိုရင် ငါ မနက်စာစားတာလောက်တော့ မင်းသည်းခံနိုင်ကောင်းပါရဲ့"

ဘရန်းဒီးသည် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ဝင်ကာ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်သည်။ စားပွဲပေါ်တွင်မူ မုန့်၊ သစ်သီးနှင့် ကော်ဖီများထည့်ထားသည့် မနက်စာလင်ပန်းသည် အသင့်ရောက်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ကော်ဖီတစ်ခွက်ငှဲ့ထည့်သည်။ သူ့သားကိုထိုင်ဖို့မပြော။ သူငယ်သည် တရားရုံးရှေ့မှောက်ရောက်နေသည့် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်သဖွယ် သူ့အဖေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ မျက်နှာကလေးငယ်ငယ်ဖြင့် ရပ်နေရှာသည်။ မနက်စာစားမှုသောက်မှု အဆင်ပြေ မပြေ စောင့်ကြည့်နေသော ဂရေစီယာသည် အဆင်ပြေမှန်းသိသောအခါ အခန်းထဲမှ အသာကလေး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

"ငါက ဒီနေ့မနက် ပြန်ရောက်လာတော့..."ဟု ကောင်စစ်ဝန်က စကားစသည်။ "မင်း ငါ့ကို ဆီးကြိုနေလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်လာခဲ့တယ်"

"ဒါပေမယ့် ဖေဖေ...သားသားက ဖေဖေဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြန်ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ မထင်လို့"

"ဟုတ်ပါပြီ" ဘရန်းဒီးက နှုတ်ခမ်းများကို မဲ့လိုက်၏။ "ဒါကတော့ ထားလိုက်ပါတော့၊ မင်းဘယ်သွားနေတာလဲ"

"ဂျိုစီ...နဲ့"

"မနေ့ညက သူတို့အိမ်မှာ သူနဲ့အတူအိပ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ"

ဘရန်းဒီးက မုန့်တစ်ခုကို ကောက်ယူသည်။

"မင်း သူနဲ့စကားမပြောပါဘူးလို့ ငါ့ကို ကတိပေးထားခဲ့တယ်မဟုတ်လား"

"သားသား ပထမ မပြောပါဘူး ဖေဖေ၊ နောက်ကျတော့ နည်းနည်းစပြောမိတယ်" ပြောရင်းကပင် သူငယ်၏မျက်လုံးအစုံတွင် မျက်ရည်များစို့လာသည်။ "ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးကျတော့ သူနဲ့စကားမပြောလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ တစ်ယောက်တည်းနေရတာ သိပ်ပျင်းစရာကောင်းပါတယ်၊ ပြီး...ပြီးတော့ ကြောက်လဲကြောက်လာတယ်"

"ဟုတ်ပါပြီ...ထားပါတော့ ဒါနဲ့မင်းက ဘယ်သူ့ကိုကြောက်တာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး"

မျက်တောင်ရှည်ကြီးများအောက်မှ မျက်လုံးများသည် စတိုခန်းတံခါးဘက်သို့ တစ်ချက်မျှ ခိုးကြည့်သည်။ အသံကို တိုးနိုင်သမျှတိုး၍ သူ့အဖေ၏မေးခွန်းကို ဖြေသည်။

"ဂရေစီယာကို ကြောက်တာပါ ဖေဖေ"

"ဘာ"ဘရန်းဒီးက ဒေါသဖြင့် ကိုယ်ကိုဆတ်ခနဲမတ်လိုက်သည်။ "မင်း ငါ့ကို ဘာကြောင့်လိမ်ပြောရတာလဲ"

"သားသား မလိမ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ သူက သားသားကို ခြောက်လို့ပါ၊ မဂ်ဒါလီနားက ဖေဖေပြန်လာရင် မတိုင်ပါနဲ့လို့ သားသားကိုပြောထားတာနဲ့ သားသား ဂျိုစီနဲ့လိုက်သွားတာ အဲဒါကြောင့်ပါ သားသား အမှန်အတိုင်းပြောတာပါ၊ ယုံပါ ဖေဖေ၊ သားသား မလိမ်ပါဘူး"

"ငါမင်းကို မယုံတော့ဘူး နီကိုလတ်စ်"ဘရန်းဒီးက တင်းတင်းမာမာပင် ပြန်ပြောသည်။ "မင်းဟာ ငါ့ကိုလှည့်စားဖို့အတွက် လုံးဝမနိုင်လုံတဲ့ လုပ်ဇာတ်ကို ဖန်တီးလာတာပဲ"

"မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ၊ လုံးဝမဟုတ်ဘူး၊ သားသား မလိမ်ပါဘူး၊ တကယ်ပြောတာပါ" မျက်ရည်များသည် လျှံကျလာကာ သူ့နှာခေါင်းနှင့် သူ့ပါးပြင်ဘက်သို့ လိမ့်ဆင်းလာနေကြ၏။ "သားသား အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဂရေစီယာက သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတယ် ဖေဖေ၊ သူ့မှာ ဓားရှိတယ်၊ သားသား ဖမ်းမိလာတဲ့ ငါးလေးရဲ့ခေါင်းကိုတောင် သူ ဓားနဲ့ခုတ်ပစ်တာ၊ စားပွဲပေါ်မှာ သွေးတွေစီးရဲ့သွားတာပဲ၊ သူ သားသားကိုတောင်မှ သတ်လိမ့်မယ်လို့ထင်ခဲ့တာ၊ ဖေဖေ သတိမထားမိဘူးလားဟင်၊ သူဟန်ဆောင်နေတာ ဖေဖေ၊ သူက သားသားတို့ကို တစ်ချိန်လုံး သရော်နေတာ၊ သူဟာ လူဆိုးလူညစ်၊ ဖေဖေနဲ့ ဂျိုစီလို လူကောင်းမဟုတ်ဘူး ဖေဖေ"

"မင်းက ငါ့ကို ဒီကောင်နဲ့နှိုင်းရသလားကွ"ဟု ဘရန်းဒီးက အော်သည်။

အော်သံကြောင့် နီကိုလတ်စ် တုန်သွားသည်။ နောက်သို့ဆုတ်သွားသည်။ ထို့နောက် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြင့် ငိုချလိုက်သည်။

"မင်းမှာ အသိဉာဏ်မရှိတော့ဘူးလားကွ...ဟေ" ဘရန်းဒီးက ဒေါသတကြီးဖြင့် ဆက်ပြောသည်။ "ဓားတွေရော၊ သွေးတွေရော၊ ခေါင်းဖြတ်တာရော စုံနေတာပဲ၊ မင်းကို တစ်ယောက်ယောက်က သင်ပေးလိုက်တာပဲဖြစ်မယ်၊ ဂရေစီယာကို ပျက်စီးအောင် ချောက်တွန်းဖို့လုပ်တာ၊ ငါ လုံးဝလက်မခံဘူး၊ ဂရေစီယာဟာ လူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းကွ၊ အစစအရာရာ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လူတစ်ယောက်ကွ သိလား၊ မင်းသူငယ်ချင်း ဟိုအောက်တန်းစား တောလေကြမ်းပိုးထက် အဆင့်အတန်း အများကြီးမြင့်တယ်"

"မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ၊ ဖေဖေထင်တာ လွဲနေတယ်"နီကိုလတ်စ်က ရှိက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးနေရာမှ ပြန်ပြောသည်။ "ဂျိုစီဟာ လူကောင်းဖေဖေ"

ကောင်စစ်ဝန်သည် အံကိုကြိတ်ထားသည်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကုလားထိုင်လက်တန်းများကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ဒေါသကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးပွထနေသည်။

"မင်းမိတ်ဆွေကသာ လူကောင်းဆိုပါတော့၊ ဟေ့…နေပါဦး၊ မင်းသူ့ကိုတော်တော်ခင်သလား"

"ခင်တယ် ဖေဖေ"

"မင်းသူ့ကို ချစ်ကော ချစ်သလား"

သူငယ်က မျက်ရည်များကြားမှနေ၍ သူ့အဖေ၏မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ခေါင်းညိတ်သည်။

"သားသားတို့ လူတိုင်းကိုချစ်ရမယ်လို့ သင်ထားတယ်မဟုတ်လား ဖေဖေ"

ကောင်စစ်ဝန်၏တစ်ကိုယ်လုံး မြွေတစ်ကောင် အပေါက်ခံရလိုက်သည့်နှယ်ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

"လူကြီးမင်း ကျွန်တော့်ကို ဆရာမလုပ်ပါနဲ့ ခင်ဗျာ၊ အခုချက်ချင်း ငါမေးတာပြောစမ်း၊ ဟိုအကောင် မင်းကို မနေ့ညက ဘယ်ခေါ်သွားသလဲ"

"သူ့အိမ်ကို"

"သူ့အိမ်က ဘယ်မှာလဲ"

"ကော်ရီယင်တီလမ်းမှာ"

"ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ ဆန်ဂျော်ဂျီမြို့ရဲ့ အဆိုးဆုံးအညစ်ပတ်ဆုံး အောက်တန်းအကျဆုံး ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ပေါ့"

"မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ" နီကိုလတ်စ်က တံထွေးတစ်ချက်ကို မျိုချလိုက်သည်။ "သူတို့ရပ်ကွက်က သန့်ရှင်းပါတယ်၊ တောင်တန်းကြီးတွေနဲ့ ရှုခင်းလှလှပပတွေလဲ ကောင်းကောင်းမြင်ရတယ်၊ လိပ်ပြာတွေဆိုလဲ အများကြီးပဲ၊ ဂျိုစီဖမ်းပြီး ... ထားတာ၊ ပြီးတော့ သိပ်အရသာရှိတဲ့ဟင်းလဲ စားခဲ့ရတယ်၊ ပါကွိတာချက်ထားတာ။ မာရီယာက မချက်နိုင်ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက တစ်နေ့လုံး အဝတ်လျှော်ရတယ်၊ အဘိုးပက်ဒရိုကတော့ သိုးမွေးအကျႌထိုးတဲ့ အလုပ်ကလွဲပြီး တခြားဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့"

သူ့အဖေ၏ တင်းမာလွန်းသောမျက်နှာထားကြောင့် နီကိုလတ်စ် စကားမဆက်နိုင် တန့်သွားသည်။ သူသည် သူ့အဖေ၏ အပြုအမူကို နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူ့အတွေ့အကြုံကို ပြောပြနေစဉ် ကလေးပီပီ ချက်ချင်းအာရုံပြောင်းကာ အငိုတိတ်သွားသော်လည်း အခုကျတော့ တလောထပ်၍ ငိုလာပြန်သည်။

ဒီလောက်အောက်တန်းကျတဲ့ အနုညာတလူတန်းစားတွေနဲ့ ငါ့သား ဘယ်လောက်အထိ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သလဲဆိုတာ သိရတာ ကျေနပ်စရာ အားရစရာကြီးပါပဲကွာ၊ ကဲ…ဆက်စမ်းပါဦး၊ နောက်ထပ် ဘာတွေများမြင်ခဲ့ရသေးလဲ"

သူငယ်က တစ်ချက်မျှ အားရပါးရရှိုက်သည်။

"သားသားတို့ ဖဲကစားကြသေးတယ်"

"ဘယ်သူတွေလဲ"

"သားသားတို့ အားလုံးပဲ"

"သားသားတို့အားလုံးပဲဆိုတာ ဘယ်သူတွေကို ပြောနေတာလဲ"

"ဂျိုစီနဲ့ ပက်ဒရိုရယ်၊ နောက်ပြီးတော့ သားသားရယ်၊ ပါကွိတာရယ်၊ ဂျူအာနာရယ်၊ လူဝီဆာရယ်၊ ပြီးတော့ အီလီနာနဲ့ ဘီရန်ကာရယ်၊ အို…သားသားမေ့သွားတယ် ဖေဖေ၊ မာရီယာက မကစားဘူး၊ သူက အိပ်ရာခင်းနေတယ်"

ကောင်စစ်ဝန်၏တစ်ကိုယ်လုံးသည် ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်သဖွယ် တောင့်တင်းလျက်ရှိလေသည်။

"သူက ဘယ်သူ့အိပ်ရာခင်းနေတာလဲ"

"ဂျိုစီနဲ့ သားသားတို့အိပ်ရာ"

ကောင်စစ်ဝန်၏ဦးခေါင်းမှာ နောက်ကျိုလာသည်။ မူးနောက်ရီဝေလာသည်၊ သူသည် ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ကိုင်းလိုက်၏။

"မင်းနဲ့ သူနဲ့" အံကိုကြိတ်၍ ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သည်။ ထို့နောက် စကားတစ်လုံးမှ ဆက်မပြောနိုင်တော့ချေ။

အခန်းထဲတွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ ချက်ချင်း အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်သွားသော သူ့အဖေ၏ပုံပန်းကိုကြည့်ကာ နီကိုလတ်စ် အငိုတိတ်သွားသည်။ နားလည်နိုင်သောအကြည့်ဖြင့် သူ့အဖေအား တွေတွေငေးငေးကြည့်လျက်ရှိသည်၊

"သားသား ဘာလုပ်ခဲ့လို့လဲ ဖေဖေ၊ သားသား ဘာလုပ်ခဲ့လို့လဲ"

ကောင်စစ်ဝန်သည် ထိုင်ရာမှ ထသည်။ ဒယီးဒယိုင်နှင့် သုံးလေးလှမ်းလျှောက်သွားသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ကောင်းစွာမထိန်းနိုင်။ လဲကျသွားတော့မည့်ပုံ ... ကောင်းမီးဖိုနံရံကို လှမ်းကိုင်ကာ အားပြုထားသည်။ သူ့မျက်နှာကိုလည်း ... ... ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်း သွားတော့…၊ အခုလောလောဆယ် အပေါ်ထပ် မင်းအခန်းထဲမှာပြန်နေ…၊ နောက်မှ ငါလာခဲ့မယ်"

အခန်းထဲတွင် နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်၍ တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ စောစောကထက်ပို၍ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် နီကိုလတ်စ်ထွက်သွားပြီးသည့်နောက် အချိန်တော်တော်ကြီးကြာမျှ ငေးငိုင်လျက်ရှိ၏။ မီးမရှိသောမီးဖိုဘေး၌ ရပ်ကာ တွေးမိတွေးရာများကို တွေးလျက်ရှိသည်။ တစ်ခေါင်းလုံး နောက်ကျိရှုပ်ထွေးလျက်ရှိရ၏။ သူ ဘာလုပ်ရပါမည်နည်း။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက်ကို ချသည်။ သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ တစ်ခုတည်းသာရှိ၏။ ထိုနည်းလမ်းကို သုံးမှဖြစ်ပေတော့မည်။

သူသည် လေးကန်ချည့်နဲ့သောခြေလှမ်းများဖြင့် ခန်းမကိုဖြတ်ကာ ဧည့်ခံခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ဝင်သည်။ စားပွဲတစ်လုံးတွင်ထိုင်သည်။ သူ့ဖောင်တိန်ကိုဖြုတ်၍ စာတစ်စောင်ရေးသည်။

ပါမောက္ခ ယူဂျိန်းဟေးလီးဗီး
အမှတ် ၂၁၉၊ ကက်ပူဆင်လမ်း၊
ပါရီမြို့၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ။
အမြန်ဆုံးလာပါ။ သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးသောကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး

သူသည် လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်သည်။ ဂရေစီယား ဝင်လာသောအခါ လက်ထဲမှစာရွက်ကို လှမ်းပေးသည်။

"ကားယူပြီး မြို့ထဲသွား၊ ဒီကြေးနန်းကို ချက်ချင်းရိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့…ခင်ဗျ"

ဘရန်းဒီးသည် ထိုင်လက်စနေရာတွင် ဆက်ထိုင်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကားစက်နှိုးသံနှင့် ကားထွက်သံများ ကြားရသည်။ သူ့အကြည့်သည် ဥယျာဉ်ဆီသို့ရောက်သွားသည်။ သူ့နှလုံးသားသည် မီးကဲ့သို့ပူလောင်လာသည်။ ဒေါသအစိုင်အခဲသည် ကြီးထွားလာသည်။ ပေါက်ကွဲလုမတတ် ပြင်းထန်လာသည်။

ဥယျာဉ်မှူးသည် စိမ်းလန်းစိုပြည်သော မြက်ခင်းပြင်၏ အစွန်းတစ်ဖက်တွင် ရပ်လျက်ရှိ၏။ အကျီချွတ်ထားသဖြင့် ဝါဝင်းသောသူ့အသားအရောင်သည် နေရောင်အောက်တွင် တောက်ပလျက်ရှိလေသည်။ သူ့လက်တွင်းမှ မြက်ခုတ်ဓားသည် တက်သွားလိုက် ပြန်ကျလာလိုက်…။ သူ၏လှုပ်ရှားပုံကို ကြည့်နေရသည်မှာ သိညွတ်ပြေပြစ်ခြင်း ရှိလှသည်။ ကြည့်လို့ပင်ကောင်းနေသေးတော့၏။ ကြည့်ရင်း

ကြည့်ရင်းနှင့်ပင် ကောင်စစ်ဝန်၏ရင်ထဲတွင် မုန်းတီးစက်ဆုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။ သူ့လက်ချောင်းများသည် ကိုင်ထားသည့်ဖောင်တိန်ကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်ထားသည်။ ဖောင်တိန်ကျိုးသံထွက်လာသည်။ သို့သော်လည်း သူ သတိမပြုမိ။ ဥယျာဉ်မှူးကိုသာ ပြင်းထန်သောအမုန်းစိတ်ဖြင့် မျက်တောင်မခတ် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ဟို…အဝေး တောင်တန်းပြာကြီးများကို ကျောပေး၍ လှုပ်ရှားနေသော လူ…။ နေရောင်အောက်တွင် ဝင်းခနဲ လတ်ခနဲ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်အရောင်ထွက်နေသောဓား…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၄)

နောက်လေးနာရီအတွင်းမှာပင် ပါရီမြို့မှ ကြေးနန်းတစ်စောင် ကာဆာဘာရိုဏ ဂေဟာသို့ ရောက်လာသည်။

မနက်ဖြန် ကြာသပတေးနေ့ညနေ ၅း၃၀ နာရီရောက်မည်။ ထို အချိန်ထိ စိတ်ကိုအေးအေးထားပါ။

ယောလီးမီး

ပါမောက္ခသည် ကတိတည်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့နေ့ခင်းမီး ရထားဆန်ဂျော်ဂျီဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ အသားအရောင်ခပ်ဖျော့ဖျော့ အလွန်ခေ့စပ်သေချာပုံရသည့် မျက်နှာထား၊ သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်းသလောက် စူးစူးရှရှနိုင်လွန်းလှသော မျက်လုံးအစုံနှင့် ခရီးဝေးသွားသူများ ခြုံလေ့ရှိသော ဝတ်ရုံအနက်ရောင်ခြုံထားသည့် အရပ်ပုပုလူတစ်ယောက်သည် ရထားတွဲပေါ်မှ သွက်လက်ဖျတ်လတ်စွာ ဆင်းလာပြီး သူ၏သေးငယ်နူးညံ့သော လက်ဖဝါးများဖြင့် ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး၏လက်ကို ဆွဲဆုပ်ထားလေသည်။

"ဘယ်လိုလဲ မိတ်ဆွေကြီးရယ်"မှုန်မှိုင်းရီဝေလျက်ရှိသော ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။ သူ့မျက်နှာထားနှင့် အမူအရာသည် "ကျွန်တော်ရောက်လာပြီပဲ၊ မပူပါနဲ့တော့"ဟု ပြောနေသည့်နှယ်ရှိသည်။

ရာသီဥတုမှာ စိမ့်၍အေးလျက်ရှိသည်။ သူတို့ကားထဲရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မိုးတဖွဲဖွဲကျလာသည်။ ဆိပ်ကမ်းနှင့် ပင်လယ်ပြင်ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင်မမြင်ရ။ အားလုံး မှုန်ဝါးဝါးဖြစ်သွားလေပြီ။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားရေးလိုက်တဲ့စာ ရတယ်" ယောလီးမီးက မျက်နှာကို မလှည့်။ ကားရှေ့တည့်တည့်သို့ ကြည့်နေရာမှ စ၍စကားပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် အခုတော့ ခင်ဗျားအခြေအနေက သိပ်ဆိုးလာသလား"

"အတော်ကြီးကို ဆိုးလာတယ်"ဟု ဘရန်းဒီးက ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သည်။ စကားဆက်ပြောရန် ဟန်ပြင်သည့်အခါ ယောလီးမီးက သူ့လက်ဖြင့် ဘရန်းဒီး၏ ဒူးခေါင်းကို လှမ်း၍ညှစ်သည်။

"ခု မပြောပါနဲ့ဦး၊ ကျွန်တော်တို့ အချိန်တွေအများကြီးရှိနေပါသေးတယ်၊ စိတ်ကို အေးအေးထားစမ်းပါ မိတ်ဆွေကြီးရယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်တော် ရောက်လာပြီပဲဟာ"

အိမ်ဝင်းထဲရောက်လာချိန်အထိ နှစ်ယောက်သား စကားမပြောကြ။ ခြံဝင်းအတွင်းရှိ ထိကရုံးပင် အခက်အလက်များသည် တွဲလောင်းကျလျက်ရှိကြသည်။ မိုးရေစက်များသည် ထိုအကိုင်းအခက်များပေါ်ဝယ် တွဲလွဲခိုနေကြ၏။ တိမ်များ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသော တောင်တန်းကြီးများဆီမှ မတ်စောက်မြင့်မားသော ကျောက်ဆောင် ကျောက်သားများသည် အခိုးအငွေ့များအကြားတွင် မြုပ်နေကြလေသည်။ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိနေသောလေသည် တီးတိုးညည်းတွားလျက်ရှိ၏။ အုံ့ဆိုင်းနေသော မြူနှင်းကြားမှနေ၍ ဟိုအဝေးရေပြင်ပေါ်ရှိ တံငါလှေတစ်စီးကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ လှေသည် အပေါ်သို့မြောက်သွားလိုက်၊ အောက်သို့ပြန်ကျလိုက်နှင့် နိမ့်တုံမြင့်တုံဖြစ်လျက်ရှိသည်။

အိမ်ထဲတွင်လည်း အပြင်အဆင် အမွှမ်းအမံများကြောင့် ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏။ ထမင်းစားခန်းထဲဝယ် မီးများဖြင့် ထိန်ထိန်ညီးလျက်ရှိသည်။ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော ဧည့်သည်အိပ်ခန်းမှာလည်း တခမ်းတနား။ မီးဖိုထဲမှ မက်ဂ်ဒါလီးနား တစ်ယောက်မှာလည်း နားအေးပါးအေး ထိုင်နေရသည်မရှိ။ အလုပ်နှင့်လက်နှင့် မပြတ်အောင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ ဂရေစီယာကတော့ အပေါ်ထပ် တက်သွားလိုက် ပြန်ဆင်းလာလိုက်။ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆင်းလိုက်တက်လိုက်။

လူနှစ်ယောက်အတွက် ညစာ။ ရှစ်နာရီတိတိတွင် ကျွေးရမည်။ ဧည့်သည် ပါမောက္ခကြောင့် ညစာမှာ ဟင်းအမျိုးစုံသည်။ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာရှိလှသည်။ စနစ်တကျနှင့်လှပနေအောင် ပြင်ဆင်ထားသည်ကို ဧည့်သည်ပါမောက္ခ သတိမထားမိဘဲမနေနိုင်။ ကောင်စစ်ဝန်၏ ထမင်းချက်ကိုလည်း ချီးမွမ်းစကားမပြောဘဲမနေနိုင်။ ပါမောက္ခကတော့ ညစာကို အေးအေးဆေးဆေးစားသည်။ သူ့အိမ်ရှင်၏ မျက်နှာထားကိုလည်း မကြာခဏ အကဲခတ်သည်။ ဖယောင်းတိုင် မီးရောင်အောက်ဝယ် ကျောက်ပုစွန်ကို တမြုံ့မြုံ့အရသာခံ၍ဝါးရင်းက ဘရန်းဒီး စိတ်ခံစားမှုအခြေအနေကို လေ့လာသည်။ သို့သော်လည်း အရေးတကြီးမေးဖို့မြန်းဖို့၊ လုပ်ဖို့ကိုင်ဖို့ စိတ်မကူး။ စောစောကတည်းက ဤကိစ္စကို အလျင်စလိုမပြုရန် သူဆုံးဖြတ်ထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့အချိန်ဆွဲ၍ လေ့လာခြင်းသည်ပင်လျှင် သူ၏နည်းပညာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းပညာဖြင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သူစိုးမိုးခြယ်လှယ်နိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

❋

ယုဂျိန်ဟေးလီးဗီးသည် သဘော်ာပေါ်မှ တိုလီမိုလီအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ရောင်းချသော ဈေးသည်တစ်ဦး၏သား။ ပါရီမြို့တော်သို့ လွန်ခဲ့သောအနှစ်နှစ်ဆယ်ခန့်က တက်လာခဲ့ရသူ။ အတွေ့အကြုံအလွန်နုသော လူငယ်တစ်ဦး၏ဘဝ။ ပါရီကိုလာခဲ့သည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဆေးပညာသင်ဖို့။ သို့သော်လည်း ပဏာမပြုလုပ်သည့် စာမေးပွဲများတွင် အကြိမ်ကြိမ်များစွာ ကျရှုံးခဲ့ရပြီးနောက် သူရည်မှန်းထားသောဘွဲ့ကိုမရဘဲ ဒီပလိုမာရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်ခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်ခန့်တွင် ချားကော့၏နာမည်သည် အမြင့်ဆုံးသို့ရောက်နေပြီ။ ချားကော့ကလည်း သူ့ပရိသတ်ထဲ၌ ပါလာသော ဒေါက်တာဟေးလီးဗီးကို စိတ်ဝင်စားခဲ့၏။ ဟေးလီးဗီးကလည်း အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားနေသော ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ဟောပြောပို့ချချက်ဟူသမျှကို မလွတ်တမ်း တက်ရောက်နာယူခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရှိရာ ဆယ်လ်ပက်ထရီးယားဆေးရုံရှိ လူနာဆောင်များသို့ အမြဲတစေသွားရောက်လေ့လာခဲ့မိသည်။ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်မျှ ဟစ်စတီးရီးယားခေါ် စိတ်ချောက်ချားလှုပ်ရှားမှုဝေဒနာသည်များ ကုသရေးတွင် ပါဝင်ကူညီခဲ့သည်။ ထို့နောက်တော့ သုစိတ်ရောဂါအထူးကုဆေးပညာကို သင်ကြားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေ၏။

သို့သော်လည်း ဟေးလီးဗီးသည် သူ၏တောဆန်လွန်းသော အပြုအမူ အပြောအဆိုနှင့် အလေ့အကျင့်များကို ဖျောက်၍မရခဲ့ပေ။ သူ့ဆရာချားကော့က သူ့လေယူလေသိမ်းမျိုး၊ သူ့ဟန်ပန်အမူအရာမျိုးကိုရအောင် သင်ကြားပေးခဲ့ပါ၏။ မရ။ သူ့မှာ ဤအလုပ်မျိုးလုပ်နိုင်ဖို့ အရည်အချင်းမရှိ ဖြစ်ခဲ့ရရှာ၏။

ကံအားလျော်စွာပင် သူ့အဖေထံမှ အမွေအနည်းအတင့်ရခဲ့သဖြင့် ထိုငွေဖြင့် သြစတီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့သို့သွားရောက်ပြီး ဂျန်၏လက်အောက်၌ ပညာဆည်းပူးခဲ့ပြန်သည်။ ဟေးဒီလ်ဘတ်ဂ်တွင်ပြုလုပ်သည့် သင်တန်းတစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခဲ့၏။ မက်ကလင်းဘတ်ဂ်စိတ္တဇဆေးရုံတွင် ဆယ့်ရှစ်လကြာမျှ ပညာရှာခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူပါရီသို့ပြန်၏။ ဗီယင်နာမြို့မှရလာခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံများအပေါ် အထင်အမြင်ရှိသဖြင့် မက်စီဘက်၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော "နာဟောစ်သိနစ်ဆေးကုဌာန" ဟု အမည်ပေးထားသော ဆေးခန်းငယ်လေးတစ်ခုမှ သူတို့၏ဆေးကု

ခန်းအဖွဲ့ဝင်ဆရာဝန်တစ်ဦးအဖြစ် သူ့အားလက်ခံခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် စိတ်ကျန်းမာရေး ပညာဌာနသို့သွားရောက်၍ စိတ်ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာဘာသာရပ်များ ပို့ချပေးခဲ့သည်။

ဤတွင် သူ့နာမည်ကို အထိုက်အလျောက် လူသိများလာခဲ့ပြီး လူနာအတော်အသင့် လက်ခံကုသပေးလာခဲ့ရ၏။ အများအားဖြင့် သူ့ထံလာကြသည့် လူနာများမှာ နူးရိုးဆစ်ခေါ် ဝေဒနာမျိုး ခံစားနေကြရသည့် အမျိုးသမီးလူနာများဖြစ်၏။ ဤအချိန်တွင် ဟေးလီးဗီး၏ အပြုအမူသည် အတော်ကြီး တိုးတက်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သူ့မျက်လုံးများသည် အမြင်ထက်သန်လာသည်။ သူ၏ဆက်ဆံမှုသည် လိမ္မာပါးနပ်လာသည်။ ကျွမ်းကျင်မှုလည်း ရှိလာသည်။ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝမှုတွင် တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်လာ၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူ့နားနှစ်ဖက်သည် လူနာများကပြောပြနေသည့် သူတို့၏သောကများ၊ ဒုက္ခများကို နားထောင်နေရသဖြင့် ကြာလာတော့လည်း သူ့အတွေ့အကြုံသည် ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးလာသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် ရက်စက်တတ်လာ၏။ လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် ငွေညှစ်လာတတ်သည်။ လူနာကိုကြောက်လန့်အောင် ခြောက်တတ်လာသည်။

တစ်နေ့သောနွေရာသီတွင် ဟေးလီးဗီးသည် ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ နောကီးမြို့သို့ အပန်းဖြေခရီးထွက်ခဲ့ပြီး ရက်အနည်းငယ်ကြာမျှ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဤတွင် ထိုစဉ်က ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံသို့ တာဝန်တစ်ခုဖြင့်ရောက်နေသော ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးနှင့် ရင်းနှီးစရာအကြောင်းဖြစ်လာခဲ့၏။ ထိုအချိန်က ကောင်စစ်ဝန် ဘရန်းဒီးသည် မကြာခဏ စိတ်ညှိုးငယ်သော ဝေဒနာ စွဲကပ်နေချိန်ဖြစ်သဖြင့် ပါရီမြို့သားစိတ်ကုဆရာဝန်နှင့်ပြလျှင် ပို၍ထိရောက်သည်ဟု သူထင်သည်။ ထို့နောက် အမျိုးအစားပုံစံချင်းတူသော်လည်း ပင်ကိုစိတ်နေစိတ်ထားချင်းကျတော့ အလွန်ကွာခြားသည့် လူနှစ်ဦးသည် ဆုံမိခဲ့ကြ၏။ တစ်ကြိမ်ဆုံမိပြီးသည့်နောက်တွင် ဘရန်းဒီးသည် သူ၏ဆရာဝန်အသစ်ထံသို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာရောက်ခဲ့သည်။ ဤဆရာဝန်နှင့်တွေ့မှ သူ့မှာပို၍အကျိုးရှိသည်ဟု ယုံကြည်ထားသော ဘရန်းဒီးသည် ဟေးလီးဗီးနှင့် ပို၍ရင်းနှီးလာသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရာထူးဂုဏ်ရှိန်မြင့်မားသော၊ အရာရာကို စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်နေသော ကောင်စစ်ဝန်နှင့် အနည်းငယ်မျှသာ မရိုးမသားပြုတတ်သော လူရိုးဆရာဝန်တို့ကြားတွင် ခင်မင်မှုသည် တိုးတက်ခိုင်မာလာသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဘရန်းဒီး၏ လျှို့ဝှက်ချက်ဟူသမျှကို လက်ခံနားထောင်နေရသော ဟေးလီးဗီးသည် ဘရန်းဒီး၏ သခင်သဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့ရလေ၏။

❋

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟေးလီးဗီးက အေးစက်တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်အား ကြည့်သည်။

"ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုအပေါ်မှာ ခင်ဗျားက သံသယရှိတယ်ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား"

"အို-အို...ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က...ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားအနေနဲ့ လိုအပ်တယ်ထင်ရင် လုပ်ပါ"

"လုပ်ရမှာပဲ"ဟေးလီးဗီးက အခိုင်အမာပြောသော လေသံဖြင့်ပြန်ပြောသည်။ "ညပိုင်း အတုတုအိပ်ကြတဲ့အချိန်မှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သူ့ရဲ့အတွင်းစိတ်ကို လေ့လာကြည့်ရင် သိရမှာပေါ့"

"တော်ပါတော့...ဟေးလီးဗီး၊ ဒါကို ထပ်မပြောပါနဲ့တော့" ကောင်စစ်ဝန်က မျက်လွှာကိုချလိုက်ပြီး လေသံဖြင့်ပြောသည်။ "ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို ခင်ဗျားအသိပါ၊ အိမ်ထောင်ရေးမပြေလည်မှုကြောင့် ဘယ်လောက်ထိ စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရတယ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားအသိပါ၊ အလုပ်ခွင်မှာ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ဒုက္ခကိုလဲခင်ဗျား အသိပါ၊ ကိုယ်ဝါသနာပါလို့ လုပ်နေတဲ့ စာပေလုပ်ငန်းကျတော့လဲ အခုအချိန်ထိ မပြီးပြတ်သေးဘူး၊ ဒီအခက်အခဲတွေနဲ့ ဒုက္ခတွေကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ဒီသားလေး အပေါ် ပုံပြီးချစ်နေရတဲ့ဘဝဆိုတော့..."

"ခင်ဗျားရဲ့သားအပေါ်မှာ ကျွန်တော်ကလဲ သနားကရုဏာအပြည့် ရှိပါတယ်၊ မစ္စတာဘရန်းဒီး၊ ယုံပါ၊ ကျွန်တော်ဟာ အတွေ့အကြုံနည်းတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ"

"ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်နေသဘောထားအပေါ်မှာလဲ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ် ဟေးလီးဗီး"ဘရန်းဒီးသည် တနုံ့နုံ့တွေးကာ ဒေါသဖြစ်လာသည်။ "ဒီအကောင်ဟာ တော်တော့်ကိုရဲတင်းပြီး တော်တော့်ကို မျက်နှာပြောင်တယ်"

"ခင်ဗျား သူ့ကိုအလုပ်ကထုတ်မပစ်သေးဘူး မဟုတ်လား"ဟု ဟေးလီးဗီးက စိုးရိမ်တကြီးမေးသည်။

ကောင်စစ်ဝန်က အမှတ်တမဲ့ ခေါင်းခါပြသည်။

"တော်ပါသေးရဲ့၊ ဒီလိုလုပ်ထားတာ ကောင်းပါတယ်"ဟု ဟေးလီးဗီးက စိတ်အေးသွားသည့်လေသံဖြင့် ပြောသည်။ "ကျွန်တော်တို့ သူ့ကိုလဲမေးရမြန်းရဦးမှာ၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့အခိုင်းအစေတွေကိုလဲ မေးရလိမ့်ဦးမယ်၊ ခင်ဗျားသဘော မတူရရာတော့ မရှိဘူးထင်ပါတယ်နော်"

"မရှိပါဘူး၊ အခိုင်းအစေကတော့ အပြစ်ပြောစရာမရှိပါဘူး၊ အင်မတန် ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လင်မယားပါ၊ အခုပြဿနာလုပ်နေတာက ဒီအကောင်...ဂျီးစီပဲ"

ဂျီးစီ၏နာမည်ကို ပြောလိုက်မိသောအခါ မုန်းတီးရွံရှာသောစိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။ ထိုအခါ ဒေါသအရှိန်တက်လာသည်။ သူသည် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ထားသော လက်သီးတစ်ဖက်ဖြင့် ကုလားထိုင်လက်တင်ကို တအားထုလိုက်၏။

"ဒီအကောင်ကို အရေးယူမှဖြစ်မယ်"

ဟေးလီးဗီးက ဘရန်းဒီး၏မျက်နှာကို လေ့လာစူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်သည်။ သူသည် တခဏမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့မျက်နှာပေါ်ဝယ် အပြုံးရိပ်ထလာသည်။ နွမ်းနယ်သောအပြုံး...။ သို့သော်လည်း လူ့လောက၏ လျှို့ဝှက်ချက်များဖြစ်သော စိတ်နေစိတ်ထား အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျမှုများနှင့် ဟန်ဆောင်မှုများကို သိရသဖြင့် ကျေနပ်အားရသွားသည့်အပြုံး...။

"ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကိုခေါ်လိုက်တာဟာ မမှားပါဘူး၊ နည်းနည်းကလေးမှ သံသယမဖြစ်ပါနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၅)

နောက်နေ့မနက်တွင် မိုးတိတ်သွားသည်။ ကောင်းကင်သည် တစ်ဖန်ပြန်၍ ကြည်လင်လာသည်။ မိုးရေပက်ဖျန်းခြင်းကို ခံထားရသော မြေအပြင်သည် နေမှ ဆာလှုံလျက်ရှိလေသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အိပ်ရာပေါ်မှနေ၍ ပန်းဥယျာဉ် ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်သည်။ သူ့အနေဖြင့် ပြတင်းပေါက်ကို သိသိသာသာဖွင့်ရဲ သည်မဟုတ်။ သူကြည့်၍မြင်သာရုံမျှသာ ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ နံနက်ခင်း၏ နုးညံ့အေးမြသောလေသည် အခန်းတွင်းသို့ တိုးဝှေ့ဝင်ရောက်နေသည်။ ယူကလစ် နံ့သင်းနေသောလေ...။ မွှေးကြိုင်လန်းဆန်းသောလေ...။ ဤလေကို ရှူရှိုက်ရပြန် တော့လည်း အကောင်းဘက်ကိုမျှော်လင့်ချင်သောစိတ်ကလေး ဝင်လာပြန်သည်။ ထိုအခါကျတော့လည်း စိတ်က အေးဆေးတည်ငြိမ်လာသည်။

ယနေ့တော့ဖြင့် ပိတ်လှောင်ထားခြင်းခံနေရသည့် ဤအခန်းထဲမှ ထွက်ခွင့် ပေးတန်ကောင်းရဲ့ဟု သူတွေးသည်။ အခုဆိုလျှင် ပါမောက္ခ ဟေးလီးဗီးတစ်ယောက် ဧည့်သည်အဖြစ်နှင့် ရောက်နေပေပြီ။ လွန်ခဲ့သောညက ဧည့်သည်ရောက်လာသံကို သူကြားနေခဲ့ရ၏။ ဟေးလီးဗီးသည် သူ့အဖေနှင့်အလွန်ခင်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ အဖေအထင်အမြင်ကြီးသော လူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် သူ့အဖေ၏စိတ်သည် ပျော့ပျောင်းလာလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။

လောလောဆယ်တော့ဖြင့် သူဘာမျှမလုပ်နိုင်။ သူစားနေကျ နံနက်စာကို စိတ်မပါတပါနှင့် စားသောက်လျက်ရှိသည်။ ရုပ်အကျီနှင့် ဘောင်းဘီကိုတော့ လဲထားပြီးပြီ။ သူသည် ဂျူးစီထံမှ အချက်ပေးနှုတ်ဆက်မည့်အချိန်ကို စောင့်မျှော် နေမိသည်။ ဂျူးစီသည် ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့ အား လက်မြှောက်ပြကာ နှုတ်ဆက်တတ်၏။ ယနေ့ဆိုလျှင် သူအခန်းထဲမှမထွက်ရ သည်မှာ နှစ်ရက်တိတိရှိခဲ့ပြီ။ ဂျူးစီနှင့် သူ့အကြားတွင် အဆက်အသွယ်ဆို၍ လက်မြှောက်နှုတ်ဆက်ခြင်းတစ်ခုတည်းသာ ရှိ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သူ့ကိုဂျူး

မမေ့ကြောင်းတော့ သိနေရသည်။ ဤမျှဆိုလျှင် သူ့အဖို့ လုံလောက်ပြီ။ တစ် ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အခင်အမင်မပျက်သေးဟူသော ယုံကြည်ချက်ကို အခိုင် အမာထားလို့ရသည်။ ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် သူ့မှာ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် သူဂရုမစိုက်။ ဖျားချင် ဖျားပါစေ...။ ဂရေစီယာက ခြိမ်းခြောက်လိုလည်း ခြိမ်းခြောက်ပါစေ။ နောက်ဆုံးတစ်နေ့ သူ့အဖေက သူ့အပေါ်စိတ်ဆိုးချင်ဆိုးပါစေ။ ဂျူးစီကသာ သူ့ အပေါ် အခင်အမင်မပျက်ဟုဆိုလျှင် သူ ဂရုစိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဆယ်နာရီထိုးပေတော့မည်။ ပစ္စည်းများထားရာတဲအတွင်းသို့ ဂျူးစီဝင်သွား သည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုတဲအတွင်းမှနေ၍ လက်ပြလျှင် အိမ်ကြီးအောက်ထပ်ရှိ ပြတင်းပေါက်များမှ မမြင်နိုင်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤတဲအတွင်းရောက်လျှင် ဂျူးစီ က လက်မြှောက်ပြစမြဲ။ နီကိုလတ်စ်သည် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် လှမ်းမျှော် ကြည့်လျက်ရှိ၏။ ထိုအခိုက်တွင် အပြင်မှခြေသံများကြားလိုက်ရပြီး သူ့အခန်းတံခါး ပွင့်သွားသည်။ အပြင်သို့လှမ်းမျှော်နေရာမှ ချာခနဲပြန်လှည့်လိုက်၏။ ဝင်လာသူများ မှာ သူ့အဖေနှင့် ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဟေးလီးဗီး။ သူ့ကိုယ်သူ မထိန်းနိုင်။ မလုံ မလဲဖြစ်ကာ မျက်နှာပျက်လျက်ရှိလေသည်။

"ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ ကလေးရယ်"ဟေးလီးဗီးက ချိုပြုံးသောမျက် နှာထားဖြင့်ကြည့်ကာ တရင်းတနှီးလှမ်းနှုတ်ဆက်သည်။

"ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါခင်ဗျာ"ဟု နီကိုလတ်စ်က ပြန်၍နှုတ်ဆက်သည်။ "ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ ဖေဖေ"

သူ့အဖေနှုတ်မှ ဘာသံမှထွက်မလာ။ နီကိုလတ်စ်သည် လူကြီးနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာကို တစ်လှည့်စီကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။

ကောင်စစ်ဝန်က ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်လိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အတော်ကြီးထိန်း ချုပ်ထားရသည့် လေသံဖြင့် လှမ်းပြောသည်။

"နီကိုလတ်စ်၊ ဖေဖေပြောတာ နားထောင်စမ်း၊ ဖေဖေတို့ သိပ်ကံကောင်းလို့ ဖေဖေ့မိတ်ဆွေပါမောက္ခ ဟေးလီးဗီးရောက်လာခဲ့တယ်၊ သူ ဒီမှာခဏနေလိမ့်ဦးမယ်၊ သူဒီမှာနေတုန်းအခိုက်မှာ မင်းရဲ့ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို ကြည့်ပေးဖို့ ဖေဖေအပ် ထားတယ်" သူသည် ဟေးလီးဗီး၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်သည်။ "ကျွန်တော် အနားမှာရှိဖို့ မလိုဘူးထင်ပါတယ်"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တည်း နေရတာက ပိုပြီးအဆင်ပြေမယ်လို့ ထင်ပါ တယ်"ဟု ဟေးလီးဗီးကပြန်ဖြေသည်။ ဘရန်းဒီးသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့် အခန်းထဲမှထွက်သွားလေ၏။ ဟေးလီးဗီးက ချက်ချင်းပင် နီကိုလတ်စ်ဘက်ပြန် လှည့်လာသည်။ "မင်းအဖေကိုတောင်မှ ပေးပြီးမသိစေချင်တဲ့အကြောင်းတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့မှာလဲရှိတာပဲ၊ မဟုတ်ဘူးလားကွာ၊ ကဲ…မင်းအိပ်ရာပေါ် ခဏလှဲလိုက်စမ်း၊ ပြီးတော့ ခြေထောက်တွေကို ဆန့်ထား"

နီကိုလတ်စ်က မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် ဟေးလီးဗီးကိုကြည့်သည်။ သူ့အနေဖြင့် မကြာခဏ ဆေးအစစ်ခံခဲ့ရဖူး၏။ ဟေးလီးဗီးကိုယ်တိုင်လည်း သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အကြိမ်ပေါင်းများစွာ စမ်းသပ်ခဲ့ဖူးပြီ။ သို့သော်လည်း ယခုတစ်ကြိမ်ကျတော့ အရင်ကနှင့်မတူဟု သူထင်သည်။ ဟေးလီးဗီး၏ အပြုအမူနှင့် လုပ်ပုံကိုင်ပုံများသည် သူ့မျက်စိထဲတွင် အသစ်အဆန်းလိုဖြစ်နေသည်။ သူ ခုတင်ပေါ်သို့ လှဲအိပ်လိုက်သောအခါ ဟေးလီးဗီးသည် သူလုပ်နေကျထုံးစံအတိုင်း နားကြပ်ဖြင့် ဟိုထောက်သည်ထောက်လုပ်သည်။ လက်များဖြင့် ဟိုစမ်း သည်စမ်း၊ ဟိုခေါက် သည်ခေါက်ပြုသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာတော့ သူ့အနားမှထသွားကာ တရုတ်ကပ်များကို လိုက်ပိတ်သည်။

"အလင်းရောင်က မျက်လုံးတွေကို ထိုးနေတာမကောင်းဘူး ဟော အခုလို ပိတ်လိုက်တော့ နေရတာ ပိုပြီးမကောင်းသွားဘူးလား"ဟုလည်း ရေရွတ်သည်။

ဟေးလီးဗီးသည် ခုတင်ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး သူ့လက်တစ်ဖက်ကို နီကိုလတ်စ်၏နဖူးထက်သို့ ခပ်ဖွဖွကလေးတင်ထားသည်။

"ငါတို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိလာ ခင်လာကြတာ ကြာပြီနော် နီကိုလတ်စ်"ဟု လေအေးကလေးဖြင့် ပြောသည်။ "မင်းငါ့ကိုခင်တာဟာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ခင်တာမဟုတ်ဘူး၊ သာမန်မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ခင်သလိုခင်တာမျိုးပါ၊ မင်းငါ့ကိုမကြောက်ဘူးမဟုတ်လား"

ခုတင်ပေါ်၌ ပက်လက်လှန်ပြီး မျက်နှာကြက်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသော နီကိုလတ်စ် အဖြေပေးသည်။

"မကြောက်ပါဘူး"

"အေး…ဟုတ်ပြီ"ဟု ဟေးလီးဗီးက ရွှင်ပြုံးသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။ "မင်းရဲ့စိတ်ထဲမှာရှိသမျှကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောစမ်း၊ ငါ့ကို မင်းရဲ့ကစားဖော်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး ရဲရဲသာပြော" စိတ်ကုဆရာဝန်၏ အဝါရောင်သမ်းနေသော သွားများကို နီကိုလတ်စ်မြင်ရသည်။ အခုဆို "မင်းဟာ ငယ်ငယ်လေးမဟုတ်တော့ဘူး၊ ကြီးလာပြီ၊ မင်းရဲ့ဘဝအပေါ်မှာ မင်းရဲ့အမြင်နဲ့ အတွေးတွေရှိလာနေပြီ၊ ငါသိချင်နေတာဟာ အဲဒီအတွေးတွေပဲ၊ မင်းရဲ့အတွေးတွေ မင်းပြောစရာရှိတာကိုသာပြော၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ဘာများရှိသလဲ၊ ပြောသာပြော၊ ကဲကွာ ဥပမာတစ်ခုပြောပြမယ်၊ အခုလောလောဆယ် မင်း ဘာအကြောင်းတွေ တွေးနေသလဲ"

"ကျွန်တော် မသိဘူး"နီကိုလတ်စ်သည် ခဏမျှတုံ့ဆိုင်းနေပြီးမှ အဖြေပေးသည်။

"အို…မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ၊ ပြောစရာရှိရမှာပေါ့၊ မင်းဟာ ဉာဏ်အလွန်ကောင်းတဲ့ ကလေးပါ၊ မင်းခေါင်းထဲမှာတွေးနေတာ တစ်ခုခုတော့ရှိရမှာပေါ့ သားရယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ ကဲ…ကဲ ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်း အခုလောလောဆယ် ဘာများခံစားမှုရှိနေသလဲ"

"ကျွန်တော့်နဖူးကို လက်ချောင်းကလေးတွေ လာထိနေတယ်၊ ငွမ်းစလေးတွေလိုပဲ သိပ်နူးညံ့တယ်" နီကိုလတ်စ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ချိန်ဆ၍ဖြေသည်။ "ပြီးတော့ မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ အလင်းရောင်တန်းတွေ မြင်တယ်၊ အလင်းရောင်တွေဟာ တရုတ်ကပ်ကြားက ဝင်လာပြီး ထင်နေတာ"

"ဟုတ်ပြီ…ဟုတ်ပြီ ဆက်ပြောပါဦး"

"ဘာကိုပြောရမှာလဲ"

"မင်းပြောချင်တာပြော၊ မင်းတွေးနေသမျှကို အကုန်လျှောက်ပြော၊ စောစောကပြောတယ် တရုတ်ကပ်ကြားကဝင်လာတဲ့ အလင်းရောင်တဲ့၊ အဲဒါပြီးတော့ ဘာပြောစရာရှိသေးလဲ"

"ကျွန်တော် မပြောတတ်သေးဘူး"ဟု နီကိုလတ်စ်က သံသယဖြင့်ပြောသည်။ "အဲဒီအလင်းရောင်တန်းတွေကြည့်ရတော့ ကျွန်တော် အကျဉ်းထောင်တစ်ခုထဲရောက်နေရသလို စိတ်ထဲကထင်လာတယ်၊ သိပ်မှောင်တယ်၊ အလင်းရောင်ဆိုလို့ အဲဒီအရောင်တန်းလေးတွေပဲရှိတယ်၊ သူတို့ကိုမြင်ရတော့ ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ချင်လာတယ်"

"မင်း အပြင်ရောက်ရင် ဘာလုပ်မလဲ"

"ငါးမျှားသွားမယ်"ဟု နီကိုလတ်စ်က တုံ့ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ ပြန်ဖြေသည်။

"ငါးမျှားမယ် ဟုတ်လား"ဟု စိတ်ကုဆရာဝန် ဟေးလီးဗီးက ရေရွတ်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် အဲဒါပဲလုပ်မယ်၊ ဘတ်စ်ကားကြီးစီးပြီး ဟိုတောင်တန်းပေါ်သွားမယ်" ဟေးလီးဗီး၏ လက်ချောင်းများအောက်ရှိ နီကိုလတ်စ်၏ မျက်နှာတွင် အပြုံးပန်းပွင့်လာသည်။ "နောက်ပြီးတော့ လွင်ပြင်ထဲသွားမယ်၊ စက်ရုံရေကာတာပေါ်မှာ ထိုင်မယ်၊ တစ်နေ့လုံး နေရောင်အောက်မှာထိုင်ပြီး ငါးမျှားမယ်၊ ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါဆိုရင် ငါးအကြီးကြီးတွေ မိချင်မိမှာ"

"မင်းတစ်ယောက်တည်းသွားမှာလား"ဟု ဟေးလီးဗီးက စိတ်ဝင်တစားမေးသည်။

"တစ်ယောက်တည်းတော့ မသွားပါဘူး၊ ဂျူစီနဲ့သွားမှဖြစ်မှာ၊ သူကသာ[illegible]တ် အောင်သင်ပေးနိုင်တာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေး အမှန်ပြောနေသည်ဟုပင် ယူဆရမလား။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အရင့်အရင်က ကလေးသူငယ်များစွာနှင့် သူရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူး၏။ နောက်ဆုံးကျတော့ အားလုံးလက်မြှောက်အရှုံးပေးသွားကြရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ နီကိုလတ်စ်၏ ခေါင်းမာမှုသည် မည်မျှကြာကြာ ခံနိုင်ပါမည်နည်း။

သူနေရာပြင်ထိုင်သည်။ နီကိုလတ်စ်အား လှိုက်လှဲသောအပြုံးဖြင့် ကြည့်သည်။

"ကလေးရယ်၊ မင်းငါ့ကို မယုံကြည်ဘူး၊ အထင်လွဲနေတယ်၊ ငါ တကယ့်ကိုစိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်၊ ငါက ဒီကိစ္စမှာ အမှားနဲ့အမှန်ကို ဝေဖန်နေတဲ့လူမဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းကိုယ်မင်း ဘာပြုလို့ဒီလောက်ကြီးခုခံကာကွယ်နေရတာလဲ၊ ဘာကြောင့် အပြစ်လွတ်အောင် လုပ်နေရတာလဲ၊ ငါက မင်းဘက်ကလူပါကွာ၊ ယုံစမ်းပါ ကလေးရယ်၊ ဒီမကောင်းတဲ့ကျူးလွန်မှုမျိုးဟာ အခုမှပေါ်လာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုးရှေးလွန်လေပြီးတဲ့အခါကတည်းက ရှိခဲ့တာပါသားရယ်၊ တကယ်လို့ မင်းပြုမှားမိခဲ့တယ်ဆိုရင်ကော ဘာဖြစ်လဲ၊ ဒါဟာ လူသားတိုင်းပြုတတ်တဲ့အမှားပါကွ၊ ကြောက်စရာကောင်းတာက အပြစ်မှန်ကိုမပြောဘဲ ဖုံးကွယ်ထားတာပဲ၊ တကယ်လို့ မင်းကသာ အမှန်ကိုပြောပြလိုက်ရင် မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့အမှားဟာ အလကားဘာမှမဟုတ်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သွားမှာပဲ၊ တို့နှစ်ယောက် အတူတူရယ်နေဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်မဟုတ်လား"

"ဘာကို ရယ်ရမှာလဲ"နီကိုလတ်စ်က နားမလည်သည့်နယ် ပြန်မေးသည်။

"ဥပမာ ဒီဟာမျိုးပေါ့ကွာ" ဟေးလီးဗီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် စာရွက်တစ်ရွက်ကို နီကိုလတ်စ်၏မျက်စိရှေ့မှောက်သို့ ထိုးပြသည်။

ပထမတော့ နီကိုလတ်စ်တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။ နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်းချင်းပင် ပြန်ပြေသွားသည်။ စာရွက်ပေါ် စူးစိုက်နေကြသည့် သူ့မျက်လုံးများကို တစ်ဖက်သို့လွှဲဖယ်လိုက်သည်။

"အိုကွာ၊ ဒါကလဲ အရေးကြီးတဲ့ဟာ မဟုတ်ပါဘူးကွ"ဟု ဟေးလီးဗီးက ကပျာကယာပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် မင်း ဒီစာမျိုးရေးတောင်ရေးခဲ့သေးတာ၊ ဘာပြုလို့ လိမ်ပြောချင်နေရတာလဲ၊ မင်း ဂျိုစီနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေတုန်းကဆိုရင် ဒီထက်ပိုပြီး နူးညံ့တဲ့စကားတွေ ပြောခဲ့မိမှာပေါ့၊ ဥပမာကွာ၊ မင်းသူ့အိမ်လိုက်သွားပြီး ညပိုင်း နှစ်ယောက်တည်းနေကြတဲ့အခါမျိုးပေါ့ကွာ"

"ကျွန်တော်တို့ ဘာစကားမှ မပြောကြဘူး"

"ဒါပေမယ့် ကလေးရယ်"ဟေးလီးဗီးက သူ့ဦးခေါင်းကို ခေါင်းအုံးနားအထိတိုးကပ်ကာ ချော့မော့သောလေသံဖြင့် ပြောသည်။ "မင်းသူ့အိမ်ကိုရောက်တယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်တည်းရယ်၊ မှောင်ကြီးမည်းမည်းထဲမှာ"

နီကိုလတ်စ်တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားသည်။ ပထမတုန်းကတော့ သူနားမလည်။ အားလုံး ရှုပ်ထွေးနေသည်။ အခုတော့ နားလည်သလိုရှိလာသည်။ နားလည်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကြောက်ခြင်း၊ ရှက်ခြင်းနှင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤစကားကိုကြားချင်၍ သူ့အားသိမ်းသွင်းခေါ်ယူလာခြင်းပါတကား။

အိပ်ရာပေါ်မှ ခုန်၍ထချင်စိတ်၊ အခန်းထဲက ထွက်ပြေးချင်စိတ်၊ ဘယ်သူနှင့်မှ အတွေ့မခံတော့ဘဲ ရှောင်ပုန်းနေချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့သော်လည်း သူအိပ်ရာပေါ်မှ မထနိုင်။ မထချင်။ ကိုယ်တွေလက်တွေ မလှုပ်ချင်မသယ်ချင်ဖြစ်နေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူ့အတ္တစိတ်က သူ့အား အမိန့်တစ်ခုပေးလာသည်။ သူသည် လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကာ အိပ်နေရာမှ ထထိုင်၏။ သူ့မျက်နှာသည် ဖြူဖွေးလျက်ရှိ၏။ သူ့နှလုံးသည် ပြင်းစွာခုန်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ပါမောက္ခဟေးလီးဗီး၏မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်သည်။

"ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဘာပြောစေချင်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မပြောဘူး၊ ကျွန်တော် ဂျိုစီနဲ့လိုက်သွားတာဟာ ဂရေစီယာက ကျွန်တော့်ကိုကြောက်အောင်လုပ်လို့ သွားတာ၊ ဒါကိုလဲ ပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ မယုံရင် မက်ဂ်ဒါလီးနားကို မေးနိုင်တယ်၊ သူပြောမှာပဲ၊ ကျွန်တော့်အမေကိုယ်တိုင် မေးစေချင်တယ်"

ဟေးလီးဗီးသည် သူ့အရုက်ကို အေးစက်သောအပြုံးဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသည်။ သူသည် ထိုင်ရာမှထရပ်၏။ အချိန်ကာလအတန်ကြာက သူမျှော်လင့်စောင့်စားနေခဲ့သည့် စိန်ခေါ်မှုကို ဝမ်းသာလှိုက်လှဲစွာ လက်ခံလိုက်သည့်ဟန်မျိုး။

"ကောင်းပြီလေ...တို့များ မက်ဂ်ဒါလီးနားကို မေးကြည့်ကြတာပေါ့"

ဟေးလီးဗီးသည် ပန်းပွားများတပ်ထားသော ကြိုးစကို နှစ်ကြိမ်တိတိဆွဲလိုက်သည်။ အိမ်အောက်ထပ် မီးဖိုချောင်ဘက်မှ ခေါင်းလောင်းသံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရ၏။ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ လှေကားဆီမှ လေးလံနှေးကွေးစွာတက်လာနေသော ခြေသံများကြားရသည်။ ထို့နောက် တံခါးခေါက်သံတစ်ချက် ထွက်လာပြီး အခန်းတွင်းသို့ မက်ဂ်ဒါလီးနားဝင်လာသည်။

"မက်ဂ်ဒါလီးနား"ဟု ဟေးလီးဗီးက စကားစသည်။ "မင်းသခင် ခရီးသွားနေတုန်း ဒီအိမ်မှာ မဖြစ်သင့်တာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ငါသိထားရတယ်၊ ပထမဆုံး ငါသိချင်တာက လွန်ခဲ့တဲ့စနေညက ဂရေစီယာဟာ ဘာစီလိုးနားမှာ ညအိပ်ရဲ့လား"

မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် အခန်းတံခါးဘောင်ကို ပင်ပန်းကြီးစွာ မှီရပ်နေရာမှ ဟေးလီးဗီးအား မော့်ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မအိပ်ပါဘူး၊ သူဒီမှာပဲရှိနေခဲ့ပါတယ်"

နီကိုလတ်စ်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားသည်။ သူသည် ရှေ့သို့ဆတ်ခနဲတိုးလာသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် တဆတ်ဆတ်လှုပ်လျက်ရှိသည်။

"ဒါပေမယ့် မက်ဂ်ဒါလီးနား…"

"မင်း ဘာမှမပြောနဲ့ဦး"ဟောလီးဗီးက နီကိုလတ်စ်ဘက်သို့လှည့်၍ ဟန့်သည်။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာသည် မက်ဂ်ဒါလီးနားဘက်သို့ ပြန်လှည့်သွားသည်။

"ငါသိချင်တဲ့ ဒုတိယအချက်က ဂရေစီယာဟာ တနင်္ဂနွေနေ့ညက အရက်တွေသောက်ပြီး အလွန်အကျွံမူးနေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ဆီညော်၊ ဂရေစီယာဟာ အရက်မသောက်ပါဘူး"

"အဲဒီညက ဂရေစီယာ မင်းကိုမရိုက်ဘူးလား၊ နီကိုလတ်စ်ကိုကော ခြောက်လားလှန့်လား လုပ်သေးလား"

အမျိုးသမီးက ခေါင်းယမ်းသည်။

"ဂရေစီယာဟာ လူကောင်းပါရှင်၊ အများကသိကြပါတယ်၊ ကျွန်မကို ဘယ်တုန်းကမှ မရိုက်ပါဘူး"

"အို…"ဟု နီကိုလတ်စ်က အော်၏။ "ခင်ဗျား လိမ်တယ်၊ သူ ခင်ဗျားကို ရိုက်တာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ခံရတာပဲ၊ စတိုခန်းထဲမှာလေ၊ ခင်ဗျားငိုနေတယ် မဟုတ်လား၊ သူ့လက်ထဲမှာ ဓားကြီးကိုင်လို့၊ သိပ်ကိုကြောက်စရာကောင်းတာ" နီကိုလတ်စ် စကားဆက်မပြောနိုင်။

"ဒါပါပဲ မက်ဂ်ဒါလီးနား"ဟု ဟောလီးဗီးကပြော၏။ "ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ထမင်းချက်အမျိုးသမီးသည် သူ့အားသွားခွင့်ပြုလိုက်သည်ကို မကြားသည့်နယ် ကြောင်ပြီးရပ်နေ၏။ သူ့အား မေးမြန်းနေသည့်တစ်ချိန်လုံး သူ့မျက်လုံးများသည် နီကိုလက်စ်ကိုမကြည့်။ ပါမောက္ခမျက်နှာကိုသာ စူးစိုက်ထားသည်။ ယခုကျမှပင် နီကိုလတ်စ်ဘက် တစ်ချက်ခိုးကြည့်၏။ အမူအရာကတော့ မပြောင်း။ သူသည် ဖျတ်ခနဲနောက်လှည့်ကာ အခန်းထဲမှထွက်သွားလေ၏။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အိပ်ရာပေါ်သို့ အရုပ်ကြိုးပြတ် ထိုင်ချလိုက်ကာ ကလေးပီပီ မခံချင်စိတ်ဖြင့် ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုသည်။

"ဂျီစီ…ခင်ဗျား ဘယ်ရောက်နေသလဲ၊ ကျွန်တော်ကို မကယ်နိုင်တော့ဘူးလား ဗျာ၊ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို သူတို့ ဘာလုပ်ကြမလို့လဲ မပြောတတ်ဘူး"ဟု ဝမ်းနည်းပက်လက် တမ်းတသည်။

ပါမောက္ခဟောလီးဗီးသည် နီကိုလတ်စ်ဆီသို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလာသည်။ ထို့နောက် လမ်းခုလတ်တွင်ပင် ရပ်သွားပြီး အတန်ကြာမျှငိုင်နေသည်။ ရုတ်တရက်

သူ့စိတ် ဝေခွဲ၍မရ။ ချော့သင့် မချော့သင့် ချီတုံချတုံ။ တကယ်တော့ အခုလိုအချိန်တွင် သူတစ်ယောက်တည်း နေစေခြင်းသည် အကောင်းဆုံး။ အားရအောင်ငိုကြွေးခွင့်ပေးထားခြင်းမှာလည်း အကောင်းဆုံးအသင့်ဆုံး။ အားလုံးပြီးသွားလျှင် ခံနိုင်ရည်အားသည် ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ သူသည် တရုတ်ကပ်များကို တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်သည်။ စောစောက သူပိတ်ထားသည့်အတိုင်းပင် ခြေရာလက်ရာမပျက်။ ထို့နောက် သူသည် သနားစဖွယ်ကောင်းလှသည့် ငိုရှိုက်သံများကြားမှပင် အခန်းတွင်းမှအသာ ကလေးခြေဖျားထောက်၍ ထွက်သွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၆)

ထိုနေ့မနက်တွင် ဟာရင်တန်ဘရန်ဒီးသည် ဝတ္တရားမပျက်ရုံးတက်သည်။ ရုံးတွင် ကြာကြာတော့မနေ။ တစ်နာရီခန့်သာ နေသည်။ နေသည့်အခိုက်တွင်လည်း ကြည်ကြည်လင်လင်မရှိ။ ညသည်နှင့် နေ့လယ်စာစားရဦးမည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ပြန်လာခဲ့သည်။ နေ့လယ်စာစားပြန်တော့လည်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နိုင်လွန်းလှ၏။ စားသောက်ပြီးသည့်အခါ နှစ်ယောက်သား ထမင်းစားခန်းထဲမှာပင် ထိုင်နေကြသည်။ ထိုအခါကျမှပင် ပါမောက္ခဟေးလီးဗီးက နီကိုလတ်စ်ကိစ္စကို ပြောပြလေသည်။

“ဒီလိုဆိုတော့လဲ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ သံသယရှင်းသွားပြီဆိုပါတော့ ဟုတ်လား” ကြည်လင်လန်းဆန်းမှု ကင်းမဲ့လျက်ရှိသော ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့ကော်ဖီပန်းကန်ကို အဓိပ္ပာယ်မရှိ စိုက်ကြည့်နေရာမှ ပြောသည်။

“မရှိတော့ဘူးလို့ ဆိုရမှာပဲ” ပါမောက္ခက ကော်ဖီကိုတစ်ကျိုက်မျှင့်လိုက်ပြီး အားရကျေနပ်သံဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။ “ကိုယ့်အပြစ်ကို သူတပါးပေါ်ပြောင်းသွားအောင်လုပ်တာလေးကတော့ စံနမူနာတောင် ပြသင့်တယ်၊ မက်ဂ်ဒါလီးနားနဲ့ဆိုလဲ ရှင်းရော၊ သူလဲ လက်မြှောက်အရှုံးပေးတော့တာပဲ”

“အခုလိုပေါ်သွားအောင်စစ်လိုက်တာ ကောင်းမှကောင်းပါ့မလား၊ သားရဲ့စိတ်မှာ သိပ်ပြီးထိခိုက်သွားမလား”

“စိတ်မပူစမ်းပါနဲ့ မိတ်ဆွေကြီးရယ်၊ ကလေးကငိုတယ်ဆိုတာ ခဏပေါ့၊ စိတ်ထိခိုက်လဲ ခဏပေါ့”

“အခုကော သူ့အခြေအနေကောင်းရဲ့လား”

“အခုလောက်ဆိုရင် မောမောနဲ့အိပ်ပျော်နေရောပေါ့၊ အပြစ်ဝန်ခံပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် စိတ်မောလူမောဖြစ်ပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်သွားတတ်တယ်၊ ဒါဟာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခုပါ မပူပါနဲ့၊ ဒါပေမယ့် သူ့အနားကိုတော့ ခင်ဗျား

မကပ်နဲ့ဦး၊ သူ့ဘာသာသူ တစ်ယောက်တည်းပဲနေပါစေ၊ နောက်ဆက်တွဲ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မှုမျိုး လာဦးမလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရဦးမယ်၊ အခုလို သာမန်ပြနေကျမဟုတ်တဲ့ အပြုအမူ အလေ့အကျင့်မျိုးဟာ တော်တော်နဲ့မပျောက်တတ်ဘူး၊ ဒါတွေကို အမြစ်ကစပြီး ရှင်းမှဖြစ်မှာ”

စားပွဲအောက်ရောက်နေသော ကောင်စစ်ဝန်၏လက်သည် လက်သုတ်ပဝါကို တအားဆုပ်ကာ လုံးချေလျက်ရှိသည်။ သူသည် ဟေးလီးဗီးကိုမကြည့်ဘဲ မေးသည်။

“ဂျူစီကျတော့ကော”

ပါမောက္ခလက်ထဲမှ ကော်ဖီပန်းကန်ကို စားပွဲပေါ်သို့ပြန်ချလိုက်သည်။

“ကနေ့မနက်ပဲ သူနဲ့တွေ့ပြီး မေးစရာရှိတာမေးပြီးပြီ၊ ရိုးပုံရိုးလက်နဲ့ ယုတ်ကန်းတဲ့ကောင် တစ်ယောက်ပဲဗျ” သူသည် စကားကိုဖြတ်ထားပြီး စဉ်းစားနေဟန်ပြုသည်။ “သူနဲ့ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားစိတ် ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့ကျကျအရေးယူဖို့ကျတော့ ခက်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားသား နီကိုလတ်စ်ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို မထိခိုက်ဘဲနဲ့ အရေးယူဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လူသိရှင်ကြားအဖြစ်ခံပြီးလုပ်ဖို့ဆိုတာဟာ စဉ်းကိုမစဉ်းစားသင့်တဲ့ကိစ္စ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုတော့လုပ်ရမှာပဲ” ကောင်စစ်ဝန်က အံကိုကြိတ်၍ ရေရွတ်သည်။ သူ့ခေါင်းသည် ငိုက်စိုက်ကျလျက်ရှိလေသည်။

“ဒါတော့ သည်းခံပြီးအချိန်စောင့်ပါ၊ ဒီကောင်စားမျိုးဆိုတာက သူတို့နဲ့ထိုက်တန်တဲ့ ကြိုးကိုသာပေးဖို့လိုပါတယ်၊ ပေးသာပေးနိုင်ရင် သူရတဲ့ကြိုးနဲ့ သူ့လည်ပင်းသူတပ်မှာ သေချာတယ်၊ ကျွန်တော် ဂရေစီယာနဲ့လည်း နေ့လယ်စာမစားခင် ကလေးကပဲ စကားပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ သူ့အခန်းထဲက ငွေနည်းနည်းပါးပါးပျောက်တယ် ပြောတယ်၊ သူက စကားများများမပြောဘူး၊ ပြောသမျှဟာလဲ အတော်ကလေး ချင့်ချင့်ချိန်ချိန် ရှိပုံရတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူပြောတဲ့စကားထောက်ပြီး ကျွန်တော်စဉ်းစားလို့ရတဲ့ အချက်တစ်ချက်ရှိတယ်၊ သူ့ပိုက်ဆံခိုးတဲ့သူခိုးဟာ ဂျူစီဖြစ်ရမယ်လို့ သံသယရှိနေ တဲ့သဘောပါပဲ”

“ဘာ” ကောင်စစ်ဝန်က နားမလည်လိုက်သည့်ပမာ ရေရွတ်သည်။ ထို့နောက် ဟေးလီးဗီးပြောသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို သဘောပေါက်သွား၏။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် တောက်ပလာသည်။ “ဂရေစီယာရဲ့ပိုက်ဆံကို ခိုးတယ်” ဟု ထပ်မံရေရွတ်ပြန်သည်။ “ဒီကိစ္စကိုတော့ ဆိုင်းနေလို့မဖြစ်ဘူး၊ ချက်ချင်းအရေးယူရမယ်”

ဟေးလီးဗီးထံမှ စကားပြန်မရသေးခင်မှာပင် ကောင်စစ်ဝန်၏လက်သည် စားပွဲပေါ်မှဘဲလ်ပေါ်ရောက်သွားသည်။ ထို့နောက် ဘဏ္ဍာစိုးဂရေစီယာရောက်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ စားပွဲထိုးအင်္ကျီအဖြူကို ကြယ်သီးတပ်ရင်း ပါးစပ်ထဲရောက်နေသည့် အစာတစ်ခုကို ကသောကမျောဝါးမျိုရင်းနှင့် ဝင်လာခြင်းဖြစ်၏။

"ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ဆိုညော်"ဟု တရိုတသေတောင်းပန်သည် "ဆိုညော်တို့ စားသောက်ပြီးပြီထင်လို့ ကျွန်တော်နဲ့ မက်ဂ်ဒါလီးနား နေ့လယ်စာ..."

"ကိစ္စမရှိဘူး ဂရေစီယာ၊ ငါနားလည်တယ်"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ကြားဖြတ်ပြော၏။ "မင်းကို စားသောက်နေတုန်း အနှောင့်အယှက်ပေးရတာ ဆောရီး ဒါပေမယ့် အရေးအကြီးဆုံးပြဿနာတစ်ခု ပေါ်လာတာသိရလို့ခေါ်တာ၊ မကြာသေးခင်က မင်းရဲ့ငွေပျောက်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား"

"ပျောက်တယ်...ဟုတ်လား ဆိုညော်"ဂရေစီယာက ပခုံးကို အသာအယာတွန့်လိုက်သည်။ "လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ငွေကို အံဆွဲထဲထည့်ပြီး သော့ခတ်ထားရင် ပျောက်တယ်လို့ပြောနိုင်ပါ့မလားခင်ဗျာ"

"ဒီလိုဆိုရင် ငွေကိုအခိုးခံခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတော့"

"မှန်ပါတယ် ဆိုညော်၊ သံသယဖြစ်စရာ မရှိပါဘူး၊ အံဆွဲသော့ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ဖွင့်သွားတာပါ"

ကောင်စစ်ဝန်က သက်ပြင်းချသည်။

"မင်း အတော့်ကိုသည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်တာပဲ၊ မင်းတော်ပါပေတယ် ဂရေစီယာ"

ဂရေစီယာက ပခုံးကို ထပ်တွန့်ပြသည်။ သူ့အမူအယာက ဘာမှမထူးခြားသလိုပင်ဖြစ်သည်။

"ငွေက ချမ်းသာသွားနိုင်လောက်အောင် မများပါဘူးဆိုညော်၊ အားလုံးပေါင်းမှ ပီဆိုသုံးလေးဆယ်ပဲ ရှိမှာပေါ့၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံအရ ပြောရရင်တော့ ဒီငွေလောက်ဟာ ဘဝပျက်လောက်တဲ့ငွေ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြီးတော့လဲ ကျွန်တော်နေခဲ့ရတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း မင်းစိုးရာဇာတွေရဲ့အိမ်တွေမှာ မရိုးသားတဲ့အစေအပါးတွေနဲ့ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းခဲ့ရဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်လို့" သူသည် ကောင်စစ်ဝန်အား တစ်ချက်ကြည့်၍ အကဲခတ်၏။ "ဒါပေမယ့် ပထမ အခိုးခံရတာနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် ငြိမ်မနေပါဘူးခင်ဗျာ"

"မင်းပြောတာက..."

"ဒီလိုပါခင်ဗျာ" ဂရေစီယာ၏ မျက်လုံးများသည် ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာပေါ်သို့ စူးစိုက်ထား၏။ "ဒီထက်မက တန်ဖိုးရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေ အခိုးခံရမှာကို အတွက် ကျွန်တော် မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်၊ အခုဆို ဒီပစ္စည်းတွေအခိုးခံရပြီလို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်"

မိုးကျော်အေးစာအုပ်တိုက်

အားလုံး ငြိမ်ဆိတ်သွား၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ဟေးလီးဗီးကမူ ကိုယ်ကိုစားပွဲပေါ်သို့ကိုင်းကာ ဂရေစီယာအား အလွန်စိတ်ဝင်စားသည့်ဟန်ဖြင့် ငေးကြည့်နေသည်။

ဂရေစီယာက ပါမောက္ခ၏မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်။ "ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အရင်ဆုံးပြောရမယ့်စကားကို မပြောမိဘူးခင်ဗျ၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်း ပျောက်နိုင်တာဟာ ကျွန်တော့်အခန်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သတိပြုမိဖို့လိုပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ သူတစ်ပါးဒုက္ခရောက်မှာကို မမြင်ချင်တာအမှန်ပါ၊ ဒါပေမယ့် အခုလို ဝန်မင်းကစပြီး မေးလာတော့ ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်မပြောရင် မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ယူဆပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ပြောပါရစေ၊ ဝန်မင်းရဲ့မှန်တင်ခုံပေါ်က သေတ္တာလေးကို သတိထားပြီး ကြည့်စေချင်ပါတယ်။ အဲဒီထဲကပစ္စည်းတွေဟာ အလွန်အဖိုးတန်တဲ့ ပစ္စည်းတွေပါခင်ဗျာ၊ အဲဒီပစ္စည်းတွေ အထဲမှာရှိပါသေးရဲ့လားခင်ဗျာ"

"မင်းပြောတာ ဟို...ငါ့အင်္ကျီကြယ်သီးနဲ့ လက်ကြယ်သီးတွေထည့်တဲ့ သေတ္တာလား"

"ဝန်မင်းရဲ့ စိန်စီထားတဲ့ အိတ်ဆောင်နာရီရယ်၊ နီလာအင်္ကျီကြယ်သီးတွေရယ်၊ ရွှေလက်စွပ်ရယ် အားလုံး ဝန်မင်းအမြတ်တနိုးစုဆောင်းထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ထည့်ထားတဲ့သေတ္တာ၊ ဝန်မင်း ညစာစားပွဲတွေဘာတွေသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့အခါမှာ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးရင်းနဲ့ ကျွန်တော်မြင်ခဲ့ဖူးပါတယ်"

ဂရေစီယာ၏ စကားမှာမှန်သည်။ ညစာစားပွဲတွေသွားပြီဆိုလျှင် သူသည် ဤပစ္စည်းများကို အမြတ်တနိုးတပ်ဆင်သွားတတ်သည်။ သူ့ကိုယ်တွင် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ တပ်ဆင်ထားခြင်းအားဖြင့် အများထက်သာအောင်လုပ်ရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်လေသည်။

သူသည် ချက်ချင်းပင်ထိုင်နေရာမှ ဖြုန်းခနဲထရပ်သည်။

"ကဲ...လာကြ၊ နှစ်ယောက်စလုံးလိုက်ခဲ့ကြပါ"

သူသည် အပေါ်ထပ်သို့တက်သွားကာ သူ့အခန်းထဲတန်းဝင်သည်။ သေတ္တာကလေးသည် မှန်တင်ခုံအလယ်တည့်တည့်တွင် နေရာမပျက်။ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် အဝါရောင်ဆင်စွယ်ဝက်မှင်ဘီးနှင့် ရေမွှေးပုလင်း။ ဘရန်ဒီးသည် တုံ့ဆိုင်းမနေဘဲ သေတ္တာအဖုံးကို ဆွဲဖွင့်၏။ သေတ္တာထဲတွင် ဘာပစ္စည်းမှမရှိ။ ဟောင်းလောင်း...။

ကောင်စစ်ဝန်၏နှုတ်မှ ဘုရားတသံ ထွက်လာသည်။ ဦးခေါင်းမှာလည်း မိုက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်ဖြစ်လာသည်။

မိုးကျော်အေးစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျား အတော်ကြီးကို ပေါ့တာပါလား၊ ဘာကြောင့် သော့ခတ်မထားတာလဲ"ဟု ကောင်စစ်ဝန်၏နောက်မှရပ်နေသော ဟေးလီးဗီးက ယူကျုံးမရသံဖြင့် မြည်တမ်းသည်။

ဘရန်းဒီးက လှည့်ကြည့်သည်။

"ကိုယ်တပည့်တွေ ကိုယ်ယုံကြည်လို့ ဒီအတိုင်းထားတာ၊ အရင်အရင်ကလဲ ဒါမျိုး တစ်ခါမှမဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ အခုတော့ ကျွန်တော့်စိန်ထည်ပစ္စည်းတွေ နည်းတဲ့တန်ဖိုးမဟုတ်ဘူး၊ ကြိုကြိုဖန်ဖန်နဲ့ ခက်ခက်ခဲခဲ စုဆောင်းထားတာ၊ အစားထိုးဖို့ မလွယ်တဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ ဒီမယ် ဂရေစီယာ...ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူယူတယ်လို့ မင်းထင်သလဲ၊ ပြောစမ်း"

ဂရေစီယာက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့သည်။ ကောင်စစ်ဝန်၏အမေးကို မဖြေ။ သို့သော်လည်း သူ့အကြည့်သည် ကောင်စစ်ဝန်၏နောက်ဘက် ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်ဘက် ပန်းဥယျာဉ်ဆီသို့ ရောက်လျက်ရှိသည်။

"ဟုတ်တယ်...ဒီကောင်ပဲဖြစ်မယ်" ဘရန်းဒီးက ဒေါသတကြီးနှင့် ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြော၏။ "ကဲဟေ့...ဂရေစီယာ မင်းဒီမှာနေခဲ့၊ ကဲ...လာဗျာ ဒေါက်တာဟေးလီးဗီး၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားရဲ့အကူအညီတော့ ရမှဖြစ်မှာ"

ကောင်စစ်ဝန်သည် ဟေးလီးဗီးနှင့်အတူ အိမ်ပြင်သို့ထွက်လာခဲ့ပြီး ပစ္စည်းများထားရာတဲဆီသို့ တန်းသွားသည်။ တဲထဲတွင် ဂျိုစီမရှိ။ ဘရန်းဒီးက အနီးအနားတစ်ဝိုက်သို့ လှည့်၍ရှာသည်။ ဒေါသရောင်လွှမ်းနေသော သူ့မျက်လုံးများသည် တဲတံခါး၏နောက်ဘက် သံငုတ်တစ်ခုတွင်ချိတ်ထားသော ဂျိုစီ၏ဂျက်ကက်အင်္ကျီပေါ် ရောက်သွား၏။ ဒေါသဖြင့်ရေရွတ်လိုက်သော အသံတစ်သံသည် ဘရန်းဒီး၏နှုတ်မှ ထွက်လာသည်။ အသံက မပီမသ၊ မသဲမကွဲ။ အမှန်တော့ ဘရန်းဒီးသည် အလွန်သတိကြီးသူဖြစ်သည်။ စည်းကမ်းဥပဒေကိုလည်း တိတိကျကျလိုက်နာတတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ သူ့ကိုယ်သူမထိန်းနိုင်။ ဂျိုစီအပေါ် မုန်းတီးရွံရှာသောစိတ်ကြောင့် စည်းလွတ်ဝါးလွတ်ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် တံခါးသံငုတ်မှ ဂျိုစီ၏အင်္ကျီကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး အိတ်ကပ်များထဲသို့နှိုက်၍ရှာသည်။ အင်္ကျီအိတ်ကပ်များအတွင်းမှ အဖိုးမတန်သောပစ္စည်းများ ထွက်လာ၏။ ကြိုးထုံးတစ်ထုံး၊ ငါးမျှားချိတ်များ၊ သတင်းစာစက္ကူအဟောင်းတစ်စဖြင့်ပတ်ထားသော ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်၊ ပျားဖယောင်းတစ်တုံး၊ ဖွန်ဟောင်းတစ်ချောင်း၊ အင်္ကျီတွင် အိတ်ကပ်တွေကအများကြီး။ အတွင်းဘက်တွင် လိုင်နင်တစ်ထပ်ခံ၍ချုပ်ထားသည့် အိတ်ကပ်လည်းရှိနေသည်။ ဘရန်းဒီး၏လက်သည် တစ်အိတ်ပြီးတစ်အိတ်နှိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့မျက်နှာသည် ဝင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် အဝ

ရောင်တပြောင်ပြောင်တလက်လက် တောက်ပနေသော ရုပ်အင်္ကျီလက်ကြယ်သီးတစ်စုံ။

"ဒါ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေ၊ ခင်ဗျား မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ ဘာမှပြောစရာမလိုတော့ဘူး၊ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းမှ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းအစစ်၊ အခုအတိုင်းဆိုရင်သူ့ဆီမှာ ဒီတစ်စုံပဲကျန်တော့တဲ့ လက္ခဏာပဲ၊ ပစ္စည်းအားလုံး ရောင်းစားပစ်ပြီနဲ့တူပါတယ်၊ အဖိုးတန်မှန်သမျှ အားလုံးရောင်းပြီးပြီလို့ထင်တယ်၊ ဒီပစ္စည်းတွေကသိပ်တန်ဖိုးရှိတာမှမဟုတ်တာ"

ဟေးလီးဗီးကတော့ ကျေနပ်အားရလျက်ရှိသည်။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဒီအကောင်မျိုးဟာ သူ့လည်ပင်းသူ ကြိုးတပ်မှာပါလို့၊ ဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားရဲ့ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်ကို အေးအေးထားပြီးလုပ်ပါလို့ တိုက်တွန်းခဲ့တာ၊ အခုလဲအေးအေးဆေးဆေးပဲလုပ်ပါ"

"ကျွန်တော် အေးအေးဆေးဆေး မလုပ်နိုင်တော့ဘူးဟေးလီးဗီး၊ ဒီကောင့်ကိုကျွန်တော် အများကြီးသည်းခံခဲ့ပြီးပြီ၊ သူ့ကြောင့် ကျွန်တော်ရော ကျွန်တော့်သားပါ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတယ်"

သူသည် အသံကိုမြှင့်၍အော်သည်။ "ဂျိုစီ...ဟေ့...ဂျိုစီ၊ ဒီကိုအခုချက်ချင်းလာခဲ့စမ်း"

နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်၍ အော်ခေါ်တော့မည်ဟု ဟန်ပြင်နေခိုက်မှာပင် အပြေးအလွှားလာနေသော ခြေသံများကြားရသည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ဂျိုစီသည်တဲအတွင်းသို့ အမောတကောနှင့် ဝင်လာသည်။ သူသည် ခေါင်းမှဦးထုပ်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး ကောင်စစ်ဝန်၏ရှေ့၌ ရပ်နေ၏။

"ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ပါသလား ဆီညော်"

"ဟုတ်တယ်၊ ငါမင်းကိုခေါ်တယ်"

ကောင်စစ်ဝန်က သူ့လက်ဖဝါးကိုဖြန့်ပြသည်။

"မင်း ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘယ်ကရသလဲ"

ဂျိုစီက ပစ္စည်းများကို သေသေချာချာငုံ့ကြည့်သည်။ သူ၏နက်မှောင်သောမျက်လုံးများသည် ဟေးလီးဗီးကိုကြည့်လိုက်၊ ကောင်စစ်ဝန်ကိုကြည့်လိုက်...။

"ကျွန်တော် ဝန်မင်းမေးတာကို နားမလည်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဒီပစ္စည်းတွေကို ကျွန်တော် အရင်ကလုံးဝမတွေ့ဖူးခဲ့ပါဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင် ဒီပစ္စည်းတွေ မင်းရဲ့အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရောက်နေသလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါလဲ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆီညော်"ဂျူစီက သူ့အကိုချိတ်ထားသော နေရာကိုလှမ်းကြည့်သည်။ "ဒီနေရာကို ဒီပစ္စည်းတွေမရောက်နိုင်ပါဘူး"

"ရောက်နေတယ်ကွ...ရောက်နေတယ်"ဂျူစီ၏စကားကို ကြားသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်၏ ဒေါသအရှိန်တက်လာသည်။ "ငါ့ပစ္စည်းတွေကို မင်းအကျီအိတ်ကပ်ထဲက အခုပဲတွေ့ခဲ့တာကွ"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆီညော်"ဂျူစီသည် နားဝေတိမ်တောင်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ကောင်စစ်ဝန်၏လက်ထဲမှ ပစ္စည်းများကိုသာ နားမလည်နိုင်လွန်းသည့် အမူအရာဖြင့် တွေဝေငေးမောလျက်ရှိ၏။

"တစ်ယောက်ယောက်က လာထည့်ထားတာပဲဖြစ်မယ်"ဟု ရေရွတ်သည်။

ပါမောက္ခ၏မျက်နှာတွင် လှောင်ပြောင်သရော်လိုဟန် အရိပ်လက္ခဏာများထင်ဟပ်လာသည်။ သူသည် နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်မဲ့လိုက်သည်။

"ပေးလိုက်တဲ့အဖြေကတော့ အလွန့်ကို ဂန္ထဝင်မြောက်ပါပေတယ်"ဟုလည်း ရေရွတ်သည်။

သို့သော်လည်း သူ့စကားကို ဘရန်းဒီးမကြား။ ဒေါသကြောင့် နားနှစ်ဖက်စလုံး အုလျက်ရှိ၏။ သူ့ရင်မှာလည်း ပူလောင်လျက်ရှိ၏။ သူသည် စကားကိုအထူးသတိထား၍ တစ်လုံးချင်းပြောသည်။

"ငါ ရဲကိုတိုင်ရလိမ့်မယ်၊ အခုလောလောဆယ်တော့ မင်းငါတို့နဲ့အတူ အိမ်ထဲကိုလိုက်ခဲ့၊ ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားလဲ အလကားပဲ"

ငြိမ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ ဂျူစီ၏မျက်နှာသည် တိုး၍ဖြူရော်ရော်ဖြစ်လာသည်။ အခံရခက်ခြင်းကို အထင်အရှားဖော်ပြနေသော သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် ဝမ်းနည်းသည့်အရိပ်အငွေ့များ ဝင်လာသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သည့်လက္ခဏာမပြ။

"ကျွန်တော် ထွက်ပြေးဖို့ စိတ်မကူးပါဘူးဆီညော်၊ ရဲတွေနဲ့လဲ ကျွန်တော်ခင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သူခိုးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူတို့သိကြပါတယ်"

သုံးယောက်သား ရှေ့နောက်စီတန်း၍ အိမ်ဘက်သို့ပြန်သွားကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ ကောင်စစ်ဝန်၊ အလယ်မှဂျူစီ၊ နောက်ဆုံးမှ ဟေးလီးဗီး။ အိမ်ထဲရောက်သည့်အခါ ဂျူစီကို ထမင်းစားခန်းထဲဝင်ခိုင်းပြီး အပြင်မှ တံခါးပိတ်ထားလိုက်၏။ ဘရန်းဒီးကိုယ်တိုင်ပင် ဆန့်ရော့ဂျိရဲစခန်းသို့ ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားသည်။ ကြာကြာမစောင့်လိုက်ရ။ နာရီဝက်မပြည့်မီ ရဲတပ်ကြပ်တစ်ဦးရောက်လာသည်။ ရဲတပ်ကြပ်မှာ အသက်ငယ်ငယ်။ လူလုံးလူဖန်ကောင်းကောင်း။ အစိမ်းပုပ်ရောင်ယူနီဖောင်းဝတ်စုံနှင့်။ ဦးထုပ်က အနက်။ ဂရေစီယာက ရဲတပ်ကြပ်ကို ကောင်စစ်

ခန့်ထဲခေါ်လာသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ယူနီဖောင်းဝတ်စုံကို စမတ်ကျကျဝတ်လာသောရဲတပ်ကြပ်ကိုမြင်လျှင်မြင်ချင်း သဘောကျလျက်ရှိလေသည်။

"မင့်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးသလိုဖြစ်ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး တပ်ကြပ်ကြီး၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အလုပ်ထဲမှာ သူခိုးတစ်ယောက်ရှိနေလို့"

အခုကျတော့လည်း ကောင်စစ်ဝန်၏စိတ်သည် အေးဆေးတည်ငြိမ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် အဖြစ်အပျက်ကို အစမှအဆုံး စေ့စပ်သေချာစွာရှင်းပြသည်။ ရဲတပ်ကြပ်ကလည်း အေးအေးဆေးဆေးနားထောင်သည်။ သို့သော်လည်း ဂျူစီဟူသောနာမည်ကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ ရဲတပ်ကြပ် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ချက်ချင်းပင် သူ့မျက်နှာထား ပြောင်းသွားသည်။ သူသည် သူ့ရှူးဖိနပ်များကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း တွေဝေငေးမောလျက်ရှိ၏။

"ကြားရတဲ့အဖြစ်ကတော့ အတော့်ကိုဆိုးတာပဲဆီညော်"ဟု ရဲတပ်ကြပ်က ပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စဟာ ခိုင်လုံပါရဲ့လားဆီညော်၊ ကျွန်တော် ဒီဂျူစီဆန်တီရိုကို ကောင်းကောင်းသိတယ်၊ ကောင်လေးက ခပ်ကြမ်းကြမ်းခပ်ရမ်းရမ်းလေးပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူခိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာကတော့"

ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာထားသည် ချက်ချင်းပင် တင်းမာသွားသည်။ သူ့လေသံကလည်း သြဇာအာဏာသံ ပါလာသည်။

"မင်းက တာဝန်နဲ့ဝတ္တရားထက် လူချင်းရင်းနှီးခင်မင်မှုကို ဦးစားပေးချင်တယ်ထင်ပါရဲ့၊ ဟုတ်လား"

"ဟာ...မဟုတ်ပါဘူး ဆီညော်၊ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက အဲဒီအဓိပ္ပာယ်မဟုတ်ပါဘူး"ရဲတပ်ကြပ်က ကမျာကယာရှင်းသည်။ "ကျွန်တော် သူ့ကိုအခုချက်ချင်းတွေ့ပြီး အရေးယူပါ့မယ်၊ သူအခုဘယ်မှာလဲ"

သူတို့သည် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျူစီသည် တစ်ယောက်တည်းရပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာသည် စိတ်ရှုပ်ခြင်းနှင့် အကြံရခက်ခြင်းများကို ဖော်ပြလျက်ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၇)

နီကိုလတ်စ်အဖို့တော့ မိုးရွာပြီးနေသာသလို ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ထိုနေ့သည် အဝတ်အစားလဲပြီး အခန်းထဲမှထွက်ခွင့်ရသောနေ့။ သူ့အဖေတို့နှင့်အတူ နံနက်စာ စားခွင့်ရသောနေ့။ အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းနေခဲ့ရပြီး အခုလို အပြင်ထွက်ခွင့်ရလာတော့လည်း ပတ်ဝန်းကျင်သည် အသစ်အဆန်းဖြစ်လျက်ရှိရ၏။ စိတ်လက်မပျော်မရွှင်ဖြစ်ခဲ့ရသော အချိန်များသည် ကုန်ဆုံးသွားပြီဟုထင်ရသည်။ သို့သော်လည်း စိတ်ထဲကတော့ စနိုးစနောင့်ဖြစ်ဆဲ။ သူအခန်းထဲမှ မထွက်ရသည့်နေ့ရက်များအတွင်းက တစ်စုံတစ်ခုများ ဖြစ်ခဲ့လေသလား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အခုလောလောဆယ် တွေ့နေရသည့် အခြေအနေကတော့ သာတောင့်သာယာရှိသည်။ သူ့အဖေရော၊ ဆရာဝန်ဟေးလီးဗီးရော နှစ်ဦးစလုံးက သူ့ကို ချိုသာစွာဆက်ဆံလျက်ရှိကြ၏။ သူ့အဖေသည် ပါရီပွဲတင်သံဂျာနယ်ကို ဖတ်နေရာမှ သူ့အား မကြာမကြာလှမ်း၍ကြည့်သည်။ ပါမောက္ခကတော့ သူ့ကို စကားအမျှင်မပြတ်အောင် ပြောလျက်ရှိ၏။ နံနက်စာစားပြီးသောအခါ နီကိုလတ်စ်သည် ရုတ်တရက်ထိုင်ရာမှမထသေးဘဲ သူ့အဖေ၏အမိန့်ကိုစောင့်သည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့စာအုပ်ပေါ်မှကျော်၍ နီကိုလတ်စ်အား လှမ်းကြည့်သည်။

"ငါ့သား ကနေ့မနက် ဥယျာဉ်ထဲသွားချင်ရင် သွားနိုင်တယ်"ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်နှာသည် ဟေးလီးဗီးဘက်သို့ ချက်ချင်းပြန်လှည့်သွားသည်။ "ကျွန်တော် ကနေ့မနက်ပိုင်း ရုံးမတက်ဘူး၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျားမငြီးငွေ့ဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့လက်ရေးစာမူ နောက်ဆုံးပိုင်းကို ဆက်ဖတ်စေချင်တယ်"

"မငြီးငွေ့ပါဘူးဗျာ၊ ဆက်ဖတ်မှာပေါ့"လက်သုတ်ပဝါဖြင့် သူ့နှုတ်ခမ်းများကို သုတ်နေရင်း ဟေးလီးဗီးက ပြန်ပြောသည်။

သုံးယောက်သား စားပွဲမှထကြသည်။ နီကိုလတ်စ်ကတော့ ကျိတ်၍ဝမ်းသာလျက်ရှိသည်။ ဟေးလီးဗီးနှင့် သူ့အဖေတို့ အပေါ်ထပ်တက်ကြပေတော့မည်။

ထိုအချိန်သည် သူလွတ်လပ်စွာနေနိုင်ခွင့်ရသည့်အချိန်။ သူသည် ချက်ခွင်းပင် အိမ်ရှေ့တံခါးကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့ထွက်ခဲ့သည်။

သန့်စင်အေးမြသောလေသည် သူ့အားဆီးကြိုနှုတ်ဆက်သည်။ အပြင်လောကၡ လွတ်လပ်စွာနေရခြင်းသည် မည်မျှကောင်းပါသနည်း။ သူသည် လေကိုအားရပါးရရှူလိုက်သည်။ ဂျိုစီထံ ချက်ချင်းသွားလို့ကတော့ မဖြစ်သေးဟု သူတွေးသည်။ သူသည် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လျှောက်ကာ ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ပန်းများကတော့ ဝေဝေဆာဆာဖူးပွင့်လျက်ရှိကြပေပြီ။ တစ်နေရာရောက်သော် သူသည် ပန်းကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ်၌ တွားသွားနေသော ပက်ကျိတစ်ကောင်ကိုမြင်သည်။ သူသည် ပက်ကျိ၏လှုပ်ရှားသွားလာပုံကို စိတ်ဝင်တစား ရပ်ကြည့်နေမိသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ထိုင်ဖုံတစ်ခုကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ သူ့အဖေ၏စာမှုကို ချိုင်းတွင်ညှပ်ကာ အိမ်ထဲမှထွက်လာသော ဒေါက်တာဟေးလီးဗီးကို မြင်လိုက်ရ၏။ ပန်းရုံတစ်ခုဘေးတွင် အသင့်ချထားသည့် ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ဟေးလီးဗီးဝင်ထိုင်လိုက်သောအခါ နီကိုလတ်စ်သည် အသာကလေး ခြေဖျားထောက်၍ မြင်းဇောင်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ မြင်းဇောင်းဘက်ဆီမှ ထွက်ပေါ်နေသော ထင်းဖြတ်သံသည် နီကိုလတ်စ်အား ဆွဲဆောင်လျက်ရှိလေသည်။

သို့သော်လည်း ထင်းဖြတ်နေသူမှာ ဂျိုစီမဟုတ်။ ဂရေစီယာ။ ဂရေစီယာသည် ကြိခုတ်ဓားတစ်ချောင်းဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် ဂရေစီယာကိုမြင်သောအခါ လန့်သွားသည်။ စိတ်လည်းပျက်သွားသည်။ သူသည် ဂျိုစီမကြာသေးခင်ကမှ အပြီးသတ်သွားသော ကျောက်ပန်းဥယျာဉ်ဆီသို့ အသာကလေးဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။ ထိုနေရာတွင်လည်း ဂျိုစီမရှိ။ နီကိုလတ်စ်သည် အိုလင်ဒါပန်းရုံကိုကျော်ဖြတ်ကာ ပစ္စည်းထားရာတဲအနီးမှ ဖြတ်လျှောက်သည်။ တဲအတွင်း၌လည်း လူမရှိ။ သူသည် နောက်ပိုင်းသို့ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဒေါက်တာဟေးလီးဗီးထိုင်နေသည့် ပန်းရုံဘေးသို့ ရောက်လာခဲ့လေ၏။

ဖတ်နေသည့်စာအုပ်အပေါ်တွင် များစွာစိတ်ဝင်စားနေဟန်ရှိသော ဟေးလီးဗီး အနီးသို့ ရုတ်တရက်ချက်ချင်း သူမသွားဝံ့။ အသာကလေးရပ်၍ အကဲခတ်နေသည်။ သို့သော်လည်း သူကြာရှည်ရပ်မနေနိုင်။ အရဲစွန့်ကာ အနားသို့တိုးကပ်သွားသည်။ ဟေးလီးဗီးက သူ့အား မော်ကြည့်သည်။

"ဒီအနီးအနားမှာ ရေပန်းကရားကြီးတစ်လုံး မတွေ့မိဘူးလား...ခင်ဗျာ"

"မတွေ့ဘူးကွ"ဟု ဟေးလီးဗီးက လိုလိုချင်ချင်ဖြေသည်။ "မင်းရှာနေတွေ့သို့လား"ဟု ပြန်မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မတွေ့လို့၊ ပီတူးနီးယားပန်းတွေ ညှိုးကုန်ပြီ၊ ရေလောင်းပေးဖို့လိုနေတယ်"

"ဟုတ်လား...၊ ဒါဆိုရင် ထပ်ရှာကြည့်ဦးလေ၊ တွေ့ချင်တွေ့မှာပေါ့"

"ဘယ်နေရာမှာထားမှန်း ကျွန်တော်လဲမသိဘူး၊ တကယ်လို့တွေ့လဲ ကျွန်တော်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ရေပုံးက၊ အကြီးကြီး၊ သိပ်လေးတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ ရေလောင်းဖို့ဆိုတဲ့စိတ်ကူးကို မင်းခေါင်းထဲက ထုတ်ပစ်လိုက်တာက အကောင်းဆုံးပဲကွ"

"ဒါပေမယ့် ပီတူးနီးယားပန်းတွေ သေကုန်လိမ့်မယ်၊ တစ်ယောက်ယောက်ကို ရေလောင်းခိုင်းရင်ကောင်းမယ်"

"မသေပါဘူးကွာ၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ မင်းပန်းတွေ ရှင်မှာပါ"

နီကိုလတ်စ် ဘာပြောရမှန်းမသိ။ စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် ဟေးလီးဗီးအားကြည့်နေသည်။ ပါမောက္ခဟေးလီးဗီးကတော့ ဘာမှတန်ဖိုးမရှိသည့် သူ့လက်ထဲကစာမူကို ပြန်ဖတ်ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့ မော့်မကြည့်ဘဲဆက်ပြောသည်။

"မင်း ဆက်လျှောက်ဦးမှာမဟုတ်လား၊ ဆက်လျှောက်လေကွာ၊ ကနေ့ညနေပိုင်းကျမှ မင်းနဲ့စကားပြောမယ်၊ အခုတော့ မပြောနိုင်သေးဘူး၊ ငါ့ကို မနှောင့်ယှက်တော့နဲ့"

နီကိုလတ်စ်သည် ဟေးလီးဗီးအပါးမှ ခွာလာခဲ့သည်။ သူ့ခြေထောက်များသည် အိမ်နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်ဘက်သို့ ဦးတည်နေသည်။ သူ့ခေါင်းထဲသို့ မက်ဂ်ဒါလီးနားအကြောင်း ဝင်လာသည်။ မနေ့က သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ အပြောအဆိုနှင့် အပြုအမူများမှာ အံ့သြဖို့ကောင်းလှ၏။ မက်ဂ်ဒါလီးနားမှဟုတ်ရဲ့လားဟုပင် စိတ်ထဲက သံသယဖြစ်ခဲ့မိ၏။ အခု သူဒီဘက်ရောက်လျှင် မက်ဂ်ဒါလီးနားနှင့် ဆုံမိတော့မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် သူ့အပေါ်မှာတော့ အခင်မင်ပျက်ဦးမည်မထင်။

သူတွက်သွားသည့်အတိုင်းပင် မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် မီးဖိုချောင်အထွက်တံခါးဝလှေကားခုံတွင်ထိုင်၍ ကြက်တစ်ကောင်ကို ပေါင်ပေါ်တင်ကာ အမွေးနှုတ်လျက်ရှိလေသည်။ သူ့နောက်ဘက်မီးဖိုပေါ်တွင်မူ အိုးတစ်လုံးသည် ပွက်ပွက်ဆူလျက်ရှိ၏။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အကျီအိတ်များတွင်လက်နှိုက်ထား၍ ရပ်ကာ မက်ဂ်ဒါလီးနားအား ကြည့်နေသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနား ကြက်မွေးနှုတ်ပုံမှာ ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် နိုင်လှ၏။ လုပ်ကိုင်နေပုံမှာ စိတ်မရှည်သည့်ပုံ...။ မျက်နှာကလည်း အောက်သိုးသိုး ရှုတှုတု...။ မက်ဂ်ဒါလီးနားစိတ်တိုနေမှန်း ခန့်ချင်းရိပ်မိသည်။ နီကိုလတ်စ်က ချော့မော့သောလေသံဖြင့် လှမ်းမေးသည်။

"မက်ဂ်ဒါလီးနား...ဂျိုစီ ဘယ်ရောက်နေလဲ"

မက်ဂ်ဒါလီးနားက ခေါင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းယမ်းခါပြီး လက်ထဲမှကြက်သေကို လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် တအားပုတ်လိုက်သည်။

"သွား...သွား၊ ငါဘာမှမသိဘူး၊ ဘာမှလဲမသိချင်ဘူး၊ ငါ့မှာ မနက်ရော၊ နေ့လယ်ရော ညရော လုပ်စရာအလုပ်တွေ အများကြီးရှိနေတယ်၊ ငါလူအားမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မကြီးတစ်ယောက်လို အလုပ်လုပ်နေရတဲ့လူ သိလား၊ ငါပြောတာကြားရဲ့လား၊ သွား...သွား၊ ငါ့ဆီမလာနဲ့"

နီကိုလတ်စ်သည် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်ကာ ပြန်လှည့်လာသည်။ သူသည် ထိကရုံးချုံကြီးနောက်သို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ တစ်ဖက်တွင် အိမ်ဝင်းခြံ၏နံရံသဖွယ်ဖြစ်သော ကျောက်ဆောင်ကြီးရှိရာသို့ ရောက်လာ၏။ သူသည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်တက်၍ထိုင်ကာ ပင်လယ်ဘက်သို့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ငေးကြည့်နေသည်။ ပင်လယ်ပြင်ဘက်တွင် ဘာမှမရှိ။ ဘာဆိုဘာမှ မရှိ။ ဂျိုစီ ဘယ်ရောက်နေသနည်း။ သူ့အမေကများ ကိစ္စတစ်ခုရှိ၍ အပြင်သို့ ခိုင်းလိုက်လေသလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နေ့ခင်းပိုင်းကျလျှင်တော့ ဂျိုစီပြန်ရောက်လာမည်ထင်၏။

စီးကရက်မီးခိုးများကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် နောက်သို့ဖျတ်ခနဲလှည့်၍ကြည့်လိုက်မိ၏။ အားလွန်ပြီး ကျောက်တုံးပေါ်မှ ကျသွားတော့မည့်နယ်ဖြစ်သွားသည်။ သူ့နောက်တွင်ရောက်နေသူမှာ ဂရေစီယာ။ ဂရေစီယာသည် မြင်းဇောင်းဘက်မှ ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။ သူစီးထားသည့်ဖိနပ်က ညှပ်ဖိနပ်မို့ သူ့ခြေသံကို နီကိုလတ်စ် မကြားရခြင်းဖြစ်သည်။ ဂရေစီယာသည် နီကိုလတ်စ်အနားသို့လာရပ်ပြီး ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ ဝါထိန်နေသော သူ့လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြားမှ စီးကရက်မီးသည် တငွေ့ငွေ့။

"ပင်လယ်ကြီးကိုကြည့်စမ်း"ဟု သူက စကားစသည်။ "မကြီးကျယ်၊ မခန့်ညားဘူးလား၊ ဧရာမသတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် လဲလျောင်းနေတဲ့အတိုင်းပဲ၊ လှိုင်းလုံးကြီးတွေကတော့ လျှာကြီးနဲ့တူတယ်"

တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက်ရှိသော နီကိုလတ်စ်သည် စကားပြန်မပြောဝံ့။ သူသည် ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ငြိမ်ကုပ်ပြီး ထိုင်နေသည်။ သို့သော်လည်း ဂရေစီယာ၏ စိတ်ကြည်လင်ရွှင်လန်းနေမှန်း သူအကဲခတ်မိသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းကြောင့် သူ့စိတ်သည် ပျော့ပျောင်းနေဟန်တူ၏။ ပီတိဖြစ်နေပုံလည်းရ၏။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် ရီဝေလျက်ရှိသည်။ သူသည် စီးကရက်ကို အားရပါးရရှူရှိုက်လိုက်လေသည်။

"လူတွေနဲ့ဝေးရာကို သွားနေရတာ အကောင်းဆုံးပဲကွ၊ သိလား၊ လူတွေဟာ အလကားပဲ၊ ဘာမှအသုံးကျတဲ့ သတ္တဝါတွေမဟုတ်ဘူး၊ အလွန်ရယ်စရာကောင်းတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတ္တဝါတွေ၊ ငါ ပဲင်လယ်အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတယ်၊ ငါဟာ ကမ္ဘာ သမုဒ္ဒရာတွေထဲမှာ သင်္ဘောနဲ့ ခရီးသွားခဲ့ဖူးတယ်၊ ငါ ဆာဂတ်ဆိုးဘက်ကိုလဲ ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဘယ်ကိုပဲကြည့်...ကြည့်၊ စိမ်းစိုနေတဲ့ ချုပြင်ပေါင်းပင်တွေချည်းပဲ၊ ရေမျက်နှာပြင်အောက်မှာ တစ်ပင်ကိုတစ်ပင်တွယ်ပတ်ပြီး ပေါက်နေကြတာကွ၊ အော်တိုပတ် ရေသူရဲရဲ့ လက်ချောင်းတွေနဲ့ သိပ်တူတာပဲ”သူသည် လက်မှစီးကရက်တိုကို လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အိတ်ကပ်မှ ဆေးအိတ်ကိုထုတ်ကာ ဓစ်ကြီးကို ပါးစပ်နှင့်ကိုက်၍ ဖွင့်လိုက်ပြီး နောက်ထပ်အသစ်တစ်လိပ် ထပ်လိပ်နေသည်။

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို စစ်သားလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်လို့ထင်ခဲ့တာ”ဟု နီကိုလတ်စ်က မဝံ့မရဲလေသံဖြင့်ပြောသည်။

“ဟား...ငါဆိုတဲ့အကောင်ဟာ အကုန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ၊ သင်္ဘောသားလဲဖြစ်ခဲ့သေးတယ်၊ ရှန်ဟဲမှာပေါ့ကွာ၊ နှစ်နှစ်တိတိကြာခဲ့တယ်၊ မင်း ငါပြောတာ မယုံဘူးလားကွ...ဟင်”

သူသည် ပြောပြောဆိုဆို ရင်ဘတ်ကြယ်သီးများဖြုတ်၍ ဟထားသော ရှပ်အင်္ကျီကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲလှန်ပြီး သူ့ကျောပြင်ကို နီကိုလတ်စ်ဘက်လှည့်ပြသည်။ ကျောပြင်ထက်တွင် ဖြူဖွေးသောအမာရွတ်များသည် အစင်းလိုက်တန်းလျက်ရှိလေသည်။

“ကဲ...အခုလို ကြိမ်နဲ့အရိုက်ခံထားရတဲ့ ငါ့ကျောပေါ်ကဒဏ်ရာတွေကို မင်းအခုမြင်ပြီမဟုတ်လား၊ ရိုက်တာမှ ပေါ့သေးသေးရိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျောပေါ်မှာ သွေးချောင်းစီးနေအောင်ရိုက်တာ၊ အဲဒီဟာကော ရာဇဝတ်မှုပဲမဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်တွေ ငါ့ကို ဒူးထောက်အရှုံးပေးအောင် မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူးကွာ၊ ဘယ်တော့မှမရဘူးမှတ်ပါ၊ သူတို့ပေါင်မုန့်နဲ့ ရေလာပို့တဲ့အခါမှာ ငါက ခပ်တည်တည်ပဲ၊ ရွှေပလ္လင်ကြီးပေါ်မှာ ဘုရင်တစ်ပါးထိုင်နေသလို ငါ့အချုပ်ခန်းထဲမှာ ဣန္ဒြေမပျက်ထိုင်လိုက်တယ်”

“အချုပ်ခန်း ဟုတ်လား”ဟု နီကိုလတ်စ်က ရေရွတ်သည်။ ဤစကားကြောင့် သူ့မှာ ကြောက်စိတ်လည်းဝင်သည်။ စိတ်ဝင်စားမှုလည်း တိုးလာသည်။ “ခင်ဗျား ထောင်ကျခဲ့လို့လား”

ဂရေစီယာ ငြိမ်သွားသည်။ သူသည် မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်သဖွယ် တောင့်တောင့်ကြီးရပ်ကာ နီကိုလတ်စ်အား ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာထားသည် တင်းမာလျက်ရှိ၏။ ခြစ်ပြီးစမီးခြစ်ဆံသည် တရဲရဲတောက်လောင်လျက်ရှိသည်။ သူ့လက်ချောင်းများသည် ပူ၍ပူမှန်းသိဟန်မတူ။

“ငါ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စမှာ မင်းက မဆိုင်ဘဲဝင်ရှုပ်ချင်နေသလား။ မရှုပ်ချင်နဲ့ကွ”ဟု ကြိမ်းဝါးသည်။ ထို့နောက် စီးကရက်ကို မီးထပ်ညှိပြီး ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်ချလိုက်သည်။ “ထောင်...ထောင်၊ ဟော့...ဒီမှာ ထောင်ထဲမှာနေထိုင်ရတာ ကောင်းတယ်လို့မင်းထင်သလား”

“ဟင့်အင်း...မထင်ပါဘူး”

“မထင်ဘူး”ဂရေစီယာက ရယ်ပြန်သည်။ “နောက်ဆုံးကျတော့လဲ မင်းအမှန်ကိုမြင်တတ်သားပဲကွ၊ ငါတို့ စပိန်ထောင်တွေအကြောင်း မင်းသိသလား၊ နံရံတွေဟာ အမြဲအစိုပြန်နေတယ်၊ အမြဲညစ်ပတ်နံစော်နေတာပဲ၊ ပိုးဟပ်ကြီးတွေများကွာ တစ်ကောင်တစ်ကောင် မြေကြွက်ကြီးတွေလောက်ရှိတယ်၊ ညပိုင်း လူတွေအိပ်နေပြီဆိုရင် ကိုယ်ပေါ်မှာ အနံ့လျှောက်သွားနေတာပဲ၊ အခန်းထဲမှာဆိုရင် ပုပ်ဟောင်နေတာပဲ၊ ဘယ်ကမှလဲ အလင်းရောင်မဝင်ဘူး၊ အမှောင်တစ်ခုတည်းနဲ့ပဲ တဖြည်းဖြည်း ပိန်ခြောက်ပြီး သေသွားနိုင်တယ်၊ အပြင်ကကာထားတဲ့ အုတ်နံရံကြီးတွေကလဲ အမြင့်ကြီးပဲ၊ အဲဒီအပေါ်မှာ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကြီးတွေတကားကားနဲ့ ရပ်နေတဲ့ အစောင့်တွေကလဲ အများကြီးပဲ၊ အိုကွာ...ဟောဟိုမိုးကောင်းကင်ကြီးနဲ့ ထိတွေ့သွားမှာစိုးလို့ ဟန့်တားစောင့်ရှောက်ထားသလိုပဲ၊ မင်းကိုယ်မင်း ထောင်ကျအောင် များတော့ မလုပ်လိုက်နဲ့သခင်လေးရေ၊ ငါလို လူလည်ကျအောင်နေနိုင်ရမယ်၊ ငါဆိုရင် အပြင်မှာပဲနေလို့ရအောင်လုပ်ပြီး နေတယ်သိလား”

“ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားနေသလိုပဲ နေမှာပေါ့”ဟု နီကိုလတ်စ်က သူ့အကြိုက်လိုက်ပြောသည်။ “ဒီလောက်ဆိုးတဲ့နေရာမျိုးကို သွားချင်တဲ့လူ တစ်ယောက်မှရှိမှာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

“ဟီး...ဟီး...ဟီး”ဂရေစီယာက အသံတစ်မျိုးဖြင့် ရယ်သည်။ “သခင်လေးကတော်သားပဲ၊ သခင်လေးပြောတာ သိပ်မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လဲ ထောင်ကိုသွားစရာအကြောင်းက ပေါ်လာတတ်တယ်၊ အဲဒါဆိုရင်တော့ ရဲရောက်လာပြီး လက်ထိတ်ကြီးနဲ့ခတ်၊ လူကိုတရွတ်သီဆွဲခေါ်သွားရော”

သူသည် ဆက်ပြောတော့မလိုလိုနှင့် ဆက်မပြောဘဲရပ်ထားသည်။ ပြီးမှ ခပ်တိုးတိုးပြော သည်။ “မနေ့ကဖြစ်သလိုမျိုးပေါ့”

“မနေ့က...”နီကိုလတ်စ်က တအံ့တသြရေရွတ်သည်။

“မင်း မသိဘူးလား”အခုကျတော့ ဂရေစီယာသည် ရယ်မောခြင်းမပြုတော့ပေ။ မျက်နှာထားက ခပ်တည်တည်။ နီကိုလတ်စ်အား ကြည့်နေပုံမှာ ပြောင်သလိုလှောင်သလို လူမဆန်သောအကြည့်။ “ဂျူစီကို မနေ့ကဖမ်းသွားပြီကွ၊ မင်းအဖေရဲ့ ပစ္စည်းတွေခိုးလို့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိကိုလတ်စ် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွား၏။ အံ့အားသင့်လွန်းသဖြင့် နောက်သို့ ပန်လဲလုမတတ် ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ကျောက်တုံးပေါ်မှ ခုန်ချလိုက်၏။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး"ဟု ပြောသည်။

"အမှန်ပဲကွ"ဟု ဂရေစီယာက အခိုင်အမာထပ်ပြော၏။ "အခု သူထောင်ထဲ ရောက်နေပြီ၊ အနည်းဆုံး ထောင်ငါးနှစ်တော့ အကျခံရမှာ သေချာတယ်၊ မင်း ဂျူစီက သူခိုးတစ်ယောက်ကွ" ဂရေစီယာက ရင်ကိုကော့လိုက်သည်။ "ဂရေစီယာ ရဲ့လမ်းမှာ လာပြီးရပ်လို့မရဘူး သိလား၊ ငါ့လမ်းကိုလာပိတ်တဲ့ လူမိုက်ပဲ၊ ဂရေ စီယာကတော့ ဒီလူမိုက်မျိုးကို ရှင်းပစ်မှာပဲ"

ဂရေစီယာသည် ခပ်တောင့်တောင့် မတ်တတ်ရပ်ကာ ကောင်းကင်ကိုမော့ ကြည့်သည်။ ထို့နောက် စကားတစ်ခွန်းမှထပ်မပြောဘဲ နိကိုလတ်စ်၏မျက်နှာကို သာ ခပ်စိမ်းစိမ်းကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်တွင် ခြိမ်းခြောက်မှုအပြည့်ပါသည်။ ထို့နောက်တော့ နိကိုလတ်စ်ကို ကျောပေးကာထွက်သွားလေ၏။

❋

နိကိုလတ်စ်သည် သူရပ်နေသောနေရာမှ ရွေ့လျားခြင်းမရှိ၊ ကျောက်ချထား သည့်နှယ်ရပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့နှလုံးသားသည် နာကျင်သောဝေဒနာတစ်ရပ်ကို ခံစားနေရသည်။ အခုလိုဆိုတော့လည်း ရှင်းနေသည်။ သူ့အဖေက သူ့ကိုကြည်ကြည် သာသာဆက်ဆံသည်။ လိုက်လျောသည်။ အခွင့်အရေးပေးသည်။ ပါမောက္ခဒေါက် တာပေးလီးဇီးကလည်း သူ့ကို အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံပြောဆိုလျက်ရှိ သည်။ ပြီးတော့ ဂရေစီယာတစ်ယောက် ရွှင်လန်းမြူးထူးလျက်ရှိသည်။ ဒါတွေ အားလုံးကို ခြုံကြည့်လိုက်တော့ အဖြေကထွက်လာသည်။ ဂျူစီ ထောင်ထဲရောက်နေပြီ။ ဂျူစီ သူခိုး။ သူခိုး ဂျူစီဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။ သူကတော့ မယုံ။ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု ထင်သည်။ သူတို့က သူ့အား သူ့မိတ်ဆွေဂျူစီအပေါ်တွင် အယုံအကြည်ကင်းမဲ့ သွားအောင်၊ အခင်မင်ပျက်သွားအောင် လုပ်ကြံခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို အခုလိုလုပ်၍ ဘယ်တော့မှမရ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ စကားပြောသံများ သူ့ဆီသို့ရောက်လာသည်။ သူသည် နောက်သို့လှည့်ကာ နံရံပေါ်မှကျော်၍ကြည့်သည်။ အိမ်ကြီးဘက်သို့ လျှောက်လာ နေသော လူနှစ်ယောက်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်မှန်မှန် လျှောက်လာနေကြခြင်း။ နှစ် ဦးစလုံး အဘိုးကြီးတွေဖြစ်၏။ နှစ်ဦးလုံး အနက်ရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်

ထားသည်။ စီးထားသည့်ဖိနပ်များကလည်း အရောင်အသ...ကောင်းမဲ့လောက်အောင် ပင် ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကြည့်ရသည်မှာ ကျိုးကန်းအို ကြီးနှစ်ကောင်နှင့် တူလှပေသည်။

အရပ်မြင့်မြင့် အဘိုးကြီး၏လက်ထဲတွင် အရောင်လွင့်နေပြီဖြစ်သော ထီး အနက်တစ်လက် ကိုင်ထားသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို မြင်ရုံမျှဖြင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးမှန်း သိသာနေ၏။ နိကိုလတ်စ်သည် အံ့အားသင့်ကာ ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြင့် ငေးကြည့်နေမိ၏။ ရုတ်တရက် သူသည် နံရံပေါ်သို့ ခုန်၍ တက်လိုက်သည်။ နံရံပေါ်ရောက်ခါမှပင် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်ကို ပို၍သဲသဲကွဲကွဲ မြင်လာရသည်။ ဒုတိယအဘိုးအိုမှာ တခြားလူမဟုတ်။ ပက်ဒရို။ နိကိုလတ်စ် သည် နံရံပေါ်မှခုန်ဆင်းကာ ဥယျာဉ်ကိုပတ်၍ တစ်ဖက်ချုံပုတ်များ နောက်ဂို လမ်းအတိုင်း ကဆုန်ပေါက်၍ပြေးသည်။ သူ့ကိုမမြင်အောင်လည်း သတိထား ရသေးသည်။

"ပက်ဒရို"ဟု သူကလှမ်းခေါ်သည်။ "နေကောင်းရဲ့လား၊ ဂျူစီကော ဘယ် လိုနေသလဲ၊ အဘိုး ဘာကိစ္စနဲ့ဒီကိုလာတာလဲ"

အဘိုးအို ပက်ဒရိုက ဝမ်းနည်းကြေကွဲသောမျက်နှာထားဖြင့် နိကိုလတ်စ်ကို ကြည့်သည်။

"အဘိုးတို့ မင်းအဖေနဲ့တွေ့ချင်လို့ လာတာပါ"

"ဒါပေမယ့် ဘာကိစ္စလဲ၊ ကျွန်တော့်ကိုအရင်ဆုံးပြောပြစမ်းပါ၊ အခု ဂျူ်စီ ဘယ်ရောက်နေလဲ"

ဘုန်းကြီးသည် လမ်းလျှောက်ရာ၌ ပို၍နှေးကွေးလေးလံသည်။ သူ့လက်ထဲ မှထီးကို အားပြုနေရသည်။ ပက်ဒရိုက သူ့ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး အဖြေပေးသည်။

"မင်းကိုပြောလို့ အလကားပဲ နိကို၊ အခြေအနေက သိပ်ဆိုးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြန်ကောင်းလာပါစေလို့ အဘိုးဘုရားသခင်ဆီမှာ ဆုတောင်းနေပါတယ်"ပက်ဒရိုက စကားကိုမဆက်သေးဘဲ ရှေ့သို့လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ "ကဲ...ရော့၊ ဒါကိုယူပြီး ငါ့မြေးသွားတော့၊ ဘာမှထပ်မပြောနဲ့တော့"

ပက်ဒရိုက သူ့လက်ထဲမှစာတစ်စောင်ကို နိကိုလတ်စ်လက်တွင်းသို့ ထိုးထည့် ပေးသည်။ ထို့နောက် အဘိုးအိုပက်ဒရိုသည် သူ့အဖော်နှင့်အတူ အိမ်တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။

နိကိုလတ်စ်သည် ချက်ချင်းပင် လာလမ်းအတိုင်းပြန်ပြေးကာ ချုံပုတ်နောက် ကွယ်သို့ဝင်သည်။ သူသည် ချုံပုတ်တစ်ခုနောက်ကွယ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ကာ စာ ကိုဖြန့်၍ဖတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်လှစွာသော နီကို

ဒီစာ မင်းဆီကိုရောက်လိမ့်မယ်လို့ ငါမျှော်လင့်ပါတယ်။ သူတို့က တော့ ငါ့ကို ထောင်ပို့ထားကြပြီ။ ရယ်စရာမကောင်းဘူးလား။ အခုငါရောက် နေတဲ့နေရာကတော့ ရှုးလောက်တယ်။ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်တဲ့အနေနဲ့ ငါ တော့ မကြာမကြာ ကင်းမြီးကောက်ထောင်နေရတယ်ကွာ။ ဒါပေမယ့် ဒီ လိုလုပ်လို့လဲ ထူးခြားမလာပါဘူး။ ဒီအမှားကြီးကို ဘယ်သူကပဲလုပ်လုပ် အရေးမကြီးပါဘူးကွာ။ အရေးကြီးတာက ငါမြန်မြန်အပြင်ပြန်ရောက်လာ ဖို့ပါပဲ။ မင်းအားရင်တော့ ငါစိုက်ထားခဲ့တဲ့ ပန်းပင် အပင်ပေါက်လေးတွေကို ရေလောင်းလိုက်ပါကွာ။ မင်းကို ထပ်ပြီးသတိပေးရဦးမယ်။ ဂရေစီယာနဲ့ တော့ ကင်းကွာအောင်နေပါကွာ။ မင်းကို ငါနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ငါတို့ ငါးမျှားထွက်ကြသေးတာပေါ့။ ဒီစာကိုမင်းဖတ်ပြီးရင် ဆုတ်ပစ်လိုက် ကွာ။ အဲဒါ အကောင်းဆုံးနည်းပဲ။

မင်းရဲ့သူငယ်ချင်း

ဂျိုးစီ

နီကိုလတ်စ်သည် စာကိုသုံးခေါက်တိတိဖတ်သည်။ ထို့နောက် စာကို အပိုင်းပိုင်းအမွှာမွှာဖြစ်သွားအောင် ဆုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ထည့်၍ ညက် နေအောင်ဝါးသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့ သူသည် ဘာကိုမှစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ မျိုချလိုက်သည်။ သူသည် ချုံပုတ်များနောက်မှဝပ်ကာ အပြင်သို့ချောင်းကြည့်သည်။ အဘိုးအိုနှစ်ယောက်စလုံး အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်မှာပင် ရပ်နေဆဲ၊ ဂရေစီယာက အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခွင့်မပြုဘဲ တားထားသည်ကို မြင်ရ၏။ ခဏမျှအကြာတွင် ကောင် စစ်ဝန်သည် အိမ်ထဲမှထွက်လာပြီး ဧည့်သည်အဘိုးအိုနှစ်ယောက်ရှေ့၌ ရပ်သည်။ မျက်နှာထားမှာ မှုန်ကုပ်ကုပ်။

နီကိုလတ်စ်သည် သူလှမ်းမြင်နေရသည့်ရှုခင်းကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေမိ ၏။ သူ့ရင်ထဲတွင် စောစောကရှိနေသော ကြောက်စိတ်သည် ပြေသွား၏။ သူ သည် လေးဘက်ထောက်၍ ချုံပုတ်များကိုတိုးဝှေ့သွားသည်။ သူ့အဖေနှင့် အဘိုး အိုနှစ်ယောက် ပြောဆိုနေသမျှကို ကြားနိုင်လောက်သည့်နေရာလောက်တွင် အ သာကလေးငြိမ်၍ နားစွင့်ထားလေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အခုလိုလာပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးရတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဆီညော်"အလွန်ခယအောက်ကျို့သံဖြင့် တောင်းပန်စကားပြောနေသည့် ပက်ဒရီ၏ အသံကို ကြားရသောအခါ နီကိုလတ်စ်မှာ ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်သွားသည်။

"ဝန်မင်းမှာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်တွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မသိလို့မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့်..."

"ကျုပ်မှာ အလုပ်သိပ်များတယ်"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

"မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်လဲ သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုကိစ္စက ကျွန်တော်တို့အတွက် သေရေးရှင်ရေးလောက်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်နေလို့ လာရတာပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ အလွန်ဆင်းရဲပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ပညာဗဟုသုတလဲ လုံးဝမရှိပါဘူး၊ ဝန်မင်းအိမ်ကိုတောင် တစ်ယောက်တည်းလာဝံ့တဲ့သတ္တိ မရှိပါဘူး၊ အခုလဲ ဖာသာလင်မာဇာက ကျွန်တော့်ကိုသနားလို့ ကျွန်တော်နဲ့အတူလိုက်လာ ပြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ပြောဆိုပေးမယ်ဆိုတာနဲ့"

"လိုရင်းကိုသာ ပြောပါ"

နီကိုလတ်စ်သည် မြင်နေ ကြားနေရသမျှ မမြင်ရက် မကြည့်ရက်ဖြစ်လာ သည်။ သူ့အဖေရပ်နေပုံမှာ ခန့်ညားထည်ဝါလှပါ၏။ သို့သော်လည်း မောက်မာသော အပြုအမူက ပေါ်လွင်လျက်ရှိသည်။ ပက်ဒရီကတော့ ကုပ်ကုပ်ရုပ်ရုပ်။ လက်နှစ် ဖက်ကိုယှက်ကာ တောင်းပန်အသနားခံသည့်မျက်နှာဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်အား မော့် ကြည့်လျက်ရှိသည်။

"ကိစ္စကတော့ ဂျိုးစီကိစ္စပါ ဆီညော်၊ ကျွန်တော့်မြေးကလေးပါ၊ သူဟာ အခု ဒုက္ခရောက်နေပါတယ်"

ကောင်စစ်ဝန်က နားသာထောင်နေရသော်လည်း စိတ်မရှည်သည့်လက္ခဏာကို ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။

"ဒီကိစ္စကို ကျုပ်သိပါတယ်၊ ကိစ္စက ကျုပ်လက်ထဲမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ရဲဆီဘာကြောင့်မသွားကြတာလဲ"

"ဆင်းရဲသားတွေဟာ ရဲအပေါ်မှာ ဩဇာမရှိပါဘူးဆီညော်၊ တကယ်လို့ ဆီညော်လိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကသာ စကားတစ်ခွန်းပြောလိုက်ရင်..."

"ကျုပ်မှာ တရားဥပဒေကို တားဆီးနိုင်တဲ့ တန်ခိုးအာဏာ မရှိဘူး၊ ရှိသည့် တိုင်အောင် ကျုပ်မလုပ်ချင်ဘူး၊ ခင်ဗျားမြေးဟာ သူပြုတဲ့အမှုအတွက် ထိုက်သင့် သလောက်တော့ ခံရမှာပဲ"

"ဒါပေမယ့်ဆီညော်...သူပြုခဲ့တဲ့ ကိစ္စကလဲ..." ပက်ဒရီသည် ဘာဆက်ပြော ရမှန်းမသိသည့်နှယ် ထစ်တီးထစ်အဖြစ်လျက်ရှိသည်။ "ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့လဲ ကျွန်တော်တို့အားလုံး နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေ..."

"ဂျိုးစီဟာ လူကောင်းလေးတစ်ယောက်ပါ ဆီညော်"ဘုန်းတော်ကြီး လင် မာဇာက တည်ငြိမ်အေးဆေးသောအသံဖြင့် ဝင်ပြောသည်။ "သူ့အကျင့်စာရိတ္တနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပတ်သက်လို့ ကျုပ်အာမခံနိုင်ပါတယ်၊ သူ့ကို ကျုပ်ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက သိလာခဲ့တာပါ”

ဘုန်းတော်ကြီး၏ လေသံနှင့် ပြောဟန်မှာ အားရှိစရာကောင်းသည်ဟု နီကိုလတ်စ်က တွေးသည်။ သူသည် ဘုန်းတော်ကြီးဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ ဘုန်းကြီးအို၏ အဝတ်အစားများမှာ သစ်လွင်တောက်ပခြင်းမရှိ။ တချို့နေရာတွင် ဟင်းစက်တွေ ပေကျံလျက်ရှိ၏။ လက်ထဲကထီးမှာလည်း ထီးအို ထီးဟောင်း။ စီးထားသည့်ဖိနပ်ကုတော့လည်း ရွှံ့များအခဲလိုက်ကပ်လျက်ရှိ၏။ ဂျိုစီဘက်မှ ရှေ့နေလိုက်လာသည့်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အသွင်အပြင်လက္ခဏာသည် သူ့အဖေ အထင်အမြင်ကြီးမည့်ပုံစံမျိုး မဟုတ်ပါတကား။

“ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲ ဒီကလေးကို နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာပြုပေးခဲ့ရပါတယ် ဆိုညော်၊ ကင်ပွန်းတပ်ပေးတာလဲ ကျုပ်ပါပဲ”

“အတော်လွှမ်းစရာကောင်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုပေါ့လေ”ကောင်စစ်ဝန်က သရော်ရွတ်ချသည့် လေသံမျိုးဖြင့် မလိုတမာပြုံး၍ပြောသည်။ “သူခိုးတစ်ယောက် ဘဝရောက်အောင် အတော်ကြီးပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့ရတယ် ထင်ပါရဲ့”

“အမှန်တော့ ကျုပ်တို့အားလုံးဟာ ဒုစရိုက်သမားတွေချည်းပါ၊ ဒါပေမယ့် ဂျိုစီ သူခိုးတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ်မယုံနိုင်ပါဘူး”

“ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့စိန်တွေဟာ လေထဲပျံတက်သွားတယ်လို့ ဆိုရမှာလား”

“ဒါဟာလဲ မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး ဆိုညော်၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကောင်းကင်ဘုံအောက်မှာ အထူးအဆန်းတွေအများကြီး ဖြစ်ပျက်နေပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုတော့လဲ လက်ကြယ်သီးတွေကို သူ့အကျႌအိတ်ကပ်ထဲရောက်နေအောင်လုပ်ပေးတဲ့ ကောင်းကင်ဘုံအရှင်ဟာ သနားစရာကောင်းတယ်လို့ ပြောရတော့မှာပဲ”

“မှန်ပါတယ် ဆိုညော်၊ ဒါပေမယ့် ဂျိုစီက အဲဒီလက်ကြယ်သီးတွေကို သူ ယူပြီးထည့်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ငြင်းနေပါတယ်”

ကောင်စစ်ဝန်က ပြုံးသည်။

“တရားသူကြီးက သူ့စကားကို လက်ခံလာအောင်ပြောဖို့တော့ အခက်အခဲတွေ့မှာ သေချာသလောက်ပါပဲ”

“မှန်ပါတယ် ဆိုညော်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဟာ သူ့ရဲ့တရားသူကြီးတွေ မဟုတ်ပါဘူး”ဖာသာ လင်မာဇာသည် တရိုတသေ တလေးတစားဖြင့် ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ ပြောသည်။ “ဂျိုစီဟာ ဒီအမှုကိုကျူးလွန်တယ်လို့ မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေ

မယ့် တကယ်လို့ ကျူးလွန်တယ်ဆိုဦးတော့...ဆိုကြပါစို့ရဲ့...ဒီလောက် ဆိုးရွားမိုက်မဲတဲ့အမှုကို သူပြုမိတယ်ဆိုရင်လဲ တစ်ကြိမ်တစ်ခါအနေနဲ့ ခွင့်လွှတ်လို့မရနိုင်တော့ဘူးလား”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အရူးတစ်ယောက်လိုများ ထင်နေသလား”ဘာရန်းဒီးက ဒေါသတကြီး ပြန်ပြောသည်။ “တန်ဖိုးဖြတ်လို့မရနိုင်လောက်အောင် အဖိုးတန်တဲ့ ကျုပ်ပစ္စည်းတွေကို သူကခိုးသွားတယ်၊ ပစ္စည်းတွေက အများကြီး၊ ကျုပ်ရဲ့နီလာလက်စွပ်ရယ်၊ ဆွစ်သံအမတ်ကြီးက လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ အိတ်ဆောင်နာရီရယ်၊ အဲဒီပစ္စည်းနှစ်ခုကိုပဲ စဉ်းစားကြည့်၊ အစားထိုးလို့ရမယ့် ပစ္စည်းတွေလား၊ ကျုပ်ဆီက ဒီလောက်တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေ လုယူခိုးဝှက်သွားတာကို ကျုပ်က ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်နေရမှာလား”

“ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးရှုံးမှုဟာ အဆမတန်ကြီးမားတယ်ဆိုတာ သဘာဝကျပါတယ်၊ ဆိုညော်၊ ဒါပေမယ့် လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်အင်အား ဆုံးရှုံးမှုဟာ ခင်ဗျားရဲ့ပစ္စည်းတွေ ဆုံးရှုံးမှုထက်ပိုပြီး တန်ဖိုးကြီးမားပါတယ်၊ ကျုပ် ဂျိုစီကိုကောင်းကောင်းသိတယ်လို့ ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ၊ တကယ်လို့ သူ့ကို ထောင်ချလိုက်မယ်ဆိုရင် အပြင်လောကမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတဲ့ အခွင့်အရေးကို မြတ်နိုးလှတဲ့သူ့စိတ်ဟာ ပျက်ပြားရပါတော့မယ်”

“ဒါက ကျုပ်နဲ့လုံးဝဆိုင်တဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး”

“နောက်တစ်ခု ပြောပါရစေဦး ဆိုညော်”ဟု ဖာသာလင်မာဇာက ဖွတ်တိုးငို ပြောပြန်သည်။ “နောက်တစ်ချက် စဉ်းစားသင့်တာက အရွယ်မရောက် လူလားမမြောက်သေးတဲ့ ကလေးတွေ ဒုက္ခရောက်ကြပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ခမျာ ဘာမှလဲမသိ၊ ဘာအပြစ်မှလဲမရှိတဲ့ ကလေးတွေပါ၊ ဒီကိစ္စမှာ ဂျိုစီသာ ဒုက္ခရောက်သွားရင် သူတို့အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွားကြပါလိမ့်မယ်၊ ဂျိုစီဟာ သူ့နှမလေးတွေနဲ့ သူ့အဘိုး ပက်ဒရိုကို လုပ်ကျွေးနေတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ဆိုတာ လူကြီးမင်းလဲ သိနေပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုတော့လဲ ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေ အဘိုးကြီး ပက်ဒရိုကို သူ့ဘာသာသူ ရှာစားပစေပေါ့ဗျာ”ဟု ဘာရန်းဒီးက ရက်ရက်စက်စက်ပြောသည်။ “သူဒီကိုလာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က သူ့မြေးလုပ်စာကို အပုင်းထုပြီးဆက်စားဖို့ပဲထင်ပါတယ်၊ ဒါဆိုရင်တော့ သူ့ရည်ရွယ်ချက်ဟာ အလကားပဲ”

ချက်ချင်းငြိမ်သက်သွားသည်။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျလျက်ရှိသော အဘိုးပက်ဒရိုလည်း သူ့အဖော်ဖာသာလင်မာဇာအား မော့်ကြည့်သည်။

“ရမယ်မထင်ပါဘူး...ပြောမနေပါနဲ့တော့...ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြရအောင်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖာသာလင်မာဇာ၏ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော မျက်လုံးများသည် မှုန်မှိုင်းသွားသည်။ သူသည် ခါးကိုဆန့်ကာ ကိုယ်ကိုမတ်လိုက်၏။

"ကျုပ် နောက်ဆုံးအကြိမ်အနေနဲ့ ထပ်ပြီးတောင်းပန်ပါတယ် ဆီညော်၊ ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ ကရုဏာတရားထားဖို့အတွက် ဒီလောက်အထိ ကက်သီးကက်သတ်လုပ်ပြီး နှမြောတွန့်တိုနေတာဟာ မတော်ပါဘူး၊ မာနဆိုတာဟာ အမြင်မှားနေတဲ့ တရားတစ်ခုပါ၊ ကျုပ်တို့ခင်ဗျားတို့ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်နေရတဲ့ လူတွေပါ၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုဆန္ဒကို ထောက်ထားသောအားဖြင့် ဂျိုစီအပေါ်မှာ တိုင်ထားတဲ့အမှုကို ရုပ်သိမ်းပေးစေချင်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ မရုပ်သိမ်းဘူးဆိုရင်တော့ လူကြီးမင်းအတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစရာ အကြောင်းတစ်ခုဟာ ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မယ်"

"ကျုပ် မရုပ်သိမ်းနိုင်ဘူး"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ခါးခါးသီးသီးငြင်းသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ဖာသာလင်မာဇာ၏ သက်ပြင်းချသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ နီကိုလတ်စ်၏တစ်ကိုယ်လုံး နုံးခွေသွားသည်။ သူသည် ချုံပုတ်နောက်ကွယ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသောစိတ်ဖြင့် မျက်ရည်ကျမိသည်။ သူသည် မျက်လုံးများကို စုံမှိတ်ထားလိုက်မိ၏။ သူ့အဖြစ်မှာ လွတ်မြောက်ရာလမ်းပိတ်နေသော လှောင်ချိုင့်ဘူင်းမှ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်နှင့် တူလှချေသည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည့်အသံ။ သူ့အဖေ အိမ်ထဲပြန်ဝင်သွားခြင်းပေတည်း။ ထို့နောက် နေကျွဲလေးလံစွာ လျှောက်သွားနေကြသော အဘိုးအိုနှစ်ဦး၏ ဖိနပ်သံ။ ဖိနပ်သံများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေး၍ဝေး၍သွားကာ နောက်ဆုံးတွင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

(၁၈)

နောက်သုံးရက်အကြာတွင် ပါမောက္ခ ဟေးလီးဗီး ပါရီသို့ပြန်သည်။ ကောင်စစ်ဝန်၏ အစီအစဉ်အရ ဂရေစီယာက မော်တော်ကားနှင့် ဘာစီလိုးနားမြို့အထိ လိုက်ပို့ပေးရမည်ဖြစ်၏။ ခရီးလမ်းမှာ အနည်းငယ်ကြမ်းသဖြင့် သည်းခံပြီးစီးသွားဖို့ ကောင်စစ်ဝန်က ဟေးလီးဗီးအား တောင်းပန်စကားဆိုသည်။ နှစ်ယောက်သား ခန်းမထဲတွင်ရပ်နေကြသည်။ ဘရန်းဒီးက သူ့မိတ်ဆွေ စိတ်ကုဆရာဝန်ကြီး၏ လက်ကိုဆွဲ၍နှုတ်ဆက်သည်။

"ဒေါက်တာဟေးလီးဗီး၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး"

ပါမောက္ခ ဟေးလီးဗီးက ပြုံးသည်။ နံနက်ခင်းအလင်းရောင်အောက်တွင် ခရီးသွားဝတ်ရုံအနက်ကြီးကို ခြုံထားသော သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပို၍ကြုံလှီသေးကွေးသည်ဟု ထင်ရသည်။ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသော သူ့မျက်နှာပေါ်ရှိ မျက်လုံးများ၏အကြည့်မှာ အစာရေစာကို အငမ်းမရဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသော ကိုက်ဝါးစားမျိုတတ်သည့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်နှင့် တူနေသည်။

"သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ကျေးဇူးတင်ခံရအောင် လုပ်ဖို့ ဝါသနာမရှိပါဘူး"ဟု ပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်ဟာ ခင်ဗျားအတွက် အများကြီးအထောက်အကူဖြစ်သွားတာတွေ့ရလို့ ဂုဏ်ယူမိတာ အမှန်ပဲ၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားသားနဲ့ နောက်ဆုံးနှစ်ကြိမ် စစ်ဆေးမေးမြန်းကြည့်ပြီးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်ဟာ လုံးဝမမှားနိုင်တော့ဘူးလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆုံးဖြတ်လို့ရခဲ့တယ်၊ ဒီအကောင်ကို ရှင်းပစ်နိုင်တာနဲ့အမျှ ခင်ဗျားတို့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာတွေဟာ ပျောက်သွားမှာပါ"သူသည် ဘရန်းဒီး၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်မော့်ကြည့်သည်။ "ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ဖို့လဲ ကျွန်တော်ထပ်ပြီး မှာခဲ့ပါရစေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော့်ကျန်းမာရေး"ဘရန်းဒီးက တအံ့တဩရေရွတ်သည်။

"ဟုတ်တယ် ဘရန်းဒီး၊ ခင်ဗျားက ဒီစပိန်သူငယ်ကောင်လေးကိစ္စကို သိပ်အလေးအနက်ထားပြီး ခေါင်းထဲသွင်းလိုက်တော့ ကျန်းမာရေးထိခိုက်စရာအကြောင်းဖြစ်လာတာပေါ့"

"အိုဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကျန်းမာရေးအတွက်ကတော့ သိပ်ပြီး စိတ်မပူပါနဲ့"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ရယ်မောရှုပြောသည်။ "ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ သံယောဇဉ်ရှိနေတဲ့လူဆိုတော့ စိတ်ပူသင့်တာထက် ပိုပြီးပူမိမှာပေါ့၊ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ဒီလောက်လဲ မပူပါနဲ့၊ အခုတလော နေလို့ထိုင်လို့ သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဘယ်တုန်းကမှ အခုလောက်နေလို့ထိုင်လို့ မကောင်းဖူးသေးဘူး"

"အင်းပေါ့လေ၊ လက်စားချေခွင့်ရခြင်းဟာ လူတစ်ယောက်ကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့်တော့ အားဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အမျက်ဒေါသမျိုးပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် ဒီဟာမျိုးက ဈေးကြီးကြီးပေးပြီးမှရတတ်တဲ့ သဘောရှိတယ် ဘရန်းဒီး၊ ဒီတစ်ချက်ကိုတော့ ခင်ဗျား သတိထားဖို့လိုလိမ့်မယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ အစွန်းမရောက်အောင် သတိထားပါ၊ အလယ်အလတ်လမ်းဟာ ခင်ဗျားနဲ့အသင့်ဆုံးလမ်းပဲ"

ဟေးလီးဗီးသည် ရပ်နေရာမှ အိမ်ရှေ့တံခါးဆီသို့ ရွေ့လျားသွားရန် ဟန်ပြင်သည်။

"ကဲ...ကျွန်တော်သွားမယ်၊ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် ပါရီမှာ လူချင်းပြန်ဆုံကြသေးတာပေါ့၊ လူချင်းပြန်တွေ့ဖို့ သေချာတာကတော့ ခင်ဗျားရဲ့စာအုပ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေတဲ့အချိန်ပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား"

ဘရန်းဒီးသည် သူ့မျက်စိအောက်မှထွက်သွားသော မော်တော်ကားကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်၌ ရပ်လျက်ကျန်ခဲ့လေသည်။ ပထမတော့ ရုံးမသွားခင် သူ့သားနီကိုလတ်စ်ကို တက်၍တွေ့လိုက်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူးသည်။ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းပင် ထိုစိတ်ကူးကို သူ့ခေါင်းထဲမှ ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ လောလောဆယ်တော့ဖြင့် အခုလိုခပ်စိမ်းစိမ်းလုပ်ထားလိုက်ခြင်းသည် သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူထင်မိသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့ကိုပစ်ထားမှန်းသိလေ စိတ်အားငယ်လေ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် နီကိုလတ်စ်ကစ၍ သူ့အား လက်ကမ်းလာလိမ့်မည်။ ထိုအခါကျမှ သူကပြန်၍ အရေးတယူလုပ်မည်ဆိုလျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပို၍အဆင်ပြေသွားမည်။ ဘရန်းဒီးသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ ကျေနပ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် ဦးထုပ်နှင့် တုတ်ကောက်ကိုယူကာ မြို့ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

နံနက်ခင်းမှာ သာယာကြည်လင်နေသည်။ နေပူရှိန်ကလည်း မပြင်းသေး။ ကောင်စစ်ဝန်အဖို့တော့ လမ်းလျှောက်လို့ကောင်းရုံမျှသာ ရှိ၏။ သူ့စိတ် ကြည်လင်လန်းဆန်းနေသည်နှင့်အမျှ သူ့ခြေလှမ်းများသည် သွက်လက်ဖျတ်လတ်နေပေသည်။

❋

ရုံးရောက်သည့်အခါ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့အခန်းသို့တန်းဝင်သည်။ သူ့ကုလားထိုင်တွင် ဖင်ချမိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စပိန်လူမျိုး စာရေးဖာနန်ဒိုသည် တံခါးကိုခေါက်၍ အသံပေးပြီး ဝင်လာသည်။

"မစ္စတာဘာတန်ပေါ်တို အေလီဂျိုးကို သွားပြီခင်ဗျ၊ အီးစတင်စတား ကုန်တင်သင်္ဘောဆီကိုသွားတာပါ၊ ဝန်မင်းကို အရေးကြီးတဲ့စကားတစ်ခွန်း ပြောစရာရှိနေတယ်လို့ ပြောသွားပါတယ်"

"စာမရေးခဲ့ဘူးလား"

"မရေးခဲ့ဘူးခင်ဗျ၊ သူ ညနေ ငါးနာရီအရောက်ပြန်လာမယ်လို့ ပြောသွားပါတယ်၊ သူပြောချင်တဲ့ စကားကလဲ အရေးကြီးတယ်လို့ သိရပါတယ်"

"အရေးကြီးတယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ မစ္စတာဘာတန်ကိုကြည့်ရတာ တစ်ခုခုအတွက် စိတ်ပူနေသလိုလဲ ဖြစ်နေပါတယ်"

"ကောင်းပြီလေ၊ သူပြန်ရောက်တဲ့အခါ ငါ့ဆီလွှတ်လိုက်ပေါ့"

"နောက်တစ်ခု ရှိပါသေးတယ်ခင်ဗျ" စပိန်စာရေးသည် မျက်လွှာချထားသည်။ "ဒီမနက်ကိုးနာရီထိုးလောက်မှာ ရဲက ဖုန်းဆက်ပါတယ်၊ ဂျိုစီဆန်တီရိုကို ဘာစီလိုးနားမြို့ပို့ပြီး တရားရုံးတင်မယ်လို့ အကြောင်းကြားတာပါ၊ ဂျိုစီကို ကြာသပတေးနေ့ နေ့လယ်ရထားနဲ့ပို့မယ်လို့ ပြောတယ်"

ဤသတင်းကတော့ သူကြားချင်နေသော သတင်းဖြစ်၏။ ဂျိုစီအမှုကို ဆန်ရော်ဂျီမြို့တရားရုံး၌သာ တင်၍စစ်လျှင် မမှန်မကန်ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု သူတွက်ထားသည်။ ဂျိုစီသည် ပီလိုတာဘောလုံးသမားတစ်ဦးအဖြစ် လူသိများနေသူတစ်ဦးဖြစ်ရာ မြို့ပေါ်မှလူများစုသည် ဂျိုစီဘက်မှ ရပ်တည်ကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် တရားသူကြီးသည် ဂျိုစီအား တစ်ဖက်သတ်မျက်နှာသာပေး၍ စစ်ဆေးသွားဖွယ်ရာရှိ၏။ ဘာစီလိုးနားမြို့က တရားရုံးမှာဆိုလျှင်တော့ ဤအဖြစ်မျိုးပေါ်စရာအကြောင်းမရှိ။ ချမှတ်သောအမိန့်သည် မှန်လည်းမှန်ကန်မည်။ တရားဥပဒေနှင့်အညီအညွတ်ရှိလှသော ပြင်းထန်ကြီးလေးသည့် ပြစ်ဒဏ်မျိုးလည်းဖြစ်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘရန်းဒီးသည် ဝမ်းသာလွန်း၍ စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်သဘောထားကို သူ့လက်အောက်ဝန်ထမ်း မရိပ်မိအောင် ထိန်းချုပ်ထားသည်။ သူသည် အထက်အရာရှိကြီးတစ်ဦးဟန်နှင့် လေသံကိုမပျောက်စေရ။

“ကျေးဇူးတင်တယ် ဖာနန်ဒီ၊ မင်းမှာ ပြောစရာဒါအကုန်ပဲ မဟုတ်လား”

စာရေးက ဦးခေါင်းတစ်ချက်ညွှတ်၍ အရိုအသေပေးကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ထိုင်ရာမှထကာ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ခြင်းပြုသည်။ မကောင်းစိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝမ်းသာမှုအရှိန်သည် သူ့ရင်ထဲတွင် လှိုင်းထလျက်ရှိသည်။ ဤစိတ်သည် သူ့အား ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ မရအောင် လှုံ့ဆော်လျက်ရှိသည်။ သူမုန်းတီးစက်ဆုပ်နေသူအပေါ်၌ ပြန်လည်၍ လက်စားချေလိုစိတ်သည် ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ တစ်ဖက်သားကို ထိထိနိုက်နိုက်ဖြစ်စေချင်သောဆန္ဒ ပြင်းပြလေလေ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နေ၍မရလေလေ။

သူသည် လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်ပစ်ကာ လှောင်ချိုင့်အတွင်းရောက်နေသည့် သားရဲတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်သဖွယ် အဆက်မပြတ် လှည့်ပတ်လျှောက်လျက်ရှိသည်။ တရားရုံးသို့ သူကိုယ်တိုင် တက်ရောက်မှုဖြစ်မည်ဟု တွေးလိုက်မိသောအခါ တရားရုံးမြင်ကွင်းသည် သူ့စိတ်ကူးအာရုံထဲတွင် ပေါ်လာသည်။ နောက်ပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင် ဘာစီလိုးနားမြို့သို့သွားသည့်အခါ တရားခံကိုပို့မည့် နေ့ခင်းရထားနှင့်ပင် သူလိုက်ချင်သည်။ တရားခံနှင့်အတူ တတွဲတည်းစီးပြီး တရားခံနှင့် မနီးမဝေးမှထိုင်၍လိုက်ကာ လက်ထိတ်တန်းလန်းနှင့် တရားခံကျိုးစီ ခံစားနေရသည့် ဆင်းရဲဒုက္ခများကိုလည်းကောင်း၊ အရှက်တကွဲအကျိုးနည်း ဖြစ်နေသည့်ပုံကိုလည်းကောင်း အရသာခံ၍ ကြည့်မြင်ချင်သည်။

သူ့စားပွဲပေါ်တွင် အလုပ်အနည်းငယ်ရှိနေသည်။ အရေးကြီးသော အလုပ်များတော့မဟုတ်။ သာမန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်များသာ ဖြစ်သည်။ ပြည်ဝင်ခွင့်ဗီဇာလျှောက်လွှာများ ထုတ်ကုန်များအတွက် အကောက်ခွန်တောင်းခဲ့သော ငွေစာများနှင့် ဆယ့်ငါးရက်တစ်ကြိမ်ပို့ရသည့် ဆန်ဂျော့ဂျီဆိပ်ကမ်း၏ ကုန်သွယ်မှုအခြေအနေ အစီရင်ခံစာ။ သို့သော်လည်း သူလုပ်၍မရ။ လုပ်ချင်စိတ်လည်းမရှိ။ စိတ်မငြိမ်သက်မှုအရှိန်သည် အခုထိကျဆင်းသွားခြင်းမရှိသေး။ တက်ပြီးရင်း တက်ရင်း...။ အရှိန်မြင့်သည်ထက်သာ မြင့်လာလျက်ရှိသည်။ သူသည် စားပွဲ၌ပြန်ထိုင်သည်။ ပြည်ဝင်ခွင့်ဗီဇာအတွက် လူကိုယ်တိုင်လိုက်လာသော သဘောသားနှစ်ယောက် အပြင်ဘက်တွင်ထိုင်စောင့်နေကြသည်။ သူတို့လျှောက်လွှာများကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး လက်မှတ်ထိုးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုင်ရာမှပြန်ထကာ ချန်တာကိုးကဖီးသို့ နေ့လယ်စာစားရန် ထွက်ခဲ့လေသည်။

ပုံမှန်အလေ့အကျင့်အတိုင်းဆိုလျှင် သူသည် နေ့လယ်စာကို များများစားစား သောက်လေ့မရှိ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကော်ဖီတစ်ခွက်နှင့်ပင် ပြီးတတ်သည်။ သို့သော်လည်း ယနေ့တော့ သူ့စိတ်သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ဗိုက်ထဲက ဆာလောင်သလိုဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အမဲကြော်တစ်ပွဲ၊ ကြက်ဥကြော်တစ်ပွဲနှင့် ဆိတ်နို့ဒိန်ခဲစသည်များကို မှာလိုက်၏။ နေ့ခင်းနေ့လယ်တွင် အရက်သောက်လေ့မရှိသော ဘရန်းဒီးသည် အရက်သုံးပက်ကို ဆက်တိုက်သောက်ချလိုက်သည်။ တံငါလေ့သူကြီးတစ်စုသည် သူနှင့်မနီးမဝေးမှစားပွဲတွင်ထိုင်ကာ ဘီယာသောက်နေကြသည်။ အားလုံးက သူ့အားဆီး၍နှုတ်ဆက်ကြသည်။ အရက်ကောင်တာ၏ နောက်ဘက်မှ လက်ဆွဲဘာဂျာသံသည် မှန်မှန်ထွက်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ သီချင်းက အလွန်မြူးမြူးကြွကြွရှိသည့် ကက်တလန်တေးသီချင်း။ သူ့အာရုံသည် တေးဂီတတွင် နစ်မျောလိုက်ပါသွားနေသည်။

သူသည် ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ကို မီးညှိဖွာကာ မက်ဒရစ်နေ့စဉ်သတင်းစာကို ဖတ်ဖို့ အားထုတ်သည်။ သို့သော်လည်း ဖတ်၍မရ။ သတင်းစာအပေါ်တွင် လုံးဝစိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိ။ သူသည် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို စားပွဲပေါ်၌ချထားခဲ့ပြီး ဆိုင်ထဲမှထွက်ခဲ့သည်။ သူသည် ရည်ရွယ်ချက်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ခြေဦးတည့်ရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ သင်္ဘောဆိပ်ရှိ ဆိပ်ခံဘောတံတားများဘက်တွင် လူသွားလူလာကင်းမဲ့ကာ တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့နေကြပေသည်။ မွန်းတည့်နေသည် အရှိန်ပြင်းစွာ ကျရောက်လျက်ရှိ၏။ ဆီးချေးနံ့များသည် လေနှင့်လိုက်ပါလာပြီး သူ့နှာခေါင်းဝသို့ တိုးဝှေ့ကြသည်။ ယေးလီးစီးမပြန်ခင် တစ်ညနေခင်းက သူ့အားပြောခဲ့သည့် စကားတစ်ခွန်း။ သူ့နားတွင် ပြန်၍ကြားယောင်လာသည်။

“မိတ်ဆွေကြီးရယ်၊ ခင်ဗျားဟာ သန်တုန်းမြန်တုန်း သွေးသားကောင်းတုန်း အရွယ်ပါဗျာ၊ အရွယ်ကလဲ အရွယ်ကောင်းပဲရှိနေပါသေးတယ်၊ ဒါနဲ့တောင်မှ ခင်ဗျားအခုလိုနေနိုင်တာ ကျွန်တော်အံ့ဩလို့မဆုံးဘူး”

ရုတ်တရက် သူ့အတွင်းစိတ်သည် ပြင်းထန်သောအရှိန်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အမှုကိုပြုရန် လှုံ့ဆော်တိုက်တွန်းလျက်ရှိသည်။ သူသည် ခေါင်းမှဦးထုပ်ကို မျက်နှာဖုံးသွားအောင် ရှေ့သို့စိုက်၍ဆောင်းလိုက်ပြီး သူ့ခြေထောက်များကို မြို့ထဲဘက်သို့ ဦးတည်ပေးလိုက်၏။ ထူးဆန်းသော လမ်းတစ်လမ်း။ အခုလိုအချိန်မျိုးတွင် လူသွားလူလာမရှိ။ အနည်းငယ်တော့ စိုးရိမ်စရာကောင်းသည်။ သူသည် ထိုလမ်းထဲသို့ဝင်လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ မှောင်ရိပ်သမ်းနေသည်...။

❋

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူရုံးသို့ပြန်ရောက်သည့်အခါ ငါးနာရီထိုးလုနေပြီဖြစ်၏။ သူ၏ ခက်ထန်တင်းမာနေသောမျက်နှာသည် မလုံမလဲဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် သူ့ရုံးခန်းအတွင်းသို့ပင် တောက်လျှောက်ဝင်လာခဲ့သည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မကြည့်မိအောင် သတိထားလာသည့်ကြားမှပင် သူ့မျက်လုံးများသည် အေလ်ဇင်ဘာတန် ပြန်ရောက်နေသည်ကို မြင်ခဲ့လေသည်။

သူ့လက်ထောက်ဖြစ်သူ ဘာတန်သည် ကောင်စစ်ဝန်ပြန်ရောက်အလာကို တမျှော်မျှော်ဖြစ်နေခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သူသည် လည်ပင်းမှ နက်တိုင်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်သွားအောင် ပြင်လိုက်သည်။ သဘော်ဆိပ်သွားစဉ်က တင်လာခဲ့သော သူ့အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီပေါ်မှဖုန်များကို လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်၍ခါသည်။

ဘရန်းဒီးသည် သူ၏ဆုံလည်ကုလားထိုင်တွင် လေးလံထိုင်းမှိုင်းစွာ ဝင်ထိုင်သည်။ လက်ကိုင်ပဝါကိုထုတ်၍ နဖူးမှချွေးစီးများကို သုတ်သည်။ ထို့နောက် သူ့ရှေ့တည့်တည့်သို့ မိနစ်ပေါင်းများစွာ ငေးစိုက်၍ကြည့်နေသည်။ အမိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့မိသော သူ၏စွန့်စားမှုအတွက် သူ့ကိုယ်သူ ဒေါပွ၍မဆုံးအောင်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူပြုခဲ့မိသောကိစ္စအတွက် စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းလည်း ဖြစ်နေရသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့လည်း သူ့ကိုယ်သူ ဖြေသိမ့်၍ရလာ၏။ သူသည် စားပွဲပေါ်မှဘဲလ်ကို နှိပ်လိုက်၏။ ချက်ချင်းလိုလိုပင် ဘာတန်ဝင်လာသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်သဖွယ် တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီးထိုင်နေရာမှ သူ့ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာသော ဘာတန်ကိုမော့်ကြည့်၏။

"ကဲ…မင်းငါ့ကို ပြောစရာရှိတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စ ဆိုစမ်း"

မကြည့်မလင်ဖြစ်နေသော ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ဘာတန်မှာ အနေရခက်လျက်ရှိ၏။

"ဝန်မင်းကို စိတ်ပူအောင်လုပ်ခဲ့မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် တကယ့်ကိုစိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိစ္စကလဲ စိတ်ပူစရာဖြစ်နေလို့ပါ၊ ကျွန်တော့်ဆီကို အေဂျင်စီက စာတစ်စောင်ရောက်လာပါတယ်ခင်ဗျာ"

"ဘာ…အေဂျင်စီလဲ"

"အိမ်တွင်းမှုအလုပ်သမားရှာဖွေရေး အေဂျင်စီကပါခင်ဗျာ"ဟု ဘာတန်က ဖြေသည်။ "အမှန်တော့ ကျွန်တော်တတ်နိုင်သမျှ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ခဲ့ပါတယ်၊ မစ်ဒရစ်မြို့ပေါ်က အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့ အေဂျင်စီနဲ့ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပါ၊ ဝန်မင်းစိတ်ကျေနပ်မှုရအောင် လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒနဲ့ အထူးတလည်ကြိုးစားပြီးလုပ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတစ်ခုပါ၊ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ လုံးဝမထင်ခဲ့ပါဘူး"

"မင်း ဘာပြောနေတာလဲ၊ ဒီထက်ရှင်းအောင် ပြောမပြနိုင်တော့ဘူးလား"

"ကိစ္စက ဝန်မင်းရဲ့ဘဏ္ဍာစိုး ဂရေစီယာနဲ့ ပတ်သက်နေပါတယ်ခင်ဗျား ကျွန်တော် ငှားပေးခဲ့တဲ့လူကိုပြောတာပါ၊ သူ့မှာ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းကြောင်း ထောက်ခံစာတွေပါခဲ့ပါတယ်၊ ခုကျတော့ အေဂျင်စီဌာနမှူးက ကျွန်တော့်ဆီ အတွင်းစာတစ်စောင်ရေးပြီး အကြောင်းကြားပါတယ်၊ ဂရေစီယာရဲ့ ထောက်ခံစာတွေဟာ အတုတွေဖြစ်ပါတယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ သက်ဆိုင်ရာရဲတွေက ရောဒရီဂိုးအီစပန်တာဂိုးဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ကိုဖမ်းဖို့ လိုက်ရှာနေပါတယ်တဲ့၊ အဲဒီလူဟာ ဂရေစီယာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆနိုင်စရာရှိနေပါတယ်တဲ့၊ သူ့ကို ရဲကအလိုရှိနေတာက လုယက်မှုနဲ့ တပ်ပြေးအမှုနှစ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်တဲ့၊ သူ့ကိုစစ်ဆေးဖို့ ဆိုပြီး မာလာဂါမြို့က အကျဉ်းထောင်စိတ္တဇဆေးကုခန်းမှာ ပို့ထားတုန်း ထွက်ပြေးသွားခဲ့ပါတယ်တဲ့"

ဘရန်းဒီး ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ သူသည် အတန်ကြာမျှ တွေဝေစဉ်းစားလျက်ရှိ၏။

"စာပြစမ်းပါဦး"သူသည် မလှုပ်မယှက်လုပ်နေရာမှ စာကိုတောင်းသည်။

ဘာတန်က စာကိုထုတ်ပေးသောအခါ နှစ်ကြိမ်တိတိ ဖေ့စပ်သေချာစွာဖတ်သည်။ ထို့နောက် မိနစ်အနည်းငယ်မျှကြာ စဉ်းစားနေပြန်သည်။ ပြီးတော့မှ မျက်ခုံးများကိုပင့်၍ ဘာတန်အားကြည့်သည်။

"စာထဲမှာတော့ ဘာမှတိတိကျကျမရှိပါဘူး၊ နိုင်လုံတဲ့အထောက်အထားလဲ မပြနိုင်ဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် အားလုံးကိုခြုံကြည့်လိုက်ရင် မသင်္ကာစရာအခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်၊ ကျွန်တော့်မိန်းမ ဘာလိုနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်တော့လဲ သူက သိပ်ပြီးစိတ်ပူလာပါတယ်၊ ဝန်မင်းဆီ ချက်ချင်းသွားပြီး အသိပေးထားဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်၊ ဒီအခြေအနေအတိုင်းဆိုရင် ဝန်မင်းတစ်ခုခုလုပ်ဖို့ လိုမယ်ထင်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

ဘရန်းဒီးက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့လိုက်သည်။

"မင်းနဲ့ မင်းမိန်းမက ငါဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ ညွှန်ကြားနေတဲ့သဘောလား"

"အို…ဒီလိုသဘောနဲ့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ"ဟု ဘာတန်က ကသောကမျောတောင်းပန်သည်။ "ဒါပေမယ့် ဒီ…ဒီအကောင်ဟာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် အန္တရာယ်ပြုနိုင်တဲ့လူမျိုး ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆမိတာနဲ့"

ကောင်စစ်ဝန်က ငြိမ်ဆိတ်နေပြန်သည်။

"အခုဆိုရင် ဂရေစီယာ ငါ့အိမ်မှာနေတာ လပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပြီ၊ ငါနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်နေခဲ့တာပဲ၊ ငါကိုယ်တိုင် သူ့ကိုလေ့လာခွင့်ရခဲ့တယ်၊ အပွင့်လင်းဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဂရေစီယာလောက်တော်တဲ့ အခိုင်းအစေမျိုး၊ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ တပည့်မျိုး ငါဘယ်တုန်းကမှ မရခဲ့ဖူးသေးဘူး၊ အတိုချုပ်ပြီးပြောရရင် ဒီစာဟာ သိပ်ပြီးခိုင်လုံတဲ့စာ မဟုတ်ဘူးလို့ပဲ ငါထင်တယ်"

"ဒါပေမယ့် ဝန်မင်းအနေနဲ့ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြည့်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီကိစ္စဟာ ကျွန်တော့်မှာလဲ တာဝန်မကင်းသလိုဖြစ်နေတော့..."

"ငါလုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာမှန်သမျှကိုတော့ ငါလုပ်သွားမှာပဲ"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က သိပ်ပြီးမကျေနပ်သောလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ "ဒီကိစ္စအတွက် မင်းမှာအင်မတန်ကြီးမားတဲ့ တာဝန်ကြီးတစ်ခုကို ထမ်းဆောင်နေရသလိုတော့ လုပ်မနေပါနဲ့"သူသည် လက်ထဲမှစာကိုခေါက်၍ အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ထည့်လိုက်သည်။ "ဒီစာနဲ့ပတ်သက်လို့ တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောသေးဘူးမဟုတ်လား၊ အခုလိုလျှို့ဝှက်ထားရမယ့်ကိစ္စမျိုးမှာ နှုတ်မလုံဘူးဆိုရင်တော့ ငါလုံးဝသည်းမခံနိုင်ဘူး၊ ဒါမျိုးကျရင် ငါအလေးအနက်ထားပြီး စဉ်းစားတတ်တယ်ဆိုတာ မင်းသိထားစေချင်တယ်"

"မပြောသေးပါဘူးခင်ဗျာ"ဟု ဘာတန်ကဖြေသည်။ "ဒါမျိုးကျတော့ ကျွန်တော့်အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါတယ်"

"အေး...ငါကလဲ ယုံကြည်ထားပါတယ်"ဟု ဘရန်းဒီးကပြော၏။ သူသည် ကုလားထိုင်ပေါ်မှထရပ်ကာ ဦးထုပ်ကိုကောက်၍ဆောင်းလိုက်သည်။ တံခါးဝသို့အရောက်တွင် ရုတ်တရက်ထွက်မသွားသေးဘဲ ခဏမျှရပ်နေသေးသည်။ ထို့နောက်ရုံးခန်းအတွင်းမှ အပြင်သို့ထွက်သည်။ သစ်သားလှေကားပေါ် နင်းသွားနေသော သူ့ခြေလှမ်းများသည် နှေးကွေးလေးလံလျက်ရှိလေသည်။

(၁၉)

ထိုနေ့မွန်းမလွဲမီ စောစောပိုင်းအချိန်တွင် နီကိုလတ်စ်သည် အဝတ်အစားကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဝတ်ကာ သူ့အိပ်ခန်းထဲရှိ အိပ်ရာပေါ်၌ လဲလျောင်းနေသည်။ သူ့စိတ်မှာ တည်ငြိမ်ခြင်းမရှိ။ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သူဉာဏ်မီသလောက်စဉ်းစားကာ ဘဝင်မကျဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဟေးလီးဗီးကတော့ ကနေ့မနက်ပြန်သွားပြီ။ ဟေးလီးဗီးပြန်သွားသည့်အတွက် သူ့မှာများစွာစိတ်ချမ်းသာခဲ့ရ၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူ့အားမေးခွန်းပေါင်းသောင်းခြောက်ထောင် အမေးခံနေရသဖြင့် သူစိတ်ညစ် စိတ်ရှုပ်ခဲ့ရ၏။ ဤမေးခွန်းများကို မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မေးသနည်း။ ဒါကိုတော့ သူမသိ။ တိကျသောအဖြေရဖို့အတွက် သူဉာဏ်မီသလောက် စဉ်းစားကြည့်၏။ စဉ်းစားလိုက်တိုင်း ရှက်ကြောက်သောစိတ်သည် သူ့ရင်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာစမြဲ။ အခုဆိုလျှင် အိမ်တွင်ဂရေစီယာလည်းမရှိ။ ဟေးလီးဗီးကို ဘာစီလိုးနားမြို့သို့ မော်တော်ကားဖြင့် လိုက်ပို့နေသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနားကလည်း ယခင်ကလိုမဟုတ်။ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုဆိုသည် လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့သည့် အခြေသို့ဆိုက်နေပြီ။ မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် သူ့အခန်းထဲမှ အပြင်သို့မထွက်။ အိမ်တွင်းပုန်းလုပ်လျက်ရှိ၏။

တစ်အိမ်လုံး ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ ကလေးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ဤမျှလောက် တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့နေပြန်တော့လည်း မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်လာသည်။ တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ရလျှင် ကောင်းလေမလားဟူသောစိတ်သည် သူ့ခေါင်းထဲ၌ ပေါ်လာသည်။ သူသည် အခန်းထဲမှထွက်ကာ အောက်ထပ်သို့ဆင်းခဲ့ပြီး ဥယျာဉ်ဘက်သို့သွားသည်။ ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင်လည်း အသက်ကင်းမဲ့လျက်ရှိ၏။ သူသည် တဒင်္ဂမျှတွေဝေငေးမောနေသည်။ ပြီးတော့ သူ့စိတ်ကိုတင်းကာ ဥယျာဉ်ထဲမှနေ၍ ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်

မိုးကျော်အေးစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိ လမ်းမပေါ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုလမ်းသည် မြို့ဘက်သို့ဦးတည်သောလမ်း။ သူသည် ထိုလမ်းအတိုင်းလျှောက်သည်။ ပထမတော့ မည်မည်ရရစိတ်ကူးနှင့် လျှောက်ခြင်းမဟုတ်။ လုပ်စရာမရှိ၍ ကြံဖန်လုပ်သည့်သဘော။ နောက်တော့လည်း သူ့စိတ်ထဲတွင် ရည်မှန်းချက်တစ်ခုရှိလာလေသည်။

နေကတော့ ပူပြင်းလှ၏။ အပူရှိန်သည် သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ အညှာအတာကင်းမဲ့စွာ ကျရောက်လျက်ရှိ၏။ အခု သူလျှောက်သွားနေသောလမ်းသည် ဘယ်တုန်းကမှ မရောက်ဖူးသောလမ်း။ လမ်းကိုမျှော်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ တမျှော်တခေါ်ကြီး။ ဆုံးမှဆုံးပါဦးမည်လော။ ဆန်ကျော်ဂျီမြို့ထဲသို့ ရောက်သောအခါ သူသည် အဆမတန် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက် ရှိလေပြီ။ ဖုန်ထူလွန်းလှသော ကွင်းပြင်၊ နေပူလွန်းလှ၍ တရုတ်ကပ်များ ပိတ်ထားရသည့် အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာများ။ ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိသော လမ်းကြိုလမ်းကြားများ။

စိတ်ထဲက မဝံ့မရဲဖြစ်နေမိသော်လည်း နောက်ကိုဆုတ်ဖို့တော့ မစဉ်းစား။ သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှ ကွင်းပြင်ကို ရဲဝံ့စွာဖြတ်ပြီး တစ်ဖက်အိမ်တန်းများဆီ အရောက်သွားသည်။ ထိုနေရာတွင် သူရည်မှန်းထားသော ခရီးလမ်းဆုံးတည်ရှိပေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုနေရာသို့ ဆိုက်ရောက်သွားသောအခါ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သွားသည်။ သူမြင်နေရသည့် အကျဉ်းထောင်ကြီး၏အသွင်အပြင်မှာ ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။ သူတွေးထင်ထားသလို လွယ်လွယ်နှင့် ဝင်၍ရလိမ့်မည်လည်း မဟုတ်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် အုတ်နံရံကြီးများကာထားသည်။ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မားမားမတ်မတ်ရပ်နေသော မျှော်စင်ကြီးနှစ်ခု။

အမှန်တော့ နီကိုလတ်စ်သည် ကလေးအတွေး၊ ကလေးစိတ်ကူးဖြင့် အစွင့်ပန်းခံ၍ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူထောင်သို့ရောက်လျှင် မလွယ်ပေါက်တစ်ခုတော့ တွေ့လိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့၏။ မလွယ်ပေါက်ရှာတွေ့ခဲ့သည်ရှိသော် ထိုမလွယ်ပေါက်မှနေ၍ သူ့သူငယ်ချင်း ဂျူစီနှင့် စကားပြောမည်ဟုအားခဲထားသည်။ အခုတော့ သူ့စိတ်ကူးသည် ပျောက်သွားခဲ့လေပြီ။

သူသည် ထောင်နှင့်မနီးမဝေးမှရပ်ကာ မျှော်ကြည့်နေသည်။ ကံကောင်းလျှင် သူ့ဆန္ဒပြည့်နိုင်မည့် အခြေအနေတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတန်ကောင်းရဲ့ဟူသော အတွေးဖြင့် မျှော်လင့်ချက်ထားနေမိသည်။ သို့သော်လည်း ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်မလာ။ အုတ်နံရံကြီး၏ နောက်ဘက်တွင် သက်ရှိသတ္တဝါ ရှိမှရှိပါလေစဟုပင် သံသယဝင်လောက်သည်။ သူသည် ကြည့်နေရင်းမှ ရုတ်တရက်ချက်ချင်း ကြောက်စိတ်ဝင်လာကာ နောက်သို့ပြန်လှည့်လာပြီး လာလမ်းအတိုင်း ကဆုန်ပေါက်၍ ပြေးသည်။

ပြေးနေရင်းမှပင် သူ့နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် မျှော်စင်ကြီးနှစ်ခုစီမှ အလွန်ရှည်လျားသော လက်ကြီးနှစ်ဖက်ထွက်လာပြီး သူ့အား ဖမ်းဆီးလေမလားဟူသောစိတ်ကူး ဝင်လာလိုက်သေး၏။ အလန့်တကြားနှင့် ခြေဦးတည့်ရာသို့ပြေးခြင်းဖြစ်၍ ကွေ့ကောက်လွန်းလှသော လမ်းကြိုလမ်းကြားများအတွင်းသို့ရောက်ကာ လမ်းစပျောက်သွားသည်။ အနားကျယ် မက္ကဆီကန်ဦးထုပ်နက်ကြီးကို ဆောင်းထားသော လူကြီးတစ်ယောက်သည် သူ့နောက်မှ အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းကာ ကျန်ခဲ့သည်။ သူသည် ရေခပ်လာသော အဘွားကြီးတစ်ဦးအပေါ်သို့ လဲကျလုမတတ်ဖြစ်သွားသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် ကံအားလျော်စွာပင် သူရောက်ခဲ့ဖူးသော လမ်းမြောင်တစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုလမ်းကို သူမှတ်မိနေသည်။ ထိုလမ်းသည် မြစ်ဘက်သို့ထွက်ရာ လမ်းတစ်လမ်း။ ခပ်ဝေးဝေးမှ နာရီထိုးသံ သုံးချက်နှင့် လက်မှတ်ရောင်းသော လမ်းဘေးဈေးသည်တစ်ဦး၏ အော်သံများကို ကြားရသည်။

ဤလမ်းပေါ်ရောက်လာပြီး ဤအသံများကိုကြားရသည့်အခါ စောစောကရှိနေသော ကြောက်စိတ်သည် ပျောက်သွားသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စိတ်ချမှုသည် ပြန်ဝင်လာသည်။ သူသည် ပြေးနေသောအရှိန် လျှော့လိုက်၏။ ခပ်ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန်လျှောက်ကာ ကော်ရီယင်တီလမ်းထဲသို့ ချိုးဝင်ခဲ့၏။ ဂျူစီ၏အိမ်ကို အလွယ်တကူပင်တွေ့သည်။ အခုအချိန်ထိ အသက်ရှူမမှန်သေး။ သူသည် လမ်းတစ်ဖက် ပလက်ဖောင်းပေါ်ရပ်ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် အဆောက်အဦးအပေါ်ဆုံးထပ်သို့ မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ ထိုအခန်းငယ်ဆီသို့ တက်သွားရာလှေကားမှာ ကြောင်လိမ်လှေကားသဖွယ် ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်နိုင်လွန်းသဖြင့် သူမတက်ရဲ။

သူသည် ပလက်ဖောင်းပေါ်၌ တစ်နာရီကျော်ကျော်ကြာမျှ ရပ်နေသည်။ နေစွယ်ကျိုးသွားလေပြီ။ လေသည် အေးစပြုလာသည်။ သို့သော်လည်း ဂျူစီအခန်းမှ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ပေါ်မလာ။ သူသည် စိတ်အားငယ်လာ၏။ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်တော့မည်ဟု စိတ်ကူးသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဂျူစီတို့အခန်းကိုသွားရာ ပေါင်းကူးကလေးအတွင်းမှ အဘိုးပက်ဒရီထွက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။ သူသည် ရုတ်ရက် ကြက်သေသေကာ ငေးနေမိသော်လည်း ချက်ချင်းပင် သတိပြန်ဝင်လာကာ လမ်းတစ်ဖက်သို့ကူးခဲ့လေသည်။

"ပက်ဒရီ"ဟု သူကလှမ်းအော်သည်။ "ကျွန်တော်လေ နီကို၊ အဘိုးဘာသတင်းရသေးလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘိုးအိုက သူ့အားလှမ်းကြည့်သည်။ "သတင်းတော့ရတယ် နီကို"ဟုဆိုကာ ခေါင်းကိုဖြည်းလေးစွာယမ်းပြသည်။ "ဒါပေမယ့် သတင်းကောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဂျိုစီကို အချုပ်နဲ့ ဘာစီလိုးနားမြို့အထိ ပို့ပြီးစစ်လိမ့်မယ်၊ ဟိုမှာစစ်မယ်ဆိုရင်တော့ ဂျိုစီအတွက် သက်သာစရာလမ်းမရှိတော့ဘူး"

"အို..."

"ဟုတ်တယ်...အားလုံးအတွက် အမင်္ဂလာသတင်းပဲ" အဘိုးအိုက သက်ပြင်းချ၏။ "ဂျိုစီအတွက်တော့ အဆိုးဆုံးအခြေအနေပဲကွာ"

"သူကော နေကောင်းရဲ့လား"

"သိပ်မကောင်းဘူး၊ အချုပ်အနှောင်နဲ့နေရတာကို သူမနေချင်ဘူး၊ သူက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အပြင်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတော့ သူ သည်းမခံနိုင်ဘူး၊ တကယ်လို့ သူတို့က အခုလိုပဲ အချိန်ကြာကြာကြီးပိတ်လှောင်ထားမယ်ဆိုရင်တော့..." ပက်ဒရိုက စကားကိုဆက်မပြောဘဲ ရပ်လိုက်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချပြန်သည်။

နှစ်ဦးစလုံး ညှိုးငယ်သောစိတ်ဖြင့် ငြိမ်ဆိတ်နေကြ၏။

"သူ ကျွန်တော့်ကိုကော မေးရဲ့လား"ဟု နီကိုလတ်စ်က မေးသည်။

"မေးပါတယ်"အဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်၏။ "မင်းကို သတိရကြောင်းပြောဖို့ အမြဲမှာပါတယ်ကွာ၊ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို သူလွတ်မှာပါလို့ ပြောပေးဖို့လဲ အမြဲမှာတယ်"

"ဒါပေမယ့်..." နီကိုလတ်စ်က အသံကိုတိုးလိုက်သည်။ "လွတ်ဖို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား အဘိုးရယ်"

ပက်ဒရိုသည် လမ်းဘေးဝဲယာကို ကျီးကန်းတောင်းမှောက်ကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။ ထို့နောက် နီကိုလတ်စ်အနီးသို့ကပ်၍ ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

"ငါ ဒီအကြောင်းကို မပြောသင့်တာအမှန်ပဲ နီကို၊ ဒါပေမယ့် မင်းကလဲ ဂျိုစီကို အဘိုးတို့ချစ်သလိုချစ်နေတာဆိုတော့ မင်းဟာ ငါတို့မိသားစုထဲက လူတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေတယ်၊ ငါမပြောဘဲ မနေနိုင်ဘူး၊ ကဲ...နားထောင်၊ ဂျိုစီအတွက် လွတ်မြောက်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းက တစ်လမ်းတည်းရှိတယ်၊ တကယ်လို့ သူ့ကို ဘာစီလိုးနားမြို့ပို့ပြီး စစ်မယ်ဆိုရင် သူ့ဘဝဟာ ဆုံးပြီ၊ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကိစ္စကိုငါတို့အားလုံးကပါ သဘောတူကြတယ်၊ နောက်တစ်ချက် သူ့ကို ဟိုမပို့ဘဲ ဒီမှာပဲထားမယ်ဆိုပါတော့၊ ဒါပေမယ့် ထားမယ့်နေရာက ထောင်ထဲမှာပဲဆိုရင် ဘာမှလုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခုရှိတာက ဘာစီလိုးနားမြို့ကိုအသွားမှာ" အဘိုးအို၏အသံသည် ပို၍တိုးသွားသည်။ "အဲ...အဲဒီကိုအသွားမှာ တစ်စုံတစ်ခုတော့

ဖြစ်လာကောင်းဖြစ်လာနိုင်တယ်လို့ တွက်ရမှာပဲကွ၊ ငါတို့အနေနဲ့ သိပ်ပြီးမျှော်လင့်ချက်ထားလို့တော့ မဖြစ်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် မျှော်လင့်တာကတော့ မျှော်လင့်ရမှာပဲ၊ တကယ်လို့ ငါတို့တွက်ထားတဲ့အတိုင်း အောင်မြင်မယ်ဆိုရင်တော့ ဂျိုစီဟာ ဟိုတောင်တန်းတွေဘက် ထွက်ပြေးမှာပဲ၊ မင်းနဲ့သူနဲ့ ငါးသွားမျှားခဲ့တဲ့ ဂျိုစက်ဟောင်းကြီးကိုပဲ ခိုရမှာ၊ အဲဒီနေရာမှာတော့ ရက်ပေါင်းအတော်ကြာကြာ ခိုနေနိုင်မှာပေါ့၊ ပြဿနာပြီးပြတ်သွားတဲ့အချိန်အထိပေါ့ကွာ"

နီကိုလတ်စ်၏ရင်သည် လှုပ်ရှားလာသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဝင်းလက်လာသည်။ မြစ်ကမ်းဘေးမှ ဂျိုစက်ဟောင်းကြီး...။ ဂျိုစီ လုံလုံခြုံခြုံပုန်းနေနိုင်မည့်နေရာ...။ ထိုနေရာသည် အကောင်းဆုံးနေရာ...။ သူလည်း ဂျိုစီကိုသွား၍တွေ့နိုင်မည်။ သူ့အတွေးနှင့်သူ များစွာအားရနေသဖြင့် ရုတ်တရက် စကားပြန်မပြောနိုင်။ သူသည် မလှုပ်မယှက်ရပ်ကာ ပက်ဒရို၏မျက်နှာကို ငေးမောကြည့်နေသည်။ အတန်ကြာမှ အဘိုးအို၏လက်ကို ဝမ်းသာအားရလှမ်းဆွဲသည်။

"ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်...၊ သူ့ကိုပြောပါ၊ သူ့ကို ဆက်ဆက်ပြောပါ၊ အဲဒီအတိုင်း မလုပ်လို့မဖြစ်ဘူး၊ လုပ်ကိုလုပ်မှဖြစ်မှာလို့ ပြောပါ"ဟု အားတက်သရော်ပြောသည်။

စောစောက ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုဟူသမျှကို မေ့သွားသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်ကာ အိမ်သို့ဒုန်းစိုင်း၍ပြေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြန်ပြေးမိခြင်းသည်ပင်လျှင် သူ့အတွက် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ ရုံးပြန်နောက်ကျနေသော သူ့အဖေအရင် အိမ်ပြန်ရောက်သည်။ ဂရေစီယာတစ်ယောက်လည်း အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ တစ်ခဏတော့ဖြင့် သူသည် ကြောက်လန့်နေဆဲ။ သူ့အဖေက သူ့အား ယနေ့နေ့ခင်းပိုင်း ဘာလုပ်နေသလဲဟုများ မေးလေမလား...။ အကယ်၍ မေးခဲ့ပါမူ...။ သို့သော်လည်း သူ့အဖေကမမေး။ သူ့အဖေသည် အလွန်နှုတ်ဆိတ်လျက်ရှိ၏။ သူ့အဖေ၏မျက်နှာသည် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးနေသည့်ဟန်ရှိသည်။ ညစာစားကြသည့်အချိန်တွင်လည်း သူ့အဖေသည် စကားတစ်ခွန်းတလေမျှပင် ပြောဖော်မရ။ နီကိုလတ်စ်အဖို့တော့ ဤနည်းဖြင့် အသက်ရှုပေါက်ချောင်ခဲ့ရလေ၏။

လွန်ခဲ့သောအပတ်တွင်းကမူ ဘရန်းဒီးသည် သူ့သားအား မေးထူးခေါ်ပြောလောက်တော့ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ သူ့သားကိုချစ်သောစိတ်ကြောင့် ပစ်ပစ်ခါခါတော့ မပြုနိုင်ခဲ့။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ သူ့သားအား ယခင်ကလိုပင် တယုတယပိုက်ထွေး၍နေလိုသောဆန္ဒ ရှိခဲ့ပါ၏။ သို့သော် သူ့မာနနှင့် နာကြည်းမှုများက ထိုဆန္ဒအတိုင်း မလုပ်မိအောင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားခဲ့သည်။ အကယ်၍ ဆန္ဒရှိသည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိုင်း ပြုခဲ့ပါမူ သူ့သား ရောင့်တက်လာမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် သူ့သားအား ဖက်လဲတကင်း သိပ်မလုပ်ဘဲ ခပ်တန်းတန်း လုပ်ထားခဲ့သည်။ သူ့သား နောင်တရလာအောင်၊ သူ့အပေါ် ပြန်၍လေးစားလာအောင် စောင့်နေပြီးမှ ယခင်ကပုံစံမျိုး ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်ဟု ပိုင်းဖြတ်ထားခဲ့၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တစ်နေ့ညတော့ဖြင့် နောက်ထပ်ပေါ်ပေါက်လာသော ပြဿနာအသစ်တစ်ခုသည် သူ့စိတ်ကို များစွာအနှောင့်အယှက်ပြုနေဟန်တူ၏။ ထုံးစံအတိုင်း နီကိုလတ်စ်အား နှုတ်ဆက်စကားဆိုပြီးသော် နောက်ထပ်စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောတော့ချေ။ သူ့အဖေကိုကြည့်ရသည်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း။ ဂရေစီယာအပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားနေဟန်တူ၏။ သူ့အဖေသည် ဂရေစီယာ၏ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ် လိုက်၍ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ဂရေစီယာသည် သူ့အတွက် လိုအပ်သမျှကို လုပ်ပေးလျက်ရှိ၏။ သူ့အဖေသည် အကြောင်းထူးမရှိပါက ညနေစာစားနေခိုက်တွင် အခိုင်းအစေများနှင့် စကားပြောတတ်သော အလေ့အထမရှိ။ အခုကျတော့ နောက်တစ်ကြိမ် ဂရေစီယာအခန်းထဲ ပြန်ဝင်အလာတွင် ဖျတ်ခနဲလှမ်းမေးသည်။

"ပါမောက္ခ ဟောလီးဗီးရဲ့ ရထားထွက်ချိန်အထိ မင်းစောင့်နေခဲ့ရဲ့လား"

"စောင့်ခဲ့ပါတယ် ဆီညော်"

"သူ့ရထားက အချိန်ကော မှန်ရဲ့လား"

"ဒီရထားတွေ အချိန်မမှန်တာ ရှိခဲ့ဖူးပါသလားဆီညော်"ဟု ဂရေစီယာက ဖြေသည်။ သူ့လေသံနှင့် ဟန်အမူအရာများမှာ မခန့်တရန့်နိုင်သလို ရှိနေသည်။

"မကြားတော့ မကြားခဲ့ဖူးပါဘူး"ဘရန်းဒီး၏ မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားသည်။ သူသည် ဂရေစီယာ၏ အပြုအမူကို ဝေခွဲ၍မရသော မျက်နှာထားဖြင့် ငေးကြည့်နေသည်။ "ရထားပေါ် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပါသွားတယ် မဟုတ်လား"

"သံသယရှိစရာမလိုသလောက်ပါပဲ ဆီညော်၊ ကျွန်တော့်ဘက်က တာဝန်ပျက်ကွက်မှုရှိမယ်လို့ကော ထင်နေပါသလားခင်ဗျာ၊ ဆယ့်တစ်နာရီတိတိမှာ မီးရထားထွက်ပါတယ်"

သူ့အဖေနှင့် ဂရေစီယာတို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုနေကြသည့် အသံများမှာ နီကိုလတ်စ်၏နားထဲတွင် အထူးအဆန်းဖြစ်နေ၏။ မည်သည့်အဓိပ္ပာယ် ဆောင်နေမှန်း နားမလည်သော်လည်း စိတ်ထဲက စနိုးစနောင့်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့အဖေက သူ့ဘက်ကိုလှည့်၍ ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြသည်။ သူ့အား သွားအိပ်ရာသွားတော့ဟု ခွင့်ပြုခြင်းပေတည်း။

နီကိုလတ်စ်သည် ချက်ချင်းပင် ထိုင်ရာမှထကာ သူ့အခန်းသို့ တက်လာခဲ့သည်။ အဝတ်အစားလဲနေခိုက်တွင် သူနှင့်အဘိုးပက်ဒရီတို့ ပြောခဲ့ကြသည့်စကားများသည် သူ့ခေါင်းထဲသို့ နောက်တစ်ကျော့ ပြန်ဝင်လာသည်။

အောက်ထပ်တွင်မူ ကောင်စစ်ဝန်သည် အခုထိ ညစာစားပွဲမှ မထသေး။ သူသည် ဖန်ခွက်တစ်လုံးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ လှည့်နေရင်းက တစ်စုံတစ်ခုသော ကိစ္စကို အလေးအနက်ဆင်ခြင်စဉ်းစားနေဟန်ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာထားသည် မဝေခွဲနိုင်ခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ ထမင်းစား စားပွဲကို သိမ်းဆည်းလိုသော ဂရေစီယာသည် အခန်းထဲသို့ နှစ်ကြိမ်တိတိဝင်လာပြီး သူ့သခင်၏အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်သည်။ ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ ထိုင်ဆဲ။ တတိယအကြိမ် ဂရေစီယာဝင်လာသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်က ခေါင်းထောင်၍ကြည့်သည်။

"ဂရေစီယာ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆီညော်"

မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကိုပင့်၍ ကြည့်လိုက်သော ဂရေစီယာ၏အကြည့်မှာ ဟန်ပါလွန်းလှ၏။ ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်လုံးများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ကြည့်နေသော သူ့မျက်လုံးအစုံမှာ အရောင်အဆင်းကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ လူမဆန်သောအကြည့်မျိုး ဖြစ်သဖြင့် ဘရန်းဒီးကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် နောက်တွန့်သွား၏။ ဂရေစီယာ၏ ဤအကြည့်မျိုးကို သူအရင်က မမြင်ဖူးခဲ့။ အခုတစ်ကြိမ်သည် ပထမဆုံးမြင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်၏။ ယခင်ကတင်ထားသော ဟန်ဆောင်မျက်နှာဖုံးသည် ကွာကျသွားပြီထင်၏။ အခု သူမြင်နေရသည့် ဂရေစီယာ၏ မျက်နှာထားမှာ သူ့အား ပြောင်ချင်သလိုလို၊ သရောချင်သလိုလို ပြီးတော့ မခန့်တရန့် မထီမဲ့မြင်။ သူ့သား နီကိုလတ်စ် ကြောက်ရွံ့ခဲ့ခြင်းသည် ဤအကြည့်မျိုး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူ့သား ပြောပြခဲ့သော စကားများသည် မှန်များမှန်လေမလား။ ဘရန်းဒီး၏ရင်ထဲတွင် သံသယဖြစ်လာသည်။ သင်္ကာရန့် မကင်းမှုများ ပေါက်ဖွားလာသည်။

"ဒီမယ် ဂရေစီယာ..."ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ထပ်မံအသံပြုသည်။

"ငါ မင်းနဲ့စကားပြောချင်တယ်"

ဂရေစီယာက ခေါင်းတစ်ချက်ညွှတ်လိုက်၏။ သို့သော်လည်း အခုတစ်ကြိမ် သူ့ခေါင်းညွှတ်ပုံမှာ လိုတာထက်ပိုနေသည်။ တမင်သက်သက် အရွဲ့တိုက်၍လုပ်နေမှန်း သိသာထင်ရှားနေ၏။ ဘရန်းဒီးသည် အံကိုကိုက်ကာ ဂရေစီယာအားကြည့်သည်။

"မင်း ဒီကိုဘယ်အချိန်ပြန်ရောက်သလဲ"

"ငါးနာရီရောက်ပါတယ် ဆီညော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပါမောက္ခ ယောလီးစီးရဲ့ မီးရထားထွက်တာက ဆယ့်တစ်နာရီလို့မင်းပြောတယ်၊ ဘာစီလိုးနားက ဒီကို မော်တော်ကားနဲ့လာရင် နှစ်နာရီပဲကြာတယ်၊ ပြန်ရောက်သင့်တဲ့အချိန်ဟာ တစ်နာရီ၊ အဲဒီတော့..."

ဂရေစီယာက မျက်ခုံးများကို ပင့်လိုက်ပြန်သည်။

"လူတစ်ယောက်ဟာ အစာတော့စားရပါတယ် ဆီညော်"ဟု အောက်ကလိအာသံဖြင့် ပြန်ဖြေ၏။ "ကျွန်တော့်အဖို့ ဈေးနှုန်းချိုချိုသာသာနဲ့ စားသောက်ကောင်းမယ့် အစားအသောက်မျိုးကိုရှာဖွေပြီး စားဖို့လိုပါတယ်ခင်ဗျာ"

"ဩော်...ဒီလိုဆိုတော့ စားသောက်ကောင်းမယ့် အစားအစာတစ်မျိုး စားရဖို့အတွက် အချိန်လေးနာရီတိတိတောင် ဖြုန်းခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့"

"အလျင်စလိုလုပ်စရာ ဘာမှမရှိဘူးလို့ နားလည်ထားတဲ့အတွက် နေ့လယ်စာကို အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ယူပြီး စားသောက်နေပါတယ် ဆီညော်"

"နေ့လယ်စာ အေးအေးဆေးဆေးစားရင်းနဲ့ အရက်ပါသောက်ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့ ဟုတ်လား"

"ဆီညော်...ခင်ဗျား"

"ငါမင်းကို စောစောကတည်းက စောင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်၊ မင်း အရက်သောက်ထားတယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်"

ဂရေစီယာ၏ နှုတ်ခမ်းများ မဲ့သွားသည်။ ဒေါသအရိပ်အငွေ့သည် သူ့မျက်နှာတွင် ဖျတ်ခနဲပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် သူ့မျက်လုံးများသည် ဝင်းဝင်းတောက်လာသည်။

"ကျွန်တော်ဟာ လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ် ဆီညော်၊ အခွင့်အရေးပေါ်လာရင် ယူရပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျာ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ဝိုင်အကောင်းစားကို အင်မတန်ကြိုက်တတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် မက်ဒရစ်မြို့က အေအိုးစတားမိသားစုဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေတုန်းကဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ စစ္စလီကျွန်းမာဆာလာမြို့ကထုတ်လုပ်တဲ့ အကောင်းဆုံးမာဆာလာဝိုင်ကို သောက်ခဲ့ပါတယ်၊ အင်မတန်မှ အနံ့အရသာနဲ့ပြည့်စုံပြီး ချိုမြတဲ့ဝိုင်ပါခင်ဗျာ"

ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ထားသည်။

"မင်းဟာ အေအိုးစတားမိသားစုအကြောင်းကို သိပ်ပြောတယ်၊ မင်းဘယ်အချိန်က သူတို့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတာလဲ"

"တစ်ချိန်ကပေါ့"

ဂရေစီယာက ဂရုမစိုက်သည့်လေသံဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

"ဘယ်တုန်းကလဲ"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ထပ်မေးပြန်သည်။

ဂရေစီယာ မျက်လုံးအစုံတွင် အပြောင်းအလဲရှိလာသည်။ တလက်လက်တောက်ပနေရာမှ ချက်ချင်းပင် မှုန်မှိုင်းသွားသည်။ ခဏအတွင်းမှာပင် ပြန်၍အရောင်ထွက်လာပြန်သည်။

"ကျွန်တော့်စာရွက်စာတမ်းတွေထဲမှာ ရှိပါတယ်ဆီညော်၊ အားလုံး အပြည့်အစုံရှိနေပါတယ်"

"ထားလိုက်ပါတော့"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ပြန်ပြောပြီး ငြိမ်နေသည်။

"မင်းရှေ့ဒရိုးကိုးအီစပန်တာရိုးဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်အကြောင်း ကြားဖူးသလား"

ဂရေစီယာ၏ မျက်လုံးများတွင် ဖျတ်ခနဲအရောင်တောက်လာပြန်သည်။ မျက်တောင်များကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားဟန်တော့ ပြသည်။ သူ့အသံသည် အေးစက်တင်းမာလျက်ရှိ၏။

"ကျွန်တော်က သူ့အကြောင်းကို ဘာကြောင့်ကြားဖူးရမှာလဲ ဆီညော်၊ သူက ဘယ်သူလဲခင်ဗျာ"

"ရာဇဝတ်ကောင်တစ်ကောင်ပေါ့ကွာ" ဟု ဘရန်းဒီးက ဖြေသည်။ "မက်ဒရစ်ရဲက အလိုရှိနေတဲ့ ရာဇဝတ်ကောင်ပေါ့"

အခန်းထဲတွင် ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ဂရေစီယာ၏ မျက်နှာသည် ရဲခနဲဖြစ်သွားသည်။ သူ့နှာခေါင်းနှင့် ပါးနှစ်ဖက်တွင် ပန်းရောင်သမ်းလာသည်။ ချက်ချင်းပင် သူ့ပါးစပ်မှ ကျယ်လောင်စူးရှသောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အစော်ကားခံရတယ်လို့ ခံစားနေရပါတယ် ဆီညော်၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာကောင်လို့များ ထင်နေသလဲဆီညော်၊ ကျွန်တော်ဟာ အခုလို ထိကပါးရိကပါးလုပ်ပြီး စောင်းချိတ်ပြောတာမျိုးကို ခံတတ်တဲ့လူစားမဟုတ်ဘူးခင်ဗျ၊ အခုကိစ္စမှာ ရန်သူဖြစ်သွားအောင်လုပ်လိုက်ရင် ကျွန်တော့်အပြစ်လို့ စွပ်စွဲမှာလား၊ မစွပ်စွဲနိုင်ဘူးဆီညော်၊ ဘယ်အကောင်ကမှ မစွပ်စွဲနိုင်ပါဘူး၊ ဒီလို ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလုပ်ပြီး မိုက်နေတဲ့တိရစ္ဆာန်ကောင်တွေကို ကျွန်တော်က သိပ်ပြီး သောက်ရေးလုပ်တဲ့ကောင်စား မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ" သူသည် စကားကိုဖြတ်၍ ရပ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ စူးရှကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် အော်ပြောသည်။ "အဲဒီလို ကောင်စားမျိုးတွေကို ကျုပ်က ရွံရှာစက်ဆုပ်လွန်းလို့ တံတွေးထွေးလာတဲ့ အကောင်ဗျ၊ နားလည်လား"

"တိုးတိုးပြောဟေ့...ဂရေစီယာ"

ဘရန်းဒီးက သူ့ရင်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြောက်လန့်စိတ်ကို ဖုံးကွယ်ထားပြီး တင်းမာသောအသံဖြင့် ဟန့်တားသည်။

"အခုလို အတွန်းအတိုက်မျိုး ခံရပေါင်းများလှပါပြီ ဆီညော်"ဟု ဂရေစီယာက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ပြောသည်။ "ကျွန်တော်ဟာ အလွန်ထူးခြားတဲ့ လူတစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ပါခင်ဗျ၊ လမ်းပေါ်မှာလျှောက်သွားနေကြတဲ့ လူတွေက ကျွန်တော့်ကိုမြင်ရင် ရုပ်တော်တော်ကောင်းတဲ့ ငနဲပါလား၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးကလာတဲ့ ကောင်နဲ့တူတယ်လို့ ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ ဘဝင်လဲ မမြင့်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူများနဲ့မတူတဲ့ ထူးခြားမှုကြောင့် ကျွန်တော့်ကို မနာလိုစိတ်ဖြစ်လာကြတာကတော့ မကောင်းဘူးလို့ ထင်ပါတယ်၊ ဒါကိုတော့ အဆုံးသတ်သွားအောင် လုပ်ပစ်ဖို့ လိုပါတယ်၊ ဒီလိုမှမတုံ့ပြန်ရင်လဲ ဘဝကိုတည်ဆောက်လို့ ရနိုင်ပါတော့မလား၊ ဆိုညော်ပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ သူတို့ဆီက ဘာတစ်ခုမှပြန်မရဘဲ ကိုယ်ကချည်းပေးနေရမယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့တဲ့ အနစ်နာခံမှုမျိုးကိုတော့ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှမလုပ်ဘူး"

"ဒါပေါ့ကွာ၊ မင်းပြောတာလဲ မှန်ပါတယ်"

ဘရန်းဒီး ထိုင်ရာမှထသည်။ ဂရေစီယာ၏မျက်လုံးအစုံသည် မှေးမှိန်သွားသည်။ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် မသိမသာကလေး တုန်ယင်လှုပ်ရှားလာသည်။ သူသည် အသက်ကို ပြင်းစွာရှူရှိုက်လျက်ရှိ၏။ သူ့နှုတ်ခမ်းများ ပတ်ပတ်လည်တွင် ပေကျံနေသည့် တံတွေးစများကို သူ့လက်ခုံဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။ ခဏမျှကြာသောအခါ ရီဝေသောမျက်လုံးများဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်အား မော့်ကြည့်သည်။ အခုကျတော့လည်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြန်ဖြစ်လာသည်။

"ကျွန်တော့်ကို ပျက်စီးစေလိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့ တစ်စုံတစ်ဦးက ချောက်တွန်းတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေပါတယ် ဆိုညော်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ဘက်က ကျေနပ်လောက်အောင် ရှင်းနိုင်တာချည်းပါပဲ၊ ကျွန်တော်ပြောတာ မမှန်ဘူးလား ခင်ဗျာ"

"အင်း...မှန်ပါတယ်"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ရေရွတ်သည်။

"ဝန်မင်း ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အခုကိစ္စကိုလဲ ခေါင်းထဲမှာ ကြာရှည်ထားမနေစေချင်ပါဘူး၊ ဝန်မင်းရဲ့အိမ်ထဲမှာ ခေါင်းရှုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်"

ငြိမ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ ဘရန်းဒီးသည် လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် စားပွဲကိုတဒေါက်ဒေါက်ခေါက်နေသည်။ တိတိကျကျပြောရလျှင် သူ့စိတ်ထဲ၌ ကျေနပ်ခြင်းမရှိ။ တစ်စုံတစ်ခု လိုနေသည့်နှယ် ခံစားနေရ၏။ သို့သော်လည်း သူ့စိတ်က ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ထပ်ပြီးမေးလိုမြန်းလိုစိတ်မရှိ။

"အခု ငါပြောတာ မမှန်ဘူးလို့ မင်းဘက်က အာမခံနိုင်ပါ့မလား"ဟု မေးသည်။

"လုံးဝ တာဝန်ယူပါတယ် ဆိုညော်၊ စိတ်ကို အေးအေးထားပြီး စိတ်ချလက်ချနေစေချင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် နောက်ထပ်မက်ဒရစ်မြို့က ထောက်ခံစာတွေ

ရလာပါလိမ့်ဦးမယ်၊ မကြာခင်မှာ ဝန်မင်းယုံကြည်စိတ်ချလောက်တဲ့ အထောက်အထားတွေကို ကျွန်တော်ပြနိုင်မှာပါ"ဂရေစီယာက စီးကရက်သောက်လွန်း၍ ဝါထိန်နေသော သူ့သွားများပေါ်လာသည်အထိ ပြုံး၍ပြောသည်။ "ကျွန်တော် အခု ညစာစားပွဲကို သိမ်းနိုင်ပါပြီလား ဆိုညော်"

"အေး...သိမ်းတော့"ဟု ဘရန်းဒီးက ပြောသည်။ "ငါပြီးပါပြီ"ဟုလည်း ရေရွတ်သည်။

သူသည် ထမင်းစားခန်းမှထွက်ကာ လှေကားကိုတက်သည်။ လှေထားထိပ်ရောက်သော် ခဏမျှရပ်နေမိ၏။ ထို့နောက် သူ့အခန်းတွင်းသို့ဝင်သည်။ သူသည် အခန်းအလယ်တွင်ရပ်ကာ တွေဝေငေးမောနေပြန်သည်။ ဤကိစ္စမှာ ဤမျှနှင့်လုံလောက်ပြီဟု သူတွေးမိသည်။ သူ၏စွပ်စွဲချက်ကို ဂရေစီယာက ငြင်း၏။ သူ့ဘက်ကတော့ သူ့တာဝန်ရှိသလောက် လုပ်ခဲ့ပြီးပြီဟု တွက်လို့ရ၏။ သူသည် စွပ်စွဲချက်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ဂရေစီယာအားပြောပြသည်။ ဟုတ်မဟုတ် မှန်မမှန်မေးသည်။ လိုအပ်သည့်အတိုင်း ထပ်မံအတည်ပြုခဲ့ပြီးပြီ။ သို့ဆိုလျှင် နောက်ထပ်လုပ်စရာ ဘာကျန်ပါသေးသနည်း။

သို့တစေလည်း ရဲကအလိုရှိနေသည့် ရာဇဝတ်ကောင်သည် ဂရေစီယာပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော သံသယစိတ်သည် သူ့ရင်ထဲတွင် ကိန်းအောင်းနေ၍ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ သူမေးမြန်းစဉ်က ဂရေစီယာ၏အပြုအမူနှင့် အပြောအဆိုများသည် အလွန်ထူးဆန်းသည်ဟု သူထင်သည်။ ထိုအပြုအမူများကို "မတည်ငြိမ်သော အပြုအမူများ သို့မဟုတ် စိတ်မချရသော အပြုအမူများ"ဟု အမည်ပေးရမည်ထင်၏။ နောက်ဆုံး သူ့ကိုပြလိုက်သည့် အပြုံးသည်ပင် ရိုးသားဖြူစင်သည်ဟု မပြောနိုင်။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အပြုံးဟုပင် သူထင်သည်။

ဘရန်းဒီး၏ခေါင်းသည် နောက်ကျိုလာ၏။ သူ့အဖြစ်မှာ ရှေ့ကိုလည်းမတိုးသာ၊ နောက်ကိုလည်းဆုတ်မရ ဖြစ်နေသည့် တောင်တက်သမားတစ်ယောက်နှင့်တူနေသည်ဟုထင်၏။ သို့သော်လည်း သူ့အခြေအနေမှာ နောက်ဆုတ်လို့တော့ ဘယ်နည်းနှင့်မှမဖြစ်။ အခု သူရောက်နေသောနေရာသည် နောက်ကို လွယ်လွယ်နှင့်ပြန်၍ဆုတ်မရသည့် နေရာမျိုးဖြစ်နေပြီ။ လောလောဆယ်တွင် သူသည် ဂျူစီ၏အမှုကိစ္စကို ပြီးပြတ်သွားအောင် ရင်ဆိုင်ရပေလိမ့်ဦးမည်။ ဤအချိန်မျိုးတွင် ဂရေစီယာ၏ ပြဿနာကို အလေးပေးလိုက်ပါမူ ဂျူစီအပြစ်ရရေးဟူသော သူ၏အဓိကရည်မှန်းချက်သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံပြောင်းလဲသွားဖွယ် ရှိရာ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဂရေစီယာ၏ကိစ္စကို ဂျူစီ၏အမှုပြီးပြတ်သွားချိန်အထိ ရွှေ့ဆိုင်းထားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ရွှေ့ဆိုင်း၍ရနိုင်သော အခြေအနေလည်းရှိသည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ ထိုကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယုံကြည်ခြင်းမှာလည်း အကြောင်းမဲ့တော့မဟုတ်။ ဂရေစီယာက နောက်ရက်အနည်းငယ်အတွင်း သူ၏အကျင့်စာရိတ္တနှင့်ပတ်သက်၍ သက်သေခံအထောက်အထားများ ထပ်မံတင်ပြပါဦးမည်ဟု ကတိပေးထားသည်။ ထိုကတိအတိုင်း လုပ်မလုပ်ကို သူစောင့်ကြည့်ဖို့လိုသည်။ အကယ်၍ သူ့စိတ်ထဲကထင်နေသည့်အတိုင်း မှန်ကန်သည့်အခြေအနေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါမူ ဂရေစီယာအား ချက်ချင်းအလုပ်မှဖြုတ်ပစ်နိုင်၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ယူသန် တစ်ဖွတ်ထိုးသမားတစ်ဦးဖြစ်သော ဘရန်းဒီးသည် သူတွေးသင့် တွေးထိုက်သော အချက်တစ်ချက်ကို လုံးဝမေ့နေသည်။ ထိုအချက်မှာ တခြားမဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ သူကြားသိထားရသည့်အတိုင်း ဂရေစီယာသည် လူဆိုး ရာဇဝတ်ကောင်တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပါမူ ယခုအဖမ်းအဆီး အချုပ်အနှောင်ခံနေရသည့် ဂျိုစီသည် အပြစ်ကင်းမဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်ဟူသော အချက်ပေတည်း။ အာဃာတကို အခြေခံထားသော ဘရန်းဒီးသည် ထိုအချက်ကို လုံးဝမစဉ်းစားမိ။ သူသည် အကျိုးနှင့်အကြောင်းကို ဆက်စပ်တွေးခေါ်ဖို့ လုံးဝသတိမရ။ သူ့အဖို့တော့ လောလောဆယ် ရင်ဆိုင်နေရသည့် ပြဿနာသည် ပြီးပြတ်သွားပြီ။ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလည်း ချမှတ်ပြီးပြီ။ သို့ဖြစ်ရာ မကြာခင် ဆိုက်ရောက်လာတော့မည့် အခြေအနေကို စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်ရန်သာ ရှိတော့၏။

(၂၀)

ဇူဒွဟူးနေ့သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့လေပြီ။ ရာသီဥတုသည် စိုစွတ်ထိုင်းမှိုင်းလျက်ရှိ၏။ ရီဝေအုံ့ဆိုင်းနေသော မိုးကောင်းကင်ထက်ဆီမှ ဖျော့တော့တော့နေရောင်ခြည်သည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံးကို ငြိမ်ဆိတ်စွာဖြင့် ပက်ဖျန်းပေးလျက်ရှိသည်။ မြို့ဘက်ဆီမှ တဝီဝီမြည်သံများသည် ကာဆာဘာရီဇာအိမ်ကြီးဆီသို့ မကြာမကြာရောက်လာတတ်သည်။ ဤကြားထဲမှပင် အိမ်ကြီးသည် ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လျက်ရှိလေသည်။

အပြင်လောကရှိ ရာသီဥတုအခြေအနေနှင့် ကောင်းစစ်ဝန်၏စိတ်သည် အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။ ယနေ့နံနက် အိပ်ရာမှနိုးလာကတည်းက ဘရန်းဒီး၏စိတ်သည် သာယာကြည်လင်ခြင်း ကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ သူရင်ဆိုင်နေရသော ပြဿနာများနှင့်ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ကို လွန်ခဲ့သောနှစ်ရက်ကပင် ဆုံးဖြတ်ပြီးခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ကိစ္စတစ်ခုနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် သူသည် နောက်ကြောင်းပြန်၍ စဉ်းစားသော အလေ့အထရှိသူမဟုတ်ပေ။ သူ့အနေဖြင့် ဆုံးဖြတ်ထားသည့်အတိုင်းသာ ဆက်လုပ်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် သူ့မှာ ဘာများသောကရောက်စရာ လိုပါတော့[illegible]နည်း။ သို့သော်လည်း လွန်ခဲ့သောရက်များအတွင်းမှစ၍ စွဲကပ်[illegible]သော စိတ်ညစ်စိတ်ရှုပ်မှုသည် ယခုအချိန်ထိ မပျောက်သေး။

နံနက်စာစားအပြီး ရုံးသို့မသွားမီ ဘရန်းဒီးသည် နီကိုလတ်စ်ကိုခေါ်၍ သူလုပ်စရာရှိသည့် ကိစ္စများကို နားလည်အောင်ရှင်းပြသည်။ နီကိုလတ်စ်ကလည်း သူ့အဖေပြောပြနေသမျှကို အေးဆေးစွာပင် နားထောင်သည်။ ကြားဖြတ်၍မေးချင်စိတ် မေးချင်စိတ်ရှိနေသော်လည်း မမေးဝံ့။ နောက်ထပ် သူနှင့် သူ့အဖေကြားတွင် ပြဿနာထပ်ဖြစ်မည်ကို ကြောက်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အဖေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကားနားသို့ ရောက်လာသည့်အခါတွင်မူ နီကိုလတ်စ်၏စိတ်သည် လှုပ်ရှားလာသည်။ ပြောချင်သည့်စကားကို မပြောဘဲမနေနိုင် ဖြစ်လာသည်။ သူသည် တံခါးဝတွင် ရပ်နေရာမှ သူ့အမေအား တစ်ချက်မော့်ကြည့်ပြီး "မသွားပါနဲ့ မေမေ"ဟု မငို မရဲလေသံဖြင့် လှမ်းပြော၏။

"မသွားလို့မဖြစ်ဘူး နီကိုလတ်စ်"

နီကိုလတ်စ် ငြိမ်နေသည်။

"မသွားပါနဲ့ မေမေရယ်၊ မေမေသွားနေဖို့ မလိုပါဘူး၊ ဂျိုစီကို ပို့တာ သူတို့ဘာသာသူတို့ပို့လဲ ရမှာပါ၊ မေမေလိုက်ဖို့လိုမယ်မထင်ပါဘူး"ဟု နီကိုလတ်စ်က ထပ်ပြောပြန်သည်။

သို့သော်လည်း ထိုအချိန်တွင် ဘရန်းဒီးသည် မော်တော်ကားထဲ ရောက်နေလေပြီ။ ကားထဲမှနေ၍ ခေါင်းကိုဖြည်းညင်းစွာယမ်းပြသည်။ ပြီးတော့ လက်တစ်ဖက် မြှောက်၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ထို့နောက်တော့ မော်တော်ကားသည် ထွက်သွားလေ၏။

❋

ဘရန်းဒီး ရုံးရောက်သည့်အခါ သူသွားရမည့်ခရီးအကြောင်းကို တွေးဖို့အချိန် မရတော့ပေ။ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်နေထိုင်ရန် လျှောက်ထားသူများအား လူကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံစစ်ဆေးခြင်း၊ ယင်းတို့၏ လျှောက်လွှာများကိုစိစစ်၍ ထောက်ခံပေးခြင်း၊ ဆိပ်ကမ်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာမည့် အမေရိကန်သင်္ဘောများ ချောချောမောမောပြန်လည်ထွက်ခွာနိုင်ရေးအတွက် လိုအပ်သည့်ကိစ္စအဝဝကို စစ်ဆေးရှင်းလင်းပေးခြင်း စသည့်အလုပ်များဖြင့် မအားမလပ်ဖြစ်နေရလေ၏။

ထိုတာဝန်များ ပြီးစီးသွားပြန်တော့လည်း ပါရီမြို့မှ ထုတ်ဝေသူတစ်ဦးထံ စာတစ်စောင်ရေးရပြန်သည်။ ထုတ်ဝေသူမှာ ပါမောက္ခဟေးလီဗီးက အကြံပြုထောက်ခံပေးခဲ့သူဖြစ်၍ သူ့စာမူ"မေးဘရန်းချီး"အပေါ်တွင် လိုလိုချင်ချင်ရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပေသည်။ စာရေးရသည်မှာ ယခင်ကလို သွက်သွက်လက်လက် မရှိ။ သူ့ကလောင်တံသည် လေးကန်ဖင့်နွဲ့လျက်ရှိ၏။ သူ့စိတ်သည် ထိုင်းမှိုင်းလျက်ရှိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောလောဆယ် သူ့မှာကျေနပ်မှုကလေးတစ်ခုတော့ ရှိပါ၏။ သူရေးသားပြုစုနေသော စာမူသည် အပြီးသတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်ရာ အခုဆိုလျှင် ထုတ်ဝေသူထံသို့ ပို့ဖို့အတွက် ထုပ်ပိုးပြီး သူ့အိမ်ခန်းထဲတွင် အသင့်ရှိနေပေပြီ။

တစ်နာရီထိုးသောအခါ ဆင်းဒဝစ်ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်နှင့် ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို နေ့လယ်စာအဖြစ် သူ့အခန်းထဲသို့မှာ၍ စားလိုက်သည်။ နောက် မိနစ်နှစ်ဆယ်

ခန့်အကြာတွင်မူ သူသည် ဘူတာရုံဘက်သို့ဦးတည်၍ လျှောက်သွားလျက်ရှိ၏။ မိုးပေါက်များ တဖွဲဖွဲကျစပြုလာလေပြီ။ မိုးရေစက်များသည် ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိသော ပလက်ဖောင်းပေါ် ခပ်ပြင်းပြင်းရိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် မိုးရေစိုမည်ကိုပင် ဂရုမထားဘဲ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ပင် လျှောက်သွားသည်။ သူ့စိတ်အာရုံသည် ဂရေစီယာထံသို့ ရောက်လျက်ရှိသည်။ သူ မေးမြန်းစုံစမ်းစဉ်အခါက ဂရေစီယာပြုမူခဲ့သော ရုန့်ရင်းရိုင်းစိုင်းမှုများသည် သူ့မျက်စိထဲမှမထွက်။

ဘူတာထဲတွင် ပက်ဒရို၊ ဂျိုစီနှင့် အစောင့်ရဲတို့ရောက်နေကြပေပြီ။ သူတို့သုံးယောက်သည် ဘူတာပလက်ဖောင်းပေါ်တွင်ရပ်ကာ မိုးခိုလျက်ရှိကြ၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူတို့သုံးယောက်အား စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည်။ အထူးသဖြင့် အလွန်အမင်းပိန်ချုံးသွားသော ဂျိုစီကိုကြည့်ကာ အံ့အားသင့်လျက်ရှိသည်။ ဂျိုစီ၏အသားအရေမှာ သွေးမရှိတော့သည့်နှယ် ဖြူရော်ရော် ဝါဖန့်ဖန့်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အဝတ်အစားများမှာလည်း ဖရိုဖရဲနှင့် ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိ၏။ လက်ထိတ်တွဲ၍ ခတ်ထားသဖြင့် အစောင့်ရဲ၏ဘေးတွင် ခက်ခက်ခဲခဲရပ်နေရသည်။ ဂျိုစီကို သူ မမြင်ရသည်မှာ တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်မျှသာ ရှိပေသေးသည်။ ဤတစ်ပတ်လောက်အတွင်း ဤမျှလောက် ရုပ်အသွင်အပြင် ပြောင်းသွားသည်မှာ သူ့အဖို့ အံ့သြစရာဖြစ်နေသည်။ ဂျိုစီအပေါ်တွင် စက်ဆုပ်ရွံရှာသောစိတ်မှာ ယခင်ကလောက် ပြင်းထန်ခြင်းမရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့စိတ်သည် အေးဆေးတည်ငြိမ်လျက်ရှိသည်။ ယခု သူလုပ်ကိုင်နေပုံမှာ မလုပ်မဖြစ်၍ လုပ်နေရသည့်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။

ဘရန်းဒီးသည် မီးရထားလက်မှတ်သွားဝယ်ပြီး သူတို့လူစုဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ပက်ဒရိုနှင့် ဂျိုစီတို့ကတော့ သူ့အကြည့်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်းမပြု။ တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲထားကြသည်။ တရားခံစောင့်ရဲကသာ သူ့ကိုမြင်မြင်ခြင်း အားနေသောလက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆီး၍အလေးပြုသည်။

"စိုတိစိုစွတ်နဲ့ နေရတာမကောင်းဘူး"ဟု ဘရန်းဒီးက ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ် ဆီညော်"ဟု ရဲကအလိုက်သင့်ပြန်ဖြေသည်။ သူဖြေပုံမှာ တရိုတသေ တလေးတစားရှိလှ၏။

ဘရန်းဒီး၏မျက်လုံးများသည် အရောင်တလက်လက်ထွက်နေသော လက်ထိတ်များပေါ် ရောက်သွားသည်။ သူသည် အတော်ကြာမျှ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် လက်ထိတ်ကိုမနှစ်မြို့သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ရုတ်တရက် သူ့ပါးစပ်မှ မေးခွန်းတစ်ခု ထွက်လာသည်။

"ဒါတွေခတ်ထားဖို့ လိုသလား"

"ရထားပေါ်မရောက်ခင် လုံခြုံမှုရှိအောင်လို့ ခတ်ထားတာပါ ဆီညော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ငြိမ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ပလက်ဖောင်းခေါင်မိုးပေါ်သို့ မိုးစက်များ ကျသံသည် မှန်မှန်ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ပလက်ဖောင်းအပြင်တွင် ရပ်နေကြသည့် လူအုပ်ဆီမှ တိုးတိုးစကားပြောသံများကိုလည်း ကြားနေရသည်။ သူသည် နောက်သို့ လှည့်၍ လူအုပ်ကိုကြည့်မိသည်။ သူ့အား မနှစ်မြို့သည့် လက္ခဏာများဖြင့် ကြည့်နေကြသည့် မျက်နှာများ။ သူ့အကြည့်ကို ချက်ချင်းပင်ပြန်၍ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ခဏမျှအကြာတွင် ပက်ဒရိုသည် သူ့ခြေအနားတွင် ရပ်နေရာမှ ထွက်ခွာသွားပြီး သတင်းစာတစ်စောင်ဝယ်သည်။ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ ဂျိုစီကို စကားလှမ်းပြောသည်။ အသံက ခပ်တိုးတိုး။ သို့သော်လည်း ရာသီဥတုနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောသည့်စကား။ ဂျိုစီကတော့ ခွန်းတုံ့ပြန်၍မပြော။ အနေကျုံ့လာသော ဘရန်ဒီးသည် နေရာရွှေ့၍ရပ်သည်။ မီးရထားလာမှလာပါဦးမည်လော။ စောင့်ရသည့်အလုပ်သည် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ဆိုးရွားလှပါတကား။

နောက်ဆုံးတွင် မီးရထားဥသြသံသဲ့သဲ့သည် လေထဲတွင်ပါလာသည်။ ပြီးတော့ သံလမ်းနှင့် ထိတွေ့နေရသည့် ရထားဘီးသံများ။ မကြာမတင်မှာတင် မီးရထားသည် ဘူတာရှေ့တွင်ရပ်သည်။ ဘရန်ဒီးသည် ရှေ့ဆုံးမှနေ၍ သစ်သားတွဲတစ်တွဲဆီသို့ လှမ်းတက်လိုက်၏။ ရထားတွဲထဲတွင် ခရီးသည်တချို့ပါလာသည်။ အားလုံး တောသူတောင်သားတွေချည်း ဖြစ်၏။ ရထားတွဲထဲတွင် တကြော်ကြော်ဟစ်အော်၍ ဈေးရောင်းတတ်သော ခရီးသွားဈေးသည်နှစ်ဦးပါသည်။ အဘွားအိုတချို့မှာ ခြင်းတောင်းများကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့်မူလက ထားရှိခဲ့သော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဂျိုစီနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ရန် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုသောအရာက သူ့စိတ်အား နှောင့်ယှက်ဟန့်တားသလို ဖြစ်နေသဖြင့် ဂျိုစီနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှခုံတွင် ဝင်ထိုင်မိသည်။ ထိုင်ခုံမှာ ဂျိုစီအား ကျောပေးထား သဖြင့် ကည့်တည့်ကြီးမမြင်နိုင်သော်လည်း ထိုင်ခုံရှေ့နံရံပေါ်တွင် မှန်တစ်ချပ်ရှိနေ သည်။ ဂျိုစီတို့လူစု၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် ဤမှန်ထဲတွင် ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ဘရန်ဒီး သည် ထိုင်ခုံတွင်ထိုင်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထုံးစံအတိုင်း အချိန်ကြာမြင့်စွာရပ်နေ ဦးမည့် မီးရထားအထွက်ကို သည်းခံ၍စောင့်ဆိုင်းရန် ကြိုးစားလျက်ရှိလေ၏။

နောက်ဆုံးကျတော့လည်း မီးရထားသည် ဘူတာထဲမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ရထား၏နောက်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ရွှံခင်းများကို ငေးမောနေမိသော ဘရန်ဒီးသည် မှန်ထဲတွင်ပေါ်လာသည့် ဂျိုစီတို့၏ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို သတိထား မိသည်။ အစောင့်ရဲသည် သူ့အိတ်ကပ်ထဲမှ သော့တစ်ချောင်းကိုထုတ်ကာ ဂျိုစီ ၏ လက်မှ လက်ထိတ်ကို ဖြုတ်ပေးသည်။ ဂျိုစီက သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကိုပွတ် ရင်းက ရဲအား ကျေးဇူးတင်စကားပြောသည်။ အဘိုးကြီးပက်ဒရိုကတော့ သတင်း

စာထဲမှ အားကစားသတင်းများကို ကျယ်လောင်စွာအော်ဖတ်လျက်ရှိ၏။ သို့သော် လည်း ဂျိုစီနှင့် အစောင့်ရဲတို့က နားမထောင်။ အစောင့်ရဲသည် ဂျိုစီကို မျက်ခြည် အပြတ်ခံသည့်ပုံမပေါ်။ သူ၏အပြုအမူသည် တာဝန်လစ်ဟင်းပုံမရ။ ဂျိုစီကတော့ မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့လွှဲကာ မိုးစက်မိုးပေါက်များ ပက်ဖျန်းခြင်းခံနေရသည့် ရေမြေတောတောင်များကို ငေးကြည့်နေသည်။

ဂျိုစီ၏မျက်နှာသည် ရွှင်ရွှင်ပျပျမရှိ။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသောအသွင်သည် အထင်အရှားပေါ်လွင်လျက်ရှိသည်။ ဤအဖြစ်ကို မြင်ရပြန်တော့လည်း ကောင်စစ် ဝန်သည် ဝမ်းမသာနိုင်။ သူ၏အောင်နိုင်မှုသည် အနှစ်သာရကင်းမဲ့နေသည်။ အရသာရှာကြည့်ပါ၏။ မတွေ့။ သူသည် မှန်ထဲတွင်ထင်ဟပ်နေသည့် ဂျိုစီ၏ ရုပ်ရည်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်မိသည်။ ထိုအခါကျပြန်တော့လည်း ပို၍စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။ ဂျိုစီထံသွား၍ အားပေးနှစ်သိမ့်သည့်စကားများ ပြောရလျှင်ကောင်း လေမလား။ အပြစ်မှ သက်သာနိုင်သမျှသက်သာအောင် လုပ်ပေးမည်ဟူသောကတိ ကို ပေးလိုက်ရလျှင်ကောင်းလေမလား။ သူ ဘယ်လိုလုပ်ရပါနည်း။ အခုထ၍လုပ် ရမည်ဆိုတော့လည်း စိတ်က ဖြောင့်ဖြူးခြင်းမရှိ။ သူ့စိတ်ကူးသည် အဓိပ္ပာယ်မရှိဟု သူထင်၏။ ကောင်စစ်ဝန်သည် ချီတုံချတုံဖြစ်လျက်ရှိသော သူ့စိတ်ကို နိုင်နင်းအောင် ကြိုးစား၍ချုပ်တည်းသည်။ သူသည် မျက်နှာကို မှန်ပေါ်မှလွှဲကာ တစ်ဖက်သို့ကြည့် သည်။ ခေါင်းမှဦးထုပ်ကိုချွတ်ကာ သူ့နဖူးတွင်စို့နေသော ချွေးသီးချွေးပေါက်ကြီး များကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့်သုတ်သည်။

ရထားတွဲအတွင်းရှိအပူရှိန်မှာ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင်ပင် ပြင်းထန်လွန်း လှချေသည်။ ရထားတွဲ၏ အစွန်းတစ်ဖက်မှ တံခါးသည် သူ့ရှေ့တည့်တည့်တွင် ရှိနေသဖြင့် အပြင်မှလေတော့ဝင်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ဝင်လာနေသည့်လေက လေပူကြီးဖြစ်၏။ ပြီးတော့လည်း သူနှင့်မျက်စောင်းထိုးဘက်တွင် အိမ်သာ။ ဤ အဖြစ်ကို အခုမှပင် သူသတိပြုမိ၏။ ဤလမ်းတွင် မီးရထားအိမ်သာများ သန့် ရှင်းရေးကို မှန်မှန်လုပ်ကြသည်မဟုတ်။

သို့သော်လည်း အခုအချိန်ကျမှ နေရာပြောင်းထိုင်၍ မဖြစ်တော့။ သူသည် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် သူ့နေရာမှာထိုင်ကာ တွေဝေငေးငိုင်လျက်ရှိသည်။ မကြာခဏဆို သလိုပင် ခရီးသည်များသည် သူ့ဘေးမှဖြတ်၍ အိမ်သာဆီသွားကြသည်။ ဖြတ် သွားဖြတ်လာလုပ်သူများလေ သူစိတ်ညစ် စိတ်ရှုပ်လေ။ ရထားဘီးသံများနှင့် လေတိုးသံများသည် သူ့နားနှစ်ဖက်အတွင်းသို့ အဆက်မပြတ်ဝင်လာနေသည်။ အသံအားလုံးသည် သူ့ခေါင်းထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ်လျက်ရှိ၏။ သူ နေမကောင်းပါလေ စ။ ဖျားများဖျားနေပြီလား။ ထိုမေးခွန်းကို သူ့ဘာသာသူ တိတ်တိတ်လေးကိုးတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၍ မေးသည်။ သူ မအီမသာဖြစ်နေခြင်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်မဆိုင်မှန်း သူသိသည်။ အမှန်တော့ သူ အခုလိုဖြစ်နေရခြင်းသည် စိတ်၊ စိတ်ပိုင်းအားနည်းမှုနှင့် ချွတ်ယွင်းမှု...။

ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့လက်မှနာရီကို ငုံ့ကြည့်သည်။ သုံးနာရီပင်မထိုးသေး။ ဆန်ကျော်ဂိုမှ ဆယ်ငါးကီလိုမီတာအကွာမျှသာ ရောက်လိမ့်ဦးမည်ဟု သူခန့်မှန်းသည်။ သူသည် စိတ်ထဲကကျိတ်ပြီး ညည်းလိုက်၏။ ဘာစီလိုးနားသို့ တော်တော်နှင့်ရောက်ဦးမည်မဟုတ်ပါတကား။ သူ့မျက်လုံးများသည် မှန်ဆီသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက်သွားသည်။ သူတို့အားလုံး ငြိမ်သက်စွာပင်ထိုင်နေကြသည်။ သူကြည့်နေခိုက်မှာပင် ဂျိုစီက ရဲအား စကားလှမ်းပြောနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့နောက် ရဲက ဂျိုစီဘက်လှည့်၍ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဂျိုစီသည် ထိုင်ရာမှထကာ ထိုင်ခုံများကြားမှ တိုးဝှေ့ထွက်လာသည်။

ဂျိုစီက အိမ်သာသွားဖို့ ခွင့်တောင်းဟန်တူ၏။ အခုဆိုလျှင် ဂျိုစီသည် သူထိုင်နေရာဘက်သို့ လျှောက်လာလျက်ရှိလေပြီ။ သူ့ရင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ။ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာသည်။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရသနည်း။ ဂျိုစီက သူ့ကို တစ်ခုခုလုပ်မှာ ကြောက်၍လား။ ဘယ်နည်းနှင့်မှမဖြစ်နိုင်။ ဒါကိုတော့ သူကောင်းစွာသိနေသည်။

ဂျိုစီ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်မဟုတ်။ ရထားတွဲ လှုပ်ယမ်းနေသဖြင့် သူ့ကိုယ်သည် ဟိုယိုင်သည်ယိမ်း။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဂျိုစီသည် သူ့နောက်သို့ရောက်လာသည်။ ဘရန်းဒီးသည် အသက်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်မရှူနိုင်။ မျက်စိများကို စုံမှိတ်၍ မှိန်းနေဟန်ပြုဖို့ ကြိုးစားသည်။ မရ။ အလိုလိုနေရင်းနှင့် သူ့မျက်လုံးများသည် ဂျိုစီကိုမော့်ကြည့်နေမိသည်။

ဂျိုစီသည် သူ့ရှေ့မကျတကျနေရာတွင် ရပ်နေသည်။ ဂျိုစီ၏အကြည့်သည် သူ့ထံရောက်လာသည်။ ကြည့်ပုံမှာ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး။ စေ့စေ့စပ်စပ်။ ဂျိုစီ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးရိပ်ပင်လျှင် မြင်လိုက်ရသည်ထင်၏။ ထို့နောက် ဂျိုစီသည် တစ်ဖက်သို့မျက်နှာလွှဲသွားလေသည်။

ဂျိုစီ၏ လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေမိသော ကောင်စစ်ဝန်၏စိတ်သည် ဂျိုစီ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သိသလိုလို ခံစားလာရသည်။ ဂျိုစီသည် အိမ်သာဘက်သို့မသွားဘဲ ရထားတွဲတံခါးပေါက်မှနေ၍ အပြင်သို့တိုးဆင်းလေမလား။ ဘရန်းဒီး၏ တစ်ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင်ဖြစ်လာသည်။ အသက်ရှူ၍မဝသည့်နှယ် ခံစားလာရသည်။ ဂျိုစီ ခုလိုလုပ်လျှင်တော့ မှားလိမ့်မည်ဟု သူထင်သည်။ အခုလိုအဖြစ်မျိုးတော့ အဖြစ်မခံနိုင်။ အရှိန်နှင့်သွားနေသော မီးရထားပေါ်မှခုန်ချဖို့

ဆိုသည်မှာ ဂျိုစီအတွက် အလွန်အသက်ဘေးအန္တရာယ်များသော အလုပ်တစ်ခုဖြစ်၏။ သူတားမြစ်မှဖြစ်မည်။ ဘယ်နည်းနှင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် တားမှ။ တားကိုတားမြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း ဂျိုစီခုန်မချနိုင်အောင် တားမြစ်ဖို့ကိစ္စမှာ လက်တွေ့ကျတော့ လွယ်မည်မထင်။ ဘရန်းဒီး၏စိတ်သည် ဤအတွေးများဖြင့် ဖြောင်းဆန်လျက်ရှိသည်။ ထိုစက္ကန့်ပိုင်းကလေးအတွင်းမှာပင် ဂျိုစီသည် တံခါးပေါက်မှနေ၍ အပြင်ဘက်သို့ ထိုးချလိုက်လေ၏။

ဂျိုစီထိုးအချနှင့် ဘရန်းဒီးထိုင်ခုံပေါ်မှ ခုန်အထသည် တစ်ပြိုင်နက်တည်းကျသည်။ ဘရန်းဒီး၏နှုတ်မှ အလန့်တကြားအော်သံတစ်ချက် ထွက်လာသည်။ သူ့လက်သည် ဂျိုစီ၏ကုတ်အင်္ကျီစကို ဆွဲမိသည်။ ဂျိုစီခုန်ထွက်လိုက်သည့်အရှိန်က ပြင်းလွန်းလှသဖြင့် အင်္ကျီနောက်ကျောတစ်ခြမ်းလုံး ဖြန်းခနဲစုတ်ပြဲကာ ဘရန်းဒီးလက်ထဲသို့ ပါလာသည်။ ဘရန်းဒီးတစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း လေထဲသို့မြောက်တက်သွားပြီးမှ အောက်သို့ပြန်ကျသည်။ ကံအားလျော်စွာပင် သူ့ခြေထောက်နှစ်ဖက်သည် ရထားတွဲသံအောင်နှင့် ခြေနင်းခုံကြားသို့ ထောက်မိသော်လည်း လူကမဟန်နိုင်ဘဲ အလျားမှောက်လဲကာ သူ့ခေါင်းသည် ခြေနင်းခုံအစွန်းနှင့် အရှိန်ပြင်းစွာ ဆောင့်မိလေသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်သောအသံသည် ကောင်စစ်ဝန်၏ပါးစပ်မှ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ မီးရထားကို ရပ်အောင်လုပ်ကြဖို့ အသံကုန်ဟစ်၍ ပြောလိုက်သောအသံဖြစ်၏။ ချက်ချင်းပင် အရေးပေါ်ခလုတ်ကြိုးဆွဲသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ မီးရထားဘရိတ်ဆွဲသံ။ ရထားဘီးများနှင့် သံလမ်းထိတွေ့ပွတ်တိုက်သံများ။ ထို့နောက်တော့ မီးရထားသည် တုံ့ခနဲရပ်သွားသည်။ ရထားတွဲအတွင်းမှ ခရီးသည်များသည် အပြင်သို့တရကြမ်းတိုးဝှေ့ထွက်ကြသည်။ တွဲထဲ၌ တစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်သော ကောင်စစ်ဝန်လဲကျနေရာမှ ကသောကမျော လူးလဲထလာသည်။ သူအပြင်ထွက်မှဖြစ်မည်။ မထွက်၍မဖြစ်။ သူသွားမှ၊ သူသွားမှ။ သူသည် ဒယီးဒယိုင်နှင့် တွဲအပြင်သို့ထွက်သည်။

သူတို့သည် ဂျိုစီအားလွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။ ဂျိုစီ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ရထားလမ်းဘေး ရေကာတာပေါ်ရှိ စိမ်းလန်းစိုပြည်သော မြက်ခင်းပေါ်၌ အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျလျက်ရှိသည်။ အစုတ်စုတ်အပြတ်ပြတ်နှင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော အဝတ်အစားများကိုမူ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပေးထားကြပြီဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော သူ့မျက်နှာကို ဖြူဖွေးသန့်စင်သော လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည်ဖြင့် အုပ်ပေးထားသည်။ နူးညံ့၍ စိမ်းလန်းသောမြက်ပင်များနှင့် ထိုမြက်ပင်များကြားမှ လုပစ္စပွင့်ဖူးနေကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော အဝါရောင်ပန်းပွင့်ကလေးများ။ သာယာသောရေစီးသံသည် ဂျိုစီ၏နားသို့ ပြေးလာလျက်ရှိ၏။ မရောက်ရောက်အောင် သွားမည်ဟု သူမျှော်လင့်ရည်မှန်းထားခဲ့သော သူခိုလှုံရမည့်နေရာဌာနသည် သူအလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော မြစ်နှင့်အလှမ်းမဝေး။

ခရီးသည်များနှင့် ရောနှော၍ရပ်နေသည့် အဘိုးအိုပက်ဒရိုသည် ကောင်စစ်ဝန်၏မျက်နှာကိုမကြည့်။ သို့သော်လည်း ဆွေးမြည့်ညင်သာသောလေသံဖြင့် စကားတစ်ခွန်းပြောသည်။

"အခုဆိုရင် သူထောင်ကိုမသွားရတော့ဘူးပေါ့ ဆီညော်"

(၂၁)

ကာဆာဘာရီဇာဂေဟာဆီသို့ ဦးတည်နေသော သဲမြေထူထပ်ရာလမ်းကြားကလေးသို့ ကောင်စစ်ဝန် ဘရန်းဒီးလျှောက်လာနေသည့်အချိန်သည် ညဆယ်နာရီထိုးလုနီးနေပြီ။ ကောင်စစ်ဝန်သည် အဆမတန်ပင်ပန်းမောဟိုက်လျက်ရှိသည်။ ဆန်ကျော်ဂျိုသို့ မီးရထားနှင့်ပြန်၍ ရနိုင်တော့မည်မဟုတ် ဟူသောအတွေးဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်သည် ခြေကျင်လျှောက်၍ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် မီးရထားလမ်းနှင့် ဝေးနိုင်သမျှဝေးအောင်ခွာ၍ လျှောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ရောက်ဖူးသောနေရာများမဟုတ်။ လမ်းကိုလည်း မည်မည်ရရမသိ။ ကြုံသလိုကျသလို အမှန်းအဆနှင့် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ လယ်ကွင်းများ၊ ရေမြောင်းများ၊ ကျောက်နံရံများစသည့် လမ်းမဟုတ်သောနေရာပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည်။ ခက်ခက်ခဲခဲနှင့် ကုပ်ကုပ်ကပ်ကပ် ကျော်ဖြတ်သွားလာနေရသဖြင့် ပင်ပန်းလွန်းလှသော်လည်း ပင်ပန်းမှန်းမသိ။ သူ့အာရုံသည် အဖြစ်ဆိုးလွန်းလှသော ထိုနေရာနှင့်ဝေးရာ ကာဆာဘာရီဇာသို့ အမြန်ဆုံးပြန်ရောက်ရန်ဟူသော ဦးတည်ချက်တစ်ခုတည်းအပေါ်၌သာ ရှိသည်။

ညနေငါးနာရီကျော်ကျော်တွင် အောဖားရီနီးဟုခေါ်သော ရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ဆိုက်ရောက်သည်။ ကျေးရွာကုန်စုံဆိုင်တစ်ဆိုင်အတွင်း၌ ဖွင့်လှစ်ထားသည့်စာတိုက်မှ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့ လှမ်း၍ဖုန်းဆက်သည်။ သို့သော်လည်း ထူးမည့်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိ။ ရုံးတံခါးပိတ်ပြီး အားလုံးအိမ်ပြန်ကုန်ကြပြီ။ ထိုအခါ သူ့အိမ်သို့ဆက်ကြည့်ပြန်သည်။ ဆက်၍ရပါက သူ့ကိုမော်တော်ကားနှင့်လာခေါ်ဖို့ ဂရေစီယာအား ခိုင်းမည်ဟုစိတ်ကူးသည်။ သို့သော်လည်း မ[illegible]ပထမတော့ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်မည့်သူမရှိ။ နောက်တော့ လိုင်းမအားဟုသောအသံမျိုးကို ကြားရသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့ အသံက တယ်လီဖုန်းပျက်နေပြီဟူသောအသံမျိုးဖော်ပြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘရန်းဒီး အကြီးအကျယ်ဒေါသဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူတတ်နိုင်သောကိစ္စမဟုတ်။ ချက်ချင်းပင် ဆိုင်ထဲမှပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရွာသားတချို့က ရှစ်နာရီတွင် ဆန်ဂျော်ဂျီသွားမည့် ဘတ်စ်ကားတစ်စီးရှိသည်ဟု ဝိုင်းပြောကြသည်။ သူသည် ဆိုင်အပြင်ဘက်ရှိ ခုံတန်းလျားတစ်လုံးပေါ်တွင် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့်ထိုင်သည်။ ထမင်းဆိုင်ရှင်က သူ့အား အထဲဝင်နားဖို့ပြောသော်လည်း လက်မခံ။ သူ့အား ရွာသူရွာသားများက အထူးအဆန်းတစ်ခုသဖွယ် ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသည်ကိုလည်း သတိမထားနိုင်။ သူသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ ငေးငိုင်လျက်ရှိလေသည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အားအင်ကုန်ခန်းလျက်ရှိ၏။ အကြောအခြင်များမှာ ထုထောင်းရိုက်နှက်ခံထားရသည့်နှယ် နာကျင်ကိုက်ခဲလျက်ရှိ၏။ သူသည် လှုပ်ရှားချင်စိတ်ကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူ့ဦးနှောက်ကတော့ လှုပ်ရှားဆဲ။ ကိုက်လိုက်သည့်ခေါင်း၊ ကွဲသွားမလားဟုပင် ထင်ရသည်။ ဂျူစီတစ်ယောက်ကတော့ သေဆုံးခဲ့ရလေပြီ။ ဤမျှလောက် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် သေသွားရသည်မှာ ယုံကြည်နိုင်စရာပင်မရှိ။ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟူသော သံသယသည် သူ့ရင်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်လာသည့်အဖြစ်က အဖြစ်မှန်။ မည်သူမှ ငြင်းနိုင်သောအရာမဟုတ်။ သူ့အတွေးများသည် ချာချာလည်လျက်ရှိ၏။ ဂျူစီ၏အဖြစ်မှာ မတော်တဆဖြစ်ရခြင်းဟု ခေါ်ရမည်ထင်၏။ သူသည် လုံလောက်သော အကြောင်းပြချက်ကို ရှာဖွေကြည့်သည်။ တကယ်တော့ အလွန်ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖို့ကောင်းလှသည့် မတော်တဆအဖြစ်။ သို့သော်လည်း မည်သူမျှမရှောင်လွှဲသာသည့် အဖြစ်ဟုပင် သူထင်၏။ သူ တတ်အားသရွေ့ တားမြစ်နိုင်ဖို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ပါသေး၏။

သို့သော်လည်း အခြေအနေက မည်မျှပင် သက်သာအောင်တွေးသော်လည်း မရ။ လုံးဝမပြေသာသည့်အဖြစ်။ သူ၏ မုန်းတီးမှု၊ ရန်ရှာမှုနှင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများကြောင့် ဂျူစီသည် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသလော။ အသံမထွက်သော ညည်းသံတစ်ချက်သည် ကောင်စစ်ဝန်၏နှုတ်ဖျားမှ ထွက်လာ၏။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းနှင့် ယူကျုံးမရဖြစ်ခြင်းတို့သည် ကောင်စစ်ဝန်၏နှလုံးသားကို ပြင်းထန်စွာနာကျင်စေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဘတ်စ်ကားရောက်လာသည်။ ရီဝေသောမျက်လုံးများဖြင့် မော့်ကြည့်သည်။ ကားပေါ်သို့လှမ်းတက်သည်။ လူအများနှင့် ဝေးရာတစ်ရာတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ထို့နောက် သက်ပြင်းချသည။ ဘတ်စ်ကားထွက်လာသည့် အချိန်တွင်မှ အမှောင်ရိပ်များသည် ကျဆင်းစပြုလေပြီ။ ဆန်ဂျော်ဂျီဘက်ကို နီးလာလေလေ သူ့နှလုံးခုန်သံသည် ပြင်းထန်လေ။

လမ်းကြားထိပ်ရောက်၍ ဘတ်စ်ကားပေါ်မှ ဆင်းမိသည့်အချိန်တွင်မှ သူ့စိတ်သည် ပို၍ပြင်းထန်စွာလှုပ်ရှားလာသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းသဖြင့် သူ့အိမ်ဘက်ကိုပင် မလျှောက်ဝံ့မလျှောက်ရဲဖြစ်လာသည်။ သူ့ရှေ့မှလမ်းသည် အမှောင်ရိပ်အောက်တွင် မှုန်ဝါးဝါး။ သူသည် စိတ်ကိုတင်း၍ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလျှောက်သည်။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လျှောက်နေပါလျက်နှင့်ပင် အသက်ရှူ၍မဝနိုင်လောက်အောင် မောနေသေးသည်။ သူသည် ဆက်၍လျှောက်နိုင်ရန် မနည်းအားစိုက်နေရ၏။

ရုတ်တရက် လရောင်သည် ဖြာဆင်းကျလာသည်။ ကာဆာဘာရီဇာအိမ်ကြီးကို ပြက်ပြက်ထင်ထင်မြင်လာရ၏။ အေးမြသောလေသည် သူ့အသားများအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်စိမ့်ဝင်လာသည်။ ထို့နောက် လရောင်သည် ဖျတ်ခနဲပျောက်သွားသည်။ ပို၍နက်ရှိုင်းသော အမှောင်ထုသည် ပြန်၍စိုးမိုးလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘရန်းဒီးသည် အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်ရိပ်ကို ခိုမိခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သူသည် ခေတ္တမျှရပ်၍ အသံဗလံကို နားစွင့်သည်။ ဘာသံမှမကြားရ။ ပကတိတိတ်ဆိတ်ခြင်း။ သူသည် အိမ်ရှေ့တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

အတွင်းဘက်တွင် ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး မှောင်မည်းလျက်ရှိသည်။ ထူးဆန်းသောအနံ့တစ်ခုသည် သူ့နှာခေါင်းဆီရောက်လာသည်။ အနံ့မှာ စူးရှပြင်းထန်လွန်းလှသဖြင့် မျက်ရည်များပင် ထွက်လာသည်။ သူသည် ရုတ်တရက်လှုပ်ရှားခြင်းမပြုဘဲ အသံကြားလိုကြားငြား နားစွင့်မိပြန်သည်။ သူသည် မီးခြစ်ကိုထုတ်၍ခြစ်သည်။ မီးခြစ်ဆံမီးတောက်သည် တုန်ယင်လှုပ်ရှားနေသော သူ့လက်ချောင်းများကြားမှ ဖြာခနဲလင်းလက်လာပြီး ချက်ချင်းလိုလိုပင် ပြန်ငြိမ်းသွားသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် အသံတစ်သံသည် လေနှင့်ပါလာသည်။ ငိုကြွေးသံ။ အသံလာရာဘက်သို့ ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်။ ဘာကိုမှမမြင်ရ။ သို့သော်လည်း ငိုသံကတော့ ဆက်၍ပေါ်လာနေသည်။ သူသည် မီးဖိုခန်းတံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားကာ ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ သူ့ရှေ့မှောက်တွင် မက်ဂ်ဒါလီးနား။ စားပွဲတစ်လုံးတွင်ထိုင်၍ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးလျက်ရှိလေသည်။

"မက်ဂ်ဒါလီးနား"ဟု သူကလှမ်း၍အသံပေးသည်။

မက်ဂ်ဒါလီးနားက မော့်ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက်မမှတ်မိနိုင်လောက်အောင်ပင် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသည်။ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် အိုစာခြင်းတို့သည် မက်ဂ်ဒါလီးနား၏မျက်နှာကို လွှမ်းခြုံထားလေသည်။

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ"ဟု ဘရန်းဒီးကမေးသည်။

သူ့အား ပြူးတီပြူးကြောင်နှင့် ကြည့်နေသော မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် စုတ်ပြဲနေသော သူ၏အတွင်းခံအကျီကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ကပျာကယာဆွဲဖုံးသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ"

"သူထွက်သွားပြီ"ဟု မက်ဂ်ဒါလီးနားက ရေရွတ်သည်။

"ဘယ်သူလဲ ထွက်သွားတာ"

"ဂရေစီယာယေ၊ ကျွန်မ သူ့အတွက်အနစ်နာခံထားရသမျှ နောက်ဆုံးကျတော့ ...လကားပဲ"ဟုပြောကာ တလောထပ်၍ ငိုပြန်သည်။

ကောင်စစ်ဝန်၏ဒေါသသည် တစ်ရှိန်ထိုးတက်လာသည်။ သူသည် မက်ဂ် ...ါလီးနား၏ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ဆွဲခါယမ်းလိုက်၏။

"ပြောစမ်း၊ မြန်မြန်၊ ဒီအကောင် ဘယ်ထွက်သွားတာလဲ"

မက်ဂ်ဒါလီးနားက ချက်ချင်းအဖြေမပေး။ ငိုရှိုက်နေရာမှ အဖြစ်အပျက်ကို ...ွှန်၍စဉ်းစားနေဟန်ရှိသည်။

"ဘယ်သူမှလိုက်ရှာလို့မတွေ့နိုင်တဲ့နေရာကို ထွက်သွားပြီ၊ ရှင့်မော်တော် ...ကားကြီးနဲ့ဆိုတော့ သူမြန်မြန်ဆန်ဆန်သွားနိုင်တာပေါ့၊ ရှင့်ကားကိုလဲ ဘယ်နည်း ...းမှရှင်ရှာလို့မတွေ့နိုင်တော့ဘူး"

မက်ဂ်ဒါလီးနားက ဘရန်းဒီး၏မျက်နှာကို ရွံရှာစက်ဆုပ်သော မျက်နှာထား ...ှင့် မော့်ကြည့်သည်။

"ရှင်က ဘယ်လိုများမျှော်လင့်ထားလို့လဲ သခင်ကြီးရဲ့ ရှောဒရီးဂိုးဆိုတဲ့လူက ...ူ့ကိုရဲလာဖမ်းတဲ့အထိ ထိုင်စောင့်နေရမှာလား၊ ရှောဒရီးဂိုးဆိုတာက သူ့နာမည် ...လ၊ ရှောဒရီးဂိုးအီစပန်တာရီးတဲ့၊ သူဟာ သူခိုး၊ ဓားပြ၊ ရာဇဝတ်ကောင်၊ အရူး ...ဒီလား၊ သူက ရှင့်ကို လုလုပပ ပိပိရိရိကလေး အရူးလုပ်သွားတာ။ ကျွန်မကိုလဲ ...ါလိုပဲလုပ်သွားတာပဲ၊ သူလုတိုင်းကိုလုပ်နေကျပဲဟာ၊ သူဟာ ကျွန်မလင်မဟုတ် ...ူး၊ ကျွန်မကသာ သူ့မိန်းမဖြစ်နေတာ၊ မက်ဒရစ်မြို့မှာ လူချင်းတွေ့ပြီး ကျွန်မတို့ ...ဖွဲ့ဖြစ်လာကြတာ၊ ပြောတုန်းကတော့ ကျွန်မအပေါ်မှာ သစ္စာမဖောက်ပါဘူးတဲ့၊ ...ကောင်းကောင်းလှည့်စားပြီး ကျွန်မကို ခိုင်းစားသွားတာ၊ သူ့အလုပ်မှန်သမျှ ...ျွန်မကချည်း ဒိုင်ခံလုပ်ပေးခဲ့ရတယ်။ လူပျင်း လူညစ်တစ်ယောက်အတွက် ...ျွန်မက ကျွန်တစ်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ အခုတော့ မရှိတော့ဘူး၊ လစ်သွားပြီ"

ပြောရင်း ပြောရင်းနှင့်ပင် မက်ဂ်ဒါလီးနား၏အသံသည် ကျယ်လောင်လာ ...သည်။

"ရဲတွေ သူ့နောက်လိုက်နေပြီဆိုတာ ရှင်ကဘာပြုလို့သူ့ကို အသိပေးရတာ ...ဲ့ပဲဟင်၊ ကွယ်ရာကနေပြီး ရှင့်ကို သူသရော်ခဲ့တဲ့စကားတွေများ ကြားရရင် ဘယ် ...လိုနေမလဲမပြောတတ်ဘူး၊ ရှင့်ကိုရော၊ ရှင့်ရဲ့မိတ်ဆွေ လူဖလံပါမောက္ခကိုရော ...သူက သရော်ခဲ့တာ၊ ရှင့်ကိုကျတော့ စည်သွတ်ငါးကြီးတဲ့၊ ဟိုပါမောက္ခကိုတော့

ပုစွန်ဆိတ်တဲ့၊ ရှင်တို့စုံတွဲကို သူပေးထားတဲ့နာမည်တွေပေါ့၊ ဂျိုစီကိုမကောင်းကြံ တာသူပဲ၊ ရှင်တွေးမိရဲ့လား၊ သူက ဂျိုစီကိုသိပ်မုန်းတာ၊ ဒါကြောင့် ဂျိုစီကိုထောင် ထဲရောက်အောင်ပို့မယ်လို့ အမြဲကြံမိနေတာ၊ ရှင့်သား နီကိုလတ်စ်ကိုလဲ သူသိပ် မုန်းတယ်၊ အခုလောလောဆယ်တော့ ရှင့်ရဲ့စိန်ရွှေတွေကို သူပိုင်သွားတာပေါ့ရှင်၊ ကဲ...ရှင်ဘာများတတ်နိုင်သေးလဲ"

မက်ဂ်ဒါလီးနား၏ တစ်ကိုယ်လုံး သိုးသိုးသိမ့်သိမ့်တုန်လှုပ်လာသည်။ ပြီး တော့ အရူးတစ်ယောက်သဖွယ်ငိုနေရင်းမှ အူလှိုက်သည်းလှိုက် ထ၍ရယ်သည်။

"အခုဆိုရင် သူ ပစ္စည်းအများကြီးရသွားတာပဲ၊ ရှင်တော့ ကောင်းကောင်း ကြီးအထိနာသွားပြီ၊ အသာကလေးစောင့်ပြီး ကြည့်ဦးပေါ့လေ"

မက်ဂ်ဒါလီးနားသည် ငိုတစ်ခါရယ်တစ်လှည့် ဖြစ်နေဆဲ။ ပါးစပ်ကလည်း တောင်စဉ်ရေမရစကားတွေ ပြောနေ၏။ မျက်ရည်များသည် ပါးပြင်နှစ်ဖက်ပေါ်သို့ စီးဆင်းကျနေသည်။ ဤမိန်းမ၏ အခြေအနေမှာ သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းနိုင်သည့်အခြေ အနေမျိုးမဟုတ်။

ဘရန်းဒီးသည် ဤမိန်းမနှင့်စကားပြောချင်စိတ် မရှိတော့။ သူ့ဘက်က ချက်ချင်းပင် လက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်သည်။ သူသည် စားပွဲပေါ်မှ ဖယောင်း တိုင်ကိုယူ၍ ထွန်းညှိလိုက်ပြီး မီးဖိုခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။ သူ့လက်ထဲမှဖယောင်း တိုင်မီးရောင်သည် တလက်လက်။ ခန်းမထဲမှာတော့ အခြေအနေမပျက်။ အားလုံး နဂိုအတိုင်း။ အပေါ်ထပ်သို့တက်ကာ သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်ပြီး ဓာတ်ငွေ့မီးကိုထွန်း သည်။

အိမ်ခန်းတစ်ခန်းလုံး ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အံဆွဲဟူသမျှ ဆွဲ ထုတ်ပြီး ကြမ်းပေါ်သို့ချထားသည်။ အဝတ်အစားများမှာလည်း ဟိုတစ်ထည် သည်တစ်ထည် ပြန့်ကြဲလျက်ရှိ၏။ ကောင်းမေ့ဆိုသည့် အင်္ကျီအောင်းဘီဝတ်စုံများမှာ အခန်းထဲတွင်မရှိတော့။ မှန်တင်ခုံအံဆွဲထဲ၌ ထည့်ထားသည့် ငွေထည်ပစ္စည်းများ မှာလည်း တစ်ခုမျှမကျန်။ တစ်ခန်းလုံး မွှေလှန်ရှာပြီး အဖိုးတန်ပစ္စည်းဟူသမျှ ယူသွားခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဤပစ္စည်းများအတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းလည်း မဖြစ်။ နှမြောခြင်းလည်းမရှိ။ ကြမ်းပြင်တစ်နေရာတွင် မီးလောင်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်။ ပထမတော့ ဘာပစ္စည်းမှန်း ခွဲခြား၍မရ။ သေသေချာချာထပ် ကြည့်တော့မှ သူ့စာမူထုပ်ကြီးဖြစ်နေသည်။ စာမူတစ်ထုပ်လုံး ရစရာမရှိအောင် မီးလောင်ထားသည်။

သူသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်မိ၏။ အရောင်အဆင်းကင်းမဲ့လျက်ရှိသော ဘရန်းဒီး၏မျက်နှာသည် စာမူထုပ်ပေါ်မှခွာ၍မရ။ သူ့အတွက် ကြီးလေးသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြစ်ဒဏ်တစ်ခုပေတည်း။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် အနှစ်နှစ်အလလ ကြိုးပမ်းထားခဲ့သမျှသည် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့လေပြီ။ သူရသင့်ရထိုက်၊ ခံစားသင့်ခံစားထိုက်သောအပြစ်ဒဏ်တစ်ခုဟုပင် ယူမှတ်ရပေတော့မည်။ ကျလုနီးနီးဖြစ်နေသောမျက်ရည်စများကို မကျအောင်ထိန်းသည်။ သူသည် မေ့မေ့လျော့လျော့ဖြစ်ကာအတန်ကြာမျှ ငေးငိုင်၍ရပ်နေမိ၏။ ထို့နောက် စောစောကယူလာခဲ့သည့် ဖယောင်းတိုင်ကိုပြန်ကောက်ကာ သူ့သား၏အိပ်ခန်းဘက်သို့ ကူးခဲ့လေ၏။

သူ့သား၏အိပ်ရာသည် ခြေရာလက်ရာမပျက်။ မူလခင်းထားသည့်ပုံစံအတိုင်းနေရာမယွင်း။ တစ်နေ့ခင်းလုံး သူ့သားအိပ်ခဲ့သည့် လက္ခဏာမရှိ။ အေးမြသောလေသည် သူ့နောက်ကျောကို လာရောက်ထိတွေ့သည်။ နောက်သို့လှည့်ကြည့်မိလိုက်၏။ ခြေရင်းဘက်မှ ပြတင်းပေါက်တံခါးအားလုံး ဖွင့်ထားပါကလား။ သူ့ဒူးနှစ်ဖက်သည် လဲကျသွားတော့မည့်နယ် ကွေးညွတ်ကျလာသည်။ သူ့ကိုယ်သူမနည်းကြီးအားယူ၍ ထိန်းထားရသည်။ သူ့လည်ချောင်းအတွင်းမှ ရှိုက်သံတစ်ချက်ထွက်လာသည်။ သူသည် ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်ကာ အိမ်အောက်ထပ် မီးဖိုခန်းဆီသို့ အပြေးအလွှားဆင်းလာခဲ့မိသည်။

"ငါ့သား"သူ့နှုတ်ဖျားမှ ထိတ်လန့်ဆို့နင့်စွာထွက်လာသည်။ "ငါ့သား နီကိုလတ်စ် ဘယ်မှာလဲ"

မက်ဂ်ဒါလီးနားမှာ အတော်ကလေးတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော်လည်း သူပြန်ရောက်သွားသည့်အခါ ပြူးတူးပြူးတဲဖြစ်လာသည်။ ဒေါသအရှိန်လည်း ပြန်တက်လာသည်။

"ဘယ်မှာလဲဟုတ်...ဟုတ်လား၊ ဟား...ဟား...ဟား၊ ဟိုဘိုလူးသရဲက တစ်အိမ်လုံး မွှေနှောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ရှင့်သားက ငြိမ်းချမ်းစွာနဲ့ အိပ်ပျော်နေနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ရှင်ထင်နေသလား"

ကောင်စစ်ဝန်က ရှေ့သို့တိုးလာသည်။ မက်ဂ်ဒါလီးနားအား စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။

"ငါ့ကို အခုပြောစမ်း"ဟု အော်သည်။

ပထမတော့ တင်းမာသောမျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ကြည့်နေသေးသော်လည်း ကောင်စစ်ဝန်၏အကြည့်ကို မြင်ရသောအခါ ငြိမ်သွားသည်။

"ဂရေစီယာက သူ့ကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့လိုက်ရဘူး"ဟု ဆိုသည်။ "ရှိနေရင်တော့ လုပ်ချင်လုပ်မှာ၊ ဒါပေမယ့် နီကိုလတ်စ်က ထွက်သွားနှင့်ပြီ၊ ဒီကနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းမှာ အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်ယူပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ်"

ဘရန်းဒီး၏ပါးစပ်မှာ ခြောက်သွေ့လာသည်။

"သူ ဘယ်သွားတာလဲ"

"ကျွန်မက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ"ဟု မက်ဂ်ဒါလီးနားက ဒေါသတကြီးပြန်ပြော၏။ "သူ လမ်းမအတိုင်း ပြေးသွားနေတာမြင်လို့ ကျွန်မက မီးဖိုချောင်ပြတင်းပေါက်ကနေပြီး အော်ခေါ်သေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် မရဘူး၊ ကျွန်တော်အရေးတကြီးသွားစရာကိစ္စတစ်ခု ရှိနေလို့ပါလို့ အော်ပြောသွားတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ငါးမျှားသွားမလို့ပါလို့ ထပ်အော်သွားတာပဲ"

ပထမတော့ မက်ဂ်ဒါလီးနား၏စကားကို သူမယုံ။ နားလည်းမလည်။ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းပင် သူ့ဦးနှောက်တွင်းသို့ အသိတစ်ခုဝင်လာသည်။ ယောလီးဗီးက သူ့အားပြောခဲ့ဖူးသည်။ နီကိုလတ်စ်သည် တော်ရီဒိုးဘက်သို့ ဂျူးစီနှင့်အတူတူသွား၍ ငါးမျှားခဲ့ဖူးသည်ဟူသောစကား။ ယနေ့ ဂျူးစီသည် မီးရထားပေါ်မှ ခုန်ချကာ လွတ်မြောက်ဖို့အားထုတ်ခဲ့၏။ အကယ်၍ လွတ်ခဲ့ပါမူ ဂျူးစီသွားမည့်နေရာသည် တောင်တန်းများပေါ်မှ မြစ်ဆီသို့ပင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဆိုလျှင် သူ့သားနီကိုလတ်စ်သည် သူ၏သူငယ်ချင်း ဂျူးစီနှင့် တွေ့ရန်ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အိမ်မှထွက်သွားခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘရန်းဒီး၏တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ခွေနုံးချည့်လာသည်။ ရထားပေါ်တွင်ကြုံခဲ့ရသည့်အတိုင်း ချောက်ချားသောစိတ် ဖြစ်လာသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူ့သား၏ရုပ်ပုံလွှာသည် သူ့မျက်စိထဲတွင် ပေါ်လာသည်။ တစ်ယောက်တည်း တောင်ကုန်းများကြား၌ တလည်လည်ဖြစ်နေရသည့်သူ့သား။ အခုလို မှန်တိုင်းထန်မည့်သားမှောင်ကြီးမည်းမည်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း။

တစ်ချက်မျှ ဇေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာသည့် လေအရှိန်ကြောင့် တရုတ်ကတ်များသည် ယမ်းခါသွားသည်။ သူသည် စိတ်ကိုအေးအေးထားနိုင်အောင် ကြိုးစားသည်။ ထို့နောက် ခန်းမထဲသို့ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။

သူ့မှာ ဤမျှလောက် အထီးကျန်နိုင်လှသည့်အဖြစ်မျိုးနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြုံစဖူး။ အခုလို အကူအညီလိုနေသည့် အချိန်မျိုးတွင် မည်သူ့ကိုသူအားကိုးရပါမည်နည်း။ သူ့ခေါင်းထဲသို့ တစ်ခုသောအမည်သာလျှင် ဝင်လာသည်။ တခြားလူမဟုတ်။ သဘောကောင်းရှာသော အေလ်ဗင်ဘာတန်။ မကြာသေးခင်ကပင် သူ့အား အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းများ ပေးခဲ့ဖူး၏။ သူကတော့ တစ်ဖက်သတ်အမြင်ဖြင့် ဘာတန်ပေးသည့် အကြံဉာဏ်များကို ပယ်ချပစ်ခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အခုအချိန်မှာတော့ ဘာတန်မှတစ်ပါး အားကိုးစရာလူမရှိ။ သူသည် တယ်လီဖုန်းကိုကောက်ယူသည်။ လိုသောနံပါတ်ကို တောင်းသည်။ တစ်ဖက်မှဘာတန်၏အသံ။ အဖြစ်အပျက်ကို အကျဉ်းရုံး၍ ရှင်းပြပြီး သူ့အိမ်သို့ ကားတစ်စီးနှင့်အမြန်ဆုံးလာဖို့မှာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘရန်းဒီးသည် မိုးတဖြန်းဖြန်းပက်နေသည့် ဆင်ဝင်အောက်မှရပ်ကာ ဘာတန်ရောက်အလာကို စောင့်သည်။ အချိန်က ကုန်ခဲပါဘိခြင်း။ မကြာခင် မော်တော်ကားဟွန်းသံသဲ့သဲ့ကို ကြားရသည်။ အငှားကားတစ်စီး။ အိမ်မြဲဝင်းအတွင်းသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းဝင်လာသည်။ ဘရန်းဒီးက မော်တော်ကား သူ့နားရောက်လာသည်အထိ မစောင့်။ ကားဆီသို့ အပြေးအလွှားသွားကာ ကားတံခါးကိုဖွင့်၍ ဝင်ထိုင်သည်။

"ကားသမားကို လော်ရီဒိုဘက် မောင်းခိုင်းပါ"ဟု သူက ဘာတန်အားလှမ်းပြောသည်။

မော်တော်ကားသည် နောက်သို့ပြန်ကွေ့ကာ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်သည်။ ဘရန်းဒီးသည် စိတ်မောလူမောဖြစ်ကာ နောက်သို့မှီထိုင်လိုက်သည်။ ဂျူစီသေဆုံးသွားသည့်သတင်းကိုတော့ ဘာတန်ကြားပြီးလောက်ပြီဟု သူတွေးမိသည်။ သို့သော်လည်း သူမမေးရဲ။ ပြောလည်းမပြောဝံ့။ ဘာတန်ကိုယ်တိုင်ကလည်း နှုတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ ပြောစရာစကား ရှာ၍ရဟန်မတူ။ နောက်ဆုံးကျတော့ ဘာတန်သည် စကားမရှိစကားရှာ၍ စပြောသည်။

"မော်တော်ကားငှားလို့ရတာ ကံကောင်းတယ်ခင်ဗျ၊ ဝန်မင်းနေကောင်းပါတယ်နော်"

ဘရန်းဒီးက အဖြေမပေး။ လက်ပြပြီး မော်တော်ကားကို အမြန်မောင်းဖို့သာ ခိုင်းနေသည်။

"မြန်မြန်မောင်းကွာ၊ မြန်မြန်"သူသည် အချိန်အတော်ကြာမျှ ငြိမ်နေပြန်သည်။ ပြီးမှ သူ့ကိုယ်သူပြောနေသည့်အလား စကားတစ်ခွန်းပြောသည်။ "ငါ့သားကို လိုက်ရှာနေတာ"

"နီကိုလတ်စ်လား"ဟု ဘာတန်က တအံ့တသြရေရွတ်သည်။ "သူအခု တော်ရီဒိုမှာရောက်နေသလား"

"အဲဒီကိုသွားမယ်ဆိုပြီး နေ့လယ်ကတည်းက ထွက်သွားတယ်လို့ပြောတယ်၊ ဟိုကိုရောက်မယ် မရောက်ဘူးဆိုတာတော့ အတိအကျမသိဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ ရှာလို့တွေ့မှာပေါ့၊ စိတ်သိပ်ပူမနေပါနဲ့ ခင်ဗျ"ဟု ဘာတန်က နှစ်သိမ့်စကားပြောသည်။

ဘာတန်၏အားပေးစကားသည် သူ့နှလုံးသားကို ဓားထက်ထက်နှင့် ထိုးစိုက်လိုက်သည့်နှယ် ဖြစ်သွားသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်သည် ဘာတန်၏လက်တစ်ဖက်ကို လှမ်း၍ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားသည်။ "ငါ့မှာ ဒီလိုဖြစ်သွားစေချင်တဲ့စိတ် မရှိခဲ့ပါဘူး ဘာတန်ရယ်၊ ယုံပါ၊ တကယ်ပြောတာပါ"ဟု ယူကျုံးမရဖြစ်လွန်းသောအသံ

ဖြင့် ရေရွတ်သည်။ ဘာတန်က သူ့မျက်နှာကို တအံ့တသြမော့ကြည့်သည်။ သူကတော့ ပြန်မကြည့်။ မိုးရေများ၍စိုနေသော ကားပြတင်းမှ အပြင်သို့ငေးကြည့်နေသည်။

မော်တော်ကားသည် ကားလမ်းမကြီးပေါ်မှ ဖုံဆင်းကာ တောလမ်းပေါ်ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် တောင်ပေါ်လမ်းများပေါ်သို့ တက်စပြုနေသည်။ လမ်းချိုးလမ်းကွေ့များနှင့်လည်း မကြာခဏကြုံရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကားသည် ရွှံ့ထူထပ်သော လမ်းပေါ်ဝယ် ချော်သွားတတ်သည်။ မော်တော်ကားရှေ့မီးနှစ်လုံးဆီမှ ဝါထိန်သောမီးရောင်သည် လူသူကင်းမဲ့နေသော လမ်းပေါ်သို့ ထိုးကျလျက်ရှိလေသည်။

တစ်နေရာတွင် ဘာတန်၏နှုတ်မှ ဝမ်းသာအားရ ရေရွတ်သံတစ်ချက် ထွက်လာသည်။ ကောင်စစ်ဝန်က မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။ ကားမီးရှေ့မီးရောင်အောက်တွင် လူတစ်ယောက်။ သို့သော်လည်း ထိုလူမှာ ညဘက်အလုပ်ဆင်းလာသည့် လယ်ယာလုပ်သားတစ်ဦး။

နောက်ဆုံးတွင် မော်တော်ကားရပ်သွားသည်။ "တော်ရီဒိုကိုရောက်ပြီ"ဟု ကားသမားကပြောသည်။

"ကားကို ဘာပြုလို့ရပ်ရတာလဲ"ဟု ကောင်စစ်ဝန်က မေးသည်။

"ဆီညော်က တော်ရီဒိုကိုသွားမယ်လို့ ပြောခဲ့တာပဲ၊ အခု ကျွန်ဘော်တို့ တော်ရီဒိုကိုရောက်ပြီ"ဟု ကားသမားက ပြန်ဖြေသည်။

"ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကားကိုဆက်မောင်း"ဟု ဘရန်းဒီးကခိုင်းသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာခဏတစ်ဖြုတ်ဆင်းပြီး သတင်းလေးဘာလေး ရလိုရငြား စုံစမ်းကြည့်ရင် မကောင်းဘူးလား"ဘာတန်က လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် အကြံပြုသည်။ လက်မှနာရီကိုလည်း တစ်ချက်မြှောက်ကြည့်သည်။ ဆယ့်တစ်နာရီထိုးပြီး၍ ငါးမိနစ်ပင် ရှိလေပြီ။ "အချိန်က အတော်ကြီးကို နောက်ကျနေပြီ"

"ဆက်သာမောင်းပါကွာ"ဟု ကောင်စစ်ဝန်ကဆို၏။ ကားသမားသည် စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် ပခုံးများကို တွန့်လိုက်ပြီး ဆက်မောင်းသည်။ မော်တော်ကားသည် ရွာငယ်ကလေးတစ်ရွာကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့လေသည်။

ရွာငယ်၏တစ်ဖက်သို့ ရောက်သောအခါ လမ်းသည် ပိုဆိုးလာသည်။ ရေတိုက်စားထားသဖြင့် ချိုင့်တွေ ခွက်တွေနှင့် ပြည့်လာသည်။ မော်တော်ကားမှာ ပက်ကျိုလမ်းသွားနှယ် ဖြစ်လာသည်။ လမ်းပေါ်တွင် ဘာမှထူးထူးခြားခြားမမြင်ရ။ ကားသမားက နောက်သို့လှည့်ပြီး ဘာတန်ကိုကြည့်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် လမ်း၏အစွန်းတစ်ဖက်တွင် မည်းမည်းအရိပ်တစ်ခုကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏။

"ဟိုမှာ...နီကိုလတ်စ်"ဟု ဘာတန်ကအော်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်စစ်ဝန်သည် ကားပြတင်းမှနေ၍ အပြင်သို့ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာထားမှာ လူကောင်းတစ်ယောက်နှင့် မတူ။ ရုတ်တရက် စိတ်ဖောက်ပြန်သွားသူတစ်ဦးနှင့် တူနေသည်။ သူ့အနေဖြင့် သူ့သားကို အသက်ရှင်လျက်ပြန်တွေ့ရတော့မည်မဟုတ်ဟု အခိုင်အမာတွက်ထားသည်ဖြစ်ရာ ဘာတန်၏စကားကို မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ အော်သံကြားလိုက်ချိန်မှစ၍ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများမှာ အဆမတန်ပြူးထွက်လာသည်။ အထင်မဟုတ်။ သူ့သားမှ သူ့သားအစစ်။ ကားရှေ့တည့်တည့်မှ ရပ်၍ကြည့်နေခြင်း။ ကျောပိုးအိတ်ကလေးကိုလွယ်လျက်။ သူ့သားမသေ။

ကောင်စစ်ဝန်၏နှုတ်မှ အော်သံတစ်ချက်ထွက်လာသည်။ သူသည် ကားတံခါးကို ဆောင့်ဖွင့်လိုက်ပြီး သူ့သားရှိရာပြေးသည်။

"နီကိုလတ်စ်"ဟု ခေါ်သည်။ ပြီးတော့ ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုသည်။ "သား...သား၊ ငါ့သားလေး"

(၂၂)

ဤအဖြစ်နှင့် ကြုံခဲ့ရပြီးသည့်နောက် ခုနစ်လအကြာ ဆောင်းရာသီ၏ အေးမြသောတစ်ညနေခင်းတွင် ဖြစ်သည်။ စတော့ဟုမ်းမြို့မှ ထွက်လာခဲ့ပြီး နော်လန်ဂျာဖို့ဒ်မြို့ကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော မီးသတ်ော်ကြီးတစ်စီးသည် သာယာစူးရှသော ဥဩသံနှစ်ချက်ကို ဆက်တိုက်ပေးလိုက်ပြီး ဆွီဒင်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော ဟေးလ်ဗာရွိုးဆိပ်ကမ်းဆီသို့ ချဉ်းကပ်လျက်ရှိလေ၏။ ဥဩသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ခရီးသည်တစ်စုကို တင်ဆောင်ထားသော လှေတစ်စီးသည် သင်္ဘောဆီမှ ထွက်ခွာလာသည်။ ထိုလှေပေါ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံနိုင်ငံရာ ကောင်စစ်ဝန်အသစ်ပါလာသည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူလာမည့်အကြောင်း ကြိုတင်၍ အကြောင်းကြားထားခြင်း မရှိခဲ့သဖြင့် သူ့ရုံးမှ လာရောက်ကြိုဆိုမည့်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ ဆိပ်ကမ်းအရာရှိဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောဆိုမိတ်ဆက်ခဲ့သော မစ္စတာအန်ဒါဆင်ဆိုသူက လာ၍ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သည်။ အန်ဒါဆင်သည် အရပ်ပုပု၊ မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်ရှည်နှင့် အပြာရောင်ကုတ်အင်္ကျီဝတ်ထားသည်။ သူသည် နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသောအပြုံးဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်အား ဆီးကြိုသည်။ မစ္စတာဘရန်းဒီးအမည်ရှိ ကောင်စစ်ဝန်နှင့် သူ့သားတို့ရောက်လာကြမည်ဖြစ်၍ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး လိုအပ်သောအကူအညီပေးလိုက်ပါဟု သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု မစ္စတာအန်ဒါဆင်က ပြောပြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့သည် ဖြူဖွေးသောဆီးနှင်းခဲများအောက်တွင် နစ်မြှုပ်လျက်ရှိ၏။ မိုးကောင်းကင်သည် ရေတွက်၍မရနိုင်လောက်အောင် များပြားမှုသည့် ကြယ်ပေါင်းစုံ၏ အလင်းရောင်ဖြင့် ဝင်းလက်တောက်ပ၍နေပေသည်။ ဆိပ်ကမ်းအကောက်ခွန်ရုံးဘက်ဆီသို့ အဆက်မပြတ် တိုက်ခတ်လာနေသော မြောက်လေသည် ရှူးရှူးရှဲရှဲအောမြည်လှုပေသည်။ ခင်ခင်မင်မင်နှင့် ဖော်ဖော်ရွေရွေပြောဆိုဆက်ဆံတတ်ပုံရသော အန်ဒါဆင်က ညစာကို သူ့အိမ်၌စားရန် ဖိတ်မန္တကပြုသည်။ သို့သော်လည်း ကောင်စစ်ဝန်က ညစာကို သင်္ဘောပေါ်မှာပင် စားသောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၍တစ်ကြောင်း၊ မကြာသေးမီကမှ ကျန်းမာလာသော သူ့သားခရီးပန်းနေပြီဖြစ်၍ စောစောစီးစီးနားလိုခြင်းကြောင့်တစ်ကြောင်း သူတို့နေထိုင်ရမည့်အိမ်ကိုသာ လိုက်ပို့ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။

မစ္စတာအန်ဒါဆင်က ချက်ချင်းပင် သူတို့သားအဖအား လိုက်ပို့ပေးသည်။ သူတို့အိမ်မှာ သင်္ဘောကျင်းနှင့် များစွာမဝေးလှပေ။ နေချင့်စဖွယ်ကောင်းအောင် သပ်ရပ်လှသည့် အဆောက်အအုံကလေးဖြစ်သည်။ မတ်စောက်သော ခေါင်မိုးနှင့် ခေါင်မိုးတွင် ဖောက်၍တပ်ဆင်ထားသော ပြတင်းပေါက်မှာ သူတို့မျက်စိတွင် အထူးအဆန်းဖြစ်နေသည်။ သို့သော်လည်း အဆောက်အအုံမှာ အလွန်ခိုင်မာတောင့်တင်းသည့်ပုံ ပေါက်နေသည်။ အိမ်၏အနောက်ဘက် အမြင့်ပေါ်တွင် ရုံးအမှုထမ်းနေအိမ်များရှိသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကတော့ အောက်ဘက်အနိမ့်ထဲတွင်ဖြစ်သည်။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့် ကောင်စစ်ဝန်အိမ်သည် တစ်ဆက်တည်းလိုပင်ဖြစ်သည်။ သူ့အိမ်တံခါးမှထွက်လျှင် ခြေလှမ်းအနည်းငယ်မျှနှင့် ရုံးသို့ရောက်နိုင်ပေသည်။ ကောင်စစ်ဝန်တို့အတွက် ဤတစ်ညလိုအပ်သမျှ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနိုင်ရန် သူ့မိန်းမကို ပြန်ခေါ်ဦးမှဖြစ်မည်ဟု အန်ဒါဆင်ကဆိုသည်။ နွားနို့ပူပူ တစ်ယောက်တစ်ခွက်သောက်နိုင်ဖို့။ ပြီးတော့ သူ့မိန်းမတွင် အပိုဆောင်ထားသည့် ပင်လယ်ဝမ်းဘဲအမွှေးနှင့်ရက်လုပ်ထားသော စောင်နှစ်ထည်ယူဖို့လိုသည်ဟု အန်ဒါဆင်ကပြောသည်။ သို့သော်လည်း ကောင်စစ်ဝန်က ငြင်းသည်။

သူသည် ခရီးပန်းလာသည့်ကြားမှပင် သူနေရမည့်အိမ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။ အိမ်ကတော့ သန့်ရှင်းသည်။ နေလို့ထိုင်လို့ဖြစ်အောင် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ အိပ်ရာများမှာလည်း အသင့်ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့သားအဖမှာ အခုလို မကြာခဏပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရဖူးသူများဖြစ်၍ အတွေ့အကြုံများလှပါပြီဟု ကောင်စစ်ဝန်က ဆိပ်ကမ်းအရာရှိအားပြောသည်။ မနက်ဖြန်မနက်ကျလျှင် ဆွီဒင်လူမျိုးများ စားသောက်လေ့ရှိသည့် နံနက်စာကိုတော့ သူကကျွေးပါရစေဟု အန်ဒါဆင်က ထပ်ပြောပြန်သည်။

ကောင်စစ်ဝန်က လက်ခံကာ ကျေးဇူးတင်စကားဆိုသည်။ ထို့နောက် မနက်[illegible] သူကိုယ်တိုင်လာခေါ်ပါမည်ဟုပြောကာ ပြန်သွားလေ၏။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ပြောင်လက်တောက်ပနေသောလှေကားလက်ရန်းကို ကိုင်၍ အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ထိုအခါကျမှပင် သူ၏ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို သတိထားမိ၏။ သူ့အခြေအနေမှာ ယခင်ကနှင့်မတူ။ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော လအနည်းငယ်မျှအတွင်းတွင် သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်ဟု သူထင်သည်။ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားသွားလာရုံမျှဖြင့် မောလွယ်ပန်းလွယ်သည်။ ရုပ်ရည်ကလည်း အလွန်အိုစာကျလာသည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ထင်မိ၏။ သူ့ပခုံးများသည်ပင်လျှင် ယခင်ကလို သန်သန်မာမာ တောင့်တောင့်ရောင့်ရောင့်မရှိ။ အောက်သို့လျှောကျနေသည်ဟု ထင်၏။ သူ့ဆံပင်မှာလည်း ဖြူရောင်သမ်းကာ မွဲခြောက်ခြောက်ဖြစ်စပြုနေပေပြီ။ ယနေ့ညဆိုလျှင် သူ့အဖြစ်မှာ ပို၍သိသာနေသည်။ ကိုယ်ကာယပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကြောင့် သူ့မျက်လုံးများသည် ကြည်လင်တောက်ပမှု ကင်းမဲ့လျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်လုံးများထဲ၌ အမြဲတစေတွေ့မြင်ရတတ်သော မာန်မာနအရိပ်အငွေ့များသည်ပင်လျှင် ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိ၏။ သောကဖိစီးခြင်းကို ခံခဲ့ရသည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကတော့ သူ့မျက်နှာတွင် အထင်အရှားပေါ်လွင်လျက်ရှိပေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နေရာသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရခြင်းသည် သူ့အတွက် သက်သာရာရခြင်းတစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ချိန်သောအခါက သူမုန်းတီးရွံရှာခဲ့ဖူးသည့် ဘေလီသည် သူ့နေရာတွင် အေလ်ဗင်ဘာတန်အား ရာထူးတိုးမြှင့်ခန့်ထားပြီး သူ့အား ဆန်ကျော်ဂျီမှ အမြန်ဆုံးပြောင်းရွှေ့ပေးသင့်ကြောင်း ထောက်ခံခဲ့သည်မှာ သံသယဖြစ်စရာမလိုပေ။ အမှန်တော့လည်း ဆန်ကျော်ဂျီမြို့သူမြို့သားများသည် ဂျိုစီကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အပေါ် မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူ့အား မနှစ်မြို့ခြင်းကိုလည်း အထင်အရှားပင် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

သူ့သားငယ် နီကိုလတ်စ်မှာလည်း ကြုံခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကြောင့် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ထိခိုက်ခဲ့ရ၏။ အမြဲတစေ ဂရုတစိုက်ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ထူထူထောင်ထောင်ဖြစ်လာခဲ့သော်လည်း စိတ်ကတော့ နာလန်မထူခဲ့ပေ။ ပျော်ရွှင်သာယာခြင်းကင်းမဲ့ကာ တမှိုင်မှိုင်တတွေတွေဖြင့် အချိန်ကုန်နေသည်ကများ၏။ အလွန်စိတ်ထိခိုက်ဖွယ်ကောင်းလှသော ဖြစ်ရပ်သည် သူ့ခေါင်းထဲမှထွက်ဟန်မတူ။ ဤပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေသမျှကာလပတ်လုံး အတိတ်ကဖြစ်ရပ်များကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တိုင်း သတိရနေမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆန်ကျော်ဂျီမှ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရခြင်းအတွက် သူဝမ်းသာခဲ့ရ၏။ ကမ္ဘာမြောက်ဖျားမှ ဆီးနှင်းခဲများကဲ့သို့ဆင်း

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာ ဤဒေသသည် သူ့အတွက်ရော နီကိုလတ်စ်အတွက်ပါ များစွာအဆင်ပြေလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ နောက်ဆုံးတစ်နေ့ သူ့အတွက်အဆင်မပြေဦးတော့ အနည်းဆုံး သူ့သားနီကိုလတ်စ်အတွက် အပြောင်းအလဲဖြစ်ကာ အဆင်ပြေသွားနိုင်မည်ဆိုလျှင်ပင် သူကျေနပ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ သူ့အတွက်ကတော့ အဆင်မပြေ၍လည်း ဘာမှထိခိုက်နစ်နာစရာ အကြောင်းမရှိတော့ဟု အခိုင်အမာ ယုံကြည်ထားပြီးဖြစ်လေသည်။

သူသည် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သမျှ ဒုက္ခသုက္ခများကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့်ပင် ရင်ဆိုင်ခဲ့၏။ ကံကြမ္မာ၏ ပြင်းထန်သော ရိုက်ပုတ်ချက်များကိုလည်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့၏။ သူ၏ အောင်မြင်ကျော်ကြားလိုစိတ်နှင့် ကြီးမြင့်လိုစိတ်များကိုလည်း ယခင်ကလို ရှေ့တန်းမတင်တော့။ သူ့သားအတွက် ဦးစားပေးရမည်ဖြစ်၍ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ အနှစ်သာရ ကင်းမဲ့သောဘဝတွင် စိတ်ပြေစရာများကိုသာ ရှာကြံယူခဲ့ခြင်းဖြင့် သူ့ဘဝကို အေးငြိမ်းသာယာအောင် ပြုပြင်ဖန်တီးခဲ့သည်။ အနှစ်နှစ် အလလက ထားခဲ့သော သူ့မာန်မာနမှာလည်း လုံးဝ ပျက်သုဉ်းမသွားသည့်တိုင်အောင် တစ်ပိုင်းစီတစ်စစီတော့ ဖြစ်သွားခဲ့ရလေပြီ။ ဤ အပျက်အစီးများကြားမှပင် ပို၍ကောင်းမွန်ပြီး ပို၍မွန်မြတ်သည့် ပန်းတစ်ပွင့်သည် ပွင့်လန်းလာခဲ့ရလေပြီ။ အခုအချိန်မှစ၍ သူသည် ရသမျှ ဖြစ်သမျှနှင့် ရောင့်ရဲသွားဖို့ရန်သာ ရှိတော့၏။ သူ၏ 'ဘဝနေဝင်ချိန်ကာလ'တွင် လမ်းကို သာသာဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန်သာ လျှောက်သွားဖို့လိုသည်ဟု သူ ယူဆလေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ပြုစုထားခဲ့သော မေဘရန်းချီးစာမူနှင့် ပတ်သက်၍လည်း စိတ်ထိခိုက်ခြင်း မဖြစ်တော့ပေ။ ယုတ်မာမိုက်မဲသော အစေခံတစ်ဦး၏ ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရသော ထိုစာမူအကြောင်းကို စဉ်းစားမိသောအခါ နှမြောခြင်းဖြစ်မိသော်လည်း အကြီးအကျယ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းကား မရှိတော့ပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲဟူသော ခံယူချက်သည် သူ့စိတ်ကို ချမ်းသာစေခဲ့သည်မှာ အမှန်။

❋

အပေါ်ထပ်တွင် နီကိုလတ်စ်သည် အိပ်ရာထဲရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်လုံးများကိုပင် မှေးမှိတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ခြုံထားသည့်စောင်မှာ သူ့မေးစေ့ကို ထိလျက်ရှိ၏။ နီကိုလတ်စ်မှာလည်း သိသိသာသာပင် ပြောင်းလဲလျက်ရှိလေပြီ။ သူ့အရပ်သည် ရှည်ထွက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဆန့်တန်းထားသော ခြေနှစ်ချောင်း

သည် ပိန်ပါးပါး။ ကလေးတစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင်များသည် မရှိသလောက်ဖြစ်နေပြီ။ သူ့မျက်နှာသည် ကြံ့ခိုင်သောစိတ်ဓာတ်ကို ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ ဤစိတ်ဓာတ်မှာ သူ့အဖေ၌ မရှိသော စိတ်ဓာတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သား၏ မျက်နှာကို စိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း 'ငါ့သားလေး ကြီးလာပါပကောလား'ဟူသော အတွေးဝင်လာသည်။ သူသည် မသိမသာကလေး သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။

“မင်း အိပ်မပျော်သေးဘူးလား နီကိုလတ်စ်”

“မပျော်သေးဘူး ဖေဖေ”ဟု ဖြေလိုက်သော်လည်း မျက်လုံးများကိုတော့ မဖွင့်ပေ။

“ဖေဖေတို့သားအဖ နေရာသစ်တစ်ခုကို ရောက်ကြပြန်ပြီ။ မြို့ကလေးကတော့ နေလို့ကောင်းမယ့်ပုံပဲ။ သား သဘောကျလိမ့်မယ်လို့ ဖေဖေထင်တယ်”

“အနည်းဆုံး ဥယျာဉ်တော့မရှိဘူး မဟုတ်လား”

“အင်း”

ကောင်စစ်ဝန်က စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည့်နှယ် လေးလေးတွဲ့တွဲ့ အင်းလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဥယျာဉ်တော့ မရှိဘူး”

အချိန်အတော်ကြာမှ ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ သူ ချစ်သောသားသည် သူ့ဆီသို့ ပြန်မရောက်ပါလေစ။ အခုအချိန်အထိ သူနှင့် အလှမ်းကွာဝေးသော နေရာမှပင် ရှိနေလေသလား။ သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်၍ မရနိုင်သည့် ကြေကွဲစရာမြင်ကွင်းများသည် သူ့စိတ်အာရုံတွင် ပြန်လည်ထင်ဟပ်လာသည်။ ထိုညက သားအဖချင်း ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြပြီးသည့်နောက် နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အား လုံးဝ အတွေ့မခံ၊ အနားသို့လည်း လုံးဝ အလာမခံ။ သူ့မျက်နှာကိုပင် မကြည့်။ သီတင်းပတ်ပေါင်း များစွာပင် သူ့သား၏ အမြင်ကို မခံဝံ့သည့်အဖြစ်။ သူ့ကို မမြင်လိုက်နှင့်၊ မြင်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့နှလုံးသားကို ထိခိုက်ကြေကွဲဖွယ်သော စကားတစ်ခွန်းကို ပြောတတ်သည်။

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သိပ်မုန်းတယ်”

ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသော ဂျူစီအဖြစ်ကို သိလိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ နီကိုလတ်စ်သည် သူနှင့် ကင်းကွာသွားခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ နီကိုလတ်စ်သည် စကားလည်း မပြော၊ သူ့အနားကိုလည်း မလာ။ သူ သွားပြန်လျှင်လည်း အကပ်မခံ။ နောက်ဆုံးတွင် နီကိုလတ်စ်သည် ဂျူစီ၏အဘိုး ပက်ဒရိုနှင့်သော်လည်း သွား၍ နေတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လည်း ဘာတန်တို့လင်မယားနှင့် နေတတ်

www.burmeseclassic.com

၏။ သူ့အနေဖြင့်လည်း သူ့စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် ဖွင့်အမမှ မပြုံ့။ သူ့သား စိတ်ပြေလက်ပျောက်လာသည်အထိ စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့် လွှတ်ပေးထားခဲ့ရ၏။ ထို့နောက်တွင်မှ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အား စကားပြန်ပြောစပြုသည်။ ပထမဆုံး စကားစပြောသည်မှာ သူ့အမေအကြောင်း ဖြစ်၏။ သူ့အမေ၏ ဓာတ်ပုံကို သူ့ အိပ်ရာဘေး၌ ထားပေးပါဟု ပြောသည်။ ပြီးတော့ သူ့အမေ၏ လိပ်စာကို တောင်းသည်။ သူ့အမေနှင့် သူ ဘယ်တော့တွေ့ရမလဲဟု မေးသည်။ သားအဖချင်း ဆုံမိတိုင်း သူ့အမေအကြောင်းကိုသာ မေးလေ့ရှိသဖြင့် ဘာရန်းဒီးမှာ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။

အခုလည်း နီကိုလတ်စ်သည် အိပ်သေးသည်မဟုတ်။ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစား တွေးတောနေဟန်ရှိ၏။ သူ ထင်သည့်အတိုင်း မလွဲ။ နီကိုလတ်စ်သည် အိပ်ရာထဲမှ လှူးလဲထကာ ခေါင်းအုံးပေါ် တံတောင်နှင့်ထောက်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

"ဖေဖေ... ဒီမြို့ကျတော့ သားသား ဘယ်မှာသွားပြီး စာသင်ရမှာလဲ"ဟု မေးသည်။

"ဘာပြုလို့လဲ သားရဲ့၊ အရင်တုန်းကလိုပဲ ဖေဖေကိုယ်တိုင် အိမ်မှာသင်ပေးမှာပေါ့"

"ကျွန်တော် အဲသလို မသင်ချင်တော့ဘူးဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ကျောင်းနေချင်တယ်"

ဘာရန်းဒီး၏ရင်တွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

"မဟုတ်သေးဘူးလေ သားရဲ့၊ ဒီလို..."

"ကျောင်းတက်ချင်တယ် ဖေဖေ၊ တခြားကောင်လေးတွေနဲ့ အတူတူရောပြီး စာသင်နိုင်၊ ကစားနိုင်မယ့်နေရာမှာပဲ ကျွန်တော် နေချင်တယ်။ ကျွန်တော် တခြား ကောင်လေးတွေနဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ချင်တယ်"

အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။

"ကောင်းပြီလေ... သား၊ သား သဘောကျသလို ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ဖေဖေတို့ စဉ်းစားကြတာပေါ့"

နီကိုလတ်စ်က သူ့အဖေ၏ မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။

"နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ် ဖေဖေ၊ ကျွန်တော်... ကျွန်တော် မေမေ့ဆီက စာတစ်စောင် ရတယ်"

"ဘာ..."

ဘာရန်းဒီးက အလန့်တကြား ရေရွတ်လိုက်သည်။ နီကိုလတ်စ်ကတော့ မျက်တောင်များကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်ကာ သူ့အဖေကို ကြည့်နေသည်။

"ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် အသိပေးခဲ့တယ်လေ၊ ကျွန်တော် မေမေ့ဆီ စာရေး ခဲ့တယ်၊ ဖေဖေ မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် မေမေနဲ့ တွေ့ချင်တယ် သေတော့ ဖြစ်နိုင်ရင် အမြန်ဆုံးကို တွေ့ချင်တယ်"

ဘာရန်းဒီးမှာ အငိုက်မိသလို ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ရုတ်တရက် ဘယ်လိုအဖြေပေး ရမှန်း မသိ။ နီကိုလတ်စ်ကလည်း သူ့ထံမှ စကားပြန်အပေးကို မစောင့်။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဟာ ကျွန်တော့်အမေပါ။ အမေနဲ့အတူတူနေနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးဟာ သားသားရဲ့ အခွင့်အရေးပါ၊ ဒီသင်္ဘောဆိပ်ကမ်းကနေပြီး အမေရိကန်ကို သွားတဲ့ သင်္ဘောတွေဟာ အများကြီးရှိနေတာပဲ၊ ကနေ့ သားသားတို့ ဒီကို အလာ လမ်းမှာတောင် တစ်စင်းတွေ့ခဲ့သေးတယ်လေ၊ အခုဆိုရင် သားသားလဲ ကြီးလာပါပြီ၊ သားသားတစ်ယောက်တည်း ခရီးသွားမယ်ဆိုလဲ ဖြစ်နေပြီပဲ"

ကောင်စစ်ဝန်၏ ရင်ထဲတွင် ယခင်က ပေါ်လေ့ပေါ်ထရှိသော ဒေါသသည် အစိုင်အခဲနှင့် ပေါ်လာလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ယခင်ကလို အပြင်သို့ ထွက် လာခြင်း မရှိ။ ချက်ချင်းပင် ပြေပျောက်သွားသည်။ ကြေကွဲသောစိတ်ဖြင့် သူ့ ဒေါသကို ထိန်းချုပ်သည်။

"သား ပြောနေတာက..." သူသည် ခဏမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသေးသည်။ ပြီးမှ သူ့စကားကို ပြန်ဆက်သည်။ "သူက သားသားကို သူနဲ့လာနေဖို့ ခေါ်သလား"

"ခေါ်တယ် ဖေဖေ"

"ဘယ်လောက်ကြာကြာနေဖို့ ခေါ်တာလဲ"

နီကိုလတ်စ်က သူ့အားကြည့်၍ အကဲခတ်နေပြန်သည်။

"ဒါကတော့ ဖေဖေ့အပေါ်မှာ တည်တာပဲ။ နောက်ပြီးတော့ သားသားအပေါ် မှာလဲ တည်တာပေါ့၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်ဖေဖေ၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ အမေနဲ့လည်း တစ်လှည့်လောက်တော့ နေသင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါမှလဲ သားသားဘက်က တရားမျှတရာရောက်မှာပေါ့၊ ဒါမှလဲ အားလုံးအတွက် အဆင် ပြေမှာပေါ့"

ဘာရန်းဒီးသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျလျက်ရှိသည်။ သူ့မှာ ထွက်ပေါက်ပိတ် လျက် ရှိ၏။ သားနှင့်အမိအကြားတွင် စာအသွားအလာ ရှိနေသည်ဟု သူ သံသယ ဖြစ်နေခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ စာအဆက်အသွယ်လုပ်ရာမှာ သားအမိချင်း ပြန်လည် ပေါင်းစည်းရေးဟူသော ပြဿနာ ဝင်လာလိမ့်မည်ဟု တွေးတောစိုးရိမ်မိခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ အခုတော့ သူ့အတွေးအထင်သည် မှန်နေပေပြီ။ မဝေးလှသော အနှစ် တစ်ချိန်က စပိန်လူငယ်တစ်ယောက်သည် သူတို့ သားအဖနှစ်ယောက်၏ဘောင်ဆဲ ကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ အခုတစ်ဖန် တစ်ယောက် ပေါ်လာပြန်ပြီ၊ ဘာခြား

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတော့ မဟုတ်။ သူ့ဇနီး မာရီယွန်။ သူ့အား မြှုပ်နှံထားသည့် သင်္ချိုင်းဂူထဲ၊ တစ်ဖန်ပြန်၍ အသက်ဝင်ပြီး ထလာသူ။ သူ့အပေါ်၌ သူ့သားက ပေးအပ်ထားသည့် ချစ်မေတ္တာကို ခိုးယူဖို့ ရောက်လာခြင်း။

ဒါကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အဖြစ်မခံနိုင်။ ဒါကိုတော့ သူ ခွင့်ပြု၍ မဖြစ်။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်။ ဒါကိုသာ သူ ခွင့်ပြုလိုက်လျှင် သူ၏ သာယာပျော်ရွှင်မှုဟူသမျှသည် ဆိတ်သုဉ်းရပေတော့မည်။

“ဘယ်လိုလဲဖေဖေ၊ ဖေဖေ သဘောတူတယ်မဟုတ်လား၊ သားသား သွားနိုင်အောင် ဖေဖေ စီစဉ်ပေးမယ်မဟုတ်လားဟင်”

အဖြေ မပေး။ ကောင်စစ်ဝန်၏ ဦးခေါင်းသည် ငိုက်စိုက်ကျဆဲ။ သူသည် တွေဝေငေးမောလျက်ရှိသည်။ ထို့နောက် သူ့သားအား တစ်ချက် လှမ်းကြည့်သည်။ သူ၏ ကြေကွဲမှုဝေဒနာကို မျိုသိပ်ထားသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့လတွေက သားသားနဲ့ ဖေဖေတို့ကြားမှာ အဖြစ်အပျက်တွေ အများကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖေဖေ့မှာ အပြစ်ဆိုစရာ ရှိချင်လဲ ရှိခဲ့လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေကတော့ ဖေဖေ့ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားအပေါ်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချမိတယ်၊ ဖေဖေ့ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားဟာ အပြစ်ကင်းစင်တယ်လို့ပဲ ယူဆတယ်။ ဒါကို ဘုရားသခင်ကတော့ သိမှာပါ။ တကယ်လို့ ဖေဖေ့မှာ အပြစ်မကင်းဘူးဆိုရင်လဲ ဖေဖေ့လုပ်ရပ်အတွက် ဝမ်းနည်းတာ အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် နောက်ထပ်ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစေမယ့် အဖြစ်မျိုး မလုပ်မိအောင်တော့ ဖေဖေတို့ သတိထားကြရမယ်။ အထူးသဖြင့် ဖေဖေနဲ့ သားသားတို့နှစ်ယောက် ချစ်ခင်နေကြတာလေးကို ဖျက်ဆီးမပစ်မိအောင် သတိထားဖို့ လိုတယ်”

နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်၍ ငြိမ်ဆိတ်သွားသည်။ ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို လေးလေးတွဲ့တွဲ့ ချလိုက်ကာ ထိုင်ရာမှ ထသည်။ ပြီးမှ အိပ်ခန်းတံခါးဆီသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်သွားသည်။ တံခါးဝသို့ မရောက်မီ ဝင်လာသော အတွေးတစ်ခုကြောင့် နောက်သို့ ပြန်လှည့်လာပြီး သူ့သား၏ အိပ်ရာဘေးတွင် ရပ်သည်။

“ကနေ့ည သားသားကို ဖေဖေ စာဖတ်မပြရတော့ဘူးလား”

နီကိုလတ်စ်က မျက်လွှာချလိုက်သည်။ သူ့အမူအရာက ငြင်းပယ်တော့မည့်ဟန် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ခုသောအတွေးကြောင့် စိတ်ပြောင်းသွားဟန်တူသည်။

“တကယ်လို့ ဖေဖေ ဖတ်ပြချင်တယ်ဆိုရင် သားသား နားထောင်ပါ့မယ်”

ကောင်စစ်ဝန်မျက်နှာတွင် အပြုံးရိပ် ဝင်လာသည်။ သူသည် တစ်ဖက်သော အခန်းသို့ ကူးသွားသည်။ ပြန်ဝင်လာသောအခါ သူ့လက်ထဲတွင် သားရေဖုံးစာအုပ် အနီတစ်အုပ် ပါလာသည်။ သူသည် ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်လေသည်။

“ဖေဖေတို့က ငှက်ကြီးတွေအကြောင်း ရေးထားတဲ့အခန်းကို ဖတ်ကြရအောင်၊ သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်၊ ဖေဖေတို့ အခုလို အတူတူထိုင်ပြီး စာမဖတ်ရတာ ကြာပါပကောလား”

ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သား၏ ခုတင်စွန်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်မှန်ကို ပင့်တင်လိုက်ကာ စာအုပ်ကို ဖတ်သည်။

“ကြက်ဆင်သည် အိမ်မွေး ကြက်ငှက်အကောင်ကြီးမျိုး ဖြစ်သည်။ သူ၏ အမွေးအတောင်များသည် ဥဒေါင်းငှက်၏ အမွေးအတောင်များကဲ့သို့ပင် လှပခန့်ညားသည်။ အမေရိကတိုက်တွင် စတင်ပေါက်ဖွားသည့်ငှက်မျိုးဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းကျမှ အခြားဒေသများသို့ ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်၏။ သဘာဝအားဖြင့် ထူးဆန်းသော ငှက်တစ်မျိုးဖြစ်၍…”

ချက်ချင်းလိုလိုပင် ကောင်စစ်ဝန်သည် စာဖတ်နေရာမှ ရပ်သွားသည်။

ခေါင်းအုံးပေါ်တွင် ခေါင်းတင်၍ တစ်ဖက်သို့ စောင်းအိပ်နေသော နီကိုလတ်စ်၏ မျက်လုံးများသည် သူ့အိပ်ရာဘေးရှိ စားပွဲပေါ်မှ အမျိုးသမီး၏ ဓာတ်ပုံဆီသို့ ငေးစိုက်လျက်ရှိလေသည်။ သူ့မိခင်ဟုဆိုသော ဤအမျိုးသမီး၏ ထူးခြား၍ ချစ်စရာကောင်းသော မျက်နှာ။ သူ့ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ထွေးပိုက်ကာ ရင်ခွင်တွင်းသို့ သွင်းထားမည့် အမျိုးသမီး။

နီကိုလတ်စ်သည် သူ ဖတ်ပြနေသည့် အကြောင်းအရာပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားသည့်ဟန် မပြ။ တကယ်တော့ သူ ဖတ်နေသမျှကို နားထောင်နေသည် မဟုတ်။ လုံးဝ နားထောင်ခြင်း မရှိ။ လုံးဝ လုံးဝ နားထောင်ခြင်း မရှိပါတကား…။

မောင်ထွန်းသူ

■

www.burmeseclassic.com